

I

كتاب نفيسة صدي كاتبة و سار على النهج القويم مؤلفه
وكاتبه رقاها ربي مراتبا واعطاه في الوارث ما كان يطلبه
ونافله لآزاللحق طالبها وزاد الله في المحبة خيرة
ومن قال آمينا فلأزال آمنا وصيته من سوء العقيد محجة

باب ۹	ما جاء في خلق رسول الله صلى الله عليه وسلم	۹
باب ۱۰	ما جاء في خاتم النبوة صلى الله عليه وسلم	۱۰
باب ۱۱	ما جاء في شعر رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۱
باب ۱۲	ما جاء في ترك رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۲
باب ۱۳	ما جاء في شيب رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۳
باب ۱۴	ما جاء في خضاب رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۴
باب ۱۵	ما جاء في كل رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۵
باب ۱۶	ما جاء في لباس رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۶
باب ۱۷	ما جاء في عيش رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۷
باب ۱۸	ما جاء في حيف رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۸
باب ۱۹	ما جاء في نفل رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۹
باب ۲۰	ما جاء في ذكر خاتم رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۰
باب ۲۱	ما جاء في تختم رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۱
باب ۲۲	ما جاء في صفة تكيف رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۲
باب ۲۳	ما جاء في ربح رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۳
باب ۲۴	ما جاء في صفة متوفيز رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۴
باب ۲۵	ما جاء في حجة رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۵
باب ۲۶	ما جاء في صفة ازار رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۶
باب ۲۷	ما جاء في ميثبة رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۷
باب ۲۸	ما جاء في تقنيع رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۸

باب ۱۹۵	ما جاء في جليلة رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۹۵
باب ۱۹۸	ما جاء في تكاثر رسول الله صلى الله عليه وسلم	۱۹۸
باب ۲۰۴	ما جاء في ارتكاز رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۰۴
باب ۲۰۵	ما جاء في صفة اكل رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۰۵
باب ۲۰۷	ما جاء في صفة خبز رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۰۷
باب ۲۱۳	ما جاء في صفة ايام رسول الله صلى الله عليه وسلم وما اكل من الاوان	۲۱۳
باب ۲۳۹	ما جاء في صفة وضوء رسول الله صلى الله عليه وسلم عند الطعام	۲۳۹
باب ۲۴۱	ما جاء في قول رسول الله صلى الله عليه وسلم قبل الطعام	۲۴۱
باب ۲۴۷	ما جاء في قدح رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۴۷
باب ۲۴۹	ما جاء في صفة فاكهة رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۴۹
باب ۲۵۶	ما جاء في صفة شرب رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۵۶
باب ۲۵۷	ما جاء في صفة سرب رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۵۷
باب ۲۶۳	ما جاء في تطهير رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۶۳
باب ۲۶۸	كيف كان كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۶۸
باب ۲۷۲	ما جاء في ضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۷۲
باب ۲۸۰	ما جاء في صفة فراج رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۸۰
باب ۲۸۶	ما جاء في صفة كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم	۲۸۶
باب ۲۹۹	ما جاء في كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم في السفر	۲۹۹
باب ۳۱۷	ما جاء في صفة النوم رسول الله صلى الله عليه وسلم	۳۱۷
باب ۳۲۱	ما جاء في عبادة رسول الله صلى الله عليه وسلم	۳۲۱
باب ۳۳۶	صلوة الضحى	۳۳۶

تشفير تكملة القصر
المدرسة جامع المدارس الثمانية
عنتي

٢٧٢

١٧

صلوة التطوع في البيت صلى الله عليه وسلم	باب ٣٤١
ما جاء في صوم رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٣٤٣
ما جاء في قراءة رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٣٥٢
ما جاء في نكاح رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٣٥٧
ما جاء في فراش رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٣٦٤
ما جاء في تواضع رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٣٦٧
ما جاء في خلق رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٣٨٣
ما جاء في حياة رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٠١
ما جاء في محافة رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٠٢
ما جاء في أسماء رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٠٥
ما جاء في عيش رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٠٩
ما جاء في بيت رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٣٢
ما جاء في وفات رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٣٤
ما جاء في ميراث رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٤٣
ما جاء في رؤية رسول الله صلى الله عليه وسلم	باب ٤٤٨
	باب

Essad f.

272

297.9

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَنَّ حَسَنَ الْأَحَادِيثِ بَعْدَ مُحَمَّدٍ بْنُ جَعْفَرِ السَّقْفِ الْأَقْرَبِ مَوْجُودًا
 وَالْفَرَسِ الْأَعْيُنِ مَوْضُوعًا وَسَارَتْ فِي مَتُونِ الْعَوَالِمِ
 قَوَافِلُ الطَّائِفَةِ مَنَازِلُهُ غَيْرُ مَقْطُوعَةٍ وَسَارَتْ وَارِدًا
 رَوَّاحِلُ عِظَافِهِ مَصَلَّةٌ غَيْرُ مَمْسُوعَةٍ وَأَصْحَى حَدِيثُهُ قَدِيمَةٌ
 مَشْهُورَةٌ وَخَيْرُ حِكْمَةٍ مَقْبُوضَةٌ مَوْجُودَةٌ وَظَلَّتْ أَقْوَالُهُ
 مَعَاةً عَنِ مَوْضِعِ الْأَعْرَاضِ وَأَفْعَالُهُ مُبْرَأَةٌ عَنِ وَصْمَةِ الْعَقْلِ
 وَالْأَعْرَاضِ الصَّلَاةُ عَلَى مَنْ رَسَلَهُ السَّمَائِلُ وَبِهِ
 الْخَفَائِلُ إِلَى كَاثَةِ الْأُمَمِ مِنَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ فَسَبَّحَانَ عَالَمًا
 قَدِيرًا أَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا وَحَسْبُ
 أَحْسَنِ الطَّرِيقِ إِلَى مَا بِهِ وَخَلَقَهُ الرَّمَّ الْخَلْقِ دُونَ بِنَابِهِ مُحَمَّدٍ
 الَّذِي حَدَّثَنَا تَارَةً عَنِ أَبِي الْوَجْهِ جَبْرِئِيلَ وَأَخْبَرَنَا تَارَةً

باني هذا السور من ابراهيم السقفي
 غير خافية عليه له ملكة
 في علم الحديث
 ٣٥

عَنْ أُمِّ الْكُتَابِ وَأَنَا نَا أُخْرَى مَوْجُوعًا عَنِ الْآرَابِ
 مَا يَهْدِينَا بِهِ إِلَى سَبِيلِ الصَّوَابِ وَطَرِيقِ الثَّوَابِ وَنَقَدْنَا
 عَنْ دُرِّ طَائِفَةِ الْعُقَابِ وَدُرِّ كَاتِ الْعَذَابِ الْمَخْلُوعِ مِنْ خَلْقِ الْكَلِمِ
 الْمَسْجُوعِ بِتَاجِ الْإِلَهِيِّ لِعَاطِفِ عَظِيمِ الْمَيْمَنِ كَمَا يَهْدِي الْبَحْرُ الْجَزِيلَ
 عَجْرَةَ وَجْهَهُ وَقَلْبَهُ وَجَدَهُ بِقَوْلِ صَاحِبِ فِعْلِ جَمِيلٍ ثُمَّ الصَّلَاةُ
 هُمْ نَجْمُ الْمَهْدِيِّ وَأَعْلَامُ التَّقِيِّ كَلِمَةُ عَدُولٍ وَثِقَاتُ وَثِقَاتِ
 السَّمْتِ وَالسَّمَاتِ مَوْضُوعُونَ عَنِ وَصْمِ التَّجْرِجِ وَالتَّصْفِيفِ
 وَمَقْمُونَ عَنِ التَّقْوَلِ بِالْقَوْلِ السَّخِيفِ قَوْلُهُمْ سُنْدِي فِي مَرَاتِقِ
 الْأَقْدَامِ وَكَلَامُهُمْ سُنْدِي فِي مَدَاحِضِ الْأَوْبَاهِمِ إِلَهُ وَجِبَابِ
 وَعَشِيرَةِ وَأَحَابِيهِ الدِّينِ بَدَلُوا أَهْلَهُمْ فِي حُجَّةِ الْمُنْتَقِبَةِ
 وَوَصَلُوا إِلَى ذُرَى تَنَائِجِ حُجَّةِ الْقَوْمِيَّةِ وَتَلَقَّوْا مَا سَمِعُوا مِنْهُ
 بِلَا رَيْبٍ ذَرِيلٍ وَحَفِظُوا مَا شَاءَ مِنْهُ وَأَمِنُوا مِنْ غَيْرِهِمْ
 حَتَّى أَوْصَلُوهُ إِلَى مَنْ يُعْبَدُهُمْ مِنْ لِقَابِ الْقَلْبِ وَالْقَلْبِ السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ
 وَحَدِيثُهُ لَمَنْ لَمْ يَسْتَعِدَّ بِرَفِّ لِقَابِهِ مِنْ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ
 ثُمَّ بَلَغَ الَّذِينَ يُؤْتَمُّونَ إِلَى مَنْ يُعْبَدُهُمْ وَنَكَدُوا إِلَى أَنْ يَلْقُوا
 بِأَسَانِيدِ رَاسِخَةٍ كَالْجِبَالِ لَا يُبَايَسُهَا الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ
 يَدَيْهَا وَلَا مِنْ خَلْفِهَا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَوَارِثُهَا

و تعاقبت حواشی انلیل و النهاره رضوان الله علیکم
و بعد بکتابه کم بضاعه و فقیر فیصیر الباعه
احمد اما که شرم با دین نام کو. کز ره اخلاق نکوشد دل ^{منصرف}
خواجم اما که اس المال عمر کتب با و بما چون پیام ^{است}
ارسخان و قطیفه باف فرق بکرات. جای آن ایم که در ^{مختلف}
برگم زاوار و امراه نطاس بهر ساک انوار ^{الکتاب}
ایها الخلان قولو کیف ^{مختلف}
خو اعم اخلاق از جان بسوزد که از با باشد احمد همه خلق محمد ^{مختلف}
خاصه لسان به شود جمله فقیر و لسان جامه ابد شو منواله ^{مختلف}
علم تفسیر کلام قدیم ربانی. و تاویل تیرل صمدانی ^{مختلف}
نبویه و اخبار مصطفی علیه افضل الصلوات و اکل التحیات ^{مختلف}
اتم و افضل و نشاء اولی و اخره اتم و اکمل اوله و علی ^{مختلف}
فی رابعه النهار ظاهر و پدیدار در بلکه و فایق قرآنیه ^{مختلف}
و جملات قرآنیه و قوف علم حدیثه موقوف و مربوط و
مطلقات تشریحیه تخصیصات نبویه و تفسیرات رسولیه ^{مختلف}
بعض عارفین دید بکره. اهل القرآن اهل الله و اهل حدیث اهل
رسول الله و من کان اهل رسول الله فهو اهل الله و اهل القرآن

3
و فخر عالم و کزیده نبی دم صب علی الله علیه و سلم حضرت زینب ^{مختلف}
و ما یطق عن الهوی مان هو لا و حی یوحی بعضی و فقیه حمیده
و کافه افعالی انک لعل خلق عظیم مقول طبقی پسندیده ^{مختلف}
شوبت بجهت عوی و غشس ریب که کماندن بر دره ^{مختلف}
قدما و حدیثا تالیف اولان کتب و بو خصوصه اولان ^{مختلف}
تصنیف و اعلا اولان ز برنجیب و اما ان هر اطلاق و درغ
زمین زمانه الحکمت اولش دره. لکن شمائل ضیبه ^{مختلف}
مرضیه لر بر سینه ابو عبسی ترندی. عامه الله بلطفه الحقی ^{مختلف}
منسوب اولان کتابت انتساب که شمائل النبی ^{مختلف}
یا رب. فی الحقیقه شمائل مذکوروی مشتمل و حصول ^{مختلف}
کافل و مع صفو حجه فوائد کثیره بی حاوی و عواید ^{مختلف}
بیر کتاب جلیل القدر و یکبار و کویا انک مطالعه ^{مختلف}
اولان صاحب توفیق اول خبا سعادته رفیق صلوات ^{مختلف}
طلعه میمون و وجهه هما بونلرن مطالعه ایله دلش ^{مختلف}
جمال بر کماله بر مراد اولوره نته کیم شیخ محمد ^{مختلف}
اخلاقی ان شرط الحیب و رتبه و عو تلاقیه و بات ^{مختلف}
دفاکم ان تبصرون بعینکم. قما فاکم بالسمع هذیر ^{مختلف}

جانا لم از ذکر نوخاموش مبارک باد تو رخاظم فراموش مبارک
بر حاشائت حدیثی ششم ذرات وجود من بجز کوشش مبارک
اگرچه علما اعلام و فضلا ذوالعقلم کن بفروری سلفا و خلفا
و فارسی شروع ایله بیان و چهره همونندن بشام خفا و ابهامی
عیان ابتدای که خد متذکر بنام شکوه و جلال زیاده مبرور و لیدی بنجای
ارباب کلامه لکن اکثر اهل فقه و کمالی اولیوب زود و جرح
و سوال و جواب ایله تمثیل اولمنده فرایسته اطلعا عده صوت اولدوغده
مانشی اصحاب هم فاصه کن منندن در اولین عیونله نسبت
مردک و مهر اولمش در لهند ابو قریب کم مایه و جعفر بن ابی طالب
لوجه الله و طلبا بر ضاه لاله فائده سی عاده سی اولدوغده اولدوغده
و بار فزده زبان و اولان لسان ترکی اوزره شرح مساریت
و ترجمه سه نهادت ایوب بر کوشه دن بر توشه بو خرمین بیره
در یوزه اتمک خلا لنده الفاظ تک مابینسی تصحیح باینده سی اوزره
و معانی تصحیح خصوصه بدل مفدوره و لغاتنی بیانده تمام نام
و حاصل معانی احادیثی لسان مذکور ایله او تعبیر اقدام آیدم
شراک سلوک اندکله طرقتن اقوم و اقسام طریقه کتیم و اقوم
الکتابیل فی ترجمه الشمال و بونام زود فیدیم اخواندن سنانیم

4 که واقع اولان سهود و خلفه مطلع اولدوغده اصلاحه سی و صلاحت
حمل بوروب بو فقیر ذوالرحیل ایله یاده و دو عار خیر الیه کاش راید
ان الله لا یضیع اجر المحسنین و صلی الله علی سید محمد و آله و صحبه
معلوم اولد که مصنف رحمه علیه امر نظیر تالیف و نشان عظیم تصنیف
حضرت ملک قدیرک نام پر ختمی ذکر ایله استغاثه ایوب
بسم الله الرحمن الرحیم دیدر حرف با مقدر موقر اصناف الیه
متعلق اولدوق مقامه وقت و صد و ابتدا و تصنیف اولدوغده ان
و متعلق موقر تقدیر و بمن مقام اختصاصه بلکه مستحکم حلال
یعنی ذات حضرت خداوندی شمال کان مایلون دن مقدم اولدوغده
اشعار بچون متعلق اوزرینه تقدیم اولدوق و جبر و لغت الله
حکف و حقیقت سی سی سمیدر اکثر عارین اسم اعظم اولدوغده
اولوب تاثیر درون بیرون ماسا و ن تخلیه انتمکله مشروط
دیدیرد الرحمن مقصود حکمت و تحمل فوائیل اوزره وجود کمالی
وجه الیه یعنی ایوبی الرحیم نوع انسانه مخصوص اولان کمالیه
بله بحسب السنه یعنی ایوبی و بیکدره درجه ایله و حقیقت صفت
اوزره اقتضار اولدوغده و نبیا و عقبا وده رحمة الیمیه سی اوزرینه
مقدم اولدوغده اشعار بچوندر لهند رسول اکرم مبارک

در حیم الاخره دیوبند و پیر تعینی بن ذات سبحان خدا به لایق
اسم الله ابدی که حقیقت جامعین مذکور است این ایه موصوفه در تعقیف
شماره استغاثه و اول اسم با هم البر کاتدن کتاب مزبور که اعلم الله
ابدوب تصنیف شروع ابدوم و چون منم حقیقیه و اول اولان اسم
شرفی ذکره و در حیم لفظ بیک ولالت اندکی بعمق و نیویه و انوریه
اجمالا ملاحظه و تذکر اندر شیوه کتاب قدیم مبنیه اقتداء و سخن علما
دینه استغاثه بسمله بی حمد الله تعالی بوب **الحمد لله** و بدر خصا
نشانی و این چه سند بده و ابو عوانه صحیح بده و این همان انواع
و نفی نام کن بنده ابو هرزه و ن خراج ابدی که کل امر و برین
فیه الحمد لله لفظ قطع و ابو عوانه و کل کلام لایق و فیه الحمد لله
لفظیه و نشانی کل کلام لم یبد و فیه ذکر الله تعالی بلفظیه
اندب و لفظ حمد اختیار اندکی حضرت الله رسول الله صل الله
وسلام علی عباده الدین اصطفی امر و تعلیم اندکی ابو هرزه و بوی
شکر و زینت ترجیح اندکی لفظ حمد و غیر لغت شامل اولد تیار
در زینت حمد خواه لغت و خواه غیر لغت جمیل اختیار او زینت نادون
عبارت و در لفظ او زینت اختیار اندکی حضرت الله تعالی اولد تیار
در زینت جمیل او زینت نادون عبارت دره و لفظ

5 قول و فعل و اعتقاد و ایلد یعنی مقابله مفاسد اوله شکر حمد و
ون عام من وجه در بوشهور اولد و در قول اکرم ما شکر الله
من علم محمد دیوبند و قدره بنا حمد شکر را من بلی اولد
الحمد لله العالم استغاثه عنی بلکه استغاثه حقیقی ابو هرزه یعنی
هر عابدون صدور ایدن از او حمد حضرت الله تعالی استغاثه
اگرچه بعضی از او حمد صور تا غیر از کون اولد و لکن لفظیه
اللهیه ابو هرزه و اسم ذات اولان لفظه جلالة اعتبار اولد
الهدی استغاثه صفات نعتدن قطع لفظ جمع محامده مستغاث اولد
اشعار ابو هرزه و مبتدا و خبر و ن منفی اولان جمله اگرچه لفظیه
لکن معنا جهتدن انشائیة دره و سلام سلاه معانیة مصدر
که افات ظاهره و ن نعت مفاسد استغاثه اولد و قال الله
مسئله لاشیه فیه و افات باطنیه و ن تهر محامده استغاثه
اولد و قال الله تعالی الا من انى الله قلبه کلیم و بوقاصده شاه
مستغاث اولد و در سلام علی الیس کبی و تسلیم و تحمید اولد
و ن محامده علی عباده و اولان انفا و شرف ابو هرزه که مراد مقام
عبودیت و خلوص نیست و صدق طوبی و حضور مال و خضوع و خشوع
و استهال اینهاست قدم اولان دره الدین اصطفی و استغاثه

مطالع حجاز
الاندر
بالنكرة

مختصه اوله ابن الدمان ویدر که نکره ایله ابد جاز اولدوغی مفید اولدوغی
صورتی دره و عقید اولدوغی تقدیرده ابدانیه صالح اولور و مقادیرده
اولدوغی محل کلام و کلام و جبار و جبر و منبذ آنک خبر دره و والدین
الدین اصطفا تم تقدیرده اولوب محل حریره عبادک صفتی اولور
و بعضی محل رفوه مبتدا و کذب خبری و ما قبلک تعلیلی حکمده دریدر
لانتم الدین اصطفا تم تقدیرده میرک دیر که بوجیه نبات بعد دره
عباد مطلق و تخیل مقید اولور و اگر عباد و دن عباد مصطفی اولور
اولوب مقید اولور ای تعلیلی حالت ملزومه فاصفه اولدوغی صورت
مصطفی اولور موجب سلام اولدوغی فاده بیره و اعلم یعنی دخی
طرفدن مایه و حضرت الله طرفدن آفات مایه یا انا یا
جمع افادن سالت حضرت اللهک اصطفا و اجناسی نکره لکر
دره با خود اورزیده اولون و الله اعلم و علی بن ابی طالب علیه السلام
الیوم الدین قال الشيخ **الشیخ الفاضل محمد بن سوره الطهر**
شیخ لغته اول کلمه ذرکه الی بابین کچه تا سکا باشنه مانع اولدوغی
و اصطلاح علامده بر فتنه کامل اولوب اول فتنه اقتدای اولور
کننه یا طلاق اولور سن شهابده دخی اولور ای بعضی دریدر که شیخ
فن حدیث شیخ لور سننه مانع اولدوغی اما حدیث شریف نقلی مساب

بعضی معنی
لغة اصطلاح

عم الدین
منه

عینی

و کلامه لکن صحیح اولان بودر که محدث نقل حدیثه سخن اولوب
اگر محتاج اولور لر حدیث نقل اتمه سی جاز دره زیر اصحاب کرام و
تا بین ختام دن جوق کسه حسن شهابده حدیث روایت اندر جتی
استحقاق راهوتیه بخار تحفه ویدر که انظر و الی هذا الشیخ
و البواعنه فایه لوکان فی زمن الحسن البصری لاحیاج الیه بعرفیه
و جبار اولون بر باشنه مانع اولدوغی نکره ایله بعضی حدیث نقل
سندده خطابین سولید که کتابدین بخار لفظدن اصلاح اولور
و اون بیره باشنده یکن امام مالک تعلیم ایدر ایدر الی حفظ حافظ
بو مقادیر او حافظ حدیثی و حافظان سننه اولور
محتسدر اصطلاح محدثین محیط اولره اما حافظ اطلاق ایدر
و طالب کادیر لر که حدیث شریفه راغب و منبر اولره محدث و شیخ
و امام اسناد کلامه دیر لر حجه اولدر که انک علی او هیوز نیک حدیثی
محیط اولوب متنا و اسناد اولور اولدور بیک احواله جرحا و تعدلیا
و تاریخی و انت اولره حاکم اولدر که جمیع احادیث مروه بی وجه
سابق اولره محیط اولره شیخ خبر دریدر که رواد اولدر که حدیث
سننه ای اسناد ایدر نقل اتمه محدث اولدر که حدیث روایت
تخل ایدر عقل و در ایتمه اعتماد اولره حافظ اولدر که کندی

نیز فایده است
معنی معنی الی اصطلاح
دیگر

فایده است

مجلس کون کون
عربی مکرمه

واصل اولان حدیث کرکی کبی حفظه روایه ایلیه ابو عبسی اگر سوال
اولنوز ایله برکنه اوغله ابو عبسی شیمه تک مکرمه در زیر ایشی
ابا اولغی ایلام ایدر حضرت سول کرمدن دو بد که حضور شریف
برکنه ابو عبسی و بدیر بولکلامی استماع نکرده ان عبسی لایله و بو
بور دیر بو جمله جواب بر بور که مکروه اولان ابدان سیمه در فاعول
مکنه که اشتهار ابو عبسی ایله اوله اکا ابو عبسی بمک مکروه و کلدر
امام زمره علمای اعلام ما بینده ابو عبسی بو مستمی اولدی شیخ علیله در جمله
بن عبسی ابو عبسی بن بدان اعطف بیان دره ابن سوره عبسی
سوره سین ممله تک فتحی بعد و او س کنه بعد راه ممله مفتوحه بعد
ما ایله طلحه و زینه ابن موسی بن افضک الالبانی در سیمه ضم
سین و فتح لام ایله صیفه تصنیف و نه سیمه منسوب در که قیس بن
بر قبیله دره آل قدره رخ ایله ابو عبسی تک صفی و رحمی الون نوز
دیر که بر قدره اوج وجه جاز ذره نالک و بمبک کسر له بود
نالک و بمبک می نالک فتحی و بمبک کسر چون کناره مدینه در
نامزه بر قدم شهرک سمیده ابو عبسی زمره والده سندن ال
تولد ایدر زینی دیر که نفع و نبت و محتج به و علاقه و ضبط ده
بجمع علیه امام عصره و جلیل صفایا در ایدر و شیخ کاردن

مجلس زوجه
الامام
زمره

8 ملاقی اولوب علمای عظام و محققان شیخ اسلامان حوز کوفه دن
احد اندره قشبه بوخی زمره وارسی و احن بن موسی کی مجابی علوب و
رفعه مترتبه شامد و در حقی شیخ عبدالله انصار دیر کی جامع زمره
بتم عنده بخار و منتم کن بدندان النفع در حسن شریفه تیش سیمه
اولدوقده ایلکوز تیش طغوز تار کینه و خان ایوب ترمدی
اولمشده کندر لدون منقولدر که سیم جدم فرد ز زینی فرد شهرین
ایدر لیش بن سباز آینه ترمدی نقل اندر و بنو انصار تک اسمی
در باب مشاه نجبه ایله شماک جمیدر کسرین مجبه ایله طیفه سیمه
و بوکن به شمال سیمه شیخه اثرن اجزاسیده سیمه قیلند زمره
بوکن بده رسول کرم صلعم حضرت کرب سیرت ثریفه لرندن
کبی سوره بشره لرندن زنی کتبت اولوزده و مدار کمال او صفت
اولدنی متین دره و درخی معلوم اوله که ظاهر اولان بود که سیمه
و حمدله و تصدیقه زمره کلامدن اولوب فی الشیخ طلامی باب کلخی
غلامه کلامی اوله خطیب دیر کی لایق بودر که محدث اولان
بسمله دن هر که شجاک اسمین و کتبه سین و نشین بازو بعد استماع
اندکی کلمات و وجه مسوع وزره بخیر ایله لکن بعضیدر دیر که
بودر که وجهها موجوده اصولده تصرف اولمیش بخندن

مجلس زوجه
الامام
باشمکن

کلیف

اولدغی وجه اوزره حفظ اولنه و اگر شیک تصنیفه سئو واقع اولنه
انی تیز لابن کلدز بلکه مناسب بود که واقع اولان سئو بهمان
کتابه اشارت ایدر باب **ما جاء فی خلق رسول الله صلعم**
لفظ باب لغته مدخل الکنه تک اسمیدر باب الکنه باب الکنه کما
علمی بقی اصطلاحه بر شیک اسمیدر که الکنه مقصوده تامل اولنه
بومفاده مقصود بر ایدر ذکر اولان احادیث شریفه عالم المقدر
محمی اولیه که باب اولی و آخر مطبوع کتابدن قسم اولوز و اولوز
اسمی کلدز بلکه معایندن بریت دره سین بومفاده اطلاق محسن
اولازر کنه باب بومفاده وجه معانسه اولکه سین تخرج ایدر
لکن بابک جمعی ابواب و وجه معانسه اولان بابک جمعی باب کلدکی وجه
معنا اولکه سی مؤخر اولدغی تا ایدر بعضیدر ایدر که کتاب
مستفاده بی مشتمل دازه و سائلک انواعی نیونه و اولوز قابولنه تشبیه
اولمقله باب اطلاق صحیح اولوز و الله اعلم ما موصوف احادیثدن
عبارتدر حجاب صفتدر مشهور اولان لفظ بابک مابعدنه افندی
و باب منبدا محمد و فک خبر دره تقدیر اند باب جاد و باب
مسن اولمقله جاز دره تقدیر وجه منبدا محمد و فک خبر اولوز
جمعه سی سنه اولوز و جاز دره که ما استغناء اولنه ابر شکی جاز تقدیر

في القاموس
ع

بخاریک باب کیف کان بدو لوجی دیدکی کبی شرح بخاری کرمانی
بابک ساکن اولکه سین تجوز ایدر بوقتدرجه اعدادن محلی اولمقله
ما بعد جمعه سنه اولوز و بود وجه اسلوب لغت او در برر خلق
خامی کفخی و لامک سکونی ایدر لغته استغناء اوزره تخمین سنه
و ماده ایدر موقوف اولمقله شیخی ایجاد و بر شیخی شیخی اخرون ایجاد اولمقله
در لره و خلق خامی کفخی و لامک کفخی بالامک سکونی ایدر
معنوره این شیر نهاده دیدکی ان تک صوره باطنه سی که نفسی
صفا تیدر اکل خلق اطلاق اولدغی کبی صوره و اوصاف ظاهره سی
اطلاق اولوز بعضیدر ایدر که محبت کفخی و صمی ایدر اصلده بره
دره شرب و شرب کبی لکن فتح ایدر بهیه و شکل و حواس ظاهره ایدر
ادراک اولنان سجیه و طبیعه بخصص اولدغی رسول اکرم صلعم
اوصاف ظاهره متعلق اولان احادیثک بیانی اوصاف باطنه
متعلق اولان احادیثک بیانی اوزره تقدیم ایدر خصوصاً در کمال
اوصاف باطنه در مرتب وجوده عایه انجون تا خود اولان
ظاهر و محسوس اولان اوصاف ظاهره اولدغی چون با خود اوصاف
اوصاف باطنه به دلیل اولدغی چون الظاهر عنوان الباطن و سن
الخلق بدل علی حسن الخلق بومفاده خلقدن مراد رسول اکرم صلعم

مبحث الفرق بین الخلق
والخلق

در این کتاب در بیان صفات انسانی و صفات حیوانی و نباتی و معدنی و غیره

بیرک منو

حضرت زینب کلاّب باطنیه لرینه و آل اولاد صورت و شکل بدیده و نمکنده که
لفظ خلق مفولنه مضاف اوله بوقدر چه معنی بود که بویا حضرت
تعالی رسول اکرم و نبی محمد حضرت زینب و وجه انتم و اهل اوزره صورتی
خلق انعمه سی بیاننده وارد اولاد اجادین شریفه بشتملده بعضی
دیدیر که رسول اکرم حضرت زینب کلاّب ایمان بود که اولاد است سوره
بذکر مبارک کنده مجمع محاسن باطنیه به وال اولاد محاسن ظاهره اصلا
فردک بدینده مجمع اولمش در بو اعتقاد و نمون کرک و امام قریب
اید که رسول اکرم حضرت زینب کلاّب حسن جمالی تا مافوق اولمش که جمیع
محاسن ظاهره بر ظاهر و نمایان اوله صحابه کرام کا نظر انکه طقت
کو زینب ایدر رسول الله اکرم نسخه رسول الله و بفضله النبی و بفضله
الرسول واقع اولدر که الف لام عهد خارجی چون اوله و بوقدر
لفظ رسول الله خاتم البین و افضل المرسلین صلعم حضرت زینب ذات
شرفه لرینه علم کبی و بوقدر عهد خارجی اعتبارینه حاجت بوقدر حضرت
امام شافعی دیدیر که لفظ رسول اطلاق مکرر و در رسول الله کرک
رسول اکرم حضرت زینب اب جهنم بن زینب لریدر بود که ذکر اولدر
محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف بن قصی
بن کلاب بن مره بن کعب بن لؤی بن غالب بن فهر بن مالک

مصحف صحیح
مجموعه کلاّب

بن نظر بن کنانه بن خزیمه بن مدرکه بن الیاس بن مضر بن نزار
بن معد بن عدنان عدنانه بصفحه متفق علیه و آذن صکره مختلف
فیه در مشند ابو دوسه ابن عبیدن روایت ایدر که حضرت
رسول اکرم نبی شریفین تعداد اولدر کنده معد بن عدنانی بخاوه
اعتوبه کذب التابون کذب التابون و بولر ایدر لکن
سهیلی و بولر که بوللام ابن مسعود کلامی در جنتی بعضی دیدیر که ابن
مسعود رضی الله عنه حضرت زینب کلاّب را چنین الم یا ایکم نیا الدین من قتلکم قوم
نوح و عاد و ثمود و الذین من بعدهم لا یعلمهم الا الله آیه کریمه
قرآه الیه کذب التابون و بولر یعنی نسا بولر و بولر ایدر حضرت
علام القیوب انسابک علی عیال و مدن نفی ایدر و حضرت عمر رضی
دن فرودیدر که بز رسول اکرم حضرت زینب کلاّب نبی شریفین عدنان
بیلر مافوقین بلر دیدر امام مالک بن مرویدر که نسا بولر
عدنانک مافوقه کجاوز ذرا حذر از او کی در زینب مافوقه بخلف
و تعیین حق و واقع اولمش در دیدر بعضی عدنانک مافوقین شور سمه
بصحیح تدبیر ذکر اولدر عدنان بن اود بن الهمسج بن نسا
بن حنظل بن قیدر بن سمیل بن ابراهیم بن ناسخ بن ناسور بن
ساروح بن ازغوه بن قالیع بن عابر بن صالح بن ریحانه بن سام

صحیح صحیح

بن نوح بن لائک بن مؤشخ بن مؤشخ بن نبال بن قیان بن
 النوش بن شیب بن ادرم السلام امم بسمان لب بن بکر بن بکر
 اول نوره آمنه بنت وئب بن عبد مناف بن زهرة بن کلاب بن
 المذکورہ ووقیف لادوہ شریفیہ لرسال اسکندر بن سکندر بن
 ابی سہد وورندن صکره ووقیف مذکور الی بشر کون مقدم ماہ ربیع
 اول ابی انیس کچی سی ثلث ثلثه واقع اول نوره والعلوم عند
 مصنف رحمہ اللہ علیہ بواحدہ اول دورت حدیث ایراد ابی الدرداء
 الاول اجبرنا ابو جابر یقینہ بن سعید عن مالک بن انس عن
 ربیعہ بن عبد الرحمن عن انس بن مالک انہ سمعہ یقول لعن
 نسخہ حدیثنا وبعضہ انما دفع اولدہ کہ اجبرنا ویر کثرت ویر
 ویر کہ عادۃ شوریمہ جاریہ واصطلاح بزموال اورہ مشہور اولدہ کہ
 حدیثنا واجبرنا لفظ لکن رمث ایہ کیف ایدوب حدیثنا و
 کاشی ثابرو کاشی تاہ وکاشی ونا ایہ کیف ایدوب لکن ابن صلاح
 قول لکن استفادہ اول نوره کہ اجبرنا ویر انما ایہ کیف ایدوب لکن
 ابن صلاح ازنا وشیخ جریر انما ایہ کیف ایدوب وکلہ ویر
 شارح شمائل میرک شاہ عدم سنی کتب وچہندہ ویر کہ زبیر انما
 ویر اختصار اولدہ انما ایہ کیف التباس لایم کلورہ ووقیف معلوم

مبحث فی شرح
 فہرستہ الامم
 مبحث فی وقت ولادتہ
 علی القول الصحیح

مبحث فی مورخ الحدیث
 فی الکتابۃ

حدیث و اجبارہ و انباء و سماع لفظ لکن مقدمین عندہ اصلا فرقی
 بوقدرہ زبیر و مالک و ابن عیینہ و یحیی القطان و اکثر حجازیین
 و کوفیین و امام ابو حنیفہ و امام محمد و امام ابو یوسف اما اولدہ
 و علما مشہور و امام فرق ائمزلہ و بعض متاخرین تحمل حدیث بحسب
 صیغہ اوادہ فرق اندر متلا شیخ لفظ ایدوب را ویر انما استماع
 اندکی صورتہ حدیث و سماع ویر لہ و تلمیذ شیخ ذوات اندکی
 صورتہ اخبار ویر لہ ابن جریر و او راعی و امام شافعی و تہود
 اہل شریک مذہبی و بعضی را ویر زیادہ ایدوب ویر لہ کہ او را
 شیخ کلانی شہنا استماع اندکی صورتہ حدیثی و سمعت لہ
 و غیر لہ ایہ استماع اندکی صورتہ حدیثا و سمعا ویر لہ و او را
 شیخ ذوات لکن ذوات اندکی صورتہ اجبرنا ویر لہ و غیر کثرت
 ایدوب را ویر استماع اندکی صورتہ اجبرنا ویر لہ و شیخ شافعی
 را ویر لہ ویر لہ صورتہ استماعی ویر لہ اصطلاحات مذکورہ
 اگرچہ رعایہ واجبہ کلہ لکن احوال تحمل متمیز اولدہ چون رعایہ
 اولدہ امر مستحذرہ و وخی معلوم اولدہ کہ را ویر شیخ ذوات
 اعمہ سی و شیخ لفظ ذوات استماع اعمہ سی ما بینہ فرق و او را
 اختلاف اندرہ امام مالک و ابی و معظم اہل حجاز و کوفہ و حجاز

11
 مبحث فی بیان اصطلاح الحدیث
 فی التحدیث و غیرہ تصحیح
 الاداء

مبحث فی اختلاف فی القراءۃ
 و السماع فی الشیخ

مبحث فی مورخ الحدیث
 فی الکتابۃ

فرق بود در بدله امام ابوحنیفه شیخون قرأت شیخ لفظدن
 استماعن اولی در بدیه و جمهور اهل مشرق سماع قرآن اولی
 دیدید زین الدین عاتی قول اخیر صحیح در بدیه و صحیح در بدیه
 زیرا رسول اکرم صلعم قرآن و حدیثی تقریر و قرأت اید و صحابه
 کرام سماع طریقید اخذ اند کرده سکه تا بقیمة و تا بقیمة شیخ تا بقیمة
 او ایدر لر ایدر الله اعلم بواختلاف اختلاف عسودن ناشی در
 زیرا مقتدیك قابلیتیه نایقه و استعداوات کلامه لر اولمغه محر و سماع
 ایله اخذ و انی ایدوب حفظه نیه اعتماد کلی حاصل اولور ایدر نلکن
 متأخرین قله ادراک و بطول فطانتدن شیخون و فاجرف
 قرأت ایدوب ایقان و نهی اوزره حفظه امدکی تخمینه اعتماد اولمتر
 ابو رجا فتح راهمه بعد جم بعد الف ممدوده ایله قیمة تک
 کینه سیدز قاف مصنومه و نایم شاة فوقیه مصنومه و مشاة
 تحسین ساکنه بعده موخده تحسین بعده ها ایله اسمی کجی بعضی اهل
 و قیمة بقی در دیدید به کار و مسلم شیخون بقیه دره کوز
 فرق نارنجیک شفا نده وفات اندر ابن سعید صحیح و نهی
 مهمله و کبر عین مهمله ایله عبد الله ثقفیک او غلدره نفق
 بلخ قریه لرندن بر قریه تک اسمیدره مالک بن انس

بیان اللاحق
 المذكور

برزق سنه هجریه سنه
 تولد ایدوب

12
 انه اربونک بریدر و شیخ تا بویک کبارندن اولوب امام شافعی
 آدن اخذ اتمشدر طفسان بر سنه هجریه سنه تولد اندر
 مردیدر که والده سنک لطفنده اوج سنه تک اندر یورش طغوز
 سنه سنه مدینه منوره ده وفات اندر حضرت امام اعظم جمع
 اولوب احدیها آخرون اخذ اتمک اوزره مشهور دره ربیع
 راهمه تک فتحی و بار موخده تک کبره و تحسین مشتاک سکونی
 و عین مهمله تک فتحی بعده ها ایله دره جلالت و مرتبه سنه
 مسالغه ایدر انس بن مالک الصادق و حوزجی دره رسول
 اکرم صلعم حضرت تک حدقه شرفه لر ایله شرفیاب اولد و عنده
 سنی اون سنه ایدر یکرمی سنه دوله حد مندره سنه اولدی
 سنین عمر یوزده بالغ اولوب جمیع صحابه کرامدن صبره
 بیزده طفسان بر سنه هجریه سنه وفات اندی در وایت
 اولموز که یوز عدد اولاد و نایب کلوب تمش سکر مذکر ایدی
 انه ضمیر مضرب ربیع به رجوع دره ضمیر شان اولم و فی جایزه
 اسمعه یعنی ربیع اندن استماع اندر و در فی معلوم اوله که
 عنقه طریقید واقع اولان آساندک من حیث النجوع ابی
 اشکالان خالی اولمغه یومغاده واقع اولان اسنادک ایدر

علمه بانضمام الفقرة السابقة
 والاضافة انما خدر النبي صل الله
 عليه وسلم بالمدينة وهو اثنان بها
 الا عشر من غير اعتبار التمسك
 بالبعديتين المذكورين بالتمسك المذكورين
 والافاضة مواتا على الاطلاق ابو الطيب
 شيخنا في الآراء حاز نظام حارة
 الواقع بطريق الحنفية
 المراتب
 آ

وجه صواب آورده بیان اولیدی تا غیر مکرره اقع اولان نشاید
 اعرابینه مقس علیه اوله معلوم اوله که حدیث و اخبار و خبره
 و اباء و ثبوت فلان اوج مفعوله متقد اولان اعلم استمالی کبی
 استعمال اولوب مفعول اولدر اعلمت ما یک مفعول اولی
 مفعول ثانی و ثالث در علمت ما یک ای مفعول غیره که مفعول
 اولوزه نگاه اولور که لفظ این ایله مصدر جمله اسمیه مفعول
 مقامنه قائم اولور و نگاه اولور که مفعول در یک برینه بنفسها
 و ثانی و ثالث یا خود ثالث فقط مضمونه مفعول و ف
 واسطه سید متقد اولور که حدیثک بجزوج زید
 و حدیثک باجوز کبی و نگاه اولور که مفعول این خبریک
 مضمونه بنفسها متقد اولور بومند حدیث اخبارها کبی
 امر حدیث الناس اخبارها قاعده مذکوره متقد اولور ایله معلوم
 اوله که بمفاده واقع اولان خبر اوج مفعوله متقد بر مفعول اولی
 تکلم مع غیر ضمیر و مفعول ثانی و ثالث مقامنه حدیث مذکور مضمون
 شریفی قائم اولدر و آنجه و کلدر الرجی شرح حقی بویله و هم
 بلکه آنه سمع لفظی ربیعه نکلشدن روایتیک کیفیتین بیان بجز
 مذکورده و حاصل معنی سلب عجز آورده خبر ناقصه قول السن

13 کان رسول الله صلعم حال منقولاً عن مالک حال کونه منقولاً عن ربیعه
 حال کونه منقولاً عن السن الی ربیعه بانه سمع الی طریق السماع پس
 سمع حرف خبر لغزیر ایله مجرور دره عن مالک عن ربیعه عن السن مفعول
 اخیریک مضمونند ان احوال متداخله باحوال مترادفه و جایزدره که
 اخیریک فاعلی اولان قیبه دن حال اوله حاصل معنی بود که خبرنا
 قیبه هذا الحدیث حال کونه ناقلاً عن مالک بلا واسطه حال کونه
 ناقلاً عن ربیعه بواسطه حال کونه ناقلاً عن السن بواسطه آنه سمع
 یعنی ربیعه نکلشدن روایتی بطریق السماع دره و الله اعلم و لفظ سماع
 ایلی مفعوله متقد در مفعول اولی ضمیر مضموب و مفعول ثانیسی بقول
 جمله سیدر کان رسول الله لفظی بقول لفظیک و خبر لفظیک علی
 التذرع مفعولیدر بعض علما و بدر که سمع لفظی صدقه داخل اولور
 مفعوله متقد اولور سمع قول یذکر کبی و صورتک غیره داخل اولور ایلی
 مفعوله متقد اولور که مفعول ثانیسی فعل مضارع اولن و اجدره در مفعول
 اوله که سمع لفظی ماضی اولعه قال و یک مناسب این مضارع ضمیمه
 عدول اولن حکایه حال ماضیه بجزیر یعنی متمسبه شوره حکایه اندر که
 کوبا حضرت رسول اکرم حضرت یک او صافی السن حال استیلا سولر کان
 صلی الله علیه وسلم لیس بالطول الباین و لا بالقصیر و لا بالابین

سمع فی استعمال
 سمع

ع

الالمن والبالادم ولا بالجهد القلط ولا بالسبط لفظ
 رسول الله كان كذا اسمي وليس بالطويل عملي خبره لفظ كان
 زمان ماضيه خبره كذا اسمي چون نبوتنه دلالت ایدرگاه اولو که جمع
 ازمنه ماضیه ده استمر ازمنه اولو و حتی این مالک لم یزل کلمه
 مراد استعمال اولو زیدر کلمه لیس سبویه ابن السراج قول کرده
 زمان ماضیه مضمون جمله نفی ایچوندره و این حاجب عند زنده
 حاله نفی ایچوندره بمقامه مذکور اول اخذ اولی و فیما بعد
 قولی اخذ اولی یعنی تقدیریه حکایه حال ماضیه کلمه سی اعتبار اولی و انقضا
 ایدر طویل اجوف اور وصفه مشبهه باین اسم فاعله باین
 بیابان مانع اولو و کلمه ظاهره باین بیابان مانع اولو
 بعد و مفارق معناه اولی و درزه کیش بیان ایدر باین شیخ ابن عساکر
 نقل ایدر که صوره اولیده باین یا ایله و صوره ثانیه ده باین صوره اولی
 انقضا ایدر که لکن بعضی شرح کلام مذکور جمیع معانی مذکوره و در
 اولوب باین صوره ایله و لفظ استفاده اولو و کتب اللغه مشغول بها
 طویلی فاحش اولان کسینه به باین اطلاق اولو و ناظر عند زنده طویلی ظاهر
 اولی چون باخورد ناظر ایضا سنی سر بریدین بعد تصور ایچون
 باخورد قاضی اعتداله مباین و مفارق اولی چون ولا باعصر بالبدل

علی القالی

14 اور زیدر مخطوف لفظ لانی مذکوره بمقامه قصیر درن قصیر و در
 مراد اولو که بعضی اعضا سی بعضی اعضا متداخل اوله نه کسینه
 حضرت علی کرم الله وجهه حدیثه ذکر اولو زان شایسته فی ذرا انقضا
 قاعده اصول بخور که سرور و اینه واقع اولان مطلق و آیه آخریه
 واقع اولان مقیده حمل اولو ز حال معنی رسول اکرم صلعم قصیر
 قائم طویل مفرط و قصیر مراد ما بینده متوسط ایدر بواسطه اولو
 قائم رتبه اطلاق اولو نه کسینه بعضی احادیث آیه ده ذکر اولو لکن
 مذهب باین حدیثه مراد اولان اولو و ایدر حدیثه طوله
 قریب ایدر و نیو واقع اولو شد در روایات مابین شود و جمله اولی
 ممکنه که رسول اکرم صلی الله علیه و آله قاعده شریفه لینه و هله اولیده نظر
 ایدر بکنه متبوع ظن ایدر باین بیان نظر اندکده طوله و در حکم
 ایدر ایدر انس و حدیثه طویلی باین ایله صفتیوب قصیر مطلق کسینه
 طویل فاحش اولوب طوله قریب اولو غنه اشاره واردره ذرا نفی
 منصف اولی و لیک باین اوله سر منفی اولوب اصل طویلی باقی قالو
 قید کنور اولی و منصفه اصل قصیر منفی اولو و بیهقی و ابن کثیر روایت ایدر
 رسول اکرم صلی الله علیه و آله همراه اولو همانا ایزه اول کسینه در
 کور یوز ایدر و اگر ای طویل الفاطمه دم ما بینده توسط ایله بکنه

قاعده اصول
 در طویل و القصیر و اثری
 فافعال
 فافعال
 فافعال

مبحث فی التفریق بین
 الواقعة فی قائمه
 علیه السلام

بحث المصحة في قامة
عليه السلام

كوزيد ايدى لكن منها اولدغه رتبه يعنى اوده نوبى كوزيد ايدى
روايتى كه حضرت رسول اكرم جلوس اندك نوزه مبارك و شادى
مرتفع كوزيد ايدى بوجيبت رسول اكرم حضرت يك معج اندند يعنى
محيث الصدرة والظاهر امتداز برتر و كذا و لوازمها اوله
مدفكر كى محيى اليرة والمعنى وفى معادل و مساو اوله تدفكر
اشعار در سبحان قادر حكيمنا ولا بالابيض لاهمق امهق
خمرة و نوزدن خالى شديد البياض منقاد رخص يعنى كرج كنى انسى
اولان كنه زاده كرى المنظر اولوب الكانظر ابدن انى الرض ظن ايدى
بنى رسول اكرم حضرت يك كون بنى مباركى بياض امهق و كل بله
محرمت ابد مختلط نورانى ايدى بس لى قية منضت اولوب انى
باقى قالور و لا بالادوم آدم اجر و نوزه صفة مشبهة القاء
اصلى آدم بدير صفة سرة الفة قلب ابدى ادمه من ماخوذور
ادمه زاده اسم اولفده بدير شمرة بياض خالص و سواد خالص سبده
ببر لو نوزد بول و لا آدم لفظى فرحيث المعنى ليس له اسم شمرة
شديده تا ويلدور يعنى قيد شده متوجه اولوب محنت شمرة
منقى اولوب اصل شمرة ثابت اولوز امد و لا بالابيض لاهمق و لا بالادوم
الفاظ معنسى و مشروح او زده منقوره اولد ايدى انسى رخصه

15 ايدى بعض احاديث آية ما بينده تا ايان اولان ناقص من دفع اولور
حديث ثابته رسول اكرم حضرت شمرة بوضف اولدغه و بعض احاديث
آية صحیحیه و فى بياض ايدى وصف اولدغه و ابى طار شمرة و فى واقع
اولدى شمرة و ابيض شينقى العمام بوجهه و نبال انيامى عصمة
للا رامل و زيرا اثبات اولنان بياض حمرة ايدى مخلوط اولان بياض
بياض محنت و كذا رخص كنى و و حى اثبات اولنان شمرة شمرة ضفده
شمرة شديده و كذا يعنى شمرة ايدى بياض من مركب اولان شمرة در شمرة
صرفة و كذا رتبه كيم على رخصه شمرة ابيض مشرب حمرة واقع
لكن ابو الطيب و ابو هريرة حدیث كنوز رسول اكرم صلوات حضرت شمرة بياض
ايدى موصوف اولد يعنى محققين عند نوزه بريق و كمان جهتم نوز اصيل
لون جهتم دن و كذا رختى صاحب نهاينه شديد البياض نبي البياض
منشأ در ديد و كذا الشمس برقى و شمرة حديثى و دارمى و طر ايدى
ربيع بنت معوذون رسول اكرم حقه حرج انك لوى حديث لور ايدى
كرايت الشمس طالقة و من بن ابى مالك حديثى ببلال و شمرة لالو
القمر ليلة البدر معانى مذكورة تا ايدى بديره و لا بالجيد القطة رسول اكرم
حضرت يك موسى بن جبريل و صفده نبي مذكورة بعض احاديث آية و
ذكر اولوز بجهد جها كنى و عین هملة نك كونه سعد و نوزه

كاصح الشيخ ابن حجر
منه

تا خوردن شوره استعمال اولدوقده قورچن قیل منته دره و خیل نخل
 وصفه جود الیدین و جود لایال برار شوره استعمال اولدوقده
 مدح و ذمه تحقیر قطط قافک و طار ممله اولیک فتحی و کسر ایله
شوره جوده معشا و ره و لایا لبطا بین ممله فتحی و بار جوده
حقیقه ناکسی و کسر و سکونله سبوتدن ماخوز و جوده کصد
یعنی منسبط و منشد اولوب کیره اولمیش شو مبارک لکر جوده و سوطه
ما بیسته منوطا ایدر بعثه الله تعالی علی ابن ربیعین سنه
بوش جمده سرکان لفظک عن بعد خبر بدیع بنی خضر علیهم السلام
 نبوه و تبلیغ احکام بحون سال ایدر روایت اولدوقده رسول اکرم
 و بی حکیم صلعم حضرت بک ولاده زنیله کربوم اثینده و اولدور
 و وحی انبینه نازل اولدور و مکدن مدینه بهجده ایچون خوجای
 و مدینه منوره به خولکر و دار فنادون دار نقایه انتقالدیر یوم
 واقع اولدی ابن اسحق قوی بودر که حسن بن زید الی اوچ سنه
 بالغ اولدوقده غره ربیع الاولده مکدن حیض بن ربیع اولدور
 اون ایکنج یوم اثینده مدینه به اهل اولدورکین بو قول او زور
 مکدن حیض بن خوج او لور لره حضا مکدن خوج
 یوم اثینده واقع اولدوغنه حاکم مستوفور و بدور و ابن جوقین

شوره اهل قانوز حاصل من
 ۲۱ اکرم صلعم حضرت بک

16
 ما بیستی شو و جمله توفیق انزکه رسول اکرم غره ربیع الاولده کشف
 مکدن حیض بن غره کلدر غره جمعه کیمه سوسبت کیمه سوسبت
 کیمه سی مکث ایدوب اثین کیمه سی غره حیض بن ربیع اولدور
 ایکنج کون یوم اثین مدینه به داخل اولدور و ابتدا تاریخ اسلا
 رسول اکرم مکدن مدینه به جکر وقتی اعتبار اولمغده ربیع
 اون ایکنج اثین کوننک صحوه کبر وقتی ابتدا تاریخ اسلا او زور
 علی ابن ربیعین جاد و جود بعثه لفظک مغولی اولان صبر سنه
 خالد بعضدر مکده علی فی سنه و بقدر لفظ اسناد و معجم در و در
 بخار حدیثه انزل علیه الروحی و سوا بن ربیعین سنه لفظ
 مقام اولمیش تا پیدا ایدر محفی اولمیه که جمود ایاب سیر و تاریخ
 اکرم حضرت کرب و حنک توفی سنین عمر لکر کاملاتوق سنه
 مکده در دیدیم ادر صد و ذکر نه اولدوغر اسرار خود حدیثه
 واقع اولان ربیعین سنه لفظدن او توفی طهور سنه
 سنه مراد اولمق اره مثلا الحدیث الاربعون الباب الاربعون
 و بنو قریبه تکمیل ایدر حدیث و احادیث او و لوزره یا خود
 ولاد لکریدن کاملاتوق سنه نهایی مراد اولمق اره مثلا عمر زید
 اربعون سنه و بنو کاملاتوق سنه اراده اولوز و علی کل البعد

دار علم

لفظ راندن قرنجه ستمه نك طرف انجیر مراد اولن لازم و زیر این
 ایکی راسی اولوره قاضی طیبی رحمه الله بدیر که راس بی مقدمه بخوبی
 مجاز در راس آتای و راس آتایه بیویب آخر آتایه مراد اولدی
 کی آخر سنه ماضیه سنه آتیه ماضیه فصل مشترک اولدی سنه
 نك مبداء راسی اولوب ماضیه نك آخریه دخی راس اطلاق اولدی
 زیرا تقدیر اوله نظر لازم کلور که رسول اکرم حضرت نیک زوی
 اونوز طلوع سنه تمامده اولوب قرنجه سنه نك اولدی نبوته شروع
 و موخلاف ما اتفق علیه جمهور و تقدیر ثانی به نظر لازم کلور که
 زوی اول یوم ولادته اوله و بعد از سلطان و الحاصل مانی
 حال کان راندن آخر سنه مراد اولنق لازم یعنی قدت عمر
 فرق سنه کامله تمام اولدی حقه حضرت سبحان خلقه نسبت ایدر دخی
 معلوم اوله که قرنجه سنه نك آخریه بیست اولدی و بیست مسودر و این
 عبد البر قولدی نه نظر صحیح ولور که رسول اکرم حضرت مایه
 تولد ایدوب و ربیع الاولده مسعود اولدی و جامع لاصولده و بدیر که
کان مبعوثه لاسکمال الاربعمین یوم للاثین اللبثین خلفا من بیع
الاول سنه اثنین و عشرين و تسعمائة الاسکندریه غنیمت
 مشهور بود که ماه ربیع الاولده تولد ایدوب شهر رمضانده

مسعود اولدی که جمعه یوم ولادته جمهور اختلاف اندیزه بعضی
 الا و بیک ایکنجی کونی و بعضی سکرنجی کونی تولد اندر دیدیر شیخ
 قطب الدین قسطلانی قول آخر مختار اکثر اهل حدیث در یومین
 و غیرین مطهرین بویله نقل اندر بعضی اهل ایکنجی کونی تولد
 دیدیر اهل مکة نك قولدر بود و بعضی اوزره مسعود اولدی
 ولادته یومین فرق یحوق او نوز طلوع یحوق سنه روزین سال اوله
 کمالا فرق سنه روزین مکة و ملایه جمهور قولی اوزره کمالا فرق
 روزین مکة مسعود اولدی دیدیر کسری ایضا طایکسر تجلی
 شیخ شهاب الدین بن مسعود و ابن عبد البر قولدی صحیح
 دیدی الله اعلم فاقام بمکة عشرين سنین یعنی رسول اکرم
 مکة ده اول سنه اقامت اندر جمهور اهل حدیث و پیر رسول اکرم
 بعد البقیه مکة ده اون اوج سنه مکة اقامت اندر بود اتفاق
 ناشی حضرت انسک بعد بشن تا و یلع قول جمهوریه توفیق ایدوب
 دیدیر که انس رضوان سنه اقامت اندر دیدی رسول اکرم فقط
 رسول اولدی حالده و مکة جمهور که اون اوج سنه اقامت
 دیدیر هم رسول هم نبی اولدی حالده و مکة و ماخوذ بعد البقیه
 اوج سنه مسعود خلق اندر حقیقه قاصدع بانومر و اعراض

آیه کریمه مبارک در لفظ کبر انکاره اوست دعوت الهی این حدیث
دعوت جبریه به و قول جمهور مدت دعوت مطلقه بظن اولاد و یا خود
نفس عقده غبار و کسری اسقاط ابد و باطن اقامت و در
و با مذهب عشرتین رسول اکرم مدینه ده اولی اقامت الهی علمای
و ارباب سیر ما بنیاده متفق علیه در توفاه الله علی راس استین
صحیحینه و توفاه و اولاد و اولاد توئی بر شیئی تا ما اهدا نموده
بوفاده ما و نفس و حدیث قال الله تعالی الله المخلص
یتوبکم اریقین روح معنی حق سبحا و تعالی رسول اکرم حضرت
روح پر تو خلدین فمن انزل من شریکک کلما الشمس سنه بالبح
اولد فده مخفی اولد که رسول اکرم و لا اولدین فوق سنه درین
صکوه مبعوث اولوب جمهور خولی دزره حکم ده اولد و روح سنه و علی
مدینه ده اولد سنه فانت ایله پس شمس بقدر الشمس اوج سنه به
مالغ اولد فده وفات الشمس اولور لاش الله تعالی اجود
رسول اکرم مخبر کربن شمس بقدر بیان اولد فی محله تحقیق
ولیس را لحینه عشرتین شوه بضاه لحینه لامک که فد را به
و فی جایز در جمعی لحنی در لامک که و ضعیفی ایله شوه شمس مع بک
فنجی و هیکل سکونی ایله جمعی شور و اشعار کلور بضاه ایضا

و در حدیثان صحیح

تائیدی و شوه نک صفتی در کتب جمعی سی توفاه و ضمیر رسولین حاله
یعنی حضرت خداوندی مثال و خالق مقدران جان رسول اکرم ص
روح مقدرین فمن انزل من شریکک کلما الشمس سنه بالبح
حاله بلکه حین وفاته راس لحینه سنه شوه بضاه ایضا ایضا
ماقتضی ایدر حضرت انس در اسنا و صحیح ایله مرو بدر که رسول
اکرم حین وفاته راس لحینه سنه اول بیر ما اول بیر شوه
بضاه و ایدر معلوم اولد که رسول اکرم شبه قلیله
لهذا اشد مرو اولان لم شبه الله بالبشیر یعنی
حضرت الله رسول اکرم بیر ایله معیوب بمدر حد شیدن مرا
نقی شبه کثیره در و بدر آن ش الله تعالی بالبشیر رسول الله
وجه لایق اوردن بیان اولوز الحديث الثاني حدیثا
حمید لصغیر صغیر در بن مسعد میهک وعین میهک
فحمیده در البصر با موجده حکته بک فنجی که ایله ضمی ایله
و فی حکایه اولد شمس مذکور شیخ تائینیک وساطت مذره
کتابه ابو علی در روایه واسه و حدیث کثیر صاحبه روایت
اولوز که وفاتدن اوج سنه مقدم احوالی متغیر اولد قال
ضمیر فاعل حمیده را احمد و حدیثا بعض شوه لظواهر

لهذا انه قال يا خود اینه لفظی بعد در وید بر یکت و در بر که اهل صاعه
حدیث وید بر که کنجی و او جوخی و هلم جزا مرتبه ده قاع اولان حدیثنا
ون مقدم لفظ قال کتبه اولونش ای فیهما والا لفظ قال خطا
محد و قدر قار اولان کتبه انی لفظا تمک لایقدر و این صلاح و اجده
ویدی بعد الوهاب الشقی تا مثله تک و فاک فی تحقیف قبله
منسود بر معن جمید حدیثا پانی به مقلد در او ابو عبید الخراسانی
در که حمید طویل و عیله شهر در و صفار تا بعیند ندر بعضی امرا اینه
و خول اند کچون نوع ما معیوب و را عن انس بن مالک حمید نماید
حال در ناقلا عن انس بعد برینه قال فاعلی انسه راجع یعنی قائل
اندر عصم فاعل حمید وید بر کن وجه اول اقرت و کان
اینه کان تقد برینه وید بر که لفظ اینه بوقوله تر کسیده
اولونش شایدر و قاری انی لفظا تمک لایقدر رسول الله
صلی الله علیه وسلم رتبه بر ربه را مهمله کنجی و با هو حده تک
سکونی و فتحی و خمی جایز دره تا ثانیث نفس اعتباریه و در حل
رتبه و امراته رتبه وید بر که عمر العوفی شرح شفا فاضی عیاضه
وید بر که رتبه لفظه اولان تا مابا لعه اچو ندر علاقه و نسابه
و رواه لفظه ندره اولی یعنی کبی را مذکر صریحه شفا علی

19 اول لفظ نفس و بی اینه تا ثانیث و یکت امستعد دره ابو محمد
القاه معنی دره و لیس بالوصول طولدن طویل یابن مراد دره
یا خود مطلق کما لکه مضره ندره و لا بالفضیه ضیون قصر ندره
مراد دره ندریم حدیث اولده بیان اول ندره و لیس بالوصول حمید
رتبه لفظ تک عطف تغییرید بر شایح حقی جمله مذکور رتبه
اوزرینه معطوف در یوب اء ابدن محلی اولان جمله میورد اوزرینه
عطف ده یابن قد رسیدر لیس او عطفه ندره و بی اینه
بوتقدیر اوزره ما قبلک یانی اولور رسید اصل الدین درن وجود
اوزره نقل اول ندر بعضی کان لفظ تک خبرید خبرید وید بر حسن
الجسم لفظ کان تک خبرید خبرید رسول اکرم حضرت کریم
تظفیر تک حسی لون و قومه و اعتدال جمید ندر لیس
تعمیر لیس تخمین قبلیدن اولور و کان شوه ثمن حمید حدیث
جمید قسط مراد در زیر اطلاق مقیده حمل اولونش قاعده متظوره
اولد یعنی سابقا بیان اول ندر اول بسط مفار مراد ندر
محتی اولیه که بوحد ندره جمید و بسط نفس شوه صفت و اوزر
حدیث سابقه ذات رسول اکرم صفته واقع اولد یعنی کنه درن
حالی و کل و ابن حردیدی که اطلاق مذکورین صحیح اولد یعنی

علی فارسی

اشعار چون حدیثی بود زنده تفسیر آن در بعضی موارد دیده که بمقام
 شوهب بنی عقیقه و سابقا صاحبی است از مبالو الخوند رحل
 عدلی است اسم اللؤلؤ لفظ است منسوب و کان رسول الله و واقع اولان
 کان خبر بود خبر بدین و کان شوهب جمله سر قد تقدیر به حال اولان
 و ظاهر بود که و کان شوهب جمله سی کان رسول الله جمله سی از در پیش
 اولان است لفظ کن مقدم لفظ و کان تقدیر اولان تقدیر جمله سی
 جمله متقدمه از در پیش عطف اوله و مقام مقام عطف اوله کان لفظی
 و او عطف ایله حد فیه ما برین قدره این مالک کان لفظی است
 حذف و خبرین بقا نظا و نشر اکلام عوده و واقع و شایع در بعض
 نسخه استم رفیقه تصحیح اولان تقدیر به مواسم تقدیر به اولان
 اسلوب بعد او او زده مشرو و کلام قبلین اولان معلوم اوله که
 اسم فارسیه کدوم کون سنخ اولمغه مشه معان خرد و کلام
 و آدم او مردن باخورد اولان معنی سنده شده شوهب متبره در پس
 رسول اکرم مختصرین بود زنده شوهب ایله توصیف و حدیث سابقه
 آدم بنی نفا بینه تدافع اولان زرا نفاقی خاص و اشاع عام
 تمام بود در معانی دید که اسم اللؤلؤ لفظی جمیع السدن تقدیر
 زرا جمیع دن غیر بعضی زوان السدن از هر اللؤلؤ لفظی است

کذا قاله

علی قاله

اندک کردن ما بعد اولان شمس قدر صحابی رسول اکرم لعین شمس
 بیاض ایله توصیف اندک شوهب ایله وصف آمدن و توصیف دیدن که
 السدن روایت اولان حدیث مذکور ایله علی السلام کان
 ابیض کما تصبیح من لخصه یعنی رسول اکرم مختصر یک حکم لخصه
 بیدر زنده بیاض ایله کی کو بافضه کن سبکه در حدیث شریفه و
 حضرت عایشه دن مژور اولان و لونه الدر لایک فیه لایس
 حدیث شریفه منقض اولمغه بعضی شوهب جمله توفیق اولان که
 اسم اولان حرارت شمس دن متغیر اولان غرض شوهب لفظی و ابیض
 اولان تحت الثیاب استور اولان اعضاء منیفه لرید و احمد
 تجر اندکی قنطرت الی ظهره فکانه سبکه قضیه حدیثی توفیق
 تا پیدا دیدن لکن توفیق مذکور آن قضیه علی السلام کان
 کالفضه البیضا حدیثی ایله منقض اولان زرا رقبه مبارکه لرید
 مسات اولان تحت الثیاب اولان اعضاء لریدن و کل ایکن
 بیاضه وصف اولان در خصوص حضرت عایشه رضی الله عنها روایت
 اکرم مختصر یک شمس و تقرب و سعاده ملازمه شمس اولمغه
 اوصاف شریفه لریدن غیر لریدن زرا علم و رنگ بدن مبارکه
 آجا بدن افزون اطلاق نام ایله و انما و روایت اولان لفظی

لا در شهادت عایشه شمس جمله دیده که
 لفظ عایشه منقض فاعده
 عتبه حرف ماضیه تکرار
 او توفیق ایکن قلمه اول
 حدیث مبارکه قرآنه
 اتفاق اولان
 ۳

بجسام دیدیم که اینفیدن مراد رسول اکرم حرارت شمس در متعین
 اولان عضو بود کلامی قطعه سخا به سراسمان برابر بره سباب
 اولور ایدی کلامه منقادند و آن حج عصا مک بو اغراضین
 شو و جهله دفع اندر که رسول اکرم حضرت یک فرق فرقدانه مجامع
 سماه تطیل اندکی قبل النبوة اربما ص قبلینذره بعد النبوة یظلم
 اندکی مضبوط و کدر حصوا روایت اولور که صحیح الوداعه فی
 خرات ایدر این هارت اصابی دفع ایچون زاس شریفان حاله
 تطیل ایدر عتابه مافی الباب سمریدن مراد باض ممعنی نفی و
 قلیله اشاندر کما بنیاه سابقا اذا مشی شکفاه اذا ظفره
 در حین معنی شرطیه و کدر شکفاه فاشده بعد همه الیه تفعل ایدر
 مهمز اللام در کفوتین مشبهه قد امه میل معنی در کفای البینه
 و بر لر حین جزینده قد امه میل ایدر رات و رت مقصود اولان
 شمه توجه اندر که بعضی نسخه بنو کا واقع اولدر نوکا دن مانور
 اتکا معنی نوکات علی النصاب و بر لر عصایه اعتماد الیه مراد ثبت
 و علی السخیین حاصل معنی بود که رسول اکرم صلعم حضرت مشی ایدر
 خطواته متسعه ایدر مضایقه و کل ایدی در بر اخطواته متقاربه
 اصحاب تکبیر مواریب خیر و خیلایه شیوه سید و بومعنا بر حین مشی

21

لازم کلوره حضرت علی من مرد اولان یکفایا کما یحیط صینی
 رسول اکرم حین مشی نزه قد امه میل ایدر بر حین ایدر
 ایدر که کویا مکان اعلا دن مکان اسفله نزول ایدر ایدر حدیثی
 بومعنا تا ایدر ایدر بعضی ایدر که بمنه و نبره تمایل ایدر نوزده
 حاصل معنی بود که رسول اکرم مشی اند کلوره قد امه بنیاه شمالا
 اولور ایدی شمال نور سیده محبوب صبا و قد امه تمایل ایدی کوی
 سوال اولور ایدی که بوسلوب او روزه مشی ایدر عاده ارباب کبر و غور
 و سبت تحال خور و روزه و ذات سوره صفات رسول اکرم بومعنا
 صفات دیمیدن تمیزه و ساخته احوال سعادت لکن بومعنا ایدر
 غیر محمود و دن تبریه لازم و ره شود جهله جواب ایدر که وجه
 مذکور او روزه مشی قصد تکبیر و خیال خیلایه و تحمیر ایدر اولور
 فاما قصد تکبیر و نیت تقاضایه و محبوب اتفاق و حلی واقع اولور
 مذموم و کدر رسول اکرم حضرت نبره بومعنا مشی اول او روزه روزه
 انکیر مقصود حبلیت و لازمه خلقت و طبیعت و قصد تکبیر الیه
 و کتب کلوره غیر الوضی جواب مذکور شود جهله اعتراض اندر که حضرت
 خلاف به شمال و حکیم بی شمال نعت است اسما و رسول اکرم و حین
 حضرت لکن بیشتر مومنین و مقدمات مومنین ایدر کات و نکات

افتد و طرز و طور به اقتضا ابواب صدق و ولا هر چه در جازرت
 و نازل منازل سابقه له جمع ظاهر و متحقق و متعین است چنانکه
 اول ابواب ملک الملکانی صفة غیره است اصحابی بکبر و خصلت استخوان
 بخت اوزره مطبوع و محمول ایضا و اول بایه وجود کون مکان
 آفرینش منین زبان جگر یک صفة شیهه معهوده لریه تقلید و پیش
 نایل مذکور است بخلق اولون کار ستوده و فعل سیدیه اولدی
 کلامه و الله اعلم لفظی ماضی صیغه سیده مذکور اولوب تکلف
 صیغه سیده مذکور اولدی یعنی تقویه مذکور مشبه شروع و عدل صیغه ولدی و چون
 حتی داخل البلد کی با خود حکایت حال ماضیه بخودر با خود آفرینی
 کان تکلفا تقدیر زده اولدی و چون صحیحین روایتند اواسی
 ماضی صیغه سیده واقع اولدی علی رضی الله عنه و فی ماضی صیغه
 روایت اولدی ان شاء الله تعالی عن مرتب ذکر اول نور الحدیث الثانی
 حدیثنا بعض شیخه و تواق اولدی محمد بن بشیر مؤلف کتبه
 و همیشه زده نک فتح نامه ابن عثمان بن کثیر البصری و کتبه
 ابوبکر و زنده و بیکه مشهور در شیخ بائیدن اخذ اندک
 کبار بن اولوب با عینه ملاقی اولدی یعنی العبد بر مبارک شاه
 اصل سماعی شده غیبه صیغه سیده اوزره واقع اولدی پس

لفظی قائل مصنف اولدی یعنی تقدیر زده سکاکی مدنی اوزره لفظ
 قبیلدن اولور علاوه کلامدن اولون و فی محملده بو تقدیر
 فاعل ضمیر مصنفه را بعدر عاده رواه شویله جابره که کند و کلان
 شیخدر تصانیفه و راجع بر لریه و تکلف مع الویر صیغه سیده و فی
 اولون جازره در حدیث سابقه بو تقدیر زده مؤلف کلامدن اولدی
 متعین در اگر ابواب مساعد اولور ایضا بعضی شرح دیدلر که
 کلامدن اولون در در بر مصنف کلامدن اولدی محمد بن
 العبدی و یو و هله اولون تعبیر ایدر سائر اسما منسوبه
 عاونی جابره اولدی و غی اوزره و و فی لفظ یعنی ده تجرید عسار اولون
 القات اعتباردن اولدی و در محمد بن صیغه سیده یعنی قر اولون
 مستعد و کلام حدیثا یقینا اولون حدیثان ملازم و کلام زبنا
 ترکیب حدیثه در لفظ محمد بن بشیر عنایده و کلام حدیثی بو
 عبد بن قیس است و رویدی که ربیع بن بصری در حدیثنا محمد
 جعفر البصری کتبه سر ابو عبد الله و غندر و بیکه معروضه در حدیثنا
 صحیح طرزه اند حدیثی تخیر اتمشدر و حدیثنا شعبه بن اسلم
 در باب موحده نک کسر و سین مهمه نک سلوینله توری و بر
 شعبه حدیثه امیر المؤمنین در امام شافعی دیدلر که اگر شعبه لری

کلام حدیثی
 مراد منکون
 در
 ترتیب
 ۴

بواقفه حدیث معروف از ایدری شیخ تابعین که بر نذر عن ابی
شعبه بن خالد را با عنقه تقدیر کرده بحصام حدیثی است معلقه در حدیث
اسمی عمرو بن عبد الله السبعی التمدانی الکوفی در تابعی مشهور در حدیث
عثمان بن خلفه ای که سون صکره تولد اندر قال انه قال لعبد
و ابی یحیی البراء سخاوت زنده در قصر ایله و فی روایه اولند کسبه
ابو عماره و در صحابی در چند قده حاضر اولمش در مصعب بن زبیر منته
کوفه در وفات اندر بن غازی را در محبه ایله صحابی در بقول جمله سر
خالد را بخود سمعت لفظک مغول نانی قال کان رسول الله
صلی الله علیه وسلم رجلاً را مهمله نکی و جیمیک سکونیه مخدوده و مشروطه
ما بینه متوسط شمر معناه در شعر رخل ویر لکه تحقیق کلام لفظ
لفظک زده وجه جمله مذکور اولان نکته به مراجعت اولونه بعضی
جیمیک ضمی آیه واقع اولد کیم او مرآه مقابلیدر بوقدر وجه اگر چه
ظی هر کان یک خبر بدیه لکن معناه خبر اولان مربعاً لفظه توطئه در
زیرا فی تحقیق مقصود انه علی سلام کان مربعاً عبارتیدر کان
حدیثه موافق اولان بو عبارتدر شیخ ابن حجر عسقلانی صحیح
بخار در خبره رجل جیمیک کسر و فتحی و ضمی سکونیه ایله منشاء اولده
اطلاق اولنور که بتوزنه تکسر اسیر اولقدن عبارتدر بو اشعار تدبیری

قاله الثاني

اوزره شومبارک رسول اکرم مراد اولنظ هر دره توطئه غیر و یک
اتقنا انم و اظهر من الشئ کدر که نوع ما اولدن خصمه من اولان نکته
رسول اکرم حضرت کریم و صفته شوبه بپرخل ایدر دو جبارت انم و
صحابه کریدن بو حدیثدن غیر حادثه کان صلی الله علیه وسلم استماع
اولمش در شوبه لکن اولنور که مرآه مقابلی جل مراد اولد قده رجلاً
لفظی صحابه در غیر رویدن زبیره اوله زبیر رسول الله باینده
بن عازریدن کان رسول الله صلی الله علیه وسلم فرجوا لفظه ذکر اوزره
تفسیر و بدیلر که لفظ رخلدن معنای مرآه مراد اولد قده
رجلاً لفظدن رجولینه کامل معنای مرآه فامس استخبر بلوغ
خبر حقیقی ایچون توطئه در ظان رجل کریم کی و توان عظیمه
انتم قوم جملون انتم قوم مسرفون کی بوقدر وجه لفظ مراد اولد
لفظک صفی اولور شعر جل معنای مراد اولد قده کان لفظک خبر
بعد خبر اولور مربع معادل القامه مشتمله در تعید مابین المنکبان
تعید نصب اضافة لفظیه زید عس الوجیه کی اکثر شیخه
تصحیح اولدوغی اوزره احوالی مربعاً احوالی کی در بعضی
بجزیره اضافة نصب بینه و لندره و بعضی نسخه تعید
ایله بلا اضافة و ضبط اولدنه بوقدر وجه هو تعید بقدر زبیره اولور

علی

بید فربک ضد بر لفظ ما موصول و موصوف او ملحق جازر در عقلا
و دیگره منکب عصفه و کتب استخوانی بک مجعید مراد رسول اکرم
حضرت زینک خطیب مبارک زینک عویض اوله می بعضی و دیگره بعد
منکبیدن در ادایکی در و شکر زینک با بینک شغلی زیر انچه منکب
علاقه نبات و نشانه سپاد در و بعضی و دیگره بعد ما
بین المنکبین بوجه صدر و انشراح سینة مبارک کونن کنایه
علامه خود و نشان و فارور و بعضی نشیخه بعد تصبیر صغیر
تصحیح اوله که تصبیر تخیم قبیلند نذر غلام لفظک تصبیر
علم اولد یعنی کبی و الایضاً بعبه و علم یا یک کشیده در و تصبیر
صغیر شومیش اشارت دارد که رسول اکرم حضرت زینک منکبین یعنی
ما بیند افراد اید بعد و کل بدر که حتی اعتداله منافی اوله بظلم الحجة
عظیم کبر پیش در عظم الشی عظم و دیگره اوله حجة حیکمینی
ویم شده نک صغیر به در معلوم اوله که حجة لفظک معنی کل
اهل لغت غایب اضطراب اوزره واقع اولوب صوابه فرب اولان
قولد و قول اول حجة منکبین اوزرینه ساقط و واقع اولان شغیر
راس در صاحب بنا به دیگره و فزه شخه الاذنه نازل اولان شغیر
راس رله حجة دن قبیل اولاندرا و از انوب منکبینه و اصل اولدر

24 حجة در بوقول اشهر قول الذر حتی شیخ حوزر بوقول عامه اهل لغت قول
قول ثانی حجة باش اوزرینه جمع و نشان شغیر صاحب صفاک فرب اولدر
و بولان لا و بده بجه مطلقا شغیر معنی و دیگره یکی قول فی فرب
قول ثالث و شغیر مقدمه و دیگره حجة شخه الاذنه و اصل اولان شغیر
شیخ ابن حوج صحیح کبار شغیر حجة و دیگره حجة اول شغیر حجة که شخه
الاذنه با منکب یا منکبیدن اشاعی نازل و اصل اوله شخه الاذنی
تجاوز امتین و فزه در و الی شخه الاذنه کلامی بوقوله مناسب در زرا
الی شخه لفظا الحجة تک صغیر و الی الاصله الی شخه تقدیرینه با خود
حجة دن حالدر و اصله الی شخه تقدیرینه معلوم اوله که شخه
و دیگره الحجة لفظه اولان الف لام کمن الحجار کمن اسفلا
و در واقع اولان الف لام کبی اعتبار اولوب الی شخه الحجة الحجة
صفة واقع اولان جازر در مراد بودر که الحجة لفظه اولان الف لام
عمد و هنی اولوب نکره حکمده اولفده و اصله الی شخه تقدیرینه
صفة اولن جازر در مبرک شاه حجة امده بولکلام لفظا و نفس خطا
و دیگره اول محقق تفقاران تو کجیزه عمده خارج اعتبار جازر
اولان مواصفه عمده هنی به عدول جازر و کلدر و دیگره بنایا
مراد رسول اکرم حضرت زینک حجة مبارکه کون و فاکونن صکره

بیان صدوقه و لغه بوقامه ضعیف تقدروالمن لازم در عهد نبوی اله
البتة مستقبل ایله یوسف اولور نه کیم آیه کریمه مذکوره اولور
محققین شیخ رضی و غیره بیان اولور تا لثام علم و کثرت بی ازم
صلعم حضرت بنک و نظریه واقع اولان **الحج** لفظی الحجاز لفظیه
قیاس آنک دائرة ابدن خارجدر استی بعضیدریدر که الی **الحج**
عظیم لفظیه متعلق نفوذ بود و بجه اوله مراد رسول اکرم
حضرت بنک **حج** شریفه لکن عظیم و کثرتی شیخ اولر نه منتهی اولور
بیاندر یعنی شیخ اولر **حج** عظیم و غلظته نمایه در نفس **حج** نه
نهایت و کله در و دخی معلوم اوله که رسول اکرم شرف مبارک بر بیاندر
روایات مختلفه واقعا اولدر **حج** و ابینه اذن دعا نقلد مابینه
و اصل و بیدر و ابینه اولر بنک لفظیه و اصل و بیدر و ابینه اولر
و اصل و بیدر و ابینه منکدرینه و اصل و بیدر و ابینه کفایه و اصل
دیو واقع اولدر قاضی عباس احادیث متخالفه مابین توفیق ایدر
دیدیکه اختلافات مذکوره اختلاف اوقادین ناشیدر رسول اکرم
شرف مبارک لکن قصه قطع آمدیکی وقته منکدرینه قطع آمدیکی وقته
گاه اولر نه و گاه شیخ اولر نه که لفظ اولر نه و اصل اولور ایدر
شرف مبارک لکن طول **حج** باعتبار ایدر **حج** اولر محل قسط

بسی منکوش وضع اولدر **حج** لکن و یکور اذن عمره و والک ضعیف و
والک سکونیه دخی لغتیه و دخی معلوم اوله که اوتن لفظی ثبته
صیغه به مذکور ایکن شیخ لفظی مود صیغه به ذکر اولر لکن ایکن
لفظدر جمع ایکن نوع ما منکر اولور و غنچه **حج** علیه حله
اعرابی سابقک اعراب کی **حج** شیخ عبدالقاهر بخوبی ایدر
فقط ضمیر ایدر حال اولر دخی جازر **حج** و ابینه و علیه حدیثی
و او ابیه حال اولر سن تا بیدر **حج** حله جار مملک ضعیف و لام
مشده نک صحنه قاموسه بیان ایدر کی اولر نه بودن یا غیر
بودن ازار اولور و مجموعیدر **حج** الیه کی توبدن یا انشائی
بیر توبدن اولور **حج** و اولر مسلم فرغنده دیدر کی **حج** الیه کی توبدن
و اکثر یا ازار اولور ایدر **حج** و اولر اولر که **حج**
الیه جنس احدون ایکی توبدن اولور **حج** زمره و بیدر **حج**
ارار اولور اولر **حج** و اولر لفظی اولر **حج** یا اولر
ما بیدر نه فرجه اولور و **حج** و اولر لفظی **حج** ده تعدد معبرین
صنفه واقع اولر **حج** لفظی مود اولر غنه بنا اولر یا خود
توبین مذکور من سربدن خصوصیه توبد احد حکمده اولر
بنا اولر یا خود جنس احدون اولر **حج** اعتبار ایدر و دخی

معلوم اوله که بوحديث صحيح و بلند امام شافعی الحکله است لاله
ایدوب ثوب احمر کیمیک جا بزوره قانی یعنی بجایت یک تک قبر فزی
دخی اولورسه دیدره و برضه منزهه لباس احمر منهدی و مقامده
واقع اولان حله جو آون مراد یک تک فرمز و کلدر بلکه اول
درکه بلکه اول حله در که انده خطوط احمر یعنی فرمز اولان حله اولان
حتی مستقلانی دیدر که حله در مراد خالص فرمز و کلدر بلکه اولان
تعبیر اولان در زیر برده باینده منعارف اولان لاله در خالص
فرمز و کلدر و بواصل لفه اتفاق اندیر دیدر و فرضا حله جو آون خالص
فرمز مراد اوله لیس حله جو آون رسول اکرم صغیر یک حصا صغیر
باجود حضرت رسول اکرم حله جو آون فامنه فرمز سماندن زین
سور و قلمور پوشش حله سرخ منهدی اولورن مقدره ان الله تعالی
باب لیس اولان سوره زیاده بحقیق اولور مارا ایت شینا قضا
احسن منه اعوانی سابقک اعوانی کبی در رسول اکرم صغیر
اجمالا جمالان بیان ایچون استیفا اولورن فرمز محمد و دخی
معلوم اوله که روئیدن رؤیه علمیه مراد اولور شینا منقول
اولی احسن معمول شایسی اولورده و اگر رؤیه بصیریه مراد اولورده
احسن لفظی شینا لفظنک صغیر اولورده حاصل منهدی هرگز شینی

رسول اکرم حضرت محمدن احسن بلیکم ایچود رسول اکرم حضرت محمدن
احسن برشی کور مردم و دخی معلوم اوله که عباده مذکوره بحسب الوصف
رسول اکرم حله زیاده و حسنه مساوی مکنسه کور مردم
افاده ایدر یعنی رسول اکرم جمله بلیکم یا کور و کیم شیدون
احسن لیس فی البله افضل من یدر عبارتیک بحسب الوصف
زید بلده اولان مکنسه کورن افضل و عیله و بومنا مکنسه کور اوله
اکثر یا ای مکنسه فاینده تفاضل یولونور مساوی نیست یا در در
یس احدی مکنسه افضلنی نغی اولو لشمفله آخر یک افضلنی ثابت
اولور مخفی اوله که عباده مذکوره ده رسول اکرم حله حسیف
مبانی عظیمه وارور مارا ایت شینا ایله مقبره مقبول مارا ایت
ایله تعبیر ایدر رسول اکرم شمس و قمر دن دخی احسن اولورن
افاده ایچون بحصام دیدر که عباده مذکوره را و بر یعنی بر اعوان
رسول اکرم حضرت محمدن بحال برکالنی بیان اتنا سنده کندر
الک اولان کمال ایمان و تمام اعتقاد و ایتقانی دخی استیفا
زیرا کلام مذکور حال محبه و وفور عبودیتدن نشات ایدر و قضا
لفظنه بر این عازب سن نمیرد و عان و درجه اولورده و عرفانه
بالغ اولورنی ساعدن برده کور دیده سنده و اتنا فرشته سمات

رسول اگر مدان غیر شعی کور و زند کن ایامم ارورده که خدا ما کال
شعی احسن عبارتیه تغییر اندر استی لفظاً شعیاً مکرر ارورده
تعمیره مبالوئه ایچوندره قطانک فحی و طار شد و نک منی ایله
مشهور در و فان مفتوحه و طار مضمونه محفوفه و فی لغت و کله
طار شده و محفوفه مک صمبته بقا فانک ضعی ایله و فان مفتوحه و
ساکه ایله و فی اسم فعل اولان و قطلمی استعمال اولور پس خط
ماره سنده بش لغته ثابته اولور قطاه قطاه قطاه قطاه طرف
مبینه دن ماضی منفی ایچوندره مازات فی زمان من المازیه الماضیه
تقدیرنده در **الحديث الرابع** حدیثنا بعض نسخه و شایع
اولدر محمود بن عیلام عین محجه تک فحی و یا، مشاه تجتبه تک
سکونیه دره و کینه سی ابو احمد المروزی دره بخار و شعیم اندر حدیث
تخریج اندر کتب تبع تابعین اندر کتب کبار رندند و تابعیه بلاتی
اولدر حدیثنا بعض نسخه و شایع بعض نسخه و قال حدیثنا و الخ
اولدی شیخه اخیره اوزره عصام و بدیهه حدیثنا محمود کاتبی اولور
قران عظیمه موسوس الیه سلطان قال با آدم کبی و کعب بن
البراح الکوفی کینه سی ابو سفیان دره بعضی دریا بور فرسند
بیر فیه دندرد و بدیهه بعداده کلاب اندر حدیث ایله امام اعظم

استماع ایرو بالک فویلده اقباله بر ایدر مکه مکره دن عودت شامنده
عاشور اکونی فیدام بیرو مضمونه وفات ایله حدیثنا بعض نسخه و شایع
واقعا اولدر سفیان مشهور اولان کسبک صمبته در ابن السبکت کات
نکاته ایله مرویدر و بدیهه محفی اولیه که بمقامه اقع اولان سفیان دره
شرح اختلاف ایله میر میراث مراد سفیان ثوریدر و یوسف
مصنف و فی جامنده بوجدیده سفیان ثوریدر و یوسف ایله و عصام
سفیان بن عینه مراد اولق اولی در حدیث سفیان ثوریدن ممتاز
اولیه چون حدیثنا سفیان بن عینه دیو تصریح مشایر دیدر و اولان
سفیان ثوریدر اولدر که سفیان بن سعد بن مسروق ابن عبد الله الثور
ثور عبدمنه بن اذ بن طایحه مینوب در حدیثنا بعض نسخه و تولد
اندر حدیثنا اولدر که ابو جعفر الخلیفه مکه به تو جهی اثناسنده مکه به
تجار لو ارسال ایله که سفیان ثوری ایچون دار احضار ایرو و یوسف
فنا مکه دره شیوع بولدر قدیه ثور را شین فضیل بن عیاض و ابان
سفیان بن عینه تک زانور نه وضع ایرو با صطیحام امتشدری
ثوری بوایکی رفیق شفیق دیدر که یا ابا عبد الله جعفر کاسوه قصد
ایله بولدره محل بند غمیت اولدی درجه توارنه بالغ اولدر و مناسبت
واجبیه در که خون خواره مزبور مانند ملک للعت ساعه وجود

زوال آمدن بدنه جان کی محققه و وجود باب فادار کوشه الحقا
متوار اولوب معاد الله عدوی کینه جوی وجود میبود که در کوشه جوار
ایدر بر بزرگوفی منظر شمانت اعداء بلکه اواده بندرج و غما اولون
کلور دیول خشیان نصح و بند اولدیله نوری بولکها مشفقانیه بی
و مکاندن فی الحال حاکمیت و درون مسجده و خون و استار کوبه
تعلق الیه کده روی ناز بارگاه قضی الحاجانه وضع و رعایت کسان
اجابه و قبوله رفیع ابدوب بیان مزارعتده شو و جمله نعمت نیا اولون
اگر جوی کینه در سلامت ایله مکه یه دخول ایدر عمر اولدیله کوبه خا
اخراج ایدر بیم تیر دعائمانق ایدر اجابه اولون ایمان اول کوشه
وفاتی خبر مکه یه کلدر بعد نوری خفته بهر یه تو جاید و بر آن زمان بهر
ساکن اولوب یور الشمس ستمده و عوده حقه کبک اجابه ایدر اکثر
اقوال بودر که قبر خفته در زیارت و تبرک اولون رحمة الله علیه عن
اسحق السعدانی که تمدان بکندن بهر قبیله در کوفه ساکن اولوب
عن البراء بن عازب ترجمه سی ذکر اولدیله قال انه قال فقد رزوه
فارایت زوبه رویه تعبیه اولون متعین در زیارت اوصاف مذکور
متصلت قبیلندوره من ذی لمیه لفظ من نفی تاکید جمیع اقواله
استغراقی تنفیصی چون یاده قلندر لیه لامل کبیرله منسک اولوب

فی حله عمراء ذی لمیه لفظک صفتی و احسن من رسول الله صلی الله
علیه وسلم حسن مجرور ذی لمیه تک صفة بعد صفتی و منصوب تا آن
حال اولون جانمدره بقضاک مجرور و منصوب لفظ و منبایه عملاء صفة
اولمه سی جانمدره دید کی متو یک تابعی فقط لفظه عمل اولون در کای
قاعده یه موافق و کلدر حاصل منی بودر که شعور اسی شخه اذنه و صول
صاحبی اولوب لایس حله عمراء اولان امر او انسان مابیننده رسول
اکرم حضرت زینة معادل و اندون چسندزه افزون بر فرد کومدم
که شعر بقضاک منکینه ذی لمیه تک بیانی و تعدید طریقی اوزره کلام
مسره و مشتاق اولون محملدره قرب و وصولدن کنایه در جمله کبک
صد رتده ایراد اولدیغی شو کنته به منی در که کویار او بر وصف رسول
اکرمی بیان صد دنده غلبه محبت و ذوق شوق و مودتدن ناشی
صورت نیکو سیرت لرن جلالنده حاضر و شام ملاحظه ایدر کهدا
کمان له شعر تعبیریه ذکر اتمدره بعد مابین ملکین مناسی مرور ایدی
بعید نصب و رفقه روایت اولندر منصوب اولدیله مفید کان لفظک
خبر در بر مرفوع اولدیله موعید تقدیریه دره بعضی شخه تعبیه
تصغیر صغیره یه ضبط اولندر کم یکن بالقصیر و لا بالطویل اع انی لکن
اعوانی کبی دره یه مقامده ذی متدین سابقین غنبار اولونم لاندزه

حقی

مطلب ترجمه اخبار
صاحب الفیض

روایات مابین جمع ایچون یعنی بالقصیر المتروک و الا بالاطویل البیان
الحديث الخامس حدثنا محمد بن اسمعيل البخاري رحمه الله امام الحديث
اولان صاحب صحیح بخاری بدره کسبته ابو عبد الله در محمد بن اسمعيل بن
مغیره بن بزوزیه الجعفی البخاری جدی مغیره بن بخاری بدره اسلامه
کلوب بخاری نقل اندزه و جد برزوزیه دین محوس اندزه و فانی از محمد
یوسفان دور سنه هجره ثوالبنک اوان و چون جمعه کونی بصلواته
تولد اندزه و ایکی بوزانی الی سنه سنه عید فطر کعبه سی بعد صلواته الوشاس
مستفاد بدنی ترک ادوب و مرغ روح بر فوکلر شاخسار بنان
قدسی رامگاه اندزه و خرنگ نام قریه ده مانند کنج شایگان بدن
سیم سماندر دین و مخون قلیله و سینین عمار التمش اوج سون
اون اوج کون مقدار ناقص در قریه قوتک محمد بخاری بنک بوم فانی
کلبه بر غیر اسمیه سیمه اولمش در روز وفاتده امالی سمرقند نور
جنازه سنه حاص او بعینون چهار کرابه طوتوب خلق غایبه چون اولمغه
جاریا وفا تمیوب بیر چهار ایکی کند و قیمتی که رایه بالغ اولدی نه هید
قریه منوره قریه قوتک سیمه تدر محمد بخاری بخارا دن قریه منوره که
بخارا دن بقدر ایکی فرسخ مقدار بدر نقل اندزه که سبب بو ایدر که خلفا
ظاهر بدن بخارا ده خلیفه اولان خالد بن احمد الدیلمی محمد بخاری کون

سرای خلیفه کلوب اولاد لرینه جامع و تاریخ تعلیم الملک ایچون دعوت ایلدی
بخاری و خانی اجابت المیوب خلیفه بشو وجهه جواب ایصال ایلدی علم بیز
جوهر کلبه مغوله سندن و لغزه آئی ابویانسه کونور بیز لیس خوار
و مبدول و بی اعتبار الملک برو و معقول و اریای عقول عندزه معقول
و کله زاکر اولاد لر نیک اسکال نفوس و استحصال کالانی بخت
متم و مطلوب و نه پایه مرام و مغول لر ایسه بیل کماله عار و تحصیل علم جیا
و شتار اولدی بهر روز سار طلبه علوم و در غیبه فهم ایلد لظان حدیسی
میان ستمه استوار و غیر محصلین کی ملازم عتبه سنا و قبض اشارت
و بد کرده خلیفه منوره بعد افر اولد ار سال و دعوت ایلدی بوزان
اولاد لر عواره دولت سرای غنمه مقیم موسایشین ناز و نعم و لغزه
استماع کلمات حباهر سماندرینه اعیار دن خالی سنهار اغت و نکلس
معقود و مخصوصه نلذ و تعلیم طالبد در نیاز اجابیه ایلد دعوت ایلدی
شرفین رجا امکله بخاری و خانی بعض خلق تعلیمه تخصیص و بعضی سماع
علم شرفین محوم ایلک شبهه اریای دانش و سیمه اصحاب بنیش
و کله دیوشکر خاری جواب محققانه اولموش سیمه خلیفه منوره مقیم
و متغیر و مکدر اولوب بخارا دن نفی اجلات تمکله قریه منوره بوجه و اندزه
اقامت نیتی ایلد جانب خرنگه و براه اولد قده و بده نمانک و خاطر

اللهم اربهم ما قصدوني في انفسهم واولادهم واهل ايمانهم واولادهم
بدعا اولادهم واولادهم واولادهم واولادهم واولادهم واولادهم
ظهور ايدوب باجمعهم مكنوب و مقهور اولادهم عبد القادر بن محمد بن
قريبه من بوره و اقرباسي خانه بنه نزول ايلد كنده و لوارق ايجون
زيارتي ايله شمس ايدم عقب صلوة عشاءه شكلي كندون
استماع انتم كه اللهم قد صافق على الارض بما رحبت فاقبضني
اليك و بودعا انديز ايام قلمه و دروزه مودع كاربان سر افناه و كنه
بند و ار الا مان بها اولد و شمس روايت اندر كه بخاروفات اند كنده
نظيفين بجهت لباس كفن ايد بجهت اعضا سندن عوق طيب الراجح شرح
ايد و خطه بجهت سي اول خوي غنبر بوي استم ايلد كلون غري
خوابگاه قبره وضع اولد قدن صكر خال مد فندن راجحه و مانع اسان و غنم
اهالي مملك تراب مزار بني حاندي كل الجلا كشيده و بده عم و بده عمه ايله
غير حجت مؤثر بالكلية مكشوف اولد قديم اولد مزار مرز بوره حشمت سنده
ايلا استحكام و يرلد و روي صحيح بخاري فزري و بديكه صحيح بخاري
بخاريدن مدينه فزروه قرات ايلد كيم و قنده نميشن بديقه مقدار كندون
شرفه حاضر اولور ايدره زهد و صلاح ايله راسته موع و تقوى ايله
ايدره و خاشعه اولان محمد بنك اكثر بنه ملازمت و عواق و بخار و شام و

مؤثر بجهت قوت بخارا

معه سيات ايدون مشايخ حد بنون اخذ حديثنا بليده و جامع صحيح بخاري
ون زياده جده حديثي مشتملدر مسجد و اهل جمع و تاليف انزه بهين و شاميله
كنايه ايدرايدره و كندون مرودير كه هر حديث كه صحيح بخاري حال انتم اولان
اعتقال و ايكى كونه صلوة نافله و ايدوب بعد الاستخاره صحفنه كمال
اطلاعدن صكره بنت و كزير ايدرايدم و كنه بخاروفات ايلد بديقه حد بنون
انتخاب و اون التي سنده تا ما و كاهيلا استخار با ايدم و خاطر مد بوز
بيك حديث صحيح و ايكى بوز بيك حديث مشكوك محفوظه بخار بيك مناصبي
حدون افزون و دوارزه بخاريدن برون روز و تقاضا منقبه مسطوره
ايلا الكفا اولد راجحه عليه ما حدنا ابو يعقوب نويس مني مضمون مضمون
فتحي و بايشاهه خسته نك كوني بعده مسمله در كه اسمي افضل بن و كنه در
و بخار بيك كبا مشايخندون لکن افني شمس ايله متمدد و بديقه و فقه
علم ايلين بجايه مزاج و لطيفه كوي ايدري حفظ و اتقانه در تبه عاليه بامل
و درجه حجه و اصل ايدره حدنا المسودره اسمي عبد الرحمن بن عبد الله بن
عقبة بن عبد الله المسودره الكوفندره عصام صدوقدر لکن مؤمنون مقدم على
مخلط اولد و بديقه كبا ربيع تابعيندونه عن عثمان بن مسلم
هر مزمزه مزمزه و ميمك ضمني را ايمده نك كوني و راجحه بديقه مضمون
دره بعض شمس و منفرد ضبط اولد راجحه عن باع ابن جبير تصغيره

بن مطعم مسلم در نزه دره تابعی جلیل القدر در عن علی ابن ابی طالب
 کرم الله وجهه مخفی اولیه که اصطلاح محمد بن زینده از اسناد و لفظ علی
 ذکر اولیة علی ابن ابی طالب و لفظ عبد الله ذکر اولیة ابن مسعود و لفظ
 حسن ذکر اولیة حسن بن علی و اولیة زکریا ذکر اولیة ابوبکر و عمر و عثمان
 ذکر اولیة خلفا ثلاثه رضی الله عنهم مراد اولیة امیر المؤمنین قمیده
 حاجت بود قدره بس عصام بمقامه علی ابن ابی طالب لفظی امیر المؤمنین
 بقدر ایامه نفیید مناسب ببرد تا که غیر علی ابن ابی طالب در میان اولیة
 زبیر و زینب و ابی سلمه مسمی طغوز عدد و راد و راد و راد و راد و راد و راد
 غفلت در یا خود مفضضا بحجته اورزه حضرت علی از اطمینان عبودیت
 و محبت در ناشیدر حضور ابی عبد الله استعباده صحابه کرام در علی ابن
 ابی طالب اسمیله مسمی حضرت علی در غیر مکتبه ذکر انبوی علی اسمیله
 بش صیابی ذکر اندر ابی طالب اسمی عبد مناف الهاشمی القریشیدر علی
 کرم الله وجهه حین صبا و نزه مسلم اولان صیابک اول واقعه در وقت
 اسلامه سخته اختلاف اولیة زینب و بعضی از اولیة و بعضی از اولیة
 و بعضی از اولیة و بعضی از اولیة با شمه ابور و بدیدر رسول کرم صلعم
 حضرت زینب شوکت و آنسوزن غیر جمیع و زاده معا حاضر اولیة رسول
 کرم غوده شوکت توجه اندک زنده حضرت علی مدینه و اسلامه از زینب ناظر

ترک ایدوب با علی اما رضی ان کون منی بمنزله هرون من موسی
 الائمة لابنی بعدی و بو بویر و بلو عثمان رضی الله عنه او نورش سینه
 بجهت بی در حججه تنک اون سکرخی جمیع کون شهید و لو بان اول کون
 حضرت علی استخلاف اولیة زینب خلافتی دورت سینه و النبی امیر مقتدای
 منادی اولیة سنین عمر الرمش او جبهت بالغ اولیة فقه فرق شریک
 رمضان شریفک اون بدی جمیع کونینک صبا حنده کوفه و عبد الرحمن
 بن مطعم حواجه عظیمه ابی مجروح ایدوب اوج کون مرور زینب کرم صلعم
 بر فتوحی نفس سندن طبران و کنگره و شی آشیان اندر و حضرت
 حسن حسین و عبد الله بن جعفر غسل و حضرت حسین صلوة جنازه
 او او نصکره حرق و فی و فی اولیة زینب مدینه قال قائل علی دره لم یکن
 البتة صلی الله علیه وسلم بالطویل ولا بالخصیر مخفی اولیه که رسول کرم
 حضرت زینب طول و قصر زمان ماضیه نفی انک جمیع سنین عمر کریمه نظر
 و کله رمله سنین اوقات نبوت کریمه نظر او در حاصل معنی رسول کرم
 سنین نبوت کریمه طویل این و قصر مرود و کل ایدوب بلکه اوقات
 ده عین اعتدال قامت او زنده ایدوب کشتن الکفین و القدرین
 و بدیدر کشتن رنده روایت اولیة زینب که هوشن تقدیر زنده در
 مقدر همان لفظ تنک خبر بر اولیة او زنده رضی فی جائز در عصام

مسند محمد و تفکیر بر اوله سین ترجمه بدو بدیدر که جمله اسمیه را بر اوله
جزئیة وارور که کو با هجوم حبش محبت و غلبه شوق اراوت بر تبه
بالغ اولدر که رسول اکرم کرا و صاف جمله سی صد و نده رسول اکرم
صورت شکو بر تکران راوی بخالده موجود و متحقق ملاحظه اید و شی
موجود و صفة موجود و صفة توصیف اید بر کی لسانی اجزا اید بر تکران بر تکران
وارور که رسول اکرم حضرت نرسن صفا حصة و اخلاق مستحکمه بر تکران توصیف
وصافه اسلوب مزبوره رعایت یافته وجه مذکور اوزره تصویر و ادب مسطوط
ایده تغییر بر اور لفظ شنشین معجم کف فنی و نامرئنه کف کفونی و صحنی
و کسر بعد نون ایده مصنف اصمعدن نقل اید کی اوزره کفین و کفین
اصابعی علیظ اولان بر تکران دره شیخ ابن حجر السطانی علیظ الاصابع و الراحة
یعنی بار تقدر و اللریک آیه سی علیظ اولان دیو تفسیر اید بر و آیه
صحن الکفین و القدین حدیثه خطاب علیظ و اتع ایله تفسیر اید
و بو مقامه مراد بود و بدیدر مبرک رحمة بدیدر که ابن خالویه نقل ایدر که
اصحی موضع اخر و ده شن لفظی علیظ و اتع ایله تفسیر اید بر که اصحی
و بدیدر که رسول اکرم حضرت مکر تک کف و را نوالدر لیس و نوقه ایله
توصیف اولمشد غلظ ایله توصیف اولمشد اصحی و بدیدر که بعد الیوم
عنایت ایدم که القاصد بدین بر شی تفسیر ایدم هم ابن بطال بدیدر که

رسول اکرم حضرت مکر تک کف و را مکر تک کف و را مکر تک کف و را مکر تک کف و را
ایله بنه زیاده بو مشاق ایدر بر اسدن مرور اولان حدیث صحیح و واضح
اولدر که رسول اکرم حضرت مکر تک کف مبارکه لریدن لیس و بو مشاق
خو و حریره با بشتم سینی خرد و ویردن و فی لیس ایدی و و می معلوم
اوله که شنش لفظ تک اصمعدن نقل اولان مناسی ایله بعضی اید
ما بینده تدافع اولمنده ابن بطال ما بینده ن ثورمه توفیق ایدر که
رسول اکرم حضرت مکر تک کفینیه کف فلزم کف ایدر اختلاف اوق تبه
مختلفه ایدر زیر اعمال جمادیه و مهن عمال ایله اشتغال ایا منده کف
کریمه لرینه شنشوت عارض اولوب اوقات استراحت لرینه را حقه قرض مالکی
خلقه اصلیه و جبلیه نظریه بر اولان لیس و نوقه خود ایدر ایدر
احسان احادیث اختلاف مروردن نشانه شد از ابن حجر و بدیدر که
تحقیق بودر که وصف رسول اکرمه واقع اولان لفظ شنش
مراد فقط غلظ در قهر و شنشوت قیدندن قطع نظر و و می معلوم اوله
ابو عبیده القفر شنش لفظی علیظ الاصابع الکف ایله تفسیر ایدر
روایه اخر و ده سائل الاطراف یعنی بار با قهر اوزون ایدر حدیثی
و بدیدر و ابده کان سبط الکفین یا خود سبط الکفین یعنی رسول
کف و اصابعه طول غیر مفرط و ارا ایدر زیر کیفیه مذکور بر

و بظن اولفله جالده مدوح و سادو مذموم درینو افتادن
 احادیثی غیر بعبیده مابیندیده تمنوع ظاهر و تدافع با اولفله و
 نمایه نکشش الکفین تقبیریه ابرانها بیلان الی الغلط و قصر
 کلامی ابله تمنوع مذکور و رفع و تدافع منبری منع ممکن اولدنی بعد
 السامع الصاق ظاهر دره صمخه از اس ضا و مع یک فتحیده ضرب زنده
 شی غلیظ مشخ و در یعنی رسول اکرم حضرت زکریا اس آسمان ماسار بوبول
 ایدر زرا عظم اس کمال قوای و ماغیه ییل در قصر نوئیده دیده
 و الرأس منه لم یغیه ضلکة و الشرفاق مناب الیرکان صلکة صغیر
 رأسن کنیه در بضم الکرادیس کردوسک جمعید کافکی
 در ارمهله سکونی و دال که مهنه کضمی عبده و او ساکنه و آخرنده
 مهله ایدر و قاین کردوس اس العظم یعنی مکملر کاشک مشخ و در
 ووشن و زانوکی صاحب قاموس بیر مفضلده مجمع اولان استخوان
 در ویدر کبیر و شکبیر کبی یعنی رسول اکرم حضرت زکریا عظمه
 ایدر و عظم عظام علاقه شده بطش قوتور ز رجل مکر دوس و در
 شدید الخلق مشخ مخفی اولدیه که کف و اصل با بنیده مشخ تاقه
 اولفله اضاقه واحده و جمع ایدر و و اس و کرا دس مابنیده
 مشخ اولفله بیر بنیده صمخ لفظین نمسا ابر اولدیر طویل المسیر

32
 میمکن فتحی و بین مهله سکونی در ارمهله کضمی بوده با مهنه
 ابله صدر و سره مابنیده مهنه اولان شود قین مشخ و ز او ای
 تکلفا تکلفا تکلفو فذامه میل مشخ اولدنی سابقا ذکر اولدیر تکلفا
 مصدر فو کیده و در میرکت و بدیکه تکلفو اصلده مهمل اللام در
 گاه تحقیق بچون با قلب اولفله بکس اصل اوز و روایت اولدیر
 فاند کسیده قرات اولدنی کرک کسیمی شیمیایی استهی زبیر
 باینک مصدر بیک عن العن اگر کلمه ناقص یانی با خود ناقص
 اولدیر اسم متمکن آفر و او اولدی مضموم اولدیده او با قلب
 واجب اولد غنه بیا ایکی صورته وخی یا به مجانبت بچون طر اولد
 واجب دره و اگر مهمل اللام اولدیر بجزیه یا قلب ایدر تحقیق اولدیر
 ناقص حکمه اولدیر عن الفعل کسر واجب دره او امشی جمعه بیر
 کانی بضم سجده کانه واقع اولدی بخط من صیب بضم سجده
 صیب واقع اولدیر که کلمه فی من مشخ و در انخطا نزول و مشخ
 در اصلده مکان عالیدن موضع اسفله نزوله ویر لوه انحد الی و انخطا در بر
 بلندون بسته بر عتب اعلی نزول است صیب صاد و مهمل و با مهنه
 فتحیده حدور و اوط مشخ و ز این شیر نمایه و الصب المضع المنح
 و بیره حاصل معنی بود که رسول اکرم حضرت زکریا مشخ اولدیر شود جمعی

فاند کضمی ابله قرات اولدنی کرک تقفا و اگر تحقیق اولدیر
 تکلفا در بر

مذکرده انش و فاریده شب در بر

ایدر ایدر که گویا مکان عالیدن مکان سفله نزول ایدر و بومنا بر عرش لازم
کلوره شرح السنه و مراد رسول اکرم صخر مگر مشی قوی بله مشی ایدر مبارک
قد طرن زمیندن رفیقات ایله رفع ایدر ایدر خطوات متقاربه ایله
نار و نغمه شیوه سببه مشی ایدر اصحاب کبر و خیل کبی مشی ایدر ایدر و میگرد
ویدیکی بو معنای تا ایدر ایدر پس کانا خط جمده سی او ایشی جمله بیانی
حکمنده اولور لکن لکن اولان اولمشی لفظنک فاعلندن حال اولمقد یعنی
رسول اکرم مشی ایدر کلور و قنده قد آمدینه میل ایدر ایدر مکان عالیدن
موضیع سفله نزول ایدر کبی اولدنی حالده بهر و اینه کانا نبور من
واقع اولدر صاحب نیایه ویدیکه صوبت صا و همده نکه فحشده رو آب
اولنور که انسان اوزرینه صبت اولان صومنا سنه ظهور رسول کبی
و صا دکن ضمیمه و فی روایت اولدر بو صورتده صبت لفظنک جمع اولور
لفظ صبت نکه او غایده قرأت اولدنی غاشق معنی اولان صبت لفظنه
منشس اولسون بچیزده لم اقبله ولا بعده منله بو مقامده زوویه زوویه
علیه اولمطلق هروره و اگر زوویه بفریه مراد اولور رسول اکرم و فاندن
اول و وفاندن صکره اکا محافل کور مردم و یک اولور کلمه جمله رسول
اگر ملک حال حسن نمباید و جمال عالم آرا کرین بیان ایچون جمله مستانغه
صخر اولمیه که عباده مذکوره بحسب الوف مطلقا بییه مائل و نظیر و معالی

نقی ایچون استعمال اولنور قبتیه و بعد به معنای ملاحظه در قطع نظر و قنا
اواد افریده نکه جمله سندن احسن اولمغنی افاده ایدر زبیر رسول اکرم
حضر تریزه محاسندن ذکر صد و نده حسنه اکا قریب اولان مشی اولمغنی
نقی اولمغنی بعد اولان احسنی بالظن اولدی نقی لازم کلور ایدر علم
الحديث السادس حدثنا صفیان بن وکیع بن الجراح بن علی بن
ابو محمد الکوفی و اول حالده صدوق ایدر لکن بلا و زرقه یعنی ضروری
مبتلا اولدر هر چند نصح ویند ایدر منتهی اولمغنی احادیثی مانند سیم
درجه اعتباردن ساقط اولدر پس جائزدر که بو مقامده اولان
حدیثی قبل السقوط روایت ایش اوله و و حنی ساقط الحدیث اولان
روایت حدیثی ذکر اتمکده نایس بو قدر شاید یا متابیع اولمغنی هر کور اولور
شاید دیو اسناد و احادیثه سندن اولان ایکی حدیثک بهر منتهی اوجه
موافق حدیثه و متابیع دیو لفظنه موافق و اسنادده مخالف اولان
حدیثک بهر آخری موید اولان حدیثه اطلاق اولنور و متابعه شرط
بودر که حدیثین مذکورین مرتبه اسنادده مساوی اولور لکن اولور
شجخته موافقت ایدر ایدر متابعه تارة موافقت ایدر متابعت
ناقصه اولور قال حدیثنا ابی مراد وکیع در عین المسود حدیثنا ابی
مسئله ایدر اسنادده علی طریق التنازع حدیثنا ابی و حدیثنا صفیان

کاتبان کلامی علی القاری

مثلاً اتحاد مفاسی در که احادیث مرویه دن بر بر بر بر بر بر
سوق اولوب احدی کس مسوق اولدیغی منی لحدون و منی لازم کلمه قالوا
اول کلامه واقع اولان حدیثانک بیانی لحدون جمله ستانده در تقدیر
کلام حدیثنا احمد و علی و محمد حال کون منی کلامهم احدی حدیث قال کل
واحد منهم یعنی رجال مذکورون کلامه یک منار و واحد لیدن حالده
ایدوب بر بر حدیثنا عیسی بن یونس دیدیلر عیسی بن یونس نفعه و
تامون الفانله در ائمه سته اند حدیثن شیخ اندیلر علم و عملده علم
وزهد و رعه سلم ایدیلر و ایت اولنور که رشیده یاره بیت الله الحرامدن
و کوفه جانبنه عطف عیان بویمت اند کوه بو یونعه شو جهله فرمان الاتباع
اصدار و حکم جهان مطاع محنوم لاعتبار اندر که اول حدیثه موجود اولان
اولی الاید و الابصار تنبیه الکید و امر واجب الامتثال شدیدا اولنه که بر
علی صلاحتی لاجال بارگاه رشیده روال اولمده مساعت و ملاقات رشیده
مبادرت لرحمت حکم مزبور اشاعت و امر مسطور اعت اولنور
شرفه محمد بن فوجاعب فوج مضمون فرمان خلیفه اطاعت و درگاه
جهان نیاهلریه نسبت اندیلر لکن عبد الله بن بررس و عیسی بن یونس
حضر کر خردوان ملک قناعت و کسان کنج فراغت زهد و ورعیه
و علم و عملده اولم و لغده فرمانه اتباع تمیوب ملاقات رشیدون استاندیلر

خلیفه مزبور بر ک زهد و ورعی عارف و در ابواب عواید اجتناب لریه و
اولدنده قره العینی اولان تامون امینی قرات حدیثه شیخ ابی یحیی عینی
یونس محسن فیض الیقینیه رو بر ایدوب قصد اکرام و نیه احرام لریه اولن
در هم فرزند لریه همراه عملده شرف مجال شیخ مفوم ایلده هر از او فوض علم
غیر یرون ممتاز اولدنده صره در هم معهود در بیگاه شیخه نیار مندانه عرض
شیخ مضطرب و در هم اولوب قولدن اواض اولدنده در هم معهوده مزبوره
عدم قبالی استقلال نشات نرظن ایدوب مضاعف نینه غرض اولدنده
شیخ استقامت شمار شو و جهله کوه بار اولدنده تعلیم حدیثه مقابله سنده لریه
دو دن یر متاع خذریه لجمال بلکه مسجد رفعتنه بالغ اولدنده زر و کوه ایلده
انسه لریه قیر اطنه اقبال امر محالده زور و ایت اولنور که بر غانیه و بر سر شیخ
شرفه کتلی الترام تمشده قرقش حجتی و فرقش تعالی اردور و یول اولدنده
عن عمران عبدا لله اکثر احادیثی مرسلدر ابن عباسه لاجل اولدنده ان و سعید
المسیب دن حدیث استماع اثره مولی غفره غین محبتی و قانک کوفی لریه
را بهمه ایدور قال قائل عمده حدیثی ابراهیم بن محمد بن حنفی دیدیلر قال
حدیثی حمیده مرسته لریه کوما سائل عیسی بن سوال اندر که عمر کاه کتوبه کلام
حدیثی اثر عیسی جواب صد و نده قال عمر حدیثی ابراهیم دیدیلر حدیثانک
ثانیسی محد و قدر و بلکه حاجه قائله ابراهیم مذکور صد و قدر و قدر و قدر

و این ماجه حدیثی تخریج اند بر من لد علی بن ابی طالب مناقب اولاد ابراهیم
 صفی اولقدر ز بر عاده محمد بنی را و نیکی باینه اتمام در عصام و دیگر
 تبصیه باینه در جمله محمد کبانی چون سوز اولمشدر ز بر اولد دن ^{مشاور}
 اولان بلا واسطه ولد در محمد و محمد مراد محمد الحنفیه در که کنیه ابو العاصم
 و علم و عمل و عبادت و شیعت اینه مشهور در و حسین بن مکره اولاد علی
 افضل در حقی دیدیکه ابراهیم کبانی محمد صفی اولدنی تقدیر وجه جاد و مجور
 مستحق معرفت باللام تقدیر اولدنی ز در حقی صفة و موصوفه باینه اولدنی
 حاصل اوله الکائن من اولد کبانی میرد بر که محققین عند نه موصوفی العین
 اینه حدیث جاز و کله و تبصیر دیدیکه من لد ابراهیم کبانی ^{اعتماد الحنفیه} حاله در کائن
 انکه تقیید بمقامه جندان ملایم اولدنی ظاهر در مکر حاله در حال دائمه
 مراد اولوب ابراهیم بن محمد ده تقدیر و اشتراک احتمالی اولدنی حال مذکور
 اینه بهامی رطل و انش اوله و در معلوم اوله که لغظ اولدنی در روایت
 و لامک فتحه کریمه در که موز و جمع استعمال اولنور کدنگ و کد او کرمی
 و لامک کونیه موز و جمع استعمال اولنور و کاه ثانی اولدنی جمعی معنی
 استعمال اولنور است و است کبانی ادر لفظ اولدنی موز و اخبار اولنور
 من باینه اولدنی اولدنی ز بر ^{تقدیر} یا خود تبصیه اولور من اولدنی اولدنی
 و اگر جمع اخبار اولنور فقط تبصیه اولور و در معلوم اوله که

و غیر منافی شرح
 مستح

مجرید محمد مذکور که امی حنفیه نام جاز در که سبب باینی نبی خفته در ان بویکر
 اعتقاد و حضرت علی اعطای انشدر و بعضی و افضل سخا و عقل و تصور فهم
 و او عاندن ناشی من نور محمد چون التوبه اعتقاد اندیز خیر لهم ^{و هم}
 قال قائل ابراهیم در کائن علی میرد بر که بوسنده انقطاع و اولدنی
 متصل و کله ز بر ابراهیم مذکور جدر علی کرم الله وجهه در استماع نمیدی
 در مصنف جامعده حدیث مذکور اسناد من نور اید اید اولدنی صکره استناد
 متصل و کله در بوقصیح اید بر ابراهیم و علی باینه سا قفا لامک او برین
 او اوصف رسول الله صلی الله علیه وسلم بعضی حده رسول الله صفة
 البنی واقع اولدنی قال قائل علی در کرم باین رسول الله صلی الله علیه
 بالطویل الممویضه میرد ممنوع لفظی شورمه تصحیح تذکره ممنوع اولدنی
 ضعیف و بزم ناینه فتح و تشدید و عین معنی که بر بعد طامه اولدنی
 بایندن اسم فاعله ثلاثی منوط ایکن المعاله نقل و اسم فاعل اولدنی
 اولدنی نون مطاوعه مبهمة تبدیل و اجتماع مثلین اولدنی او غام اولدنی
 جامع الماصوله دیدیکه ممنوع بملک تشدید در بعضی تشدید
 عین میرد دیدیکه در و در کدنگ نه باینه تشدید بملک تشدید
 ممنوع عین مملیه ممنوع در دیدیکه جوری بزم اولدنی ضعیف
 فتحی و عین معنی مضمونه تشدید در تعقیب بایندن اسم فاعله دیدیکه

نه منافی منافی الطول
 فقط النهار در بر
 نماز محمد اولدنی

وشرح جزر جوهری قولین اخذ ایله در شرح مصابیح زین العوب ^{بسی} ^{بسی}
و غیر معجزه اسم مفقود در بدو و الله اعلم ^{اولا} ^{بالبصیر} ^{للمرور} ^{و در} ^{متردد} ^{زبان}
و نقل اولین فی او رزه بغایه قصیر ^{و در} ^{کوبا} ^{ببعض} ^{اعضای} ^{بعض} ^{اعضا}
رد او نوبت داخل آتش و کان رتبه من القوم ^{لم یکن} ^{الطویل} ^{او رزه}
معطوفه ^{ببعض} ^{سخنه} ^{ده} ^{کان} ^{و او} ^{نزد} ^{واقع} ^{اولد} ^{و در} ^{علی} ^{کلی} ^{التسجین}
ما قبلک بیانی یا تو کید بر ^{مخفی} ^{اولیه} ^{که} ^{الرحیه} ^{رتبه} ^{معدل} ^{القامه} ^{و عکله}
لکن اعتدال قامت ^{بچون} ^{حد} ^{معین} ^{ار} ^{وز} ^{صاحب} ^{قامت} ^{اولان} ^{شخصه}
زیر صاحب قامتک ^{کند} ^و ^{شیر} ^{ایله} ^{یدر} ^{شیر} ^{مقدار} ^{اولان} ^{قامت} ^{معدله}
در ^{کند} ^{انجمن} ^{ون} ^{بطایفه} ^{ذات} ^{مختص} ^{بچون} ^{تقدیر} ^{عمایه} ^{الظالم}
حفظه ^{نور} ^{مثلا} ^{لو} ^{کالیکه} ^{البیضا} ^{طوله} ^{که} ^{سبعه} ^{شبار} ^{شیر} ^{بفرضه} ^و ^{بجور} ^{معدل}
القامه ^{اوله} ^{سین} ^{مرا} ^و ^{ایتدیر} ^{لعنهم} ^{الله} ^و ^{صاحب} ^{قامتک} ^{قامتی} ^{مقدار} ^{اولان}
زیاده ^{اولور} ^{طویل} ^و ^{ناقص} ^{اولور} ^{قصیر} ^{اطلاق} ^{اولور} ^و ^{رسول} ^{الکرم}
قامتک ^{کند} ^و ^{شیر} ^{ایله} ^{یدر} ^{شیر} ^{مقداری} ^و ^{ملفده} ^{رتبه} ^{اطلاقی} ^{صحیح} ^{در} ^{وسائل}
الاطراف ^{حدیثی} ^{مضمونی} ^{وز} ^{شیر} ^{لر} ^{غیر} ^{لیک} ^{بشیر} ^{لر} ^{نزد} ^{طویل} ^{اولور}
قامتک ^و ^{غیر} ^{مربع} ^{القامه} ^{لر} ^{ون} ^{طویل} ^{اولور} ^{بغنی} ^{شیر} ^{قصیر} ^{اولان}
شخصک ^{قامتی} ^{بشیر} ^{سبیل} ^{معدل} ^{اوله} ^{رسول} ^{الکرم} ^{اندن} ^{طویل} ^{اولور} ^{کان} ^{رتبه}
حدیثی ^و ^{اطول} ^{من} ^{المربع} ^{حدیثی} ^{ما} ^{بسی} ^{اولان} ^{ناقص} ^{من} ^{ذو} ^{اولور} ^{حد}

مذافاته من سواح الوقت ^{بمفید} ^{رفع} ^{ناقص} ^{مذکور} ^{ده} ^{بدر} ^{که} ^{رتبه}
مرا ^{طوله} ^{قرب} ^{اولان} ^{رتبه} ^{در} ^و ^و ^{من} ^{القوم} ^{لنظندن} ^{خاطر} ^{کلیل} ^و ^{من}
علیله ^{بیر} ^{کنه} ^{جز} ^{بینه} ^و ^{وقتی} ^{بجلیله} ^{بموج} ^{بدر} ^{که} ^{رفع} ^{ناقص} ^{مذکور} ^{مسطور}
اولان ^{می} ^{تأیید} ^{ممکن} ^{بمفاده} ^{ثبت} ^{اولد} ^{معلوم} ^{اوله} ^{که} ^{اعتدال} ^{قامت}
اول وقت ^{ممدوح} ^و ^{مطوبوع} ^{اولور} ^{که} ^{تناسب} ^{اعضای} ^{ایله} ^{مجموع} ^{که} ^{زیر} ^{انجبه}
اشخاص ^{ار} ^{در} ^{که} ^{منوال} ^{مشروع} ^{در} ^{معدل} ^{القامه} ^{رکن} ^{اعضای} ^{مستأ}
او ^{ملفده} ^{جسدان} ^{طبع} ^{بکوب} ^{بسنده} ^{ان} ^{موافق} ^و ^{مدح} ^و ^{ناتسای} ^{کد} ^{از} ^{انجبه}
او ^{مرا} ^{رسول} ^{الکرم} ^{مخبر} ^{میکند} ^{انجام} ^{دل} ^{ار} ^{متر} ^{نسب} ^و ^{انجبا} ^{جاری}
متناسق ^{واقع} ^{اولین} ^{اعتدال} ^{قائم} ^{بغایه} ^و ^{نشین} ^{اولد} ^{بغنی} ^{بالع} ^و ^{رتبه}
اولش ^{در} ^{بسی} ^{مفاده} ^{واقع} ^{اولان} ^{رتبه} ^{لنظندن} ^{مرا} ^{بکامله} ^{اطلاق}
در ^{جهله} ^{الیق} ^و ^{وصف} ^{شان} ^{بی} ^{سیندر} ^{نه} ^{از} ^ب ^{واقع} ^{در} ^{امد} ^{رتبه} ^{بشد}
مربعیته ^{کف} ^{رینه} ^{اولور} ^{بکلمه} ^{من} ^{مفضل} ^{علیه} ^{وز} ^{بینه} ^{داخل} ^{اولش} ^{اولور} ^{حالی}
معنی ^{کامچ} ^{اولور} ^{که} ^{رسول} ^{الکرم} ^{مخبر} ^{میکند} ^{کمال} ^{اعتدال} ^{قامتی} ^{قودن} ^{بمنا}
اید ^{زیر} ^{انجبه} ^{معدل} ^{القامه} ^{من} ^{تمیز} ^{لر} ^{ظاهر} ^و ^{اعتدال} ^{قامتک} ^{بمنا} ^{اعضای}
معدون ^{اولفده} ^{سائر} ^{معدل} ^{القامه} ^{من} ^{تمیز} ^{اولین} ^{جميع} ^{وز} ^{قودن} ^{اعتدال}
اولور ^{کان} ^{رتبه} ^{من} ^{القوم} ^{کلامی} ^{صحیح} ^{اولور} ^{فاحفظه} ^{ایضا} ^{لم} ^{یکن} ^{تأخیر} ^{بجمله}
بیانی ^{مرا} ^{اندرو} ^{اولا} ^{بالبصیر} ^{معنای} ^{سبقت} ^{ان} ^{مرا} ^{کان} ^{جود} ^{اجل} ^{جمعه}

و اجزای نشانی علی

لم يكن بالجمع جدي كسباني در شرح كرماني ان سكتون نفل اندر كه جلا
 جيك فسخ وكير به شدة عبودة وشدة سبوتة مابينه اولان شعر در
 ابن جرديد كه جلا رانك فسخ و جيك كسر و ضمي و ضمي تركوني ايد اول
 در كه اندر كير اولو عبودة و سبوتة مابينه اوله و بين المظلم
 ولا بالمكلم ميرد و بديله اسم مفعول صيغة ليريد المظلم و نطقهم و نطقهم
 كلمه و نطقهم و جفتي و بديله بعض نسخه و نطقهم و نطقهم و نطقهم
 نطقهم و نطقهم و نطقهم و نطقهم و نطقهم و نطقهم و نطقهم و نطقهم
 ولا رايه انتهى مظلم لفظي اجزاء استعمال اوله قدره و لكسنة در كه
 بغاية اتلي و قربة اوله عبوس قافيه كبره بعضيد جسمي لاغ و خيف و بولي
 خفيف و ضيف اولان كسنة و ن عبارات و نذر و بديله مضاف
 اضمعدين نفل انديكي اوزره و اما المظلم فالباون الكثر الجسم و بديله
 منابر اولي مؤيد و ره و الوانزه استعمال اوله قدره ثم تي تجاوز ايد و
 سواد و نطقه بلع اولان لونه اطلاق اوله نور مظلم صاحب نطقه
 اوزره اول بوز در كه لحي خفيف و مستدير و قصير الخشب و جسمي نطقه
 آنز و مدور و جيكه سي قصير و جسمي بوز اوله ابن فارس مظلم مدور و نطقه
 منة اولو صحبه و بديله توريشي و نطقهم و نطقهم و نطقهم و نطقهم
 عبارت اوله و كان في وجهه نذير و كيريد باني ايد و بديله نطقه

التدريسي شرح المسائل السبع في اللسان
 مستند الى توريشي لضم المشاة من فسخ
 ثم و اوساكنه ثم اركبوا ثم با
 موقدة من نطقه موقدة ثم
 شين معية ساكنة ثم
 مشاة من نطقه
 ميرزا

الركب مبارك بوز لرغاية مستدير و كل ايد بركه و جها ما اسند او دن خالي
 و كل ايد بركه فاقصي بيا و زولا بالمكلم امر للدور الوجه غايه التدوير و نطقه
 سائلا و بديله كير بوميا تا ايد بديله و لفظه و ير منونا ذكر اوله نطقه و نطقه
 اشعار و وجه رسول كرمه استدارة مقابلة ولد غني ايها م ايد نطقه و نطقه
 و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 مفعول و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 كير و مبالغة افا و ايد و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 كير و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 يعني رسول كرم حضرت كيريك رنك مبارك حرة ايد مخلوط باين در و نطقه
 العين صاحب نهايه بديله و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 عبارت در بديله رسول كرم حضرت كيريك يده مبارك كيريك حد و نطقه
 سياه يده بعضيد و بديله و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 و بديله و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 شينك ضمي و فاند ضحيد و شينك و فاند ضحيد و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه
 اول قيه مد و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه و نطقه

از امد لفظ مشتق است
جزوه دگر
م

جزید اعتبار به حاجت موقدره و لفظ مدب هائیک و دال ممدیه سکونی
بعده بقاء موحده ایله دره قاموسه مدب العین کفرح طال اهداها
ار اشعارها و بد مخفی اولمه که مدب اشعاره نابت اولان شوک
اسمی اولدوقه لفظ اشعار ذکرانک لفظ اهد به مجید و مجر و شو مشا
اولق اقصا ایدره عمر الوضی شفاق ضی عیاض بر حیده و بد که امدت
لفظندن مسکه اشعار لفظی ذکر اولیدنی لفظ مدب حمل التوب یعنی توب
صایحی مشتق کله و بو معنا اخلاصین دفع ایچوندر حاصلی بود که رسول
حضرت تکمیل کمال اول فریدر کثیر و مستطیل در حیل المناس میمانی
و شیک تحقیقی ایدره مناس و مشتاقه ثمر و ثمره کیمی در تعبیر
مناس لفظی مشتاقه نیک جمعید و بد حسابیه مناس و نظام
منته و برقیس و کیش و کیش یعنی رسول اکرم حضرت تکمیل
باشی غایه عظیمه جوهر مناس عظام لینه منته در بد اندن
عصروف دیکر بوشاق استخوانی که زکیده لیرک تغییر و نور و عن
روس المناسک منته اصعبین نقل اولور ان شایده تعالی و الکنیه
کافک ضحی و تائشاه فوقیه تک کسر و فتح جمع الکفین منته در کمال
و زکیده نوزن و بر لر یعنی رسول اکرم مناس و کینه عظیمه که نوزن
عظمی شده قوه و وزت شجاعت و بسید اجرو و مواجرو تقدیرنده

زیر بود جمله دره اشعار کفایت
مستند خود اولور
م

صاحب نیایدیدر که اجرو بدنده شو اولمین و در ارض خود و در ارض
نات اولور و اجرو اشوک صندیه که جمیع بدنده شو اولان کینه در مخفی
اولیه که بو مقامه اجرو دن مراد جمیع عصاب شویق و یک دکلده بلکه جمیع
شو اولنی نغی و بعضی مواضغه شو اولنی اثنایه یعنی رسول اکرم حضرت تکمیل
جمیع عصابی موی دار دکلده بلکه بدنده موی دار اولان مواضع مودونه
مشربه و ساعدین و سابقین کبی زرا اجرو و یک اشوک دکلده و جمیع
اعصابی موی دار اولمغه بعضی عصابی موی دار اولان لازم کله و عین
حدیث ایدره ده کان که شکر کلامه منیا قضا اولر صاحب منته بدیدر که
اجرو جزوه موی یعنی بد تک شعور صغیر اولان کینه لکن عظام بدیدر که
ایده رسول اکرمی توصیف بخندان مستحسن دکلده زرا شعور اس و الحیه
امد اب حاجت بدنده بو منعی بر دکلده علی الخصوص صاحب قاموسه
انی رداید و زرا دیدیکه لفظ اجرو و منس و صفغه مذکور اولور و غیر
مراد اولور و بر حیل و صفغه مذکور اولسه شعور بوی دیکر مراد اولور
تعبیر بدیدر که اجرو دن مراد رسول اکرم حضرت تکمیل دل بی علی
بی کینه لر زر حصه و حد دن مواه بلکه جمیع احلاف رد بون مجر و غیر
اولوب قلب شایسته نورا یان لامع و بر توافق اقیان ساطع در
مخفی دکلده که وصف مذکور رسول اکرم حصه مساوقه لکن صورت بدیدر

بیان صد و نده منای زبوری را در جندان سبأ و ملازم کلدر و در مریه
مشق کیفان و القین منار بیان اولدی ادا مشق اقلع جمده علی طریق
القدیر جبل سروده و در کافنا بخطی قصب جمده سی نفع بیان در
قلع الشجره در لاکر شجره بی اصل و سنجیدن نزع و احوال آن از حسابها
ویدیکه بومفاوه مراد بود که رسول اکرم مشی ایلد که مشی فور ایله مشی ایلدی
که کویا مبارک قدر طون زمین دن قلع فور ایله قلع بدوب خطونی مشی ای
مشی سوان و قنار ارب خلیا کی متقارب و کلاید بر منافع کور معنی
لکوره قریب تکیم تقصیلی مرور ایزد بعضی خنده کافنا خطونی موضع کافنا مشی
واقع اولدی مشکوره ده عن التمدیر مشی عبارتیله مذکور در بعضی ده
بعضی و ابایه من صیب واقع و لغه فی من مشی در ویدیر و لفظ من
مناسب و بعضی حرف جاره بعضی مقلد قائم اولور و من ابتدایه
و فی ظرفیه اولغده الخط و من مناسب و اذ التفت التفت معا ادا
مشی اورزیه موهذره مناجیعا مشی در یعنی رسول اکرم حضرت مکرر مشی
نظر ایلد کلدره مبارک کور دنرین یمنیا و شمالا بو کور و احوال با
و خفت کبی با تکرر ایدر بلکه اقبال ایلد کلدر مشی با تمام ظاهر ای
ایچون جمله بد ندریه اقبال بعده ضایه الوطر جمیع تذریه اوار ایدر
ایدر و رضا مکالمه ایچون بیر کسینه یه توجه ایلد که مجموع هو احوالیه توجه ایلد

مانند اصحاب کثیر فقط باشند چو رتب نظر ایلد که این کتب کتب السوره
جمله سابقه به مناسبی و لمعه عطف اولدی خاتم تا تک فتحیه سمو کسینه
ایکی صورتی در حق ما بحکم به مشی در لکن سوره نایزه در التدریس اسم فاعل ایلد
اولدی لفظ خاتم لفظ نبوته مضی ذکر اولدی فی رسول اکرم حضرت ایدر
آخره انتقال ایلد کلدرین سکره خاندان نبوته غیر کسینه دخول تمسک ایلد
نبوته مهر وضع اولدی اشعار ایچوندر بعضیله ویدیر که چون برسی ایلد
اکامه وضع اولدی عاده موهذره اولغده سلسله نبوت رسول اکرم ایلد
منقطع و اتمام یزید اولغده نبویه ایچوندر حضرت فقیر المحتاج علی غفور ربه
و حده نامه نام منظومه نظم اتمشدی خاتم الانبیاء فی ثانی خاتم
فض جود سبحانی حجت حق وینسه که سزا اگا شاهد او موهذره
اندر ختم نبوتی اشعار یعنی یا بانه یزید اول طومار بلکه فاضی
روز جزا زبل مسوره نامنی ایلد اندر تا انبیایه روز شمار
ایده مضمون شهادتین اظهار بو سبیدن اکان بحسبید
گاه شاهد دیدر و گاهی شهید ان شاهد تعالی محلی کلدره ربه
تفصیل اولنور و موهذره البین لفظ و من خاتم مذکور کبی در
وما قبله مطوف در و ما قبله کبی ایچون جمله حاله اولی انب
خاتم البین خاتم نبوة البین تقدیر زنده در یعنی نبوت کافنا

مستحق در حال بوعی لفظی معصومه واقع اولوب و بعضی در واقع اولوب
 کینه تغییریه ذکر اولوب غندن مبار اولوب مصنف کند و فقیهین مراد اولوب
 شجاعت یعنی ابو عبد الله محمد بن اسمعیل البخاری و شیخ محمد بن علی بن عبد الله
 دیوب کند و فقیهین مراد اولوب عاقبتی اولوب شجاعت مسکنه سلوک اولوب
 اصل الدین بدر که روایت کلامی در حق اولوب محکم است و سمعت ابو جعفر محمد بن
 الحسین مراد اولوب جمله در که مصنف حدیث مذکور روایت اندکی شیخ
 بریدر بقول شیخ دیوب که بعضی صحه ذه قال واقع اولوب عمام ویدر که لفظ اولوب
 سمعت لفظتک معقول یا نبی در چون سمعت لفظتک معقول یا نبی فعل مضارع
 قاعده مقرر در قال شیخ قاعده مذکوره مخالف اولوب سمعت الایضی مره
 فتحیده لغوی مشهور در استعمال لغت عربیه و افعال بر حدی شیخ
 بصیرت مشهور در جماعه کثیره در حدیث روایت و جماعه کثیره ازین حدیث
 اثر شیخ بن مبین ویدر که اسمعیدک استماع ترم که مالک بن انس بن حدیث
 استماع اتر ویدی و الصمی نفع اولوب فی القایف دره مارون از شیخ بن
 ادخال ایدوب ابو یوسف القاضی نک اور زبانه تقدیم ایدر به یقول قال محمد
 فی تفسیر صفة النبی صلی الله علیه و سلم یعنی روایت اولوب حدیث مذکوره
 لغات تفسیر صفة الصمی ویدر محقق اولوب که معنی تفسیر اندکی لغات مذکور
 رتیب الفاظ حدیث مذکور اولوب اولوب مصنف فی تفسیر این حدیث ویدر

43
 التیوب تغییر مذکور ایدر اولوب زبانه ابو جعفر المعول کلامی حدیث مذکور
 لغاتی تغییر حدیث استماع معنی بلکه تفسیر اندکی لغات حدیث مذکور
 اتعاقب واقع اولوب و المنفط ضبط مراد اولوب الداب طبع لایفی محفوظ
 اول شخصه اطلاق اولوب که قاتک طولی اقراط اولوب اولوب شیخ
 لفظ طولاً و اول لفظتک فاعله سبب سبب تفسیر در یا خود معقول لاجله
 عمام ویدر که طول امتداد و در عبارت در الداب فی لویه بقدر زبانه
 و اب لفظتک معقول فی واقع اولوب و قال شیخ اولوب قائل اصم و لفظتک
 قائل ابو جعفر و تفسیر مصنف ویدر و سمعت ابو ایاحی ویدر که بعضی صحه
 و قال سمعت واقع اولوب و تفسیر صحه اولوب اولوب اولوب اولوب
 منسوب در که عابن بادیه شین اولوب ویدر اولوب اولوب اولوب
 اولوب مختلط اولوب اولوب اولوب اولوب اولوب اولوب اولوب
 فی کلام یعنی لغوی انشاء کلامه لفظ اتی یا یعنی محفوظ فی کلام
 کلام ایدر این استماع ترم محقق اولوب که حدیث مذکور اولوب اولوب
 محفوظ افعال یا بدن اسم عذر و ضمناً ایدر اولوب نقل اندکی محفوظ
 بعضی یا بدن فعل ماضی ویدر لکن محفوظ لفظتک مراد اولوب اولوب
 معنیه محفوظ لفظتک معنی ما بینه مناسب اولوب اولوب اولوب
 معانی تا ایدر چون ذکر اولوب شد و این حدیث ویدر که اگر چه محفوظ لفظی

معلوم اولوب که نحو ابو جعفر ترم نسبت مراد اولوب اولوب
 مفرده نسبت اولوب اولوب اولوب اولوب اولوب
 هر دو در ده و ترم که الفارک نسبتی انصاف
 کله یکم تا دور و اولوب اولوب اولوب
 ویدر کله عیبه یا التباس در آخر از
 ایدر ترم ویدر که عیبه یا ترم
 ویدر کله عیبه یا ترم
 و اولوب بادیه شین ویدر

شرح ما آورده بعضی الشرح
 یا ضمیمه کتاب
 بین لفظین
 نسبتی علی لغتی
 اولوب اولوب

مجوز عنها اولان ما دون دكله لكن لفظا ومعنى متقلب اوله ذكر اوله
 مخفي اوله كلفظين فكورين بسببه ماده وه توافق ونجاي اصله لفظي
 اولوب تكالف فقط بايده در بعضه لفظين فكورين بر ريبك نظير
 تمفظ لفظي توثير يفتد خالي دكله ريد في تشابه ده اولان كلمه في تقيه
 ايجوده نشانه نوک ضمی بن مجرب تشديد و با موحده نك تحمله
 معناه بعض حذره نشاب افع و لدر تا نك حذره نك كلامدن
 نشانه نشاب مكره و مكره اوله و مخرر اساس البلاغه ده رهاه نشانه
 و زاموا بالمشاب والنشابه مهم نشانه ماه بالمشاب كلامدن استفاد
 اوله نوکه لفظ المشاب اسم جنس و لفظ المشاب لفظ نشابه جمع اوله
 اصله بر شيبك بر شيبه بانه سدن عبارته که فارسيده حکمدين علمه بغير
 مايت صلب السهم مشاب و زو مشاب فتح نون ايله بايع السهم مشاب
 عطار و زار و تعال کي بس شمه بولفظ ايله شيبه سبي هر و زاي
 مدتها مداشيد اظهار بود که افعی اوعايدن محفوظ في تشابه
 لفظين سماع ايدوب عبارت مذکوره ده اولان محفوظ لفظنک مناسی
 کده و تفسیر اندر حاصل معنی بود که اوعايدنک محفوظ في تشابه
 معنای فلان سمنی مدشد ايله مداندی دیکدر کس قاموسه
 في قويه و منوط اعوق فیه کلامدن فهم اوله نوکه اصل مدقوسه

سمد و اوله لکنه اکثر شراح و بديکه قوی مدشد ايله مدایک رمی سهم
 اوله لفظ مدسه ضمه قوه صافون مجاز و در بعضه لفظين نظر ايدوب مجاز
 اولان في لفظه قوتک و زید ريس مدی سهم اضافه و تره اضافون
 و بديله اساس البلاغه ده مدخل و غیره فاشد و بديک مدی و تره اضاف
 مصیفت اوله کي تفسیر و در عصام غایبک کلامنی لفظنک مقصود لفظی
 نظیر سنی توضیح ايله بیان قبلندند ز قوی کلمه مزبوره مد و تمد و مشاب
 خروج اتمز بس ای مدما مداشيد اقوی مد و تمد کلمه مزبوره لازم
 اوله لفظنک بيان در بعض شراح لفظ محفوظ لازم ايلن متعدي لفظی
 مد ايله تفسیر سخن دكله مکر محفوظ متعدي کلمه في تقويه عمل ايجون اوله
 اوله زياره اکثر احواف جاره تقويه عمل ايجون ذکر اوله در عصام قول
 مذکور شود و جمله رواه که لفظ محفوظ لازم اوله في متعدي و تقويه عمل ايجون
 حرف لامدن غیر حرف جز زياده و لمد غدن ماعد افضل متعدي تقويه
 ايجون زياده و لخره بلکه استک و فعل متاخر تقويه ايجون زياده نوکه
 لمد و داله اجل بعضه في بعضه بعضه و بعضه بلا ضمير واقع اوله قصر
 فانک کسر و صا و ک تخليه لفظ و اجل ايجون مفعول له لفظه تعديريه معنی
 بنایه قصير اولان کسبه به مبرود و اطلاق اوله نور اعضاءي بر ريبه نيزد
 و داخل انشکس کي اوله ايجون بعضه وجه شيبه و بديکه زياره اوله

بحث زياره لکروف الحياه
 لتقويه العمل

بحث زياره قوه لفظي
 لا يكون الا بالعلم

قال بحر سورة النور وشرحها
سورة الفطحة انتهى انزلها الامام

نظاير ان كسبه جمل ما بينه زود وشره واما الفطحة ضبطت بان اوله
فالتشديد للجمود وبعثت في شدة الجمود واوله لانه في فطحة شوزة
جموده وبعثت في جحيم وجم اولان كسبه في زود وبعثت في
والجمل ضبطت لوزة الذر في شوه شبا فتحي عنك كون في
ايه في مخفي اوليه كه وصف مذکور في شوكه صاحب شوكه كلدرس
وصف مزبور ايد صاحب شور يوسف حاله وصفني محله اثبات فيلند
در پيش شيد مذكوره واقع اولان كان حبه ارجلا عبارته وحي
مجاز اعتبار اولوز زير كان ضمير رسول كره اجم در بعثت ويدر كه
مراد جمل لفظك لغته مناسني بيان دكله رة بله حديث مذکور واقع
اولان جمل لفظك مراد اولان منياني بايد زود جحونه حابه
ضمي بعد جيم ايد انطاف يعني بولكلك مناسني وراي شين تا مشاة
فوقه تك ونا مشاة تك فكلر ووزك تشديد به تفعل بايدن
مايسي شتي وده معلوم اوله كه اصمعي جمل لفظني الذر في شوه جحونه
ويعقبه ايه التقا ايد كه بوقبيل استماع ايدن ابو عيسى باجود
جحونه لفظك مناسني غموضت اولغه من عند لغته جحونه اي شين
ويعقبه انظر الاشمي كلامن اوله قهر مسافة ايجون الذر في شوه
ويرايد قليلا تن لفظك حاله در يقين نوعي ايه متيقين اولغه معلومه

ليس كماله مندر اوله

بمعنى جمل اول كسبه وركه انك شوزة العطف وجموده لك اوله كه العطف
يقيل اوله في حاله مخفي اوليه كه جحونه لفظني شتي قليل ايه يقبيل صاحب
قامر صاحب لفظني شوشل مشرسل ايه يقبيل شتي في شوه شرا
واسر ساله شوك طولي ولفظك كثر في لار وده لهند بعض شرا
اصمعي جمل لفظني الذر في شوه جحونه وبعقبه ايد كه صاحب فاموس يقبيل
ايدكي اوزة رسول كرمك شوزة جحونه اولغه ابو عيسى باجود جحونه
جحونه قولي رسول كرم حقه صحیح ولفظك واقف اوله استدر ايد
اوزة واقف رسول كرمه وصفه مطابق اي شين قليلا لفظك
يس لفظك اي سدر كرمه سنده وروايد علم واما المظالم
فجوده قالباون شتم شتم ودر بدن الرطل ودر بدن ودر بدن
واديون در الرسيم ودر اوله الكثير اللحم الكثير فضيلة ما ولسه
كاشفة و اللحم لفظك مضافه و المظالم ناد مشاة في حقه المذور
بياني مرور ايد و الكثر رانك ضحية افعال بايدن تشديد ايه
اولوز ايه يقبيل بايدن مسالفة ايجونذ الذر في شوه جحونه حقه اوليه
سابقا بيان اوله انظر انظر اب سیر لونی لونی اخره خلط انك ودر لونه
لون اولوز ولسون ایدر بوقامه باض وخرنی تخفیف ودر لونه
باخود في الواقع رسول كرمك لون شرفيدن بيان ايجون ودر ايد

كذالك لا تأس

كوالا ورج الشد يد سواد العين . الشد يد لفظي سواد العين لفظه منصرف
بمعنى ديدار لربك حذقه لرغبته سباه اولان كسبه اوج اطلاق
بعضه ديدار لربك سواد و باضی بغایه شدید اولان مکنه در دیدار
مقام مدحه بومنی انچه والا مدب الطویل الاشاره محقق اولیه
لفظ حدیث مذکور والا مدب الاشاره در اشعار شکرانک جمعیه شکرانک
ضمی و فحله طرف حقی کوز قباغند کناره کنه . الله شو یعنی فرکان ثابت
درشته اولوز المدب دیواجفانک موبلر یعنی فرکان کثیر اولان
مکنه در اصغیر الطویل الاشاره کلامی طویل اشعاره تقدیر بنده ایام
ایدر کنه اشعار امداب منشا اوله زبیر اشعار طویل ایدر موصوف اولان
اعلام مظهر تغزیده ان احد من الثقات لم ینکر ان الاشعار الالهیه
دید کنه مکنه الطویل شعر الاشاره تقدیر بنده مضاف محذوف ان انشا
دن مراد امداب اولوز سیمیه الحال باسم المحل قبلین مجاز و در توجه
اندر والکند تا کنه فتحی و کسر الیه مجمع الثقیین مجمع مکرر اولان
ضمی و ثانیته تجدید اسم مکان دره و لفظ کرف اصوله کافه فتحی
و تا کنه کسر ایدر صنط اولوز قاموسه تا کنه سکونی و فتحی ایدر لغز
دیدر وهو یعنی مجمع الثقیین . الکاهل مانک کسر بیه فارسیه
هر دو شانه و زکیده ایلی کورک اورنای سید کور موضع در طبرستان

46
بیمک فتحی و المشئی ایدر مواشع الذریق الذریق کانه قصب صاحب صاحب
و صاحب موس و بدیر کنه قصب نظیف یعنی نهال تازه و سبب لطیف
مشخوره و صاحب مهدب سهم ظریف یعنی تیر نازک مشخوره و جمعی قصبان
کلوز من الصدر الی السر یعنی سمره اول موبلر ایدر کنه دن مشئی
و ناف وسره بمنق اول یعنی حاله والشش مانک سکونیه اللفظ الاشع
من اللغین والقدین بجستی مرو اندر و التقلع ان بجستی بقوه بجستی
زیندن رفع ایله کنه رفع قوی ایله رفع ایله کنه مشئی ایله قصب و قصار
مضا و ساکبی اولیه والقصب صادر و بار اولیه شکر و الحج و حاله
فحلیه الحجی کنه فارسیه جانب سمنه و و سعود کنه ضد یدر کنه ضمی
بلمدون بسته نزول سمنه و تقول ان خدر نا نزلنا من و زمی
صادر مهدب کنه فتحی و صمیه مکان مخدر من و صادر فحلیه مجمع رود
صادر و اولیه کنه لریه تقول جملیه سی اصحی یا ابو عنی یا ابو عنی کلام
اولوز ساین طریق استعمال ایچون ذکر المنشد و قوله جلیل المشائ
بیمک ضمیمه مشائ لفظ جمعیه زیر بجستی جلیل المشائ قول کاف فان
قولیده مراد ایدر رود سالم کرب و رود س مراق و کنه فتحی ساین
یس اولی اولان عظم رود س العظیم و بیمک ایدر مکرر و تمثل ایچون
تخصیص اول و المنشد اوله والغیره عین مهدب کنه کسر بیه الصغیر بجستی

و اسلال بر معنای دیگر بقال املت الکتاب المینه اذا القسته علی الکتاب لکنه کذا
فی السهائیه مغزب و دیگر که املا اصله اسلال اید تخصیص لام نایبه
بمغزبه تبدیل اید املا امسال یعنی مهند و بر یک مناسبتی کلاوز عظیده
املت للحا و ن کی اصله نام لکن بو منایه قصه یانی در مصنف و کله در
و بعضی حظه املا واقع ولد بر کلمه قد تغیر به حدیثا کافا علیه خالد
چونکه املا حفظ اول بدن اولی محتمل و لغه من کتب تغیر به تغیر اید حفظ اید
املا در حرار ایچون بعضی شراح و دیگر که اصطلاح محمد شیزه املا حدیث
عبارت در که او طالع جوی شی و وجهه القابیده که نده اولان لغت غامضیه
بیان و نگاه خفیه بی اعلان عیان اید جمیع منبور سفیان املای کلام حدیثی
لفظیه سفال حدیثی جمل کلامه انواع اولان لفظی فال حدیثا جمیع
بیانی اولور بعضی ده اخیرنی واقع ولد من بی جم جمل لفظی صفت
عقلانی دیگر که جمل کلاوز ابو عبید الله تتم در که احوالی حدیثان معلوم و کله در
ولد ابی هاله صفت نایزه در تتم مقارنه و کله و او کضمی لامک کون نیل صفت
مرویدر من اولو ابی هاله یعنی من سباطه من در سباطه اولو مرویدر
روح خدیجه ابی هاله صفتی عطف بیانی یا اذن بدل در حدیث
خوبند که زمان جاهلیتیه نامنه ظاهر در برابر اول عین من خاله من
تحت فراموشد ابن فرز نذر و بر خبر وجوده کلمه در عین مذکور وقتی اندک کلمه

ابو هاله نک تحت تکلیف و خول ابوب اندک ایکی فرز نذر که بیر ماله و بیر نذر
وجوده کله در ابو هاله نک و فامند مکره رسول کرم حضر کر یک سین نی بکر نی
و خدیجه نک فرق تمام و مش که ما بیل نذر عقده از زوج واقع ولد و بند
مذکور رسول کرم حجر تربیه لینه شور و نما بولدر و رسول کرم ابراهیم بن
ماعداد کور و انانث اولاد لر به لام بر اور ور و خدیجه رضی الله عنها رسول
کرم حضر تربیه جمده اول ایمان کورد کی علما ما بینه متفق عده و رسول
اگر ما تحت فراموشد بکر سین سینه قالب سین عمر نم شش بالمع اقوله
مکه ده نوک اود نوی سینه و ارقان تر هنگاه بقایه رخال ای
و خیل مخونه دفع اول نذر و اول نذر صلوة جنازه مشروع و کلمه و خدیجه
نک مناسبت بود قر تک حاصله کلی شش بزر و کله رضی الله عنها و ابو که
اسمه اختلاف اول نذر و بعضید نایش بعضید مالک بعضید ز اراة
بعضید مذنب زر اراة بن نایش بعضید عمر و بن شیم بن الز و دی دی
آشرف قریش اید و زمان جاهلیتیه وفات اندر کلی جمل لفظ
صفت ثالثه سی ر عصام و دیگر که یک مجهول سینه در محققان
اول نور ایسه تلاشیدن و فعال بیدن اول محمدر مش وار و ایسه
تغییر باید نذر و جملیه سی بیر نایزه گاه ایکی مفوله بغف مش اولور که
یعنی ابا عبید الله بوقبل نذر و کله مفول نانی به حرف ج و اسطه کلیه

لووردو فاموسدن نخل انكوتن صكره بر شاه مخفقا جمول صبيحه لانا
مجرد و با با عبد الله نزع خاضت او زره منصوره بدو كرامت و كرامت
فناك من الفايدين فيخرج من نصره المبصرين و بولور بن ابي عن ابن
ابن مالك بن ابي له دن مراد ابى مالك بن خنيدير بنا واسطه ابى بكر
دولابى اسمى مند در ديد و شيخ ابن حجر بوفولى اجبارتد ميرك و ميرك
اسمى مند در كه بو اسناد حسن بن علي بن خنيدير و بن علي بن مالك
لك اسمى مند در و بديكى او زره بو مقامه ابن ابى مالك دن مواندين مند
مندا اول را و مند ثانی ربي رسول اكرم مند ثالث ابو مالك و دومی مائة
اسمى مند در و بعضى خنده ابن ابى مالك واقع ولد مند ابن ابى مالك
غزوه بزرده حاضر ايد و مند بن ادين ابى مالك بصره طاعونك
ايد و بجم غفير جنازه زعفت اتملكه كند و جنازه لرك ايد بزر
ابن عبد البر حكايه ايد كه مند بزرگ و فر و فائزه بيرا خانون صبيحه
در ايد كه و امد بن منزه و ابن ربي رسول الله رحمه الله عليه
عن الحسن بن علي رضي الله عنهما مراد سبط رسول اكرم و شيبان
اهل حنبله و بجزنگ او جوخي رسته شك رمضان شريفى او اسطنه
توكه ايد و كنيه سى ابو محمد و لقبى نعى در ارب امجد شهيد وليد سى
فرق بابك مقدار كسته كند و دن بيوت ايد و بجزنگ فرق بزر

49 مرورند ملكه امير خلافتى معاويه به به سلیم اید و رسول اكرم كلكل خواهر
سماك دن حقيق ايجون بوشد ايد و ابن ابى مالك سید و لعل الله
ان يصلح به بين فتيين عظيمين من المسلمين و فرق شين تاريخه
وفات ايد و بنى كميلر حسن بن حسن و زيد بن حسن بن ابى منصور
قال قائل حسن بن علي رضي الله عنهما مراد سالت خالي كه و الله سى اولان
فاطمه كبريكه باقم را در راندين ابى مالك يعنى خالدن مراد رسول
بيسى اولان مند بن ابى مالك كه و الله سى خنيدير و وكان وصافا كان
لك اسمى مند مذکور راجع و جمله سى قد تقدیر به سالت لفظك
معدومندن خالد و صاف مباله صبيحه سید و صفت الشى و صفا و
دن ما خود و صفت قوس و صاف صفتى عارف اولان كنده در دن
كتاب سى عارف منشا اولين كى بو منى مقامه در بس كان صافا مند
مفاسى بود كه مند كور عادى كاشيالى و صفت طبع ايله كان موصفها
انك ايد و زيرا تحقيق نظر و كند بن بصره ملكه و مند ايد بزرگه ان
رسول اكرم صفت كرك او صافى مند دن سؤال ايد كه كنيه سى بيان
حفا عيان ايميه عن حنبله رسول الله صلى الله عليه وسلم خار و مجور
لفظه مستقله فاضى عياضك شفاوه سالت خالي مند بن ابى مالك عن حنبله
رسول الله وكان وصافا ايد و ايت ايت كى انى ما ايد بزرگه كان جمله سى

سالت لفظك منقولني بائنه مفرود رابن حج ديدك و صافا محج موسى
متضمن لفظه عن حليه سالت و صافا لفظك نيك على طريق النسخ
ممولد و تصيد عن حليه لفظي و صافا لفظه متعلقه كالتفاهل معاني
متضمن اوله كلفه عن ابيه متقدر اوله في يد يله بس كان و صافا
منه اي بودر كه هند كور رسول اكرم اوصاف و صافا لفظي او زره صافا
و هميشه شرف خدمت يله منرف اوله و عقدن ناشي شامل كرميه كرميه لفظه
اوله حسن رضى اتى سوال خصوصه غير مريدن تمنا و در رسول اكرم صافا
كرميه لرون بر شينه تخفيض الدير حليه حال كسر و لامك كوني ابيه و شكل
موش در و نهاده النسب اوله بو مناور و كاي بنيت كاي بزبن و كاي
ايره بك اسباب و جواهر موشه و في استعمال اوله و انا شسته في تصيف
اي جمله سالت لفظك فاعل من حاله و محققين عند زره فعل و كرميه
فاعل و مفعولك بر بيردن حاله را و اوله مفعول شاخر حالي فاعل
حال ك او زره نه تقدم سخن و با مفعول من با فاعل و مفعول محو عقدن
حال در مفرود اوله و في محله و اوصاف ابن ابى ماله و منها ضميره حليه
راجد و شين تصيف ممولد رابن حج ديدك و نون تو ظمير يا نكتير يا
تفيل الجوز و مقافه معنای ايجود و رابن حج ديدك و نون تو ظمير يا نكتير يا
بعض اوصاف جمله و لغوت جمله لرون و صافا لفظي يا نكتير يا نكتير يا نكتير

جميع و عقدن اين قدرت و صافا عقدن خارج اوله عنى اشعار و اورد و تعلق
ضمير و تصيف و لاله ايه كى لفظ و صافا لفظه راجد و تعلق جمله بر سوال كرميه
بني هند و نور حليه رسول اكرم سالت ستر ايدم تا كاه اوله و صافا لفظه
الى خريه حيا مله و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
ايد كرميه حسن رضى بس تميز كامله بالغ و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
اوله لفظه كلام مذكور نكلم ايدم و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
كان مجرور بط كلام محو كرميه رسول اكرم صلى الله عليه وسلم و صافا لفظه
فانك صحتي و صافا لفظه كوني ايه و تصيد و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
كتب لوه صفا اوله مساعد يدر و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
و يدركه و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
حد و ائده عظيم القدر ايدم و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
بعد خبر يدر يعنى رسول اكرم صلى الله عليه وسلم و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
بر كاليه نظير امين نظير يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
ج نظير فلان في لجه و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
و حق جل و علا المكر او ايجود كرميه جان كد از امتدن نكليس و ايجود
مسوله تخفيض جمله بدن تا كرميه و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه
و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه يا سلمه تحقق الليم رسول اكرم و صافا لفظه

بجفت اوله و صافا با ضمه يا سلمه تحقق
ممكنه و لكن ظاهر و ايه تحقيق
حق امکان عقدن خارج
مس

در برابری سبب فتح منشا در برابری سبب و ذوق فایده تحقیق کثرت و شدت برین
 منشا در برابری سبب قطع تمییز او از منق منشا یعنی رسول اکرم صلی الله علیه و آله
 کثیر از راه با خود منقول این تجربه را با خود قس و قطع اغیار او از راه منشا
 او از منق تجا و زاید بر او و قس سزا حکم کلام منشا استفاده اول و ثانی که
 و قی فکرت خولی بر کلامه و لفظ لایجاب و تکلفی در مال منشی بود که
 اگر سزا کثرت منق اول و اول بر اول حال او زنده در او سال اول و سبب اول
 بخاور ابرابری و اول منق منق اول و سبب منق اول و سبب اول و سبب اول
 تجا و زاید بر او بود و زنده او از امر و قوه کلامی و اول منق استفاده اول
 و اول منق کلامی منق اول و زنده او زنده او زنده او زنده او زنده او زنده او
 و قوه از جمله و قوه ای که با خود دیدی و قوه معلوم اول که قوه منق اول
 و جبهه منق اول و سبب او جبهه منق اول که با خود سزا کثرت انفا و حال
 انکه در برابری سبب عاقلی سبب و اول کتاب عاقلی قوه ابرابری رسول اکرم
 حضرت مکیان مشرکین و نشود و نما بر منق اول سبب ابرابری رسول اکرم
 قوه و قوه ابرابری منق اول قوه منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 و منق اول قوه منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 اهل کتاب موافقت ابرابری انرا به سبب الف و اول منق اول قوه ابرابری منق اول
 چون موافقت مذکور مفید اول و منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول

انشا الله تعالی
 در برابری سبب
 رسول اکرم صلی الله علیه و آله
 منق اول قوه ابرابری منق اول
 قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول

قطعا با نیت انندی اکثر امور در اول کتاب به مخالفت انکه سبب انند بر او اگر سبب
 منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 و بعضی سبب انکه در نقل صحیح منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 و کلامه امام کلام و جمهور کلامی بود و از راه اول منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 حضرت بر شیخ ابن حجر و دیگر که هم او در حقه اینه مخلوط با سبب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 از راه منق اول منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 صاحب قاموش زنده و سبب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 و احسن منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 مسلم اول که حسیه فارسیه منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 یکی جانبدار منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 اولان یکی منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 سبب طمانه و سبب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 طرفی طویل اولان حاجب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 حاجب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 عبارتی و حواجب حاجب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 حواجب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول
 اولان حاجب منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول قوه ابرابری منق اول

بواجبند لکن جمعی حجاب و تحجیه نکرده است یعنی اولیه که این سوره را که در آن
 جمع صیغه ذکر اولند در محقق رضی بیدر که مابینه از جمله صلوات اطلاق
 قطع مختلفه چو اطلاق اولند و بعضی با فوق الواح جمع اطلاق اولند
 در دیگر مبینها عوق کلامی بوجهی نماید و سوانح نصب بواجبند
 حال در زواج معناده فاعله که وقت الحجاب و نفوس حال کونها
 سوانح تقدیرند بعضی مدح و در زینه منصوب و در دیگر آغوش مانع
 سوانح تقدیرند و بعضی مبتدا محذوف خبر اولی در زمره فاعله
 ہی سوانح تقدیرند سوانح سابع لفظ جمعید کامل تمام مستقیم
 میرک و دیگر فاعل و زنی اسم اوله قدره جمعی فاعل کله و حاجب کسبی
 صنفه اوله قدره جمعی فاعل کلمه سابع صفت ایکن جمعی سوانح اوله قدری
 حاجب لفظه مث کله و زواج حاجب ایضا حذوف و دیگر فاعل و زنی
 مالا تعقیب صنفی اوله قدره جمعی فاعل کلمه قیاس مطرود درنی غیر قرین
 قاف و رانک فتح کلمه بر اوله قدره جمعی متصل اوله قدره قرین اطلاق اولند
 رجل قرین و بر اوله قدره جمعی سیرینه مقرون و طابق اوله قدره جمعی
 من غیر قرین واقع اوله قدره جمعی من منته و غیر لامتنع بلا قرین تقدیرند
 حاجبند حال متداخله و حاصل معنی رسول اکرم ابرو در بنایه
 کلیل و دقیق و مقرون و زیاده کامل تمام ایدر بر سیرینه طائی و طایفه

اولی لکن طائی اولی سابع سابع جانق قاشق ممدوح و کله و تنج که
 ایکی قاشق مابینه سواد و مقدر بنایه محبوب در رسول اکرم ابرو در
 و مقدره صحیح اولان بود و آیدره ام محمد حدیثه از بیع و اقرب واقع
 اوله قدره حدیثین مابینه شود و جمله فون ایدر که ظاهر رسول اکرم ابرو در ای
 مقرون و متصل کورینور ایدر لکن اسمان نظر اوله قدره ای ابرو در مابینه
 فوجیه و قیفه محسوس اولور ایدر بحسب الظاهر اقرب و بحسب الواقع غیر اقرب اولور
 لطافت عیب و ظرافت عجمی جامع و است ایدر مبینها عوق تنج سیرینه
 راجع اوله قدری حاجبین منته اوله قدری ایدر جمعی اسمیه اوله قدره نکل و او
 حاجبند حال اولی صیغ اولور عوق عین مسمیة تک کسر و او مسمیة تک
 فارسیه رگ و ترکیه فکرم منته در عصبه کسبی و سکر و عوقدن فون بود که
 عوق محذوف فون مابینه مملود در عصب محذوف و کله در ایدر و عصب در
 عوقک صنفیدر ایدر افعال مابندن مضارع و او در اوله قدره جمعی
 و دیگر که بعضی نحوه ایدر نظر مابندن مضارع و مقدر اولی در منته
 اولند و او در اصله تحریک معنی و او در المرأة المقول و بر اوله قدره
 سیرینه زیاده چو سیرینه یعنی رسول اکرم ای ابرو در مابینه سیرینه
 که غضب اول طمر تحریک ایدر و عین جمله در اول طمر محسوس و کله در
 غضبند نه نمایان اولور ایدر صاحب ایدر که کلام مذکور مفاصلی بود که

کذا فی شرح الحقیقی

وَأَنَّ شَيْبًا دُرِّيًّا وَقَاضِي عِيَانٍ كُنْتُ شَفَاةَ الشَّيْبِ رَوْنِقِ الْأَسْنَانِ
وَبَدِي وَبِرِّرٍ وَابْنِ بَارِ مَوْجِدَةٍ يَلْمُ مَبْلَجِ الشَّيْبِ وَأَبْنِ عَسَاكِرٍ وَابْنِ بَرِيقِ
الضَّيْبِ وَأَقْرَبُ أَوْلَادِهِ مَرْمُوزِيَّةٌ سَمِيحَةٌ وَبَدِيَّةٌ أَمْنِيَّةٌ يَلْمُ نَوَازِحَ النَّوْزِ مِنْ عَيْنِيَّةٍ
عَلَوْنَا لِمَا نَسَبْنَا الْأَسْنَانَ بِعَمْرٍ عَنِ مَثَلِ الْأَقَاخِي ضَمَّاهُ شَقَانِ كَالْيَا
مَشْرِقَانِ وَدَقِيقِ الْمَسْرِيَّةِ بِمَسْرِيَّةٍ مَبْلَجِي فَحْمِي مَهْمَلَةٌ سَكُونِي وَرَأْسُ
مَهْمَلَةٌ مَسْمُومَةٌ بَارِ مَوْجِدَةٍ مَبْلَجِي كَلْبَةٌ وَشَرٌّ يَعْنِي بَوَارِكٌ حَقٌّ وَرُكُوبَةٌ
مَابِيَّةٌ مَمْدُودَةٌ لَانِ اسْمُهُ قَبْلُ فِي رَسْمِهِ مَعْنَاهُ وَقَدْ اخْتَارُوا تَمْدِيدَهُ فِي لَفْظِ
ذِكْرِ الْمَسَالِقِ بِأَخْوَدٍ وَجَرِيدَةٍ مَبْنِيَّةٍ فِي مَسْرِيَّةٍ رَأْسُ مَهْمَلَةٍ فَتَحْمِيلُهُ فِي مَسْمُومَةٍ
جَمْعِي مَسَارِبٌ كَلْوَةٌ كَانَتْ نَوَاكِبُ شَعْبِيَّةٍ فِي مَسْمُومَةٍ عَيْنِ مَهْمَلَةٍ مَسْمُومَةٍ
وَنَوَاكِبُ كَوْنِيَّةٍ فِي نَوَاكِبِ فَصِيحَةٍ فِي فَارِسِيَّةٍ كَرْدَانِ وَتَرْكِيدُهُ بِيُونِ وَبِرِّرٍ
تَدَكُّرٌ وَنَابِيئِي جَابِرٌ فِي جَرِيدَةٍ وَبَدِيَّةٍ جَمْعِيَّةٍ كَسْرٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ مَسْمُومَةٌ وَرَأْسُ
وَعَمْدٌ بِرَأْسِهِ فَطِيلَةٌ حَمْرٌ أَرَا بِأَقْسَمِ مَسْمُومَةٍ بِرَعَايَةِ وَبَدِيَّةٍ وَوَالِ مَهْمَلَةٍ مَسْمُومَةٍ
وَمَبْلَجِي سَكُونِي وَبَارِ مَشَاهِدَةٍ فَتَحْمِيلُهُ مَسْمُومَةٍ مَسْمُومَةٍ فَتَحْمِيلُهُ مَسْمُومَةٍ مَسْمُومَةٍ
أَوْزَرَهُ مَطْلَقًا الصُّوْبُ وَأَوْلَادُهُ صَوْرَةٌ فِي بَعْضِهَا وَبَدِيَّةٌ كَلْبَةٌ وَبَدِيَّةٌ وَبَدِيَّةٌ
مَسْمُومَةٌ وَرَأْسُ قَانِ كَبِيٍّ فَرْمَزِيٌّ لَوْنٌ أَوْ كَلْبَةٌ وَبَدِيَّةٌ وَبَدِيَّةٌ وَبَدِيَّةٌ
اسْتَحْوَانَ فَتَحْمِيلُهُ وَغَيْرُهُ يَأْبُدُ فِي صَوْرَةٍ وَجَمْعِيَّةٌ كَلْوَةٌ وَوَتَحْمِيلُهُ
مَرَادُ مَطْلَقًا صَوْرَةٌ وَوَعْلَمُومٌ أَوْلَادُهُ مَصْبُورٌ لِقَوْلِهِمْ يَأْبُدُ فِي صَوْرَةٍ وَوَعْلَمُومٌ

كُلِّي الْأَتَامِ حَسَنٌ بِهَذَا صَرْفٌ قَدْرٌ أَيْ بَرِّرٌ وَوَسَافِرٌ وَوَعْلَمُومٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ
بِيْرٌ حَسَنٌ بِسَبْعِ الْأَبْجَدِ وَوَعْلَمُومٌ وَجَمَالٌ أَيْ بَدِيَّةٌ وَوَعْلَمُومٌ مَرَادُ بَدِيَّةٍ لِرَأْسِهِ عَيْنٌ
بِأَعْيَانِ بِيْرٌ حَسَنٌ مَوْجِدَةٌ بِعَيْنِهَا بِرَأْسِهِ عَيْنٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ
تَقْرِيْبُهُ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
مَقْصُودٌ عَيْنٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
بِهَذَا فِي مَعْنَى الْفَقِيهَةِ مَحْتَمَلَةٌ جَمْعِيَّةٌ وَبَدِيَّةٌ مَسْمُومَةٌ بِأَخْوَدٍ وَوَعْلَمُومٌ
خَبْرٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
عَيْنٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
أَوْ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
بِالْبَطْرِيقِ الْأَوْلَى زِيَادَةُ الْبَيْضِ وَبَدِيَّةٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
أَشْيَاءُ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
نَسَبٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
مَسْمُومَةٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
وَالْفَلَامُ سَوَاقٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
مَسْمُومَةٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
بَعْدَ التَّقْصِيلِ وَبَعْدَهُ نَسَبٌ بِرَأْسِهِ عَيْنٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ
أَوْلَادُهُمْ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ وَوَعْلَمُومٌ

واینه سینه معتدل خلق اندر زیر اخلقش و شریعتی و انشی از اوطاق و تو نظایر آن
حفظ و حماه ایله در بیان اتدی بآدن متماسک حشمتی دیدیکه بوقایه کلمه زخم
نصب ایله و بوقایه ایله در بیان اتدی بآدن متماسک حشمتی دیدیکه بوقایه کلمه زخم
متدا محمد و کت خبر و جمله سی جمله مستفله باخود کان نیک خبر بید خبر اولور
بیرک و فی اصول مشایخیدن فاعله روست و جمله سی جهین مذکور این اوزره اولور
بیان اتدکن سکره بوسیدون شود جمله نقل اتدی که مقتضای سابق اوزره بآدن
تماسک نصب ایله قرأت اولوب قراه مذکوریه رسم خطک مساعده سی اولمغه
مستقیم کن بیدره الفاظ منصوبه حرکت نصب ایله الفتن انفا نکل سکره عاتری
اولدنی منوال اوزره بآدن متماسک حفظ بیدره و فی حرکت نصب ایله الفتن انفا
اولدنی دیدیلر و جامع الاصوله مثال برتدین نقل اربوب الی اثبات ایله بآدن
تماسک دیدیکه کولک فایده و شفا قاضی عیاضه و فی الفایده اوقایه
وجه مذکور اوزره منصوب و کان نیک خبر بید خبر اولور این بید بید و فی معلوم
اوله که لفظ بآدن اسم فاعل و خبر بآدن بدن بیدن بدنا و بدانه باخود
حسن بآدن بدن بیدن بدانه دن ماخوذور که بدانه ضعیف و نادر
صحنه مشغور که فارسیه بزرگ و زکیده بوبوک در لر ضعیف کاه اعفا
اولمکن و کاه سمن فریه بکندن اولور و رسول اکرم سمن ایله وصف اولمغه بعض
نواحی دیدیلر که بآدن اعضایی بوبوک سمن در متماسک اولمکه فریه بعض

اعضا

اعضای بعضی اعضائی مساک اید و طبعش کوی باحد عند الدن اخرج
بسن بآدن لفظنی متماسک لفظی ایله توصیف رسول اکرم اعضایی بوبوک اولدنی
سمن و سمن اولد فلر ایچون اولوب اعضا رنگ ضحمتی اعدا لرینه مانع
اولدین اشعار ایچوندر و بوسیدر دیدیلر که بلون دن راده قینان ضحامة
سمن و سمن بکدن اولان ضحامة و زو متماسک مکتب اللکم یعنی اتی صبی اولوب
مشترخی اولین کسره زین و وجه اوزره بآدن دن سمن و سمن مراد اولور
وقای عیاض بآدن لفظنی کثیر اللکم ایله تفسیر اتدی بوقایه ایله بید بید و متماسک
ایله توصیف عند العرب معلوم و کره المنظر اولان مشرخی و سمن بوبوک ایله
ایچوندر و مقصود رسول اکرم سمن و نحافت یعنی سمن و آرق مابینده اولور
باید و و فی معلوم اوله که معتدل الخلق کلامدن بکله بآدن متماسک
تحصیل بعد التعمیم باخود تبدیل و نمیم بکیندن سوار البطن الصدر
اصل سما حمزة و اکثر شیخ صحیح سوار رفع و توش انزه البطن الصدر
و فی رفعة و الف لایم مضاف الیه دن عوض سوا بطنة و صدره
تقدیرده در دین بکین بوضوح و ضبط اوزره سوا مقدم خبر البطن الصدر
موضوع سید اولوب همتا و بان نام بلیده جمله سی بآدن نیک
صفحتی اولور که الف لایم موصوفه عاتد دن عوض اولور باخود سمن
حیر اولور سوا البطن تقدیرده و محمله که سوا سمن البطن تقدیرده سمن

بعد از بجزی کسی اول منوال در زره که شومند اولوز کالخطه در طوره خط
 بعضی و ابانده کالخطه واقع اولوز اولده بر سر شومر حرف و جمله محو در
 برکت بدن خط تشبیه ملاحظه ای و طعنه نایندک ابلغ اولوز و تو معاده
 ضیف اولنان شومر سابقا علی حد شیده واقع اولان وقتن المبره کلامک
 معاصیر عاری النیدین و البطن ندخی تا شیده یک فتیله اول مهمله
 سکونیه فارسیه پستان و ترکیه همه بر لر تکیه و نایندی بر ذره و رحل
 و امراه ده استعمال اولوز عم العوضی شفا قاضی عیاض شرمخنده ویدر که
 عار الشدوین وخی روایت اولندر حل الحون شذوه و امراه الحون ندکی
 استعمال اولوز نعلدن نعل اولندر که تا شیده یک صحنی اولوز اولوز
 شذوه مهموزا و فتحی اید قران اولوز اینه شذوه بلا نهمر مستعمله
 مما سوی ذلک من عار لفظه متعلق و و حقی دیدیکه ذلک خطا کجی بر اولان
 شومر با خود مابین التبه و الشرة که موضع شومر در اکا اشاره در نبوی رسول
 اگر یک ندیدند و طعنه شومر دن غیر شومر ایدر بعضی ویدر عاری
 النیدین دن مراد ندیدند لیم بوقی و سائر ندی ایدر برابر و عوار ایدر ویدر
 هر یک دیدیکه بوجه اولوز و البطن مما سوی ذلک کلامی معطل اولوز لاکلوز
 و این حدون مراد اولان له شومر الی شومر بجز کالقبض بس طعنه
 و لاهدره شومر عینه حدیثی معاصیر معصودر کما هو حق افاده ایدر شومر الی

خط
 خطیله شومر بوق اولدی انوار العین
 و المنکس و اعالی الصدر کلامند
 مستفاد و درونی نیدین
 اعالی صدر دن مستفاد
 بس کلامین شفا قاضی
 اولوز
 ج

ذراع و ال محو یک کس بر ایدر مفقدن اصابته ارنجه قول تقیر و نسان عضود و المنکس
 منکس یک فتحی و نورک سکونی کاک کس بر ایدر باز و اولوز کلام جمع اولان موضع که
 فارسیه ووش ترکیه او مزور در لر و اعالی الصدر اعالی اعلانی کجی و در فن
 منوع و اشعر افضل صفة در اجمعی افضل تقضیل کلامه و اجر و ک صندید و قاموسه
 شعر کثیر و طویل اولان کسند در ویدر یعنی سول اگر یک فر اعلی زده و منکس ویدر
 اعلی زده شعر کثیر ایدر و طویل النیدین زنده از ایدر یک فتحی نورک سکونی ایدر
 مهمله ایدر زندان اول ای کسند ایدر که کف و شسته قریب به اصل ایدر
 اصل خضوه ملا صدق که اولوز کوع و ثمانیه کاع و کسوع و بر لره حتمند ویدر که
 زندان بیک استخوانی یک نظر ایدر رجب الراجح رجب الراجح
 سکونی ایدر ناموحده ایدر و اسع شومر و امهمله یک فتحی ایدر و شسته و راحه
 کف و شت یعنی ال اناسی بیکه و غنم العرب و شسته کف علامات شیا و دن
 ممدوح و ضیق کف علامتا بخلدن اولوز مد نوم و در نبوی رسول اگر یک کف بر
 بغایه فریح و و اسع بر تعصیر ویدر که راحه دن مراد علی طریق الکفایه عطا
 و رجب الراجح کثیر العطا منیع و ر و تعصیر ویدر که رجب الراجح و اسع
 منقاد و انقوش روایتند قلند و امور کم رجب الراجح حدیثی بر شیا
 مؤید و کنا بیه و اسع القوة عند الشداید و بیکه و تبرک ویدر که منکس
 بغایه لطیف و حسن در یک مقامه کلامه رجب الراجح رسول اگر یک صفایه

قدم قسمین مذکورین مابینہ متوسط اولیٰ و ثانیہ یا در مدوح در آمد رسول کریم
مینفرد و صفتہ الشاہ لان معنای بود کہ آنحضرت علیہ السلام مقتدر الخصال یعنی قدر
اسفل نہ زمین زیادہ مرتفع و نہ غایہ مستور او مغلطہ زمینہ ملاصق اندر و صاحب
شمسان لائخصین تفسیرند رسول کریم قد ملزیم اسفل زمین مرتفع اندر
و آرخ دکل ایدی ایدی معنای آخری موبد در آرخ سمره نک در آرمه مکه فخری
و جا مہدی کتشدیدی ایہ اسفل قدمی مستور و کموار و مغلطہ ارضہ ملاصق اولان مکنہ اطلاق
اولوز و در می معلوم اولہ کہ قاضی عباس شفا سنده ابوہریرہ روایت کردی ادا
و طی بقدیم و طی بکلمہ او پس لہ آنحضرت حدیثی رسول کریم آنحضرت او پس یعنی
و بوغادہ واقع اولان ابن ابی ہالہ حدیثی آنحضرت او پس اثبات تمکله حدیثین
مذکورین مابینہ تعارض کلی اولدی فی ظاہر و در قاضی عباس ابوہریرہ حدیثین ترجیح
مسیح القدرین کلانہ ابوہریرہ حدیثی مبارک در مسیح القدرین آنحضرت دکل و مکه
حدیثی بن مریمہ مسیح شیمہ اولدی غی آنحضرت اولدی بخوبی در دیدار دیدی خداوند
و مستحسن کلدر زبیر مسیح القدرین کلانی روایت ابن زبیر آنحضرت او پس
حدیثی آنحضرت در مسیح القدرین کلانہ مناسی قاضی عباس ایدی کسی اولدی زبیر
کلانی مابینہ تعارض اولوز ایدی معلوم اولدی کہ مسیح القدرین کلانہ
عن قریب بیان اولدی غی او زہر معنای تجرود و مخفی و کلدر کہ ابن ابی ہالہ حدیثی ابوہریرہ
مابینہ اولان تعارض صاحب نہایہ نک ابن ابی ہالہ ایدی نقل ایدی منسالیہ بالکلیہ

اولوز یعنی رسول کریم آنحضرت اسفل قدمی غایہ اعتدال او زہر ایدی ابن ابی ہالہ
اثبات ایدی آنحضرت مسیح ابوہریرہ نک یعنی ایدی آنحضرت مسیح کثیر اولدی
مذکور مرتفع اولوز مبارک ویدی حدیثین مذکورین مابینہ جمع و توفیقہ غایہ
ما یکن توجیہ بود ملکن ابوہریرہ حدیثی من حیث الایمان ابن ابی ہالہ حدیثین
ارجح و اقر در زبیر ابوہریرہ حدیثین یعقوب بن عقیان و زبیر و توفیقہ سائید
قویہ ایدی تخریج ایدی اما ابن ابی ہالہ حدیث مذکور یک اسناد ضعیف و خالی و کلدر
زبیر اجمع بن عمیر ضعیف اولدی فی ترجمہ سنده مرور آید و اسناد و زبیر ایدی
مکنہ کردار در ذوالقعدہ مسیح القدرین مسیح فیل معنی معقول در مسیح القدرین
مسیح ایدی در اندہ اثبات اولیہ کو با مسیح اولدی سببیک ایدی مکار اولدی یعنی
رسول کریم مبارک قد ملزیم کلانہ ابوہریرہ حدیثی مبارک او زبیر و زبیر
و اشفاق و انکاردن از یوق ایدی بشو عشتما الما جمہر ما قبلتی تو کبیرہ و زبیر
مسیح اولدی فلان بیان ایچون موقدر پتو بودون مأخوذ در ساجد اراکلی
صاحب فایق ویدی کہ رسول کریم قد ملزیم کلانہ ابوہریرہ حدیثی مبارک او زبیر
صد و کولہ سرتیا امار کجوب کیدر ایدی زبیر ابوہریرہ حدیثی مبارک کلدر ملزیم
مستور اولوب خوشنوی اولدی غی او زبیر و زبیر و زبیر و زبیر و زبیر و زبیر
بویسما تحقیق ایدی شیخ حرز مسیح القدرین مبارک قد ملزیم فیل اللحم و ابا بکر
خنیف و بیکدر ویدی زبیر بیان حدیثی مسیح القدرین مبارک قد ملزیم خرمی مکار اولدی

در ربع دیگر از طرف مابین خطوه می آید و آنست که چار بر در دید یکدوم که مشتمل بر
 این نوع است چنانکه صاحب کتاب متذکر است که در این مثنوی یکدیگر یعنی رسول اگر کسی مشی
 و خطواتی و سبب دیگر شود و به مشی سبب دیگر که کوبار زمین زیر پا بگذرد و خطی اولی
 مع هذا فرق ثابت از دره دیگر جمله ای که در کل این مثنوی اولیه که مشی مونا رسول اگر
 کیفیت مشی در تک بیانی تمام آن اولوب بخلاف از دره معطوف در ربع مشی
 کان تک خبر بعد خبری در مبرک دید که اذ انزال فلی کلامی رسول اگر کسی
 زمین در رفع آنکه کیفیت مشی مونا کلامی قدم در موضع آنکه کیفیت
 و در ربع مشی حال مشی در واسع خطوات اولی در اشاره در خطوات مشی
 و سه خطوات و در وقت رفتار در ضمن خطوات ممدوح اولی در محتاج
 و کلامه او امانی کانی با خط مشی یعنی رسول اگر کسی مشی سبب مشی ای
 کوبار مکان بگذرد در موضع مشی در بر ایستاد و تحقیق هر دو را در معلوم اولی که
 از امانی لغظی در ربع مشی ممانی و مابعد من متعلق اولی در خط مشی و علی کلامی
 در ربع مشی تک بیانی در و ارا التفت التفت جمیعاً جمله مشی مونا یعنی
 از انزال جمله مشی معطوف در جمیعاً اکثر اصول مشی در پیدا در زنده و آنکه
 بعضی در و اباید جمیعاً خبرنا و زنده واقع اولی در یعنی رسول اگر کسی مشی سبب مشی ای
 در دیده نظر و مشی ممانی که ایله المقام ایستاد جمیع بدن و جمله اندام مشی
 اقبال و توجه بعد از بار ایستاد بر ایستاد و دید که یعنی در زمین ممانی و مشی ممانی

ایدر در بر ایستاد مشی ممانی و مشی ممانی در و لایق میان اصحابی جلالت و ممانی
 حافض الطرف حافض رقیله مع حافض تقدیر زنده و کان تک خبر بعد خبری
 اولی محتمل و حافض صدید طرف طر ممانی در ممانی ممانی
 بعد فایده عین مشی در یعنی رسول اگر کسی ممانی ممانی ممانی
 و جوانی بلا سبب ممانی ممانی نظر الی الارض اطول من بطره السماء ممانی
 حافض البصر ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 انذار ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 ایدر و ممانی رسول اگر کسی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 بنیانه حیاسی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 انبوب سکوت ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 و او که عبد ایمن ممانی رسول اگر کسی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 اندکی حدیث مشی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 وحی و زقب رسول حکام مشی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 و ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 و لاک تشدید ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 که لحاظ ایله نظر و ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 لاک ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی

مشی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی
 ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی ممانی

را به سده بدر در این عالم از بنی عقیل و ثقفی و ثقفی در عنایت حضرت زکریا
ششک کوفی معین سده و ثقفی است و در بنی مؤلف کلامی و نهاد قوی
عقیده قوی اولی محمدرکن بن عقیل و در بنی مؤلف کلامی و نهاد قوی
ابن سواد و او که ششک کوفی در عنایت بن سواد و بعد از ششک کلامی و نهاد قوی
ابو یونس و ابن سواد و ابن سواد و ابن سواد و ابن سواد و ابن سواد و ابن سواد
ششک کوفی معین سده و ثقفی است و در بنی مؤلف کلامی و نهاد قوی
مفکر که بوجدی جاریه و برای اسناد صحیح و دیگره لکن شای جاریه اسناد خطی
صواب اولان برای اسناد در دیدار و بعد از ششک کوفی و اول صحیح در قول قابل
جاریه در رایت رسول الله صلی الله علیه و سلم فی بیته نبوی که در اینجا ششک
کسر و ضا معتبر کوفی و جاریه است که در اینجا ششک کوفی و ضا معتبر کوفی
منونه ایله در تبرک دیدار و روایت بود و جمله ثابت اولدره که در حجاب نهایی قولی او در الف
و نون زائده در مع هذا منصرف و معتاد موجود اولدره ایچون زبیرا ایچنا موجود
وز و لیه لفظ شک ضعیفی در منتهای معنی اول ششک که اندک ما طالع اولدره اول
کلمه بر وزن یونر ایچوندره و لفظ ایچان الیه منونه ضعیف اولوز خالص طالع ایچون
روایت ایله ایچان ابیک سکرخی کیمیه اولدره واقع اولدره صاحب فائق دیدار
لیله صحیح و ایچان ایچان ایچان ایچان ایچان ایچان ایچان ایچان ایچان ایچان
اوله که ایله بدر در کر و این مساعده بدر بوقول نهایی مناسب زیر انور قمر

لیله بدر در انعم حسی انعم و در سل کریم که جبه مبارک لکن الخلفه مقابله و صفح حسینه
زبیرا ایچون در و در حسی فائق دیدار کلام عده اقلان و زنی فبایه نادر در حسی
سیدیه سواد ایچان که بیکر کوفی ایچون و ایچان که شوره زار و اولدره اولدره
و صفح ایچان در غیر یوفدر و دیدار و علیه لکن حسی ایچان ایچان ایچان ایچان
رسول اکرم صخر کرم بر و بوستان قدس اولان قامت اول فریادان جاریه شرح
اراسته ایله لکن دره جمال بر کمال و ایچون بر ایچون و ایچون بر ایچون و ایچون
حسین و زبیرا ایچون مؤکد اولدره او بر الصوره حسن ایچون ایچون اولدره اولدره
جمال مبارک بر نصیرت و اتمام ایچون ایچون و قرآنیه مقابله ایچون اولدره اولدره
که او احسن من القمرب و بود یکی جز و افیقه ایچون و نفس لایله موافق اولدره ایچون
ایچون لباس حله ایچون اولدره ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
وقوه ضبط ایچون ایچون ذکر اندر محبت شریف سنغ و افعال مقابله دیدار
انظر الیه یعنی کای روز رسول کریم صلی الله علیه و سلم و کای جبهه قمره بر دید نظر ایچون
اندره ناروی رسول اکرم ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
لام لام تباد و لام لام اولدره محمدر صخر رسول کریم ایچون ایچون ایچون ایچون
اواره احدق بصر در صخره رسول کریم ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
تیمه قاور و نیک بدک ششک صخره عا بر اولدره ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
رسول کریم صخر ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون

مسلم اولدنی مبتدین و نور بجان ایغان ایله نظر ایدر عندئزه موجود اولدی الحسن اولدی
مستقیم و ر. مکر حقائق تنقیحی البصایر اولان معاینه و الووده برکات انکار اولان
مفکین جمال برکاتین برکات کی کوی کوی کوی و کال سمانی کال کوی مطالوه قنیر ز قان
سخانه و تریم نظرون الیک هم لایحه من ع کرینید برور شیبوریم حرم جنته
اقترابیه کناه رسول اکرم غفر افاق و الفسده تابان و نور نور فرخنده سی
دی اولی البصایره و حشان و حائر کالات منوره و لطفه بی مثل و جامع لای
منوره و لطفه بی عدیل جمله جمیع انوار انوار افاق کفریدن مکتبش و بینان وجود کائنات
اول ان جمیده صفات وجود بر وجود او زره مؤسس و نور فایده مؤید و بنا و
فکر مکتبش ایکن بار ارسن و بهار نور سعادیه با بهار شیم و غل انکشاف شایسته
بها و عوضه کماله حاشا و عوار بر براری اتمک سزا اولدنی صلی الله علیه و سلم الحج
حدیثنا سیمان و کعب حدیثنا جمید تصنیف صبیحه دره بن عبد الرحمن الرواسی را
مهله نکی بعد سمر و سمره بی و اوه تبدیل جا زور و با نسبه ایچون و رود ایچون
سویلی لب البتاده و دیدیکه الرواسی بالبضم و التخیف الی رواس بن عیسی بن
ومن محمد ان سیمان و دیدیکه بنی رواسه منوبدره کینه سی ابو عوف و زکونی و زوقه
عن زبیر تصنیف صبیحه دره عصام دیدی که زبیر اکی زبیر اکی زبیر اکی زبیر
الحرب و زبیر زبیر بن محمد البقی دره بمقامه و اقع اولان زبیر زبیر بنی در
زبیر زبیر اول ابو سخته لاسحق اولدنه عن ابی اسحق ترجمه سی موراد زبیر قال

ابو اسحق فریسن رخیل عن زبیر بن عابد بن اسحق ابیدیکه بیروم زادین سوال کرد
اگان و زبیر رسول الله صلی الله علیه و سلم مثل السیف رسول اکرم کوی حسی و لمعانه
سیف کبی می ایدر و تو مثل نصیبه کان نک خیر روز شخصه ده کان بلا حیره کال
واقع اولدنه بعضیدر و دیدیکه مقصود سیف کی طولانی می ایدر و بسو اولد زبیر ابو زبیر
واقع اولان اسبل الحدیث یعنی یوز کرینده و حجه ما طول ارا ایدر کلامه بو سوال
اند قرقل قابل برادر چون براس ملک شبیهی معایبه ناقص کوروب و ایچون دیدیکه
لانم کلمه سنگ نقیضی زبیر سیف کی کل ایدر بل مثل القوم بلکه قرکی ایدر مثل منصوب
و بر اکلان منده کلمه لادن مستفاد اولان مثل السیف او زبیر معطوف زبیر
سب کلامی شود جمله مقدر و در که لم یکن و جدر رسول الله کالسیف کان مثل القوم یعنی
رسول اکرم و حسی سیف کبی کل ایدر بلکه معان و سنده به مثل اهل مقده قرکی
بس سلک مراد رسول اکرم و حسی سیف شبیه مجر و معان ایسه بوجه حرات بود که
برانی رو ایدر ب بلکه معان استدره بی جامع اولان قرکی ایدر و زبیر و اکرم
طولده تشبیه ایسه بوجه حرات و جمله در که انی رو ایدر ب طول کل بلکه قرکی
ایدی دیدی مغیار اولده ردک مدار تشبیه ناقص اولق و منابر ناینده و حسی
بو مقدر کعب بن مالک دن ابیات اولان کان و حجه قطعه قرچدی کال نقیض
نسخه و لغظ مثل رطله مطبوعه اولدنی مثل تقدیر زبیر و بعضی زبیر لغظ
اولدنی و حسی مثل القوم تقدیر زبیر اولدنی معیار اولی تا ایدر و بعضی طرف

ابن عمير عنده واقف اولان اكان وجه رسول الله يدبر امثل السيف قال
مثل القمر حديثي مغيار اخيري بايديز بعضيد ويديكه براك كلامي لم يكن
بل لم يكن كالمو نقد يريزه اولوب يعني رسول الكرمك وجهي سيفه وقره مشابه
بلکه بويک سندن اخيري محله هو عندي الحسن من القوم حديثي بويک مويوز
او اغيبتها شهبها البدر طالعا وشمسك من غيب لها شهبها
صحيح سلمه جابر بن سمرة دن ابن جلق قال له اكان وجه رسول الله عليه السلام
مثل السيف قال لا بل كان مثل الشمس والقمر وواقع اولدز ساک سيبه
مراد طولن با خود ملن هبتلر دن اولن احتمالي اولغله و بولغ ايله و ايدوب
بل مثل الشمس والقمر ديدوب و عاونا اشيا حسنة في شمسه شبهه تراقده و قره تشبهه
اولغله هو كان شديرا ديديكه رسول الكرمك وجهي شمس قره تشبهه استدره
وخي وجه شبهه اعتبار اولدني اشيا چون ابو عبیده و ديديكه وجهي بولغيه مستدبر
وکلدر وجه ما ند و برار ايدوب بکلر ز علی کرم الله وجهه حدیثه و کان فی وجهه
بومنايه شارتر و اولد علم الحديث الحاد عشر حدثنا ابو داود الطيالسي
ميك فتح و حاه همدك كسر به بوجه تشبهه و در كه مصحف جمع در كه معينه
نقله جابروزه كاتب الكفا يا بايع مصنف سليمان بن سنان بن ميمون
فتح و لامك كونه و ز حدثنا النضر ضا و مجيد كونه و ز معلوم اوله كه
مجه به نضر و محمد ايه نضر ما بين فرق يكون معجده الف لامك كرين

زين عاوه و الترام اندر ابن شميل شيخ محمد بن يحيى قسما فتحي و با شناه تحية
بعد لام ايدوب و نضر مذکور دن مراد ابو الحسن الملازني الحنفي و در كه مراد كندر
و ثمة و ثبت و در كه ائمه سته حديثن شرح اندر عن صالح بن ابي الاخير ان دي كه
اسام بن عبد الملك مولا بسدره ضعيفا ز حديثي بعض ائمه سته شرح اندر
عن ابن شهاب معجيد كسر به كه ابو بكر محمد بن مسلم الزهري كه زهري بن الكلابي
تايي صفة و حقيقة و حافظه در عن ابي سلمة بن عبد الرحمن بن عوف الزهري لم يني كه
و كثر و ز و اسحق بن عبد الله بن ابراهيم بن محمد بن ابي هريرة ما سمعته قرن مقفرا و اقول اردو
اصح عبد الرحمن بن صالح الواسطي جابلية و كنيته ابي اسود و يدور رسول الكرم الله
با عبد الرحمن المشبه و و نيا بيا نطف و ابيض اللون و اكثر اوقا و جفا استعمال
واهل صفه دن و رسول الكرمك اخبار بني سائر صحابه دن زياده محفوظه در الزبير امام
ابو بكر السعدي و ديكه اسحق بن رامي و بهر كه رسول الكرمك احكامه منقول روایت
اولا اوج بيك احاديثك بسوزي ابو هريرة و ز و ابو هريرة و ديكه اول
كند و اهل حجابك كوسفند كرن يعني ايدرايدم و بير كز به بجه ايدم شينا سن
كه كبر اولد حجابي بير شجره و زرينه وضع ميوب زهار اولد قره اول مونسون اخذ
ايدوب انكله ملاعبه بتدكم قبيله و شتره بولغله ابو هريرة و بولجا كنيته ايدم و بول
نك اسلامي حدیثيه ايد خبير ما بينه و واقع اولد و و مهاجره مدینه بيه كنه
رسول الكرم خبيره بولغله خبير فتحه حاضر اولد ز و اوج شمسه رسول الكرمك

بالفتح والكون الاسمان
جد و اهل من عجم

شرف ملائکه استعداده و حرکت اللطیفه در سینه می نماید
 در حوار رحمة وصل اولاد و شام عواقب بگردن حد شریف است
 قال قال ابو بکر در کان رسول صلی الله علیه و سلم بفضله
 اینست کافا صبیح من فضیله صبیح عین محبه بیهوشی که با خود می برد
 صنع و ایجاد و تمکین عبارتند یعنی رسول اکرم کون اعضا می ببرد و چه در
 کوبایم در صنع و ایجاد اولاد و زبیر رسول اکرم نورانیته و انسانی جامع است
 بسم صافدن دو کوشش حسیه بزرگ برادر قلموس و صفا حله دید بیکه صانع الله فلان
 دیر از وجه حسن سلوک مستحسن او ز خلاق اولیته اندر تعبیر مذکوره رسول اکرم
 اعضا و تکامل اجزا و من العون الی القدم نورانیته و ضاقت طمانینه و ابرق
 اولاد فزین و از هر لئون اولاد فزین اشارت دارد در بخشی اولیکه رسول اکرم
 خلفی و زینک طبعیدر حدیث مذکور و بیدر و ابده شدید الوقیح و روایه جزیه
 شدید البایمن حدیث بزرگان اولاد یعنی او دره بیاض خالص و مقدر لکن حدیث
 کان مشیر بابا بجهه که مراد اسمیه در احادیث مذکوره به ظلم انما قص
 شود بجهه ترفیق تمکین که رسول اکرم کون عامه اعضا و تکامله اجزا از
 صفا و سبب خالص ایند لکن بعضی اجزا بر شمسک تا شیرین کثرت و کثرت و قدر
 حمزه حادث اولیته اسمیه عارضه حاصل اولاد و حاصلی حاصل کون انی
 و حمزه کون عارض اولیته بعضی واه کون اصلی بی و بعضی کون عارضی بی اعتبار

با خود بعضی حرارت شمس در متغیر اولیته اعضا و بعضی متغیر اولان اجزا
 هر بر عند زنده کون و مضبوط اولان و جمله بیان نوبت پس معلوم اولاد که رسول
 کونده بیاض خلق و در رعایه مانی لبا اجزا خلقی صفا مانی ابرق و بعضی
 عارضی بی متغیر و اسم اولیته و علما اعلام دید بیکه بر کثرت رسول اکرم
 است و در کون کافرا اولاد بزرگوارانه بابت اولان و مقصد غیر
 مانی خاشا رسول اکرم کون و تکلیف منجر اولاد و الباء و باه و کافا جمعه
 کان کون خبر بعد خبر و در جز اولیکه بیانی کبی در اصل الشیر صیقل کسر و سکون
 جاز در شورشینک فتحی و عینک سکونی و شیشه و فی جاز در یعنی رسول اکرم
 غیر بویبر فقط و بسط مابینده متوطاید و در اصل نفسیایله خبر بیکه در
 مورجل نقد بفرقه و صلی الله علیه و سلم و جمله **الحديث الثاني** عن حدیثنا
 بن سعید اخبرنا اللیب بن سعد عنک کوننده در نفس شیره قال اخبرنا
 اننا ناولد و لیسند کوننده و حدیثه امام بزرگ امام شافعی دید بیکه امام مالک
 افقه امیر لکن اصحابی کون فقهس ضایع اند بیکه در و غنده بیهوشی
 اولاد که بدن جن بود کونک مفارقت امر که لیسند زمانه لاسخ اولاد کون
 جمال بر کالیله شرفناج که مدغم و تسبیح نور اکثر ما صوره ساکن ایدر بیکه
 رشید مجلسه داخل اولاد شرف قدوس غنیمت سلوب رسوم مینبانی و قواعد
 اکرامی مری طویر قدره صکوه و حکم مواعدت و فان مفارقت اجزا

مصره دن نزد حال و محتاج ابال و بچون در ارا فافه و قضاوت کانه تعیین کرده
عقل مصره و صوره علم حقیق نمایان و نور سقاه لی در از اعلمه عا لیدر که
غولی و تار بی لبش مرقوم است همیشه مربوط و صلاح حال عا با و شکی مزبور که
رای مسایر است نه موطا قدر حکما و انور که رشید حلیه سی بیده خانون ابلیه
عم داده سی ایدر مبرکون انا بکماله لساندن است طالق ان طم کن من اهل الحقه عا
صد و انتر اهل بهشت و دوزخ و نیاده متعین علیوت بلکه روز فروداده متعین اولدو
طلک فو غنی شوهر زنی عا بچون غم القاعله بر معات حلی علمای عا من استقامت
ایلد کله نه هیچ بر فرد خصیه فضل در بکه جزات و فرود بر بند عا کن از او اعلمه است
اعده و بالآخره لبش بن سعد موت و بوقعت فحش کن کله عا من احراب و بینه که
موضعه بی ایشکیش از شکل کاشنه عرض ایدر که لبش از حسان استخوان
شور سیاقده رشید دن استفا از اوله نایا المومنین عا من و جلال خضر خداوند
اور و حسابده اولدین عزیزین خفا و عا نه و بون محی اعماله عا من اولد فرزند بعضی
و نیم و بعضی فاده و یا جاجیم که بکله نه عا من که بوم و عا داند فرقه نایه غیر ناجیه
اهل اتم احتمالدن خوف و بیم محوم می در دید که رشید و خدی میدان سخنده که عا
جولان و یروب و بیکه بایش حق بود که فکر اهل ان قیامتدن زهرم جاک و زور باز
خواست و حضور رعا طمیده مقام خطاب و جواب احتمال عا من عا منی ملا عا
فاده جاک اهل اولدو قرب اولدو شد ایدر بوم لکیر ان خرفندن دل صد باره مانند

بر که خزان لرزان و سبب مال احوال بوم السواله نه منجر اولدو بر اسان اولدو
محل استنباه و کله رشید چون بوکلام سخن انجالی استماع تر و بیکه با ابر
حاط کدن کرد که رشید که مقتضای عدلی خلف بهمانی و بیعام فرود بی
قرانی یعنی نفس کریم و لمن جاف مقام ربه حسان مصوفی اورزه ایکی جنبه
واهل بهشتدن اولدو بیکه متعین تر و بوقعت اشکاله کثاده و اول غمکنده
بند المدن از او ایلد که رشید و زبیده جوار و خلع بسیار و نوازش بی سما
معا بده تدبیر نور بخش سینه بحر سینه جوار رحمة و اصل اولدو در علمه
عن ابی الزبیر تصویب صیبه و رشید محمد بن اسلم المکی الی سوره اکره صدوق
و ابی کتب سینه حدیثی شرح ایدر لکن انبیا تدیس ایدر عا من جابر بن عبد الله
که رسول کردن روایتی جو قدر رسول اکره ایدر ان طوقر عا ایه حاضر اولدو بر
حکمت انتر و که مکرده بر از زبان مجاور و اخر عا من اعمی اولدو حسان
دور و مانع اولدو که بیکه بخش بدی سینه سینه مذمه منوره و اخره انقال
ان رسول الله صلی الله علیه و سلم قال **عوض** محبوب یسوعه یسوعه صدق خود علی
عین و لام با باشد و یک فتح لوله **الانجیا** رسول اکره بود بیکه انبیا هم در
عوض اولدو بیکه کونتر ایدر چون دل اکره سینه ایدر بیاورد و انبیا انبیا عا من
مترا سینه در ان کتر حضور سلطان لولیمین استا دور رسول اکره سینه انبیا اورده
فضل و فرستی معلوم اولدو چینی بعضی عا من ایدر که رسول اکره قلب مسک و انبیا

مقدمه الجیش و اولی ساقه و دماده و ملاکه خباثین و شباط قطع طبرین
منزله سینه در دو بقاعه بسیار مناسیح مراد در که رسول نبی شامه
و در حق معلوم اوله که بشکاه رسول کریم عرض اولان انبیا عظام از منته سالفه و قرون
خالیه و بیادون اخیره انتقال تمسک بر کن دنیا و موجود لافش شکل و اسلوب و قیامه
رسول کریم عرض اولونه لایزال و اغلاق خالی اولمفله کتبه عضده که ملک مکان عضده
اصلا اولند بر بعضی دیگر که انبیا عظام ملک رسول کریم حضور بر نه سوال حرار زوره عرض
اولند برین مناسیح باری زیر اسوار بر اندر رسول کریم واقعه زنده عرض و مراد
مستبعد کلدر و بعضی طرفه واقع اولان قال نبیا اننا ناهم ایشی اطوف باکعبه
خیشی بویشی مویدر و اگر حال تخطیه و اولورس جازر که انبیا عظام ارواحی
و بیاده اولد قرا سوب و قیامه تمثیل ایدوب حضور بر نه عرض اولنه لایزال و عیار و تینه
کافی نظر الی موسی کافی نظر الی یونس حدیثیه تشبیه طریقه و واقع اولد نبی نبیا
مویدر و بعضی دیگر که رسول کریم با انبیا عظام اولند و دیگر نبی انبیا اولورس
چون نکرده بولور قیامه و نشانه اولیده موصوف اولد حال و کتبه و نبی
بکا اعلام اولند کویا دیده ظاهر اوله منی اولن تبسین نالغ اولد و دیگر تقابل اولند
وجه اولزه تشبیه طریقه و قوی بویشی موکدره و بعضی محققین دیگر که انبیا عظام
افضل اولد قرا نظر در ربه شهادت اجناسی چند ربهم اگر امیله مکرر اولد قدره نبیا
اجناسی اوله لایزال طبرین اولی در رس جازر که رسول کریم انبیا عظام اولورس نبی اجناسی

ربهم شخص بشیر بیکور اولد اوله علم و عرض مذکور شب بر اوله اولد نبی اجناسی
ایله ثابت در نکر مکان عضده روحانیت مختلفه دار اولد نبی عرض مذکور که امکان نشانه
مکرر ادقوی قرنی ایله ترافع منافع و معارض مرتفع اولد و صحیح مسلم در معانی انس
بدایه اولند که رسول کریم بیزدی که لیلته انبیا که کتب احمد و موسی او غوام اولد
تبریک اولد زنده نماز قیامه و سبب دیر سعید بن المسیب ابوهریره دن نقل مذکور حدیث
مقصود رسول کریم انبیا بیت المقدس ده و ابو ذر و مالک بن صعصعه حدیث دیگر مقصود
سماواته ملائی اولد قدره و انکه اهل سیر قوی بود که رسول کریم سماواته عروج اولد
اول انبیا عظام علیه بیت المقدس ده جمع اولد لکن بهیضی دیدیکه ظاهر اولان بود که
رسول کریم اولد موسی قبر اولد زنده نصیب کورد کون صکره موسی ساز انبیا کون
سماواته عروج اولد رسول کریم و عروج اولد که سماواته ملائی اولد بر بعد جمله
سماواتن نزول ایدوب بیت المقدسه جمع اولد لکن غار و قوی داخل اولد رسول
کریم امامه ایدوب نماز جماعت ایله قیلدیره شیخ عماد الدین کبیر و شیخ تفسیر زنده
بود که رسول کریم اولد انبیا ایله سماواته جمع اولد بر بعد بیت المقدس نزول اولد که
انبیا نبی از صحابه مویوب انبیا ایله امام اولد ویدی مبرک شاه ویدی طای اولان
بو قولدر زیر امیراج حدیثیه واقع اولان طرق صحیح بک کشته زنده واقع اولد که
کریم سماواته ملائی اولد قدره انبیا مذکور تک اسمان حالدرن کجا حضرت
جبریلین سوال اولد سماواته عروج حدیث مقدم بیت المقدسه کورش اولد بر جبریلین

سؤال علیه السلام در روزی معلوم اوله که بیستی اینک قبوره احوال اوله
باین چون تصدیق بیستی تا یفنده مرفوعا انس روایت امر که الانبیا اجداد
یصلون و ابو اود مرفوعا بعد بره دن تخریج اینک صلو علی فان صلواتکم سلونی
جب کتیم حدیثی که در شاهد دو شیخ ابن جناب ثواب اعمال کتابنده
تخریج اندک من صلی علی عند قبر رحمة و سبکی طبقاته ابن فریدن نقل اندک
انه علیه السلام حی فی قبره رسول الله بدان با و علی تحقیقه لا علی الجار یعنی رسول اکرم
حی در الی انرا من الدوران حضرت سجاد علیه السلام در روزی حاله در کلاه
قطعا مجاز بود بلکه حقیقه در امام عالی مقام افاضی اما اکرم علی بن ابی طالب
فی قبر بعد ثلاث بود که ای حدیث قطعا اصل معتبر است این شیخ مجاز بود
احادیث مذکور در انبیا عظام نجباء عند ربهم اوله قدر کاشم در رابعه النهار
ظاهر و پدیدار اوله در بیس عوض مذکور رسول اکرم که حاله یقظه سنده و مقدمه تا انجا
متذخر اوله در روزی معلوم اوله که صد دنده اوله تخریج این حدیثین استفاده اوله
اولان بود که بعضی عظام و عظاما صورت و همین کور و شرف ملاقات
شرف با اولان یکسره که کور میوب مشرف اوله یکسره که کور بود که جناب و شام بلدن
ایده لوز بر اندک شکل و بیکیه نظره برکت اوله یعنی کبی حبه صورت بر یک خانه
علی ما هو الواقع حاضر و مخزون اوله سنده دخی بر که کینه مفرد در بیس کلاه
الربک حبه شامل شریفه بیس حفظ و ضبط انکه در غیب و تشریح کلی دارد و الله الموفق

فأذا موسى كلفه فأجيب المفسر عطفه و اذا مضاجاه يجوز عوض على الانبیا قولي
موسى تقدیر زنده در و اذا مضاجاه بر و عند زنده طرف مکان و غیر بر عند زنده طرف
ایچوندره و این صاحب سنده آینه عامل مضاجاه در و تصدیق دید که کلاه
و ارد که فرات موسی تقدیر زنده در رابن عیسی قرینه بر طرف اوله در ضرب
ضاد معجک فتحی و ر ارمه یک سکونی بعد با ایله خفیف الهم سنه در قالی
کثرة و قلة لحم ما یبینه متوسط مشاورد دیدر و این حجر خفیف ایله تقدیر اندی و ضرب
رضیه سنده خبر بدین من الرجال ضرب لفظک ضعیف ضرب کل من بین الرجال
تقدیر زنده مبرک دید که او مضاجاه ده ضرب عامل اوله ممکنه کانه تقدیر موسی
من رجال شذوثة شین معجک فتحی و نونک ضعیف بعد و او سکونی بعد عمره
بعد تا ایله قوله و زنده عین دن بر قبله مبرک اسمیه که شذوثة بینبار
عبد الله بن مالک بن انصاری از دنگ یعنی ره قومی ایله کند و این شذوثة تفوق
تا غض و اقع اوله شذوثة اسمیه اوله در این قشبه دید که عبد الله مبرورده
یعنی تقدیر که او ناسدن تا بعد مشاورد و اقع اوله بغایه تطیف اوله یعنی چون
اوله در نسبتی شذوثة ای شذوثة کلوز قومی میضای دید که شذوثة طاهر تباری
حسن و عظمه سنده و مستفادان بعد اوله قدر چون سنده اندی و تصدیق
دید که قومک منار اندن بعد اوله یعنی ایچوندره این سکت دید که شذوثة مروت
کبی در فی استعمال اوله در و قبیله قرینه یک رجالی خفته و ستمن مایه متوسطه ایله

اوله که بخاریک ابن عمرو در تخریج انبیا فی قاموس فادیم کاتب من حال
ذکر حدیثی در واقع اولان جسم در کثیر اللکم مراد اولوب بلکه یاد طولی
مراد اولوب ما سخن ضربه و واقع اولان حدیثی معارض اوله کانه من رجال از طلال
بومشقا مؤید در زباز از اجماعی فتحی طایفه که شد بدیده سودیدن
بیر صنف در که مخالفه جسم مراد اولوب در اکثر کثیر اللکم منقح اوله شبهه کورج
و بنه بخاریک عبد الرزاق روایتی در ضربه معارضه مفسر طویل شد بدیده واقع
اوله که حدیثی کورجی و کلدر زباز اول و ختمه علم ما بنده متانی بودید لیکن
عبد الرزاق منور حدیثی و ابان اقله شروع ایدره فاذا جل شبهه فال مضطرب
یعنی رسول الهم فاذا جل لفظی تکلم اتکون صکره تکلم ایدکی لفظ کرکی خا طره اوله
اما ظم بود که مضطرب ایدر و بیکله قای غایب من مسلم نمر حظه دیدیکه ضرب ایت
ایدوب و خیف ایدر ایدر کسینه روایتی مضطرب روایتی ایدر اصح زباز
حسب ظنی میفید در مع این ایدر جامع الاصوله دیدیکه مضطرب لفظی ضربدن فاذا
افعال با بدن اسم فاعل که طایفه افعال با بدن بدل اولوب معکملر مشدق و
قبیل اللکم منقح بدین مذکور ایدر منقح اولوب بعضی در جرحه مدافعه
مدافعه دیدیکه جابز در که روایستقده اولوبه روایست مخالفه اوله زباز
روایده اوله اوله صوره مرئی اولوب فاینا به مرئی اوله صورتی منقح اولوب
و کلدر بلکه صورتی هر به و فی اوقات احتیاجه مختلفه اولوب ریس ممکنه که روایست

علی انظر

متعدده اوقات متعدده و صورتی مرئی اوله حی سببه اوله و فی معلوم اوله که
کانه من رجال شذوه جمله سی خبر بد خبر در ریس موسی رجال شذوه شبهه کلام
به سندن اولوب ماضی کتب کیدره و اگر چه صورتی یا خود شذوه لفظی معنی
اصطلاحی شبهه اولوب تا سبب اولوب و بعضی در بدیه که حدیثی کورجی
متعدده و غیر معینه و انبیا باقیه سی فرد معینه شبهه کورجی خبر موسی
انبیا مذکور به نسبت ایتنی کثیر و اشباع و افراد لغه اشاره در بعضی در بدیه که
موسی ک صورتی سول الهم ک خاطر شریفه کرکی می محو اوله شخص اوله غیر شبهه
والله اعلم و **روایت عیسی بن مریم السلام** بعضی در علیه السلام و اوله فاذا اذ
رفعه منبذ اوله لفظی متضاد و من اوله مراد اوله منبذ اوله تنکیر لام
کلدر **روایت منکلم صیغه** به ایتضت منقح را اینه تقدیر در و لفظی باله
شبهه لفظی متعلق در و شبهه اشین و بانک فسخه کر لیه مشابهه منقح اقرب
لفظی من ایت جمله شبهه شبهه اصحاب سندن تمیز اولوب او زره منسوبه که
مذکور دن مراد بحسب الصوره قرب اوله غنی چون مذکور در و به غیر ریس اوله
حرف با اکثر با فریب صله سی اولان کلامه من و کلامه الی تک غنای منقح اولوب
اقرب التالیق قوه سنده در و با خود شبهه التالیق اوله اوله اوله صله سی کورج
فالمشده و جابز در که کوفین مذمبی او زره حرف با من با الی منقح اولوب اقرب صله سی
اوله مخالف طبعی دیدیکه به عاملت یعنی شبهه او زره افاده اختصاصی کورج

کفایت از آن
مس

اولد زنا از بلفظک من القطنه اصاصی مذکره اوله بس کان عوده اخصل ان
شبهتا تقدیر نه اولور عوده رفیده مبتدک خبر بر اولی عکس کن اولی در میر
زیر امشج رایت عیسی لفظی استماع اندکره الیک یا مستقنا نندن بیز
بیشیله حکم و نمونه مرتب اولور من سوره النقی که معینه بن شعبه یک عمی در جلد
مشک و رسول اکرم اهل مکة مابینده بفرجه و ابی ابرو طائفک کبر استند در
اکرم طائفی محاصره اندکره طائفه بو عذره رسول اکرم طائفن بجهت اندکره
مدینه بر داخل اولورن اولجه عوده رسول اکرمی آرزو ایدوب کلوب لیده بشدرد
بجرتک طغورخی سینه اسلامه کلوب قومنه رحمت امکان چون بر ایلی گره استند
اندکره بالآخره او جوخی رفیده دن بر دیاره و نمونه اصل اولد قده هر برین اسلام
دعوت اندر معانده و معاوات ایدوب صلوة فجر ایچون کند و عوفه سنده اذ ان
ایکن قومندان بیز شب سبک دل تیر جلد و در ایله جوار رحمت و اصل تیر عوده
بوجوه جان فرسای رسول اکرم بالغ اولد قده سوردی که عوده مکة مثلک جاب بیان
در که قومی حضرت الله دعوت امر قومی اباد استلبار ایدوب قبل اندیر و وحی معلوم
اوله که رسول اکرم حدیثی کورده عیسی عوده بن سعوده تشبیه عوده لور
قیافته مطلع اولان صحابه کرام عیسی حلیه و قیافتن مقایسه ایه فهم بر لکن
حلیه سی مضبوط اولمعه بزم ایچون عیسی حلیه نه اطلاع ممکن اولد و وحی
عیاض شفا سنده ابوهریره دن درایت عیسی فاجل زنبه و کثیر خیلان الوجه

احمد کانا خرج من بیاس بیعی کوردم که اور تده بویوز نه خالد جوق حمد کن
قیاضش در بوقل اندر صحیح بخاریه عیسی صنفده سلم رواینده انه آدم سبط الشریعی
عیسی سحر اللون شعر بر سال اولمش ایدوب واقع اولد ز حدیثین کورین متخاض اولمعه
شود بیده قوس اولد که عیسی حمره قیلده و اومه قیلده بولمعه کاه حمره و کاه اومه
توصیف اولد و باخود لصلار و آیات تقدیر و یا مینی باخود لصلار حلیه
اولد کن ناشیده باخود حمره لون اصل عیسی اولوب حمره نف و عصب عا
نشاة امتدرو این عمر و اینه بنظف من ایا اینی ناشدن لقا
ایدوب واقع اولد کس جابرد که فی تحقیقه عوق بر اوله و جابرد که و هینه نصاره
کنا به اوله و بعض روایاتده واقع اولان جعدم بوع بینی قویون صلحی
بویوحی سابقا سلم حدیثه سبط الشریعی صاحب لخص حدیثه
مناقص اولمعه بخاریه رایت موسی حیدر احمد بنده نوور بیان اندکره قیاس
ایله عبودن مراد عبودت شود کلدر بلکه عبودت جسم در بینی جسمی مکنه و وحی
و عیله باخود حمره و اومه مذکر اولان وجه بوقل ایدوب تار من نور مندیج اولد
درایت ابرهیم علیه السلام فاذا اقرت من ایت سبحا صا حکم
بیز و اینه انا انشبه ولید ابرهیم به واقع اولد بوقل جابرد باخود
سکره اولان اولد کلام ایدوب عیسی رسول اکرم صاحبکم قولید کند و نفس
مراد ایدوب جمله موقر اولمعه اولد کن محلی بوقدر تیرک صدر کلام اولد

قال لفظك فاعلم ان ما هو في قول اولان رايه ورجال اولان
قال ذلك حال كونه نوعي لصاحبك لفظه فخر بزه جازر وديدر مصنف كلامه من
بعد وكره انما طرقت يدك اوله **ورايه جبريل بن عبد الله** معلوم اوله كنه حقيقته
عند زه متفراد لدغ ووجه اوزر شيخ جبريل بن عبد الله تذيب الاسمان كنه بنده
رسول الكافي ملك وكافي ابي دلور اتاني فخط ابي اولور بس غرض علي
الانبياء كلامه من سلمه **ورايه جبريل بن قيس** توجبه به محتاج اوله من جبريل
ورايه جبريل بن جبريل اوزر به عطف القصص على القصة فبئس من موافقه
وتعبد كل ما تعبد به وراه زير جبريل بن جبريل وراي انبياء عظم ابيه سنيه
كليه سى اوله كا وني تعييا بنى اطلاق اوله وراي وبعضه انبياء اوله
اوله جبريل بن انبياء معد واوله من صحيحه وراي وراي وبعضه انبياء اوله من
بنى شرفاهم تعييون مراد وراي اسلمه شرف ارتفاع معناه وراي وراي
شرف ورفق مقرر اوله بنى اطلاق اوله وراي **فاد اثار من اثاره**
شبهه جبريل الراي جبريل ال محمد الكس وراي محمد كسوفى بعده باه
مشاهه تحته ايمه روايه ايمه وراي جبريل ال محمد كسوفى بعده باه
ووجه بن خليفه الكلي كنه بنى كسوفى بعده باه وراي جبريل ال محمد كسوفى
عنه بدره حاضر اوله يوب بعده واقع اولان وراي جبريل ال محمد كسوفى بعده باه
ووجه الشجره بيضا اتم رسول الكرم اتى سفارت طرقت يدك جبريل ال محمد كسوفى

فيهم ووه رسال اتمه وبعثه من جمال به موقوفه رختي مدنيه بلده كنه كنه
مدينه نماشا به جبريل ايدر شام فقيه ليدن به فقيه به نزل ايدوب ايام معاويه
وفات اتمه جبريل بن جبريل واقع اوله كنه جبريل رسول الكرم كنه كنه با ووجه
صورته مثل ايدوب كلور ايدوب ووجه رسول الكرم اوج حديثه روايه اتمه جبريل
حديث بود كنه رسول الكرم ايدوب به انبياء عظم اوله كنه كنه كنه كنه كنه كنه
ما بينه وبعثه فقيه وبعثه لاغ و كل بله متوسط اللحم ايدوب كنه كنه كنه
و عيسى بن مريم كوروم نيم كور و كور صوره جهنم ان كنه كنه كنه كنه
مسود وراي ايمه كوروم نيم كور و كور صوره جهنم ان كنه كنه كنه كنه
صاحب كنه بن جبريل كوروم ان كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
مذكوره دن مراد مشبه اولان انبياء ووجه ملك حانني بيان زير ايمه صفة
رسال كنه صوره كنه ايدوب و طيبى موسى كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
بيان و مشبه اوله كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
الحديث الثامن عشر حدثنا **سفيان بن كنج** **محمد بن ابي**
مراد اتمه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
بهره كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
بزيد زياده دن ما خوز فضل مصابح و كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
ووجه ايمه مشهور كورون وراي كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه

مذکور اول در حدیث مذکور بر عینه بود پس در این طریقی در حدیث مذکور
 حدیثی بعضی نسخه ها قال حدثنی واقع اول در اسمعیل بن ابراهیم لاسه که در
 ابن اخی موسی بن عقبه ابن اول در اسمعیل بن ابراهیم عطف بیان در سایر هم
 صفی در کلام در زبانی ابراهیم در در هر کلمه الف ابدا که در اول در کلمه
 اسمعیل بن ابراهیم بن عقبه ابو اسمعیل ملندی عن عمره موسی بن عقبه در توضیح
 عن موسی بن عقبه عین مملکت ضعیفی قانک سکونیه در فقیه ثقه و منابر
 امام در عن کتب تصنیف صیغه این اسم الهامی در ثقه در عن ابن عباس
 قال کان رسول الله علیه وسلم اقل الثنین بایک تشدیقه ثنیه
 لفظک ثنیه پدید آمده و دیگر که الثنا با چهار دندان پیش که دوز بود
 الثنا در دو الثنیه یکی با رباعیا چهار دندان که از پیش ثنا بود و باجه
 یکی ترکیه ثنا بود و او که در پیش که یکی الیه و یکی اوسته اول که
 ایکسبه ثنین و بیرنه ثنیه و بر لر رباعیا ثنا با ما بیننده اول
 دورش که یکی الیه و یکی اوسته اول و برینه رباعیه در لر یکی
 و دیگر که فتح ثنا با رباعیا ما بیننده اولان فجه به و مرق ثنا با ما بیننده
 اولان فوجه به اطلاق اول نور پس بر مقارنه واقع اولان فتح فرق مسانه
 اخذ اول نور ثنا با ضاقه و ثنیه یکی چون یک رجل مفتح الثنا با
 منفردها و دیگر که در فیه مینس مذکورین ما بیننده مشترک اولن و اولن

تصنیف الف اکتوا اولن
 علمین ما بیننده واقع
 اولن در کلام
 و دیگر
 نسخ

پس بر تقدیر در فرق مفتح در یک جا که در یک کلمه و دیگر که فتح لفظک منبأ ثنا
 مجاز نور طبقه اولن محمده بعض نسخه ده مفتح الثنا با واقع اولن جمع صیغه علی
 مفتح الثنا با با موحده ایدر و ایدر و ایدر و ایدر علی بن زبانی الثنا با
 رسول الکریم در زبان تو صیغه و دیگر که هر کس من الشهد فی نیه مانشه باقوه
 صدقه جواهره اذا کلم جملة شرطیه کان تک خبر بعد خبر پدید رسول الکریم کلام
 و صفة نور خسی معنوی ظاهر اولن شرطیه مذکور ایدر تفسیر در روی را تک صیغه
 کس ایدر دونه دن ما خود ماضی مجهول در البیضه حین کلمه نور کلمه نور در هر
 مثنی و غایان اولن مجهول صیغه ذکر اولن کالقول کاف مثل مثنی روی تک
 نائب فاعلی در روی مثل الثور قد برینه مخرج من بین ثنا با علیه
 جمعی مثل در حال و فاعل ضمیر کار اجده روی مثل الثور خارجا قد برینه مفتح
 اضاده تشبیه تعریف کب اتمکله مخرج جملة کافضه اولن فی جاز و توضیح کاف
 زانده اولن جاز و در عنبر کذا و در ثما کبی و بدیو پس فاعل ضمیر بر و راجع جمله
 حال یا صفة اولور طبیی کلامدن استفاده اولن کاف مثل مثنی اولی صیغه
 مدار کلام تشبیه اوزده مثنی اولور رسول الکریم کلمه نور و قدر و قدر و قدر
 باشد اولان القاکوهر بار بیان و ظهور میندن مانند نور جلوه کریمین
 اولور ایدر و یک اولور اگر زانده اولور حین کلمه نور در جدها ندر
 تفسیر قیلان ثنا با اولور غایر میندن فی تحقیق نور لامع اولور ایدر کلام

مفتح کلام
 مفتح کلام
 مفتح کلام

بوكيفيت رجزات قبيلتهن معدود و اوله بعضيل ديدير كه يخرجه اولان
صغير تكلم لفظندن استفاده و لكلايه اجعه و ليس ثنايا مابيند كلام
نور خروج ايدر ديدير و اوله موز ليدنيده و ابى قضا و دن روتب ايدر كه ابى
قضا و ديدير بن و والدهم و خاتم رسول الربك شف يا بوسر يه سبده اولوت
اندك دن صكره رجب الطيك اثنا طبعه و والدهم و خاتم بك ايدر كه مارينا
بنا الرجل احسنها و لا انفى ثوبا و لا اثنين كلاما و اينا كالتور يخرج
وصلى الله على محمد و آله و صحبه **باب ما جاء في خاتم النبوة**
بني خاتم الانبيا حضرت بك خاتم نبوي سر حنده واقع اولان اخبارك ساني ناي
كه خاتم نبوتك نوني و مقدار رسول الربك كسب نظيفدن كمان معلوم اولور
و خاتم النبوة اهل كتاب عبيده علاماني آخر الزمانن اولور مورد ايدر
معلوم اوله كه لفظ خاتمده بير فاج لغت مشهور و ادر خاتم تانك فتح فكر ايله
و خاتم نادون صكره زباوه سیده و ختام خانك فتح منشاه نجته كونه و خاتم
جمهسي مديرك الربك اسمي در بوجامده مراد بومنا و كدر بلكر رسول الربك
مبارك لونه موجود اولان ان ختم دره و لفظ خاتم لفظ نبوته مصدا اولدني نبوة
مردور يلوب نبوة انك موجود مرهم نمود لريده ختم و عالم دلربين اشعار ايجوز كه
انزبسم نر لفظ نبوة نمايان قبليده زيرا عا و با سير شيك اوزر يه موضع انك اول
شيك نماينه دليل دريس لاني بعد رنگه شي مانده نونوس و لغوي كونه

نبوت اولور فهو خاتم الانبيا و الرسل يا خذ نبوة اسرار متضمن سر مكتوب مرغوب
شبه اولونوب مكتوب قوم اطلاق اخبار دن مخطا ايجان مرفوع اولدني كمي نبوت
اكر دن مسكوه اخبار و بجاكه اكانت توفقي و راز انك دن منع چون اوزر يه مرفوع
اشعار دره يا خذ رسول الربك نبوتنه دليل اولدني ان علامه دره زير اسمان حياي
ايدر كي اوزر كسب مستفاده رسول الربك خاتم نبوة ايله توفيق اولمشده كه نا ايله
روايي بو متعاشبا و كدر بلكر خاتم النبوي بعينه اولدني مصنف بايد
ذكر اندر الحديث الاول **حدثنا قتيبة بن سعيد** بعض صحبه
ابو جارق قتيبة بن سعيد واقع اولدري قال يا بغي اخيرا خاتم تانك كسر يه در
بن اسمعيل ثقة دره اصحابي حديثن كخرجه ايدر **عمر بن الخطاب** فتح عنيك
سكوندره بعض صحبه تصفيه صيبله واقع اولد و حديثي شخين كخرجه ايدر
عبد الرحمن قال قال جندور **سفيان الثوري** عمه تانك كسر يه در بن زبير
بن جندور مرفوع روايه اندر و در بخار يه و بير متفق عليه در مكنته سي ابو زيد
جرك ايجي سنده تولد ايدوب يا سيدة حجة الوداع حاضر اولدري جرك سفيان
وفات اندر **يحيى بن عمار قال** سائب بن قيس **بن خالتي** الي رسول الله صلى الله عليه وسلم
بن لفظنده اولان حرف يا تقدي ايجوزه مصاحبه شي و شي مخطور نبوي خاتم
كيدر كونه و بنم ايله كدر بنم كدر بن كبر مان صحیح بخار شنده و ديدير ايله
و سبب ما بينه فرق بودر كمانه بيشي كيدر و ايله ايدوب كدر قالدي

ذکره بنا میرد و تاغ
جان محفل
سهم

و ذنب به کید و ریب و کند و بلیه کنیدی مقادیر استعمال اولی و کس است
تعبیری اختیار کنی خالته سی بلیه کنیدی کن اشعار بخونده و اصل عربتیدن مرد و کس
قولی درخی بود که بار مده به بیغ مستند در دیو لقرج اندیکه طبعیل فرغ کوه و کوه
اعراض اندیکه حرف باون منضم اولان مصاحبه تقدیه به قسم در اجما طبر حار کله
و ذنب به ده مصحح مناسی ملحوظه در بکلر نظم کرمه ذنب است بدینم قولیه
مستفصل اولور زبر انده مصاحبه مناسی اعتبار مستدر دکله استنی خاطر فائز
شویله خطور ایدر که قابل مذکورک مصاحبه تقدیه به قسم در بیدیک قولی مقبول
زیرا حرف با معنی مذکور نه تا مل مناسی عم و ن عبارت دکله که حتی معنی مذکور
انک جز نیانند اولوب بیر بر بیریه قسم اوله لره بلکه لفظ بانک انده صغی
دال الی شتر اک طریقیه در و شتر کک معالیه به بیر بر بیریه نسبت اطلاق اولما
و معلومدر که شافیه کک معالیه کک اطلاق و احد ایله جمع اراده اولمن حار در
یس با مذکورون تقدیه و مصحح معالوظ اولون حار اولور و قابل مذکور کویا
ذنب است بدینم تقدیه نده علما تفکر تحقیقاته مخطوط اوتمس مصباح ویر
عدی الفعلن بابا دون الهمة لما فیها من الاستصحابی و الکنس بونی ذنب
فعلی با ایدر مستدر اولور همه ایدر تقدی اولدی استصحبی و استصحبی معنی موجود اولدی
ایچون بعضی ذنب سلطان کایه ایدر تمثیل ایدر یعنی سلطان فلان کسندیک
اخذ و اسار و کند و به صحیح ایدر مثل خسر و انوار التیله شمره بوقها

من الاستصحابی قولیه باینده و بیدیکه لان الفرق بین ذنبه ذنب این معنی
ازاله و جمله و اباها و ذنب به استصحبی معنی به معه قدیم الایا بدن حرکت
است تقدیه دن اولمه سی طبع علیه خلیان برور که همه و تصنیف فعل لازم معقول هر چه
اولمه سبب اولد قدر ظاهر و ذنب زیداً و ذنب عمر الکی ما حرف جر سبب اولد
فعل لازم معقول غیر صریح مستدر اولور و مثل حرکت مقام نورده التیله اظہار
و بیدیکه بومندان نشاء اتمک ککه و بونی لی فیه کلام لغوی نه ککه الوفی الی الی و اللی
شیخ جزر و بیدیکه سبب بن بیک خالته سی عمر بن قاسط الکندر تک عشره سبب
سایک خالته سنک اسند و حف اوله میدم و والده سنک اسمی علیه بنت شیخ در
فعلات رسول الله ان بنی شیخ شیخ و ادک فتح و جیک کس برنده
تعبیری ایدر ذنب شیخ یعنی المصاحبی رد بکلر شیخ بیده اکثر اولیده و شیخ و ادک
و فی ذک کس و عیب تعبیری ایدر واقع اولدر و ان بجز نه نه ابرصا شیخ فی قدیه
اهل لغه و بیدیکه وقع تحریکه قدمه حاصل و شیخ و بکلر وقع الرجل ویرا علم باید
ایا عنک ابی حشونه ارض و علیله حجون متا ذی اوله ابن جلال بیدیکه نوم غنم
مردود اولان وقع در ماضی صغیه بلیه معنی ارض اولدینه و و شد و علیله اولد
یا خود مرصه و و شوب حاله کیر و و بیک اولور قسح رسول الله صلی الله علیه و سلم
راستی یعنی سبب بیدیکه خالته سی رسول اول کرمک حشونه کونور و بیدیکه بیک
شمیره زاد بیک میر و جی ایا عنده الی و ایدر استشفاده رسول کرم معنی سبب

تعبیر ایدر ایدر بعض اصحابنا فیه حدیث مذکور بیه حکام میاوه نامستفک طهارت
استدلال در موهبه دکلدر لایح الاستدلال مع وجود الاحتمال قاعده مقرر در
قوله خلف ظهره رسول الکریم ظاهر نیک آرد بیه طور مآذبه رعایت با خود رسول
الکریم بیه امتثال **فقطت الی الخاتم** مهر نبوت محلی مکتوف او مطلق با خود
سابق و روزه آنی کور که اشتیاق کلی اولیغین رسول الکریم مکاشفه بیه م
خانی کشف اتمه لریه عاتقه نظر اتم **بین کتفیه** روایت کافک فسخ و تاک کس بیه
وین لفظی الخاتم بن تقدیر بیه الخاتم لقطنک ضعیفی با کائناتین تقدیر بیه
حال اولدر شامل نسخه لرین بعض نسخ مصححه الی الخاتم الذرین کتفیه واقع
اولیغی ضوئه کسین محمد و بعض روایات بیه روایت الخاتم عند کتفیه واقع اولدر
موضع خاتم با اولان اخلا و کتفیه بیه ولون خاتم ان اللہ الی از بیه ترجمه
احادیث ثانیه تمامه بیا اولوز و اللہ الموفق **فاذا مفاجاه علیه یحیی**
خاتم رابع در **مثل زید الخجده** زید زاید بیه کسر و ر امشده ایه فارسیه
و ترکیه نوکه در جمع از زاره و حمله حاء مملکه و حیمک فخر بیه بیت العروین
قبه کبی خایه که آنی شباب و چهار برده لره لرین ایدر لو انک حق زید و عود
یعنی نوکه و ابلی اولوز جمع جبال کلوز یعنی مهر نبوت نظر آنکه انک حمله نوکه سی
مقدار بیه اولدر غنه علی الفور مطلع اولدر هم بود قولی ابو یمننا بعضی ایدر بیه که
دن مراد فارسیه لیک و ترکیه کللیک و عبیده قبیح و بقیه مذکرانه و صحنه

و بقیه و حمله موشنه و بر لره و بونفا حمله نیک محلی و جملان حمله اولوز بیه
کب زره مشابه و مغلطه استعاره طریقی و لیک موشنا حمله بیه ضائقی قرینه سبله زره
و بقیه اراده بیلدر بیه صحنه سلم شری معنی نام کتا بیه و بیه روایت بیه ان زره
اصله بیه بود بیه و زره بیه و ضعی طبع بیه اصل او مغلطه کا حقیقه زره اطلاق
اولوز و خاتم نبوتی کللیک معی رطه سی مقدار بیه کور هم و بیه اولوز و حمله نیا بیه
مثل بقیه الخاتم کلامی بو یمننا مویدر و خطابی بیه که را مملکه بی را مملکه و زره
تقدیم ایه بیه روایت اولدر که مراد بیه زره زرت الحار و بیه و بیه
فوز بیه زینبنا و حال ابوب بیه القیاسه و بعض نسخ جار بیه و اولدر
ابو عبیده صحیح اولان را مملکه را مملکه او زره تقدیم در بیه بیه بیه
بشتینک را مملکه تقدیمه روایت ساده از بیه کلامی اولدر اولدر
الحديث الثاني حديثنا سعيد بن جابر قال قال رسول الله
ذی جابر و طالقان یکی شد در بیه خراسان و بیه قرینه و بیه و مغلطه
ثانی مراد در بیه بیه و لکن ابن جبال کاسی خطا ایدر بیه و حمله شنی تردی
و نای خروج ایدر بیه نای بیه نای بیه **بن جابر** صنفدر حدیثی بود او در
تخریج ایدر عن **سناک** سناک کسر و مملک تحقیق بیه و بیه **سناک** که تا بیه
عن **جلین** نمره ذکر مراد در **قال** قال جابر در **أبصر** منس در
الخاتم بن کتفی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ظرف روایت نیک مملو بیه و ذی الخاتم

الکتابین تغذیر بنده نصفه و کاتبین تغذیر بنده حال اولین حجاز اولین حدیث
 اولده سبقت انتر غده غین محبتی و دال مهمله مشدوه مکشله شول
 ات باره سپد که تحت الجبله ظاهر اولور که فارسیده و زبیه و ترکیده بزدر لر
 جمعی غده و کلوز مراد فاتی غده یه تشبیه در **عمر** غده ناک صفتی هم اولور
 و یکدی زبیر رسول کریم حسب لطیفدن جز اولو حسب لطیفی لونند اولور
 مسلم انه کان علی بن حبه صلی الله علیه وسلم واقع اولور **مثل نقیبه الحامه**
 غده و مثل نقیبه خاتم دن حال مرادونه با حال متداخله در یعنی خانی رسول
 کیشینی ما بیننده کوردم خاتم فرور غده کی و کورچین بیورده کی کی اولور یعنی حاله
 کورچینیه تشبیه صداره صورده و برین و سفدتره در ابامی تا جده و بیکه خاتم کور
 در حاله زور که با طون بود خون فاخته و فرور و ناک خواهر الواحد **حامه الحامه**
 حدیثاً ابو مصعب اسم معقول صبیحه و ترا بن معین افقه در دیده ابوداد و در
 دنای حدیثی تخریج اندر برون بون بدو بو حدیثدن غیر حدیثی بو قدر **المدنی**
 المدنی واقع اولور که قیاسه افق زبیرا نسبته قیاس با حد فدر حمیه
 نسبته جهمی و بر لر نو و در بیکه بانی اثبات اصله نظر اولور در معلوم اولور
 صحیح طیبیه به نسبت مدنی و مدنیه المنصور یعنی بغداد به نسبت مدنی و مدنی کسرت
 نسبت مدنی و در دیده بس ابو مصعب احمد بن ابی بکر بن القاسم بن الحزین بن ابراهیم
 اولور مدنی نسبتی صحیح اولور بخار در دیده که مدنی بله اول کسرت که مدینه دره قایت

مطبق النسبه و الفرق
 بین المدنی و المدنی
 و المدنی
 و المدنی

موضع آخره نقل النبی و مدنی بلایا اول کسرت که مدینه ده تولد اولور موضع لغز اولور
 و بسوی کلب السبک نام کتابنده در بیکه مدنی میمک و میمک فخر لیه مدینه زبیر که
 حد دره و اول کسرت و میمک کونیه مدینه مرده و مدینه نیا بوز و مدینه اصممانه و مدینه
 قزوینه و مدینه بخارینه و مدینه سمرقنده و مدینه شغره نسبت در و علی الله مدینه رسول
 و فی نسبت اولور لکن اکثر اولان مدینه رسول به نسبت مدنی در میمک و اول کسرت بله قیاس
انا یعنی اخبرنا یوسف بن الماحشون اصول مقصوده جیمک کسرت و شینک صحیح
 کسرت ضبط اولور و سیمتا دخی بود به ضبط انتر سوتی مرسده جیمک ضبط در دیده
 مذکور یوسف بن یعقوب بن عبد الله بن ابی سلمه الماحشون در سمعان انساب در بیکه
ماحشون تشبیه جی بود لر قزوینی اولور فی الجوزده و اهل مدینه بود لر قزوینی
ماحشون در لرهما جی موس ماحشون لقب و ال کون دن معرب در دیده ری اول
 لفظندن معرب اولق اب ملاحظه اولور و منفرد اولور فی معرف باللام اولور
عن ابیه مراد جده اعلائی اولان ابی سلمه الماحشون در **عن عاصم بن عمر بن قتادة**
 عاصم مدنی و اوس و انصاری و معاری و قوف تائی اریدر **عن حدیثه**
 راکه صحیح و میمک صحیح بابک کونی بعد ناه مثله بعد به ایل در صحیحیه و ابی حدیثی
 وار در دیده حدیث مذکور و در صوره صحیحی حقیقه غالب دن روایت ابیدر **قالت**
رسول الله صلی الله علیه وسلم یعنی زمینده در بیکه رسول کریم انتم لر عن الحسن
 کلامی استماع اتم نه حاله که **اولا ان افضل الناس هم الذين** نسبت رسول کریم

روح مذکور و نوشت استعمال اول نور معلوم اوله که علما و اعلام عاقل رحمتن مراد
سماوات سبعک فخره اولان عاقل اولدینه اتفاق ایدوب اتمتره لفظنک
مستنده احتلا ایدوب شیخ ابن حجر دیرکه عاقل سبعک ایدوب حرکتی روح بر
عوضه صعد ایدوب عاقل المسوح بر فوجنه دولت موصلیه سر فرزا اولدنی
ایچون زیر ایدوب سیر ذات بر جورک قدوم جالب السور و زین شاد
اوله اتمتره دیرلر و زمین کباه تا و ابله سبزه زار اوله اتمتره الاضن باللبا
دیرکلر دخی بو قبیلندره و عالم ابن عمر دن تجریدکی اتمتره العرش فرج جیدی
مؤیدوره و تعصیلر عاقل رحمتی دست قدرت و بازر حکمت حرکت اتمتره
سعدک مؤیدن اکلایدوب و سعدک علوشا و تمومکان و درجه رفت و درت
مترتتی ملاکه به تعظیم در دیرلر و تعصیلر ادمک روح حرکت و سید اهل عاقل
و فرج و استبشار لیر دیرلر بو توجیه و زره و اسئل القریه کبی خندق مضای
با خود ذکر محل و اراده حل قبیلندن مجاز اولور و عالم تجریدکی ان حیرت
قال من هذا لیت الذر فحبت له ابواب السماء و استبشیر به اهلها حدی
مؤیدوره و بو توجیه و زره جائزدرکه اهل عاقل حرکت سر سعدک صلوته جبار
فوجا بعد فوج حاضر اولمیعون اسماندن زمینه نزول ایدکلرندن ناشی اوله دست
ابن عمر دن روایت ایدکی اتمتره حرکت له العرش و فحبت له ابواب السماء
سبعون الفا لقمه صمته ثم فرج عنه حدیثی منای مجرری مؤیدوره و

زودیک انسون تجرید ایدکی حدیثک سعدک جبار و قابونی فاله بر لیر قدره
دیرلر که سعدک جبار سی بعبیه تحقیق رسول کرم بو کلامی استماع ایدکه ان الملک
تجمله دیرلر بو سبب مقوی در جفنی دیرلر که کلام مذکور سعدک شان و قابون
وزن دیرلر رباعی بیهوشی معظمی معظم اشیا بنسبه ایدر لر مثلا اتمتره
پموت فلان و قابون القیمه لیر بر لر و درخی معلوم اوله که مقتضای هر حدیث
نفس عاقل رحمتک فرخاک یا غمناک اولد غندن حرکت کلمه سیدر و توی
نخار اولان بودر دیرلر و دیرلر حدیثک روحی هر ندن اخراج ایدوب
بعیده ابله تاویل ایدکلر روح اولمین شیندن بو مقوله خارج العاقل حرکتی
استنباط ایدکلرندن و لمن کرمک جاشانم خان حضرت حکیم فعال جبار دیرلر
باهره و قدرت قاهره سندن بعید دکلر که جسمی جابزه احد اشیا حسیه
و ایجاد اولر ابله اتمتره سیدر سرور و مفهوم ایلیمه قادر حکیم بی تمامه اللدیر فعلی
مانند حضرت بریکه حکمتی تامه و قدرت عاقل اولد غلبه شیخ حصا و جنین جنغ
ایکی شاهد عدلدر و جادات حقنه دنیاوه و این منبها لما به طین شیشه
نص کریمی ادر اکل جباریه دلیل قدر در فسیحان قادر افعال مایه و حکیم جبار
وما ذلک عن قدرته و قوته بعیدیه و درخی معلوم اوله که بعضی طرق حدیثیه
اتمتره العرش ملوت سعدبن معاذ و اصع اولدی و بر ابن غاریندن روایت
عاقل مذکور سعدک جباریه وضع اولسا سر برینی جباریه قابون دیرلر و کبار

روح مذکور و نوشت استعمال اول نور معلوم اوله که علما و اعلام عرش رحمتن مراد
سماوات مسجک فخره اولان عرش اولد بینه اتقاق ایدوب ایتنه لفظنکه
مستنده اختلا ایدوب شیخ ابن حجر دیرکه عرش حتمک سعید ایچون حرکتی روح بر
عرشه صمد ایدوب عرش المسوح بر فوخته دولت موصلیه سر فرار اولوب
ایچون زیر ایدوب سینه بیر فان بیجورک قدوم جالب السرور نون شاد
اوله ایتنه دیرله و زمین کبابه تا ذابله سیره ز اوله ایتنه لفظن بالکباب
دیرکلر و فی بوسید نذر و عالم ابن عمر دن تخریج ایدوب ایتنه العرش فرخا جیدی
مؤید دره و تعصیلر عرش الرحمن دست قدره و بارز حکمت تحریک ایتنه
سعدک مؤیدن ایتنه ایدوب و سعدک علوشا و تمومکان و درجه فخر و تیر
متر لنتی ملاکه بقیه در دیر یلیر و تعصیلر ایدوب روح مذکور و ایل عرش
و فرح و استبشار ایدوب دیرله بو توجیه و زره و اسئل القویه کی حذف مضای
با خود کمال اراده حل قبلندن مجاز اولور و عالم تخریج ایدوب ایتنه ایل
قال من هذا لیت الذر فحبت له ابواب السماء و استبشیر به اهلها حدیسی
مؤید دره و بو توجیه و زره جائز دره اهل عرش حرکت سعید صلو جبار
فوجا بعد فوج حافظ و یغیون اسماندن زمینه نزول ایدوب نون ناشی اوله و
ابن عمر دن روایت ایدوب ایتنه حرکت له العرش و فحبت له ابواب السماء
سبحون انفا لقم صمته ثم فرج عنه حدیسی منای مجوزی مؤید دره و

ز و بنک التسنون تخریج ایدوب حدیث کسک جبار و قابونی قاله بزرگوار
دیدوب که سعد خیاره سی بنایه تعصیل در رسول اکرم بو کلامی استماع ایدوب ان الملک
تجمله و بو بوی قدر بو میثاق مقوی در جفنی دیدوب که کلام مذکور سعدک شایق
در کن بره زیر ایدوب سیرشی معظمی معظمی اشیا به نسبت ایدوب مثلا ایتنه
پویب فلان و قاصد القیمه له در بره و در شی معلوم اوله که مقتضای حدیث
نفس عرش الرحمن فرخا کما عرش اولد غندن حرکت کلمه سید و توی
مخار اولان بود دیر و دیر که حدیث مذکور عرش ایدوب ایدوب
بعیده ایتنه اول ایدوب روح اولین شیندن بو مقوله خارج العاده حرکتی
استبشار ایدوب نون اولن کک جاشا ثم حان حضرت حکیم فعال باریدر کلمه
بازه و قدر قاهره سندن بعید دکلر که حسن جابزه احد اشیا حسان
و ایجا ایدوب ایل ایتنه سیده سرور و مفهوم ایتنه قاور حکیم الله العزیز
ما بشا حضرت بیک حکمتی تا مه و قدرتی عاقه اولد غلبه شیخ حصا و جنین جفغ
ایکی شاهد عدل در و حمادات حقنه و نیاوه و این منتهای ایدوب ایتنه
نص کبری ایدوب ایتنه دلیل قدر در فسیحان قادر ایتنه و کلمه ایدوب
و ما ذلک عن قدرته و قوته بیفید و در شی معلوم اوله که بعضی طرف حدیثه
ایتنه العرش طوبت سعدین مناز و اقع اولدی و بر این غایبندن روایت
عرش مذکور سعدک خیاره سی وضع اولسا سر برینی جبار و قابونی در دیر و کبار

واقع اولد قیلد قال غلبا در یعنی ابو زیدون خاتم لفظی استماع اندکده کیفیت
حاتم مطمع و ما یثبته واقف ابو یحیی ابو زید و درم که **وما انی تم خاتم** نه شبده
و معاد ریشی نه در قال ابو زید جوینده دید که خاتم بعینه کور میو اب ای و ایدنی
و بعد او زره و دیگر که **شوات** **فحقیقات** شوات عنک فحقیقه شوات نک جمعیدر جمعیا
میگ که یر اتم فاعل صیغه سیدر یعنی سیرت در که او زره جمعیدر سیرت میو در
مخنی اولیه که شوات لفظی خاتم او زره حمل خیدان صحیح میو اب ای از احادیث صحیح
مخالف اولیله ذوات یا ما فیه شوات یا علیه شوات ثاب و یلده اولیله
والله اعلم بالحديث السادس حدیثنا بعض صحه و شوات اولد ابو عمار
عنک فحقی و نمیکت شیدید **در الحین بن الحرث** حاکم همدک فحقی اولیله
فحقی و با مشاهرتیک سکونی بعدة ناشله ابه در الخراعی فامعیک فحقیله خراعه به
نسبتد که از دون بر قیدید در فخر انانی یعنی خیرنا علی بن حسین **بن اقد** صد
حدیثی بخار ادب معزده و خراج **حدیثی ابی که حسین بن اقد** در حدیثی **عبد**
بن بریده بن الحسیب اسالی الاوزر اعمه شسته حدیثی خراج اندیز بریده و حقیب
تصیبه سیده در قال قال **عبد الله** در سمعت **ابی بریده** بریده ابی دن میل با
بیان در بریده صحابی در مدینه ده بر از فان ساکن اولوب بعد بصربه بعد مروه
و مروه و قال **اندر یقول** قال بریده در **جاسمان افاری** رانک کسر بر الله
فارسیه در در انک سکونی ابه کن یا تقییه انک سب قیلند و کوه مروه

فارسی سمیه سنک و جوی حالی فارسی الجبل و خراج اولد فایر چون دره تصدیق فارسی
گیو مرنه منسوب اولد فایر کوز و دیدلر میرک و دیگر که سترار و شتر ما بینده برم
هر نام قصبه اعمال فارسی سندر سلمان اول قصبه دن نشات امطه فارسی اطلاق
اولندر لیکن مدینه صفها ما قریب حیران نام قریبه دن نشات اندیز کوز
فارسی اطلاق اولد یعنی عوب مطلقا عجم شاهد نیک تحت ملکند اولان ملکند فارسی
اطلاق اندکد بره بنا و و انا صفها ان اعمال فارسی دن کله در معلوم اوله که سلمان
فارسیک بعضی احوالی حدیث مذکور ناطق اولوب ارا یا تواریج بیان اندکد او زره
خرج و زجره اولمق حدیث مذکور که زجره سینه اولمق مطلقا سیدکیت سب خرام
از خار عیان اولوب میدان سفید کاغذ و شود جمله خطوه ریزه و خراعی بنابر معیاره
شورعه کوز انکیز اولور که بنور خان صحیح الاخبار و قصه گذاران فرقیه ان آثار سلمان
فارسیک احوالین حکایت و حال مقابلین روایت صد و زده سلماند کند و ساندک
اولیله سر کشتن و آغاز و انجام مالکتن شود جمله بیان و نوموال او زره عثمان
بنم نوم و زادوم و منشأ و بلادوم مدینه صفها ما قریب حیران نام قریبه اولدنی
و قریبه دن عار و دره و بدرم قریبه مروه نک و میخان یعنی اهالی قریه مطیع باطنی
کیشی کجوسینه و اتم و عبادت ناره مداوم و پرستش ناسته ملازم اولوب
انبارنی اهل کبر و مصاحبه اثر تقییه امین الجور قرة العینی کی محافظه و حقیقت
تمام ایله محله ایدوب درون خارده بنا اندیکلی اشکده و در بی اشغال نار ایله اشغال

دختره آنکه ایام بخت ماه و سال بی مجال آمدند و بیرون فرید و به سیرت و سینه و سینه
و بوستان سجده لاکن و وارید که ایام بهار در زمانه کافران و کفار و کفر و کفر
که ایضا ناضبه جانیه روان اولدجه پدرم مانند سایه باندن آرمات و لازم بنی نالکهن
کبی بران سدن منک اولماز ایدر چون روز نور کلدر و کوسناک بزیه تبار
لازم مواضلاح جدول و معرفه در و دیوار مهم اولدر بابام ایله جانب ضعیفه روان
در مع خفس کسکه کی خرم و شادمان اولدوم قضایا بر صلیح متمم ظهور اندر که نسی نهما
جانبه اول مهمک اتمامی چون فرستاده دکن و بسا نده شغل آخر ایچون رفیق
اندر زمین دخی مانده با و دزان سوخته به روان اولدوم ناکاه اثنای طریقه بریزه
کدر فیکدم که در و نندن او از اسما نیه پوسته و دولونه هابی مو طاس مؤلفه بسته
بر مقتضای ایتان شباب بوقضیه کس غور نیه اطلاع ایچون در وین دیزه شتاب ایدم
و کوردم که حج عظیمه و جمع کثیر که کیمی سوزد کدازه و تفریح و نیازه و کیمی شاک و بند
نمناک ایله عبادت حقیقی الجلاله مدد و استعانت ایدر لره و میان ندره بر سیرت
هزار ادا ایله نشسته و بیجا کننده بر کتاب کشته و جماعه بی شمارنی نقطه
دائر مادار احاطه اتمش که اندر بعضی ناشینده کلمات تعلیم و مدد العزم کونم نوزدم
اولین معانی تعینم ایدر بیلیدیم که سیرت نور بر شرفم مذکور و استغفیر بر مسعود در مجله
و حضور نیه و اصل اولدوقده بنیم اوضاع و افکار و جنبش نامحوار مدن غیب اولدغجه سید
واضطراب و طباطبایه انتقال ایدر و بیدن سوال اندر که ایچون نوزدهن مشکاک و ارباب

عرض ایله و بویکینه به کلمه ز مقصود که ایسه سوله بن مونی در و غمته خلیجان برین وضع نایز
استخار نیه و نوم مزبورک طرز ظهور لر یک سینگ استخار نیه آغاز ایدر و بیم که
ابریر کشاده فیمبر بولم که الامدادوم و پوشنده که اکاملازم سزونه کوشه نعل عمل و شرح
محل در بوکار نامنی کما تعینیم و منشا و سبب ایله ایدر و بویکینه در کت و حقیقه
حاله مطلع فلیقه بر ایدر سیرت سزوم بر قوم دخی بولور دکک عمل عبس بنی و بیج
اور و عبادت و بویکت ب کلام سجانی و وحی آسمانی در انکلیون امیله نام زد
کتابی در که جل متمم فلیقه ایضا و طاعت در و یو جواب ایله مقابله ایدر لره
شویله خطور اندر که بوشیوه بریم شیوه مردن اولی و بوقومک عبادتی بریم عبادت مردن
و اعلی دره بولور و طاعتی سلامتیه و بریم عبادت تمسکه ایله بریم بر سیرت
بی حاصل بلکه کافرت چیز امکنده و کل در بریم معبود حقا و ایدر کیم نار سیده
بافاره و عابد هزاره کسین هریم خشک ایدر برابر طوتاره بریزم نوز شود و جلد بویکینه
اندم که بولابک سر شمس و منشا و منشی سبحانده و ره بر دخی حال ایدر شده بر
بی مانده و آنده ساکن بر شفق دلپسند واردر که بود یک حقایق و بویکینه در حال
قوم نصدی سدن اخذ و لطف ایدر لر و بوجواب شافی و کلام فی ایله مقابله ندره
بن بویکینه و کوره و بومنا یه حیرت آورده و حکام کلکش و ضریه نیک هم نمودر و بالطیبه
تمثل قانش بریم دخی بوسا نده هزار رقب و اشتظار و توقف و اصطبار در
صدیق و باب و قن و اضطراب ایله بی شخص و لطف ایچون جانب نیه شتاب

صالح م

بروزی عقلی جمع و در حال ندرت و انباشت ایدم که اثنای طریقه بدر ایام مطلق اندک
و مناسبتی یکی خطه که کنگر بجا اولان غضب و خرد باین خوشم و شدت یکن ^{منا} ایدم
بجزه الودن سرگذشتی سولیم و باعث کشت زاید یعنی سر با بیان ایدم ^{بهم} دین ^{نصای}
و غم و آیین سپید و غم کور و کون کون توینج و اندیده و تعینف و شدت ^{بدر} بود
در و ن جان زده بی بسته این جنجال و بیرون خانه به خردی کمال ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
بر غم و دیده بر غم ایدم مانند سیر قناره بند ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
و وصول دین عیبی که اوله خفته بجانب دیده ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
شود و جمله نیار و جاره و نزار ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
اند که بی خبر دار ایدم ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
سودا کار کلوب عن فریب شامه ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
خرم و در شاه و باقی حال کان ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
علاج ایله شکسته و اخرج ایدم ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
بر آن وقافله فرورده ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
و بی حدت و حرمه بی نهایت ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
اولوب جان و بائینه ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
بند استغف فرورده ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
براز مدنون ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم

اجلاس اندر زمان مدیده و ایدم ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
زمان و فانی ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
بهم غرور و زور ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
مسجک حقایقه ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
بجلسه روان ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
محمین ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
رفان افرو ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
ممتاز اولدم ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
اولدم ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
مکات ایله ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
بیر استغف ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
الاستعمال ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
و عطف ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
و باقی ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
ملازمه ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
شورمه ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم
اولدم ^{بدر} ایدم ^{بهم} دین ^{نصای} ایدم

91
91

فقد در بر طریق صراطین وارد که حلال مشکلات دین عینی و کثرت معضلات
این شیخ آردن غیر کسب بلیم و ازین علم اسان صادره که فهم علمیم که صحیفه
مجلسه قلم دار مشیبا علی الراضی است و باقی حال آن خدمت منبأوت
ایستاد بنام علی بن و خانی نصیبین لطاق غنیمی مکنید و در سو مرتبه
وصول بولدم و در طریق بطریق مریزورک دولت موافقتی ^{مشتمل} و شرف خدمت منبأوت
اولدم مدته بسیار و تکام بشماره مدینه بروسه ده ساکن و حضور درون اولدم مکن
اولم خلایق کای خدمت بطریق استغفار و کاهی مال معانه مشتمل اولدم
طریق کتاب مویشی سالک و بر از بقدر غنمه مالک اولدم اولم و در حکام
زهر آب اجل اولدم قریب اولدم قد شوق و جود که هر ماش و وقت اولدم که با سلمان
بود مدته در مانند مدته حدیقه خدمت منبأوت ^{استغفار} و حضور استغفار راست
مشکله کند که با سلمان آگاه اول که بعد یوم دین عینی که طراونی نامل و این
مجلسه نظارتی مضمحل اولدم که زیر این کتب قدیمه شویبه قرأت
اندم که عین قریب و بار عیده دین بر خیم او زره مکرده نبی اخرا زمان موند اولوب
بر از حدیث مکرر بر مضمون ^{استغفار} ایدر که اول موضع طماند سباه و ساجه سینه
اشجار خرماقه و بل چلشد و اول نبی مذکور دین حق او زره موند اولوب
مستقدمه مسطور ایدر یعنی او زره نبی موعود اولدم که اوج عظمتی اورد اولما
صدقه قبول آنرا و ثابا مدته قبول ایدر نالنا صاع دو شیده خاتم نبوه و ادر

ایدر ایستاد نیم هر ما به حیوتمه نفاوه و تماع عزمه کلا کلوب من سفاریدی ناک
وشاه راه فنیایه سالک اولدم حدیث مکرر که ایدر نبی موعود نبوه نبوه نبوه
انک شرف خدمت منبأوت ایصال و انک اصحاب زره ایدر خالی ایدر من و انک خیر نبوه نبوه
نصیبین ایدر و سباده سیر بر نامل و سباده دایره و اسل اولدم سن و در بوب بطریق
جانی جان شسته تسلیم ندم بر من خانی انک و صبی بو بکا اولان نبی اعلی اولوب مدینه
برودن یار عویمه که عازم بو قبله اعمال امانی سخته لجرام بند غنیمت اولدم خاتم و
پادریکاب تپی انکین فمالک بنی الهب قسبه بسندن بی جاعت زره و در موعود سبانه
طرفه معبود ایدر آندون نیاز و التماس ندم که نبی عزراه ایدر و در بار ایصال نبوه نبوه
و بخند منبأوت سینه سالک ملکه منسک اولان کلا و و کوسفند کند و در کلا
اندر منی بقول او زره قرار ایدر نبی عزراه ملکه ماضی لیدر و اعزاز و اکرام ایدر زبا
ایدوب تا وادی العری نام موند که مفا کندی و موضع مریزور و اصل اولدم قدیم
اسیر بوبیم بود بر سبج ایدر بناچار زمان بسیار بود و نیک خدمت منبأوت باید ایدر
و اول حوالی ده شجره محل کور و زره و در نظر لکاب توصیف ایدر کی مواضع بود
شاد اولدم بر بر ایکی کوزن سیدم اولان بود نیک نبی قریب ان غم زاده نبی
کلوب سید مدن نبی اشترا و مدینه جانبیه زه سما ایدر که اول خوالیده منسک
بسیار کور که یقینا بیدیم که بطریق موعودک موضع سبجه دیو توصیف ایدر کی
بودر بو منبأوت کما مایه سرور اولوب نبی اخرا زمان وقت ظهور نبوه استغفار ایدر

90

خدمت مشغول اولدم مکر رسول کرم کرده بفرست او لب کون نبوت طره و درش رسیده
خدمت ملک و مشتمل اولم که هر صد کسی که شمع با نوا و شمش بر کون سیدم ایله سانه
بعض مهم ایچون روان اولدق بن اکتلاف خرما ایچون بالای تخلیه و اوج و سیدم
بستر رخت سرد قیلت در عجم داده سی از اظطکار اضطرار ایله مدینه رسیده
کلوب بیره قاتل الله بنی القیله م ادر انصار در بیهیم عجیب و شوی غویبه و در اولدم
که جانبدن بیکس نبوت او عا سیده ظهور ایدو بمعرف من عند الله و نبی آخر الزمان
بود و عوی ایدر حاقبایه کلوب و کروز انبوه تجوی ایدو لب ایچون قیاده سید سینه
شروع ایدر بروج کلماتی بالای بخندن استماع ایدر که اندامه لرزه و موکوعاضه
ظاهر اولد کیمی بالی در خندان سیدم که اوز زبیه القا امله قریب اولدم خواه
اعضا ثبث ایدر ثبث اندم صبر طاقم و شکیه استقامت قلوب ناچار بالا بخندن
نزول ایدر بعم زاده و سیدم مذکره سی سبقت ایدر کلماتی کونیه مکالمه
مقالات فرود بو استقامت ایدر که سیدم بنی لطمه شعیفه لطمه و فرقه شد و ایدر
ضربتم ایدر ب غلام برین سال فضول سبک بو قول اقبال ایله سبک در که غوری
ایچون سوال صد و نده ادر کورین و فتنه در اولد و عکس بی بیلورین مسکا کور
کار که استقال لازم و خدمت سیدم در دیوز جو و توج ایدر زین و بیچاره بالا بخندن
وظاهر اکتلاف خرما نبوت ایدر ب باطله نبی نبوتک خاک پانیه و ایدر سال اولدم
دیووقن کور کوز اولدم و قشام قریب اولد سیدم ایله ثابته مدینه بیهور سیدم

و اکتلاف ایدر کیم خرمان برعاج عدد خرما سیدم نفقه شام ایچون بکا و برشد خادول
ایچون رسول کرم حضور حال سیدم و ایدر نماند ایچون ادر خار الیدیم معلوم اولد که سلمان
فارسیک بعض احوالی کند و تفسیر اولد اوزده بو سقا کلانیه بیان کند ان شاء تعالی
بعض احوال سائر سخی بریده حدیثی ترجمه سی خلاصه بیار اولم من ملاحظه اولد
و در می معلوم اولد که سلمان فارسی رسول کرم حضور نبه کله بی حکم است اولی سینه
بریده نک **حین قدم اللدیه** کلامی کا اشارت در بعضی سلمان رسول کرم حضور نکند
مدینه منوره یه قدوم و مقصد حضور سیدم در رله بیار اولد **باید** لفظه اولان
حرف با جا لفظک قدیمه سی ایچون اولد سبباً بیان اولدنی اوزر مقصدا
مفید و لطفی در بعضی سلمان رسول کرم حضور نبه ماده ایدر کله و فاحشتمها علی عالمی
روایتی بو میثا تا ایدر ایدر و اربا بقه ما بنینه مشهور اولد بود که ماده نول خور
یعنی سوره که اوز زنده طعام اولد و ابا اکا جوان در بر لر ماده دغیر لر ایدر کر طبع
معدود اولور **سیدم** قولی ماده اوز زنده اولان طعام ایدر بو بین ایچون
اولور و اگر فاکه اولو طبع ایدر معدود اولور ماده لفظی طرف ایچون سبباً
تجربه طبع ایدر جوان مشا اولور و ص صی حک الطعام مایکل قولی من اولی بو
صفا ضیا الخلم دیدر که الطعام الزاولما کول صفا سینه دیدر که ماده خوان ایدر
و الهو ایدر جمع الرطب قنای تر و الواحد رطبه شیخ ابن حجر دیدر که ماده مطلقاً
طعام وضع اولمان سینه استعمال اولور زرا میدون ناخورد و حرکت سینه

92

مانده چنان وضع و بطور وضع کرده آن خالی اولدی بی چون مانده سینه اولمزه و کله مانده اطلاق
و طعام را دره قنوره و جفا محکم و پیر که مانده نفس خوانده فی اطلاق اولمزه بی چون دره
کلف و نا و به جفا مانده و درنی معلوم اوله که ابن العزانی نعتی الی ساینده شریحه و دیگر که
مذکور نظر هر دو است ایبر که سلمان رسول اکرم حضور لرینه فوطه طلب ابتدا بخش اوله
احمد و طبرانی اساینده عبیده ایله سلمان کنده و حدیثی بخیرج اندیکه سلمان بیدر بیدر
بهرم جمع و بار آورده فروخت و قیمتیه طعام شتر او ترتیب و رسول اکرم حضور لرینه کوفه
و طبرانی درمی بخیرج اندیکه سلمان دیدی که میرفک قیمتیه لحم و بزراشته او طبع و پیر کانه
ثبیدیدوب رسول اکرم حضور لرینه کوفه درم پیر کوفه ان حدیثیه اقتضا ایبر که مانده
طعام طلب محققا موجود اوله تبرک و پیر که ابن العزانی قوی او زره مانده تک مضمونه طعام
ماندود پیر کوفه قول مشهوره علیها طلب قوی نیایه مناسب بال معنی جفا اوله
چون او زره طعام مانده تک مستحق جزو و در طلب چی تو درم و یک اوله و
کلام طلب طعام اولدی نیوی بل در زیر طعام و تصریح جفا اوله فضا بین
رسول الله صلی الله علیه و سلم یعنی سلمان مانده مهوده بی رسول اکرم کانه
فقال قائل رسول اکرم **یا سلمان** رسول اکرم سلمان اسمی یواسم اولدین بویوه
کشف نظر ایچون سلمان بویوه اندیکه بویوه کشف و در سوال اندیکه بویوه
تعلیم بویوه یا حضرا مجلس اسمی اخبار اندیکه بویوه جازد که تقد مطلق یا سینه اوله
مانده یعنی بویوه و بویوه بویوه مانده بویوه مانده بویوه

فقال قائل سلمان **صدقه طلبت** ایضا وضع اندیکه شی سکا و اصحابا صدقه دره
آریاب تواریخ شویوه بیان اندیکه او قاری اندیکه جز فانی اندیکه بویوه رسول
محب و خیرانی بیجا سینه وضع بویوه رسول اکرم وضعی سلمان بویوه در سوال
اندیکه و پیر که سنک رحل صالح و بویوه و غنیف و زانده لوب و عطالی حرمان بویوه
اعلمه شریک و هر حضوره اجبا و پیر بویوه صد ترک و خدیگه صلی الله علیه و آله
و غایبون لازم الاصرام کسه لاولدینین و بیستماع تدم نده بویوه و در شریانی
مستحقه صدقه اعلمه او زره او قانت شدم الحاله بده سندن اخس و غله
اولان غایبون ایچون کسه بویوه عدل جمهور شریعه کتودم و پیر **فقال** قائل رسول
اکرم **ایضا** یعنی رسول اکرم و پیر که با سلمان بویوه بی یا خود بویوه بی بیتم
قاله احمد و طبرانی روایت اندیکه رسول اکرم مانده و ابن جلوب اصحابه شری
ایک بویوه کند و اکل **فانما** رفع ایله امر کت علی بویوه بویوه که معاشره
یا خود بی و بی ششم و بی عهد المطلبون اقاربم **انا کل الصدقه** صدقه بی کل امر
و کار زره منکلم مع الغیر غیر عظیمه معنی افاده ایچون مذکور اوله و رسول اکرم اصحابه
کتابه اوله اصحابه بی صدقه و ام اطق لازم کلوز وانی بیچ بویوه قائل اولدی
مکر رسول اکرم حضور زره صحابه کرام میانده عشرت قرین کسه موجود و حاضر اوله
بویوه زره اکل ایله امر اندیکه عشرت بویوه صحابه بی خاص اوله رسول اکرم و عشرت
صدقه بویوه متعلق اختلافات احواله کتب فروغ مستحق اولمزه بویوه مانده کسانیه

93

نقد اولی و نقدی قال قال بیده الحیب و زعمها فی بیده و بیده امثالاً
ماید بی رفع ایستگاری که بکشایند با خود میخانه که امثال اولی و اولی
رفع ایستگاری که امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی
رسول اکرم صدیق قولی که امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی
ابن علی علامت نشسته که بزرگوار تر خجی فاعل ضمیر سمانه احمد **الف** نصبه
غدردن مراد با حقیقت غدر و با حکما غدر که مراد بزرگوار کننده و یک اولی و بیده
و مصاحبه چون در پیش سمان اولی و بیده و طلب کسی فر داده و فی سوال
مصدوبه که سوزی میسر بید که نشسته ضمیر یک مایه به بجهی مذکور اعتبار بیده و آن
و طلبه اجماع در بیدر عصام جوان اعتبار بیده مایه به احمد ویدی **ف** سمان که در
ماید بی و فی وضع ایلی **بن بیدی رسول الله صلی الله علیه و سلم** رسول اکرم
ف قال رسول اکرم و بیده مایه یا سمان بکنور و وضع
ف قال سمان بجا بیده ویدی **میدیه** سمان بکنور مدینه و بعضی شرح
مصدق بر احسان که مصدق آنی نواب امیدی که مستحبه اعطای و مصدق
ادبایه اولی و امثال اولی و مصدق طرفین مرجمی مشهور **ب** صدق
لفظ اولی و امثال علی استقامت میفید و لغت بینه با و در و هدیه بیده
انکه مندی خنده اولی و امثال اولی که تقریبه اید **ب** صدق
رسول اکرم شخص ایلی ماید به مقصود با جمله فقط رسول اکرم تقریبه

و در مصلحت اولی که حرف علی مصدق و حرف لام منفقه چون در مصلحت اولی
اوزه و کلدر بیکه فعل واحد علی امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی
منفقه معین افاده ایدر شهید علیه شهید که حکم علیه حکم که کنی و آل علی ملام بر مصلحت
استقامت اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی
اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی
ماید بی قول اندکی مشاهده مذکور به و بطریق مهور کسان ایلی مایه
و فی ظهور اندر ویدی **ف** قال رسول الله صلی الله علیه و سلم **ب** سمان
سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته
نصر با بندگان ایصال سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته
کنایه قال سمان لئن بسطت الی بیدک بسنق و سینه بیده ایلی مایه
و مصدق در مایه سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته
با خود ماید بی تقسیم بیک با خود سمان بیده سخته سخته سخته سخته
اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی
مما اکل اکل خرم و مان اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی
ضرب ماید بی معنی ماید سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته سخته
رسول اکرم خجی ایلام ایدر مایه که معنای خبر اکثر اصحاب کما تک قولی
نشانده اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی و امثال اولی

چنین صاحب نامه دید که تقال السطبة العفده از عقدتها و انشطتها افاضتها
لکن جما تاج الانشطة کرده و البتة چون مومن الاضداد و دیگر منایه منفع اولاد و بعضی
همه نیک فتحی و شیک کسی را ضبط کرده اند و از و انشا طراد و خود اولاد حل منته اهل
قولی نه موافق اولاد و در حق معلوم اولاد که سلمان رسول اکرم حضور نبه کونورد و کی خواستند
کنند به نطقه چون بر روی خرم اولاد فی صورته کلام بقدر و جا زور که سید انقی
اولاد و به حدیث مذکور مدیه محمد کند و ملک اولاد بن اولاد بن شخص اتمه در آن
اعمال و اولاد که از این اشعار بر موقوف محمد الیه اولاد کنسته مدیه بقولن که خدا
حصه منده محمد استحق اولاد غنیه و لیل در ومن اهدی له مدیه فجلنا و شکر اولاد
حدیثی الرحیم در مناجی مؤید در رعد اولاد و دیگر حدیث ضعیف مربور و واقع
جسارون مراد محمد الیه اولاد کنسته محمد اولاد و ساکن سنی و مفک الی اولاد
قبول مدیه و قسده موجود اولاد جبار و کلدر الیه ابا شکر کلامی الرحیم سید
حدیث ضعیف مربور موافق در لکن لفظ نک اصلی بوقدر و کتاب اولاد که مناجی
بیر مرد کامل در اسم و دنا نیز ممنوع قسمدن مدیه عظیمه کلدر و بیر مربور سید
بولوب الیه ابا شکر و دیگر شیح مربور لیک سنا خونترک و بیر مسار
ظن ابا شکر شیک سنا کند بکون اولاد سافه مدیه جن حصه اولاد بیر سید
نادم و بنا سنا کند اولاد بکون شیح بکون سنا لیک سنا بیر سید
و بیر مدیه مربور بنا سنا بیر مدیه نک کون سنا سافه مال بکون

کسی شاد اولاد محمد قادر و ممنوع خدا معا و ان مدیه و من سنا کون بیر سید و کتب بیر سید
روایت اولاد که امام ابو یوسف و از نفوس مدیه کلدر حضر اردن بیر الیه ابا شکر
و دیگر کلدر ابو یوسف بیر که ار فلان الیه ابا شکر ولان الکلام محمد خارج بکون
بنی خرما و بیر سید مقول سند ان لان مدیه به شامل رغوده صادق کلدر و
شکر ان ما بین علما الباطن الظاهر و حدیث مذکور و کاف بیر سید بنی بکون ابا
اولاد غنیه و لیل و از زیر اسمان جسار ابا شکر مدیه کلدر حدیث مذکور بکون بیر
ابا بکون بیر سید سند لال اولاد و در حق معلوم اولاد که سلمان رسول سید خدا
علما سند ان بکون علما بیر سید بکون شکر سنا بیر سید بکون بیر سید
که اردن بکون بیر سید ابا بکون رسول اکرم ابا شکر سنا بیر سید بکون بیر سید
و فن ان کلدر بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید
و از رسول اکرم ظلم سنا سند ان که رسول اکرم نور بیر سید بکون بیر سید
است بار و سند ان و ن بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید
و ابا بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید
رسول اکرم بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید
بنا بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید
لفظ سنا بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید
نظر ان بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید بکون بیر سید

92

به بود بن بدخشان که منوچهر ملک سزد در بدین حضرت عثمان با نام خلفا فصدت
 وفات در ترمذی و اسلامی جبرک او کی سینه ک حادی و بسته ای در ترمذی
 و رسول که بر بیع این بود یک اسمی عثمان بن اسلم البهوی القویطی و بعضی حضرت
 عثمان زمان خلافت بنو صفایان که در بدین و اولاد علم تحقیق حال **الثانی**
حدثنا محمد بن شاذان بن بشر با موهده ملک کسر و شیک سکونی بود را ایله در بن
الضاح صادق که تندی در که ابوالهثیم البصری صد و قدر **الثالث** ابو عقیل عین مملکه
 فتحی و فاک کسر بسمه ای بشر بن عقبه در الوردی و الکرانک فتحی با بنده و او
 ایله دورقه بنی بر ترمذی خورشانده بیه شهر و در بدین **ابن نصره** نوک فتحی و صا
 محه سکونی بود را و تا ایله سخی ترمذی بن ملک بن قطفه **قال** قائل ابو نصر در
أبا سعید بن مالک بن سنان انصاری **الثانی** خاد محه فتحی و ال مملکه
 فتحی بنی خدره بنی سبته که انصارون بیه قسید و در عن **خاتم** رسول الله صلی الله علیه و سلم **ثانی**
لغظک فانی ابو عقیل و زو فاعل ضمیر ای نصره بیه روح **خاتم النبوة** حاصل ابو عقیل
 ابو نصره و بن شو و به در و بنتر ابو نصره ابو سعید و بن خانی سوال ادم دید که رسول
 الکریم بیه کریمه لرند اولان خاتم افا اولدین فاده بچون ابو عقیل ابو نصره و بن
 الکریم **قال** قائل ابو سعید در **کان** ضمیر خاتمه راجد **فی ظهره** ضمیر مجرور رسول
 الکریم **حدثنا** بنو صفایان با موهده ملک فتحی بود صادق سکونی بود عین
 مملکه ایله ان باره سخی عیله و صا بنایه و قد کثیر الباء فطفه من اللحم دیدر و اضبطه

ترمذی بنی سبته که بود
 و بن بر قسید در

ملک خیر بود نا بنده را و محه ایله سزدون ما خود را ارتعاع مستحق و بعضی بعضی
 بعضی خاتم نبوة رسول الکریم ظاهر با کثره و قطفه لحم مرغفه بود و بعضی و ایله بعضی
 نا بنده کلمه لر رفع ایله و اولد که کان نام اولد غنه بنا و در خا زده کان ناقصه
 بعضی رفعلی فی ظهره مقدم خبر اولد و وخی تحفه سخی استخامه راجع و فی ظهره خبر و بعضی
 بعضی خبر بود خبر اولد محمد ر شرح السنه وده جماعت کتبه ابی زینة و بن نقل الکریم
 شو و به اولد که ابو زینة دید کی پدرم ایله رسول الکریم حضور ایله در بنی و در بنی
 دید که با رسول الله بن طیب خاد و فیم لطف الکریم فاشترک اولد که ظاهر با کثرت اولد
 شیشه علاج بیه بیم رسول الکریم بیه ایله انت یغنی و الله الطیب طیبی بیه رسول الکریم
 ظاهر اولان ضمیر بنوی فصلات بدندن متولد جهان ظن ایدر و علاج بیه
 دید که رسول الکریم بیه کثرت ظاهر اولان شی علاج محتاج امر اض تسلیم و کثرت
 بلکه کثرت طیب اطلاق ایله یک سکه کلامک اصلاح علاج محتاجه زیاده
 فی تحقیق و اولد و ان تحقیق علم و صفة بقایه قائل طیب بیه و شانی بعضی فقط
 حکیم بی زوالدر بن مریضه علاج بیه رفیق بیه بن و بیه سبته قائل کل بن و صلی الله
 و الله و محه و سلم **الحدث** ان من **حدثنا محمد بن المقدم** مملک کسر بیه
ابو الأشعث ثانی مثله ایله در **الرجلی** عن محمد بن کسر و جمیع کسره بنی عیله
البصری صد و قدر **احمر** خاد مملک تندی بیه در بن زید حاد بن سلمه البصری
 احمر در و ابن یحیی بیه که حاد و بن احتضاکت کوردم عن **عالم** الکریم بن سلیمان

خانه راجد قطعه لحم تا بدی ایله و اکثر شرح ثابت ضمیر مذکوره لکن بعد از کتاب
 ایدر مبرک حجج و منضم اولان نصیحه یا خود جمیده ملاحظ اولان اخرا اعتباریه در بدی
 حقی مثل یا حجج لفظیه شرات یا اخرا حجج اعتباریه راجع در بدی مع عکس آنکه
 علامه نبوة اعتباریه در بدی و قولها ظرف منصوب و مبتدای اولان **خیلان** از زنده
 اولونب حقیقی تمام در حال یا منقعه بود ضعیفی در خیلان **خدا** معنی کسر و ناسکونه
 خالک جمید که ترکیده بک در **کائنات** ضمیر خیلان راجع در **ثانی** تا مشتمله **تکرار**
 ایله قایل و زنده نولونک جمید که فارسیه رخ و ترکیده بخیل و در بدی یعنی خانی
 مشکی کی کردوم او زنده خالدار و هر حال کویا بیکل در وجود خاتم نبوتی کردوم
 نائل مرام اولدوم **فحقت** رسول اکرم ظاهر طرفین جمیع **مستقبله**
 با بیکله هدیه طورم با او توردم **بچون** بنم بر ادا اولم **چون** رد الزین القاید
 بی عمون بودید **فقلت** **عم** الله لک یا رسول الله جابرد که عبد الله بن
 مرادی حسن سجده قضا رسول اکرمی بفرستد ما تقدم من ذک و ما تا **مضمونی**
 منقور اندکن اخبار اوله جابرد که منقوره ایله دعا اوله تعصیب و بدی که ایله
 مضمونی در زه رسول اکرم منقور اولدنی **متحقق** اولین منقوره ایله دعا استحصال
 فیلیدن اولور و تعصیب و شی شود جهله جواب برید که جابرد که بود فوه انه زنده
 مرفولدن یا خود عبد الله ایک مضمونه اطلاع بدین مقدم اوله تبرک و بدی که
 عبد الله رسول اکرم استغفار احتیاج عدم حجاب لیدن قطع نظر کرد و دعا عکله

کند ذک ممنون اولدین اطهار اوله و محمد که عبد الله رسول اکرمه دعا بهانه سینه
 اندر دعا منقوره و در بحیث ایله توجه شرفایه استجابا ایله غیر بدین تمام از
 اولن اوله بعضی شرح عبد الله مراد طلب از یاد منقوره یا منقوره او زنده است
 باقی ایچون طلب منقوره اوله **فقال** قائل مذکور که در **و** یعنی غفر الله لک
 حقی اولیه که رسول اکرمک بود کلامی احسانی ایضا مقابله تسلیمه نوز حال ایله **فقال**
 و ادا جیمیم بجهت یا حسن منما او درهما اگر چه قسم نیدن اوله شی و در بدی
 فی الحقیقه رسول اکرمک امینی ایچون اولان دعای امک تبریر برینه اولان دعا منقوره
 افضل اوله قسم اولن معدود اولور **فقال** **انعم** لطفک فانی عام لاهول
 و قوسدن مراد عبد الله بن نبیست اندر دعا حاضر مجلس اولان قوم در بدی عام
 دیدر که عبد الله حدیث مذکور بحدیث مذکوره حضور مجلس کا دیدر که یا عبد الله
 اکرم سبک ایچون استغفار اندر ما خود استغفار اندر می و محمد که **فقال** انعم لطفک
 قائل عبد الله مذکور و قوسدن مراد صحابه کرام اوله یعنی عبد الله دیدر که صحابه کرام
 دیدر که رسول اکرم سبک ایچون استغفار اندر ما خود استغفار اندر می **استغفرک رسول الله**
صلی الله علیه وسلم جمله شی خبریه یا یعنی استغفرام تقدیر به استغفاریه
 و لفظ استغفرتمه یک فحیده روایت اولدنی در زه استغفاریه اولم متعین اولور **فقال**
نعم و **لکم** یعنی عام دیدر که رسول اکرم سبک ایچون استغفار اندر ما خود استغفار اندر می
 دیدر که ایچون استغفار اندر بدی **آین** دیدر که استغفر جمعی استغفاریه اولم متعین

که مراد از ذکیر

روایتی است که عامر بن عبد الله بن حرس بن رسول اکرم در فرخ آنار لرن مش...
اندی لکن صحیح است یعنی که بر سر از اولدی یدی میگردید و یکدیگر که عامر بن
حرس بن بر وقوی استماع آنرا در اول کرم ای صحتی انکار صد دنده و دهنه بود و قوی
عبد الله بن استماع آنرا که بگوید که سواد بود بعد انکار بن در جمع آنرا
و صحتی میروا و لیدی چون بود چیزی بن روایت علیه **ثم تلا هذه الآية** کلامی
قائل عامر و تلاوه ای در عبد الله بن حرس یعنی عامر بدیکه عبد الله بن سواد
صد دنده نعم استغفار کلم ایضا بدید کن صکره رسول اکرم استغفار فی استغفار
و این میان ایچون **و استغفر لکم و للمؤمنين المؤمنات** قول نیز یعنی تلاوت
یعنی بن ایچون خاصه استغفار اندیز و بویانه کریمه استغفار ایچون و خاصه استغفار
محل شکره و ذکره محلی اولیکه آیه مذکوریه متعلق اولان قائل قولیه کتاب فضل
بومقارده تطویل و تیسریم باب ثانی خاتم نبوته متعلق بقول **فانزلنا من السماء**
ملاحظه اولند و الله الموفق معلوم اوله که خاتم نبوتک مقدار و سینه و شکله در
مختلفه و احادیث مختلفه وارد اولد و بعضی روایته مثل **انزلنا من السماء**
تو که سی با نیصه کلم مقدار ایدی و بعضی بقیه کبر مقدار نده حقه ایدی و
بعضی جمع میوز ایدی و بعضی قطعه لحم ایدی و بعضی مشت مقدار ایدی و
بعضی لادن بنده ایدی **بمصرف** جامعه تفاهه مقدار ایدی و بعضی بیستی
روایتی است که سواد در زیر ایدی خطراتی عذبه رکنه عذبه بیستی و زیری

روز خبریه او نعم لفظی فائده دن خالی اولور بقال **تسندة** فاعل ضمیر عبد الله بن حرس
تحقی رسول کرده اجید دریدی کلام مقبول و کله ز میگردید بر که **قال** القوم **لا تسألوا**
عامر الاحول در و طبرانی عذبه قالوا **قد استغفر لکم رسول الله صلعم** در و اخیریه
رجل من القوم **هل استغفر لکم رسول الله صلعم** واقع اولد و مسلم اوج طبرقیه عامر الاحول
بخرج ایدی **قلت** **لما استغفر لکم رسول الله صلعم** روایتی **قال** علی بن یونس **عاصم** و یونس
بن روایت یابره قول منبری فوله **سواد** مجاز اولور **قل** بنو قحطان **قبیلدن**
ماد مجلس تحمیده حاتم اولان **فقد** در محمد که عامر سوال ایدی کبی سوار خصار مجلس
سوال آنرا که **لما استغفر لکم رسول الله صلعم** و یا یابره **سواد** مع
تحمید و بدید که جابره که عامر کند و بنی مبرم **ثم** اوله که اکثر و انک عذبه بود
یعنی عامر کند و سوال آنرا که **بن** سوال اندم و میوقع جم سوال اندر ویدی زیر کند
خصار کلسدن بعضی در و فوج معلوم اوله که **سواد** سوالدن مقصود **عبد الله**
بن حرس رسول اکرم صحیحینه بولدی غنی علی وجه الايقان عالم اولن ایچون در طبرانی
عبد الله بن حرس بن شوره جله روایتی **قال** قائل **عبد الله** در **سواد** بنده
که **عبد الله** کند و بی مراد **ابدر** کلمت **رسول الله** و **الکلمت** معنی رسول اکرم **صلعم** کلمه
معنا طعام کل اندم و روایه آخیره واقع اولدی بنی اوزده طعامدن مراد میخیزم
یا نیزید و عامر الاحول عبد الله بن حرس بن بولای استماع بود رسول اکرم
استغفار بن سوال آنرا که **سواد** که ابن عبد البر استنباطه **عاصم الاحول**

مقداری بدی مویض و یا باده تینه صغیر بنی که یک اخیر مقدار بدی و مویضه
نور مثل ابی در مویض لافده لحم و زرنیه وضع اولی که بجهت انکه از مقدار بدی
ماریج این بنی خسته در پیش خالی بدی و بدی و باده صابون و یا باده صابون
اطرافه عرف الفرس یعنی آت بانی که می بود در ایدری و حکیم زردی خانی که باطنه
الله و حده لاشریک و ظاهره نوحه شریف فاک منصور لقطاری مکتوب ایدی
دیدنی تاریخ نبیا بوده محمد رسول الله مکتوب ایدی دیدنی و قطبی بدی که خاندان
مقتضای بود که خاتم نبوة رسول کریم صغیر طیفانوه بیضا مقدر فروری بر
اوله پس از لجه و بیضا حمله و تینه صغیر مقدر اولد بنی ناطق اولان و تینه نجاف
اوله لکن تفاحه و مقدار اولی اوزره اولان و یا باده ناقص اولور و ابن العزانی
و طبیبان نقل آنکه بعضی زوایه خاتم نبوت که کوه اولد و غیر تصور ایدری بیضا و بعضی
زوایه بود کلین تصور ایدری و تفاحه و تینه شبیه ایدری بعضی علما تقادین و باده
روایه اولد که روایات سابقه در سنن اولد و اولد که خاتم نبوة رسول کریم صغیر
غده بایه بنی هر نوزاد زنده خالدی کلاد و مجمع قبیل اولد و اولد نور مثل ابی ظاهر
و هر مشاهده ایدن کند و در کی مرتبه سی بیستیه شبیه ایدری و شیخ ابن حجر که غیر
و از محجبه و شایه نوزاد و غیر ایدری زنده بعضی خطا مکتوب و باده اولان و یا باده
مابست اولدی بدی و شیخ مسلم و جابر بن عمر حدیث شریف و روایه که خاتم
نبوة رسول کریم صغیر طیفانوه لونه ایدی لکن ابن سعد و ابن ابی عمیر

نسخه فارسیه سننیه در کتب

و شیخ و کلده باب اولده ذکر اولدی رسول کریم صغیر طیفانوه ابن ابی عمیر که باده
دن صوغ و الشمس و بنی جابر بن عمر دن روایت اولد که خاتم نبی قیر فر ایدی
بن جابر قولد که ما بنده تناقض ظاهر المعمله بعضی فاضل وضع ناقص طر کور چون بدی که
جابر رسول کریم صغیر طیفانوه بعضی فاضل وضع ناقص ایدری و باده که تینه خسته و
دعوه و سواد یعنی کویز حرمتی یعنی چون کلده را در جاز که شیخ طیفانوه و باده
جابر حدیث آخیزه خاتم نبوت حمزه مائل ایدری و باده اولد و الله اعلم و شیخ معلوم و بدی که
خاتم نبوة رسول کریم صغیر طیفانوه طرفه اولد یعنی دخی روایات مخالفه
اولدی اکثر روایان بین کتبیه واقع اولد و مسلم عبد الله بن حنبل و شیخ
اندر که خاتم نبوة کتب ایدری تا غصینه یعنی اعلی سنده بدی و باده کتب ایدری
غصنه و تینه بعضی فضول شایه سنن ابن اولان طرفه ایدری و طیفانوه طرفه ایدری
ایدی و ابو نعیم عاریب دن تخریج ایدری حدیثه کتفه قناریه یعنی سل کتفه ایدی
واقع اولد و اکثر حدیثین من الکلیف اولد یعنی اصح راجح اولد یعنی خیار یعنی سیری
حدیثه متعارض اولد و اندون اعراض ایدری و حاکم مستدر کرده و بنی سنن ابن حنبل
اندر که شیخ حجابیه تعالی هرگز سیر پیوسته اقدر الا انک بی نیاسنده شایه نبوة و از
الایم پیوسته صلح که انک شایه نبوتی کتفه ما بنده ایدری و شیخ ابن حجر بدی خاتم
رسول کریم کتفه ایدری طرفه وضع اولد و کتفه حکمی جانب ایدری اولدی و باده
ابن عبد البر سنده قوی ابو یحیی بن عمر بن عبد البر دن روایت ایدری کتفه

بیرش

ابو ابراهیم از ابن شریک **شور رسول الله صلی الله علیه وسلم کان الی انصاف اذنیته**
اذنیته شتیبه بن سعید مذکور و گفته انصاف نصف است جمع در ما فوق الواحد و اولی را بخورد
انصاف بعضی است اولی انصاف جمع بر معنی الفریض فانه نصف العلم کما مر فی او
نصف لفظی کبی و معلوم که هر ذنک ابغاض متعدده می رود در جیس حاصل منی بود که
رسول اگر یک شعر غیر منی اذنیته ابغاضه و اصل اولی را بدید که گاهی ششمه اذنه و گاهی فوزه
و گاهی ناک فوزه و نصف نیم ششمه اولی یعنی صورته لفظاً کان علوم و قات ماضیه بحول
اولی و بعضی اشیان بحول اولی مناسبت می آید و یک حدیث مذکور اولی مابده حمید
روایتند نقل و نقل است بگویند ثابت روایتند نقل اولی یعنی حدیث اولی
و مستند اسناد ابودریه روایت اولی من و حمید الطویل مدنی اولی من است از راه
ابو یونس در و الله اعلم **الحدیث السابع** حدیث ابویونس **نصر اجماعنا** بعضی حدیث در و
عبد الله بن مبارک بن یونس بن یزید الی بنی که حدیثی انعمه شریک تخرج ابی یونس
بن شهاب که ترجمه می سفت اندی **اخرنا حمید الله** تصغیر الیه ابن عبد الله تکبیر الیه
بن عقیبه عین مسمیه می قیام شانه فوزه یک سکونی و با موهده ابودره فقیه
بنی و مدبری عبد الله عیان علمای سخن و ن تابعی لعل العدر دره و مدبری عقیبه بن عبد
بن مسعود که بر ادوی **سعی عبد الله بن عباس** بن عبد المطلب و عبد الله بن عباس علی کثیر
و فضل و غیر او لفظ خیر لانه بحر لانه فقیه لانه تسمیه اولی در رسول اکرم انصاف
السلام علمه **الکتاب** و یو و غایه لیره و رسول اکرم حیران الیه بخوبی و مسا

استماع یعنی توجیه اسلی معاینه گویدی و روایت اولی که عباس او علی عبد الله رسول
الکتاب مصور غالی لینه و ابی یونس عبد الله مدبری عباس و بدید که جان رسول اکرم عند بنی
مشهد ابودرم عباس و بدید که رسول اکرم انصاف ششمه اذنه که لک عند کرده رسول
و اولی در اول اکرم بدید که بی لک که روی تیر اسل در و کیم که جان بنی بر اسلی مش اذنه
البنه اعلی اولی در خمر الله دن و ابی یونس که عبد الله عباسی از عمر زده اولی یعنی عبد الله
عباس آخر عمر زده اعلی اولی و در جردن و در منصفه تولد اندی بعد بن حیر عبد الله بن
روایت اندی که رسول اکرم و از نادان غار منبر نگاه بقا اولی در بن اولی من شریک
بهر کمالش کبرخی سینه طائفه و و اوع الی البلی فاما اندی و محمد بن الحنفیه ضلوه
او اندی بیامین بن عبد بدید که عبد الله بن عباس کفین اولی در فیه بیرون کفین
و خول اندی و مختار بن یزید و معطلی که در و در فیه عبد الله علی بدید که انکله
و زواج اندی بدید و در فیه وضع اولی در فیه یا ابی شهاب النفس المطمئنه الیه می جمله در
بماندن استماع اندی در فیه **ان رسول الله صلی الله علیه وسلم کان یسئل سئواله**
یسئل یضرب یا خود سبب با بنی مضاع معلوم در یعنی رسول اکرم ناپسیده سئوال
شوی حسینی او زین رسال ابی یونس تروی و بدید که علمای بدید که در او بنی رسال ابی یونس
قصه اعلم در قصه قاتل می و مسا و مسمیه فحله موی شانی که زکیده ابن صاجی بدید که
موی در در بعضی و بدید که سئل شوی رسال ابی یونس اطراف می جمع محکم در عبارته در
بعضی و بدید که سئل شوی رسال ابی یونس ابی یونس انکله در عبارته و فوق

برای

ارسال ابدی و یکی بولک انگه و بر که هر چه ستمه فوایه بر لرد و قول خیر و کان **الکون**
بفرقون رو ستم کلایه مقابله بسند انشرف بفرقون بضر ما خودی نصر ما بسند مضاعف
نماید یعنی ما بسند اوزره وخی روایت اولدی روسدن مراد خود در ذکر محل دارد
حال بحدیض مضاعف بینه یعنی شکرین باشکرتک شکر بر بنی بعضی بعضی فرق بدو و
بیشا بکردن آجوب بر آرنی بینه و بر آرنی بسیار ارسال ابدی را بدی این چه عسقلانی
فرق شوی بستم انگه بر ابدی و موفق همچک فتحی ما خود کرمی که کنگ را نک فتحی ما خود
کسر ایله جینیدن سطر آسه و ارجه شرفیم اونان تکامل سمیدر کان **اهل الجاب**
بسد لون رو ستم نبی اهل کتاب باشد یک شکر بر بنی پیشا بکردن رسال ابدی را بدی
و کان ضمیر رسول کرمه راجع در **مواقفه اهل الجاب** فیالم یوم فیه نشی یعنی
رسول کرم اهل کتاب شیوه لرینه موقوفه است که سوز را بدی اول شیده که انگه خسته امر
نهی ایله وخی نازل ما خود کند و شرفیمه مخالف اولش اولی اهل کتاب موعظه و انبیان
بیر شیئی مصدق و اکثر قواعد حقیقیه بی مراعی اولمه لرله نوع ما مناسب و درجه ما
اولدنی بچون وخی اهل کتاب ایمانه افر اولمه لرله انرا ایله الحق اولی وخی اهل کتاب
و انرا خود و ایله کذب و بینه است ایله ایلاف این و اخی اولدنی بچون میر
دید که اهل کتاب شرح رسول متقدیم دن بعضی نمک اعد لرله عبده اصنام
ناب سزیده لرینه موقوفه منقول طبع بولوسند را اولدله عاده اهل کتابه موقوفه بزرگ
ایدی شیخ محی الدین بوفی دید که رسول کرمه بعضی امورده اهل کتابه موقوفه بود

تا بدیده اختلاف اندیکه بعضی دیدیکه موقوفه مذکور اولی اسلامه اهل کتابی کند و
و مانوس ابدی و جاهل کتاب عبده اصنام مخالف انگه اهل کرم اعد لرله مخالفه بود
انده موقوفه استخون در چو تله این سلام غالب و سایر ادیان اوزرینه ظاهر اولد رسول کرمه
موقف انگه اشرکیشا تک بعضی موقوفه مخالف انگه شروع اندیکه بعضی دیدیکه کنگه
رسول کرمه وخی ارد او طیب و نیدیل تغییر اعد کلور متدین اولان امورده اهل کتابه موقوفه
نامور اولد **م فرق** فانک فتحی در ایله تختی ما خودت دید لرله **رسول الله صلی الله علیه و آله**
و آله یعنی بعد فغان رسول کرم مبارک باشکرتک شکر بر بنی یکی جا بکرینه رسال ابدی را
اوزرنده اصل شرفایا اعد لرله موقوفه استخون ستمه دید لرله ز بار رسول کرمه اهل
فرق انگه عود وانی عاده اندی میرک دیدیکه اول حدیثه انه کان حب مران
الکتاب فیالم یوم فیه نشی کلامی لانس ایدیکه رسول کرمه فرقه رجو طر وخی اولد
قاضی عین دیدیکه رسول کرمه فرقی اعتبار اعد کلور اهل کتابه مخالفه بچون غن اعد لرله
وخی ایدیکه ایدری بس فرق مستح اولور و اعد لرله کنگه فرطی وخی رسول کرمه موقوفه اهل
کتابه سدل خصصنده موقوفه اندیکه اعد کلور قلوبی طلب و مستیلاق بچون ایدری کنگه موقوفه
مذکور کنگه قطعاً اثری ظاهر اعد کلور مخالفه لرینه غنبت اعد لرله مستح اولور و اعد لرله
و کانت نه صلی الله علیه و سلم لمة فان فرقتهما و الا لکنها جدیدی صیحا
کرام کای فرق و کای سدل ایدری بعضی بعضی و بخصوصه بقیب اعد کلور فرق و اعد لرله
تا بید ایدر و امام مالک جمهور قوی وخی بودره و شیخ محی الدین بوفی صحیح اولان سدل

و در کتب جمیعاً جواریه دیدی و الله اعلم الخ **ششمین حدیث** بشارة خبر نامه
 الحسن بن محمد بن مہدی فتحی و بانگ تشدید به هدایت و نماند اسمعول صبیحه سید
 عبد الرحمن مذکور نشد و ثبت و عدل و حافظ در عن ابن ابراهیم بن نافع المکی الخرومی
 عن ابن جیحون عن امیانی ترجمه و ضبط لاری در و انتر فالت قاله امیانی در رایت
 رسول الله صلی الله علیه وسلم **واضفایر اربع** ضفایر ضفیر کتب جمعی در که عقیقه
 عذیرہ ایله تم او قدره صفه سوئی نسخ و نقل انکه در بر یعنی رسول کریم و در ضفیرہ
 کوروم معلوم اوله که رسول کریم شرف نامه شمار کور و صفه وارد اولان احبابی
 ملخصی التي عدو و ایته منی در اوله اوله انکه نصفه و اصل ثانیاً شیمه اوله اوله
 ثالثاً اوله ایله حاکم مابینه و اصل رابعاً منکبدرنی ضربید برنخاسا اوله اوله
 ایدوب منکبدرنه و اصل و شش سادس و درت عذیرہ لور مار ایدی قاضی عیان
 روایا مذکور منی الفه مابیندن شود و هجرت و توفیق اندر که رسول کریم مقدم
 اولان شولر اوله انکه نصفه و اندن نکه اولان شولر شیمه اوله اوله و اکا قریب
 اولان شولر اوله ایله حاکم مابینه و اصل و خلفه اوله اولان شولر شیمه
 ضرب ایدوب یا منکبدرنی ضرب انکه قریب ایدوب منکبدرنی و دیدیکه توفیق مذکور بعددن
 خالی و کدر زبیر رسول کریم شولرینی وصف بدن و صفات با جمیع شولرین با منظم
 شولرین و صفات شولر در بوضیه و قطعه و نصف المثل شولر در و شیخ علی الدین نووی ابن
 بکره تبعاً شود و جمله توفیق اندر که اختلاف روایات خلفه اوقات منی یعنی رسول ام

مذکور است
 میرک
 ۴

ایچانا مساجد و شنبه لیرین تقصیر انبوب قیر قسسه لیر منکبدرنه بالغ اولور ایدی و ایچانا
 تقصیر اتسه لرا و در انک نصفه اصل اولور ایدی پس تقصیر اوله کلر نکلر که آنست ایدوب
 را و اوله انسانی بعضی فایده مشاند کله ای مقدار دن خبر و در ب سیری کرد و کی
 اوزره و صف المدی امیرکش و دیدیکه بو توفیق و خلی کل نامل در زبیر اجماع و دفع
 اولدنی اوزره رسول کریم شولرین فوطیه کله تقصیر بود قری ثابته اولت زامدی
 جمع و توفیقده وجه و حقیقه بود که رسول کریم بیره غمزه و سیر حجه ده مبارک باشلرین
 ثابته اولدنی پس تراش و قعی خری اولدیکه اوله انکه نصفه بالغ اولوب اوله اوله
 اوزر اوله کای شیمه اوله ایله و کای اوله ایله حاکم مابینه و اصل لوب کر تراش اولدکن
 و اوزر ان مساجد بوریه شولر انک غایه طول و قسده منکبدرنی ضرب ایدوب یعنی
 ازنه مذکورده ب سیری بیر مانده مشاند کله و در اوزره شولر فخرین وصف اندر
 و بعضی شروح مصابیح اختلاف مذکورینی نقل کن حکم اختلاف مذکور اختلاف
 حسبیکه در زبیر رسول کریم بگردن حکم بیره کله حید بنیه سنه صکره عمره انقضای سنه
 صکره حجه الوداع سنه مبارک باشلرین تراش ایدوب طول و قسده شولر ازمه مذکور
 طول و قسده حسب اوله اوله مذکورده غایه قسری حجه و داع ده تراش اولدیکه
 صکره اوج آی مقداری مع اولدوب بوبیان اولدنی وجه توفیق مذکور تراش ایدوب
وصالی سید محمد و الوداع و حجه سلم باب ما جاز فی رجل رسول الله صلی الله علیه وسلم
ترجل و برجل شوی طار افاق و پاک انکه کوزل اعلکن عبارتد و فارسیده شا

خدای اوله انکه نامند زبیر رسول کریم حجه و داعده
 باشلرین تراش اولدیکه حجه و داعده

و ترکیه طاراق موی در منظر دیدگر آنکه فرخ میسج وخی در بر مسافره و بدی
رجل شوه ویر شرنی آب یاروغن بله طلا ایدو پریشان اولانی سنج و منقبض اولانی
مد و نبط ایچون طاراقه شیخ ابن حجر ابن طالبدن روایتی ترکه در جل موی زنجیه
تبع و تین اتمه و یا علامه در لکه بوعلی نظافتن افسله شرع اما غیب ایدو رسول اکرم
النظافه من البدن دیو بودیلو نظم کرمه خذوا زینکم عند کل مسجد دیوم عالی واقع
بود و سند صحیح بله ابهر یرون کخرج اندر که رسول اکرم من کان له شرف لیکر تینی
شور اولان کسه شوره اگر ام شوق دیو بودی موطاوه زید بن سلمه ان اولان
رسول اکرم بکسیه کوردی موی زنجیه سی زیمه و پریشان اولش کالمویرکی اصلاح
دیو شاره بودیلو و توجیه کرمه رسول در لکن سندی صحیح و ابودونسی سند
حسن بله جابردن کخرج ایدو حدیث زید بن اسلم حدیثه شاید در و الله مینصف
بویا بدیش حدیثه و کبرایندی **الحديث الاول** حدیثنا اشحن بن مولى النضر بن
واقان صاحب حدیثنا معن بن عیسی معن میبکشی فتمی وین مملکه کوفی بوده
ایله در مائه وثبت حدیثنا مالک بن انس عن بنام بن عروه عن ابن عباس
قالت كنت ارجل معن مک فتمی و جیکت بدیله یمنین بائیدن مکلم و حدیثه
راس رسول الله صلى الله عليه وسلم متنی رسول اکرم مبارک باشد ریک مویان کلایم
وانا حائض جمدهی جابره که حائض الیه خالطه جابره اولدین خاوه ایدو تبرک
و بدی که مالکدن و ابان ایدو کثر انقطاع کور ایله روایت ایدو لکن انو حدیثه

سوره ربه روایت و دار فطنی تخریج اندر که انما کان فی عقل اس رسول الله صلی الله علیه وسلم
و هو محاور فی المسجد حی حائض بخبریه البهائم یعنی عابنه رسول اکرم مبارک بائیدن
ایدو ایدر رسول اکرم سجده مبادر و عایشه حائض اولدینی حالده که رسول اکرم بائیدن
عایشه غسل استون ایون مسجدون طاهره اخرج ایدو ایدو و بوجده حائضه
و غوی باک اولدغینه و مختلف ممنوع اولدینی مبارک جماع و تمهه جماع اولدغینه
و حائض مسجد و اخل اولمن خاز اولدغینه و ایل اردر و الله المحدث **الثانی**
حدیثنا یوسف بن عیسی ابن یحیی بن غیر عمه حدیث کخرج ایدو اخبار کعب
بذبح ذر زنده در **اخبرنا الربیع** را کس فی باب موحده مک کبریه سندی صحیح
ثقه و وثقت اولدغینه و افع اولان اقوال عن قریب اولدور بن **صبیح** و کبر ذر زنده
عن زینب زاده دن کخود مفضل معلوم صبیحه سید ز ابن حجر زید صنیف و بوجده
مسلولدر سیدی بعیسدر ایدو ایدو که یزیدک صنیف اولمه سندن حدیثک مسلول اولمه
لازم کبر مفا بزر که بیضا ر عنده صنیف بیضا ر عنده صنیف اولمه خشی یزیدک
حدیثن بخاری اذی مفزده کخرج اندی **من ابان** نمونک فتحی و باب موحده مک
تحقیقی ایدو در کس ارقمال ذر زنده اولو ایدو صنف داخل ذر زنده اولو ایدو
اولو و تودی و منتهی اللیب صافی صنفی اظهر در بدی عصام میدیکه ابان اولد
اولمن جاز کدر زیز ابووف اولان اقل اعلان اولدور پس صنف اولدینی
مواثر قاشی را مملکه فتحی و قاشک تحقیقی و شین مع ایله قاشک صبیحه

علی بن
الح

نسبه در سیوطی رفاش بن قیس بن ثعلبه بن سبدر و بدی صاحب قاصد
قطام کی نظام نشا و زردیدی **عن انس ابن مالک قال قال رسول الله**
عليه وسلم یكثر الباردون ما خوذ مضاع معلوم در **دین راسبه** و من الکف فحی
و مالک سوزنده استعمال دین منشخ و زینبی رسول اکرم کفر یا مبارک باشدین باغی ایدی
و شرح الحینه شرح لصب اید این از زینه معطوفه در معنی مبارک لجه لرن اکثر اید
مؤیدین ارسال حل ایدر ایدی این جوزی کتاب ففاده انس لسن روایت اند که رسول
اکرم کبچه و فسنده خواجگاهلر زده راحت اولد فده منو کنی و آبدت صینی و متعال طارقی
یا لینه وضع ایدر و خج ایدن بیدار اولد فکرنه مسواکی استعمال ایدر ب بعد وضو بند
طاریغنی استعمال ایدر ایدی و **تکلیف** ایدی کفایه ده عالیه دن **تخریج** اند که رسول
اکرم شش سنه بی حفر و سفوفه ترک اتم کرایدی آینه صوفه دان بشانه ندر ایدر
مدر ایدر کسری و دال ممدک سکونله خود یا حدیدون مصنوع خلال کی بزنی که
سوان صاحب لری بی بیینه فاشمه سون ایچون باشدینه صوفار و این جوزی خطیبک
روایت ایدی حدیثی ابی ابراهیم الرضائی طر قیدن عالیه دن شود و همه تخریج اند که رسول
اکرم بدی سنه بی حفر و سفوفه ترک اتم کرایدی فار و و شانه یا آینه سرمه دن
مسواک **مفص** مندر **ایمض** میبک کسریه مقراض دیکر و دیگرانی او سواده عالیه دن
شود و همه تخریج اند که رسول اکرم مسواک و شانه بی ترک اتم لرن و لجه لرن طار اولد
آینه به نظر ایدر ایدی ابو الجوزی کن با لوفاده ماشم طر قیدن ایدن تخریج

اند که رسول اکرم مبارک پوز لرن آینه زده کورد که الحمد لله الذی سوی خلقی ففاده
و کرم صوفه و قبی و حشها و حلی من المسلمین در ایدی و صفوان طر قیدن این
عباس دن روایت اولدی که رسول اکرم آینه به نظر اند که الحمد لله الذی حسن خلقی
و زان منی ماشان فی عبری و ایدر ایدی و ابو بلال طر قیدن عالیه دن روایت
اولدی که رسول اکرم آینه به نظر اند که اللهم کما حسنت خلقی و حسن ایدر ایدی
و کثیر القیاع قافک کسری و نونک تحقیقده باشدینه ایدر تکلمه بر سیه باره سید که ففاده
رسول اکرم باشدین با علا و قدن صکره علامه لرن از رو غندن و دو سخن خطیب ایچون
علامه لرنک **السنه** وضع ایدر کسری سیه باره شنیدن عبارت در بی رسول اکرم قیاع حوق
استعمال ایدر ایدی که **حقی کان** نونک تشدیدیه **توبه** کان رسول اکرم کسری
اوزرنه اولان **توبه** ایدر ایدی استعمال و قیاع حوق وضع ایدر کسری ناشی
زیات زیت استخراج ایدر خود زیت بیج ایدر مکنه تک ففاده ایدر زیات
زانک فتحی و یا مشتاه تحینه **تک** تشدیدیه عطار و زراکی نسبه سینه زورون
مراد قیاع مذکور در دیوان صحر حرم ایدر ب حقی و فی اولی اولان بود زراکی
اکرم نجای خطیب اولد فکرنه متین اولد فکرنه مبارک لرنه اولان انو ابی زیات آینه
نسبه مقصدا و **تک** تشدیدیه لکخصام دیکر ایدر ایدی قیاع مذکور اولد فکرنه
توبه زیات دیکر ایدر ایدی شیخ جوزی نصیح مصابیح ده دیکر بیج
صالح و عابد ایدر کن علم حدیثه ضیفه و این جان دیکر عابد اولد غنده شمه

بوقدر بکن علم حدیثه انتسابی او نموده و ابانگی حدیث کرده مگر حدیث صحیح و اوضاع
و شیخ حرزی مذکور دیدیم که اولان حدیث بدون بیری و فی کان نوبه نوبت
حدیثی در زبیر رسول اکرم نظایر حدیثی که همبندن خلفا نظمی و لطافت بن
نارک لفظی موضع اسلوبی بسندیده و ما بین بنیامیه پاک و پاکیزه و الهی
جای تردد و کله در حدیثی مودید که بیکر که ریشتم الهیه بیکر که بی کوردیکه او در نزد
اولان نوبانی چون آورده و ناشسته سوردیکه شود و هم نوبانی غسل ایوه بکشی
بوله و بی اوله و بی اصلاحی انبوا بکنم حتی کونوا کاشاه بین الناس یعنی انبوا بکنی
اصلاح و پاک ایوه تا که نامین میانه بکشی اوله نوردید و بوردید شیخ خلال الدینی
محدث دیدی که بوقامده و اقع اولان نوبان مراد او ابان یعنی ما شون غلام
مکروه با بنام او در نزد وضع انظلم بر نو پاره سید تمیض و مراد و عامه و کله در حدیثی
حسن و نیار انبوا بکنم یعنی ترجمه بسنده ابراد اندر که بعضی طرف حدیثه حتی کان محققه
فلیحقه زبایه و بود اقع اوله در بین بود حدیث ربع بن صبیح حدیثی فی حدیثه بیدر
و بعضی ربع مهوری بقعه در دیدید و ابور زعمه صدوق در دیدید ابن عدی
حدیثی صالح و مستقیمه بن هرگز انک متوجه بن کور عدم امیدم بود که انک
حدیثی نقل امکنه ناسن و لمبه دیدی مبرک دیدیکه ابن سعد عمر بن حفص العبد
انس در تخرج اندکی کان رسول الله صلعم بکنه الفصاع کان نوبه نوبت
درمان حدیثی ربع بن صبیح حدیثی مذکورده متفر و اوله غنه و لیلید و او کونوبان

ابان من مکرمه علامه سائر انبوا بی در نهندن محافظه بچون تحت الامامه وضع بکنه
اوله اریه و اوقیس سائر انبوا بکنه نظایر فاصع اوله و بلا نظایر نوبانیه نوبانیه
دلیل اوله بعضی شرح دیدیکه بومین متیقین اوله غنه دلیل قوی بود که بکنه الفصاع لفظی
اندر کان مکه حتی کان نوبه نوبت لفظی ذکره و انک بقاعه غایه ایوه اکرم در میان
مذکور اوله کان بیکر نوبان ابان حتی کان نوبه نوبت در ابان مراد الله علم الحدیث
الثالث حدیثا نادیا مالک صحیح و نوبت سید بیدر در بن السری سید صبیح
در انک سید بیدر بی حقه لریدن ستر نام قره بیه سید راقبه تا ابان اوله کما
سلام بن سلیم در وفقه و مشق در بعضی شرح و حدیثا واقع اوله عن اشرف بن الشافعی
شبن معجمه و عن مسمی و ناسن مثله ایله در لغت ابان مراد ابان الشافعی مذکورده که ابان
بن عامر در عن مسروق بن الجعد بن مالک السهمانی الکوفی که عبد الله بن مسعود
حال صغیر مذکورده او نموده مسروق سیمیه اوله مدی که بکنه زاده در
حضره عائشه آنی او غل اعاد انشای مدی و مسروق بکنه بکنه بکنه بکنه بکنه بکنه
لهذا کسبته بنی عائشه در تارخ و فانی کوفه و الشمس درج با شانه بالاجاد اوله الشمس
ابوح سنه بکنه بسنده و اقع اوله بکنه اوله سینه بسنده بکنه بکنه بکنه بکنه بکنه
ابوبکر و عمر و عثمان و علی و صحابه و بن جماعه کعبه بکنه لادن اوله عن عائشه
ان کان رسول الله صلعم بکنه الفصاع کان نوبه نوبت
لحجب لفظی و اقع اولان لام فارقه که محققه و نایفه ما بین فرق بکنه اوله نوبه

علی الخلیفه

شرف بن سلیم

جانبی جانبی با او زبانه تعظیم ماده سندن قول صحیح او زبانه مستند
تاوردی اعضا طهارت جمیعاً تبیین مستند زکات زینک معاصی اشکل اوله اند
تبیین مستند کله در بی مکر افطع یعنی انی استین اولان کسسه بلزنی مناسجه و اوله
اکاسخ او تبیین و تبیین مستند در یونانی دن نسل اوله کله مستند زبانه و ختی تبیین مستند
دیدی تبیین مستند قولین مذکورین در مستند اوله یعنی او تبیین مستند و امسج کی صورتی مستند
اوله یعنی مجسمه امسج کی صورتی مستند در صحیح بخاری شنبه طبعیدن کان النبی صلی
علیه وسلم یوم یوم النبیین تغلبه و تزجیه و ظهوره فی شانیه کله و یوم یوم اوله و تبیین مستند
و فی شانیه کله و او عاطفه اوله و اوله امسج کی صورتی مستند در کله لفظیه مستند و اوله
و تبیین مستند و حنادن خروجیه بمسج اوله امسج کی صورتی مستند لال اندیکه لکن نراش
و قص شاریده و ختی تبیین مستند در اگر چه نراش و قص شارط هر ازاره تبیین مستند
ایستد اوله او تبیین مستند بلکن عبادت و زین قبیلدن اوله امسج کی صورتی مستند
و طرناق اسمک و منف الباطن و الحان و سواک و انبیا حسنیه یا شیعیه و ختی تبیین مستند
و تبیین مستند لال اندیکه امامک مسجدک صانع طرفه کما یقول مستند اوله لکن
و نراش و ختی تبیین مستند در موفکوزاک ضد زبانه جانبی یا اوله تبیین مستند
خلع نعل و خف و سرابول و کلمه و دخول خلا و استنجایا یونان تناول حجاز و امشیا یعنی
سوکرمک لکن و اوله علم و صلی الله علی محمد و اله و سلم الحدیث الرابع
حدیث محمد بن یسار اخبارناجی بن سعید بن فروخ حدیثی نامه مستند مستند

عالم القاد

عن شام بن حسان سندن کما خود مسالمة یونان فعال در زنده اوله و مستند و اگر
حسن دن کما خود فعلان و زنده اوله و ای غیر مستند و اوله بعضی علماء دن انی بیکه
لفظی مستند بعد غیر مستند بعد جوابی در کیم بخود لکن مستند مدح و لکن غیر مستند
بنی حرم اوله عفوته دن مدح مراد ابیه عفته دن کما خود اوله اوله نظر مستند و نانی به
نظر غیر مستند اوله و شام مذکور از ذی در و تبیین مستند عن النبی صلی الله علیه و سلم
صحابة کرامدن بوزانوز مقدار کی کسبه لکن اوله تبیین مستند جلیل القدر در کله زوجه دن
عن عبد الله بن مسعود عن محمد بن جابر عن عبد الله بن مسعود عن ابي بن حنیفه
رضوانه الله علیه و سلم انه قال سمعت رسول الله صلی الله علیه و سلم یقول ان من
وفایه یوم یوم هر چه صلاه جنازه سه انعام اوله ی عبد الله بن مسعود عن رسول اکرم
خرا امک او زبانه تحت شجره ده بیعت اندیکه و قد شجره من نور ملک پیر خستی لکن طوفان رسول
اکرمی صلی الله علیه و سلم انما یوم فی النبی صلی الله علیه و سلم انما یوم فی النبی صلی الله علیه و سلم
الاعجاب عن محمد بن کسری و با هو حده نکتید بیده اصلنده و ده کون انشری و بیکه
ویر لرایدی صکره هر قنلی بیکه کون انشری بویب و بیکه کون یا زیاده ترکاید و بیکه بیکه
نقل اوله لکن درین العجب بیدی که خبیه بیکه کون انشری بیکه کون یا زیاده ترکاید و بیکه
بو معاصره چنانچه تبیین مستند در تبیین مستند حاصل منی بود که رسول اکرم هر وقت در صفای طهارت
در بار شری یا غلامان منع منی امیر ابیدی تبیین مستند در بیکه در بیکه در بیکه در بیکه
مراوی رسول اکرم زوجه هر کون ممد او سندن منی بید و بیکه سبیل استنجایا بیکه کون

کتاب التبیان

بنی شترانیک سیاضی از ایدی بوضوح و شبها واقع اولدی بنی شترانیک سیاضی
فی صدغیه صادممذک فی دال مملکه تک سکونده شیبانا شیبانا جان لدر لیدی
رسول اگر مک شیبی شیبی قیلن شیبی سیر ایدی صدغیزده اولدی بی حالده صدغیزده کوزله
ما بینده اولان مسافیه و کاهای اول مسافیه اولان شوه اولان اطلاق اولور که مراد مفاظه
منای اخیر دره یا خود شوه کوزله اطلاق حائیه و محلیه علاقه سیده مجازا در صدغ صباه
سیدغ سین ایدر اولور در تجاری روایتده انما کان شیئی رفع ایدر واقع اولور
اولور لفظ انما بعضی عند مده مخری و بعضی عند مده توکیدنی فاده ایدر بعضی
مذکور عن قریب رسول اگر مک را شیء لینه اون در تب ساین شوه عن بر ساین
تعداد اولمندی دبود اولان حلیه منافی اولور بعضی شوه اولور تو قیلن ایدر که مفاظه
واقع اولان شوه فقط رسول اگر مک لینه لینه در جمیع شترانیه و کله در شی
اولمکه بو توجه اولور فاده تک اهل حسب رسول الله قیلن اهل حسب رسول الله
اذن اقتضایه که حدیث مذکور صحیح بخاریده ابن حنیفه دن تخریج ایدر کی ان النور
الابيض کان فی عسقه حدیثه و فی مسانی اولور عسقه شقه سفلی ایدر قیلن
یا ما بیننده اولان شوه در یزده حدیث مذکور بنی شترانیه شوه اولور تو قیلن مملکه کوزله
انسن روایت اولان حدیثه انسن مودی بر حدیث طویلدن مقتطع در
یز اسلام سنن صحیح بخاریده کمال یعنی لم یخضب رسول الله صلی الله علیه و آله
وانما کان البیاض فی عسقه و فی الصدغین فی الراس نیده نونک فی مفاظه

فقی با خود نونک فقی و موقود تک سکونده متفرق متفرق در مفاظه سنن رسول اگر مک شوه
بنیایا اولور زبیر لفظ بایض عسقه لینه ایدر موقود غلنده و اولور غلنده و شیء قیامت فریق
شوه و ایدی نونک مانی الباب رسول اگر مک اوج عسقه شترنده بایض ایدر حدیثه
صدغیز تک سیاض تک صحیح بخاری حدیثه عسقه لینه بایض تک سیاض تک سیاض تک رسول
اولور که صحیحین ابن عمر دن تخریج اولور که ابن عمر کون در دوم رسول اگر مک مخری ایدر
ایدی ایدی شوه و جوابی یور که محمد که رسول اگر مک اولور فاندن بیرونه میان اولان
بر قیام شتران عسقا ایدر بک انرا فاده صباغی ترک المملکه در اوی و فایض مملکه
مشاهده ایدر کی وجه اولور روایت ایدی مفاظه صباغی فقی ایدر راوی ایدر صباغی
و اثبات ایدی راوی قیام صباغی فاده ایدر بس منافات مرفوع اولور ان ایدی بایض
حسباده وجه لاین اولور بیان اولور **لکن ابو بکر رضی الله عنه غضب بحسبکم**
ابو بکر حدیثه حلیه ایدی اسمی عبد الله ایدی رسول اگر مک عبد الله بنی ایدر مفاظه
کاشمسن راجه انرا ظاهر اولور مفاظه بایض محتاج و کله موقود ایدی ایدر که ابو بکر صدیق رض
یوم بار و در غسل مملکه حلیه بایض اولور بک بس کون حلیه و اش اولور قدن صلاه لیس
اوج باشمسن اولور قدن حلیه کون اوج جوخی سینه کله اولور حلیه کون ایدی شوا
کونی و فایض بک وجهی آسمان عسقه غسل ایدر حلیه صلوة جده انام
اولور کینه و فاده حلیه کله شترنده رسول اگر مک حلیه زین اولور معلوم اولور که
ابو بکر صدیق بس کله کون اولور که فایض ایدر ایدر ایدر اولور که اولور که اولور که

اولان باض شکرک عددنہ انس روایات مستخلصه واقع اولدی زوایا بده
 اول دورده صحراندی و باب اولده ربیعہ بن ابی عبد الرحمن انس روایتندہ رسول
 اکرمک رأس لجمہ لرندہ بکرمی باض شکرک بیدی و ابن سعد انس سناده صحیح
 اندرکہ رسول اکرمک رأس لجمہ لرندہ باض شکرک بیدی مال اولون بیدی با خودون
 باض شکرک بیدی و نینہ ابن سعد سناده صحیح ایله حدیث طویل اثنا سنده انس روایتند
 اندرکہ رسول اکرمک لجمہ لرندہ اولان باض شکرک بیدی بالبع اولدورون بیدی باض شکرک
 عنقہ لرندہ اولدین اشعار چون کد و عنقہ سنہ شارت ایله ابن ابی حنیمہ
 طریقتن انس روایتند کہ رسول اکرمک لجمہ لرندہ بکرمی باض شکرک بیدی
 دیدیکه اولون بیدی و عبد بن حمید سنده حماد طریقتن انس روایتند
 رسول اکرمک رأس لجمہ لرندہ اولون دور شکرک باض صایدیم و در حدیث
 موافقہ ابن ماجه طریقتن آخرون انس روایتند کہ اولون بیدی با خود بکرمی باض
 شکرک اولدی و عالم مستدرک و عبد الله بن محمد بن عقیل طریقتن انس روایتند
 رسول اکرمک رأس لجمہ لرندہ اولان باض شکرک بیدی اولون بیدی با خود
 انرا بیدیم و محمد بن ابی حنیفہ اختلاف عدد اولون دورت و اولون بیدی و اولون
 مابینده و ازورده برابر رسول اکرمک رأس لجمہ لرندہ بکرمی باض شکرک بیدی ناطق
 اولان حدیث کد کف ابن الحیثمہ عنده مذکور اولان حدیث ایله اعداد اولدی
 مابینده منافات یوقد زریا بکرمی عدوی نعی دن بکرمیدن اقل اولان عدوی

نعی لازم کلر و نعی دن بیدی و اولون بکرمی و واقع اولان که احبنا یوقد
 زریا اولون بیدی البته متحقق اولوب شکرک اولون بکرمی و اولون بکرمی اولون بیدی
 اوزره اختلاف اولون دورت و اولون بیدی و اولون بیدی مابینده و ازورده اولون
 و اولون بیدی و ابینه عبد الله بن محمد بن عقیل نوز اولدیکه شکرک بیدی بکرمی
 بس اختلاف اولون بیدی اولون دورت مابینده و ازورده و نعی و کلدرکه
 بیدی روایتی طرق متعدد و واقع اولدیکه عن غیر رقیقه کد زیادتی قبوله
 اولون بیدی مسین اولور و نعی معلوم اولدیکه اولون بیدی روایتی و نعی ابن عمرو
 بن عسیرین شکرک روایتند منافاتی و کلدر زریا اولون بیدی بکرمی قرین اولون
 کویا ابن عمر رسول اکرمک باض اولان شکرک بکرمی بالبع اولوب بکرمی قرین
 و دیو بس نعی بو محمل اولون بیدی ایله تعبیر بیدی و نعی اختلافات نعی کور
 اختلاف ازمنه یہ سنی اوله تمه کیم امثالی هروراندی و اعلم الحدیث الثالث
 حدیث ابو موسی محمد بن السننی اخیر نا نفس سخده انبانا واقع اولدیکه ابو داؤد
 الیمالی اخیر نا نفس سخده حدیث واقع اولدیکه رقیقه عن سماک بن حرب قال
 قال سماک در سمع جابر بن عمر سئل عن شیخ رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال
 اصل منتموه و قابله و نفس سخده قال واقع اولدی بنیة اخیر اوزره قال
 جمله سی بیان ما خود کف لفظک مغفول نایندی اولوب سئل جمله سی قد تغیر به حال
 و منتموه اولور بنی سماک و دیگرکه بن جابرک کان اذا دهن رأسه و نعی

اندم رسول اکرم شنبین سوال دیندنی خالد بن سخی اولی اور رسول خدا
مسوئی بیان اولوزانی سموت کلام بانه جوابه تقدیریزه و این هانک شنبه
کذک لم یدرین اکثر نسخه ثلاثی دن و بعض نسخه ادین کذک لم یدرین
افتعال ییدن اولوزان رزه واقع دلدرد مرکب دیدیکه و علی کلمات الشخبین را لفظی
نصب ایله معنوال اولوزکن مطرزی دیدیکه و این را شه و شاربیه و بریزا کر ارس و شاربین
روغن ایله طیارانه ادین در افتعال یایدن اگر کندی بی باغلاسه پس معنوال فرنگیز
و ادین شاربیه و یک خط در وید صاحب حاج دیدیکه اوتهان خوشین بریدن
جرب کردن خفی ادین واکت شیدیه و فی روایت اولدیکه که دین و ادین
مراد قدر استمال این معنی دیدی مخفی اولدیکه ادین افتعال یایدن نام و دین شاربیه
مسعود در قاموسه دین را شه ادین به دیو تصحیح اندی خاطر فاره شود ایله
ایدر که ثلاثی دن دین موایتنه لفظ را شه مذکور اولوب افتعال دن ادین روایتنه
مذکور کل ایدی لکن ادین لفظین روایتیدن دین روایتنه مذکور اولان را لفظی
اندر روایت ایله با بنیدنه اولان فرقی ملاحظه اندر مولد علم لم یدرینه ضمیر
مجرور را شه راجع در مهنا تقدیریه یعنی من شتر آیه شیب یعنی رسول اکرم
مبارک باشین با غلا و قد بیاض شتر کورد و نمایدی و اذالم یدرین اکثر نسخه
ضمی ایله مبسوط در حقی معصام حرکات ثلثه ایله جابزور دیدی بر روی ضمیر شیب
عائد درینه ضمیر مجرور را شه راجع در یعنی اگر شتر دن با غلامه شتر را شیب ایله

مسلم و سانی جابردن شولفظه ایله روایت اندیکه کان سوال ایله صلی الله علیه و سلم
و قد عظم مقدمه رأیه و بحیثه و کان اداسن ادرین ادرین را شه یعنی
رسول اکرم مبارک باشین مقدمه منی و حجه لرینی طارار لر ایدر و دین ایله طارار کورد
شتر را شیب یعنی طارار و طر و سولون بونق ایدر کورد و قد طارار اولوز ایدی و ذرا با ص
شتر را شیب یعنی اولمغله یا غلا دلدرد و قد شتر ای محتمج و سیر بر سیر نه منضم اولوب
اولوز ایله بر زبان ایدر کورد و قد طارار اولوز ایدی پس شیب بده واقع اولان اولم یدرین
لفظک معنای کردین استعمال انمو شمع لرن تفریق در زبان ایدر کورد و بعد لر بیدر
یا غلا و قد طارار اولدنی دین سبیله شتر لرزه اولان برقی لمعا ندن ناشی با ص
مشبه و عینین اولوب کورد ایله و الله اعلم المحدث الراجح حدیث محمد بن
الولید اللندی کاذب کسریه کذبیه نسبت در که عیدن بر قسبه در و کوه ده سحر کذب
اسی در الکوفی صدوق در اخبارناجی بن آدم حدیث ثلثه شتر خیر عین شیب
شیب شخی در اند کسریه یعنی اولد شخی و کوفی در عمر بن عبد الوهید لای اولدی
یونظف ان شیب سینه بخار اوه تولد بیدر کوفیه یعنی اندی حکایت اولدیکه
مفسور امام ابو حنیفه و حنیان ثوری و ثور بن کرام و غیره دعوتی سیر بر قضا
ایچون ثوری بولده مزار اقدر بسودنی تجن و خط کلام ایدر و محمدر ثور بن
ابو حنیفه دیدیکه بن حنیفه صلا و کلام منصور و سیر که کذب اندک ابو حنیفه دیدیکه با منصور
بوظلمه صا قسین سیم کاذب اولدیم متعلق اولوز و کاذب صلا اولدیم بن

والکادسین بنم قضایه صالح اولم غم صحیح اولور و نه بوجیفه دیر که بکافیه نسیان
 مسعود دیر که کاتبان بر زنی سمانک مندر فاع اولور زیا منضیع کاتبان سبانی اولور
 و نه بوجیفه دیر که بنم خفتم دار در منصور دیر که کلام کون باویم غلبه بر بیهوشی کون
 و در زنی خفتمک مندر فاع اولور بس نجا بر بیفاج کون قضایه قبول اولور محمدان بن علی
 دیر که هر کون نیر کیک عند زنده ایوم نگاه مهند تک بعض اولادی کلوب اولور
 حاله نیر کیک دن بر حدیث سوال تدبیر اصلا نیر کیک التفتا نیر کیک سوال اولور
 التفتا نیر کیک دن اولور دیر که اولاد خلفای تخریر و جهله لانی کلدز نیر کیک در کیم
 من کیک لکن علم نیر کیک اهل عند زنده غایر و محترم در صورت استخفافه تعلم علم این
 خار جدر دیر کیک زار اولور ایلیه جلوس حدیث دن سوال تدبیر نیر کیک دیر که نیر کیک
 فیکم کیک ایطلب العلم دیر کیک و نیر کیک یکیز کیک ایدر سنده ذوات نیر کیک
 سیر کیک ایلیه عن **عبد الله بن عمر بن حفص بن غصن بن عاصم بن عمر بن الخطاب العمري**
 للذی نفعه وثبتته عن **نافع** که ابن عمر کیک مولی سید زنده و ثبت و مشهور در
ابن عمر ابی عبد الرحمن عبد الله که حضرت عمر کیک اولاد دیر منصف دن سیر کیک
 مقدم تولد ایدی و پدری ایلیه معا کیک ابوی اهل صنفه نیر کیک طویل القافه و نیر کیک
 وارثه شون رسال ایدر و بشا بر کون تراش مرتبه سی قص ایدر ایدی و نیر کیک
 وارثه شون ایدر ایدر و نیر کیک صنفه ایدر نیر کیک ایدی و نیر کیک
 مقداری غلام آرا ایدی ابو نیر کیک دیر کیک ابن عمر شون اوج سنده مکه و وفات

رسول اکرم ایدر نیر کیک و درت غاوه حاضر اولور و رسول اکرم دن یک الی
 یوز اولور حدیث ایدی **قال** قال ابن عمر **انما کان نسیب رسول الله**
صلى الله عليه وسلم نحو افریبا منحد در **من عشرین شهوة** بیضا یعنی رسول اکرم
 بیاض اولان شوی و کل ایدی انا بکرمی بیاض شهوة قریب ایدی و نیر کیک
 ثالث ترجمه سی خالنده ذکر اولور **الحديث الخامس** حدیث ابو یوسف
 تفسیر سید در محمد بن **العلاء** حدیثی نیر کیک تخریج ایدر اخرنا معا و نیر کیک
 الی صندق در لکن ایدر کیک خالی اولور حدیثی بخاری ایدر تخریج ایدر
عن شیبان الی صندق در لکن قید زنده اولور مشهور در حدیثی مسلم در مدنی
 تخریج ایدر عن **ابن اسحق التميمي** عن **عكرمة** عن **عبد الله بن كسرة** کونی
 در ایدر کیک و فی کیر کیک ابن عباس کیک مولی سید زنده کیک نیر کیک
 الاصح ما دیر کیک سیر کیک عند زنده عطا و طاون در مجامد و سعید بن جبیر و عکرمة
 جمع اولور مجامد و سعید قرآن عظیم دن آیتک تفسیر کیک عکرمة دن سوال ایدر
 عکرمة بلا تفسیر وافی و تقریر کافی ایدر جواب ایدی عکرمة سیر کون حدیث
 بن بو مسجد و ابی یوز صحابی لاف اولور عکرمة و کثیر غده و یوم واحد و نیر کیک
 ایدر و نا حصاره لری الخراج اند کیک دیر کیک مات الیوم ایدر دن و اشرف الناس
عن ابن عباس قال قال ابن عباس **قال ابو بكر** یا رسول الله **قد نسیب**
 کیر الی نیر کیک و کلت کبی ماضی مفرد معلوم فی اطربه یعنی یو کیر دیر کیک یا رسول الله

التسبیح بطین صمدی
 ۴

صفا آثاری ظاهر و شیب غلامان نمایان اولدی تخمینی اولمیه که حدیث مذکور ازین باب
اولان رسول کرم مرتبه سینه بالغ اولمیه حدیثه مخالف و کلد زبیر از حدیثین
مراد رسول کرم خصایه محتاج اوله حق مرتبه بالغ اولمیه بیکدر زور و اباب صحیح اینه
اولمیه که رسول کرم کس اس و حجه لر شیب اباب علم اولمیه حق مرتبه بالغ اولمیه پس
قال صلی الله علیه و سلم شیبینی کلامندن مراد رسول کرم دیکر که نبی صنیف
و استخوان و اندامی شیب اندی دیکدر بود بعضی خمره و خمره واحده و بعضی صنیفین
ایله غیر منف و منف اولمیه زور و نصیح اولمیه شیب رضی فیه شمر خمره و انت مراد
قولنده مراد اولمیه شیب تقدیر ایله سوز مراد اولمیه مراد اولمیه مراد اولمیه مراد اولمیه
ای مراد اولمیه غیر منف اولمیه ماه و خمره کبی میدی و الواقعه و لک سلسله
و غم **بنا لول و اول الشمس کون** یعنی نور مذکوره اولان احوال ذر ذره اولمیه
و شد ایوم قیامه و بوم موعوده خلافتک اوضاع مختلفه سی و اتم ساله باری اولمیه
نوارک بیانی ملا نظر بدوب صفا اتمتک روز بار خواتنه انجامی نیه بجز اولمیه
دبوتکونی شیب مقدم مقدم شیبه مبتلا اتمتک شرح آنده بعضی صلح کردن شیب
روایت اولمیه که رسول کرمی افوده کور و دیدیم که یارسول الله صبا شیب
شیبینی بود و بویور بیکر روایت اولمیه رسول کرم غم قول مذکور برین کلامم
و بویور بیکر نیه بن دیدیم که سوز بودک آبانندن غمی نیه قول مذکور ای کلامه یا غم اولمیه
رسول کرم بویور بیکر که قانتیم کما امرت قول شربی باغ اولدی و ظاهر در که

استقامنده ثبات اعلا ی مراتب و انصای مطالب و اصیب آثار در خبی بود که
الاستقامت غیر من الف کرافه و تخفی کلد که سائر سوز مذکور فی باغ شیبینی
سبب اخرون نشاة ابلیه با خصوص جمله یک مرتبه شیبی واحد و زور کیم سوز
اندی و الله اعلم **الحديث** حدیثنا سفیان بن یحیی اجماعاً **الحديث**
با موصلا تک کسوله در حدیثین اتمتک شیبی بخرج اید بخر عن علی بن صالح حدیثین مراد
اخراج اید بخر عن **ابی حنیفه** حنیف غمی و حمله تک فحش و با نشاة محبته سوز
بعده فایله در صحابی مشهور در اسمی شیب بن عبدالله السوائی در عیال کرم الله
کوفه تک بیت الملائکه امین نصب اولمیه سوز رسول کرم و فانت کله بلوغ مرتبه سینه
اولمیه شیبی **قال** فانی بوجیه در قالوا اضمی جمع صحابه راجع در کوفه فعل بود
قانی شخص واحد در لکن مسانده متفق اولمیه فکر یحیی بن جلیله سینه اولمیه یا خود حدیث
خاص فریبیده بیکر راجع در زبیر المطلق مقیده حمل اولمیه قاعده متفرقه در بیح
صیغه سی تعظیم بچون اولمیه تراک زو تبون و رویه علمیه مراد اولمیه اولمیه
جمله سی حمل نصب مسند ثانی و رویه بصیریه مراد اولمیه اولمیه تراک تعظیم موانع
یعنی دیدیم که یارسول الله شیب مرتبه سینه بالغ اولمیه زور بیا خود شیب
مرتبه سینه بالغ اولمیه خالد کور و زور قال فانی رسول کرم در شیبینی **و اولمیه**
یعنی نبی صنیف توان بزر سوز و سوزی متضمن اولمیه امیر یا بله و ذر احوال قیامه
و عذاب ام سالفه تخمینی اولمیه احوال مراد سوز قرآینه هر سوز که انده اولمیه

که مراد سوز کور اولمیه
احوال ذر ذره
سوز

نه یارسول الله

مذکور اوله حدیث خاصه ابن عباس بن روایتان سوره مکه مخصوصه و کلمه زاین
ابی صخره یقین از سن تخریج اندر که بیهوده بود و غیر منبر و بینه جلوس
ناگاه رسول اکرم بعضی سالها در خانه سندن ظاهر اولد لرجه لرن صیغایوب و التکرار لیه
قاله یرو ب نظر انظر حاله ابو بکر بغایه صاحب رفیق و لیس و لیسله بابی و امی قدس
فیک الشیب و بید که رسول اکرم لجه لرن اللزیه الوظیه اتیایه و بوی کفایت ابوبکر
و بده لراش با اوله رسول اکرم اجل شیبینی بود و اخواتها و بیدیر ابوبکر
اخواتی و بویور عکونه در رسول اکرم و بیدر که واقعه و قارعه و سال سائل و اذ
کورت و بعضی روایتده شیبینی بود و اخواتها و ما قبل الایم علی و اذ اوله
والله اعلم الحدیث **السابع حدیثنا علی بن ابی طالب** حاد مملک ضعیف و کلمه
اخبرنا شیخنا صفوان صادق فحمله در حدیثان بخار تخریج اندر عن عبد الله بن
عمیر تصنیف صحیح در حدیثی شیبینی تخریج اندر عن ابی بکر کسر ایله و شناه کلمه
تحقیقی ایله و ال مملک ایله در بن لفظ لا مکن فی ذلک کسر ایله در نفعه در عن
را مملک کسر و بیک سکونی و شناه ایله صحابی اسنده اختلاف اولد لرن ابن
اسماعیل بن حبیب بن حیان و تصنیف حیان بن ابی بکر و بیدیر و بیدر و تصنیف
در دید التیمی تا تک فخری بابک سکونیه نیم قبلیه شیبینی در تعیم الیاب جمع
تا تک کسر و بابک تحقیقی ایله تصنیف و تبرک و فی اصل سماعی بود و بده روایت
صحیح بخار شریحه کتاب الهدیه و را تک فحمله تصنیف صحیح ز باب شیبینی و

بهری سیریه تا و ایچون مخالف اندر که ضمه نور عکلی نیم عذی در ستم الیاب
قبائل مذکور دن بعضی لکن نیم در نیم در شین اخر از ایاب سندن قطع نظر شیبینی
لفظی بیان ایچون ذکر و شند بر بس انزیه و تصحیح اولدغی اوزره نیم حاد اوله
عصام بنضیه اعنی نیم آریاب تقدیر بزه در دید قال قال ابو ذر و لایق التیمی
علیه وسلم و معی ابن لی و اوجالیه و حیدیه اتی لفظنک فاعلنک حاله در ستم الیاب
عالمه بیه شرف اولدوم اولوم بکامقارن اولدنی حاله بیدر که ابوبکر کور کرسی
معلوم اولد که بود او و نسای روایتده حدیث مذکور این منور سندن اتی التیمی
مع ابی لفظله واقع اولد قال قال ابن مذکور در قاریته اراده بجهه دن ما توافی
منکلم محبول در که تامغول اولد قائم مقام غلدر و ضمیر مضموب مغبول ثانی در بعضی
بیدیر کسره رسول الی بک کور سوزی و بیدر که رسول اکرم بود **فقلت لما آتیه یعنی**
کسی با تاقل و لا توقف دیدم که **هذا بنی اسد بو اللهک** شیبینی نیم در زرجال
بر کالی و وهما به و شنامنی بیدر نه به بالغ او شش حق نیم اولدغنه معنه اظهاره بیل
در بهانه محتاج و کل تصنیف و بیدر که مستفایم در بنی نبی الله بیدر بیدر و
ارینه لفظی معلوم صیغه سنده اولم محمد که قال ده ضمیر مشکوک و بینه به راجع و مغبول ثانی
مخروف و ضمیر مضموب ابن لفظله راجع اولد و قاریت ابی اباه تقدیر بزه یعنی
رسول الی لور که ما تا ظاهر لرن دن بنی اولد فکر بینه مطلع اولد دن صکره فرزند
و بیدر که **یا بنی هذا بنی اسد** و احمد عبد الملک بن عیمر طرفین ابی زید دن رسول اکرم

کلیدم داد و گوید که ستر و بیدم که رسول الله بود و علوم رسول گرمی که در کده مها بندگان بود
لرزه و اندامه رنجه و در شد و بوی خراج اندکی حدیث که آنکه احمد ثابت بن محمد بن قنبر
ابن ابی رسته دن بن برم ایله رسول گره کلیدم مدینه طبرستان ببطر خنده رسول گره لای
بدرم بکا دید که با بنی انداز رسول الله و بن اول و غلبه غنم ایله بیدم که رسول گرم سانه
مشابه اولیه و بوی خراج اندکی حدیث معلوم صیغه اولیه بین بیدم و علیه ثوبان
جمله سی آریه لفظک مغولندن حاله در حقی آریه تک فاعلن مایقت تک فاعلن و عسا
بنی اندازن حاله زیدی ثوب خضردن تبار اولان تمامه خنده ایله صیغه اولان و بن
یعنی رسول گرمی که درم او زرنه کی نشی لباس اولدی حاله بعض اخباره او اولدی که
اهل جنک لباسی در و نفس و ابانده و علیه بزوان اخضران لفظیله منع اولدی و عا
بز و دید کلر حایه مخلوطا یعنی آناهجه اولدی حدیثی که دره و فی ثوب خضردن او خضر
مخلوطا در و دید لوله شعرتون نقیل ابو خیر قد علاه الشبب یعنی رسول گرمی که
قاج معدود شکر در که شبب کا غالب شامل اولمش و شنبه آخر حمره شیب اند عیار که
شکرک اطافه حمره ظهور یوب شکر حمره ایله مخلوط اوله زبعا عا و شیب شکرک
ابنه ایوب شکر اول قمری صکره آهسته بیاض اولور پس حاصل منی بود که رسول
الربک بر قاج شوری از ایدر که کاشیب مستولی اولمش شعرتون کور شیبی حمره ایله مخلوط
بنی اصول اشعار قمری شمع تدیکی حاله بعضی دیدر که شیب من ابی اسیر رسول
الربک بر قاج شکر آغار و حمره ایله خضبا اولمش این رو حکم ابو رسته دن ان شیبی

منصوع یا بنی و بوی خراج اندکی بومنیانی بیدم و الله علم الحدیث ان من
حدیثنا احمد بن منیع و کرمی مروری **اجزای شریح** جسم ایله شریک تصنیف بر بنی
النعمان البعداوی لخمی که اصلی صفاهانی در **اجزای حاد** مبعک تشذیریه
بن سلمه عن سماک بن حرب مروری **قال قال سماک** در قیل لجا بر بن سمون بنی
تمه دن سوال اندیکه **کان فی راس رسول الله صلی الله علیه وسلم شیب رسول الکرم**
موی سفید ارمی بیدر و بوی شیره هل کان واقع اولدی **قال جابر** حوا بینه و بیدر لم یکن
فی راسه شیب **الاشراک فی مغرب راسه** شوات اولان بنون نخل ابو خیر مجرب
بیمک و فایک کونی مرانک کسیر ایله باشد شعرتون اوله من موصوف اسمی در بنی
بیاض شوریق ایله با شیبک سطنه بصر قاج معدود بیاض شکر در ایله اگر اذ اذن
هالک تشذیر ایله افسان بیدن فعل ماضی **وارا من** موازات ان تا خود در سر و احصا
الذین یعنی رسول گرمی دن استعمال ایله و میبک که بانگدن یا غلا و قدر و قنده لایق
شکر ستر و لضا ایدر مقصود بیاض اولان شکر قلتن بیان در پس لفظ درین دالک صحنی
دهانک کونیه فارسیه روغن در کیده باع مستح او طوطا در در خضری دایم حمره ایله
رنی جاز در دید کلر او زره و من روغن ایله طلائعک است اولور مبرک دالک ضمیمه اولدی
استینا و قیلد ان اولوز کرداک فتحه روتیه عده انسه منی جهنم دن اولور که
سبیتی قوی ظاهر در دیدر زبوا داک فتحه اولدی قنده سارا اولان روغن ایله طلائعک
ضمیمه اولدی نفس روغن اولور و الله علم و صلی الله علیه و سلم **ما حاد**

فی خضاب رسول الله صلی الله علیه وسلم خضاب ما یحقیق به یعنی خضاب آنکه
شبی سینه در حاکمی مویض خضاب ضرب با بدن بویان منتهی استعمال
و معافه نما اولان بود و خضاب هم در کبر که خضاب الرجل در لکر خضاب خضاب
ان لوه و اگر خندان غیری شبی بلبه خضاب صبح در لکر مضمون بود و در کبر
الحديث الاول حدثنا احمد بن منيع اخبرنا شيبان ما نك ضحى شيبان في حقه
حديثه سنة خرج ان يذبح اخبرنا عبد الملك بن عمير تصفير صبغة يده و عن ابان بن عثمان قال
قال ابان بن اخبرني ابو ذر بنه قال اخبرني نك على طريق الاستبان في حديث
النبی صلی الله علیه وسلم مع ابن ابی نکت طرفه بر بعض سخنه ده منی با یک کونی ناعنه
این بی رفع ابان واقعه که قال قال رسول کریم **بتداند اخبر برب انک**
تقدیر نه در عنقه استقام ایله نه کیم بعض ابانده واقعه که در انزه نکت فخر او لسته
استفهام غمائی منی اولوز استکبرت ام کت من العالمین قول شربی کی لکن روایت
اینکی معلوم دکدر در روایت در ایندن مقدم اولیدی منعی یعنی ابو ذر نه دیر که رسول
حضور لرزه کلام او علوم ابانده مع رسول کریم بود که با ابانده اولوز بو می ز کوبار
کریم ابو ذر نه نکت او غنی و ارا بیکین سلوب تفسیری معلوم در کل کبر بعضی دیر که سیاق
بند او فرستد در رینی بو شخص او فخر می دیو سوال بود دیر فقلت نعم یعنی حجاب
او علوم بود در باب او علوم در دیرم انتمد به همزه نکت کس به علم زنده امر حاضر اولن
اوزه روایت اولکه یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم خضاب او علوم اولده غمه قرار ایله کینه

127 بعض سخنه در مکلم و حده اولن اوزر ضبط اولده یعنی بو شخص او علوم اولده غمه قرار
واقعه ان ایله هم بس انتمد به جمله سی نعم لفظک مناسی متوره اولوز معلوم اولده که زمان
جابه لسته بس بر طابینه ضمان خبابان ده ایدر که بد کبر خضاب لسته بر کبر خضاب
اندا اولوز ایله بس اوزر نه انتمد به لفظی اریادون مرادی کید و و غنی مبانده
مذکور محقق اولدین اشار ایله لکن شرح مطهر بوقعه و نیمه ابطال کده قال الله
ولان زوارزه و زحری بلندا قال رسول کریم **دیر که لا یحیی علیک ولا یحیی علیک**
سک خضاب لسته ما خود اولوز بس دخی اولوز کاب خضاب لسته خود او کسین زبارة مهوره
ان جابه لسته بسخ او غمه در حدیث اخرده بو لفظک واقعه اولکه که ان لاجبی جابن
ولان اولوز علی والده و احمد بن منیع طرفه لک ابن ابی ذر نه در خیر کبر
پدرم ایله رسول کریم حضور لرزه واروق رسول کریم پدرم انک بنده دیو سوال بود دیر
دخی ای و رب الکعبه یعنی نعم رب کعبه حیون او علوم بود دیر رسول کریم خضاب بود دیر
پدرم دیر که انتمد به ابن ابی ذر نه دیر که رسول کریم بنم پدرم غمنا منی پدرم
کوروب بنیم دیر و اما انه لا یحیی علیک ولا یحیی علیک دیوب ولان زوارزه و زحری
دیو بود دیر قال قال ابو ذر نه در و **رأيت الشيب احمر یعنی لکر کور کور**
آغاز نه قریب اولدی کون ما خود جنتا ابانده جنتا لکر کور کور مقامه مناسی
حاکم در شیبه احمر مضمون بلخا دیو تخریج اندیکه مهوره در دکان قد لطح حیه
دیو تخریج اندیکه مناسی ثانی بی نوید در و ابن جوزی کتاب الافاده غیلان بن حاطر غیلان

ابن رسته دن كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتخضب بالحمام والكنه ويخرج اليه
رسول كرم خضاب كذا كذا صرح في ان الله تعالى اجز بايه خضاب متعلق اولان اخذنا
تفضل اولوز قال **ابو عبيد** شيخ مصححوه بلفظه واقع اول كذا تيرك ديدك مضافت
اسم او درينه غالب اولغه كذا وكذا من اولين ظهور در اولين كذا كذا كذا كذا
انك متعارف و كذا و عمام و ديدك لفظيه تعبير عمدي شاهد شريف مذكورده اولان
ملك لفظيه اشتباه اولين الحون وقال لفظيه تعبير ممدوح جمع غير سبقت نيكى چون
مذاخره بفرقه ره اشاره در **احسن شئى اوى في هذا البنا لفظى** و كذا
عبارت و بايد در اول كرم خضاب نذكره اول اولان با در ينى نذكره
ابورثه دن در ايت اولان حديث مذكور رسول كرم خضاب حصنه روايت اولان
ارحى و افه دخی بيان جهنم دن اوضی در اولان خصوصه اظهارى بر دن
ما خود در فانك ضحی و سينك كونه لشف و بيان ستمنا بمصباح غير حاجى بر كره
فتر الشئى فتر امن ما ضرب بيته و ارحمة و السعيل لامباله لان الروايات
ان النبي صلى الله عليه وسلم لم يبلغ الشيب و به حشيتى بان در ينى نزار و ابا
رسول كرم شيب مرتبه نافع اولوز شيب نده خضاب محتاج و به حشيتى نده باقى
اولغه دلالت ايدى ابورثه بيان ايدى او در رسول كرم شيبى حشيتى
اولين لافتره حشيتى اوليه مضافت موكلا من دن اولان بود كه ابورثه نكرت
امر قولى حشيتى مراد مقدمه شيب اولان حشيتى اولوز خضاب حاصل اولان حشيتى

كوبار رسول كرم مقدمه شيب مرتبه نافع بالواج اولوز عين شيب مرتبه نافع اولوز كره حتى
خضاب محتاج اولوز بولكلام دلالت ايدى كه مصنف خضاب قائل اولوز بولكلام
ابورثه دن رسول كرم خضاب نذكره نبي موضح اولان و ابا مصنف خضاب نذكره با اوليه
مولى اولوز مع هذا الحاشيه نيك سوزدن منقذ اولان بود كه مصنف قائل اولوز
و خاطر فاره خلو ايدى كه مصنف في هذا البنا اولوزه با دن مرادى شيب خضاب
ذرا شيب خضاب مير سيزه نفع ايدى در و با دن مراد مفضل علمه اولان بود با دن
حاصل نبي بود كه ابورثه حديث شيب خضاب خصوصه وارد اولان نزار و با دن
واظهر در نزار رسول كرم شيب مرتبه نافع اولوز دلالت ايدى و ابا رسول كرم
خضاب نذكره خضاب اولوز نزار فاما ابورثه نكرت ايت الشيب احمر قولى دن
خضاب نذكره خضاب نذكره نبي كرامت مشاهده ايدى نفع اولوز ايدى ابورثه
حديث بر كره با شيبه ذكر و به كره ما خضاب ذكره نكرت باغ حديث مذكور
شيبى اثبات جهنم با شيبه و خضاب است جهنم با خضاب به شيبى اولوز
در ايات صحيحه ايدى رسول كرم شيب مرتبه نافع اولوز فلور نك معناسى شيبى
و با شيبه ذكر اولان ابن رسته نكرت و شيبه احمر ديدك معناسى اولوز شوقه
الشيب قرينه شيبى قائل ايدى و با خضاب ابورثه نكرت ايت الشيب احمر ديدك
بن رسول كرم شيبى خضاب نذكره چون احمر كورم يعنى اولوز شيب حشيتى
شيب شيب قائل اولوز در وقت اتمش موبن خضاب اولوز اولوز مراد ايدى اولوز

ايدى

و در حق او و جلدان و فیضا پوشیده و کلام که مصنف عنوان آن **بخطابه** است
رسول الله در بیان آن که در آن حدیثی است که در آن است **بخطابه**
که در آن خطابه قابل اوله **بخطابه** رسول الله و حدیثی که در آن است **بخطابه**
ما صح به الطبع البلیغ والذوق اللطین والله یقول الحق **بخطابه** رسول الله
را که کسریه در آن **بخطابه** که زمان جاهلیتیه مذکور است که اسمی است
البی بیانی باشد سیده مورثی خاطر فایده خطابه که مصنف آورده است
بیان آنکه ابی ابراهیم الثوری به اشتباهی در آن حدیثی که در آن است
استیماره ابورثمه البی ترجمه سنده و دیگر که قدم علی البی علی الله علیه وسلم
فقال له علیکم ما هذا انک قال ای الحدیث **الحديث الثاني** حدیث
سقیان بن کعب خبرنا ابی که مراد و کعب در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب**
فخبره در عثمان پدری عبدالله در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب**
نقده در قال قال عثمان **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
بنی ابوریه دن سوال اولند که رسول اکرم شاران **بخطابه** رسول الله علیه وسلم
جوابده دیگر که **بخطابه** رسول الله علیه وسلم **بخطابه** رسول الله علیه وسلم
وروی ابو عوانه عین مذهب فخریه الوضاع الواسطی الزار در حدیثی که در آن است
هذه الحدیث ابوریه دن روایت است که در آن است **سقیان بن کعب**
عبد الله بن ابی سنانی در ذکر او که عثمان که حدیثی است که در آن است

بدر نه نسبت کند **فقال** قال عثمان **در حدیث** بنت ابی امیه ابن المغیره که رسول
الکریم از او ج مطلع و در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
ام سلمه ذکر آنکه در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
نقده اوله عثمان حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
و محمد که حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
دیگر که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
ابن ماجه و احمد و ترمذی و ابن ماجه و ابن کثیر و ابن کثیر و ابن کثیر
عثمان بن عبد الله بن مهران **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
بیر شوخصه **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
ایله **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
رسول الکریم **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
ام سلمه عند رسول الکریم **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
واراید و در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
مخضوبی که در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
ام سلمه در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
مرادی شریک است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم
حدیثی که در حدیثی که در آن است **سقیان بن کعب** رسول الله علیه وسلم

شریکین محضاً کوردی سینه خبر دردی آمدی نذر که عبد الله کس عینده
 کوردی شریکین محضاً کوردی سینه خبر دردی آمدی نذر که عبد الله کس عینده
 آنکه نقل اثبات کرده و عبد الله کس کلاماً منزه رسول اکرم حال حیات در نه حقیقتاً کلاماً
 اولی یعنی کسی خرید که انستون روایت ایندی که حدیثه دخی دلاله توقیفی بر اینست
 خصایص مندره روایت اولیان احادیث مابینه مباح و غیره نمی گنجد که خصوصاً
 فلان صنوع الی اقبل او یقال و اینها بصراب و الیه المرجع و المآب معلوم بود که
 رسول اکرم موی غیر بوی بینی حقیقتاً اندک در و حقیقتاً اندک طوری خصوصاً و احادیث منقده
 روایت اولی که محمد بن ابی بکر نووی دید که رسول اکرم اجبانا حقیقتاً و اجبانا ترک نموده
 کس خصایص مندره عدم خصایص کوردی وجه او زره روایت اولی بر و دخی معلوم بود که
 سلفاً و خلفاً علما اختلاف اندیکه حاشی خصایص علمای قول مناسبی را بر این
 مسؤل و سنیان بعضی علما حقیقتاً آنکه معتقد دیدی از زبانی جاری مسلم و نسای ابو
 هریره درون تخریج اندیکه رسول اکرم بودید که بود و نصار شوران ساعت اندیکه
 سزاوار بود خصوصاً مخالف اندیکه صلیف استیک که اندک احمد سیدین ابو
 امامه در تخریج اندیکه رسول اکرم انصار درن سیر قاجاق صفالی سیر کوردی
 یا منظره انصار صفالی که بر قرقری با صا و ابیه بویاب اول کتابی که یافت
 اینک طبرانی کبیره و عقبه در تخریج اندیکه رسول اکرم انصاری که یافت اینست
 تغییر ابیه امیر ابی رابیه که مندره حسن بن کبار صحابین جم غفیر رضی الله عنهم

بویاب رابیه و اکثر علما از حساب اولی در دید بویاب رابیه در تخریج صفالی
 روایت اندیکه رسول اکرم بودید که من شایسته حقیقتاً نه نور الان فیها
 او خصیصها یعنی سینه صفالی انصاری که صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 قویاره یا بویابیه زبانی قویاب بودید بویاب بودید اولی و در تخریج این کتاب
 مودون تخریج اندیکه رسول اکرم بودید که من شایسته حقیقتاً نه نور
 بوم القیمه یعنی سینه صفالی انصاری که صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 و طبرانی ابن مسعود حدیثین تخریج اندیکه رسول اکرم صفالی تغییر ابیه بویاب
 که مدعی و سلمه بن الکوع و ابی بن کعب کبار صحابین جم غفیر رضی الله عنهم صفالی
 بویاب بودید طبرانی خصایص مندره صفالی اولی که صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 اندیکه رسول اکرم خصایص مندره صفالی اولی که صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 بشیخ و شیخ اولی مطیع اولی سینه صفالی که صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 بودید و زره اولی سینه صفالی که صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 آنکه اولی در رسول اکرم اهل کتابه یافت آنکه امر زبانی است آنکه چون در
 شری حقیقتاً آنکه صفالی کانور اولی که صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 و کل این خصایص ابیه تقریر آنکه با غایت شهرت اولی صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 دخی معلوم اولی که صفالی بویابین حقیقتاً اولی صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 صفالی سبیه ابیه بویابین حقیقتاً اولی صفالی کانور اولی بودید که با صدف

ابوی که اولی که در تخریج صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 الفرضی البیرونی در آن عبد الله استیفا
 قناره در آن نقل اندیکه اسناد اولی حقیقتاً
 اولیان ابوی که در تخریج صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 حقیقتاً ابیه بویابین حقیقتاً اولی صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 تمار که در تخریج صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 ابوی که در تخریج صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 ابوی که در تخریج صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 ابوی که در تخریج صفالی کانور اولی بودید که با صدف
 ابوی که در تخریج صفالی کانور اولی بودید که با صدف

اهدو باقی کرده در بدلیه شیخ محمد بن ابی الدین نوری کاتبه تحریرم اول مناسبت آنکه در بعض
 علماء بدلیه که خوانده سیاه ایه بویامعه نخست و در سائر اوقات در حضور
 و غیره می و صادر ایه بویامه مستحب و افضل در بدلیه زرا احمد بن حسن بن محمد بن محمد بن
 اندر که ابو بکر بن بوری ابو حنیفه بی بوم فتح مکه و ضریقه بود که رسول کریم
 حضور عالیزاده کوردی و پیشگاه هدیه وضع ابودوب ابو حنیفه شرف اسلام آنکه
 اولاد خود باشی و صفالی ثناء دید که او تکی عاشرش ایدر رسول کریم بنی
 هذا واجتنب السواد یعنی ابو حنیفه نک صاحبین جناب ایه تغییر آنکه
 سیاه ایه جنابان اجناس ایلک دیو بوردیلر که کلمه سلم خابردن خود مکره
 قریب خرج اندر قطری و این عاصم بوردن تخریج و زیاده اندر که ابو حنیفه بی
 کونور و صاحبین قهر نمیه بویامه و ائمه اربعه احمد و ابن ابی حنیفه
 تخریج اندر نوری صحیح اندر که رسول کریم بوردیلر که این احسن ما غیرم به شیب
 الحیا و الکتم یعنی باقی شو تغییر ایه که استیسا که زیاده کوزی جنابان در
 و سابقا بیان اولمندی حیا و کتم ایه معاصبا اولم فیمزنی و سیاه ایه بنیذیر
 حاصل اولوز و ابوداود و ابن ماجه ابن عیاش بن تخریج اندر که رسول کریم حضور زریه میر
 او و او که صفالین جناب ایه بویامه رسول کریم بوردیلر که ما احسن یعنی نورنگ
 عجب کوزل رنگ بود که کتم دخی او و او که حیا و کتم ایه بویامه رسول کریم بوردیلر که
 هذا احسن یعنی نورنگ اول کی رنگن زیاده کوزل و دیگره دخی او و او که

ان جلی بر اولم سمید فرود
 کدونی آن اولوز فارسی
 در منته سید بر
 م

صادر ایه بویامه رسول کریم هذا احسن یعنی نورنگ اول کی رنگن زیاده کوزل
 زیاده کوزل دیو بوردیلر و ابوداود و ابن عیاش بن تخریج اندر که رسول کریم بوردیلر که
 یکون قوم فی الزمان تجویب هذا السواد اصل الحیا لایجدون را حیه بنی یعنی نورنگ
 به قوم اولوز که شویا ایه کور حین قور ساعی کوی باریر و قوم مذکور حین راعی یعنی نورنگ
 یعنی حنیفه کور و طرانی و ابن ابی عاصم ابوالدرداء حدیث تخریج اندر که رسول کریم
 من حنیفه بالسواد و ایه بوم فیمزنی یعنی کور سیاه ایه جنابان یعنی نورنگ
 قیامت کوزنده انکیزین سالک یانور سیاه ایه و بقیه سیاه ایه جنابان سیاه ایه
 جانور کله و بدلیه و اندر با بقدری جنابان سیاه ایه و در حاله کرامت مکر علاج بویامه
 و دخی معلوم اولد که ابن کلثبی دید که بنی آمدن اول سیاه ایه جنابان یعنی نورنگ
 عبد المطلب و ابن عبد البر استیسانده دید که سلامه اول سمیره ایه جنابان یعنی نورنگ
 و دخی معلوم اولد که انک علیا عذره آغازن قلدیر بولیاق مکره و در ائمه اربعه عمودین
 مرفوعا تخریج و تحب ایدر که رسول کریم بوردیلر که لا تقفوا الشیب فانه نور المؤمن یعنی
 آغازن قلدیر بولیاق زرا ان قبل مسلم اولان کت نوری در شمس قاده طراندن
 تخریج اندر که کان بکره نقت الرجل الشبه بالبضا من سیه حیه یعنی رسول کریم
 باشند که صفالین عاشرش قبل قورمانی بولم سوره ایه بعض علماء دیدیلر که آغازن
 قورمانی مکره کله و مکرزین قصد ایه اوله ابن عربی دید که رسول کریم نقت شوند یعنی
 حنیفان یعنی نورنگ اول کی رنگن زیاده کوزل و دیگره دخی او و او که

سنن صحیح
 سنن صحیح
 م

شیخ محمد بن ابی الدین فیروز آبادی
 حایه سننه و دیدکی کلادن
 نقت اولوز که در باب
 نقت شیب
 صحیح
 م

تقریر حدیث
عزیز
در
ص

تفسیر خلفه اصیبه و قدر و دینی معلوم اوله که زعفران عمر و بن شیبان این است که رسول اکرم
مبارک الحیه از کس طوان و غضن قلع ایدر آید و دردی این با بدن نخرج بخوبی این که
رسول اکرم مبارک شایرین قص ایدر آید شارب رگید بس و فاسد بس و در
قص فم من و بکدر و در زید بن ارقم دن نخرج اندر که قال علیه السلام من لم یح
شاربه غلیس رسول اکرم بودید که سینی المنین کس زیم که و در دن محدود و کلید
صحیحین واقع اولد که خالوا اللیکین و فزوال اللی و انحصار الثواب یعنی رسول اکرم
مشیر کس مخالف ایدوب صفات کس خالو یک و بقیه زیاد قص اینک و دینی معلوم اولد که
بسی قر قحاقی افضل در راس اعلمی بو علما احصا ایدر مطاوه دیدر که سنی توبه فم من
اک در که طوطا عک طرفی کورینه ابن عبد الملک مالک دن این است که و نخرج شارب
و یعنی اللی یعنی شاری انجفا و حیه بی جوق اینک که در یک صکره شارب انجفا کس
انک در یک و کلید زبک یعنی تراش ایدر کس نیم عمدت تادیب اولمن کس در این
نقل اولد که یعنی تراش انک در در تراش اینک ایچون ضربید ایدر ضرب
کسک تودی دیدر که قص شارب مختار اولان بودر که طوطا عک طرفی ظاهر و خنجر
قص اولتوب اصلد انجفا اولینه طحاوی شافعیان بخصوصه متعلق قص کوریدر دیدر
وامام اخصیه اما منین عمدت غر ارس شارب انجفا تصبیر دن فصل بودی یعنی
قر قسک کسبند علما احصا ایدر امام عالی انجفا العلوم ده دیدر سناله کس
انک در با یقین و خنجر در فزوال ایدر آید و سالیس سبک ایچون

شیخ محمد بن خضر زانادری
امام اخصیه و زعفران
محمد منتب اشک
فاضا آنک از شیخ
و در کس ابن عبد الملک
نقل و طحاوی
سالیس در

عبادت و تفسیر سباله لر قر قس مکر و در دیدر اعاجم و مجوس اول کتابه شبه اطرین
قطان صواب دیدر زیا ابن حبان صحیحده ابن عمر حدیث روایت اندر که رسول اکرم
خضر لر زنده مجوس احوالی ارا و کس رسول اکرم بودید که انتم یوفون بس اللهم و کلون
بما تم فی لغوتم و احمد مسنده ابی امام دن این است که رسول اکرم بودید که قصا
سبالم و وفرو عن بینکم خالوا اول الجاب شرح تقریر الایسانیده و دیدر غایب
عشده کسچی در نخرج منین و الله اعلم و صل الله علی محمد و آله و صحبه وسلم
باب طحاوی کس رسول الله صلی الله علیه وسلم کس کاف فحیده کوریدر
بجک منین صغیره نخرجه منین در و بنفاده من جیب انه و انه کاف ضعیله استماع اولد
دن جیب المنی فتح کاف ایدر انصاف در و ایدر احادیث یک اکثر نخرج کاف ایدر
لفظه مناب یعنی بویاب رسول اکرم کس حقه وارد اولان احادیث نخرجه بیار
مضیف بیارید با عبا الطریق الی حدیث که اندر کس فی الحقیقه قدرت حدیث
احدیث الاول حدیث محمد بن حمید تفسیر صغیره در ابو عبد الله الزرار که ابن
منین حسن الرای در دیدر انجفا ایدر اول الطحاوی طحاوی نسبت در که طحاوی
عن عباد عین مهنک فتح و با موهبه کس تفسیر لیه در کابوسه البصر القاسی
صد و قدر لکن قدر ایدر نیم در و نخرجه تفسیر اولد کس منصور اسم خول سوله در
عن علقمة عن ابن عباس ان النبي صلی الله علیه وسلم قال اتجدوا بالیا محمد
یعنی رسول اکرم انجفا ایدر اتجدوا تفسیر ایدر لیه انجفا یعنی کس کوریدر سبک کس

زیرا این حکایت شیخی از طریق ایدر
اراد انقدر حدیث ثانی در سبک
اکرم هر کس که اتجدوا بالیا محمد
ایک دو لفته اولد و نخرجه
او حقیقی روایتی در حقی
منتهی عمل ایدر

و هم که بریده دال مملو ایله قوریزه مال بی سبب طاش در که حجازه جوق بولونور و کوی
 اصم نمانده اولور حتی بعضی آغیده مرقه اصمها در بره و حجر مذکور کوی این قدر سر صیه
 آغده اطلاق اولدوغی صبر کلامند است با اولور نواج الالاسانی اعدتو تیار دیکه دامان
 کوزن باش آغماغی و کوزده اولان یازد رفیع ایدر و کوزده اولان غصبه و سحر و بره
 و کوزک صحتن حفظ ایدر بره و قیاسه بنجایه نافع دره ایدر و دوسیدین بوزده دن بولور
 یقین نکره که انه غلبه هم امر بالاعمال کورج غلبه النوم یعنی رسول اکرم وقت اولدور
 خالص صاف اولمش ائمه استی بله امر الیکه صابنا به مروج تسمیه اولدورنگ و بهند ایدر
 کوی با ائمه کوزد و رایحه سی بوق این سبک اضافه اولدور ایجه و بر کوفه صمیمه ائمه لفظه
 یا خود ائمه ایله کمال کوزده ایدر و با شدن نازل اولان مولودیه بی االه ائدی
 کوزی کوزل ایدر و **تبت الشور** آیات دن ماخوذ در توریک **تبت** تبت کوزد و بر کوز
 شبنک فحیده و ایت اولدور و تور مذکور دن مراد فرکاندور و بی دفعی کوزک کوزدن
 این ای علم و طرانی علی کرم الله وجهه دن شولفظ ایدر کوزج ایدر که علیکم بالا غده فانه
تبت الشور مذمومه للقدی مصفاة للبصر یعنی ائمه ملاقات ایله کوز ائمه ایله
 و کوزدوشن خوبی کیده برچی کوز صای ایدر در **تبت** معلوم اولدور که این طریقه و ائمه
 فهم اولور و احادیث ائمه دن سبب اولدور اوزره صبر سکن این سبب اوزوب
 زهدن مراد قول محقق و یکلر زینی ابن عباس علی التحقن دیر که بهر از ائم لفظی اولدور
 دفعی استعمال اولدور ارجیه کوز استمال کوزل مشکله در تصفیه محمد بن محمد راجع دیر

ائمه رابعه کلوه طران
 ماخوذ در بی زرا ائمه
 اکتیال صحیح

بر لفظی کوز
 اولور کوز
 سبب

پس زعم معنای بنادر نه محمود و محمد بن حمید رسول اکرم ایله کند و ما بسینه وضع اولدور
 و ساطعی اسقاط رسول اکرم کلمه حی را ایدر و کند و خبر ووردی ایچون حدیثک
 اشعار ایچون زعم عنوانده ذکر اولدور **ان النبي صلى الله عليه وسلم ان عمه مک حمله دره**
 لفظ زعم کله یاظن منشاء اولدور ایچون **کانت له ملکه** میبک ضعی و کلام سکونی
 و ما همده تک ضعی قلامک فحیده علی خلاف العیال آله کل منته که مراد سوره ان دره
یتخیل منهنها لئلا یلذت فیهن و طایفه یعنی رسول اکرمک بی سوره دانی وار ایدر که بی
 شکر خوابه ارم دن مقدر طوج که صانع کوزینه و اوج کوزینه منور سوره ان دن بی سوره
 چکر ایدر درور **ثلاثة** دید که نمیش دن نهیم ایچون فی ایدر بوب صانع کوزینه کوزله
 فی ایدر بوب صول کوزینه اشارة ایدر ایدر و او د ایدر بوب دن تخریج ائمه که رسول اکرم
 بوزدیر که من **التخیل فلیور** یعنی کوز کوزینه سوره چکر کوزینه ایچون و شیخ محمد الیدین
 آبادی صراط مستقیم نام فارسی بالیضنه دیر که رسول اکرمک کندور و محسوس سوره
 وار ایدر مبارک کوز کوزینه سوره چکر کوزینه اوج کوز صانع و ابلی که صول کوز کوزینه چکر ایدر
 و صانع کوز ائمه ایدر بوب صانع کوز بوبه ختم ایدر ایدر که ایدر ایچون صانع کوز بوبه
 ایچون صول کوز بوبه سول کوز صانع کوز چکوب من التخیل فلیور دیر بوزر ایدر
 و ایچون کوز سوره بی تک چکر ایچون قول اردوز قول اول بوزر که هر سوره اوج کوز سوره چکر
 هر سوره کوز نظر ایچون اولور قول ایچون بوزر که صانع کوز اوج صول کوز ایچون چکوب
 کوزله نظر ایدر اولور و این صحر اصحال آخوذ فی ذکر ائمه که هر کوز ایچون سول سول

الحديث الاول اجزا بعض ده حدیثی است که در کتاب **محمد بن محمد** **الکلبی**
اجزا الفضل بن موسی ابو عبد الله مروزی نقل کرده و ابو تمیله نامشاه قزوینی
ضمیمه تفسیر صبیحیه در که بحی بن واضح المروزی الانصاری در تفسیر در زید بن حباب
حاجه همدانیک ضعیفی و ابو محمد که تحقیقی ابو در تفسیر در **عبد المؤمن بن خالد** مروزی
نقل کرده **عبد الله بن ربیع** ترجمه می مروزی **عن ام سلمة** که ام المؤمنین در
قالت کان حب الشیاب الی رسول الله علیه وسلم القمیس و این حدیث
احب فضله کان اسمی و القمیس نصب بیه خبر اولی او زره واقع او که معنی رسول کرده
نیاید که ده مجوزی قریب است که در غیر یک یک چون میرک احب بجه القمیس اسم
دری جایز در یک بعضی شرح بر سینه زره و نصبی روایت اولی در سینه او بود که
افعال ناقصه معمولی زره یعنی القمیس اولی اسم و اولین نصب بیه خبر اولی او
به مقادیر که مقصود رسول کرده شایان بنیدن زاده سوگند اولی او است **قمیس** اولی او است
اسم اولی او رسول کرده عند زره قبضه اسمی یا اولی او **القمیس** اسم اولی او است
و قمیس ذات اولی او است محکم به و القمیس محکم علیه اولی او است اولی او است
چون در که شخص که زوی آنکه سینه ای شنیدن عبارت و یکیش اولی او است
مطرز زره نوبت اسکتان بنده صوفی و ابریم و کورک در کبیدی شبیه اطلال اولی او است
نوب اطلاق او نمازید خبر زره بریدی قمیس نوبت که یکیش اولی او است یکی اولی او است
یکی اولی او است اولی او است اولی او است اولی او است اولی او است اولی او است

دیوار دیده و جفا کوس قمیس زره او در وصف در که ترکیه بوک و فارسیده چشم
دیوار اولی او دیده و حدیث مذکورده قمیس در مراد بنده ان تفسیر در در شیخ محمد الیرینی
فیروز آبادی تفسیر در او است که رسول کرده صوفی بن قیس عید ایدوب الیرینی
اندام حلاوة بخا مرقع ریز اولی او در صوفی فروردن با که که یکیش تمام محکم
اخراج اولی او تفسیر جمع قمیس کله و قاف که ضمیمه در رسول کرده قمیسیه در غندی
قمیس معنی روایت او را زره زاده سینه ای که او زره و بنده نقلی ابو در و خفیه
و بس قمیس ناقصه در **الحديث الثاني** که حدیثی است که عینی لکن بنیاد
متخالف در بعضی حدیثی بنید در **حدثنا علی بن محمد** همدانیک قمی در حدیث
حدثنا الفضل بن موسی عن عبد المؤمن بن خالد عن **عبد الله بن ربیع** عن **ام سلمة**
قالت کان حب الشیاب الی رسول الله علیه وسلم القمیس
بیان مودر است **الحديث الثالث** حدیثی است که در **مجموعه کسر و ما بنیة**
نخسته یک تحقیقی ابو در **ابن یونس البغدادی** ابو هاشم که اصلی طوسی در تفسیر
حدثنا ابو تمیله عن عبد المؤمن بن خالد عن **عبد الله بن ربیع** عن **ام سلمة**
معلوم اولی او **قالت کان حب الشیاب الی رسول الله علیه وسلم القمیس**
و **القمیس** معلوم اولی او که مصنف حدیث مذکور را در ارجح اسناد اولی او است
روایت نالته ده جمیع شیخ ده عن ام سلمة لفظی مذکور اولی او بعضی حالی معیار اولی او
همین اسنادین سابقین معیاری ظاهر در و بعضی ده بود و بنده

بکتاب فقهی از ابن کثیر
 در باب اولی
 آخره اینست
 اولی

القیس لفظی ابی ابراهیم اولی بکتابه جده لیب انی جان حال در ضمیر مضمون کتابه
 و هو لفظی ابی ابراهیم در باب سابقه اوج و هبه یا اولی و اولی کلامه
 ضمیر سکن ابی جسی راجع که مضاف بشامل در بعضی نسخه ها قال ابی جسی اولی
 بنیایه قریبه در قال یابن ابی العبد در فی حدیثه قال مطلقه عن عبد الله
 بن بربیره عن ایه عن ام سلمه کما نقله عن عبد الله بن موهب
 بلفظی بولیده که اثنا عشر عن ایه لفظی بولیده و محمد که حدیثه معلق اولی عن ایه
 لفظی قول اولی بنی زیاد بن عبد الله بن رواتبه عن ایه عن ام سلمه در کلامی
 ویدر که نیم شیخ اولان زیاد بن ابی جده بنی حدیث اند که عن ایه لفظی ذکر بنی حدیث
 مذکورده عن ایه لفظی بن زیاد اعمد و کذا روی غیره کلامان مضمون
 ابوبکر و این بقویه روینی عن ایه لفظی زیاد بن ابی جده کلمه بولیده
 صحابی بنی شام و فی بعضی روایات ابی جده و ابی جده که زیاد بن ابی جده
 یزید بن ابی جده **عن ایه و هو اصح** مصنف بکلامان مراد که
 ابی جده بعضی او قانده حدیث اند که اسناد و عن ایه لفظی زیاد بن ابی جده
 زیاد بن ابی جده حدیث اند که لکن زیاد بن ابی جده اصح در یک اولی و محمد که
 ابی جده و اما حدیث مذکور اسناد و عن ایه لفظی زیاد بن ابی جده و اسناد
 محمد بن حمید الرازی عن ایه لفظی اسطاط اندکی تخلیطان نایند و زیاد بن ابی جده
 و این زیاد بن ابی جده و فضل بن موسی ابی جده را به منکر اندر مع هذا محمد بن

و بعضی او قانده زیاد
 انما ابی جده
 الرازی حدیث
 اندکی

حمید الرازی که عنده نفعه و کلامی استخفاف مذکور بیده هو اصح قولی مصنف کلام
 اولی و اصحاب راجع بود که هو اصح قولی ابی جده کلامی اولی بنی حدیث مضمون
 و عن ایه لفظی ذکر ابی جده محل زیاد بنی بیان ابی جده اولی ابی جده حدیث مراد
 ابی جده عن ایه لفظی ذکر ابی جده کلامی و هو اصح در ابی جده اسناد اولی محمد بن
 حمید فضل بن موسی و ابی جده در زیاد بن ابی جده عبد المؤمن بن خالد بن ابی جده
 و ابی جده عن ایه لفظی اسطاط اندکی و ایه مطابق کلام مراد ابی جده عن ایه لفظی
 زیاد بن ابی جده اصح بود و زیاد بن ابی جده ابی جده و ایه مطابق
 و بعضی نسخه بنی حدیث ابی جده در زیاد بن ابی جده و عن ایه لفظی زیاد بن ابی جده
 موافق اندر مع هذا ابی جده نفعه و ثبوت فضل بن موسی بنی حدیث مراد
 و زیاد بن ابی جده که چه صد و قدر لکن خطای جوید و ابو جده عن ایه لفظی زیاد بن ابی جده
الحدیث الرابع حدیث عبد الله بن محمد بن الحجاج حاصه حدیث فتحی بنی حدیث
 تشدید و در حدیث معاوی بن بشام عن ایه بابه موافق حدیث
 سهله فتحی و یا مشاهه تحیه کونی ایه در بعضی ابن فضال حاصه حدیث فتحی
 و لامک فتحی و یا مشاهه تحیه کونی و یا موافقه ایه در حدیث کونی و یا موافقه ایه
 و بعضی نسخه و عن ایه بنی حدیث و ایه اولی که صواب اولان در حدیث **الفصل**
 ابن لفظی حدیث فتحی عن شهر بنی حدیث فتحی و هانک کونی در حدیث
 حاصه حدیث فتحی و وادک کونی و شهر بنی حدیث فتحی ایه بابه موافقه ایه در حدیث

و در مثل حدیثی حقوق در مسلم و کتب دیگر در تفسیر کفر سلف گفته در روایت دیگر و حدیث
حسنی ما الحسن حدیث دیگر عن اسماء بنت زید الانصاریة میگوید که در حدیثی که
فریضه صاحب عقیل درین و میان روایت او از کتب دیگر میگوید که کمال
دول اولاد و دیگر که یا رسول الله جماعتی مسلمین بودند که در سفری بودند و خاکسای
اگر نماز گویند و در هر چه سا اولاد و بعضی عیوب و آنها معال ایدر آنکه حضرت
ذوالجلال جلوت دانه عن النذر و المثال جنابت نصا بکفر حال آنکه در آن سال
کالشمس رانبه النهار ظاهر و پدیدار در زمانه یک استغناک بزرگ که مشرف
و شرفه بیجا و کان و گروه در و مندر از مقصود و مخدرات و قواعد بوی و در آن
شهادت و حاشا اولاد اولاد غمزدن ناشی خیل حال حضور جفا و خیار و شهود
رتبه لری احراز ایدوب بزم او زمره مفضل بلکه هر خصوصه نبل ثواب باینه برون
در لکن از و از جهاد کفار بکاره که کند عیبت اولاد قدرند هر سیر مندل قدرت
و صرف مکتب ایدوب آنکه اموال از راقی محافظه احتیاط نام و در وقت
اولاد در نه سنی اتمام تکمله ظاهر نائل اولاد قدر ابو و مشو تبه نیز در مخی مشارک
و مستحق اولاد قدر مکافات و در حایه مسامحه اولاد می یوزد و بر هر بار شرم و حیا ایله
بنوت انسا بکوردن استغناء و در خصوصه جواب خصوصه باینه یک دل جان استغناء
ایدر او دیگر که رسول اکرم صلی الله علیه و آله جانبیه توجیه خطا ایدوب و دیگر که بل سقیم
مقاله امراه الحسن سوار اولادینها منین صحابه و فی علی و ابی رسول الله و دیگر

الاکرم و دیگر که یا انسا اسمیه سوله و شود و بهای تعلیم ایه که هر سیر صدق درون ایه
حدیثه قائمه و غیره که رضای او زره سرکنده و انعمه و تکلیف خاطر بینه ساعیه و حقوق
در وجهیه را عیله ششم بود که چنانکه اولاد بی ثوابه نائل و از و جاک اجاز
ایدکی مرتبه اصله اولاد قالت کان کم فیصل رسول الله صلی الله علیه و آله
الرئع کم کاف ضعیفی بمکات شدید قاریه آسین و ترکیه یک در
رئع را همه یک ضعیفی بین همه یک سکون بعد غین محجه ایه ترکیه یک در
قول ایه ال جمع اولاد بی موضع و بین موضع مسا و همه ایه به رضع و بی نذر
کوع و فی در لری یعنی اسما و دیگر که رسول اکرم صلی الله علیه و آله استینی بیکار نه بالغ
تجاوز آنکه آید شیخ جزر و دیگر که بوجدش فیصاک کمر شیخ جلد و آنکه
اولادینه دلیل در اما فیصاک غیر نوبه شته اولاد با در طوک یا نین کاز
تکمله در و این الحوزرت بالوقاه ابن بدن مسلمین و طر نقیدن مجاهدون
ابن عیسی در آنکه در که کان رسول الله صلی الله علیه و آله سلم فیصل فیصافون العیسی
الکین با طرف الا صیابع یعنی رسول اکرم که بیدلی فیصل طوع بود در آن فرقه
بالغ اولاد بگر بار بقریک یا شینه برابر ایدوب و بوجدش ایه حدیث یا نین
شود و جمله جمع و توفیق ایدر که رسول اکرم صلی الله علیه و آله متقد و ایدر که بعضی
کمی رتبه و غنیک کی بار ما قدریک یا شینه بالغ اولاد ایدوب بخود حدیث یا نین
و تخمیه منی در و فیصید و دیگر که رسول اکرم صلی الله علیه و آله غنی اولاد منمذم اکرم

عصام
مسح

بعضی چون بگویند سببی ابو قیس اولاد سعد بنه اصل و غسل اولاد فدان صکره حیدر علی
منسبط اولاد اولاد ابوبابا فادریک باشد و اصل اولاد ابوبکر و ابوبکر بن سعد بن ابی
حدیثی ابن جابر بن جریج اندکی طرفین شرف اولاد ابوبکر بن جریج اولاد رسول الله صلی الله علیه و آله
بسیار همی قیس بن ابی طالب و ابن جریج اولاد ابوبکر بن جریج اولاد رسول الله صلی الله علیه و آله
و چون قیس بن ابی طالب کنده ابن سعد و ابن جریج از حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که
رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم قیس بن ابی طالب قیس بن ابی طالب و ابی طالب و ابی طالب
اولاد فلان ابی طالب و ابی طالب علم **الحديث الخامس حدثنا ابو عمار** بن عبد الله
فتحی و یحیی بن یزید در **الحسين بن حريش** تصییر صغیریه در اخبار ابو نعیم
تصییر صغیریه در ذکر ابی طالب اخبارنا زبیر زبیر و زنده در عن عروة بن
بن شير قاتل فی دینین مع ابی طالب که یزید در عن معاوية بن قرة قاتل
در امامت زبیر زبیر در عن ابی که فرود قال **أثبت رسول الله صلی الله علیه و آله**
فی رباط فی طرفه یحیی و مع سنی اولاد محمد و اولاد فانی ام قول کریمه اولاد فانی
کبی رباط الفتحی و ما یک سکنه عشره دن اشاعی به اطلاق اولاد ابی طالب
ابنینه و اریجه که یزید زبیر و اولاد زبیر و کنده اولاد فانی و در قوم و در
رضی رباط و رباط و کای اربط و رباط الیوزره جملة و در حدیثی که در حدیثی که
من زبیریه میمکتی و از معجم ک فتحی و با شانه خسته سکنی ابی مضر و در
و بار و جرد و رباط الفتحی و در **لسان** ابی که لفظه متعلقه ربنی قره زبیر

مزیه قبله سندن بجز ابی رسول اگر مک حضور از کلام اندون بیعت اتمک اولاد
وان تفسیر لمطلق جمله ای است که معنی سندن حال هر بنی رسول اگر مک تفسیری
با غلو اولاد بنی خالد میرک لفظ مطلق تفسیر نه غیر مشدود اولاد زبیر و در
عسکرا غیر مژده صاحب و در که اطلاق زبیری کلیه و اولاد اولاد
رضه مبتدا اولاد **تفسیر** به صاحب و در **مطلق** ضرر در بعضی به و ان زبیر تفسیر
اولاد فانی محمد و لفظ اولاد زبیر کنی بیان ایچون در حدیثی که در حدیثی که
واقع اولاد فانی ابو عمار ابو نعیم دن مصنفه حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که
ذکر اولاد فانی لفظ ابی طالب زبیر زبیر ابی طالب از حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که
لفظیه تخریج ابی طالب اصل اولاد محمد که در حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که
لفظ اولاد زبیر تخریج ابی طالب که در حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که
ما اتخذ رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم تمصیلا له **زر قال** قاتل قره ذر بن جریج
لفظی ذکر اولاد فانی **فا دخلت بیدی** و الکسری ابی مضر و در **فی حبیب** جمیع فنی
و یا منسأه تفسیر کنی بعد ما موحده به نوبت باشن مال حیثیات ایچون
اولاد مویع در حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که
بعضی شایسته ایچون تکلم مویع بر زبیر و مویع و مویع مویع مویع مویع
کریمان و زبیر باقه و در حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که در حدیثی که
ایچون بقی بنی ذکوان وضع اولاد **تفسیر** لفظه ضمیمه سندن اولاد که در حدیثی که

الذکر و غیره
بالتکلیف

خلفی و صاحب و ابی طالب
تکلیف و صاحب و ابی طالب
ایچون زبیر و در حدیثی که
و در حدیثی که

ابو عبیده فتحه در فی روایت اندر الحانیم تا تک کسیر با نیتله ادم هر نوته ریحنی قره ویدکی
 رسول اگر کسیر اندری بکنای او بلبوب آخوف او مقلبه بر اندر یک کسیرا تهری صومدم
 و هر نوته مس اقم و الله علم الحدیب **الس** حدیثنا عبد بن حمید لقینه
 صیه در حدیثنا محمد بن الفضل السدوی غارم ابده مقلبه قره نوته و در آخر
 عمره تیغ اوله اجنه حاد بن سلمه ذکر مرور اندری **ع** حاد مملکه
 و با موحد مکرسه در بعضی نسخه ها صحیحی و با موحد مکرسه صحیحی و با موحد مکرسه صحیحی
 بن الشیب بن الحسین البصری عن انس بن مالک **الس** ان النبی صلی الله علیه و سلم خرج
 مشکلی علی اسامه بن زید حتی اتکاد ان یخوذوا سنا و طایف من معاه بعض
 متوکی واقع اوله که توکاد ان یخوذوا سنا و طایف من معاه بعض
 حاذنه بن شرجیل الکلبی و الدهی سعدی بنت ثعلبه ابه طوئی ایامنده زبان پلیته بی
 الفین دن بر جماعه عارت و اسیر بدو بیدرسوق عکافه و به بیه عرض اندر حکیم بی
 خرام بن خولید عمته سی خدیجه بنت خویلد ایچون زینور در عمه اشتر الله رسول کرم
 خدیجه بی تزوج اندکه زید رسول کرمه به کسیر بی کسیر بی جماعه مکه به حج یون
 آید زیدی رسول کرمه خنده کور و بسلطه بید و زید و فی اندر بیلدی جماعه مکه قبله
 بی الکلبه و در حات نه زید کسیر ایچون اعلام بیدر حازه و بر اوری کسیر زید فد ابد رسول
 اگر مدان الملقن ملاحه مکه کسیر کسیر رسول کرمی مسجد و به بولجی رینه و ایدر و بیدر که
 یا ابن عبد المطلب یا ابن شام بیدر کرم لکن ایله شهیر و مرد و در مکه بی نظیر

الفقه عاصم بن محمد قاضی سبی
 و از مقلدین و بیدر مکه

اسامه
 بن زید
 صحیح

عاصم بن محمد
 قاضی سبی
 و از مقلدین و بیدر مکه

اندر

اسامه بن جریب شریف محمد بن محمد که انکا مذکور مرض مؤثره اوله یا وقت آخر اوله
 کن احتمال اول ظاهر در دافطنی رو اینده واقع اوله که آنه خرج من اسامه بن جریب
 بن عباس الصلوٰۃ فی مرضه الذرمانیة فصلی باصحابیه و بخار عنده ابن عباس بن
 اوله که خرج رسول الله صلی الله علیه وسلم فی مرضه الذرمانیة و علیه طحفة من طحفا
 مشوخا مریدا و بوقصر آید و منصفک فوالی ذی نایید ایدر علیه ضمیر مجبور رسول الله
 راجع در ثوب بیون ایدر قطری فانکسی و طاهمه که سکونه کوردون نوزده
 انده خمره و معانی ارد و به از خوشی دار در تعبیر بحین کابین کلور ایدر لطیف که
 در دیدار آری دید که قطر فانک نمیده بحین کشنده بیهوشه در ظلم بود که با طحفة
 اول قریبه بنسودر و فانک که بنسودر سجد علی لب اللسان ایدر فانک نمیده
 بصرد و اینطام اینده بر موضعه و سیکه بن جاز ذکر که بود چه او زده و فی فانک که تغیرات
 بنسودر اوله مخفی اولیه که علیه قریب جمله سی فی حاله و لکن ضمیر ایدر انفا اوله کلمه
 فوه الی فی کی کو با بعضی غایه منصفدر و بد کلر حدیث مذکور عدم اطلاق علمین با بنسودر
 قد تحقیق ایدر توشیح به ضمیر منک رسول الله که ضمیر مجبور توبین راجع در و جمله سی توب
 لفظک صفة بعد صفتی در توشیح اصله لبس مناسخ باجو و اخذ و مناسخ مشد در شایح
 جواهر ایدر مرفوع علی نوزدهن بر شیبی در که نسون کرد و نوزده قلاوه و کاهی حمانی علی
 میرک ایدر که مراد بوقامده رسول اکرم محرم انوار با علی ذی فی توب مذکور صریح قولت
 السیدان و قال ایدر رسول و شیک او زینه القادری علیه تعصیر توب مذکور در توب

قال شیخ عزیز
 و نقله
 شیخ

و یکدر ویدیز بخار بنک ابن عباس بن و علیه طحفة من طحفا به دیو کخرج و ابن جبرک
 ای مشوخا مریدا و بوقصر لیدی بومیا نایید ایدر فصلی بهم یعنی رسول اکرم مشوخ
 او زده نوم ایدر نماز قیلد ایز ابن عباس بن حمزة اللبیدی طحفة من طحفا بنسودر انکس و شایح
 بخرج اندر که آخر صلوة صلاها رسول الله صلی الله علیه وسلم مع القوم فی مرضه الذرمانیة فیه نور
 مشوخا قاعد **قال عبد بن حمید** که منصفک شیخی در **قال محمد بن الفضل** که عید
عن ابی جحی بن اللبیدی که جلالت و توبین و حقیقی متفق علیه در عضا و بد بر شیخ
 اندکه رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فی مبارکی غسل او نشان سر بر او زده غسل اولوب در رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم وضع اوله جواره ایدر جابینه کو بود ایدر عن **ابن الحدادی** که انکس
 روایت اوله حدیث مشوخ اول **ما جلس الی** اول نزع خافضت افرده مشوخ
 یعنی عبد ویدر که حدیث ایدر بحی حدیث منور بر نیم ایدر اول ملاقاتی و نیم عبد ویدر کلوی
 و قد بنسودر سوال اندر **نقلت حدیثنا محمد بن سلیمان** یعنی من و جابینه بو علی
 سویدم مخفی اولیه عبد بن حمید منصفه حدیث مذکور محمد بن الفضل حدیث ابن سلیمان
 انبیا القبطیة و محمد بن الفضل بحی من المعینة جابینه حدیث القبطیة نمیدر در نیم اوله نوزده
 حدیث ذاب اوله ذکر او زده با بنسودر فوق اولیه **قال** قائل یکی در **لو کان من**
 کان تک اسمی حدیثیه راجع و کلمه کو شرط ایوان اوله در حجابی محدود اوله نوزده
 خیر ایدر بی حدیث تک کان حدیث کند و کان با اوله معقول اوله ایدر و اگر کسی
 اوله در حجاب به محتاج او مزه بی تک با حدیث تک کان بکدن اوله ایدر زار و ایدر

دل رافع بن زید النقی در تخریج اندر که رسول گرم بود بر که شبها قهر می شدی سوخته
 و باعث فریاد اولان ثوبت احضار ابانک بود و او در تفرقه طاعت و زرار عبدالله
 عمر و در تخریج اندر که رسول گرم حضور علی بن ابی قهر فریاد گیمش مکره او را بسلام
 دردی رسول گرم سنانی رد آمدی و دخی بودا و دخی آمدن بیه تو ندن تخریج اندر
 ام المؤمنین زینب خاندن زینب بیه نوبی منزله ایضا عجب ایدک نگاه رسول
 اور زمره کلوب منزله بی کوردیلر و کوردیلر زینب جالی کوردی علی العجته ثوبت
 غسل ایدوب قهر می متعلق هر دو اید صفا ایدر بعد رسول گرم ایدر کوردیلر تا زینب
 قهر می ثوبی یکم کرد و مدد قهر می خفیف اولور اید مکره و کلدر و تو تو کت شخصی اید
 اولکتاب ابن عمر حنی رابع مطلقا قهر می یکم مکره و زینب و شهرت قصد اید
 خانه ده و خدمت و تسنه یکم مکره و کلدر حاس ایلکی قهر می صبا او شمس اید
 وارده ده واقع اولان حله خمر او بردا خمر بمن ایلکی صبا ایدوب مکره و کلدر
 سادس عصفرا اید صبا اولک قهر می یکم مکره و مدد زینب احادیث اید مصنفین
 ایکن وارد اولدر غیر شری اید قهر می صبا اولک مکره و کلدر لکن تو قوله منزله
 خصمی مناصد رسابع بو تون قهر می اولان ثوبی یکم منتهی فاما بایا
 قاره لی قهر می الچه اوله منتهی کلدر حله خمر احقنه وارد اولان احادیث منتهی
 حمل اولور زینب حله بانه اکثر با الچه قهر می اولور ابن القیم دیو بر بعضی علماء منتهی

شند زمره قهر می
وارد رسنه

منزه و منزله زینب
برایسی در طین
منتهی

اول زینب م

طایفه قهر می
اولک صبا

خالص قهر می کبر لرا اید لکن بوملا حوا خطا در زرار حله حوا بود بانی نو عند زینب
 بو تون قهر می اولدر طبری احوال مذکوره تک اکثری ذکر اند که مکره و مدد رسنه
 هر تک اید صبا اولک یثابی کیمه تک حوا جی لکن خالص قهر می بلکه مطلقا قهر می
 ثوبی ثاب اولور زینب کیمه کی شومم بیه فانمزه اهل مرویت لبای کلدر زینب اهل
 زینب رعایت اولدر مدد مکره اید اوله و زینب اهل خانه منی لقت شهرت کلدر
 محلی اولمیه زینب اهل خانه منی لقت منته موافق اولور مدد اید زینب منتهی اولام مرویت
 اعتبار بو قدر و طبری کلامندن قول ثابن سخن اید مکره و عسکرا کلامندن قول
 رابی تخریج فهم اولور و اید علم و احکم **الحديث الثانی عشر حدیث**
بشارت انا عبد الرحمن بن عبدی میمک فتحی و هانک سکونله در خمر
بن اید مکره کسر بعد یا منشاء حخته اید در بعضی مکره و یا اوله
معاذ بن لقیط لاک فتحی و هانک کسر اید در عن ابیه کلابه در عن ابی زینب
 رانک و میمک کونی بعد تا مثلثه اید در قال قال ابورثمه در **رأيت النبي**
صلم و عليه بردان اخضران بردنابه بیان اولدر فی اوزره بیه
 در که الچه اولور بس اخضر اید توصیف اولدر فی لیل الچه اولدر بیه بیه
 یعنی ابورثمه و بیدر که بن رسول گرمی و زینب لیل الچه بردنابی اولدر فی لکه کوردی
 و اگر بر زده الچه لقیط معتبر اولدر بیه بیه لیل اولدر فی خالده و بیک اولور و اس
 کلامند و فی بیه منتهی اولور زینب الچه بیه بیه لیل الچه بیه بیه لیل الچه بیه بیه لیل

اول زینب م
 کلابه در عن ابی زینب
 لکه انا لکه بیه

اخضران اید بیه بیه بیه
 عبد الله بن ابورثمه
 لکه انا لکه بیه

گفته پس وجه دوزخ محول بقدر تکلفه حاجت فالر صاحبها به تک وقد نقصنا القبر
 ارفض لول من صنفها و لم یمن منه الا الاثر ویدی کی و مری نک تندب الحاکمه انما حجت
 الاسمال و ثبت الملتین لاینها ارادت انما کانتا قد انقطعتا حتی صارنا بقطا و نقصنا
 ارمعت لونه منما ان الیسیر بطول تسبیها و استمالهما ویدی کی و حجتانی بی مؤید
 کن ایس نسخه نقصه واقع و لدنی وجه ولی و منول بقدرنی مرتج درونی **قصه یزید**
 بنی قیده شد بیرون طویل کایه اردن ابن حجر دیکه اول قصه نک ما سخن قیده بنی سنی
 او مملعه مصنف ذکر کردن اعاض ایله ابن عبد البر استیجاب قیده ترجمه بنده ویدی کی
 بر جردن طویل قضی اردن که ابها علوم چه شرح ای شرح اندر به بفریم کم بصاحب فیکور
 و در دینه کلمه قصه طویل درن بر حقیق بیان ایدم زبنا تمام قصه ذکر لول من طایفه و در استنا
 مفضی اولوره با خصوص شرح شمائله قصه مشهوره شفا صدر و دیو جک تبه ذکر اولور که
 شکر الله سبحانه بما قصه تخریر عبده نروح انی ایله بیانندی افاده علی نه فانه سی تابه
 اولول بچون تمبر ان سهله ایله لیا اولوز و منال استعانه و التوقی الی سوا الطولین کوی
 طرانی مع کبریه حضرت عمر طر بقیدن تخریر قیده حکایت ایله برین مان بقیه حسیب
 اذکرک تحت کما حنده ایدم که بیرون قرقر دنیا یکش ایله حسیب وفات اندر و حسیب کندی
 قیر زک عمیدی انوب بن زهر قیر لر نیم المهدن جکر ایله ابتدا اسرار رسول کریم که اوصاف
 کریمه سی استماع اندکدن ناشی شرف صیقله مستعد سار جارب بر هر عددن معدود اولون
 ملاحظه یسندارم کور و بنا قه می کهنه نشانده فرموده قیر زک کو چکی بندن ملاحظه

یزید و بنی سنی

ایده میونیا و اغلا دی و نیاز ایله دی زبنا سار قیر لزه نسبت بجایه در و مندر و کلا
 ابامد صیر شده سیر مرض حادث اولوب کوز اولمش ایله بی قدیم که او زرنده سیر سار
 جل که کابور غش بن دخی نابجار مر حندی قیر بز الدم و انوب بن حنیفه قبیله درن طایفه
 رسول اکرم نبینه روان اولدم و ناقه بی زاده سور و کیت ایکن ناکاه یولده او کومره
 سیر طوشان جمیع عاده حوب از و قیرم کاب و دیکر که الضیقه یعنی با والده و غور در
 شد ایکن قضی اندک و مستغنون خلاص لادوق سیر از دخی کندیک سیر سنی کلا
 قیرم نه اولکی کلای سوزیکه سیر از دخی کندیک ناکاه فرسرت سیر و تحمل ایله میونیا بر
 چو کدی و وجود لر به لرزه دو شویب و هبله کماندن حرکت نمند زبنا سار کلا
 بنم آرد بده و شمس و سل سفایدوب کلوز امش قیرم انوب کوی کفین کوز من کجا جاعوب
 دیدی که و اسد انوب قیرب لول بن بیدم و یک با جده با خجده بیدیم ناکاه کماندن
 حرکت انکر که فرار ایله بیدم قیر و دیکر که یا اماه صیر کلان جمیع انوب کی جفا ز و ادگی
 دار دینی او کینه کتوز دیر و زرنده سیر از بودالان و ناقه تک اکلنی ذمی تبدیل ایله بی
 دخی قیر دیدی کی ایتمم قیر دخی صیر شدن محمود حلی جفا ر و ب او کنی اردینه کتوز دخی
 کبی او کینه سیر کوز پیدا اندر سیر و زرنده سیر از بودالان کور دوم که ناکاه حرکت ایله بی
 یمن روان اولدوق انوب سیره بالغ اوله بی وقت سیر جفا غلبه ایچنه و شک و فاقه
 سیر حانه تک صفته سه جکر که انوب محال او زره ایکن سیروب نیم او زره سیفی حواله
 والی الی ابنته انجی ماد فار دیو فریاد کند با کصوفه قیر از زرنه اندم لدم و زرنه

طر جابوزیم
 ایله جابوزیم
 دخی انوب کوی کفین کوز من کجا جاعوب
 کبی او کینه سیر کوز پیدا اندر سیر و زرنده سیر از بودالان کور دوم که ناکاه حرکت ایله بی

دخی انوب کوی کفین کوز من کجا جاعوب
 کبی او کینه سیر کوز پیدا اندر سیر و زرنده سیر از بودالان کور دوم که ناکاه حرکت ایله بی

بر کلوب کلبی بوله کتدر بی شبانه کیر کینه سخت نکاحند بپیشیم و اریدی
انکه خانه حی جاننده روان ادوبش بره مه رسول اگر مکشرف صحتی از و بسله قیدین حقیقی
نقل اندم و برای کجه آینه قالدیم بپیر کجه بپیره مک زوجه یاران صحبتدن خانه کلبه بونا
جابه خوابه اردوب کوز لومی بومش ایدم نبی اذیو ظن ایدوبشیره مه بیدر که با حلیله
ایچون رسول اگر مک حضور زینه کتکه بپیر سبب قضا تشفی لایدم علی الصبا حریفین
حسان الشیبانی بکون دائل طرفدن رسول اگر مک حضور لرینه ایلچیک طم نقلیه
بمشیم دیدر که آهسته سوبله که بولکای انشمن انک قوم و بیه سندن قطعا بانه
یوق ایچن اجنبی کله عماله وطن نجه تصور درین بونور لر سماع اندم و علی سحر
مهاجمی ماقه بجهیل ایدوب حریف جاننده داردم و اکارا قات ایدوب رسول اگر مک طرینه
واصل فلدق که خراچلس و صلوه خیره شروع اولمش لکن ظلمه فجردن حال رسا
متمیز دکله بن ذمی صفت حالدن بر صفة طور و نایه اقتدا اندم با بینه طورن جل
بکایدی کسن جل کسن امراهی سن بن بدم امراهیم جل بونور دیدر که اردو که
اولان بسا صفتده طور حال ببنده طور مه ما بجم که خیره لر طرفده بسا صفت
یا نلونه و ایدیم و طوع شمس وقتنه دک انرا ایله و نودم کون طوغدغی وقتنه رسول
حاکم بایه بونور و کلبه ایچون توجه اندم و بزدن اول بپیر کینه کله ز السلام علیک رسول
دیدر رسول اگر مک دخی و علیک السلام و رحمة دیدر که اول وقت رسول اگر مک بیدیم
و اوز لر نده ایکی کهنه ازار و ارا که رفهران ایله غصبا اولمش غصبا ایچون کون

والله نذره قانوغی صوبولمش سر جز ما شاخی و ارجال بر کالان کورد و مک کی وجود لر
و اندامه غنچه دروشدی رسول اگر مک با نینه طورن کسینه لرک بپیر سیم و حال کورد
دیدر که بار رسول مه ارعدت المسکینه بن رسول اگر مک اردو نده طورن سیم بوزومه نظر
ایمقوب با مسکینه علیک المسکینه در بونور بیلو همان در نده اولان رنج کیدی
و اندامه ستولی اولان غنچه زائل اولدو و الله اعلم **المحدث الرابع عشر حله**
قیبة بن سعید اخبرنا بشر بن المفضل ضا دمجعه مفضو نه کسن بیدر در عن سعید
بن عثمان بن شیم خا مجعه نک فتحی ناما مثله نک فتحی و یا غنانه تخینه کسینه
عن سعید بن شعیر تصفیر صیغه بیدر **عن ابن عباس قال** قال ابن عباس
رسول الله صلعم علیکم خذوا من اسمی فاعلموا بانیا من انبیا فتحی اولدو که
بیاض حلیم بیاضه قائم صفة دره لهند ابدی البیاض بقدر بینه مسما محذو دره
یا خود بیاضدن ایض ادر لغب طر لقیله جل عدل کچی مقصود بیاض فده کالایب
ایض منشا بنی امشر الامة نر بولرک ایضه ملائکة **لیلسها** لام امر مکسور و
ایله در **ایها و کم حیوینه** اولان کز بیاض انوابی کین و **خذا فیها موتیکم** و وفای
انده لقیض ایله **فانها من ریاکم** ریزا بیاض اولان انواب نر کز بولرک اولان
فتحی اولدو که خیریت ثوب ثوب ایضه مخصوص دکله ز ریا نسل اولان ثوب ذمی بایس
اهل جنبت اولدو خیریت متخفد و کسند امین بویضه بیه لکر ایدوب فانه احوار مدید
و دخی معلوم اولدو که **لیلسها لفظی** علیکم لفظدن فضل اولدو علیکم لفظی باین احوار

و بجای آنکه این دفعه ایچویند بیضا رنگی دان کند و در حقیقتی دیگر مراد مضافا از این دفعه
 بزراعت و آن قوم ذات لیل در لیل و مضافا بهنگ نفسی مراد ایدر لیل و کفوف
 و ذات بعضی فلافه مضافا اولاد و سماعی در روزگاه و دوگاه و آن ذکر آنکه در
 سماعی در **عَلَبَةُ مِرْطَا** میگوید که سرور در امهله یک کوفی بجه طار مهمله الیه میرود
 طویل و اسب در که ابر شیدن یا صوف با شتون یا کتا ندن طوقور از در کتا
 از ابر کی بود و نور لوله ابن الاعرابی مِرْطَا از ابر در اید پس **مِنْ شَيْءٍ لَقَطِي مِرْطَا** بود که
 نوعی بیان بچون مکرور در بعضی نسخه ده مِرْطَا شید و افق اولاد **أَسْوَدُ** بعضی نسخه در
 صورتی جویا بید اولاد **بَنُو كَثُوفٍ** ضعیفی اولاد در زنده شیدن احرار بچون و بعضی
 رفقه ضعیفا اولاد مِرْطَا لَقَطِي ضعیفی اولاد در زنده شیدن مِرْطَا لَقَطِي اولاد در زنده
 اندکی اولاد اولاد اولاد اولاد و علیه مِرْطَا جملی متعلقا بجه حرج مِرْطَا علیه
 حاله بنی غائب مبدی که رسول ارم به صباح و فی سمانی ظاهره حقیقه اولاد اولاد
 بقصدن طوقوش از ابر اولاد بنی حاله بخاری مسلم و اولاد مکرر که رسول ارم که در
 کسی از اید کاشی گویند بنی دخی بهر عبد عاجز عبد که بلی کسی ابرم دیو در اولاد
الحديث السابع عشر حدثنا يوسف بن عيسى اخراجه جميع اخراجه
ابن اسحق که اسمی عمر بن عبد الله در عن ابيه که مراد ابو اسحق در عن ابي اسحق
 و امهله یک کونیکه اسمی عام بن غیر امهله در عن عروة بن المغيرة بن شعبة عن ابيه
 که مراد مغیره در ان النبي صلى الله عليه وسلم **بِسَ جَبَّةٍ جَمَلِيَّةٍ** ضعیفی با موهده

که افق مسم

بسیار جزیر زیم زایم
فقط اولاد در اید

سند

شد بیه ایکی قات ثوبه که ما بینیند بنه وضع و بخش اوله لکن صوفدن اولاد قدی قات
 اولوب بنه اولاد زنده مبرک و بیدر که مکرر و اینند لفظ مذکور اولاد اولاد
 ایدر اولاد و اینند جبه من صوف من جباب ایدر و افق اولاد در جیبین غیر بلور
 جبه شامیه موات اولاد معلوم اولاد که رومیه شامیه ما بینند قات بود در زیر
 ارمک نغان سواد اقر اولاد شام دخی روم ملک صغر کت حکو مننده و لکن
 رومدن مد و اولاد و محمد که جبه موهده نک جبه موهده بی رومیه و جباب
 اسلوب صورتی شامیه اولاد پس ایکی اعتبار ایدر رومیه و شامیه اطلاق صحیح اولاد
الکلب یعنی نمیزد دیدر که رسول ارم بنامی طار جبه رومیه کید بلر معلوم اولاد
 ارمک جبه موهده کید کلر بخار بک که باین ابی زنده طریقند نمیزد دن
 اندکی اولاد موهده بیدر نمیزد دیدر که رسول ارم ایدر خورد ایدر بکاید بیدر که با نمیزد
 دارمی بن دخی نعم بار رسول ایدر دیدم را اولاد نزل ایدر بلیله بن در مستور
 اولاد قدن مکرر کید بلر المده اولاد منظره دن بن موهده موهده اولاد اولاد اولاد
 اولاد اولاد موهده موهده شامیه را ایدر موهده بنی جبه دن جبه موهده مراد اولاد
 اولاد جبه جبه نک اشغیندن جبه موهده بنی بخار طریق اخرون موهده اولاد
 جبه نک کلر دن جبه موهده مراد اولاد کلر زیاد طار اولاد جبه نک اشغیندن
 مسلم زیاد ایدر بیدر که جبه منکدر اولاد بنی اقب اولاد اولاد اولاد
 و خطریه موهده موهده اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد اولاد

بسیار جزیر زیم زایم
فقط اولاد در اید

قال مالك ما شيع رسول الله صلى الله عليه وسلم من خبز تونين تكبر الجحون در بس خبز خفته خبز
 شیره شامل اولور فقط اشهد لها فانك فتحى و هملا كنه تدید بیدر در شیره اشهد
 مقامنده استعمال اولور و خبز او زرنه معطوف من لحم تقدیر نده تونین تونین
 بعض نسخه دره و لا لحم وقوع اول مع منسا اوله من با بیدر الی علی ضیف ضاد
 مجزیه و فار اولی کفحه لریده در بعضی استنباطی متصل و بعضی منقطع در ویدر
 میرک لفظ فقط و لایب کئی در دون استناد در بس فی الحقیقه ای نفعی و ای
 متجاوز اولور یعنی رسول اکرم که مطلقا خردن طویله بیدر الی الا ضیف او زره کله
 مطلقا لحم دن طویله بیدر الی ضیف او زره قال مالک بن زینار **سألت عن رجل من**
البادیه یعنی مالک بیدر که اول بادیه کما عوبه زیاده مطلع اوله قدر دن ناشی اول بادیه
 بیکرینه سوال بیدر بیدر که **ما الضیف** ضیفک منسی نه در فقال رجل من حجاز
 دیدر که **ان ثبناول** مجهول صیغه ضمیه ضبط اوله **مع الناس** ظرف قائم مقام اول
 یعنی ضیف دیوناس له معان اول و لینه در له حاصل معنای حدیث مذکور لا غیر
 بودر که رسول اکرم مطلقا خردن و مطلقا لحم دن سهتا اول اندکله و قد طویله
 نکی اولی کس دن طویله بر ناس اول اندکله و قد طویله و لیکه بو معانده شیع دن
 مر اولت بطنی طولد و من در زیر رسول اکرم بو تون بطنه طویله جن مقدار طعام اول
 اندکله متین بیکه متواتره ابن السکیت دیدر که ضیف کثره عمال دن عبا بیدر
 ابوزید بیدر که ضیف ضیف شده و یکله و ناسکله و حاتم کثره تون عبارته در کتب

کتاب کبیر

صنف اولدر که اهل بدن کسه از مقدار طعام جوف اوله جفف طعام مقدار کوه
 آوز بیدر قوی او زره میا حدیث بودر که رسول اکرم احوال دن بربال او زره طویله بر الی
 ضیف شده حالی او زره طویله بر الی ضیف شده و لحم دن تنعم و رفاهیه و سوه او زره طویله
 دیک اولور و الله علم **باب ما جانی خیف رسول الله صلى الله عليه وسلم**
 یعنی بویاب رسول اکرم خفکر حقیقه دار اولان حدیث باینده در مضمون
 و فی ای حدیث ذکر آیه **الحديث الاول حدنا بن ابي اسیر حدنا**
و کعب عن ابيهم دل مهمله فتحی و لا مالک کونی و مالک ضیفه در نده من صالح
 السیدی کونی حدیثی بود او دو این ماجه بخار قرآه مجز و نده بخار بیدر عن
 جهیک ضیف و حاتم کونی ضیف و مالک کونی حدیثی در حدیثی بعضی غمه خرج
 اندر بن عبد الله عن ابي بریده تصیغه ضیفه دو میرک دیدر که بعضی شیح شمال
 بو لفظه واقع اولدر که غلط فاحش در که قائم اخذن صا اولت در اولیا
 بعض نسخه واقع اولدر فی او زره عن ابن بریده در که ای عبد الله در و بریده بیدر
 ای حجاز صبا استیجا دیدر که بریده بن الأشح الأشحی رسول اکرم مکه دن مدینه
 اندکله غمیم نام موضعه کله کله بریده کلوب کسا قدر کسه اوله شرف اسلام علیه
 اولدر بر صلوة عثمانی رسول اکرم خلقینه و اید و بقی می جانبیه روان اولدر
 احد دن صکره مدینه بیکه کلوب برفاج خواه حاضر اولد و مدینه بیه از قوه ساکن
 بصره بیه و بصره دن خراسان کندی بریدن مساویک امارتی ایا منده مروده

خف فارسیه موزون کده
او کثره در بر علیهم

تفسیر در حدیث کما مراد که
عبد الله بن ابي اسیر حدیثی
ابوزید بیدر که

اندی بخار محمد بن معاذ بن معاذ بن خلدون روایت است که عبدالمطلب را دید که
بدرم مرده و قاتل اندی موقری حصین دره و بدرم اهل مشرفه کافر و نورجی زبیرا
رسول اکرم بود بلکه انما جلالت من اصحابی بیکه هوقا ائدم و نورجی يوم الصمة
عن ابیه که بریوه در آن **النبی** صاحبنا یذکر انذکی اوزره نونک فتحی و حکمت
و بن معجیک کسر و آخزنده بانک تشدید بر بخصیصه صواب لان بانک
وید شیخ ابن التین در نقل اثر که نجاشی بانک کونید در بنی با اصله در با بنه
و نونک که بر حکایت آنکه نجاشی حبشه ملوک لقی بقی بیع بین ملوک کنه فرس
قبصر دوم و شام ملوک بر قل فطاشام ملوک فرعون مهر ملوک زمان
جائیده الفانی اولدین کبی تلک جا حبشه ملوک لقی خطی در خار مملکت فتحی
و طامه ملک و بانک تحفیضه و رسول اکرمه خفا مهادین نجاشی اسمی
اید سوره ک فتحی و صا و مملکت کونی و طامه ملک فتحی بعد بمک فخله و نونک
انجر اید رسول اکرم بکتاب تجریر و اسل دعوت و عمر بن مسمیه علیه السلام لیدر کرب
الشیخ سنده حصین ابی طایفه اسکا بقول اکرم ابن حبان هینم عن عدی قریب
و کهم دن انسا مذکور اید بخرج اندر که نجاشی رسول اکرمه شود همد عمود تافه جز
اندر که ابی ز و حبک امراه بن فومک و هی علی دینام حبشه بنت ابی
و انهد بانک هدیه جلیقه تمیض بر او بل عطا و حصین سازجین فوضا البنی
و سج علیها هینم دن عطف ندر دبو سوال قریب طیل در دیوار ویدی

دیوان لاد و نونک فتحی
بانک سله و بانک شمره
نونک فتحی و بانک فتحی
ایله در دیوار
م

بخار مرده بود و آنکه
انسان شمشه
ضیوع و آنکه
م

ط مکتب زور و هدا یا را که در دیوار
فوقاً لجمع

سوالی از حدیث اوس
سین و ابودوز
م

نجاشی بخرم طغوری سینه و قاتل الله صحیح بخار مرده جبار دن روایت است که
وفات ابی کون رسول اکرم مدینه صحابا که اید بلکه بولون حبش دن بر جل صالح
وفات اندر کلید صلوة چهاره سنی او اید که جبار ویدر که صفوف اولدوق رسول
صلوة جنینه امام و کد دن صفائی ایام **امدی** **البی** **مکرم** اکثر سینه کنی
و نفس نخوده الی التبی واقع اولد که میرد بید که امدی مک لام و ابی الیه استعالی کلام
عرب شایخ **حیفین** **سودین** **سازجین** سازج سادو ملک معرب در بنی اید
ویدر که نجاشی اول که سنده به طریق اکی سیاه صفا ارسال اندر که خطاطه باغی
شنبی ایله منفش و کل اید بخصیصه نردن محروکید ویدر آن حد ویدر که سازج
مجموع فتح و کسر ایله بولن اجدر زره اولد شینه در بر دید **فلیسها** **البی** رسول اکرم
طهارت کامله ایله حصین مزبور بنی لیدیر **تم توضحا** صکره رسول اکرم خذت ذوق عن
آبیت الیدر **مسخ علیها** و حصین مهور در زینه مسیح اندر **احذیب** **النانی**
حدثا قتیبه بن سعید **انجر** **نجاشی بن زکریا** **بن ایدة** **عن الحسن بن عیاش**
عن ممدک فتحی و بانسناه تحبته کتشدیدی بعد الفوشین محب ایدر عن ابی حنی
عن الشیبی **شبنک** فتحی و عینک کونید در **قال** **قال** **شعی** **در قال** **المیة** **بن سعید**
و حیه **ابن خلیقه** **بن فزوه** **الکلبی** **ممدو** **عند زره** **والک** **کسر** **بلد** **در جامع** **لا مودله** **برک**
ابن ماکولان فخر در دیکه صبی جلیل الصدر دره احد و مکره اولد و اید حاتم و کد
بخرمک الشیخ سندی رسول اکرم فی قبره کونز و بخصیصه بایه کلینکن بطریق ارضی

سوالی از حدیث اوس
سین و ابودوز
م

قصه می شود در روز بنامه جمال صورت صاحبی آمد چندی بعد در آن مامک صورت زنده کنی
 مثل ابوبسول الکریم حضور زنده که صورت زنده کلوراید **بنی** بعضی نسخه ها الی الی
 او که **صلی الله علیه وسلم خفین** یعنی مصنف شیخی اولاد قتیبه جل جلاله مذکور واسطه که
 مصنفه تخدیش فرکه و غیره رسول الکریم حضور زنده فقط ابی خف اهدا که **وقال الربک**
 میر که بدیکه محمد که بلفظ شیخی بن زکریا مذکور کلام من اوله پس من حیث المعنی
 عن الحسن اوز زینه مطوفه لوب جان منی بود که قتیبه دید که شیخی فقط خفین ابی
 حسن ابی اسحق بن شیخی ن میزودن روایت اندر و خفین و غیره ابی اسحق
 جاردن شیخی روایت از زینه که مصنف دید که **عن جابر الجعفی عن عامر که** مذکور
 مذکور اولاد شیخی در **و حبه** و محمد که قال رسول لفظی مصنف کلامی اولاد تردی
 نسیق آنک هر طراظه اولاد زینس محتمل در که میزودن مذکور اولاد و مفسله عن عامر می
 تقدیر زنده اوله با خود عن عامر عن میزودن تقدیر زنده اوله و **و حبه** لفظی خفین اوز زینه
 اولاد فی احتمال اجری تا بیداید یعنی در حیره رسول الکریم ابی خف میر حبه ابی
فلبسها حتی تحرقا تشبیه ضمیر بر خفین و حبه رایج در زین خفین لفظ
 ملبوس اهدو یعنی رسول الکریم خفین حبه بی که اولاد جاک اولاد که بزرگ
 خفین رایج و معنی محمد ز روایت اولی ده اولاد فی اوز زینه و بویس قول ابی
لایدری اذکی ما ام لافعل ضمیر رسول الکریم رایج اولاد کی ذکره دن
 افعل فیصل در و **و حبه** خفین مذکور زین رایج یعنی رسول الکریم خفین ملبوس که

وزیر مصنف امر ابی که

بک اولاد شیخی

بمراید که نه عا با که مذکور اولاد تا خود و باغت او نمیشد شبیه جلد بدن می بخارا
 یوسف کل می آید و لفظا ماد کی مک ساد صد خبر فاعلی ابی شیخ بن جان الهم
 اینم بن جمل طریقتی عامردن میزودن تخریج اندر که انه اهدی الی رسول الکریم
حبه من الشام و خفین فلبسها حتی تحرقا فلبسها یعنی اولاد کلبان تمامه
 روایت یزدن صحیح رسول الکریم بیداید کی رسول الکریم بن ملبوس بود که سول اولاد زین
 سوال استقصا بود فکر قرنیه سی اولاد و حدیث کورده اشیا مجبوله و طهاره
 اصل اولاد غنه دلیل اردر قال ابو عیسی که مصنف کتاب و ابو اسحق **هذا هو ابو**
اسحق الشبانی یعنی سند مزبور مذکور اولاد ابو اسحق بن مراد ابو اسحق الشبانی
 ابو اسحق البیسی دکله الرحله اول مرزبوری اولاد بدن اولاد ابو اسحق البیسی
و ابی ابو اسحق الشبانی نامی **سکین** بن ابی سلیمان که اسمی فرور یا خانان
 میرک دید که حدیثین مذکورین رسول الکریم خفین کوب اوز زینه س اولاد زین اولاد
 و سفر و حفزه خفین اوز زینه س اولاد کلر اهل شمه عند زنده توان از بنای اولاد
 طرانی اوسطه سیمتی دعوت کبیره ابن عباس بن ساد صحیح به تخریج اندر که
 الکریم قضا حاجت مراد اندک زنده خلق دن بنامه بعد شعیقار دیو و ارض اوز زینه
 اندر صکره خفاب بیخی کیدیلو و بیخی دخی که یک و فنده بیفوش بودن نزول
 ابوبسول اول خفین فابو زینه موایه پرواز اندر جو ساد طرانی ابوبسول خفین
 طویله ایخده به سباه بهان زینه دوست در رسول الکریم بو طالی کور و ابی که

شکوه اولاد

شکوه اولاد

شکوه اولاد میر کوزینه کید و سبب خاک
 آینه اولاد و خفین

الرملي بعد ما دبو بورد بركه اللهم اني اعوذ بك من خمر من عشي على ظليته ومن ستر
من عشي على جبين ومن ستر من عشي على اربع دبو بورد بركه صلى الله عليه وسلم والله اعلم
باب ما حان في نقل رسول الله صلى الله عليه وسلم فعل مصدر استعمال اوله
يروي بباب رسول الكرمك نزلت في صفته في طر زوزة كبد كلوني سان يا بديل اسم اوله
مشي وقتنه كبد كلوني في ابن جبر نزل مؤنثه وكان في مطلقا اياغي حفظ ايدن نسبة
اوله ديدنه ابن اشير ديدنه نزل حان ما سوفه ديد كلوني نزل كلوني في الوبى ديدني
ابن الباسيد غير نزل حان ما سكدي وانا ارضي جاور ولدني حان في يوم
بغيره نزل نزل نزل كبد كلوني مسلم حارون مرفوعا يخرج كبد كلوني استخرجوا
في النعال فان الرجل لا يزال ركبنا ما انقل نبي يا بولندي حرفي كبد كلوني
مكة غنة نبي وقتنه في سلامه قدم جهنم كبد كلوني مصنف بولندي اوله خيزب
ايك المحدث الاول حدثنا محمد بن بشير اخبرنا داود اخبرنا تمام
مايك فحج وميك تشديد به در عن قتادة قال قائل قتاده در قلت لابي
مالك كيف كان نقل رسول الله صلى الله عليه وسلم فحج اوله لفظ فعل كرمه
مؤنث سماعي در لکن با نيسي جفني اوله يوب و غلظن موكور اوله كات ديمد نبي
قتاده ديدني ان دن سوال انرم رسول الكرمك نزلت في صفته نبي يا بديل اوله
داري ايد بوق مي ايد قائل فاعل انرم كان لهما قبا لان محمله تشبيه تشبيه
مقابله بقره نزل اخون سير قبا لان ايد بديك اوله و محمله كرمه بقره نزل اخون

طبع محمد زوزي بوجه
روايت الله
تف

قار اسد قالی
احلی لیلک
تخطا با لولا
قربی صبح مشد و بیدر بند کلام
عزب و لفظ فصیح نایب
علی منواله و لا بونی
بمکانه

ايك قبا لان ايد بديك اوله اخبرنا ب ابو بورد رسول الكرمك نزلت في قبا لان
دبو بورد اوله حان حديث احتمال اخبرنا مؤيد در قبا لان قانك كسر و ما بوجه نزلت
نزلت في كرمي سير نزل في زوزة ال مشي نبي اول فاشي ايا نزلت في بار مني و ما نزلت في
بار من ايد ايا نزلت في تشبيه بانه اوله حار زوز ديدني رسول الكرمك نزلت في كرمي
وار ايد كرمي نزلت في بار مني ايد بانه اوله بار مني ميانه و بغيره در اوله بار مني
اوله بار مني ميانه وضع يدر ايد كرمي بواي كرمي نزلت في زوزة اوله بار مني حان
ايد كرمي كرمي در المحدث الثاني حدثنا ابو كريب نصفه صبيبه در
محمد بن الطاهر اخبرنا و كعب عن يقان الثوري عن خالد الخزاز عن
و زال معبه كرمي نزلت في نزلت في قطع ايدن كرمي كرمي حار در نوبه خدا بسمه
عمل مذکور ايدني اخون بفضله خدا اين حار سوسنده جلوس نبي اخون زوزي
الوجه ائمه نسته نزلت في ايد بديك كرمي على سلطه زافل اوله نبي اخون مؤيد بقره
بن كارت بن نوفل المهاسمي تابعي جليل القدر و رواه جديك صحتي و كند
روي و ارد در ثقه اوله نبي صحح عليه در عن ابن عباس قال قال ابن عباس كان
لرسول الله صلى الله عليه وسلم قبا لان مشي بميك في ونا مشه نزلت في
نزلت تشديد تشبيه دن حان اسم فعل در بعض كرمه بميك فحج ونا نزلت في
و نزلت كرمي بابل تشديد به نبي دن حان اسم فعل اوله نزلت في ضبط اوله
مان و ماده كرمي در كرمي ايا نزلت في فارسيد و نزلت في كرمي نزلت في ضبط اوله

ابن جریج صحابه کرام علیهم السلام نوع من ابله عدم تقید ترنه واقف بر کما سوال التورک
 نقل حقه سارضا به مخالف حکمتی در قال ابن عمر و ابوبنده بن عمر بن ابی حنیفه
 حکمتی بود که انی زایت رسول الله صلی الله علیه وسلم یلبس النعل النبی لیس فیها
 شعر و تویضا فیها بن رسول الکریم شوی لیس فیها شعر و تویضا فیها بن رسول الکریم
 الدقیری کردم بکلام حال مزبور تک طهارت و دلالت ایدیه رسول الکریم با طهارت
 اولدنی دقده نعلین مزبورین ان جنبنا اعدا کل من با اصل طهارت بر نه مبادیست ابله
 طهارت بر نه اعتماد بود فکرین نامی **فانا احب ان نلبسها بس** رسول الکریم
 موافق ایچون نعل مزبورین کیمه کی سویم حدیث کوراید و دقده و حلاله نعل
 کیمک جاز اولد غرض استدلال تدیو احمد فابره کیمک مکرده سید احمد و ابوداود
 و حاکم بشرین الحصارین یخرج اندیکو که میرکون مر استاند نعل سینه ابله کز ایدم
 ارددن بیکسند نذاید و سیدیکه **باصحاب السبیین** ذاکنت فی هذا الموضع
 تعلیک طحادی عمر انی اندر که جاز ذکره سستی خلق ابله امر موافق سینه نعلین
 مزبورین ان ادیت حاصل اولد غرض بنا اولد زبجدت شریقه تابت اولد که
 سستی و فن ایدوب کس منزله توجه و عودت اند کلر نده مبت اندر نعلینک صد
 استماع بیرو و پیدر که انس حدیثنک نابت لکه رسول الکریم نعل مزبورین ابله
 قبلد بلو و دیدی کسجه نعل ابله کبر مک جاز اولد دقده مر استاند کز نعلک
 جاز اولد و شیخ ابن حجر و دیگر امر مذکور متبه الکرام ایچون اولدی محمد ز قباوز بر نه

جلوسدن نه اولدنی کس سستی ذکر کتین کچور دکلر لکن اتعانی سستی
 بولیدنی کچور کس اولد مطلقا نعل ابله مقابره کز مکدن نهی ز و الله اعلم
الحديث الخامس حدثنا اسحق بن منصور اخبرنا عبد الرزاق عن معمر بن
 ابن ابي ذئيب که محمد بن عبد الرحمن بن المغيرة ميمون کبيران نذر بغير
القوه تار مشاة فقيه تک فحی و اولد سکون و فقه تک فحی اید و حرج و زنده
 صحابه میر خلوتک اسمی در مطبق واحدده بيمبره ابله حج ولد نی ایچون کز اولد
 ربيع بن اميه بن خلف الحجی تک بيمبره سیدر عن ابي هريره قال قال ابو هريره كان
رسول الله صلی الله علیه وسلم قالان قبلك منى مرورک و الله اعلم الحديث
حدثنا احمد بن منيع قال حدثنا ابو احمد قال اخبرنا سفيان الثوري عن ابي
 لهله بن فحی قال مملکتک بدير ابله سده بيسنت و جصاصی سده بالک ابله
 مبرک بديک کوفه جامع فمهم سده اقح صفة بيسنت ز بر سده صفة کز اولد
 ابله اسمی سمیع بن عبد الرحمن صبا تقوی صبه و قدر لکن تشیع ابله ستمد و سده
 معلوم اولد که بو مقامه مذکور اولد سدی ن مراد توضیحی مشهور سدی کبر که
 ز نامة و صفده احلا اند بيسدی صفر مراد اولد کبر سدی کبر کسجه و ایچون
 مروان ذکر انک ضعیف اتعاقبده بفضله کذب ابله بعضی رخص ابله مهم ذیلر
 قال سدی حدیثی من منع عمر بن حوشب فسنیه سیدر در مبر و مزبور صحابی
 واقفی بديک رسول الکریم و فائز کز اولد ایچون با سده ابله کسجه اولد که سدی

بالضم و الفتح و مهملة الهمزة على طين
 كذا في لسان العرب

بني لفرج وفضل وفضل لبيها وفضلهم كنع وبن لشم التمثال والداية لبيها فضلها
 واد لبيها اولان اما ضمير قد منه واجد وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 منم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 يالك مني وها همدك كوني وفاقك كسر ابد اخوان ما خود امر عاربي بنو باختر
 منم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 الرجبه ذكر سبقت اعني مرج ضمير ذكر الشمس اليك ضمير ارجاع له عربك شايخ دره
 دران عظمه وبن واقعه وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 ابروالت الشمس وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 اولان لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم
 يردن بر يلك لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم لشم
 معاصير وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 منم اشارت اجمعه رسول اكرم ببن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 خطوه بزرگه وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 كجوب برب لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 بابوش لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 عن ابي الزناد وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم

اصل تو مدرسه بنت اسد
 عاتق در زمانه شمس النبي
 صلعم في اول واحد
 روايت اول واحد
 نيات اول واحد
 ضروريه حسنه وبن
 اول واحد

حديث منور محمد بن ابي بكر كشي قتيبه وبن مالك بن ابي الزناد وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 من شيب اللقي حديث مذکور مثل لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 اول لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 الحديث الثامن حديثا بن موسى اخبرنا من اخبرنا مالك بن ابي بكر
 عن جابر بن النبي صلعم مني ان ياكل ما كل لفظه ضمير منك من جبري مذکور
 اول لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 يالك لفظه جابر وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 جابر ياكل لفظه مستقله او بن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 ميسيره روايت اول لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 بور وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 رجاله با ما صاله ثاباناسه ياكشع توجه ايدرس معافده وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 رجال وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 محمده وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 ابي بكر حديث من معلوم اول لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 بشماله وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 اكرم بور وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 صول ابي بكر وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم

کتابخانه العمام

نور واحد وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم وبن لشم
 عاتق سابقا سابقا
 اول واحد

ووجه معلوم اوله که نهی مذکور بسیار در حدیث صحیحین و در ابن سیرین و ابن کثیر
 بن رسول الله با عنده بدم با صاع الیکله اکل ایله حتی مشا ال ایه یکله معناه او که بین
 ان الله تعالی اظلمه با بنده بخصه متعلق اوله کلمه یا اول نور الحدیث **السابع**
قصة عن بابک و حرف ح تحریر اوله و تک حکمی سابقا مفصلا یا اوله و خبرنا
 اثنی بن موسی اخبرنا عن **ابن ماجه** عن **ابن ازیاد** عن **ابن ابراهیم** عن **ابن اریطه**
ان رسول الله صلی الله علیه و آله قال اذا نزلت علیکم فلیبدوا بینهما استیصال فعل کلمه
 و ن صاع یا م او در اول استیصال اذا اراد ان یخالف بعد بنده در کذا و نزع اوله
 اراد ان یخالف بعد بنده در نزع معنی جفا و قدر **فلیبدوا** بالشیمال یعنی او بر روی او
 ارم بود و بدو که پس از او بپوش لیکه اوله که صاع یا م ایله بنده اوله صاع
 یا م ایله کسول و با پوش جفا معنی مراد ایله که صاع یا م ایله بنده اوله صاع
 یا پوش جفا کسول خطابی و بدو که با پوش لیکه مراد یا م ایله کرام و یا م ایله
 صاع یا م کسول جانبدن افضل اوله با پوش اول صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله
 جفا و قدر با پوش صاع یا م ایله طوره منک مانع جوق و صاع یا م ایله کرام
 شیخ ابن حجر دیدیکه قاضی عیاض و غیره امر مذکور استیصال یا م ایله کسول صاع
 و یو نقل اندر **فلیبدوا** معنی بعضی نسخه فلیکن المعین واقع اوله اوله و اوله
 تا خطبه راجع و ظاهر اوله اوله ایله ایله زبکان که خبر در واسطی معنی در
 جل معنی بعد بنده اگر چه خطبه مذکور و نایستند اختلا اوله کذا لکن صحیح اوله نایستی

پس مذکور صیغه بنده که اوله در حدیث صحیحین و اوله در حدیث صحیحین و اوله در حدیث صحیحین
 قبل اوله کذا لکن ظاهر اوله اوله ایله ایله زبکان که خبر در حدیث صحیحین و اوله در حدیث صحیحین
 ایله کذا اوله صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
 یعنی صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
 مذکور صیغه بنده واقع اوله که یعنی به غیر کسول صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
 معلوم اوله که استیصال امر اوله در حدیث صحیحین و اوله در حدیث صحیحین
 حمله موهوبه ملکه راسخه اوله و ایضا ملکه علی بدو ب و خصوص امر سهل فخر المسئله
 و تفهیم و خبر خصوصه بنده ایضا تمام السیول و کسول صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
 میر که بدو که این استیصال امر اوله در حدیث صحیحین و اوله در حدیث صحیحین
 اوله بعد مذکور اوله الظاهر صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
 و در حدیث معلوم اوله که فلکن المعنی لفظه خیر معنی امر صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
فلیکن المعنی لفظه خیر معنی امر صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
اخبرنا محمد بن یحیی قال اخبرنا شعبة قال اخبرنا اثنی عشری
مصنف و هو ابی اثنی عشری جمله بنده بیان شد شفا شکی صحیح و معنی کسول
عن ابی بکر که مراد ابی شفا در حدیث صحیحین و اوله در حدیث صحیحین
یحیی بن یحیی معنی غایب و بدو که رسول کرم مورث بنده و صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول
ما استطاع ماده ای چون در معنی قدر اوله در حدیث صحیحین و اوله در حدیث صحیحین

فلیکن المعنی لفظه خیر معنی امر صاع یا م ایله کسول صاع یا م ایله کسول

شیخ المخطوطات معروفی از زکریا القضاة مولی جلیبی استمال از کتبه اشاره در
فی رجله بحب مستغذرتی طارقی و زینب انما مشا و تغلبه لبس نسل مشا و طوره
طاک صحنی و فتحی ابوبصیر مصدری که در معانی مشا که مراد استمار ظهور در حدیث
رسول اکرم در اولی سوره طارقی را معنی و نکلن که بکده آیت طهاره استماع بهر
اعلی سوره را بید معنی اولی که اثبات مذکور بی ذکر هر کجی که در بکده رسول اکرم من العرق
الی الاقدم تبیین از کتبه مشا در الحدیث الحامی عشر حدیث محمد بن ادریس
حدیثاً عبد الرحمن بن سنان ابومعابیه الضبی الرقعیانی محدثی است که در حدیث
حدیثاً هشام بن محمد بن سیرین عن ابی هریره قال کان لرسول الله صلعم
قال ان کان نکر اسمی و ابی بکر و عمر رسول الله و زینب مملوک و مملوک مملوک
ما بینة اخشی اولاً قال ان لفظی توسط انکی قبا در یک استام و خبر در مضمون قبا لک
اولین اخبار و اعلام بکونه قبا لفظک مشا بید یا بید یا او کتبه بی بید و بید
رسول اکرم بر بی بی ایکن که در اولی که هر یک بر بید ایکن کی قبا بی در اول
و اول من عقد عقدا عثمان رضی الله عنه یعنی اول بید و کوم در کتبه قبا لک باز
ایدن عثمان بید کلامه بید و اول ای قادی جائز اولی بید و رسول اکرم ای و اول
انکه عاده طریقه اولی بید و طریقه اولی بید و اشاره در زکریا القضاة مولی جلیبی
باب ما حای فی ذکر خاتم رسول الله صلعم صحیحی اولی که متفق
ساز او ابابک عنوانه عاده موافق اولاً باب ما حای خاتم و بید ایکن

عصم در کتبه مشا
اسانیدنه هشام
بنی عدو در
مهر

مقدمه هر دو متسا اولاً خاتم ایکن مخصوص با عبید انکه بید متعاده با خاتم بید و کتبه
دیو فوهم از کتبه ایکن لفظاً و کتبه ایکن بید بید اسلوب قدیم ایکن و لفظاً خاتم بید و کتبه
بویب انکه جامع **خاتم** خاتم خاتم خاتم خاتم خاتم خاتم خاتم خاتم خاتم خاتم
و خاتم ایکن خاتم خاتم هر دو معنی ابوبکر ایکن مخصوص آله زینب که ایکن بید
یعنی بویب رسول اکرم که خاتم ذکر ختفه وارد اولاً اخبار بیاننده در بید بید
سکه حدیث ذکر ایکن **الحدیث الاول حدیثاً قتیبه بن سعید و غیر واحد**
بنی مسفاک مشا بیدن حمیم غیر عن عبد الله بن سیرین عن ابی عن بن
الذهر که تابعی جلیل در عن انس بن مالک قال کان خاتم النبی صلعم من زینب
و او کتبه در ایکن کسر بر ایکن یعنی کوش مشا و کان فکته فکته فکته فکته
شاید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
و بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
صاحب قاضی فص مثله الفادر و کتبه ایکن بید بید بید بید بید بید بید بید
یعنی انس بید رسول اکرم خاتم کوشیدن و فی حدیثی طارقی بید بید بید بید
مشا کتبه ایکن بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
ایکن بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
اولی بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
و بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید

آیه عده عبارته در این
مهر

توضیحی است که در
این کتاب آمده است

بنام خداوند تعالی آنچه در این کتاب مذکور است
ان اینی صلعم اخذ خاتما بن فضله ای و خاتم رسول اکرم کند در قریب بیست و هفتاد
یا بدتر که عامر بن ابی بکر بن ابی ایوب در خلیفه اولی او بود و کان نجیم ضرب بنیدن خاتمه
راجح رسول الله علیه علم نایدن **خاتمی** بن عمر دیر که رسول اکرم کو موندن
ایوب او خاتم ابی ملوک را سال تیرگی مکتوب بر او را آید و او ان خاتمی طاقم را آید و بر
حدیث مذکور رسول اکرم خاتم طاقم قدرینه ناطق اولی او با بانی شود و بهر جمع
حدیث مذکور واقع اولی و لایب علیه سنجیم که فاعله ان حال در و حاصل می
خاتم مزبور به متر وضع یدر او آید خاتم با مقررند اولی در حال مدعیان
طاقم لازم که در زیر اجازت فر که متر وضع اندک در وقت با مقررند حقیق و کتوبی
مهر کتوبی با مقررند طاقم لره و بود و بود که خاتم با مقررند کین مهر ملک
سانی کلدر پس اولی اظهار تواضع و ارشاد است در و در حق محمد که ولایه لفظی
ادریه معطوف اولی و معنی سبیل الماس را طاقم یوب بلکه بعضی از آباء و صحیح اولی
مهر وضع ایلیک مذکور که طاقم را آید و یکدیگر در و در خطا اشاره ایلیک او در محمد که آید
عبارة مذکور در مادی رسول اکرم خاتم ایلیک مذکور در اولی لفظی در و در
ایلیک اولی طاقم یوب نیزین قصد به اولی بنی سانی که در خاتم طاقم معنی عادت و کلدر
بسیار خصوصیت منقش اختلافات کتب فضیله و تفصیل و مقلد و مقلد که سبب است
قال ابو عبیدیه که مراد مضاف در ابی بکر که مذکور در **ابو عبیدیه** بن ابی

اولی و ما همایلی سکنی و بایک شد بدیده در بعضی نسخه و در نسخه واقع اولی که
منصرف و **اختلاف** فی معنی ابی بکر و اولی که بقصد اولی و بقصد منصرف در
و اعلم الحدیث الثالث **حدیثنا محمود بن عیسی** **ابو نافع** بن ابی
تصغیر صبیحه در **الطفاضی** طاقم همایلی خج و فاک که سبب طاقم است که
طفاضی که سبب طاقم خج فاک خج کسیر است و طاقم که سبب خج طاقم است
کافی بعضی بر ذراع مقرر خج یا بر اخذن طاقم سبب صج و صج و صج و صج
حقیق مزبور طاقم ایلیک و طفاضی عمل ایوب یا خود یوب ایلیک که در
تصغیر صبیحه در **ابو عبیدیه** خاتم همایلی خج یا سبب سبب که سبب و ما سبب
مییم ایلیک در سبب ایلیک در در زیر ابی بکر و کلدر **عبد الطویل** بن
قال کان خاتم رسول الله صلعم **من فضله** طاقم ایلیک که سبب ایلیک
آمد فضله به رجوع و بر اعتبار به در با خود بعضی چون و غیر خاتم رجوع فضله
تقدیرند خاتم فضله و اولی خاتم بعضی اولی که فضله در اولی
نفس خج در اولی خاتم منفضل اولی خاتم بعضی ایلیک اولی او در
طفاضی است و مذکور ابی بکر و اولی که من فضله که حال معنی ایلیک
که مذکور بودن بر خاتمی در آید که فضله کوشش ایلیک خاتم بودن که سبب
بدیده بود نیزین ایلیک از من روایت اولی کان فضله خاتم ایلیک
زیر ایلیک در مادی خاتمی یا با سبب مقلد که سبب ایلیک

با خود رسول اگر مکلف و خانی او من از زعمول در رساله علم الحدیث الرابع حدیثی است
منصور اخیرا ما ازین بنام قال حدیثی ابی که مراد شام در عن قیافه عن
بن مایه قال انما اراد رسول الله صلعم بوقضیه رسول کریم حدیثیه بن جوع نکره
وقد مر افاد که ان یکتب الی العجم مراد ملوک عجم در که ساسی عن فریب حدیثیه
تصحیح اوله بخار رد بندن منضم اوله که عجم در آن درم اوله قبل له قال نه عجم در
ایده آن طردن مرسله روایب ایله کی از زعمول فریب اوله ان العجم لا یقبلون
ما خود در اعتماد شما ان کتابا علیه خاتم حار و مجر و مقدر وضع لفظه متعلق بقصد
محدودت علیه خاتم تقدیر بیده بدین معنی انش بدین رسول کریم ملوک بن حقه
دعوت انکلی چون مکتوب بخیر و ارسال انکه مراد اوله که بکنه رسول کریم عجم
بود که هرگز بر مکتوبه اعتماد استرانا او زینه هر وضع المنش مکتوبه اعتماد ایدر علامه
دیده مهور اول مکتوبی قبول بود که امر انگشت اولی خودن اخر اراد کند و در عین
احواله اعتبار مطلع اولی لایق اوله غنی بشمار چون در مخفی اوله که بولم اقتضا ایدر
مراد مکتوب بخیر و طی اوله قدن مکه او زینه وضع اولی امر او نه آنچه چون
بود که هر دو مراد مکتوب بخیر اوله قدن حکم زیننه وضع اولی امر او نه آنچه
مکتوب یکم طرف قدن وارد اوله بنی متبیین اوله بورد و زنده مسطور اولی انظر
منسبت اعتماد و کلمه فاصطنع خاتما وضع در ما خود استعمال با بندن اصله اصنع ایله
یعنی رسول کریم مذکور که علامه استماع اندکده کند و چون خاتم یا بیله امر اوله صاحب

دید که مکتوب بر بر بکنه کند و چون کتاب اوله امر اوله اضطراب بطلد فی روایه اوله
مرتب در ما خود استعمال با بندن اصله اضطراب بیده یعنی کند و چون خاتم زنده اوله
کتابی بعضی نسخه فلکاتی واقع و که انظر الی یا ضمه ضمیر خاتمه ارجع فی کفیه ساین
یا غیر مجر و در حال ارجع ساین خاتم زنده اوله اضطراب بطلد فی روایه اوله
خاتم رسول کریم که غنیه اوله بنی خالده یا خود و بخصوص اوله نه خرم و نهیم وارد که کوبا
خاتم زنده ساین خاتمه اوله که در حقی اوله که بولم مکتوب خاتم با بندن با بندن
اشعار ایدر حیرت دید که کفدن او در کل و او را در جزو طریقه اصعب در و کل بده
اوله بنی ساین بقتله بوشید و کله در حقی معلوم اوله که انش رسول کریم خاتمه
کفی جانبیه وضع ایدر ایدر و در اوله حدیث منقح علیه حدیث با بندن کورن اوله
کنند بعضی علما کتاب بندن شود و جمله تحریر ایدر که حال قدن خاتم اتحاد الی لایق اوله
فصلی باطن کف جانبیه وضع ایدر درین قصه ایدر اولی و همی فی این بیان خاتمه
فصلی ظاهر کف باطن کف وضع اولی حقه نام و نهی وار و اوله زنده که مراد اوله
حدیث قری دارد او مکه دیکله و امام مالک دید که نه خاتمه فصلی باطن کف وضع ایدر
جوایزه لا یدید و الله علم الحدیث الخامس حدیثی محمد بن یحیی اخیرا محمد بن
الانصاری بن المشی من عبد الله بن انس بن الانصاری حدیثی سه تخریج ایدر
اوله که اسم مذکور استی ارجع عدد کف که بهر یک حدیثی که او کند بهر یک حدیثی
حدیثی نماید در قال حدیثی ابی که عبد الله بن المشی در صد و قدن کل غلطی خود

عوضه از کف
عجم انور مکتوب

وقال عبد الله بن جعفر كان النبي صلى الله عليه وسلم يتختم في يمينه يميني خاد بن سلمة يدركه ابن
راغبي كورد دم خانی صاع البینه طاقا اولدنی حاله وانذن بوفیقک سبیدن سوال
جوابزه دید بیکه عبد الله بن جعفر کورد دم خانی صاع البینه طاقا اولدنی حاله و عبد الله بن
دیدنی که رسول اکرم خانی صاع البینه طاقا آید همچو اولدیکه مصنف حدیث مذکور ای علی مهتدی
ایکله و جهته نانی بود که حدیثی بن موسی اقرنا عبد الله بن جعفر توک ضمیمه و صیغه
اصرا ابراهیم بن الفضل عن عبد الله بن محمد بن عقیل مملکت فتحی و فاکله
عن عبد الله بن جعفر ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يتختم في يمينه يميني عبد الله بن محمد بن
جعفر و رواه انکه رسول اکرم خانی صاع البینه طاقا آید مصنف جامنده کاریدن
خانی صاع الرطانی خصوصه و ارد اولان احازنک لکایه افعی عبد الله بن جعفر بوجهی الخ
لکن حدیث ابو الخطاب خا مملکت فتحی و طاقا مملکت تدریکه کینه ریاضه
کسر و بادشاه تختمه تختمی الیه می. حدیثی شریفه خراج ایدر بن جعفر اصرا عبد
بن میمون بن جعفر بن محمد الصادق علیه السلام بن علی بن حسین بن علی بن ابی
والله من فروه بنت الفاسم بن محمد بن ابی کورد زنی امه سهم منافی ربه خرد اولدنی
و خطه نوروز بیرون در طوائف عنده جمیده و هر فرقه میانده سوره درجی
خوش و تکبیر مملکت اباب کیمیا و کبر مخی کا ادا عا انا و اهل کلام و تصوف انما سید
فصائل اقباس و معارف التنا ایدر فریاد شریفه لریدن بیرون کورد که کبریه من
بغیر ایله او زبانه یوزکه آیه الکرسی قراه انکه حسن شجانه و تعالی اولد کینه شفا

۲۵

حکایت اولدور که ذواتی جعفر صادق حضرت علی بن جعفر و قنده فغان اصدار انما کماله
دندان خالی ظهور و ذواتی او زبانه یوزکه آیه الکرسی غلبه رغبت انکه زبانه
و اعشار عشت و ذواتی جعفر ک حضور زبانه در انهم و ذواتی ایدر جوس ایدر بیکه جعفر
بن من اینه که خاطر قادم مازیکه خطو الیه بل توقف اها ایله که استخا مبارک
و قبوله مساعده اولدور جعفر دیدر که سندن ایدر که بی حضور کینه سیر کزه دخلی خضایر
دندان برشتی با ایدر بور جا اتمه و ذواتی حکایت اولدور که جعفر ذواتی سوال ایدر که
مانند کاره اولدور و لیکه در جواب بیروی که اعظم اولدیم کند و غمده موجود
بیر انهم نفس اکی اصالحان عالی و کلدر که یان ار اولوب کیندی ایجا اولدیم با وجود
اولوب کیندی ایجا اولدیم اول ایجا موجودی سلف و نانی ممد و کمال ایجا
بس طرفیک فایدنی کورد و یقینا بیلیم که لغتک بر غیر صانع موجود و قادر
وارد که فی ایجا ایدر عن ابیه که محمد بن علی بن الحسن بن علی بن ابی طالب
لغی با فرورد علی بقر بنی شق ایدر ب اصل و فرغده و جلی و ذواتی رسنه علم اولدنی بحون
کافی جلیل القدر و در جبار و انس ان سماع آیه کلامه سمعنا منک انک سیر سلطانه
فی کل الامم عن جابر ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يتختم في يمينه يميني
معلوم اولد که شیخ ابن حجر عسقلانی بوجهیک سندنه صنف ارد ایدر مبرک دیدر که
عبد الله بن میمون به سندن اولن ظن اولدور زبانه جابر انک حقه و ایه الکتاب
دریقه و ابودرغنه و ایه الحدیث مصنف منکر الحدیث او جهم منور الحدیث ابن جابر

بتختتم فی ساره دیو بخرج آید نووی دیدیکه ایکی روایتی صحیح و در اعظم الحدیث
 حدیثنا محمد بن عبید بن صبیح در الحارثی میگوید که در ایام همدان که کسی بپوشید
 موعده ای که بسوی دیدیکه مایه نسبت که قریش بن بر بن و عبد القیس بن بطن و غیره
 بعضی محدثه الکوفی لفظی بیاورد و گوید حدیثنا عبد الوهید بن ابی طایف حاکم ممد و در ایام
 که در حدیثی بن عقیقه عن نافع عن ابن عمر قال اخذ رسول الله صلعم خاتما
 من ذهب یعنی ابن عمر دیدیکه رسول اکرم التون بخرام اتحاد آید ظاهر بود که
 التون خاتم طاقنی حرام و مزون اول آید کان بلبسه فی عیسیه و اول التون می
 البینه طاق آید فاقه الناس خواتیم من ذهب پس نام آن خاتما در التون خاتم
 ای دایه کجی کوردب اکا عتایب چون التون خاتم را در دیدن فطره رسول
 صلعم پس رهاله التون خاتم حرام اولدغنه و چی نازل اولدینی کجی رسول اکرم خاتم بود
 بارمندان جسد و آیت و قال دخی دیدیکه لا البسه ابدان خاتمی ابدان خاتم ظاهر
 بود که مکروه اول طاقنی در زیاده من مکروه و کله رطل آن س خواتیم من
 اگر مک طرخ اندیکنی کورد کله بر کسی یا معتقدن التون خاتم طرخ اندیکه خضع دیدیکه ناس
 مراد جلال زری التون حرمی ذکورک سفار و کباریه نظر آید در وقت حلاله بخورد
 اول وقت ذکور و بانایه حرام اولو بعد منسوخ و جالبه نسبت حرمته ایقا و بانایه نسبت
 جلال قیلند و تو جوارزه لفظ ناس ذکور و بانایه شای اولوز معلوم اولد که کن
 طریقتن انس دن ثابت اولد که رسول اکرم هر کون با منسیه کومون خاتم طاقنی

دخی متابت چون کوموشدن خاتم را بدید و طاقند بر رسول اکرم خاتم زبور طرخ
 ناس دخی طرخ اندیکه عیسی التون دیدیکه کوموشدن خاتم طاقنی خاتم را این رسول اکرم
 طرخ التون را در طرخ اندیکه سینی التون خاتم فضا اید که در جملتا طاقند اولوز خواتیم
 و تفسیر خاتم اید بهر شیئی مهر بلکه محتاج اولدین کس خاتم طاقنون در اشرا چون بدید معلوم
 اولد که خلفا و صحابه و علی التون خاتم طاقنی حال ایچون حرام اولد سینه اتفاق اولوز
 ایچون حرام دکلد دیدیکه امام ابوحنیفه عند زنه اعتبار خلفه در وقت خاتم اولوز التون
 مسما اولوز زینه نقش انگار بر زره و بعضی علما التون خاتم طاقنی کراهه سه مرتبه
 مکروه دیدیکه و قاضی عیاض حرمی عند انس صحیح علیه در دیدیکه کلام هر بعضی علما
 قولند مخالف اولد فایده کلامی شود همدان اولدیکه کراهه سه مرتبه اولد اولوز
 منقن اولوز حاکم خیمه اجماع منقند و کدی دیدیکه و ابن ابی سینه بند
 اندیکه اولوز سعد بن ابی قاسم و طلحه بن عبید الله و صهیب و جابر بن سمره و عبد الله
 بنید الخطمی و حذیفه و ابی اسید التون خاتم طاقند فکر شد اولد کور تا دیدیکه
 دخی معلوم اولد که التون خاتم نهی اولدنی احادیث صحیحیه ایله ثابت اولد
 هر صل صحابین روایت اولد که رسول اکرم شرف صحابه کس سینه اولد و در معتقد
 التون خاتم اولد رسول اکرم خاتم کورد البزه اولد قضیه قرع بدو در
 التون خاتم اولد رسول اکرم خاتم کورد البزه اولد قضیه قرع بدو در
 حل کسب ایله اولد یور و کله رسد صحیح ایله ثابت اولد و عبد الله بن عمر فرمود

ای که که رسول گرم بود دیگر که من فات من امی و یو یس النب حرم الله علیه ذی الحجة
 آحمد و طبرانی بوظیفه اید خرج اندر و در حق معلوم او که آنوقت تمدن نهی جمع احواله شامه
 یعنی حربه مباشرت ایدن کنسه یسین بره رخصت و اید در و لیس خاتم ذمه خصص بقدره زیرا
 در یک جنگ تعلق بقدره فاما جین مجاربه لیسین بره آنوقت شمشیر و سپر و توشان جنگ و فتنه
 مرضی و جنگدن فارغ اولدقه اشباه مذکور بی وضعی جفا این را قدره و طبعی در حاله آنون
 استغالی حرام و لیس خصوصه مستثنی در که بیکر کنسه بونی دوشسته آنون بوردن آنجا
 آنک که در زندان و باره فک از جی دوشسته آنون آنجا در آنک از در مقصود آنک
 الاصلی لکن غاما بار منی با خود آلی دوشسته آنون در کوشدن آنجا ایجاب و کله در
 نبرخی آنون ایجاب علیه آنک خصوصه دور وجه و اید در واقع وجه اکثر علماء عند ذمه که نصف
 امره نک ایجاب بر ذره و حکایه بر ذره و وجه فی مطلقا حرام اولدقه و وجه مطلقا
 اولدقه و وجه رابع نفس معصی تحلیله حلال و خلاف منقضی تحلیله حرام اولدقه و وجه
 بوجود در و ساز گشتی تحلیله مطلقا حرامد بالاتفاق کونه مساجد آنون در کوشدن لیسین
 و آنون در کوشدن نیز در امتاق ده ایکی وجه و اید در واقع تحريم در وجه فی حوا در
 و کونه مکره دیبا ایله ستر عوار بود و وجه در خود در و اعلم و علی الله محمد و آله و سلم
باب تا جانی صفة سيف رسول الله صلى الله عليه وسلم صفة وصف کشف دنیا
 منشا در جینی بواب رسول اگر مک صفتک وضعی خصصه دارد اولی احادیث شریفه
 منعی اولدکه با یخاتک عقبنده با سيف ذکر اولدک و وجهی بود که رسول گرم خاتم

کتاب فی شرح مبرک

اندک در ملک اطرافه خیر بود و نیز نامه لرزه که بکجا بچون اولدغی متعین بر رسول گرم
 ملوک مالک اولدقه سیف و منصفه و درع منقلو متاعه مالک اولدقه فایزیه دال اولان
 احادیثی احادیث خاتم تعقیب اولدکه و سیف آلات حرب بنده زاده مستعمل انفع و لیس
 اولدقه کا متعلق اولان احادیثی تعقیب اولدکه و تعقیب منوره بر لطفه منقوله به تلخیص اید
 سرکشان خسروانه دین منسبه دعوت و کلمه یوحیده دعوت اجابنده ناطق ملکایب تحریر و
 ارسال اولدغی خلافتده سیر فرمان طایف اللذعان نبوی امینال بدر لرایه بوم
 والاشعر عدو کوش بسته کسان انتقام اولدغی امر محض در زیر اسیف حرام کی حجه قاطعه
 و بیخ دشمن کون مانند ی قضایای خصومی فایده برهان قاطع و زود و سجاد برین شمشیر
 دلیل ساطع و قدره مصنف بجا بید و در حدیث ذکر ایله **الحديث الاول**
حدثنا محمد بن بشر بن اخضر ناو بن جریر اخضر ناو بن ابي بصیر نحوه حدیثی بی واقع
 مراد جریر در عن قتادة عن ابي قال كانت قبيلة سيف رسول الله سلم من
 قبيلة قاتل فحجى باهم و حده كسر يرا له تركبه بالجان تقية اولوز که قصه دن بوجدید
 یا بار لر تعص شراح مصابیح کلا مدن منم اولنا بود که قبیه سيف شیره السکین
 منزهه دره شیره السکین ترکیده پرزوانه و دیگرید برین قبیه سيف قاتل بالی غی
 اولدور که بی خاک نیزوانه سی حکمزه در محذب کوره سيف سارالات حربی قصه
 تجلیه برین آنک بر اولدغی و دلیل وار دره و در سب ایله مصابیح کلا در جنسی
 دفعی بوقبیلده نزه و پیام و سراج تحلیله سنه اتصال اولدغی و تعقیب سيف قاتل ایجاب

فایزیه

طریقین سلیمان بن حسین روایت کرده ابو امامه در اجتماع ابدیکه بر فرموده **قال**
فعلی بن ابی طالب بیج بر یک سبک خلیه سی و هفت دکل آید بلکه خلیه سی و هفت و آنکه **عبد**
ابو دبدی شیخ ابن حجر صحیح کار بر سر حنزه دید که ابو امامه حدیثی در کتاب ابدیکه **و**
حربی فیه و فیه دن غیر شیخی اید بحله آنکه اولی اوله لکن فیه ای که آنکه **و**
جواب بر دیکه فیه و فیه اید بحله آنکه اولی اوله لکن فیه ای که آنکه **و**
که اید فیه شده و اما فیه قوه متحققه اوله لکن فیه ای که آنکه **و**
بس آنکه حال و شاندر رزانه خلفا حال و شاندر قیاس و شرح هر یک از آن **و**
تعی خفا نما کردند و فیه **علی بن** مملکه و لا مک فخر و با توجه که **و**
لا مک گویند محمد بن ابی بکر مستخرج حنزه اوزاعی در روایت ابدیکه اوزر و **و**
خام حله در و غیر بر دید که **علی بن** شول غصب در که با ش ایلی کلک فیه صادر از **و**
بغایه حکم اولور حتی شیخ جلاله فیه فیه اوزر صادر از **و**
اید لوزیر **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
ترکیده قالای و فاریده از بر در بر **و** **علی بن** شول غصب در **و**
این لوزی دید که **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
اسی در و بعضی سونی در **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
اول مقدر دن **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
حدیث محمد بن شجاع شیکه صیقله در بعضی کاش فیه اید در دید

البند و بر حدیثی بر مدی و نسای **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
و بود او در مدی و نسای **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
تخریج اید بر **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
قال ابن سیرین **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
سمره بن **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
امر اید که شکل و وضع و طوز و سلویده **و** **علی بن** شول غصب در **و**
باید که **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
کند و **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
یا قول یا ظن **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
معلوم **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
سیف **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
و محمد در **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
رسول **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
یعنی رسول **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
اید **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
بصیر **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**
مصرف **و** **علی بن** شول غصب در **و** **علی بن** شول غصب در **و**

و مصنف حدیث مذکور است از ابان نقل ابودردی که حدیثنا عقبه عن محمد بن یحیی و قال
 سکونیه در بن مکرّم الرامدن ماخوذ اسم مفعول البصر قال حدیثنا محمد بن
 حدیثی سنه تخریج ابان بن عثمان بن عبد الله السناد که مراد بودن مقدم بود
 اول اسناد در نحوه که عثمان ابن سیرین در حدیث مذکور که من حیث المثنی اخبار
 احمد بن الخطیب القسطلانی مراب لذبحه و یکه که رسول اکرم حضرت زینب
 سیف و در آید ما بود که رسول اکرم اولی که اولی که در کربلا در کربلا
 مدینه میماند که در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا
 سیف همدیه ذوالفقار و وجه سیمیه فقرات ظهر کبیر میماند فقره اولی که فانی
 فتح و کسر جاز در که رسول اکرم در کربلا اولی که سیف در بیج بجز جبهه با یزدین
 قلعی قاتل فنی قاتل کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا
 حقیقت موت متناهی در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا
 اسفله کید می نشسته زبانه نوب چون که در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا
 و الله اعلم بقصید قضیه بدر عبد بن مبرث طریقه مالک او که دیدید بعضی
 تسویه قویه ای بیه جمع بتدریس سیوف نبی العالی المناد المار
 غضب ذوالفقار مع القلی عوف ذوالرؤب بتدریس ثم القضیه
 و صلی الله علیه و آله و صحبه اجمعین **باب ما جاء فی صفة ذریع رسول الله**
 ذریع دال همزه کسر و در همزه کسوفی بعد عن همزه به جوشن و زبانه در کربلا

مؤنثه و ذریع قلنی اذرع و اذراع و جمع کثرتی ذریع و در تصغیر در ذریع و در
 زبانه قاین تا ابد و زبانه در کربلا ابوعبیده مذکور و ما بنی و ایت الیه و ذریع الیه
 قبضی منته مذکور در جمیع اذراع طوره فنی یویاب رسول اکرم ذریع نه کعبینه کید کربلا
 دارد اول حدیثی میماند در قسطلانی دید که رسول اکرم در ذریع و آید
 ذات الفضل مناجیه اید طویل اولی که یوسم اید کعبه حدیثی در کربلا
 اکرم بدر توجه اندک سعد بن عبادیه طریقه ارسال التشریح ابان بن عثمان
 ثلثین صاع مع لثیر شجر اخذ اندک رهین وضع اولی که در ذریع اید که در کربلا
 آید ذواللوشاح ذات الخواش السدیه عین همزه اید اصله علیه القضا عباد
 آید تصغیر داوود که هم حالت اید خاک و قتل اندک کید ذریع در کربلا
 نامند اولی در کربلا سدی به نام ذریع بن ففاعدن مالک اولی که در کربلا
 اید سدی که در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا
 در رسول اکرم بوم لحدوه فقه ذوات الفصول مما کتب اید و بوم خیر ذوات الفصول
 و سدی بنی کید آید مصنف یواید با کبیر ذریع ذریع الحدیث اولی
 حدیثنا ابوعبیده عبد الله بن سعید الاصحیح جماعت شریک در حدیثی سنه تخریج
 انبیا بن یونس بن کبیر موهده صدیقی کافک فنی و با کبیر کبیر در حدیثی
 غیر ائمه تخریج ابان بن عثمان بن عبد الله السناد که مراد بودن مقدم بود
 بن عبد الله بن یونس بن کبیر موهده صدیقی کافک فنی و با کبیر کبیر در حدیثی

ط ذریع صاع لحدوه
 کربلا در کربلا
 اید همزه

والله اعلم بما نبت اليه بكر خاتمه على نبيه جده ابو بكر الصديق في ربيعة من خديجة وبتة من صفية
الملك عتيد رماها جردن مدينه ده قباوه اول تولد ايدين دره بود و محمد بن
سجده كعبه اليوم لدر او زود عده ليله اسما عبد الله في وضع يدك استماع اولد قده يمين
كبره محمد انديزه و اسما اول ساعده رسول الكرم حضورينه كور و رسول الكرم خياما
آغز كرينه آل اول خرم ايد عبد الله ك اعني آجده يد ريشنه بالغ اولد قده رسول
بقيت الكرم و رسول الكرم فوات اند كده اول باشنده آيد عالم و زامده و عايد مدينه
صوماليه ايد و ب مکه و اطراف ايد آيد الشمس دور تار بخنده خلافة جون بويته
ممالك اسلام تابع و كده الا الهام تمشين سنده در مسمرا و كده بغايه صحيح
بو كلام يه ترتم ايد آيد كده كتب القتل و القاتل عليا و على الحسن اجر النبيل تمش
اوج يا بالغ اولد قده تمش اوج سنده حاج صلب اندكي مشهور در و كشته مفصلا
مسور در عن الزبير بن العوام من خويلد كده عشرة منبه دن و ارض حبه يه حبه
مکه ده رسول الكرم حضور كده مدينه حبه انديزه سبيل اسوده اول سبيل سندن
يوم فخره حصار ايت ايد مكن باشنده اسما قبول ايد الشمس دور تار شنه بالغ اولد
او توار اني تار بخنده يوم حبل ده ارجن موزيدند مقبول ايد بعض سخده زبير بن
ذکر او كده خطي محض فكر او نميدني صورنده حديث من اول و صلاب اولان ذكرا كده
حديث منقول اولور چنوا عبد الله بن الزبير و قعه اخده حاضر و كل ايد زيرا عبد الله بن
سنة اولي ده تولد ايد و قعه اخده جركه اوجونكي سنده ايد بس عبد الله و قعه

واقع اولان احوالي كند و نقل انك صحيح و فخره مكر عبد الله بن زبير استماع ايد و ب لكن
سنده بدي ذكرا و يمينو حذيت ما پس صحابه سبيلندن ايد قال قائل زبير بن العوام
كان علي بن ابي طالب يوم اخذ در عان يعني زبير ديد مکه يوم اخذ ده رسول الكرم
او زرينه اكي درع و ارايد كده ذات الفضول فضله در فتنس متنع بايندند قائم
اولد و كرت اولد منشا الي الصخرة كده جوهر عظيم بگيرد يعني رسول الكرم كانه دن حركت
بودي طلش او زرينه حقه نوجه ايد كده موضع عالي صعود انك نام كند و بي كور و ب حياينه
مطلع اولد باينده جميع اوله لر فلم يستطع رسول الكرم صخره او زرينه حقا نمده در مکه
او زرينه اولان اكي در عاك اغ لفتن ناشي باخود يوم مهورده ايد ايدن حياينه
اقان دم كيرك ضعفند ناشي فاقده طلحه رسول الكرم بس طلحه بي او توردی نخنده
كند و البته قصه عينك كس برده در النبي صلعم بس رسول الكرم طمحنك صيرنه صوب
امدادی ايد چيغه حتى استوى على الصخرة نامهور طانك او زرينه اصل اولوب
انك قال قائل زبير بن العوام فيمب النبي صلعم اصول صحه و نسخ منتمده ده قابيه
واقع اولد بقول او حبه طلحه مطرزي ديد كده اوجب لر جل الحجة او النار در لر
بگيرنه حبه يا نار ابي ايلين عمل اشكسته يعني زبير ديد كده كسيف مهورده اشكسته رسول
الكرم طلحه كند و نفسي بخون حبي ماشا قعي مانواب عظمي واجب ديد و ديوسو كده ايد
طلحه و بيه نك محله رسول الكرم اخذ مننده بوليدني بخون باخود نفسي يوم مهورده رسول الكرم
او غورنه فدا ايدني بخون زيرا اول كونه سير اولان اولوب كساندن ده جراحت

السنة
 مسجون كرامك مولد سدر نور
 تاريخه لوفه ولد آند و...
 حج آند بوطان سكره مكره و...
 اندر اعلام تاليس دن
 سکن آند كنه به
 لا حواد كنه
 ٧٧

ايكرو الله علم الحديث كشي حدثن ابن ابي عمير اسمي محمد بن يحيى بن
 حدثنا سفيان بن عيينة عن يزيد بن عبيدة بن جهم عن ابي بصير عن ابي
 عيينة وزنه ورواه غيره عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 نولد آند و...
 منابو كونه...
 او جوي سمنه...
 آند ابوداود...
 بيز خل دن...
 درع كنه...
 حش المنعني...
 آند كه...
 رسول كنه...
 او كنه...
 نه ديدين...
 سايه...
 مقلد كه...
 على رسول...
 حش

وات الفضول والسعدية والله اعلم ان رسول الله صلعم كان عليه يوم احد
 قرعان قد ظاهرينها يعني يد يدك رسول ارمك يوم احدى ووزنه ابي
 درع ورايد كه مايندري نظاهرايدوب سيري فلها و سيري بطاير انمسايد حاشا
 سيري ساركي البته ديسر زوركي وسته كير ايدو ميرد ميرد كنه ساركي ايد
 ماينه ظهرا ايقاع ايد ايد و...
 كيد كونه...
 سيري دني...
 صلى الله على سيدنا محمد...
 مفر...
 و...
 آند كه...
 قبه...
 او زنه...
 وارد...
 سري...
 و...
 ابي...
 الحديث الاول

ط...
 ك...
 ب...
 س...

بیتین فرج مطحان احضار ملک با بر اندناری و خنی نونم اول منته طعام احضار
مکن اولمکه ابن خطن بدار اولوب می حاضر بود غندن غننه کلوب انصاری قتل و البیا
با بعد مرند و ارتد اوزده مصر اولمکه بو با فیوا رسول اکره و اول منته عدوتی قتل اولمکه
ایکی مغننه جاریه می را یکمکه بن رسول اکره و سلیمانک بر اینه ترانه بدر اکره فرج
میر اولمکه قتل اولمکه غنندن انصار کوبه یقین انمک بر اینه ترانه جاریه اولمکه کوبه
برده سنه نعل بدن کتک بجرمی عظیم و خنی اولور کتک نوری عظیم بر اکره کوبه
ملاحظه اولمکه ابن خطن و خنی نونم اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
فقال اقلوه رسول اکره ابن خطن قتل اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
قتل اولمکه و صحیحون کتک نونم اولمکه صحیحون کتک نونم اولمکه صحیحون کتک نونم
فانتمه اخلا اندیز حاکم سعید بن مزین بر اکره سعید بن ابی قاص و اقلوه و سبیه
العوام ابن منزه و ابن ابی سبیه سعید بن حرث ابو سعید الشاکر ابو بزره الاسدی
و سبیه مویب و یکمکه ابن خطن قاتل ابو بزره الاسدی اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
جرم غیر ابو بزره اولمکه غیر جرم اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
ابو بزره بن اول ابو بزره قتل سبیه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم
سبیه بن شامه سعید بن حرث و ابو بزره اثره اقلوه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
اولمکه بن سبیه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
یرة الاسدی و کتک نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه

روایت اندر که قال یعنی ابو بزره قتل ابن خطن و متعلق با سبیه الکعبه والله اعلم
الحديث الثاني حدثنا عيسى بن ابي عمير قال سمعنا ابا عبد الله بن ابي طالب قال قال
الامام مالك بن ابي نجران عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
دخل مكة عام الفتح ومكث في حجة بركعتي سنة ثمان وروى في رأيه المنقذ قال
قال انس بن شقرا قال كلفني زكريا بن ابي اذينة طول كلامه فاني حدثتكم فاني تذكر ابي بصير
انك بكذا في مجلس اخرده استماع ابي اذينة فلما نزع صبره استكره رسول اکره و سبیه
مغفوره راجع جاره **دخل** كل منته ابو بزره الاسدي يدير فقال قال رجل مذکور در
خطن متعلق با سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه
اقلوه یعنی انس و سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه
اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
حضور سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه سبیه الکعبه
اندي کتک نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم
اندي کتک نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم اولمکه نونم
المان ابن خطن مقیس بن ضبابه عبد الله بن ابي سرح بن دورث کتک نونم اولمکه نونم
دخل المسجد فهو امن ومن دخل دار ابي سفيان فهو امن ومن اعلن عليه بيه فهو امن
حدثنا اولمکه مسنی اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه
حدثنا اولمکه مسنی اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه اولمکه

قال ابن شهاب الزهري تبرك يدك بسلام فبئذ ذكروا ان اسامة بن مولى رسول الله
 قيل ذكروا زيرا مطارة قال قال ابن شهاب لم يكن رسول الله صلى الله عليه وسلم
 لفظه واقعه ذلك وبلغني ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يكن يومئذ يخرجنا
 بكابا لولا ذلك في صبيحة يومئذ استمع انتم ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 كونه محرم لكل وخرجت من كمينه بله حلال لسان كمينه علمنا احتلالا لولا ان
 فصدى اذ لم يكن له داخل اذ قد اجرام كمينه يدرك كل ميدان شافية من اولها
 بود که خواه مگر حاجت سخن داخل اولها و طرحی و ادخی و آبی کی خواه مگر حاجت
 داخل اولها و تجارت و زياره کی مطلقا واجب او مطلقه و آنکه قول صوفیه مطلقا واجب
 او مطلقه و آنکه ثلثه عند زنده واجب و هر یک از عدم و جوب و فی روایت کند
 ارباب حاجات متکروبی استثناء اندک و حقیقه داخل معافه اولها استثناء اندک ابن
 انهم صبیح با عین و جوبه قائلند و در تبرک و عدم و جوبه حدیث باب دلالت اندک
 کتب فقهیه متکفله اوله و بعد از آنکه و الله اعلم **باب ما جاء في غزوة**
رسول الله صلى الله عليه وسلم بعض صحبه و فی صفة عمارة واقع اوله و عمارة کبریه بود که
 ترکیه صاردق و در رسیده و در رسیده و بنفیه و بنفیه عمارة اطلاق اوله
 استبان اوله و تبرک و تبرک و تبرک و تبرک و تبرک و تبرک و تبرک و تبرک و تبرک
 منظر اوله و التبه و التبه و التبه و التبه و التبه و التبه و التبه و التبه و التبه
 با بده معلوم اوله و بنفیه و بنفیه و بنفیه و بنفیه و بنفیه و بنفیه و بنفیه و بنفیه
الحديث الاول

حکایت فتحه عمارة
 و زنده و تبرک
 و بنفیه و بنفیه
 و بنفیه و بنفیه

حدثنا محمد بن بشر حدثنا عبد الرحمن بن محمد بن عبد الرحمن بن محمد بن
 اشارة اوله بنی ثعلبة او کله حدثنا محمود بن غسان حدثنا و کله عن محمد بن
 عن البرزبهر بن عمار بن عبد الله الانصاري قال دخل رسول الله صلى الله عليه وسلم مكة يوم الفتح و عليه
 سوداء و بنی خا بربد برکه رسول الله صلى الله عليه وسلم به فبقي كوني داخل اوله و زنده و سباه عمارة
 حاله مسلم و اینه و غیر احرام لفظی زاده قبله بعض علماء و حدیث سباه و کله
 اوله بنی استلال اندک برکه خبر ثعلبة بنی البیض حدیث صحیح و جوبه باض و کله
 افضل در رسول الله صلى الله عليه وسلم بود که کله بنی استلال اندک برکه و کله بنی استلال اندک
 شریحه خطب ان بنی عمارة عمارة بودا و حدیث شریحه و کله بنی استلال اندک
 بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک
 الهم يوم فتحه عمارة بودا که کله بنی استلال اندک بود که بودین و این مستقیم و جهان
 تنبیه اوله و بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک
 اشارة در و سائر الان انی عارض اوله و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک
 حدثنا ابن ابي عمير حدثنا سفيان بن عيينة عن ابن ابي عمير عن ابي بصير عن ابي
 كرى و ابيه له به در **الوراق** را که شریحه و بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک
بن عمر بن الخطاب حاهمه که قتی را که سباه و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک
 سزایک نصیرید و حدیثی که زعمه بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک
 صلعم عمارة سوداء یعنی عمر و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک و کله بنی استلال اندک

مهموده اوزره کورد و کنی روایت ابو عبد الله محمد بن یحیی بن عیسی بن ابی
دعبله اوزرینه و خلف قدامه ارسال ابی بکر بن محمد بن ابوداود و مصنف جامع
اهل مدینه دن بیه شیخان خود به ایتدی که عبد الرحمن بن عوف مدبر که رسول اکرم
باشمه عیاله مار بو خلف قدامه سدل ایله ابن الجنبی علی کرم الله وجهه دن ایتدی که
رسول اکرم علی به عیاله کورد طبعی سبکی در زینه ارسال ایله شرح کتبه و مدبر که
قیس مدبر که ابن عمر کوردوم باشم عیاله کورد خلف قدامه ارسال ابی بکر بن
روایت اولدی که رسول اکرم کاه فلسفه اوزرینه عامه و کاه فلسفه سر عامه صادر ایتدی
و شیخ حمزه مدبر که بعضی علمای مدبر که سنه اولد اقلنسه و عامه کیمیک و فقط فلسفه
کیمیک مشر کین زنی در زبیر ابوداود و زمره رکانه دن تخریج ایتدی که رسول اکرم سماع
بوردی که بیستم ایله مشر کین معانی فلسفه اوزرینه علمای فوق ایدر و زنی حمزه مدبر که
فلسفه سر عامه باشم طوره خصوصاً ایتدی و فلسفه عملی حکم طواری و زنی شیخ
تصحیح صحیح ده مدبر که کشتی تنبع و بر نواری شیخ تفحص انهم که رسول اکرم عامه سیدک
طولی نه معذرا اولدی و مطلق اولدی کون مکن بر وجهه اطلاع مکن اولمش ایله ناکاه عیاله
ایتدی که کوردن بیکر نه بکانه در مدبر که شیخ محی الدین نودی کلانندن بیه شیخ
مالی بود که رسول اکرم بر فیض بر طویل عامه سی دار ایتدی که قصیر اولد عامه سیدک
بدی ذراع طولی اولد ایکی ذراع ایتدی و الله اعلم **الحديث الثامن**
حدثنا يوسف بن عيسى حدثنا وكيع حدثنا ابو سليمان ابن سلمان بن عبد الله

نقد مدبر
سید

حفظه حدیثی الثامن تخریج ایتدی و هو ابو سلمان راجع در عبد الرحمن بن الفضل
فیصل یعنی معقول در بنده مساحتی انصار بیک لقبی در مدبر که عبد الرحمن بن سلمان
بن عبد الله بن حنظله بن ابی مرثد بن المورق بن ابی العیسی بن عیسی بن مدبر که حدیثی
یوم ایلدده پیغمبر استماع ایدر و حیاتبندن غسل میتر اولممنه جنباً شمیله و لدقه رسول
کوردی انی طایفه غسل جناب ایدر و غسل ایدر و کسید اعیسی و یوسف ایتدی که
که ابن ابی بکر غلامی ایدر عن ابن عباس ان النبي صلعم خطب الناس و علیهم
و سما عیاله عیسی که سید ایزنا بر من باشم با غلامی کربان استعمال اولد و عامه
منته دخی کلور و حی تنبع شیخ عیاله موضعه عامه ذکر اولد و سما اول ممدیک شیخی
دین ممدیک سکونیک سیاه و بیکر بعضی شیخه مو ایتدی که بنی ابن عباس مدبر که رسول
نا خطبه قراءه ایله مابنده بر سیاه عامه اولدنی خالد با خود کربان یاری اولدنی کله
مدبر که مدبر که صحیح بخاریده تخریج اولدنی اوزره و خطبه رسول اکرم مرضی فایزده ایدر
و آنس دخی تخریج ایتدی که رسول اکرم بو خطبه دن کیم مدبر دخی مینه بیه خطبه اوزر من تخریج
بر عیاله دن مراد مریض باشم با غلام فکر بر سیاره سی و ملن احتمال صحیح در زنی
و سما عیاله و عباردن حرک الوده منته اولن محمله زبیر انما تطیف معالی استعمال
با خود رسول اکرم انما مبارک طبعی بر بنی قریه ایله طلاله کلر دن عیاله مریض که کورد
اولد و کاه یون عارضی اولد و بلکی ایشی اولد و بخاریک انس دن عیاله مریض در زنی
ایدر و تخریج ایتدی که با احتمال مؤید در زبیر انما کوردنی اصلک زکمه معابر اولد و سما

باب ما جاء في قصة ازار رسول الله صلى الله عليه وسلم ازاره نمره نك كسيرة فلفحه ذكره فابعد
 چادر شب بر لبه بومفاده مراد اسفل بدنی ستراده چك نشسته روبرو اعلای بدنی ستراده
 سینه ابن الجوزی فاره عوده البربردن اسنادی علیه روایت که رسول اگر مکب از آنکه
 طولی دورتر از اع موصی ایکی بچون ذراع یکد ابن القیم اقدی ن روایت که رسول
 اگر مکب ای بزرگ طولی ذراع موصی و ج ذراع و بیفارش و ازار سر عانده بود
 طولی دورتر از اع و بیفارش موصی ایکی ذراع آید و الله اعلم بنوعی باب اول اگر
 ازار اگر مکب وضعی حقه و ازار اولی انا حدیث ننده در مضمون بیا بدید دور حدیث
الحديث الاول حدثنا احمد بن مسيع حدثنا اسمعيل بن ابراهيم عن ابي
 السجاني عن محمد بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة عن ابي حنيفة بن ابي حنيفة
 و امام الحسن الاشرقي عن ابي حنيفة بن ابي حنيفة عن ابي حنيفة بن ابي حنيفة
 حجاج مؤول كذا قال قال ابو زرعة در اخربت البيا عايشة كذا كذا كذا
 ثوب بومفاده مراد و ازار ملبدا ما بومفاده نك كسيرة فلفحه ذكره فابعد
 مرقع منقح كز كیده بانالو و بر لبه ابتدا اصلنده كسيرة فلفحه ذكره فابعد
 اولی نشه كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 ملبد مرقع و بعضی در بدلیه اولی ثوبه که اور تاسی غلبا و لو كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 یعنی او بر بده و بیکه عايشة مرقع ردا و غلبا بلكدن طوق نمش سیر ازار چفادی
 و كس مرقع و ازار مرقع رسول اگر مكب اولی حالی و نام عمر سینه اولی كسيرة كسيرة كسيرة

او نمشون بوقالت عايشة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 منقح مرقع رسول الله صلى الله عليه وسلم في هذين رسول اگر مكب روح بر فوخی بوبك و ازاره
 قبض اولی كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 خشية عبودية الله و تواضعا قرب اولی كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 و خلاصة اولی كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 رسول اگر مكب لدايزه دنای دن و شهورات و اعراضه ز نماوة و اعراض اید و كسيرة كسيرة
 اید كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 اولی كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 و خصوصاً سده و قابه حرد و ازاره حرد و ازاره حرد و ازاره حرد و ازاره حرد و ازاره حرد
 چاك اولی كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
الحديث الثاني حدثنا محمود بن غيلان حدثنا ابو داود عن ابي حنيفة بن ابي حنيفة
 بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة
 و ما نك كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 ايكه مبرك تهذيب الكمال عن ابي حنيفة بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة بن ابي حنيفة
 قال الحد در زيارت كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 وسطا منقح و كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة

تا كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة
 بعضی نسخ شما اولی كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة كسيرة

فصل اول در تعریف لغت ما حذف اولی است ایضا درین عوض دیدیم صحیح بنامه دیدیم که طرف
 را فاعله مضافا بنامه فعل فاعله منزه است و فاعله منزه است و فاعله منزه است و فاعله منزه است
 تمام اولی چون جوابه محابره و جوابه انقض اولی لفظ از و لفظ از ذکر او متعلق در انقضی
 منی بر مکانی بر مکانی که در او باره سینه فعل دیگر حرف بیانی منی در فی المذنی تقدیر
 نیکم بعضی سخن در واقع اولی که ما منی مضارع صیغه سینه ذکر اولی در استحضار صیغه ما منی
 اذ انما جاءه یجوز ان **ان خلق یقول** جمله سی منتهی اولی است لفظک خبر دیدیم
 مستکنانه راجع در لفظ انسان مکره موهوم اولی منتهی اولی صیغه صحیح در قول
ارفع ازارک جمله سینه تقدیر کلام ان فی ثانی اوقات منی فی المذنی فاعله
 وقت وجود انسان خلقی و موبول پس بیما لفظی اذ اجاب فاعله طرفی و اذا
 منسوخ منقول در معنی مدبره بود و در کوم اوقات اثنا عشره اربعی زینه سور دیده
 ناگاه ازارکی منی در قادر و قادر دیو سول بر کینه آرد بیدن ظهور اندر که فاعله در ازار
 بوقار و رفع ایلک اتقی تعوی زبانه قریب و تعوی قیامه دلیل در زبانه که در خلد
 بری اولی غنه دلالت ایدر اتقی و فاعله من مایه اولی تعقیب در اصله اولی ایدر نای
 و او بدل ایدر مع مرتبه استعجاب او که که مانع کلمه دن ظن اولی در می بری
 نقی یعنی دیدیم بعضی سخن در اتقی واقع اولی که نون ایدر نغان مایه اولی در لفظ
 منسوخ یعنی ازار بر منی در رفع ایلک زبانه ازارک لفظه منسوخ و اتقی زبانه ازارک
 بتغیبه در زبانه ازار زینه سور و غلظه حسن ایدر الوده لوز و تیر کینه اولی کینه

باید زینه

۲۰۱

اما رفع اولی در هم باک اولی در هم کینه لوز رسول اکرم رفع ازاره یکی منسوخ ذکر
 آنکه سینه منسوخه سینه در سینه منسوخه دیناوی و منسوخه دینیه مقصود با کتات و ایدر منسوخ
 اولی غنه اتی تعقیب ایدر کلامه منافع اخرویه منافع دنیویه دن خالی اولی غنه ایا
 وار در **فالتفت** التفتان مایه اولی متکلم و حده در **فاذا امر** انسانه راجع
رسول الله صلعم دو ندیم آرد و چه با قدیم مکر ازار یکی رفع ایدر دیو تکلم ایدر رسول اکرم
 بل ازار یکی زینه سور در کون عند اولی جمله سینه **فالتفت** رسول اکرمه یوم که یار رسول
بی ازار موهوم در **ملی** برده احواب استعمال ایدر یکبار در ازار و راجع
 غیر که یابینشی خبر اولی برده اعتبار در و ملی بمنک فسخی دلا مکنی در همه
 تقدیر سواد و بیاض ایدر اولی الی حجه بعضی با فسی غالی اولی ایدر دیدیم یعنی یار رسول
 بنم زینه سور و دو کوم ازار احواب استعمال ایدر یکی اقلی قارالی الی حجه که خندان
 فیمتی بوقدر و زینه سور در کسب کبر و خندان دن اولی محلی بوقدر و تیر کینه اولی
 دیدیم ایدر و با تمام اولی در کیم **قال** قائل رسول اکرم **اما لک** استخفاف
 و ما نایفه و نام منسوخه جاره و کاف خطاب یجوز رتی بانک شدید و فتحید در اسوه
 کسر و ضمی سین مملکه کنی و دو اولی فتحید بکینه غیر کینه یه اتاع ملکه کینه اولی
 حاله دن عبارت در تعقیب ایدر ایدر منسوخه در دیدیم یعنی رسول اکرم بد که سینه کینه
 ایدر ایدر که ازار کینه خصوصه سینه منسوخه سینه منسوخه سینه منسوخه سینه منسوخه
 مقولی ایدر ایدر **فالتفت** فاذا ازاره الی النصف سابقه رسول اکرم که

رسول
 اکرم
 فیه
 داعی قولند
 ایدر اولی
 نظر غیر
 ظاهر در
 نظر
 راسخه

اولان شی متقدرا اولاده معنا بمقدد من الجبار کل منہ کبر من کل شیء هذا الذی
دیگر اولاده پس کبریه متقدرا اولاد کبر کردن ماعدا این نسبت الیه اولوز و اگر لفظ کبر
جنس ادا اولوز بحسب معصیه حی کبر المعنی اکبار تعظیم و ادب است کمال مندر اولوز
علیاً علی کبار کبره تک جمعی کبره اول کناه در که شارع تک حقیقه بجهت و بنا
یا خود آخرت عتوب الیه تو عید امتش اوله یعنی جابردید که رسول کرم دیکه نهر کناه
کبار بودن زیاده کبره اولانند خبر و تیریم فی قلوبهم کبره بیدید که بی خبر تیر رسول الله
بوقبره رسول کرم شان نفسی تقظیم و استماع کمال کور بار برینه هزار غر و اقبال تیریم
اولدنی ظاهر قال رسول کرم اکبر بر تقداده شروع ایدوب **الاشراک علیہ و عقوق**
الوالدین دیدنی دیدیکه بمقامه اشراکند مراد حضرت اسدین غیر الله استیاد علی
این حجر مراد مطلق کفر در دیدیم کبره دیدیکه مملکه کبره مراد مطلقاً کفر اوله و شری کفر
انکه کبره کجودی علی الحرفین دعوت و تابع اولدنی چون بشری ذکر سائر
تنبیه در و کرم ادقظاً انرا اولوز به اشراک کفر اقیح اولان بعض کفر ایله رسول اولوز
اولوز مثلاً تطیل که نفی مطلقه معلوم در که اشراک است مقید در آمدن کفر
مراد اولان اولوز در عقوق عنک ضمیمه حقیقه عایت و ابر اولان کبره منی لفظی
عق دن یا خود در قطع منتهای بمقامه مراد اولد و اولد کناه اولدنی
شی ایشکده خواه قولاً خواه فعلاً شرک و معصیه منی لفظی حکم دن متشبه
اولان لفظی لهما ایف و لاسنہ سما قول و ان جادک علی ان لیرک ما یسیر

فلا تطهرها و صابغها فی الدنیا مرفوعاً بواجب کبره اولان کبره کبره اولان
سوام اوله کافر دخی اولوز ایسه و قال علیه السلام لا طاعة لخلوق فی معصیه الخلق یعنی
خالق بود الله عالمی اولان مخصوصند کبریه مخلوقه اطاعت اولان از این عبادت
الطاعت مبتحاده واجب در خواست فخلایه خواه ترکانه مندوبت و فرود کفایه در کبره
این حجر دیدیکه انتم عند الله حقوق ضابطه یعنی در که والدین سیر همله از فی اوله کناه
اندر کانی اذیت سهل اولدنی عالی حقوق اولدیکه ولد والدینک غضبینه مودی
اوله حق فعلی ایشکده کبره اولان بود و بودن دون اولان صغیره در حق اولدیکه
کبره اولان والد اولد دن مر سیریه حقوق پس حقوق الوالدین حقوق
من اولدین تعذیرنده در بصیرت که اطعمایه حقوق آخرت دخی حقوق منجر اولد
ایون والد اولدنی جمیع اید دیدیکه امر کلی مقدر و کلدر قال قائل ابو بکر
جلس رسول الله صلعم و کان منکما جملة من کفایتک لدر لونی بو بکره
رسول کرم جلوس جان بو که اولده اولان کلام تکلم اندکی وقته سیرینه مان
ستمع ابو بکره نکلامی استماع مذکوره کویا سوال اولد که رسول کرم بو کفایتی احیا
انکه نه بو که ابو بکره بمینا و طبعیه جواب و صیقل شهادة الزور دردی
تینی رسول کرم جلوس انکه کندن صکره کبره کسار کسیر و فی مالان مدنی در دیدنی
پس شهادة الزور من حیث المعنی الاثرک ما بعد او زبانه معطوف در صابغها
دیدیکه دور زانک ضمیمه کذب و باطل و شمه منتهای و طهرانی دیدیکه دور

اسلمه بیستی افق در اولان صفتک خلافتی وصف اید و بحسب ترتیب آنکه
 نامش اول شیعی وصف اولین ذره نخل استون ایچون و کذب زور لطلان
 و بهی کتبیدن مائل و اصلند معروف اولدین ایچیدر قول الزور لفظند اولان
 اولدیکه سی حسی دیدیکی اوزره راوی ن نکل اولدین ایچون ایچون ایچون ایچون
الاد قول الزور و شهادة الزور لفظیله بلا فیک حجت ایچیدر کذب عمده در اولدین
 و این وقت العید دیکه شهادة زوری و اولدیکه قول در اوزر عطف الحاصل
 علی العام فلیکن اولن محمده لکن لایق اولان عطف تعبیری طریقیه نوکله اولن
 زیرا القول الزور در واقع اولان لفظ اولان اذره ایچون اولدیکه لفظ
 کبره اولن لایق کلور بوی خلاف واقع در شبهه کذب عظمی کذب عظمی
 مرانی کذب مرانی حسیه تفاوت در قول الزور قائل قول الزور ایچون
تم بزم به بریا حقیقتیله ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 اولن حاجت زور و محمده که قول الزور در مقصود بوع من ادا اولدیکه و شهادة
 نوع مخصوصی ایچون عطف تعبیر اولدیکه علم و دخی معلوم اولدیکه که رسول اکرم
 انجانی ترک ایدوب حلوس اندکدن صلکه و شهادة الزور اولدیکه قول الزور لفظی حکم
 اندکله اشعار ایدر که فعلین مذکور نیک حرمی موکد و حقی عظیم اولدیکه رسول اکرم لایق برده
 اهتمام ایدر نیک حسی در که شهادة زور قول در خلق با بنده چون آقا اولدیکه
 و یاندیکه امر کمال کور یازر فاما انراک سیری در که شهادت قلبه اندک با نام ایچون

حضور شراعی اولدیکه ایچون ایچون ایچون
 محقق اولدیکه که موعنی خندان
 ظاهر و کفله نکل ادنی
 اولان حسی حسی
 شهادت کلمه اولدیکه
 و اولن کلمه اولدیکه
 می

زیرا شهادت زور اولدیکه
 عطف الحاصل
 اولدیکه محقق اولدیکه نوع عام

و حقوق سیرتیه که طبع هم و دین مستقیم اندک اعراض استکراه ایدر اما زور اسبابی
 دافره و حواملی مکانزه در متلاعداوت و حسد و لغد اثرت کی آمدنی خلک
 امر عظیم فلین ایچون زبانه اتهامی حاج اولدیکه و اتقادن مؤمن اثر الکلیست ایچون
 بلکه زور مقصوده شهادت و غیره تجاوری ایچون اما اثر الکلی مضر فی صاحبی
 اثر و کذب شهادة زور باطله فصل ایچون کذب شهادت در تلف نفس و اتقاد
 و تحريم حلال و تحلیس حرام کی پس ترکدن صلکه بوندن ضرر عظیم موف و کثیری
 بو قدر و دخی معلوم اولدیکه ترتیب الکلی با بره مناسبت اولدیکه اثر الکلی مایه دن صلکه قول
 ذکر اولدیکه ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 کفر مؤدی اولدیکه ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 کذب و لائل النبوة عبد الله بن ابی ذنی دن تخریج ایدر که برون رسول اکرم
 حضور لرینه بیکسینه عن ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 بنی اجل کرمیا ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 کلمه نوبت تعین ایدر اولدیکه ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 رسول اکرم بوردیکه غلام مرنور بو وقتدن مقدم کلمه شهادتی لسانه اجرا ایدر شرف
 اسلام ایدر شرف ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 سبب و حکم شهادتی لفظیله اولدیکه ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 یاندیکه کتبیلر آوی دیدیکه صحابه کرامدن ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون

ووجه دوزخ محض بود و حق رسول اکرم بود بلکه با غلام قل لایله الا الله غلام بود که
کلمه نبوی تکلمه قطعا قدرتم بود رسول اکرم دید که نه ایون قادر و کل من خصوا باهم
صحت و ادق سلا متکده بود که شریک زویر حاکم فریب کار او را نمیشد غلام دیدی
یا رسول او بنیم بر سال خورده مادرم داراید که بنشین آنی اید ابدل شکسته پیش
انکه صفا محال است که اید برای عفو و سبلا و من ایدم فظلم بود که کلمه شهادتین
عقل سائمه و بولکای تکلمدن عقد زبانه باعث مادر ملک است و حقوق عیالت
ایمید عیالت اید مسامله اید کنم در رسول اکرم سؤل اید بلکه حا اول عجز لایله
جواب دیدی نعم در کبر کجا عیالتی جالی اعدا و نیم نفس خیره بودن گفته
اولم کورده دن صحرا عده کند دید که عجز نمود بی رسول اکرم حضور ایزد و عیال
رسول اکرم کا توجیه خطای بود دید که اگر فزوت کسان نبوه بوجبال در که کجا
فرزندک زیر بنی شرم کرده زنون و ایت حیاتی جمله بهلوان شما اید بکون هر چند
شهد کلمه شهادت اید سرب ایلک استر زده هانه آماز و سببی سکا اید بی عیال
نسبه بطنی الواقع بو غلام سنک حقوقی عفو و سبلا و سلا رضای ادا اید
اید و شاه راه مواجین چنگستان خطایه می اید عجز دید که نعم یا رسول الله
رضاء مخالف حرکتی اید حرکتی اذیت و آزار اید در و ان حکما و عیالت
رسول اکرم بود دید که ای بانوی خاطر شکسته درضا بایش شراه نشان اید و در
اول آتش اقا اتمک صد دنده سندن انما اید که اگر شفاعت اید و در

آتش معموده اقا ایلکدن رخ اولور روز و ال مانند کما یوتش اید سوخته اید ز بود
نه ای اید سین شفاعت اید آتش دن مختلف اید رم سین نابود اغانان الیوب آتش
اقا اندک لینه رضا و در رمی سین مادر بی دیدی بویه کله در عیالت تقی اید
غیر حارم یوق رسول اکرم بود دید که حضرت الهی سیر لر او غلام کن صدور اید
کست خنی عفو اید بلکه شهادت اید ناله آتش و در خدن شفاعت انضالی اید اید
اوله خاتون عفو و جزئی خواندم دید که رسول اکرم غلام توجیه خطای اید و باغ
قل لایله الا الله دیو بود دید غلام دخی کلمه لایله الا الله اید کشته بان و در
شربت خوش کور توجیه اید سرب ربان و کده رسول اکرم الحمد لله الذی انقذه بی
کلامه صحیح کوش خناره کور بار اولدی و در حق معلوم اوله که قبل لغز زنا عیال
دن البر کبره در حق تعالی دید که کور دن جمله البر ذنوب غیر حق سیر سیر رسول
اکرم بعد ابر کبار اید دنده آنرا ذکر اتمکدر احادیث اخر زده مذکور اولد فزوت اعتقاد
با خود رسول اکرم کا توجیه خطایه و شبهه مستحبه ال همیشه معیشت حاله رعایت اید بر کجا
حدیث اید مذکور اول البر کباری تحفیض مال ذکر اید مقرر متعصبا و فقه بنا اوله سیر
دید که شریک البر کبار دن اولد بی محل شریک و دو الیدین سیر وجود ظاهر اولد
دلده آنرا که حقوق رعایت مقامه عیال اید شریک بر و شهادت زور بر حق
غیر اید اثباته معنی اولد شریک لسی کبره اولد شریک در کلمه انظم قدیم و فرقان کریمه
شریکدن نفعی و البینه احس اید سیر سلاک اید در جمع اید قال اید و تقی

✓

ان تعبدوا الا الله بالوحدانية حسانا. كذا كتبه كذا في قول من رددن نهي وتيرة واحده
 ذكر ابيك قال عن علي بن ابي طالب قال واخبرنا قول الزبير وانه علم
 قال قال ابو بكره در فرائد **اول** اصله قول من رددن نهي وتيرة واحده
 راجع در بيتي ابو بكره وبيكاه رسول اكرم كه تين نور تين سويكده متم اوله لدر كه كثره تكرار
 دن يك اولوب وانكر بوضو صده چكده كلر مرختي كورد كرده شققت ايدوب حتى قلنا
 سكت سكوت اتمه لرن تمني صده دنده كاشي بوكله لرن تكرار دن فواع ايدو لرن نفس بدينه
 رخت و بر پيه كر ايد و بديك بويك سبب تمني غلبه غضب دن سائدينه زول فواع ايدوب
 نهي جربان دن خوف ايد و بديك و الله علم **الحديث الثالث** كه مضاف ايكه اسناد
 روايت ايكه اول حد ثنا قتيبة بن سعيد حد ثنا شريك عن علي بن ابي طالب عن
حجيفة حبيك قمي و حارمه ملك فحمله اسمي در دين عبدالله رسول اكرم فانت
 ابو حجيفة بلوغ مرتبه بن باع اولم شدي لکن رسول اكرم دن سماع ايدوب حديث روايت
 قال قال ابو حجيفة در قال **اول** اسما ناسخه نك فتح و ميك نشيد بيه بوته صده
 تو كيد بويدز **انا ظلا اهل** اسما نك مديرا بيه تكلم و حد صعبه در **فحمله** بيتي ابو حجيفة
 رسول اكرم بديك اسما بن سيبه يا صده اندنم حاله طعام نعيم مخفي اوليه كه بولم اهل
 جاليتيه داعي به ترس و نه تيم شرب خمر ايدن بكنه نك مانده بت شارب خمر و بديك
 انرا اظهار عظمت و كبر يا و ابراز افتخار و خيال بكون متجلا اكل ايدوب ايدوب بيتي ابو بكره
 اكل ايدوب ايمان بگمان بوع و ناله بو بشت اوزره اكل اتمرز ميرك و بديك علمي

دور نفع و زرد در بديك اول ايكه با تيك سيم زرد زينه طباطبائي ثانی البکیر سيم زينه
 ايدوب ايكه اوزره طباطبائي ثالث دونك اوزره مربع فتور مانع باغدان فرود سيم زينه
 ظهري با صيد نيه يا بوازه طباطبائي انواع ايدوب تيم سيم اكل خالده مذموم و نهي زير اهر سيم
 كبر نشي زنه اكل قنده سيم اوله اطلاق مانع ايدوب سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 الكادون مراد جمله انواع ايدوب نك سيم اوله تين انواع ايدوب اوزره الكا ايدوب سيم
 لکن خطابي و بديك بو مقاصد الكادون مراد اوزر اوزر و سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 سيم اوله سيم كه دوشه مراد اوزر سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 ميل ايدوب ايكه با تيك سيم اوزر زينه طباطبائي الكادون اوله تا و اودن بدل اصله
 و كادون ماخوذ در كه و كاكيبه غير زينه يا غل دق در سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 كنه معقدي آتده اوله دوشه مراد اوزر زينه فتور ايدوب باغدان سيم سيم سيم سيم سيم
 اكل ايدوب سيم و قد بيه سيم اوزر سيم زير ايدوب سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 ايدوب همان قانع صده دنده سيم و الكادون مراد ايدوب سيم اوزر زينه سيم اوله سيم
 نهي قاعده طيبه مخالف اوله سيم ايدوب زير ايدوب سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 مسخر و خودني كرن سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 مذکور سيم و دوي در كه سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم
 رسول اكرم حضرت عابدينه پير شاه ابتدا ايدوب سيم ايدوب اوزر زينه سيم ايدوب
 شروع ايدوب نك سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم سيم

در حدیث مذکور است که در این اولوه معنی دکلمه که چهارده مجسمه وارد است
 بن مصور و بن مند ابیه مودنی مناسبت اولان بطریق استحقاق منصور طریقت عقیده ذکر است
 بلکه آخر باریه اربابند و بی قدره و الله اعلم و صلی الله علی محمد و آله و صحبه وسلم
باب ماجاء فی التاج رسول الله صلعم معنی اولیه که به باب در مصور رسول
 صحابه که آمدن بمریبه بحسب الاقتصا انکاد کلین بیان کند ابواب علیها ما قبله
 اولی بابی با ج احد صمدی تمهید بیاورد ای حدیث ذکر است **الحديث الاول**
 حدیثنا عبد الله بن عبد الرحمن اننا ناعز بن غاصم اننا ناعز بن غاصم اننا ناعز بن غاصم
 صیغه صید در عن انس مریکه در حدیث ما لیس غیر لفظ ایله در اولیه لکن معنی در
 ان رسول الله صلعم کان شاکیا مرتضی منخ در نیکی دن ما خود در نیکیه عن
 دیکله مریکه لیسنا ذانکابه من المرض الذرع عن له. و بوقیه الیکه فخرج توکا
 جمله سی فخرج رسول الکره راجع غیر فعل دن کدر علی ساقه بن بدکه رسول الکره
 مدلی سی آید و علی صمیر مجرور رسول الکره راجع **ثوب قطری** قافله در نیک
 تشدید ایله بودن بیرون در که غلیظ در قد تو شیخ به تو شیخ دو خوبی صاع الیک
 التبه ادخال ایدوب رسول منسبک اور زینه الفا اتمکه در لیر محرم اول المکنه کنی
فصل بیتم ضمیمه مجرور صحابه به بیع یعنی انس و بدیه رسول الکره بمرض انما امش
 حجره شریفه لمدن طاشره جیفه بلسامه طایه یاند قدر حاله حال که او زر زنده
 قطری را بدیه اکامه لشد آید پس صحابه که امام اولوب نماز قلدیر **الحديث الثاني**

حدیثنا عبد الله بن عبد الرحمن اننا ناعز بن غاصم اننا ناعز بن غاصم اننا ناعز بن غاصم
 نسبة صیغه صید صاع الخف با مع الخف معنی الخلی اننا ناعز بن غاصم اننا ناعز بن غاصم
 فمی در امله سکون بعد قایله در عن غطاب بن ابی رباح را که فتحید در عن الفضل
 بن عباس عم رسول الله قال فضل در دخلت علی رسول الله صلعم فی مرضه انی
 لونی اموزف و محبول صیغه صید و من محملد و مات و علی را ایه عصابه عیسی علیه
 خسه اول المکنه ما شته با غلابی سیر باره سیدر معایه و فی اطلاق اول نور غصه ما علی
 در لیر صفا یعنی فضل بدیر که رسول الکره زیاره و عیاد تکریمه و در بیم اول مرضه نده
 اول مرضدن وقت اندیزه و مبارک باشد بینه بمر صا و بمر باره سی ما علی شکر آید
 عصابه بن ام ایدر باره سی اولو را ایه اشکال ب قدر الکره عامه اولو ر ظاهر بود که رسول الکره
 مرضه نده عقی و غیر بدن صا و اول شد عصا و شمار حدیثی بو عیبا باید
قلت دخول تدلیک شکام بر دم در رسول الکره رد سام الیکه فکان رسول الکره
 بکابذا ایدوب یا فضل دیدی قلت بن ذی لیسک دیدم قال رسول الکره دیدی
 اشد و همده العصابه را اشی شو عصابه ایله نیم باشی حکم با غله قال فضل دیدی که
فقلت بن ذی امر زینه امتثال ایدوب یا علادم و رسول الکره و وفده ما لیر در زینه
 با مثا لید نیم قد صله او خور من مراد اندیزه زیاده ضعف بدن ناشی فوضع لقمه علی لسان
 بر لیرنی نیم منسبک وضع ایدوب و در لیر ما خود او نور و دن صکه ما خود قیام مراد
 وضع اندیزه و منبای خبر ظاهر در هر کس وضع مهود دن مراد ایکناد دیدیم تمام صله

عنده ديد که تا طعام فلبسې نخبر نموده بودی لا بدری فی ای طعامه البرکه لعقله
 مسخی شود و بعد از آنکه که اول طعام انسان انی الی ایچون احصار ایله آنده برکت
 نکی معلوم دکلر که اول برکت اکل اول طعامه می یا اصحاب فالاطعمه می یا قصه
 اسفند فالاطعام می در یا ساد لانا نوده می در پس لاین اول بود که برکت تحصیل ایچون
 در بر بنه رعایت اوله برکت دیکه حدیثک اولده جاردن اولیایا روایتی مسلم شود هر چه خرج
 اندر که ان الشبک بخبر احدکم عند کل شی من نه معنی جیره عند طعامه ذاسقطت
 احدکم اللقمه فلیط ماکان بها من ذاتم لیا کلها ولا بدعها لیسقط بی بی شیطان
 در ایستیکوز حاضر اولور و قاریور معنی طمانه میانه و می حاضر اولور پس اگر سزدن بیکوز
 بر نغمه بی اکل ایله و شطانه بر نغمه سون و انس ک امر بان یسکت القصه موسلم
 روایت ایله خطاب دیکه سکت اولدر که قصه باقی فالاطعامی متبج ایدر که نودیا
 دیکه برکت در براد ایله نذیه حاصل اولور صبره ایستل مثلور حتی حکمییه طاعنه قوه ویره و
 بوجوه مابعضر نایله معنی استکره ایدن مکینه رد و در نغم طعامی اکل نمانده لاریه
 استکره حاصل اولور بر او نیک برقی مابقریک او زرنده ایکن نه طعام ادخال ایکن
 طبیعت نغم ایدر خطاب دیکه توفقه دن عقلدیه نقصا طار اولر مکینه لری بدقتیری
 مکینه نغمه ایله لری کو یا بیسی فتم نغمه لری که بار نغمه و کابیه بیله شان طعام اکل ایله طعام
 جزو در اکل ایله طعام بکر اولدین کی آنزده اولاطعمه دفع ماکدره و اگر با قاضی سوس
 ادخال ایدر بطوطه فله لیه معنی اندکی ایچون نغمه ایله لری ایله نده بار اولدغند حاصل

قصه ایله حاصل اولر که زیاد
 دفع ایدر بر اول نغمه

ایله زراعت منصفه ایچون بیکرسته مابقریک او نغمه ادخال ایدر طح طاقلون و درش کاشور
 بیج بیکرسته ایله بوجول نایا کلک در دیومنع ایله این حجر دیکه کلام محمد بن سب
 هو استکره ایدن مکینه در و حارول کر نغمه سب استکره ایدر لری که نغمه لری
 زرا رسول کریم صحران بیهی انزه سبسی اولدین فی سلور ایکن استکره ایکن کفر در
 و در فی قصه و می ناله من سندن احمد و مسند بن ماجه ابن شاپورین دار می نغمه لری
 ایدر که من اکل فی قصه غم لیسها استغوت له القصه و ابویح روت استکره
 من اکل ما یسقط من الجوان او القصه امن من القصر البر من الجذام و صرف اولد
 دیلمی و اب ایله که من اکل ما یسقط من الماده خرج اولده صباح الوجوه و فی عینه
 اجماده شولفظ ایله روایت ایله لری که عاش فی سینه و عوفی فی لده و ایله علم الحد
حدثنا الحسن بن علی الخلیل خاریجیک فتی لاکت زیدیه نخل ماخوذ خالان
 ماخوذ نبت صیده **حدثنا عفان** الرعفی دن ماخوذ خالان اولور غی منصرف
 عقوبت دن ماخوذ خالان اولور منصرف اولور **حدثنا حماد بن سئمه** عن نایسک ان
قال النبی صلعم اذا اکل طعاما لین عینک کسر ایدر لری که نغمه لری که
 باله نغ و فار سیده لیسیدن در بر **اصابه الثلث** یعنی انس سید بکره رسول کریم
 اکل ایدر و اکل در فارغ اولدین و قنده اوج بار مننی یا لری ایدر روایت لری که
 اکرم ایلی بار ماغی ایدر اکل انبوب سب ایلی بار مننبه اکل ایدر دیکه لری که نغمه لری که
 اکل ایکن سینه در دیکر لری که نغمه لری که نغمه لری که نغمه لری که نغمه لری که نغمه

حدثنا الحسين بن علي بن يزيد القمي عن الصادق عليه السلام انه قال
 البغدادي حدثنا يعقوب بن اسحق بن عمار عن ابي بصير عن ابي بصير
 عن علي بن ابي حمزة عن ابي جعفر قال قال النبي صلى الله عليه وآله
 يعني ابو جعفر عليه السلام ان رسول الله صلى الله عليه وآله طعم اكل ابي بصير
 باب انما ذكره في حديثه في الموضع حدثنا محمد بن ابي عبد الله
 بن مهدي اخبرنا عن علي بن ابي حمزة عن ابي بصير عن ابي بصير
 مذكور ايده من حيث المعنى لا من حيث اللفظ حدثنا ابي بصير عن ابي بصير
 للحديث الرابع حدثنا ارون بن اسحق السعدي عن ابي بصير عن ابي بصير
 عبدة مابو محمد بن سليمان عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 يكتب بن ابي بصير عن ابي بصير قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
 يا اكل يا صابغة الثلث وبلغت من ابي بصير ان رسول الله صلى الله عليه وآله
 بار ما قلن يا ابي بصير معلوم اوله ان ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 مكره ضرورة انصافه وسعد بن منصور بن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 اكل الحسين بن علي بن ابي بصير قيل نادى رسول الله صلى الله عليه وآله
 رسول الله صلى الله عليه وآله اكل ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 للحديث الخامس حدثنا محمد بن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير

وروى في نسخة
 ان ابي بصير عن ابي بصير
 عن ابي بصير عن ابي بصير

وكثيرا وكثيرا في كتابه تصغيره عليه السلام حدثنا ابي بصير عن ابي بصير
 ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 حال وهو متفق من ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 ما هو اسم فاعل ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 يعني مستعمله انما هو اسم فاعل ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 وهو عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 انه من ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 والله اعلم **باب ما جاء في صفة خير رسول الله صلى الله عليه وآله**
 يعني باب رسول الله صلى الله عليه وآله
 يعني حقه وادوا انما احاديثه في ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 تناول ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 اوله في محل شدة كل واحد من ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 للحديث الاول حدثنا محمد بن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 حدثنا شعبة عن ابي بصير قال سمعت ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 ثقة در عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 مراد اهل بيت رسول الله صلى الله عليه وآله او لا يدرى صدق قول ابي بصير
 ميراثه عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير

حدثنا عن ابي بصير عن ابي بصير
 عن ابي بصير عن ابي بصير

محمد بن محمد حدیثی موثق از زره صدقه حرام اولی جماعت در دیدی که خمس عظمی اولی از زره
 آنکه تعیین نشده و در حدیث دیگر که لفظ آل محکم و لوب ماشع رسول الله تعذیرند اولی
 و آخر باید شوط بقیدن سنادی ایبه بود حدیثی ماشع رسول الله بلفظیله تخریج بتدی بوسیله
 ابیره محقق اولی که بود بوجه اولی بر عنوان یا به مشا اولی از من خبر الشیخین بنی نجاش
 عایین تخریج ابذکی حدیثی ثلاث لیلان فذیر ایله اصح اولی که کن من خبر بلفظیله اولی
 اوزره در دستن مابینه فلان معقد و بوم دن مراد بوم مع لیه و لیل دن لیل موعده
 اولی ظاهر در متنا بین بنی عازره بیکه آل محمد توالیه ای کون آیه اعلی کن طویله بر من
 للمعزوم اقتضای که ای کون طویله بر من لکن متعاقبا دکل متکلیف طویله بر من طویله بر
 و بر شنبه کون بیه طویله بر من بقیه مستمره اولی حتی فیصله صلعم تا رسول کرم نبادن آخرت
 انتقال آید و بکل مده رسول کرم مدینه اولی سنه تقدر بر قائمی با آمده که حج و عمره و
 سفر لر ایامی ایله بوالک استمر از به اشاره و در دره زبیر حضرت عایشه رسول کرم تفر
 حدیثیله مدینه به حجر موزن صلعم مستعد اولی که و نجاش عازره دن ماشع آل محمد
 منذ قدم المدینه من طعام بر ثلاث لیلان یا غاصی فیصله لفظیله تخریج بتدی بوسیله
 بومیکه بصری و در حدیثی بن حجر دید که منذ قدم المدینه قوی قبل الهجره اولی اخر
 اجزا ایچو بزره عن طعام بر قوی سائر ما کولان دن اخر زره ببا عاقولی متفرقا اولی
 بشبیدن اخر زره و در حدیثی خار فا کل آل محمد الکلیین فی بوم لا و احد بهما
 لفظیله تخریج ایله بنی آل محمد بیه کونزه ای کوه طعام الی آمد بزره اولی ای طایفه ای

حرم ایله شیخ دید که بولکل مده حرمی بحسن انک انر عند زره غیر طعام محصلدن آسان
 اولی بنیه و آل محمد بیه کونزه کاسی بیه کوه طعام بیدینه آنجن قادر اولی قدره و در حدیثی
 طعام بیدینه قادر اولی قدره صورت اولی طعام بیه حرم اولی عند اشاره و در حدیثی
 و کوع طبعیدن نهودن ماشع آل محمد بومین من خبر البر الا واحد همام لفظیله
 ایله ابن سعد عم ان بن بیدم بقیدن بزره رندون تخریج آید که حضرت عایشه بیه حضور
 دارد فی بیه دید که رسول کرم نبادن آخرت انتقال آید به بارک رنلر بیه کونزه ای
 طویله دی حرمادن طویله آره اعلی کن طویله دی آره اعلی کن طویله قدره حرمادن
 والله اعلم **الحديث الثاني** حدثنا عباس بن محمد الدوري والکشمیله در حدیثی
 بحی بن ابی بکر باه موعده نکفی و کافک فصحیله در حدیثی بزره حرمه بیه
 و راهمه بیه کوه و بایشاه حینه نک کونی بعه زار جمعه ابه در بن عثمان عن
 تصبیه سینه در بن طاهر قال سمعت ابا امامه الباقی بقول ما کان لفضل ضا
 معمه بیه در عن ابل بیت رسول الله صلعم خبر الشیخین بنی سیم ایله که ابوه
 ایکن اشتم کوه رسول کرم اهل بنیند زاره اعلی آرتوب قلمدی بولکل مده حرمه بیه دن
 کنایه در حدیثی خبر بیه دن طویله بیه بیه دید که بیه بیه کونزه ما کولان دن فضل بیه
 مان قلمر ایله و ابن سعد و بیه بیه عازره دن قالت ما رفغ عن مائة کثرة بیه فضل
 حتی فیصله لفظیله تخریج ایله و در حدیثی دید که بیه بیه خبر دن طویله قدره اولی خبر
 اولی لاله ایله و الله اعلم **الحديث الثالث** حدثنا عبد الله بن محمد بن حنبله

بعضی نسخه ایله که وضع اولی صحیح

بعضی نسخه ایله که وضع اولی صحیح

که خطابه بچون در که ما بچون انصار در آن رسول اکرم که عبادت حق آنرا بزرگوار
 منوره ده ساکن اولاد در در یعنی نبی تهلیل در آن سوال است که با سائل رسول اکرم فائده نکر
 آنکه بجز آنکه بگوید در این بر دو قول سهل جواب ده دید که ما کانت لنا من اهل
 هیچ بر آنکه رسول اکرم فائده آنکه کی بوق آید پس جمع جموعه قابل و طوله افراد صحابه در آن
 نفعی بلازم کلوز در جوابه فی عمده هم ملحوظ اوله سوسو المصطاب اولوز و واقعه فی مطاب
 اولوز در بر رسول اکرم فائده هرگز نکرسته که الا که بیا آید بعد نفعی را بقیه که ابتدا
 اید بگوید یعنی للمحل اول بدیعه فی الایام کلامی مشهور در قبیل سهل رسول اکرم
 آنکه بوق آید در جواب بر دو گونه تیره سوال است که کیف کنتم تصفون بالشیخ
 او ندان آنکه بچون من ماد ابله کلوزه نیز بشاید بخور زیرا آنکه کسی که سارا اولوز
 ابله بزرگوار قال سهل جواب ده دید که کنا نفعه البه ایه با خود غیر بر شیبی ابله به
 او نونی او جور دور و ضا دور ایدک فی طیر مینه ما طار اول اول دن همان در کبر کی
 خفیف اولوب ایه جیبی شیبی او خوب بقیل و محکم اول اول قالد قد تم نفعه حکم که بید
 بوکلای معلوم اول که رسول اکرم ماکولات مخصوصه قطعاً تمام تمام تر ایش بر آنکه
 بعض طرق ده سهل دن روایت اول که ما را ای رسول الله صلکم من خلا من بنی
 الی حسین فی صبه شیخ ابن حجر دید که ظم بود که سهل بود اید بقیل المذنب اول اول اول دن
 احراز اید که در بر رسول اکرم ایام فترت ده ایگی که شام جانبه توجه آید بقیه ایه اصل
 و غیره را به یک ضایقه داخل اول که شام اول در روم ایه و خوب حکم بقیه اید

تفصیح فدا بقیه
 تفصیح جمله کبریه
 در کتباتی
 اجرم
 ۴

و آنکه عندئذ خبر نفعی خاص نمیکند و ظاهر بود که رسول اکرم مبعود خاص
 آنکه کی آنکه عندئذ کور مش اوله که کذب الکت و سار ایا ترفی فی آنکه کور مش
 اوله و متبذ آنکه رسول اکرم مک و طایفه و مدینه ساکن اولوب رسول اکرم و صحابه
 امکانه مذکور و طریق مهاجر بعباده تک اوله نفعی خواه اختیار و خواه اضطرار مشهور
 محض اولیه که اگر رسول اکرم بک طوقوز نفعی سستی اعمال شان اول اول اول اول
 توجه اید که لکن اول اطراف تاما فتح میر و طیب اول اول اول اول اول اول اول اول
 غیر رسول اکرم اول جوابه ایکن شام سمندن فایده طبعی الاستماع اول مشهور در
 اول اطرافه و فی الکت کور میوب سهاک خیر نفس الامیه صبیح اوله تصدیق اوله
 سهاک خیر کند و علی الاطلاق اولیدنی مرتبه دن اولوب اقیه قیام الله و لمن تحمل
 جابر ذکر که رسول اکرم صلی و الکی بعد النبی کورسون و سهل مطلع مسو و اسلم
المذنب الخامس حدیثنا محمد بن بشیر اخبرنا معاذ بن بشیر حدیثی
 که بشام در نسبی در نسبی عن یونس بن ابی العراب عبید البصر ایدیکه
 مشهور در عن قتاده محلی اولیه معاذ و پدری بشام طومه واحد دن اولوب
 معاذ ک شام دن روایتی روایت قرآن قبلدن اولوز و شام قالد چون حدیث
 روایت عشره لکن بوجه شی قتاده دن کلمات استماع انیسویب یونس قالد دن
 یونس دن روایت اید عن ابن مالک قال قال اهل نبی الله صلکم من
 خدا بجهت کبریه و فی حدیث جابر اول اول اول اول اول اول اول اول اول اول

در سوائه نسبت اوله در سوائه اوله اوله
 اوله اوله اوله اوله اوله
 اوله اوله اوله اوله اوله

فارسیدم مورده

در بر جمعی خادین آنوقت و خون کلاه حضرت شد پیش خوان در بر با باقی زمین
 مرتفع برشته که ارباب ترقه با سخن اشاعی انچه در سخن منحل من طهای
 انکه او زره اکل ایدر زره انکه او زرنده طعام اکل ایدر عجب در این جزیره یعنی این
 دیدی رسول اکرم جوان او زرنده طعام اکل است و لانی سکره وضع سکره
 اکل است سکره سیدین کاف و را زرنده نک صند زرنده جانق در که نان خوش
 و طعام قبل و لانی است معین لانی بعضی خویش و ترشی قور که جانق زرنده طین
 و یک دردی کاسه بر بر بر که سکره ده اول را مضمون و این می دید که
 اول را انکه فخر در و با کجا جوارش و معنی بر که لونی فخر که کجا زرنده
 و طعام مضمون اولی چون وضع ایدر زرنده ارباب ترقه و اصحاب جوش سیه سی طینه
 رسول اکرم سکره در اکل ایدر و لانی فخر فصل ماضی قبول صیغه سیدر که ضمیر رسول
 اکرم ایچ **مرفق** رفوع ایدر فخر نک قائم مقام عالی در مبعثی در انک و قاف
 منده نک فخر ایدر بر قوق دن ما خود در اول خبر در که خبر سواری کی نظیر
 اوله کعبه در ایدر که خبر مرفق اول بود و ایچ زینف در که ترکیه بوقه در
 یعنی و معنی رسول اکرم چون مرفق دید که خبر مکره نایبادی شیخ ابن حجر ایدر که
 ترقیق خبر را با بکلف عملی در رسول اکرم ایچ بستم و ارباب بکلفدن اوله یعنی
 مسقر در و حدیث مذکور ظاهر دلالت ایدر که رسول اکرم خبر مرفق قبل انقبه
 البعد اکل التمس اوله و خبر مرفق خبر مکره چون یا ایدر اوله و آخر باره

فاری توری

ذکر اولان حدیث مطلقا اکل ایدر که دلالت ایدر بخاری نکند انکه ما علم
 ان النبي صلعم رای رغیفام تقاضی بحق بائنه و لاری **سکره** سیمطایبینه
 بحق بائنه سیمطایب اولدر که قوری باو غایبی صوره جانقه بوی قیلین از انکه
 سکره بیدر ایدر زبان ایدر **قال** فانی بونس **فقد** **لقناده** علی ما کانوا
یا کلون شمائل نسجه لرند که نک بونس رواه بخاری عمدت لفظ ما میسک
 اشباع الفایده ایدر و اکثر رواه عمدت علی م فقط میم علیه و ایدر که
 اوله که حرف ج جای ستمتایه ایدر اوله که استماع ایدر و لانی و اوله و علی
 القله الفایده ایدر و لانی ایدر باو لانی حیره انی حذف اولن مای استغنی
 متصل اوله سیر الفایده لانی ایدر و لانی حاتم الایم و علام کبی ضمیر جمع رسول اکرم
 در تقسیم چون جمع صیغه به ذکر او کیده یا خود رسول اکرم اهل سیمطایب سیمطایب
 دیدر که قاده دن سوال ایدر که جوان او زرنده اکل ایدر پس نک او زرنده اکل ایدر
ایده قال قاده جوانه کیده که علی **ایده** سفر شو سفره لر او زرنده اکل ایدر لانی
 اکثر ما سفر لر اوله جلد سیدر اشاره ایدر سکره فنی فانک فحله
 سفره نک جمعی صاحبان ایدر که سفره اصله مای اوله کیده او حار ایدر که طعام
 در بر ایدر که اول طعامی کیده اوله جلد ایدر که وضع ایدر لانی جلد مذکور و اطلاق
 سکره او زرنده طعام وضع ایدر که سکره اطلاق سکره کیده مانده دن طاهر ایدر
ما بکیده لانی **قال** محمد بن **یونس** **سکره** لانی

۱۷

حتی قبض نبی ابوالحسن ویدی عبد الرحمن سودان خدیجه را یکین شدیم که سودان
 شود و در این کتاب رسول اکرم که گندن مویسایا یکی کون طوبی بدی سندی ای قادی
 حتی روح بر خور قبض آید و در این کتاب که رسول اکرم دنیا و دنیا فانی است که در دنیا
 دنیا و عاقبتها در زینت تجلی بدید آید آن ابو جعفر فامر و اشیع یوسفان که در دیو بود
 و در علم الحدیث الثامن حدیثنا عبد الله بن عبد الرحمن حدیثنا عبد الله بن عمر
 و ابو عمر و لفظی عینک فحید و داد اید در و ابو جعفر لفظی عبد الله بن عمر که عطف
 بیانی در دیو ای اسماء بر این اندر قال قائل عبد الله در حدیثنا عبد الوارث
 سعید بن ابی عروه عن قتاده عن ابن عباس قال قال رسول الله صلعم
 علی جوان و لا اکل خبز امر قفا حتی مات صلعم جوان و مر قفاک منار سابع
 بیان آید که نبی انس ویدی رسول اکرم جوان او زنده طعام و خیر مرقق اهل اندی
 دنیا دن آخرت انحال آید جفتی ویدی که بعد از رسول اکرم اصلا خیر مرقق اهل اندی
 بصره در روز دوشن روز اول حدیث خامس بود بصره بود در مکر ویدی که
 بیان آید که بعد از حدیث مکر ذکر ایلک سندی که بک جمله سنده با خود بخنده
 ایله بعضی الفاظنده اقتصار و تطویل تکلمه تفاوت ایله اخذت ان خیر مرقق اهل اندی
 و علی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم **باب ماجاء فی عقبه ادم رسول الله صلعم**
 ادم عمره که کرد ابن الساری ویدی او زود ما یطیب الخیر و یصلبه و یلبیه لایان
 که کوز ادم عمره که سینه و سینه بود که ترکیب انک قانوغی و فارسیه مان خورش

حتی ادم کلور چشم و اعظام کی موز کیک مداری موافقه و طایفه او زود در ادم الله
 بهرم و بربره اصلح و الف صبا نهیاید که ادم با کسر ادم باضم مابول
 مع خیر ای شی کان یعنی طایع و طایفه اطلاق اولور و مکر ویدی که ادم کسر
 کلا ادم بعزم الهمة و لکن الدال للهمة و فان بعصها ایضا ما یؤتمم به و یوکل
 مع خیر و جهها ادم بعزم الهمة و الدال لکتاب و کتب و قال ادم الخیر بالله من حدیث
 او اظهرها من شح بن حجر مقدمه شرح خابری ادم عمره که کس اهل
 ایله ادم کس و مکر بن اخینار آید یعنی باب رسول اکرم انکه قانون انکه کس
 شیک و صفه و ارد اولنا احادیثی بیانه در بعضی خیره و ما اکل
 من اللوان لفظی اضع اوله یعنی فی رسول اکرم انواع اطعمه و اصنام مالوید
 اهل اندی که شیک بیانه در معلوم اوله که رسول اکرم غد الری بی شیکه
 در قدر نفس و فی اولور زبر اعدا و واحده مدامت انکه بدنه مفر و کما
 بر ای نوع طعامی جمع و کما بیرو فیه بی نوع طعام مودت آخره نوع آخره
 اهل ایدر آید و الله علم مصنف باب او نور حدیث ذکر ایلک حدیث
 حدیثنا محمد بن یحیی بن عیسی و عبد الله بن عبد الرحمن قال اخبرنا یحیی بن یحیی
 حدیثنا یحیی بن یحیی عن یحیی بن عیسی بن عیسی بن عیسی بن عیسی بن عیسی بن عیسی
 ان رسول الله صلی الله علیه و سلم قال یفم ادم الخیر لیس غایت ویدی رسول اکرم
 نه که کوز انک قانوغی در دیو بودید قال عبد الله بن عبد الرحمن حدیثنا

و در حق برکت او امام لایعنی که نه
 بعین آن در تبرک الهی است
 حاشا او نور زرا
 سرکه او امام اول است
 شریک او فنا
 تانایه
 الجود مانع و السكون الجرم قابل عود
 و کسره لا یرحم بلاد بنوعی
 سلم
 فانه لخص
 سلم

بدن اولد بنده از و در دو اسد علم الحدیث است که **حدثنا ما دونک سید**
حدثنا و کعب عن صفیان عن ابی یوسف عن ابی قلیب فانک کسر یله ای عبد اسد بن زید
 عن زیدم زانک فخی دهانک کونی و داک فخر در لکرمی جیک فخی و انک کونی
 صانفرب ابوسلم البصره و طبقه تانته دن فخر در یق قال **کنا عند ابی موسی فانی ما**
محمول در یحیی حاج حار و مجرور ابی ناک فای علی دره ما خود ابی زید سید ابی موسی
 راجع در و حار و مجرور ابی ناک فخلع غیر محی در زید کسری نکل اندر در حاج هم در
 و منبری دابن بزرگ اندر کز او زره دالده حرکات ثلاثه بر فر فر موسی و حاجه اولک
 حرکاتیه بعضی ضم ال ضیف دید یله و بعضی در حاج داک کسری سید کز ناک ای در که مفردی
 دیک در و داک فخیله مؤنثک ای در که مفردی داک فخیله و حاجه دید یله در حج
 ما خود در نصر بانبدن **اسرع برع مشا** و حاج در خحر کتده برع اولونه یوسم ایله سید
 ترکیده تا درق و فار سیده کمان دیدر ففتح ایخی دن مشتق و خودن ما خود در حاج
 آی یوسم بر طرفه جک مشا **رجل من القوم** یعنی زیدم دید که ابو موسی ناک محل ایله یک نظام
 احضار دلند قد غرضه تا درق کوز دیدر قودن کسریه سوه باشده فالقوب کبر و حکلای
قال ابو موسی اول کسریه دید که مالک سنا بچون غدر و ناسخ ارد که اکل و حاج
 انماع ایله یک قال اول کسریه جو ابنده دید که ابی رایتها تحقیق بن و حاجه کوزوم
تا کل شیء فا ذواتن بیری لکل ایدر اولد یعنی حاله و طبعیم تا و ذن استکراه
 ایله لهذا **فخلف** بعین ایدم که ان لا اکلها تا درق ایی نمه نیم دیدر بعضی شیخه

فانه حاج
 سلم

صفت حار و سید کز اولک
 و کسره لا یرحم بلاد بنوعی
 سلم

شیئا مؤمنه شیئا و بعضه شیئا شیئا واقع اولد بنون فخی و تاناک کسریه زید
 در نده حقه شیخه فرید بزرگ لوشی مشا شیئا دن بل در صفة اوله شیئا اولد
 ایله ما و یله حکج و در قال **قال ابو موسی اولد** دن خود ام حار در یعنی
 اول کسریه دید که یقین کل و صوبه قری اول و مقتضای کون او اصل ابوبس حاجه
 کی و حاجه دن اکل نمکه رسول کریم صعدنه مینا ایله زیا فانی رایت رسول الله
صلی الله علیه و آله و سلم تا کل شیء و حاج تحقیق بن رسول کریم تا درق ایی لکل ایدر یعنی
 حاله بس کما فرضی منایله و ایدر که لا یؤمن احدکم حتی یؤمن احواله سیداعلاما
 جیب به حدیثی موصییه رسول کریم صعدنه مینا و ادا حلفت علی مین و ایت
 غیر امینا قات الذر موصییه و کفر عن مینک غیر صحیحی فحوسی او زید مینک کفارت
 ایدر سن و ایدر علم **احديث الرابع** حدثنا الفضل بن سهل الاصح البغدادي
حدثنا ابراهيم بن عبد الرحمن بن مهدي بمکه فخیله و سید کز ایی تذبذبات
 زیدی دا بوداد در ایدر هم فرود کسریه حدیثی روا باند یله بکره بخاری حدیثک اسنادی
 محمود دیدر عقلی بو طرفدن بخیری طرفه سرف و کلدر بد عن ابراهیم بن عمر
بن سفيته عن ابيه عمر در عن جده که سغیه در و ایی نه بران رسول کریم موی سید قال
قال سفيته اذ كنت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في حباري حار مملوك فمضى و بانک تحقیق
 را انک سغیه در و آخونه اول الف تانیت بچو بزره موزه و کوهه غیر منفرد در لکرمی
 نون کلر مذکور و نوشته اطلاق اولوز میوز در جمع بر ایدر تو کده طوی قوی در بره

بسمه جهادیات دیدک
 جائز در
 سلم

بنامه شد بطهران و زیاده ذوق او جز بصره شکار او نوز و نور صافند
 لکن او بدگر موه نوز که شجره بطلم موه سیدره و شجره بطلم نام هو البند
 خبری مواضعه بنجر حتی بهر مصلحتی بنجر از اوله اطلب من الحباری بو
 ضربت ایدر زوانی فاز اشدن بخریف و نواق اشدن بخریف در و سینه کندی
 ایدر لوی کندی و پیرشی نکار نه قادر کلدز و حباری باور و سینه شکار و کلدز انک
 باور و سینه لب اطلاق ایدر لوی حتی بویب مکران من محدود در سینه و نکا
 رأبت نصف اللیل و بشارت منصف النهار و زیاده سخن لغوه حباری
 ضربت ایدر بکل شیء بحیثی حباری در لوی حباری حقیق
 و همی بود که بنامه سخن البین لینی نوز کلدنه او سخن تعلیم ایدر و حباری
 و بر لوی قارنده بپاشش اردز اول طاشی بر کسند و زرنده کورتوراه دام طاشی
 اوله احتیاط و طره و اسما اوله لکنه کورتوراه استمالی منقطع اولوز حباری
 انس حدیثه واقع اوله که ان الحباری سموت بذب سنی ادم نبی حباری
 نبی ادم کنا بنک شامند ناشی مطر حباری و در و بی زمین اوت سینه اولوز
 حتی حباری باش اوت طلبنده سب و حاله و حجت حباری و ده بی باک اینک
 ایدر حباری ببولیوب زیاده جو حندن ملاک اولوز و الله علم نبی نفسیه بزرگ
 رسول اکرم ایله حباری انی اکل یلیم الحدیب الحامس حدیث علی
 حباری حارمه بک فمی صیبا کوننده در حدیثنا استقبل بن ابراهیم عن العرب

عن القاسم بن عاصم التیمی عن ابراهیم الجرمی قال کنا عندی موسی قال فقدم
 تقدم دن ماخوذ فعل ماضی مجهول در بعض نسخه زده تقدم دن ماخوذ تقدم ماضی مجهول
 واقع اوله طعامه یعنی مردم دید که ابو موسی عندند حاضر ایدر سینه سینه مستدره
 و تقدم فی طعامه لحم ذجاج سائر طعامدن اول طواق انی تقدم اولوز حباری تقدم
 وضع اوله فی القوم رجل من بنی تمیم الله تمیم الله عبد الله بنی تمیم الله در سینه حباری
 تحت قول ذیل این سنی بکردن بر فیله در که انزه لمانم در لوی حباری حقیق
 نبی حاضر اوله و نکا بنده قبله مذکور و در سینه حباری حقیق اوله که نه موسی
 کویا بجهر سندان سندان اولوز که قبله مذکور موسی ای قال قال زهدم نبی تمیم
 دید که فلم یدن رجل مهود و قریب الیک یعنی و قاتی اقبال انی سینه حباری
 دوزن ماخوذ و زخر سینه فقال له ابو موسی اذن ابو موسی رجل مزبور دید که
 قریب الی و بود کل سائر اخبار کسین حسن در خطا و اشدن اول تبه زرافانی
 رأبت رسول الله صلعم اکل منه تخمین بن رسول اکرم حباری حقیق اهل اینک حاله
 کورم و طواق سنی بکدن احراز قانون نبوی مخالف قال رجل مهود و قریب الیک
 یا کل شیء تخمین بنی طواقی مکرار سینه اهل ایدر اینک کورم کسند فقده انی سینه
 و مکرار ایدر مکرار سینه سینه اشدن ناشی خلفت ان لا اظلمه ایدر اینک
 اندم که جوینده اولوز قریب اونی عیم حجتی اوله که بوقصه ذجاج اعتباره حباری
 و قصه بینه ذجاج اعتباره مکرار اولوز سینه حباری حقیق کورم سندان حتم

ذال حباری کسینه استقدرت سینه
 حباری
 عیبت فتحیده لاکل سینه
 حباری

اولوز که ابو موسی عند زنده قصه در حاج مکرر واقع شد و در آن روز که در آنجا کفایت
 ابله قصه واحد از جراح تیز و الله علم ابن جوزی تلمیذ ابن سینا نام کتابه دیده که جمله
 صوفیه در بعض نادان بظنل طعام و باغلو فیس اظلمه در بر تیرا دیوید بنی قوریدور
 و صوفی بلای کتوب و صوفی صودن بر صبر اعطاکه کند و نفس غدا در روز و عمل نهی حاجت
 در زیاده بنایست در زبانی در زبانی رسول اکرم صلعم و صحابه کرام علیهم السلام حضرت زینب
 مخالف و اندک طاره کریمه برین منابر در راه آنکه کانی آج اولوز را اید لکن اکل اید نه
 بولد فکر و فنده اید تا اکل اید جک طعام بولد فکر و فنده مراد او زو تامل اید
 اید رسول اکرم انی نور کور و اکل اید بر اید و در حاج اکل اید بر اید و حلوانی زده بود
 صوفی صوفی استر اید زبانی ما و حار حار انی کید در مده و جنت در روز و صوفی
 حضرت زینب مجلسه بکرسه بن خانه کی صادر و حلوا اکل اتمم زبانی کربک غمده سندن
 دید حسن نهری و بد که شود غمیه اتمم ادمه بکر صوفی صوفی صوفی صوفی صوفی صوفی
 بچه کور و صوفی نوری صوفی کتکه بوشون سیر قوزی بران اید در و بکر حلوا اید
 کور اید قال تعالی قل من حرم زینة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الزرق قال
 يا ايها الرسل كلوا من الطيبات و عملوا الصالحات قال صلعم اللهم اجعل هذا حب
 الي من الماء البارد و الله علم الحديث السادس حدثنا محمود بن غيلان
 ابو احمد محمد بن عبد الله بن الزبير بن عمر بن ابي سلمة الزبيري زانك قضي بانك فضيحة در يوم
 تصفير سبيله قال حدثنا صفوان عن عبد الله بن عيسى عن رجل من اهل الشام

يقال له عطار مما تفرقت بي انصار و زو و طه رابعه من موقوف و يد عن ابي
 شيخ ابن حجر تفرقة و اذ فطنت من نقل انك ابو اسيد بن ثابت المدني لانك اعمى
 صحیح و لا تخمف نك فضخيدر قال قال رسول الله صلعم كلوا الزيت و اذ منوه الفعوال
 با بندن اديهان من ما خود امر حاضر در اصله اندامان اید با غلامن منسب اید
 و بد که رسول اکرم بوردید که زبون ماغنی انک قوخی اید و اکل و انک بیدنگر با علیا
 فانه من شجرة مباركة زبونه لا ترفیه ولا غوتیه بکاد زبونها یضی و لو لم یس
 ناز زبانت کثیر الی که تیر بخردن حاصل بود و شجره نیک کبی شکر زبونه سندن
 اولی زبونه سیرت اید بر طرانی و ابو نعیم عقیبه بن عامر دن روایت اید که رسول اکرم
 بوردید که علیکم هبة الشجرة المباركة زین الزیتون فتدا و ایه فانه مقصود من
 و ابو نعیم طبره ابو هریرة دن روایت اید که کلوا الزیت و اذ منوه فانه فی شفا من
 سبین و امینها الحمد و وحی حدیث مذکورده دارد اولی ان سنان شجره
 اولی مکة زبونه شجری اید زبونه و حی طینه استعمال است ایامه امر مذکورندن مستفاد
 رسول اکرم در حق زبونی استعمال اید زبونه چایماندن اذ منوه عادت اید سندن
 اکل ایام بوردید طرندن نهلم اولوز که مهور انما قانوعی اید کلامه در کوبا اید مویا
 با زبونت قوی حکمده در پیش نیک کور عنوان با سینه اولوز و الله علم حدیث مذکور
 بعینه عمر بن الخطاب دن روایت اید که حدیث اخی بن موسی حدیث عبد الرحمن
 حدیثا مکرریم اولی حدیثی و حدیثی سکنی و منم نانه حدیثی فصحی اید در

زبونه ماغی اولوز کور
 او غار لیسند اید
 اولوز
 اید

نه الله اولوز

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ عَنِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكِ أَنَّ
 أَخِي ابْنِ أَبِي حَتْمَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ
 بَيْنَ يَدَيْهِ نَسِي سَوْلًا أُولَدِي مَخَالِدَةَ اسْتَدَى بِمِرْرِي بُولِ الْكُرْمِ بَدَا أَيْدِي طَاهِرَةً
 أَيْدِي سَخِيحِ ابْنِ جَبْرِ بَدَا خِيَاطُ مِرْبُورِكَ سَمِيئَةً أَوْ لَمْ يَدْرِكْ أَبَوَاتَهُ لَمْ يَكُنْ
 دَوَابَّ أَيْدِي أَوْزِهِ أَنْ تَوَلَّى خِيَاطًا دَعَا لِعَظْمِيَّةٍ وَأَوْ لَمْ يَدْرِكْ أَبَوَاتَهُ لَمْ يَكُنْ
 خِيَاطًا مِرْبُورًا بُولِ الْكُرْمِ عِلْمِي أَيْدِي قَالَ سَخِيحٌ بَدَا نَسِي قَدْ تَسَمِعَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ أَنَّهُ يَدِيرُ كَرْمًا حَادِي أَوْ لَمْ يَدْرِكْ أَبَوَاتَهُ
 بَنِي مَلِكَةٍ مَهْمُ يَخُودِي مَخِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 رَامُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 وَمَقَامٌ مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 أَوْزِهِ مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 وَارِدِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 لَسُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَّبِعُ دُونَ مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي مَخُودِي
 حَوَالِي الْقَصَّةِ حَتَّى يَدْرِكَ حَوَالِي حَامِلِهِ فَتَجِي وَوَادِعُهُ مَخُودِي مَخُودِي

ولما فتح ديار مناة تحته كعبه لفظا مؤدومنا جميعا من ابي اسحق رابن الناس
 حوله وحواله في ليل لملك تحته وكسر رز وكد ريد قصه فانك فتحه مهند الاسباه
 وديكي اوزره اول جنان في ركة اوزن عدد كنه اذن تناول ابدوب بهر طوبه كنه
 حوالى الصفة واقع وكه صفة اول جنان كنه اذن بش عدد كنه طوبه كنه
 رسول كرم قصه نك اطراف نك اراشد ريك كرم جمع اول كنه رسول كرم كنه
 كذوبه قري اول جانين نتيج اغشرايه اشكال كنه كرم كنه قري اول
 جانين نتيج اغشرايه رسول كرم اذن نك كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 رسول كرم كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 ايدر كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 وبعيد مكنى وبول كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 انشبه اول اطعمه لفظه واقع وكه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 اذ كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 فلم ازل ارب الدباء من كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 وموب اول اوزره ونبش كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 ميني اول اوزره كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 سر كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه
 اذنى كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه كنه

رسول در روز ولادت کرم حضرت زینب کبری را وضع کرد و بوضع اسمایه اولی لفظ و نور انوار
 و سینه فانی فتوایی بر تو نشانی بود که نور تو در قلبه نشانی و در تو تو در قلبه نشانی
 محبتت اولی فی رسول کرم محبتت کبریه نبی در کلامت که رسول کرم محبتت
 و منزل او در روزی خباثه صغیره در غنچه دلیله در روزی اللهم الحدیث
 عزنا محمد بن یحیی الدوری و سلمه بن شیبان بن سنده در محمد بن
 غیل قالوا اخبرنا ابواسامه که ای حدیثی است که اسماء عن شام بن غده
 عن ابيه که غده در عن عائشه رضی الله عنها قالت کان النبی صلعم یحب الحلوا
 صابون بدی که مدقه را جاز و جلی حلوا دی کور در بدی بعضی از حلوا و لذتی اولی
 شیده حلوا اطلاق او نور خواه مضموع و خواه غیر مضموع در بدی بس العسل قوی محض
 بعد العسل در بعضی حلوا در در مجید در بدی که خرمایی لبی اینه قارش در روز نامه
 مجید در بدی و بعضی مطلقا طابوا لیه قارش در طابوا در بدی که حلوا در بدی که حلوا
 مضموع در و یا اینه کتاب نور و فرامد و در الف المبه کتابت او نور بدی عانی
 در که رسول کرم حلوا و علی سوره را که خطابی در که رسول کرم حلوا و علی نور بدی
 دینه نک مشنگ زیاده استخاره و تفکیک غایبه طلب و حصدن ناشی نور اید در کلام
 بلکه حلوا اخضار و لذت فیه نوع قایلین رغبت بر قدر حسن او نموده شود کلام
 استدلال او نور اید و یکد روز اید اولی که سینه کلام که ایچیزه رسول کرم بدی
 دوهی را اید که اول دوهی به خاطر فی و باج باج کلین است رسول کرم بدی

عزله

برکت اید دعا اید و بپر طبره استدی طبره فی انش او زینب قویب ایچیزه باج
 دادن وضع است تا کوی کوی بچینه او بچینه قارش دردی ذاتش در دل در و ب
 او زینب وضع اید و بکلوا استی السیمیه فارس الحسین ابو یوسف و الله علم
الحديث الحادی عشر حدثنا حسن بن محمد الرضائي روى عن ابيه
 سببه اخبرنا حجاج بن محمد قال قال ابن جريج حيم بن ابي نسيه
 فتحى و ما يك سكونى بوجه حيم و تصغيره سببه عبد الملك بن عبد العزيز بن جريج
اخبرني محمد بن يوسف بن عمار بن ابي ربيعة ان ام سلمة
 ابى امية در اخبرته بنى ابن جريج در که کا محمد خبر دردی که اکاد فی عطاشه و هیکه
 و دردی که اکاد فی ام سلمه خبر دردی انما ضمیر مؤنث ام سلمه راجع قوتت لقرین
 ماخوذ ماضی معلوم مؤنث ضمیر مؤنث منخ الی رسول الله صلعم محبتا جمیع
 در نیک سکونیه ترکیه بیان و قابو بر غده در بر مشویا اخوانی ماخوذ ام غولدر معنی
ام سلمه رسول کرم که یک نگاهلرینه بران لغزش بیان انی کور دی **قال منته** بس رسول کرم
 اول ات دن اکل اید **ثم قام الى الصلوة و ما توفضا** صکره ما فلتی اخون قاله
 نجدید و نوا عبدی طالده مصنف بعد ثب صحیح توفوا و امامت النار حدیثی
 مانع در که اول رسول کرم انش لافونش نشی اکل اید ناقص و ضرور نومار نشی
 نشی اکل اید کوز و فقهه بدست اید و بپر مشر اید ام سلمه حدیثه فکوز اول الله
 فولد منسوخ و خبر صحیح و اتع و کدر کان اخوال امر بن من صل رسول الله صلعم

حسیب کا بنم غزه
 غار بن حلوا سی
 در روز

اطلاعه استماله مخصوص در یک فال غایب القادون ماخوذ در آنوقت دریم اقمی منشا بنام
رسول اکرم راجع **اشرفه** یعنی غیره و بدینکه بواسطه بلال کله دی و رسول اکرم وقت
منذک خونگی اعلام کله پس رسول اکرم الزمه اولی حاجی غیبی در بیان حدیثی که
ماله بلاله ناولدی و در آن اشفا آنکه بیهوشانه مشغول البین بره نطق در روزی مخصوص
وقت و ساعت و غیره کلام قدیده بوز ترتیب **بلاله** دعا علیه در آنکه کسرتی به
ماخوذ در زیاد و غیره و اینها جنون الهی ترایا باشد و عکس بر مسلمانان کسرتی
دیگر در حق بویله نذر در جیب لفظی لوم لوم بویله لوم لوم در آنوقت بویله و دعوی
پس جان زور که رسول اکرم کله دی بلالی بی وقت بیدار شدن منع اوله تبصیر و بدینکه
رسول اکرم شرفی القادون مراد در صلوة مبارک است بویله و بویله کلامی
بلاله اینها بنام حسین بویله یعنی نذر در ما احلا ما ستمالی بلاله بنام کسرتی در بویله
بلو در کوزل اینان بیدار فال غایب میز در **دکان** شاره غیره و غیره بویله در بویله
طلعت مندره فال غایب رسول اکرم که غیره و غیره بویله **اقصه** قص در ماخوذ
مضارع مملک در وقت منشا **کله** و لام اجلیه یا نفعیه علی سواک بنی منور و بدینکه
بنام شیخ اورغش این رسول اکرم کله بدینکه سنک فصلک ماخوذ سنک بلانزاده تقریبه
سبب و سون ایچون و سنی سواک او زبانه وضع بدوب مسواکدن فصلک بن قطع ایدیم
او **قصه** فاکه صغیده قص در ماخوذ ام عام در علی سواک کله او میزدن باخوذ
میزدن اشغی روی دن **کله** بویله و سنی سواک او زبانه فوق قطع کله

مخفی او کله کله او شاره ایچون کله
جمعه بویله اتفاق آنکه نوزده کله
اولوز که عکس سواک لفظی کله او کله
اولوز خنده نمانی او کله کس خاطر
تغیر ایچون اولوز لفظی سواک او کله

اطلاعه استماله مخصوص در یک فال غایب القادون ماخوذ در آنوقت دریم اقمی منشا بنام رسول اکرم راجع اشرفه یعنی غیره و بدینکه بواسطه بلال کله دی و رسول اکرم وقت منذک خونگی اعلام کله پس رسول اکرم الزمه اولی حاجی غیبی در بیان حدیثی که ماله بلاله ناولدی و در آن اشفا آنکه بیهوشانه مشغول البین بره نطق در روزی مخصوص وقت و ساعت و غیره کلام قدیده بوز ترتیب بلاله دعا علیه در آنکه کسرتی به ماخوذ در زیاد و غیره و اینها جنون الهی ترایا باشد و عکس بر مسلمانان کسرتی دیگر در حق بویله نذر در جیب لفظی لوم لوم بویله لوم لوم در آنوقت بویله و دعوی پس جان زور که رسول اکرم کله دی بلالی بی وقت بیدار شدن منع اوله تبصیر و بدینکه رسول اکرم شرفی القادون مراد در صلوة مبارک است بویله و بویله کلامی بلاله اینها بنام حسین بویله یعنی نذر در ما احلا ما ستمالی بلاله بنام کسرتی در بویله بلو در کوزل اینان بیدار فال غایب میز در دکان شاره غیره و غیره بویله در بویله طلعت مندره فال غایب رسول اکرم که غیره و غیره بویله اقصه قص در ماخوذ مضارع مملک در وقت منشا کله و لام اجلیه یا نفعیه علی سواک بنی منور و بدینکه بنام شیخ اورغش این رسول اکرم کله بدینکه سنک فصلک ماخوذ سنک بلانزاده تقریبه سبب و سون ایچون و سنی سواک او زبانه وضع بدوب مسواکدن فصلک بن قطع ایدیم او قصه فاکه صغیده قص در ماخوذ ام عام در علی سواک کله او میزدن باخوذ میزدن اشغی روی دن کله بویله و سنی سواک او زبانه فوق قطع کله

مقرب بلو زور و کلام شاری فقال **دیو** غیره ایچون یا تجرید یا التفات نادره
قال غیره بلاله و شاره و کله غیره میز به ماخوذ قال غیره میز به و شاره و کله غیره
بلاله راجع و کله غیره و التفات بویله و تفصیله غیره و کله بلاله راجع لور لور لور به
راجع اوله فکر صورت اوله یعنی کسرتی بویله و التفات بویله و تفصیله غیره و کله
شاره غیره رسول اکرم راجع اوله پس منای **اقصه** کله ای لاجله تبرک و بدینکه
اولوز در رسول اکرم بویله کوردی کسرتی در آنوقت سوال بویله کوردی کسرتی
السنه قویب فصلک سی قطع آنکه در واقع اوله و اب معنای او بیاید و غیره اولوز
روایتی و کلام شاره و تفصیله علی سواک واقع اوله بدینکه او زور قال غیره
میز به راجع اوله یعنی منشا اولوز در حق محمد کله قال غیره میز به بن عبدالله راجع
میز به بن شعله کله کلامک معنای او اب تمش اوله بویله و در اولوز التفات بویله
فالوه و در حق بویله او زور بویله بنی و تفصیله سنک اوله و در حق غیره
ظلم اوله بن قدر قومن اوله بینه دلیل در تفصیله حده اقصه کله فصلک صغیده لور کله
ظلم اوله ان فقال او زور بویله و اوله قال فقال اقصه قال قصه علی سواک بویله بویله
والله اعلم الخ **الحديث الرابع عشر** حدثنا **داصل بن عبد الله** عن **علي بن محمد بن فضال**
عن أبي جهمان قال سمعت **عنه** يقول **سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول**
سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول
سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول
سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول

فصلک در سنک اوله ایچون
سایه جان اوله

طبقه در غیره زور و کله
سنک وقت
اندر سنک

قال ابن محبوب بن سبويه عن النبي صلى الله عليه وسلم بلحج بن عيسى رسول الله صلى الله عليه وسلم
 كور بفرج النبي الذراع بس اول ان دن قول بلكر موضع اخر اريد رسول الله صلى الله عليه وسلم
 بينك ما يورثه فويل من مضمون صفة سبويه اول ذراع في كذا وخر اريد وبقابل كور في كذا
 وعلى الاحتمالين وكانت نجيبة وجملة من قبل كون بنى ذراع ذراع رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ايد ايد حالي ذراع رسول الله صلى الله عليه وسلم نجيبة من غويي زيرا قول اني سا زانده نسبت نيازه
 اول و بوش قدر و موضع نجا سبويه و باغ از ياد قوت و فرمتمس من جاب
 ارم ذراع دن اولك ديشد به قوبار و تبار اول بورد بيل معلوم اوله كه ذراع صا بورد بدي
 اوزره دير سكون بار مقلد او چينه و ارجه اوله عصفه دير لر جهوري و غير آما دي مگر
 و مونت اولور دير بيلگن صا نيا به مطرزي مونت اوله ذنبه جرم اذ بيلگن نهمس ان نهمس
 هممه يه و بعضه نين محبة اليمه واقع اوله نيا به و بديكي هممه يه اني ديشد او جديبه
 و محبة اليمه جديبه يه بطون در و تفسير ما بيندنه فرق بوقدر و بيلد و ابني رسول
 اوزره اهل نسيب و بي قبا به قطع ايلك و خي جانر اولدني بوجديبه دن مقدم موزرين
 حديثك ترجمه سنده بيان اوله مير كور بديكي رسول الله صلى الله عليه وسلم طر بيلد الكن بورد حاري
 لذند او بوب معده به نقت بورد بديكي موزك كور بيلگن مشهوره و عا به شيبه نكي مني
 اولدني ابو بيزر و اوله علم الحديث الخامس عشر حديثنا محمد بن بشير حديثنا ابو
 عن نعيم تصفيه صفة سبويه در بنى ابن نعيم بنى ابود و زهر دن زهر بن محمد مر اولد
 عن ابى نعيم عن سعيد بن جبير عن ميمونة بنت الحارث ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال كان النبي

حقیق می آید از و شکر به
 اخذ در و بديكي
 سبويه

سلم نجيبة الذراع بنى ابن مسعود بديكي رسول الله صلى الله عليه وسلم قال
 قال ابن مسعود در و سم في الذراع سم مد و زنده ماني محبول از صدر سم لفظكاهي
 بركه نه زهر و بركه سنده و كاهي زهر فائق من استعمال اول نور پس بونفايد ماني
 اول مر اوله اوله سم لفظك قائم مقام على رسول الله صلى الله عليه وسلم راجع من مسكن اولور بنى رسول الله صلى الله عليه وسلم
 در كذا ذراع ايجده و كرمنا ناني مر اوله اوله قائم مقام على في الذراع لفظك مر بويده
 كى بنى رسول الله صلى الله عليه وسلم ذراع سم وضع اوله سم لفظك سبويه و كاهي
 جائز و سم اشهر در زوى كرم افضح در سبويه مصباح منبره و بيلگن فتح الكرم و جمعى سموم كور
 فلس و فلس كى و بجام دخی كور ستم و بهام كى ضم اهل عالنه و كبرنى نيم نيمى ارد بدي
 كان صبر مستكن ابن مسعود راجع بنى محبول صفة سبويه نيم من در معلوم صفة سبويه
 سموم كور سبويه نيم ده بها اوله اى استعمال اوزره بار رسول الله صلى الله عليه وسلم بخود ذراع سم
 ذرا لفظ ذراع مد كور مونت استعمال اولور بنى ابن مسعود بنو بيلگن ايد بديكي رسول الله صلى الله عليه وسلم
 باخود ذراعى مبود نسيم بيلد ماني اوله كه ذراع مذكورى مير امر ايه بود كه نسبت
 الحارث از جهه سلام بن نعيم در بيلد نسيم بنى ابن عامر بوده نسبت اولدني سار
 بود و مشاوه و ضار بيلد اولدني ابو بيزر حمل بنو فلان كى زير و ميا طي اولدني
 امر ايه بود سوال و تغين استك رسول الله صلى الله عليه وسلم كور بيلد كاهي اعضا لوزن قنق حنوك اكلني
 سوز و بوجهر و بيلد ذراعى زايه سوز پس بونور زج در بيان ايد و بيلد بيلد
 مش و دن كه ساهنده قنق ايد بيلد بيلد بيلد بيلد بيلد بيلد بيلد بيلد بيلد بيلد بيلد

اللهم لفظه الف لام مفردة داخل اوله عموم وجمع منتهى يفيد البدني يكون محمدا راجع
حاصل مني بود که رسول اکرم قول آنکه میل اوله کلمه را می زیاده سوا کلمه را که کل کلمه بلکه
کج کج بود که وزن قول آنکه عجله ایدر ایدر از قول آنی سارا آنکه نسبت به تیر بود
تیر لظهور قول آنی تیر شدی کی چون اکل مخصوصند تیر فاعل و لوبب آخره شروع در قول
انی بنی بکلمه از و سارا آنکه تیر بکلمه جوق اوله قول آنی مخصوصه اضاعت و فاعله
با خود قول آنی تیر بشمکه انی از فاعله اکل ممکن بود و سارا آنکه کج بشمکه اکثرنا باجمه
از فاعله اکل ممکن ایلوبب جوق ضایع اوله از قول آنکه رسول اکرم فداعی شود کلمه فرار
زیاده بشکین اولوبب فاعله اولوبب لیدر اوله غی و مواضع بخاند بعد از بدنی از خود
و بدی کس از خبری نابید ایدر و الله علم محلی اوله که عایشه بود کلام مقصودی رسول
مشتمل بر ساقیانه و جرب و شیرین اوله کشیده منی در جوق تیریه و اوله رسول اکرم
لحمه بکلمه احادیث صحیحه الیه بابت زود خی معلوم اوله که رسول اکرم بودون انی
بغایه سورا ایدر که فیه بنت البریدون روایت کرد که بیرونون در جوق تیریه رسول
اکرم بودون اندون بیزدنی حقه و بیرون یو بیزدنی که در مشهورین ایدم که قول آنکه اندون
بیزدنی فاعله مال بودون انی فاعله که بن ابی رسول اکرم حضور لرینه کوند که جی ایدرم
بیزدنی که کوند زمین زبوا بودون فونک انجاسی و قول آنکه جرب و شیرین بخاند
موضع در و الله علم الحدیث الثامن عشر حدثنا محمود بن غیلان حدثنا ابو حمزه
حدثنا یوسف بن یحیی و سید سکونله در قال سمعت شیخا من قاصد فافک فی

ماکان یؤید به بر فیله کاسی در شیخ فرورک اسحق محمد بن عبد الله بن ابی رافع الفهری
جما توفیق طبقة را بودن مقلد در دیکه تیرک اکثر شیخ من قاصد دیوان اوله انسانی
اسحق بود در دیکه بقول بعضی شیخه قال رافع اوله که صید مسکن شیخه راجع به توفیق
بن جعفر بقول سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله ان اطلب طبیب دن ما خود در طبیب کانی حلال و کاه
باک و کاه لطف منتهی استمال اوله نور معین خبرین بو معانه سب اللهم حم الظهور
معه دیکه فهم قبلیه سندن بیزدنی شدم دید که عبد الله بن جعفری شدم دید که
اکرمی شدم بود دید که لحم از او نیک غایه لطف و بدینی نابود زیاده باکی ضربت
صحیح اوله که رسول اکرم لحم ظاهر تعریف و لطافت اوله تو صیقل سندن مبارک اوله کلام
دخی لحم ظاهر اکل نمه لریدر پس متبادر زبوا و جودیت ترجمه با اینا اوله و الله اعلم
الحديث السابع عشر حدثنا یحیی بن یوسف حدثنا زید بن حباب حدثنا
دبا و موحدک تخفیفه در عن عبد الله بن المومل نعیم ثابته کشف و تیریدر به فعل
با بندن اسم مقلد بر بصیر کسیر له ارم فاعله صیغه یه در دیدر عن ابی یحیی که سمعی
دلاک فتحید بصیر صیغه یه در که عبد الله بن عبد الله بن ابی یحیی که ذکر که جدید تیر
عن عایشه رضی الله عنها ان ابی سلمه قال نعم الی ادم الخ یوزن انتم
بیان اوله الحدیث الثامن عشر حدثنا ابو کریم بصیر صیغه یه در که محمد بن
اسحق در حدیث ابو یحیی بن عیاش عنک فحی و فساة یحیی نیک شدیدی از خود
جمعه ایدر و ابو بلکر اشجاری کسیر صیغه در اسمی شجره حاصم القدریک صاحبی

نه کلمه در
فهم بدنی هم از
س

مشتاق بود و می خورد و لذت از خوردن با خود باغ یا خود سودا بدید فرستد
 خواه ایش را اولسون خواه اولسون لکن این است با اولی که زید زید اول و ساربان مشتاق
 سوزون ما خود در پیشی ابو موسی بدید که رسول اکرم بود بدید که خایب که ساربان او زید
 فضل در حجابی زید کس از اطعمه و زینت اولی فضل در حجابی که در حجابی بدید که بوقعا
 مراد نفس زید کس از اطعمه و زینت اولی فضل در حجابی که در حجابی بدید که بوقعا
 اول و خصوصاً عند العوب و بود او در حدیثه واقع است که رسول اکرم خبر زید زید
 و حسی زید زید زاده سوز را بدید و طیرانی سلمی حدیثی شود و بعد روایت است که برکت
 او در کس به جماعت و زید و سوز بعضی اطعمه بدید که هم طعامی بدید شود و سوز
 لحکم زید زید شود و این کس از طعمی و طعمی است و فضل در حجابی او بدید که
 فضل زید زید زاده و آن در شیع و بنیای خود کس از و آن کس زاده اولی از
 و فیصل المون و اولی در پیشی و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 کس زید زاده کس بدید و فقه اولی لذت و فقه اولی لذت و فقه اولی لذت
 اطعمه بدید که سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 زید فقه و لذت مایستی جامع و سهل التناول و از موضع بدید و طعمی است اولی از
 زید از سوز را بدید که سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 و وجوده قریب به روزانه رای در صانع عقل و زوجه مخصوص و محبت اعطاء و سوز را بدید
 حسن معاشرت و وحدت و آنکه استیسان و آنکه استیسان و آنکه استیسان و آنکه استیسان

حقه سوز را بدید
 قاری در حدیث
 اولی از طعم
 سوز

فی این صفت حضرت عایشه رسول اکرم را بدید و اخذ از بدی حقیقی و حکمی ساربان هم
 و اخذ از بدی بلکه عایشه رسول اکرم را بدید و روایتی است که خبری حال و ابان از بدی
 معلوم اولی که حدیثی کرده و واقع اولی لفظ است که سوز را بدید و سوز را بدید
 بعضی مطلقاً نام او در بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 اولی از این شبیه فاطمه سیده نسا اهل بیت است که سوز را بدید و سوز را بدید
 و حدیثی است که سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 افضل او بود و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 اندید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 شامل اولی از این شبیه فاطمه سیده نسا اهل بیت است که سوز را بدید و سوز را بدید
 افضل او بود و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 چیزها منها ای من حدیثی بدید که عایشه بدید که لا والله زنی است غیر منحصراً
 آنست بی حسی که زنی است و اعطی مالها حین حرمی الناس که لذت فاطمه
 و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 بعضی از حدیثی است که سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 و او در حدیثی است که سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 آنست که سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید و سوز را بدید
 بود سوز را بدید که فاطمه ای افضل زینب و سوز را بدید که فاطمه ای افضل زینب

تأملوه

صلح فلان بعد بها احداً سبکی دید که بزم نمی رز بود که فاطمه بنت محمد افضل
بعد خبر که بعد حاجت ابن العباد بدی خدیجه فاطمه او زره قاضی اولوز امومه
بمستند بعضی اولوز و اما سیاده بهسد فاطمه افضل اولوز غایبانی ابار و اما منی لغه
واحادیث متعارضه و مستطینه در اولی اولی توقف و اسلام عدم قطع در صحاحین
اعتبار اولی نه بریند بر کونه فضیلت مستحق اولوز کند عایشه فاطمه افضل در بدی زبیرا
بر بری کند و ز جید برینا به شده جلوه کرد اولوز را عایشه ز جید منسلی فاطمه
ز جید منسلی فتاوی اولی بدی ظاهر در بعضی علماء دیدید که حدیثی کورده بخار جبه
انبیاء و رسول اکرم کما یزاه رغبتی و سائر از واج علی و ابی و حبیبی اولی و معده آنده
مجمع اولی فضائل سائر ساد و ولد غنه اشاره وارد کرده خبر جید فاطمه و جی
فضائل عیله و شمائل مبنیه و شمائل جیده در کتب کثیره زبیر فضائل او را فضل
مجمع اولی اخصایس سائر بود که بعد دیدید که حدیث کورده چنانک سائر ساد و ز
من جمیع الوجوه افضل اولی و غنه تصریح بوقدره و در مناسبات عایشه فضلی زبیر فضائل
دلیل قوی بر زبیر زبیر سائر اطعمه او زبیر فضلی جمیع مدن و کله و بلکه مخصوص
بمستند و الله اعلم بصرف حدیث مکتوری اسناد آنرا ایله و ایندی دیدید که حدیث
علی بن حجر حدیثنا اسمعیل بن جعفر حدیثنا عبد الله بن عبد الرحمن بن معمر الانصاری
ابو طوالة طاهمه نیک ضمیمه عمر بن عبد العزیز رسانده مدینه فاطمی است که آنه سبج
انس بن مالک یقول قال رسول الله صلعم فضل عایشه علی النساء افضل لزیبیر علی

سائر الطعام حدیثک مستحاق بودن ان قدم بی او شد الحدیثک منی ان
حدیثنا فیه من سعید اخبرنا عبد العزیز بن محمد عن اسمعیل بن ابی اسحاق که زبیر
عن ابیه که ابو صالح عن ابی هریره انه رأى رسول الله صلعم رویتدن رویتدی
مراد اولی و توفی احمد سی قد تقدیر به رای نیک مغفولند حال اولوز من نور اقط
لفظ من اجله در اقط عمه نیک فتحی و فادک کسیر به قویون بودنی قور و ذوب زکده
کای کشی قور و در زره و نور ضم ایله اقطان بو بیک باره مشق دره پس
نور اقطه اضافی بحریه محتاج یعنی ابو هریره رسول اکرمی کشدن بر بو بیک فاطمه
اکل اندک ز جید آبدست اولی و لیدنی حاله کوردی به بیک دیدید که بعضی اولی زبیر
نور اقطان قطعه در پس اضافه بحریه یا خودیا اولی او زبیر و زبیر دیدید که
نور مطلقا قطعه نور اقطا اقطان قطعه بیک اولوز که اقط اولی سدر در طنج و منفه
طوب بحریه انمش اولی و توفی و اما مسته انار و لومین راقط حدیثی بو بیکدن که
مراد اولی و توفی غسل نمک و بو بیک ظاهره حمل در بحریه بید و فو صلوا نور اقط اطل
اندکدن بلکه واجب دیدید که صحیح مسلم ده واقع و کله که بو هریره مسجد بحریه اندکدن
دیدید که انما اتوقفا من انوار اقطا کلنهما ثم راه صکره ابو هریره رسول اکرمی کوردی
اکل من کثیف شایه بو بیک کسندندن اکل بدی حاله ثم صلی اطل اندکدن
غایبکده ولم یوقفا کف اکل ایدی بحریه و فو ایدی حاله معلوم اولی که و فو
حسن و بوج و فو ایدی و شرعه ادا قسم الی الصلوه فاعلموا آیه کریمه سندن

T 4

اولا ان فعل مخصوص من عبارته در تفسیر حدیث مذکور در مقام اثبات و نفی وضوءه منقذ کون
اعتبار به دورت احتمال دارد و لغویین شریحین شریعی و لغوی بلکن ظاهر اولی احتمال
ثانی در که ابوهریره بگوید که بعد از هر ادری آنش مسندین شیبی اکل اند کلمه را چون است
الیک و یو وارد اول حدیث شریف و فقیر رسول اکرم کند در نور اقطا اکل اند کلمه
توضو بیوسر شرا بکن کشفه الکلین حکم توفیای سور مد فکر حکم اول فعل ثانی بله منصرف
اولدین بیان بسمذی الحی السنه دیدی توضو اما السنه حدیثی ابن عباس ان رسول
صلعم اکل کشف شاه شامی ولم یوضا دیدی حدیثی ایمنه منصرف و تصدیق در افع
ایچون احتمال ثالثه در دیدی یعنی اکل نور اقطا اند کلمه را چون است در میان تطهیر
و غسل ابدی و اکل کشف شاه اند کلمه را چون است لکن بیوسر شرا بکن توضو
حکمی باقی اول در جنسی دیدی که مراد احتمال ثانی و در افع بود یعنی رسول اکرم شرا بکن
شیعی ایچون اول توضو اید و ثانی توضو اند کلمه را است لکن ذالمن مابینه
اولد فکرته اشاره در جابر بن سمره کز رسول اکرم کز بکره سوال اند که یا رسول
بیز وضوون ابی ال اند کلمه ایچون است اللامی رسول اکرم بود دیدی که ان سنت
وضوفا وان سنت فلن توضا و یو روایت اندی حدیث بیوسر شرا بکن موبد در مودنی
مسلم اولد که آنش مسندین شیعی ایچون توضو مخصوصه علماء اخلا اید کلمه غفلا
و سلفا مسندین شیبی اکل ناقص وضو اولد غنه جمهور اید کلمه غفلا اینه
و عبد الله بن مسعود و ابن عمر و ابن عباس و ابوالدرداء و انس و جابر و زید بن ثابت

و ابو موسی و ابودرید و ابی کعب و عایشه و غیره بر کسی موسس ناریدن شیبی اکل
ایدن کسینه توضو لازم اولد غنه دلالت ایدن احادیث علی استدلال ایدریت
لازم اولد غنه دلالت ایدن حدیثه ایکی در جمله اولد در جمله اولد احادیث فرمود
و نسائی سار اصحابی سنن ساینده صحیح ایدر روایت اند کلمه را چون است کلان از اول
من رسول الله صلعم رک الوضوء مما استنای حدیثی صحیح ایله منصرف و دیدی در ثانی
حدیثه فرموده واقع اولد وضوون وضو لغوی مراد در زینی حدیثه در میان تطهیر
دیدید و قدر اولده واقع اولد ناقص علماء ناقص وضو اولد غنه اگر چه ایدرین کلمه
لکن مکره غایبه علم مسندین شیبی اکل املک ناقص وضو اولد غنه اجماع ایدریت
والله اعلم بالحدیث الثالث والعشرون حدیثا بن ابی عمر اسمی محمد بن
یحیی بن ابی عمر در که حدیثه نسبت در حدیثا سفیان بن عیینه عن ابل بن داود
عن ابنه بکر بن ابل نقض نسخه عن ابنه و یو بکر واقع اولد عن الزهیری عن ابن
مالک قال اولم رسول الله صلعم علی صقیفه بئر یسوی اولم صنع اللیثیه من
مشهور و بکره یو عوس ایچون اولد طعام بر لفظ اولم دن مای خود در جمیع کلمه
اجتماعی و فتنه طبع اولدین ایچون طعام فرمود و بکره دیدی در حدیثی ان سرورین
ایچون دعوه و فتنه طبع اولد طعام بکره اطلاق اولد در لفظ اولد کلمه صقیفه دن
یحیی بن المخطب البهموی کز قیری اولد صقیفه کز حضرت موسی برادری مودن
ایدر بغایه جمال صحابی و کنانه بن ابی الجهم کز زجره ایله کنانه فرمود کز حدیثی

رخت ایلمه بنین بیلدی صورتی سویکی طعانی طلب لدغنه از شادوار در دفعی الحید
 قصه بنی حدیب مذکورده بی حکایت از زبان جبر نصیبه جابر لساندن شود و بعد بیان
 آنکه غزوة الخندق خانوم عندنه وارد دیدیم که مایه لیلده رسول اکرم صلی الله علیه و آله
 ناشی صنف کوردم عندکده الکله صالح بستی در می خانون بی طعانی جباردی که
 ایچده بی صناع مقدار آرپه وارد بر فرقه یونوز و آریدن اول قویونی بوغار لوم و اول
 ایسیدر کورنده چکوب آید و اتی جو ملکه قویون آیش اوزر بنده وضع تکرار کن صکره رسول
 اگر ملک خاک نیه بوز سور و صبی دیدیم که مار رسول الله ایکی اوج آدغه فایده جبک مقدری
 طعام احضار اندم حساب مکرمت تا بکر میراکی نفر بنده لیکوز ایله قدم رنجه سور و بنده خایه
 تشریف آتسه کز بود و بجز بکرز خاکدن رضع بدیندی بود و عو اندم برسول اکرم اوز
 بلند ایله دید که با اهل خندق جابر میر سور بنی طعام احضار ایدر و حمله کور و دعوت
 با جمع کور که دعوت حاجت و طعامنه سادرت ایدر نهرن خانه ده اولاطا ما که
 قلنی و اهل خندق کز تین فکر ایدر و عظیم تلاشه و شدم رسول اکرم بدیکه با جاب
 سن سارغ اینه و اهل بیله سولیه که بن ارمه قوه حمله کی سه پایه اوزر ندن ایدر قوه
 و تمبری انگ اتمه سولر چون رسول اکرم سعا ایله شریف بود ایدر جنه مبارک اوزر
 بیز از لعاب و جو ملکه دنی بیز از لعاب انقادم بیزینه برکه ایدر دعا ایدر و بیز
 جمهره انکه شروع و جو ملکی سه پایه دن ایدر قوه دن لعلیه ایله ایچدن اتی قویونوز
 جابر و بیکه اهل خندق بیکه عد و مقدار و آیدر جمعی کرکی ای طویونوز و بیکه

کلا در پایه اوزر نده فایناره و تمبر دخی اذ لکی قدر ایدر قوه ایلمه قوه کورده
 متعدد ایله کت معبرده و اذ لکی در ایلمه مصنف کت ایتدی حدیثه مناسبتی خند
 یوقدر و الله اعلم بحقیقه الحال الحدیث اذ لکی در حدیث ابن ابی عمیر محمد
 بن یحیی حدیثنا میقان حدیثنا عبد الله بن محمد بن عقیل بن ابی هلاله علی بن
 حفصه کربک برادر یدر سماع جابر اضمه منکن عبد الله ارجح و مصنف اسنادی ب
 ایدر و بیکه قال سفیان و حدیثنا حدیثنا عبد الله اوزر بنده معطوف بعض حدیثه
 حدیثنا محمد بن المنکدر و اذ لکی که بیز اسناددن اسناد آخره خوله بنار
 عن جابر قال خرج رسول الله صلعم و انما معه جمعی خرج تکف علی دن ایدر
 جابر دید که رسول اکرم مسجدن یا دفغانه لرندن چقید بیز اینه منارن اولدیم حاله
 فضل علی ابی بنیضار بس حاکمه انصار دن خایه کورنیه سنه نزول ایدر و بیکه
 که شاه خانون موده رسول اکرم انبا غنیه بنیا ایچون بیزه بوغار لاری طبع
 عالی بیزه احضار ایدر فاکل منجا بس رسول اکرم شاه منور دن اصالت و صحابه سعا
 ایدر و اتمه بقصاح فاکل کسیر ایله خرما و رقدن بیزه در که اوزر و موه اول ایدر
 و با نندیه بیز من رطب من تبیضیه بعضی دن انصار رسول اکرم حضور لر بعضی
 وضع و غش سه کوردی فاکل مننه بس رسول اکرم اول رطب دن سادل بوز ایدر
 نوصا لفظه فصل صکره رسول اکرم صکره مظهر ایچون بدت الوب خاورنک منر لنده با اوزر
 مسجدده مظهر اوا ایدر غم انصاف صکره رسول اکرم غار فیدن مکاندن کور و ایدر

حدیثی در بیکه بقصاح الطیبی رسول اکرم
 فاکل کسیر و موه طبع دن
 در لوز تبیضیه فصاح
 ایلمه جمعی در ایدر
 مظهر

قاعه ارشاد و اراد الله علم الحديث كالتاليون حدثنا عبد الله بن عبد الرحمن الدارمي
 حدثنا سعيد بن مسكين عن عباد بن محمد عن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن
 عن حميد بن عمار بن عبد الله بن ابي اسحاق قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 وكسرى و قال كسرى اني اريد ان ابعث رسلين يبعثون في كل امة رسلهم فان رسلهم
 تركوه فجوكت فارسيه در رد و پروردگار با فلک در بیدار قال قال النبي صلى الله عليه وسلم
 اني ابعث رسل في كل امة رسلهم فان رسلهم تركوه فجوكت فارسيه در رد و پروردگار
 مستبين او لمفله غيره محتاج اولدني يكون قال عبد الله بن مسعود في حديثه
 ابرو و يدريكه يعني انس ثقل لعظيمة مراد ايد في من الطعام بان اولدني
 طحيرة في بیدار قال طحامي و ايكه زيرا بقية من نور طعامك سا ابرو اسند ياره نجه اوله
 برع المضموم و شكوا اولوز و بيايه كندوز و حشره من كوره رسول كرمه توضع و حشره
 اشارة و زندي روتب نذكر ساني القوم ختم شربا حديثه في نجه اوله
 و ايشه بفلر من ايمان ايضا و مجابني كندوز و زيرا بقية من نور طعامك سا ابرو اسند
 اولاني من نور لوه صرف ابرو كندوز و ثقل قالوا ايد ياحود و جفاك بیدار قال طحامي
 احمد و زندي ابن ماجه في روتب انك كرم من كل في قصه فكمها استقصوا القصه
 حديثي كوتك من كل قصه ثم لحسنها قول كماله القصه اقول ان الله افاض على
 النبي حديثي و نبيك مؤيد و محقق اوليكه مصنف احاديث با ثقل حديثي
 ايلك تمام لطيفه دن حاد كلدز قاموسه و يدى الثقل ما استقر

زنديك من نور
 عند نور مشهور اوله
 احوال من نجه اوله
 اوله نجه اوله
 مظهره و يدك
 حشره

كذا قاله ابن العرب
 مسجع

تحت النبي و صلى الله عليه و سلم سبنا محمد و آل محمد و سلمين باب ما جاء في صبغة و نور رسول الله
 صلعم عند الطعام سابقا و اوله ذكره و قوله لفظك من معاني لغويي غسل يدين و مسح
 شرعي سبب التلويح و هو بمقابلة من ان نور ادر يعني بواجب اول كرم طعامك
 و طعامك مبارك النبي صلى الله عليه وسلم انما ارباب صفتي تانده در حقي و نور شرعي مراد اوله
 يعني عند الطعام ارباب الارب ارباب المد فدر نيا سا ننده در حقي و يدك مصفاه اوله
 ايدكي احاديث ثلثه دن حديثين اولين عند الطعام نور شرعي مسح اوله فخره لارب ادر
 و سيد اصل الدين يدك ظاهره كره حديثين اولينك و نور شرعي صلوة تحفيس من كره حديث
 نانه و افع و لا لفظ و نور من مراد غسل اليدين اوله و نيا ايديه و اكله ياننده
 تناقص اوله كرمه عنوان يديه و احاديث ثلثه دن و افع اوله لفظ و نور من غسل اليدين
 مراد اوله افع و در و اعمه صبغة ش فرغتك من كرمي و طعام اهل اوله شباك سمي و
 تراب نرب اوله شباك سمي ايدني كرمي لفظ طعام كرمي بزه تحفيس اوله نور ابو حنيفة
 كذا خرج على منقول صلعم صاعان طعام و صاعان شير و افع اوله الحديث الاول
 حدثنا احمد بن منيع حدثنا اسمعيل بن ابراهيم بن ابي اسحاق عن ابن ابي ابي
 نعيمه بن عبد الله بن عبد الله بن ابي اسحاق عن ابن ابي اسحاق عن ابن ابي اسحاق
 و لاك تحفيس و مقابله من خالدين عباده و كره انه يبرئني اوليه و مقابلة قضا حجت
 مكاني مراد و رجل خالك كرمه و مقابله مباحده و مجابهة من نجه اوله فقلك ضمي
 ذلك كره تشديد في قول بايزد ماضي مجهول اية ضمير محبور رسول كرمه احج الطعام

حديثان قد يورد في نور شرعي و كرمه
 مستي اوله نيه نجه

تذکره ای چون جبرایله بسند و یک مسجبت اولی بنام سعید و کله در سخن دید که بوجدت هر اکل این کلمه
 بسم الله و بکتاب بنی او غنما اش در دره اگر شافی دیدی که بی نسته کفایه در رسول اکرم
 بسم الله لفظی سوره در کله خاقان بنویسند اگر مکتب سوره کفایه ابدا بریده یعنی اولیه بودیم
 محل نام در زبیر رسول اکرم او عمره بعد از آب اکل در حال صبا و نند ما مورث
 اعتبار کبیه و حال برنده چون اکل در اجزایه استعد در تا بجه مبرک بد که جمود علما اول
 غنما مذکور نکت ب ایچون اولیه اولیه بر کله بعضی علماء صاع ایلد اکل اولیه مبرک
 ابو بکر در بیلو سیم سلمه سلمه بن لاکوع دن رسول اکرم شخصی صول النبیه اکل ایلد ایچون
 صاع النبیه اکل ایلد یوا ایلد شخص مبرک صاع النبیه اکل در کلمه بدی و رسول اکرم قادر
 دیو بدو عایله هر انی آغویه فالدر زنه فالدر اولد و پوروت اندکی حدیث مندر مذکور
 دگر انی خروج کله رسول اکرم سینه الایله صول النبیه اکل ایلد ایچون دیو بدو اولد اجابیه
 اولد طبع عوزن و قابله و جمود بره صول النبیه اکل ایلد ایچون صاع النبیه اکل ایلد
 ما بشمال فلان کله اکل بشمال یعنی رسول اکرم بود که صول النبیه اکل ایلد ایچون
 شجاعت صول النبیه اکل ایلد ایچون ایضا مسنده بود هر دن رسول اکرم
 بود که بزرگ بر بکر صاع النبیه اکل ایلد ایچون صاع النبیه اکل ایلد ایچون
 ایلد و پوروت بر شجاعت صول النبیه اکل ایلد ایچون و کوز و پوروت ظاهر اکل بود که مراد شجاعت
 نبی اولد استی افا و ایلد و کل ما بیک یعنی جفا کسندن طرف اولد اجابیه
 و غیر بکر اولد نکت لکن اولد امر مذکور کتب ایچون و کله سید زنجیر غیر ضرر باز

امام خزانک و زاهد
 و محدثها
 ۴

حرص من شوه النجان انما وجوبه بیدر و اولد علم حدیث الرابع حدیثنا
 بن عبد الله حدیثنا ابو احمد اسمی محمد بن عبد الله الزبیری فی صفة بیدر حدیثنا
 الثوری عن ابی النعمان عن ابي بن یحیی مملد کله و موهده ایلد در عن یحیی بن عسیده
 عنک فتحی بسانک کسر ایلد عن ابی سعید الخدری قال کان رسول الله اذا فرغ من
 طعامه قال الحمد لله الذي اطعمنا و سقانا و جعلنا من آلک من ابی ابی سعید الخدری کله
 ارم طعامی اکل دن فانه اولد لفظ مذکور رسول ایلد یعنی حمد اول انعمالی کله بیدر طعام
 اطعام و شراب ایلد براب کله و بیدر موهده و موهده منقاد ایلد کله شکر نعمت اولد کله
 کفر نکت اکر بیدر کله من موهده و موهده کله من کله حمد بیک من کله اولد موهده
 اولد سی طبع و انما ایلد و اولد بنی سینه نمان خوف اندکی ضرر دن اکل اولد کله
 و شکر ایلد بقابله ایلد مستحب یعنی بیدر کله موهده حمد باع اولد طعام و بیدر ایلد غالباً
 اکل تمام دن اطعام کله شانه انما ما تقدیم ایلد و تقدیم صدر دنه و طعمه شرف
 باطله اولد اسکا تحبب و اعتبار جوانیمه اولد نکت بیدر موهده ایلد کله من کله بیدر اولد کله
 بیک کله غیر ضعیف رسول اکرم ساد خایه بیدر اهل بیته با خود ایضا ایلد اکل ایلد کله
 ظاهر در و ان ضغائنی کله ذوات فرشته سما بیدر کله بیدر بیدر کله با اولد موهده
 و اولد علم الحدیث الخامس حدیثنا محمد بن بشیر حدیثنا یحیی بن سعید حدیثنا
 ثور بن یزید حدیثنا خالد بن متدل ابو عبد الله اشعری الکلاعی کله اهل کله ایلد کله
 کرامدن تمیز موهده کله لکن اولد کله شکر ایلد انما تقدیم بیدر و موهده کله کله

زیر این سخن آنکه در روزی در حضور توده نبی غیر لفظه نصب و رفع احتمالی مانی در روزنامه نظر
مخاطب بود که تحقیق نظام متروک دکل در زیر اکا احتیاج اعم در و آنکه سیر جمله استقامت
دکل در پس لامستنی عجمه حسی جمله نیانی نوکل اولوز به صورتی دخی غیر لفظه نصب و رفع
احتمالی مانی در روزنامه علم شیخ ابن حجر مؤرخ الکسری در اسم فاعل اولی قائل در
اولی اوزره که علم دریده کن یا تفرقه عدم شبی ظاهر در رینا رفع و نصب جزایه و است
اولی در فله اولد قده هوربا یا خود ائت زینا اسمع حمد ثناء و دعا رنا تقدیر زنده یا
بتدا و غیر مقدم غیر لفظی اولی اوزره در نصب منادی اولی اوزره در که حرف تدا
اولی در جزایه لفظه اید در بدل اولی اوزره در تفسیر مدح و زود یا اختصا اوزره یا
اعنی تقدیر یعنی تجویز اید و اولی علم شیخ ابن حجر در که طعام ملکه رسول اکرم اللهم
اطمئت و سببت و اغنيت و اقميت و هدیت و احببت فک الحمد علی ما اظلمت
دیگر که صحیح است در روایت اولی رسول اکرم بر قومک عند نه طعام کل آنکه در اول
دعا اید در کسر لایه عبد بن تبرک منزه بودید که اللهم بارک لهم فیما ازلتم
واخفولهم و ارحمهم و ابدوا و در روایت آنکه سعد منزه بودید که افطر عیدم
الصالحون و اکل طعامکم البار و صلت علیکم الملائکة ابن شیبی روایت کرده
رسول اکرم بر کنه سوذ و ویدی بجد کن ملکه بودید که اللهم امتعه بنیایه شخص منور
سکن بایشه بالغ اولی اصلا بر قبلی آغار مدبر قیروز آبادی سوزا نام فارسی
و دیگر رسول اکرم طعام فافع اولد قده کانی بر لایه که احمد بن محمد انیر اطیبا مبد

قیه غیر مکتبی و لا مودع و لا مستفی عنه ربنا بجاری و فی لفظه و افع اولی غیر
هر که سیر فزده محتاج دکل در زیر ااطعام بدر طعام اولی کفایه ایدر کفایه اولی دکل در زیر
و تفسیر انعامی کند و اوزر زینا و اولی اتمت و در دیدر و تفسیر کفایه در مانفوذ در شیخ
الله تا عباده و نک زینا آخر کفایه ایدر فزده بلکه کند و کفایه ایدر کفایه ایدر و اولی علم
و کانی بر لایه که محمد بن الذر اظم من الطعام و سقی من الشراب و ک من العز و مهدی
من الصلابة و بصر من النخی و فضل علی کثیر ممن خلق فیضیلا محمد بن عبد الله بن یوسف
در بر لایه که محمد بن الذر اظم من سقی و سوغه و اولی علم صحیح عند نه خبر من و افع اولی
سوغه و سقی بسط اولد قده قوم مجله قرع اولد فی خبر و سوغه با سینه طویس دخی اولی
فایه کوربا او تورن کر که زینا ایدر جاز که غیر بزرگ دخی ایشی اولی و اولی علم
السادس حدیثا محمد بن ابان بن زبر فرغ عدم مرتی جاور در حدیثا و لیع عن
ابن السنتوی و الک فتح و سبک کون و مانک فحیدر و قد ایدر و آخر نه بانیه کون در
عن بدیل تصبیه سید در بن مبره النقی تصبیه ایدر عن عبد الله بن عبد بن عمر بن
تصبیه سید در عن ام کلثوم عن عائشة قالت کان النبی صلوات الله علیها و علی آله و صحبه
عند منی ایکن در مقصود طعام درن سیر طعام عیدر بنی سینه فی ظرف مشغوف و کانی سینه
نقد زینه ما کل نک فاعلذت جان و مع مشا اولی دخی محمد بن اصحابه سینه کون
یعنی عایده سیر رسول اکرم صحابه کرامدن آنی کنه زهره سینه داخل اولی در حاله طعام کل
ایکه که طعام نور بیدی کنه زینه فایده جاکت و ایدر اخبار انوابی بنس تو ابی کلدی

شام دره کفر فادنه استمنا شایع و مله قار بوز مراد اوله قدره اکثرنا بطیخ حضرت در روز بوز
بطیخ دن مراد تفسیر فادون و بعضی قار بوز در دیدار کفر فادون و مله قار بوز
بار و مطب اوله مله قار بوز اوله سحرانی کسر بوز شیخ محمد بن ادریس که در بوز اوله قار بوز
روایتی بر آنه صلعم کان یا کل بطیخ یا لوطب و بقول بوز در دفع حرمت ابرو در روز بوز
حرمت ابرو بنی رسول اکرم بطیخ زطاب ابرو کل ابرو بوز و بوز بر آید که زطاب کرمی بطیخ کرمی
و بطیخ کرمی بوزی زطاب کرمی زنی وضع ابرو و بوز در دفع حرمت بطیخ دن قار بوز مراد اوله بنی بوز
و درخی جا بوز که رسول اکرم لیسنا لیسنا قار بوز لیسنا و اجنا قار بوز ابرو کل بوز لیسنا
بوس حدیث ثانی و حدیث آتی ما بینده مخالف اوله و درخی شیخ مذکور در کرمی بطیخ
بچه لحاظت روایت اوله و بوز و بوز بنی ما عداشی صحیح و کله ز قار بوز بار و طریقه
و آنه جلا و ارد و قار بوز و بوز بنی بوز و بوز اوله علم صحیح اوله کرمی
ایک سند اوله درخی بطیخ و در حدیثی بایان ایدوب اوله حدیثی زنی تفسیر ابرو و ابان کرمی
آن حدیث ابرو بنی بوز حدیث اوله زنی بوز حدیثی ابرو که جریر در قال جریر سمعت
حمید بقول او قال حدیثی حمید کله در روایت اوله کرمی بایان و قصه و لفظ اوله
اجتبار در حدیثی بوز سمعت حمید بقول قال زنی بوز حدیثی حمید قال
و اب لفظ ما بینده راوی نوز اوله بوز اوله او زنی قال لفظی بوز
در روایت ثانیه او زنی حدیثی که معنوی اوله کرمی بوز کرمی یا بوسه حمیده صدقانه
ضمیمه بوز یا حمیده یا و بوز و جمعه قال لفظی بوز اوله کرمی بوز کرمی

متصرفه حال ز صدیق حبیب زنده دوست سنده متناقض است و در حدیثی بنی بوز
و مجرور قال به مستقر در روی معنی متضمن اوله مله قار بوز و با عن
نقد بر بدقت قال انس راایت رسول الله صلعم جمع بن جریر و لوطب صفا نمایه
دید که جریر خفا و محبتی که سرور و مهمله سکونی و با بوسه کرمی کسر و آنزنده زنی
فارسیه بطیخ در بر دید که طاب بود که جریر دن موز که فارسیه قار بوز و کله
و کمالی اید بنیخ اوله قار بوز کرمی زطاب کرمی از سندن قیل اوله مله قار بوز جمع اوله
نوع ما اعتداله فریب اوله بوز بوز که بوز قار بوز مراد کمالی اید بنیخ اوله کرمی
زنی خام اوله قار بوز کرمی بوزی غالب اوله مله قار بوز کرمی بوز اید بوز کرمی کرمی
بطیخ اخضر یعنی قار بوز مراد زنی قار بوز کرمی بوزی و زطاب کرمی بوز بوز بوز
اعتدال اصل اوله بوز کرمی قار بوز اوله علم و تابنا بطیخ و زطاب صفا نمایه
روایت اوله حدیثی بوز بوزی بوز و ادنی تفسیر اید زنی بوز کرمی حدیثی محمد
بن کرمی حدیثی محمد بن عبد العزیز الرضایی رحمه بنی بوز حدیثی عبدالله بن زید بن
عن محمد بن اسحق عن زید بن رومان را مهمله کرمی بوز در عن عوده عن عائشه
ان انبی صلعم اکل البطیخ یا لوطب یعنی عازم بوز که رسول اکرم بطیخ اکل اکل کرمی
مقارن اوله بنی حاکم السنن روایت اوله کرمی کان عم یا کل الرطبی
علی الطبق بنی انس بوز که رسول اکرم خمایی اکل و کله کرمی طینی او زنی بوز اید بوز
صحیح اوله کرمی طینی کرمی مراد خمایی او زنی بوز صفا کرمی کرمی کرمی زنی بوز علی

دن روایت آنکه رسول اکرم صلی الله علیه و آله در کوفه ای که در کربلا بود و کوفی طلبت نمودند اول آن
طین اوزرینه بیهام تقدن نهی آید مگر رسول اکرم صلی الله علیه و آله بی ایون خرمایک حکم و کوفی
اوزرینه اکلن مکره ایفا نمیشد اوله بعضو منتهی منور استقدار و نطق احتمالند تا شی
در رسول اکرم صلی الله علیه و آله استقدار ایملک احتیاط بود در شیخاوی دید که حاجم مابینه
اولا کلا العنب و دو و التمر یکب یعنی اوزرمی بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
قطعا اصلی بود در شیخاوی ابن عباس روایت در سیوطی جامع الضمیرند ذکر آنکه آنه
صلعم کان یا کل العنب خرط یعنی رسول اکرم صلی الله علیه و آله اکل اندکده کل خرط ایله باوجود
اولین حالده اکل ایدر ایله صابنا به یاد که خرط اوزرمی صلیقه آنغینه وضع و دارین
آنغینه قویار و صابنی ازین حالی اولدغی حالده آنغندن طاشره جمیعاً مقدر و زکیده
بوعلمه بعضو در لر و بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
بجول سنده انا و در و حدنا بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
حدنا مالک عن سبیل ابن ابي صالح عن ابي بصیر عن ابي هريرة قال قال رسول الله
صلى الله عليه وآله بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
به بائند ایچون و بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
صلعم قال اللهم بارک لنا فی ثمارنا ثماری تقدیم مقصدا و قسه بنا در و بارک لنا فی
جمیع مداین سلامیه و ثمار و سخان و ثمارنا فیه و فی ثماره و بارک لنا فی صحننا
و فی ثمارنا و صناع و مدایله و بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک

۱۵
زیرا امور صحیح کن اعظم و مساوت امور معاد و نه بجا به اتم اول بود در کلام مختلف
سید الانام در بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
و مقدار ششی بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
بهر طل و بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
بقول اول اوزره بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
بعد از آن ای اوقیه بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
و نصف مشقال و بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
و بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
در هم حسابیله بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
ابو هریره بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
عالمیله بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
زیاده بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
مستحب بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
ص بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
ایدوب بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
اولولر بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک
لر بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک بعضو ایملک

و در مفاد مراد بوسه از ابو علی در آنکه شرب غلغله شاربک سمجید و صابون و کبرک
منزوب منقح در طنجی مطحون کبی و تم ایله مصدر در تعبیر کسر ایضاً منساب است
دیدار قال استقامت شرب بوم معلوم نبی ابواب اول که کاشد و بان شرب در
وصف و کیفیت بیاننده در مصنف ابواب اول حدیث که است **المحدث الاول**
حدثنا احمد بن منيع حذنا ابيهم ما نكحني شريك فحجته سناك تصغير بدير انا ناك
الاول و غيره تبسمك فحجته كسر له ابن مقفع الضبي **در عن النبي** شربك فحجته و غيره
مشهور في **در عن ابن عباس ان النبي صلى الله عليه وسلم شرب من نحره** صاحبها بیهوده
معروف بیهوده در صوبی جوق اوله بوسه ایله کلمه ما ز فرم و فرام و بر
صوبی اوله **موقام** محمدی شربک فاعلندک جان ابن عباس بیدر که اول فرم
دن اباقی در زنده طور در حاله ایچدی شربین و استند شود جهله اوله که ابن عباس
دید که ما ز فرم دن اول که بیهوده موکوردم قائم اوله فکر حاله ایچدی بخاری عندند علی
حدیثه وارد اوله که علی قائم اولدی حاله ایچدی بیدر و دیگر جوق کتباتی در زنده ایکن
مواجه کی مکروه ایدر مع هذا رسول اکرم بکم کی ایچدی مسلم روایت کبر رسول
صوبی اوله ایکن ایچدی بیدر بیدر و بنه روایت است که رسول اکرم اباقی در زنده ایچدی
نبی ایچدی و بنه ابور بره دن روایت کند که بیکرینه نایباً اباقی در زنده موکورد
صوبی و صوبی و یوسفکله دید که احادیثه کور و نک حکمی صحیح در اصلا ما بیدر
و قطعاً اشکال بوقی و در بعضی نسخ ار در بون این کلمه غلطه و اختابانی

و کلم شرب

ملک اوله موصوفه شرب محبت بجه صحیح اوله صواب اوله بود که رسول اکرم اباقی
ایکن مواجه کی نبی بود بیدر که کلمه شرب محمول و کلمه در قائم ایکن ایچدی جوارزی
و نایباً ایچدی و صوبی بیدر است و بنه بیدر بودی بیدر که بیکرینه قائم ایکن صوبی
عند او خواه نایباً ایچدی صحیح ماکوره امتثال اول صوبی صوبی مسجود نایباً ایچدی
ایکن لایبانی صوبی بیدر مطهر حدیثه لال ایچدی بیدر ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
کوردوم و مالک دید که عمر الخطا و عثمان علی صوبی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
جبری بجا باغ اوله و ابور بره بیک لایبانی ایچدی قائم ایچدی ایچدی ایچدی
و بنه جواب بیدر که عبد الحی دید که حدیث ماکور ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
ضعیف بعضی شیوع دید که لال اوله بود که رسول اکرم اباقی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
احادیث جوانی بیانه و منه لایبانی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
بدر اباقی اوله طور ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
ایکن قائم ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
نبی عن کلد الالبطن دید کی بومیا موبد در ابن العقیم دید که قائم ایچدی ایچدی
و در در اباقی اوله ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
اولوب جک اول صوبی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
بیدر ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی
ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی ایچدی

اصل معتدله و نسخ مصححه بلفظ ابدا و اذ او کذبی ان عمر دیر که رسول اکرم
 اوج ذر لومدی ار در که رد و نماز و شیخی و خسی و مندر و اولونگی بی تو کله تا بعد
 و باغ که بجه طیب اوله و سودا بن حجر دیر بو حدیث ان اخذ اولونگی و سلاه و کون اول
 و سلاه در که خفیف اللونه و بی تکلف اولونگی قیمت اولونه پس اوج شریه و طریقه
 عفا قبولنده بان ایلونه و وحی با بر در ال ک فیله صحیح اولونگی اوزره نمی مشتخر در
 بغض و ال ک صبیه و وحی صریح اولونگی اوزره در دیر بود و الله علم الحدیث الرابع
 حدیث محمود بن عثمان حدیث ابوداود که اسی عمر بن سعد در الصحیح جاهدک فتحی
 بعد فایله خیره نسبت که کوفه در محله ک اسم بدرس عن سفیان عن جریر بن جهمک تصنیف
 صیدر اسی سعید بن ابی در عن ابی نصره فتح بن و کون فساد مجله بینه بزرگ
 کینه سیدر عن رجل بعض صحبه عن الطفاوی و اقع و کله که طار مهملک فسی فایله صحیح
 طفاوی نه سیدر که فیس عثمان بن بصره در دیده و علی کلن السخین حدیثک
 مجهول ارد و دیر که مؤلف جامعنده بو حدیثی در دیده اگر چه آنه مجهول
 زب اول جل مجهول تابعی در مو آنک و ابان فسی در زین پس همدن جهانی ضرر و فر
 عن ابی هریره قال قال رسول الله صلعم کلب الرجال میر و خستی و دیر که لفظ
 کلب مصدر و اسم استعمال اولونگی و بو فاعله اسم اولونگی ما بتطیب مع منشا ظاهر
 و خفی لونه یعنی ابهر ره دیده که رسول اکرم بو دیر که جاک تطیب ایدیه جلی طاب اول
 رایحه سی ظاهر اوله و رایحه کلان و مسک و خنبر و عود و کافور بی تطیب النساء

کذا قاله میر
 مع

ظاهر لونه و خفی بوجه و سناک تطیب ایدیه جلی طاب اول طیب که رایحه اولونه و رایحه
 ظاهر اولونه و خفی بوجه و سناک تطیب ایدیه جلی طاب اول طیب که رایحه اولونه و رایحه
 لریذک شیره حقیقه بفر و فنده اولی اوزره مجهول از و ال شور لر ریانه ایلن هر نه کونه
 طیب ایدیه تطیب نسبه لر جائز در زبیر ایلک یحیی ظاهر اولونگی حاله نسبه ایل حال اوزره
 او عامه لر منبری احمد مسلم ابو داود و نسای ابو هریره دن ابی امراه اصابت
 فلا تشهد ثمننا الثبنا ال خیره یعنی هر خاتون کند و بی بخور لونه برم ایدیه غایه
 اولونگی دیور و ابی در کله حدیث بو منشا ابو سعید در احمد و زبیر ابو موسی اشعرون کل عین
 زانیه و المرأة اذا استعطرت فمرت بالجلوس موی کذا و کله ابی زانیه دیور و ابی
 حدیثی فی مؤید در معلوم اوله که تطیب رجال ایکن حینه و عبد و حین اجرام و خنبر
 مجالس و قرآه قرآن و وقت علم ذکر کرده و سناک ایکن و خین مباشره و متوکل اولونگی
 حدیثنا علی بن حجر جامعک کونیه در انبیا انبیا انبیا انبیا انبیا انبیا انبیا انبیا انبیا
 جهمک فسی و تصنیف صبیه در عن ابی نصره عن الطفاوی اسی معلوم اولونگی جل مجهول
 اولونگی حکامی حدیث سابقه یا اولونگی عن ابی هریره عن ابی سلمه اشبه ایل
 حدیثناک معقول فایسیدر و غیر محدود حدیث منقده رایج در مجتاه نو کله در معنی
 ابهر ره دن سند مذکور ایدیه فی رسول کردن حدیث بن کی لفظ و من حدیثی حدیث
 اندیک و الله علم الحدیث الخامس حدیثنا محمد بن خلفه و عمر بن علی قال حدیثنا
 بن بزرگ را کله فسی و تصنیف صبیه در حدیثنا حاجی بن عثمان الصوف اولونگی

لفظ زانیه کذا و کذا الطیب
 متقی یا ندر
 مع

اولوز و سوره بانه در آن کان خلفه القرآن و بورد و تابه ان حدیث و فسخه قرانی تکلم در
 و گویند و امرو نیند و در آن شانده قرآن بمضمون ثیر غلبه مال اولوز و سوره بانه
فصل رجل عدل قبلین اولوز رسول که مال کلای حق باطل مابینی مباله باطل
 کوبان نفس اولوز و بک اولوز بمصدر اسم فاعل مشتق اولوز و بک اولوز قطع نظر فصل
 و در فصل بعد بریزه اولوز فصل صابحی بک اولوز و اسم مفعول مشتق اولوز و بک اولوز
 و بک اولوز که اصل کلام فرخنده بیا مانده حتی موافقین غیر شری بود که با خود کلامی
 حرف بر بر بریزه مفکوک و لفظ بک اولوز بر بریزه در وجه و شمارند که مستقیم نما
 بر بریزه عشرت بک اولوز با خود کلام فصلان مراد با جار محفل و لفظ مملدن خالی اولوز
 و تقویا ما بیند تمساح و بک اولوز و وجه اولوز **و لا تقصیر قولی** اولوز
 بنی رسول که کلام مانده امراده زاده و تقصیر بک اولوز و تقصیر بک اولوز
 که حرف لایحی چون اولوز در وجه بک اولوز و لا تقصیر کلامه **و لا تقصیر** اولوز
 و تقصیر رخصه بک اولوز که لا عاطفه اولوز در وجه بک اولوز و کلامه فصل
 و تقصیر تقصیر بک اولوز و بک اولوز که بومقامه کلوز رسول که کتب گفتار بشارت اولوز
 و تقصیر بک اولوز بک اولوز بک اولوز که مال انکله سارا و صابحی و تقصیر بک اولوز
 استماع انکله نوق نام و تقصیر کلام حاصل اولوز بک اولوز و تقصیر بک اولوز
 در کلام اولوز که تقصیر بک اولوز بک اولوز که تقصیر بک اولوز و تقصیر بک اولوز
 ما خود اسم علی در خلفه طبع مشتق و بک اولوز و تقصیر بک اولوز و تقصیر بک اولوز

بنایه دیدیکه بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 بنایه خوش سخی و نیک خصلت اولوز صابحی کرامه غلبت در شکر انکله بک اولوز بک اولوز
 ملاطفت و دلوز لایق بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
علیظ القلب لایق بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 استعمال اولوز دیدیکه اولوز رسول که بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 در ابتدا و تقصیر بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 بنایه دیدیکه بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 زاده در بک اولوز رسول که بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 ما خود بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 و صلابتی احب و عدلک نظر اولوز ظاهر صفا اکامه و تقصیر بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 تواضع عاده کریمه لایق بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 که در تواضع کندی است بلکه تواضع بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
اروة علی الکافین کلایه و معانی فصیح و فوقان تقصیر استدر علی الخفار حجابینم
 قدیمه بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 قبل و کثیر و حسیل حقه شامل در بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 فصل ماضی در که بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 تقصیر بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز

بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز
 بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز بک اولوز

این دو حد در نفس و غیرتکلیف
ماخوذ از لام تکلفه راجع اولو

و بجز نقصانی اولان ضحک کن نفسی رذع حوی محل خشنودن منع ای چون عاقه اغشاید و
و اذ احدثت تکلم کلهم وقتة اتصالها سولیکل کلهم کفلیه متصل اولو ایدیه فی تکلمه کلمه
تحریر که معان آید و کیفیت مخاربه تکلم کف معلوم اولمفله استیاف طریقیه بی ایدیه و کلمه
بر اوجه التیمی بطن ایما به الیبری یعنی حین تکلمه صحابه سول النیک یا بن ما نیک ما نیک ضرب
عازله آید و بعد به آید اولنا باقده ای چون اولوب اتصال اولنا صمیمه سول اگر راجع
اولوب اتصال و ضرب بطن لقطه سنازع تکلمه نانی اجمال اول ای چون بقول تقدیر اولوب
کفیه الی بطن ایما به الیبری قوه سنده در دیدار و اذ اغضب ضاد کسیر در نفس در اول
ماندن ماضی مجهول اولن او رزه اغضب و اذ اغضب اولوب اغضب و بیکرینه غفبت و خشم اولوب وقتة
غضب اولنا اراد و تقاعدن ای عاف و حلم و کرم ایه مقابله که و اشاح اعراضه کلی مباله
یا خود و اعف عظم و اصفح مضمونه او رزه مبدک و زارن جو بر و ر اید سو منسوخه نلفظ
زیاده قیلند و اذ افح اغضب طرقة غرض عنین و ضار محبتین ایله کوز نظر در منع و طرف
معدنک فتحی و راهمه تک سکونی ایه بوقامده کوز منشا در زبانی سول اگر فرخ شد اوله
اوله مبارک و بطلون بوجار ایدیه و اذ اغضب اولوب اظهار فرخ و نباشت آنما ای چون بوجار
اخلاق نبی زهر طریقتین این کردن خیر آنکه رسول اگر مکلفه و غصبه مبارک چه لرون
محمودین مراضی اوله کلمه وقتة خانه تکدیوار بر سینه و منکس اولدنی کی حجه مینمونه
اولو ایدیه و غصبه که اوله کلمه وقتة زنب رو بیا بر اولو ایدیه **بعل ضحک القسطن** بعل ضحک
برو کس چون نمنش دو و صمیمه کسیر که منشا در و عاده و اذ اوله که اللهم اغفر لی بی کلمه

و بجز آنی غیره و کسیر یعنی رسول اگر مکلفه خنده لرزیم **بوقامده** فایک سکونی در آنک فتحی در آنک
شدید ایدیه اولن ماخوذ و در حضرت الدایه اغشاید اولو ایدیه آیه تک طافند فی رتبه
باشینی سیمک ای چون لرزه و انکس در میزان سیمه لارظم و لغنه بوقامده سیمه مراد درین
العلم علم حساب علم نجوم بزرگه بزرگه اولو ایدیه و فارسیه نکرک دیو کلمه در بیتی سول اگر ماضی
طولوب کی اولو ایدیه اندرون سیمه بزرگه سیمه بوقامده ایه مضمونه لان اسنانی اظهار ایدیه
بعضی سیمه لارظم اولو ایدیه اولو ایدیه بزرگه اولو ایدیه بزرگه اولو ایدیه بزرگه اولو ایدیه
واقع اولوب سکون ایدیه یعنی کلمه که بهینا مقام حدائق و رسول اگر مکلفه سیمه سیمه
بزرگه ایان بوجار ما نیک رتبه و دندان که استظالمین اولو ایدیه سیمه سیمه سیمه
علی محمد داله و صمیمه **باب ما جاء فی ضحک رسول الله صلی الله علیه و آله** و سیمه
باب ضحک و تبسّم باب فی ضحک و اذ اوله ضحک اصول معده و ضاد کسیر معانک لایله
اوله لکن صمیمه قیوم ضحک ضحکا بافتح و بالکس و کسیرین کلف بیدر و صمیمه بوقامده
حدیث ذرا ایدیه **الاول حدیثنا احمد بن منیع حدیثنا عبد الوالم** باب اوله
شدید ایدیه در اخبارنا **الحاج حاکم** فتحی و صمیمه اولی شدید ایدیه در و مو ابن ارضه کسیر
در تمانیت و علمیه اولدنی ای چون صبا قیوم بزرگه ارضی سیمه عابدیه سولود سیمه سیمه
و غایب سیمه کی سیمه اولو لکن آجی رزوه سیمه معززی ارضه کلمه و فی الحاق ای چون
نکره اولدنی حاله منون و موفقه اولدنی حاله غیر منون و زانی اصلیه اولو ایدیه و انما منون
دورنی افضل اولو ایدیه و الکلمه سیمه و کتبه اولو ایدیه **سبحانک** سیمه کسیر سیمه درین **سبحانک**

قال كان في سابق مغز صبيحة سنة خمس وعشرون مائة في اضافة ثلثي در زير رسول اكرم
سابق متقد در روضه شجره شيبه سابق واقع اولدني وني اكانت اهد در رسول اكرم
حوضه شجره شيبه سابق در وقت ايشه كذا في وقت سابق بجا به ممدوح شمس
خادمه يك ضربه در ديوار كن بوضعي اصول معتدله بجهت مخالفه فلك اخذ من شيبه تمام
مبادله رجحانيزه و بديقه شمس المرأة وجهها بظفرها تحت جرح ظاهريه شمس
على الازم و كذا قيل ايون روي جابر در كبره رسول اكرم كذا في نوح ما ايجيك و اريد و كان
لا يضحك الا تبعا لشيء او يركض في عوم رطوبتي ارضه كذا في تصدق بجمع يمدح في ان
اخراج اهد بر استناد اصل التعلل در زميني رسول اكرم نوع اضحكون بيرونه اهد كذا في التام
نوعه كذا في اهد و جهه كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
قد صحت انظر كتاب اهد و تصديق در ديوار كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
تسلم درزه زبانه اهد فكت افعال ثلاثة متكلم صبيحة بفضيلة اولاد محمد كذا في خطا عام
مخاطب صبيحة سي در اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
الحل الفينين و نيس باكل مطري ديد كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
كه در تركيه اكانه در نرسور لودر در حجابها ديد كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
بخلقه و الرجل الحن و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
اوان بود موضع الكحل كل كفرح هود كحل و لو جامعها فاموس فاحتمار اول
اولوز يعني جابر ديد كذا في رسول اكرم صخرة فرخنده فالله في نظرته كذا في اهد و كذا في اهد

در انواع شمس و بعضي
بعضه مفرق
جمع كذا و كذا
مس

سوره بگفتش در برابرهم حال بود كه مبارك بده لر قدر ترن سره لاولوب كذا في اهد و كذا في اهد
سوره در كل ايد و لفظ ايس مطلق نفي ايون اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
حال مافيه قيلين اولوز در اهد علم الحديث الثاني حديثا قبيح بن عبيد خذنا بن
لامك فنجي و ما لك كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
بن الحارث بن جزيه جيمك فتح در اهد كوني بعهده عمره اهد در قال اهد الكثر
تسما من رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم يعني عبد الله بن الجراح ديد كذا في اهد و كذا في اهد
كوديم زير اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
بسر رسول اكرم مواهل الاحزان اولد ظريه مناني اولوز تصديق در بغيره ديد كذا في اهد
اكرم باطنا في مواهل الاحزان و ظاهر اناس اهد الفث ايون تسلمه حوق اهد و كذا في اهد
اخزان كفيبا نفا نه دن اهد كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
خذنا احمد بن خالد الخذل لامك شديده بيع خن ماضه خله نسبت حديثا يحيى بن
السياسي سكت فنجي و ما لك كوني لامك فتح و حاهمه اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
دير لر بس سبتي على غير القيل اولوز بفض شجره مسلمان و بفضه بجمعي اهد و كذا
حديثا ابي بن سعد بن زيد بن ابي حبيب بن عبد الله بن الحارث بن جزيه قل ما كان
ضحك رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم الا تبسم يعني عبد الله بن الحارث ديد كذا في رسول اكرم قال اهد
ضحك دكل ايد الا تبسم اهد قال ابو يحيى كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد
ليث بن سعد يعني منصف ديد كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد و كذا في اهد

ط
ما يدرين نوبته و عبد الجواد
مقول اولاه وجه
بود در هم
حضي

سيوطي شيبه شيبه
بعد اهد و كذا في اهد
دير مس

سحر منبه و به کوفج دبری بسوزن با در و اینده سحر منی تقدیر بده نزع خاضعت از دره منصرف
 اولور قال ابن مسعود و دیگر که جل مهور بک کلثوبیه و الفاظ عجیبه بیان بود در قدره **قله**
 رایت رسول الله صلی الله علیه و سلم حتی بدت نواجذ رسول الکریم تحقیق کرم
 خنده اندیزیر رتبه ده که حتی نواجذی ظاهر کله نواجذ ناخندک حمید که مرشد و درنده
 اطلاق اولور که جمله در کتب انبیا در تبصیر مطلقا از درش و تبصیر انبیا نه فرادین
 و بشد در بدید و منای مشهور او اولور که جل صکله التسم حدیثه بشا او و او
 مقصود صکله بشا اولور بشا حقیقی مراد از من غایه تاویل اطف و وید و جیه در واسطه
 الحدیث الثامن حدیثا قیبه بن سعید حدیثا ابوالخوس من ابی جعفر علی
 ربیعہ قال سمعت علیا رضی الله عنه انی بدأ به بانته بایون و جمله فاعن بانته لخاله
 لیر کسما بنی علی بن ربیعہ دیگر حضرت غنیک حضور لرزه بولون و نم شیک ایون سیر
 کور بدی حاله فلما وضع رجله فی الکباب قال بسم الله بحولک علی و رایت مر لوریه
 صد دنده ایما فی اوزنی به وضع او ایله بسم الله و بدیز مخی اولیکه علی بن علی رسول
 اقتدا الله و جاز ذکره رسول الکریم رضی بوعلی نوح علیه السلام سفینه سیر کور بدی کبی درنده
 اندیک عملان اخذاید و به نوحه اقتدا ایون امتش اوله که نوحه قدره از کسوا بفصاحم الله
 امر الیک نوحه مکتبچه به یه رکو و فتنه اندیک علی رسول الکریم که وقتند امر الیک
 الله فی صبحهم اقتده فلما اتوا علی ظهرها قال الحمد لله بحولک علی و دانیز
 صیرنی او زرزه فرار داده اوله الحمد لله سیر بوعلی رضی رسول الکریم علیه انبا عاب
 ن

الکریم و جل الکریم من الفکر و الاغنام کربون لیسوا و علی ظهوره نم تذکره و انتم کلمه انما انتم
 علی نظم کربیک موصییه عمل در **قال** علی رضه و آیه او زرینه مشوی اولور که در مکه و آیه قویه
 ان صیغه انقیاد و تذللان تعجبید و دیگر که **سبح الذی خلقنا هذا ما کن له**
مقرین وانا الی بنامنا بلون یعنی بن اولیات و بوجوه دی تعالی بن تیره
 ایدرم که بریم ایون شور کور کیم و آیه نوحی شجره ذلیل و منقاد ایله الکریم
 شجره امثال و طبله بدید بیزانک شجره نیه قادر اولور ایدرف و تحقیق سیر سیر کیم عملدن
 و خود کتور و وجه لای او زرزه مرئی فر اولک حضرت اللطیف حکم امر نه و فضا و قدره
 رجوع ایدری بوزن **قال** و تسبیح بولایدن که شجره نیه شکر ایون الحمد لله سیر لایان
 و درنی امده الکریم در ثانی اوج که حمد اول نمه حاصله حوی و حمدانی نمه انور کور
 تعادل و حمد ثلاث نعمت حوی سبیه محک زوالی ایونیزه و کور اول حضرت فی الجلاله
 و عظمت و تکبیرانی اولیات کوریه بکرمه و تکبیر ناله حضرت بی کم و کیف استوا مکادین
 اولد فیه انرا در **سبحانک** یارب بن سخی تیره کبی آیه تیره بوزن اول تعالی که انک
 ذات و صفاتک بن ابراهیم ایدر **انی علمت نفسی تحقیق بن فضله انهم منک لیس**
 نیم سواته نک کونی کونی کبی او اتم کدن نانی **فاغفر لی** سوزن صدر در برن سالی
 لطف و کرم ایله تیره و بویایدنک آستانه هر کدن غیر علی و پناهم و سگ
 ما خدا ابد کلام بوقدر فایه **لا یغیر الذی یبالی ان** زیارت ذوی کرمه سوزن
ثم شاک کتار مرزه ایله پیشین قبول حضرت و ایله مسولده بنار دن صکره علی کور کور

مراد لطیف اولی منسبتین اولی و اولی و اولی و کلام مذکور در خبر بدین خالی در کلام زبانی است
 قال بنی و علی بن ابی طالب یا توذ فقل یا منی فیلید ذواله اعلم الحدیث انی حدیثنا انار
 بن ابی سنیحی و در آن کسر و ما یک تشدید در حدیثنا فرج عن شریح بن ابی
 باند تشدید به معنی زین جمید در حدیثنا **بنی یا کف قال ان** متقدرون مخففة در
 ان **ابن صلعم** تقدیر بنده و **لیخاطبنا** اولی کلام فارقه در دو شخص مخففة یعنی اطبا
 واقع اولی یعنی ان بنی که تخمین شان رسول اکرم برهم بوده و ملاطفت بر آید بر سر زنده که
 هم ابو عمیر گفته می شود بر سر کلام بر او در آید که نیز در کلام بر سر قریش ابی صخر بن علفه
 اولوب اول قریش ابی ابی ناکا مفر بر غیر طعمه شامین اجل اولی در کلام بر او در کلام
حتى یقول لاخیر بنی صخر بنی هم فرمود که در کلام بر او در کلام بر او در کلام
عمیر ما فعل التفریع یا ابی صخر بنی ای شده دی غیر تصبیر صبیحه در کلام بر او در کلام
 بن سهل الانصاری در فعل معلوم مجهول صبیحه اولی مخففة بر غیر نو کلام بر او در کلام
 نکند که غیر لفظ تک تصبیری در که موددی لغوة در لغوة در زنده که سرجه بی سرودی
 قهر می بود و لو بصیله سرجه در و بصیله بود و بی کلام بر او در کلام بر او در کلام
 و بصیله در بدلی که اهل مدینه تک بسیل در کلام بر او در کلام بر او در کلام
 شیعه تعلق آنک لایق اولی زینما دارد و تکمیل کلام او نور که بر شخصک مانند و صغیر
 دل داده می آید ناکا می کر که شیر کبر اجل بوده دندان و فاعله عنیه اهل حیوان
 خورد و کالی حاصل در باد حشر تصبیر خاریش دل کرد و نموده بن هم آید که

نووی که
 کلمه صغیر
 علی الطائفة
 قولیک
 نسیان که فری
 و متکلم مع التفریع
 ان بنی سنیحی
 کلام در آنست
 یا ابی صخر بنی
 حتی اصبحی
 و فی اللذی
 و فی اللذی
 و فی اللذی

سوز که از ایدر آید بر عارف اولی عاشق و لغت کارش بر و زکریه مخوفین ابی ان بنی کور
 دبیر که لم تم تحب الحی الذی لا یبوت و لطفه لا یفوت راغب بدلیه فعل مؤنزه استند حال
 ثانیه در مطلقا و مثل اول فعل که حیوان بن قصد انجا ابی صمد و ان بن اولی و عمل فعلن
 خاص زیر فعل اول حیوانه مخی نسبت اولی که آمدن فعل با قصد صد و ان بن اولی و کلام
 جماداته مخی نسبت اولی که آمدن ماقبل معلوم صبیحه اولی زینما مخففة فی نسبت لازم مکن
 دیو ما حال التفریع و نه تا و لینه اهل لاند و مجهول صبیحه اولی که در کلام بر او در کلام
 اولی فعل تحقیقی در زجر جارد در **قال ابو عیسی** **نفی** **مذا الحدیث ان** **ابن صلعم** **کان**
یبارح یعنی منصفه بدلیه حدیث مذکور در ان استیاطا انسان منصفه بدلیه در کلام بر او در کلام
 مزاج و لطفه ایدر آید بر کس یقینا اولی زینما در مزاج و لطفه مخففة بحواله
 انه کنی نو کلام تشدید به تغیل یا بند بر سر مخففة ثانیه مخففة اولی که در کلام بر او در کلام
 تقدیر اولی جارد در و تغصن مخففة نو کلام تحقیق به ثلاثی دن اولی او زنده و اولی که حرف
 ابی تقدیر اولی را در سر بس **غلاما صغیرا** بقوله یا ابی صخر **قال** **ابا عمیر** **فقال** **ابا عمیر** **فقال**
 رسول اکرم غلام صغیر کتبه بید از ایدر و **یا ابی عمیر** بدلیه معلوم و که محتمل که صغیر فرموده بود
 ایله گفته همان اولی که رسول اکرم است صد و ان بن اولی با خود اولی که در کلام
 بو کتبه ایله گفته او شایع که رسول اکرم شبیه بمنزله ابو عمیر کتبه عدول بر و در کلام بر او در کلام
 ایچون اولی و مخی اولی شایع مخففة طبع ایله اولی که مخففة مخففة مخففة مخففة مخففة
 کلام عربه صحیح جازیه دلیل و اردو رسول اکرم صد و ایدر کلام مستحبه بخوبی نظام

مستحق الفرقان
 العمل والفعل

تقدیر زنده اولی که
 فاعله و فاعله

گرددی مخافون بکسیند آگاه اولو جانیه نکره شده اخذ ابروب مکره بود در تادیبی
رنگ سینه خار در کوز کوز خیل اما خانه فزه کش کش الوب کفر هر طرفن ستم حکم شوهر
مهر و مجرب و تسبیح و نوم اند که ما بر ج اینه کار استو قیما بوغبیه خاتون طرفن
بهر ق کسینه دخی واقف است در آیه خاتون معلوم نکره بر ج اینه کار انگله زیاده بر آیه
آخر الام خاتون بدیکه بخصو صک اصلی اولدغه اول زمان بنیدنی ایدوب سن اولوم که قران
عظیمدن بیری آیه قرآن برهین زبر اجزایه لاسلمه تلاوة قرآنه حرات آنرا بره
دیکه اولون قرآه ابرهیم رسول ایسا اوددی شهیدت بان وعدا حق توان
مشوی الکافر بنامه ان العرش فوق الماطاف و فوق العرش العالیینا خاتون
قرآن و قون بیلر ایسا بیا مذکور بی قرآن اولو ادره اعقاد ایدوب این اعتزاز
آیه و صدیق اندم و هم جسم علط انم بیلر و تامل و دخی رسول ارم غیر کسینه بیلر
ایدوب **تقیل** در بید که **و تانیک بالای خبار من** لم تورد تا تک فخری و او کسر و تیدی
و دالک کسر و تیدی در که نزد بدن ما خود در که ازوق بر کسینه و حرف تیدی
و صد ری بستیدی لک الا بام فالت جانها ابدون ما خود در انما استی
شیخ ابواللیث السمرقندی بناننده عایدن روایت است که عایدن سوال کند که
رسول ارم شو ایله تامل ایدر لومی بدیع عایشه جوایزه و سیکه که اگر چه رسول ارم سینه
انفس الحدیث ایدر لکن بیکره انجی قس طرفه نیک سیکه تامل ایدوب باجر آکلای با
و باجر آکلای ایدر لکن که ما رسول ارم سیکه بوبله کلد و سیر تقیم و تانیه کوز

و تانیک من لم تورد بالای خبار دیوبور کوز رسول ارم دیکه ما اناسا عیبی ان
شاع و کلم وزنی قصد عدم بلکه سیم ادم سندن مستاد اولدنا مناسا قانیه نزه اولدی
بهم مهم کلد زنی تصبیه و سندن قطع نظر حق انظار رسول ارم کلم بود کوز زنی تادیبه در
زرا عمده مسئله ادر زنی مقدم در تامل ایدر که مسفک روایی سمرقندی روایتیه مخالفه زرا
مسفک مسفک سکنی طرفه دن صدور انبکی و چه اوزر و روایتیه و رسول ارم سندن
صدور انبکی و چه اوزر روایتیه مکره مقصود اصول حرفه جوهر کلمایه غسل سوز کوز
بیا اوله ترتیب قطع نظر با خود و فقه نکره دنه عمل اولدنه و دخی سینه و دخی سینه
واقع اولو ظاهر عبارت اقصا ایدر که ضمیر محرو و این اینه بر اجماع اولدنه سینه کوز این
اولد مع هذا بیت مذکور طرفه نکره قصیده معلقه سندن اولدنی غایبه سوز کوز خاطر
فانوه خطور ایدر که لفظ تامل مکره کوز انمن فریب سینه ضمیر محرو طرفه به راجع و تیکن
الوجه ذکر سینه آمده اما ما بیلر نزه طرفه مشهور و بیت مذکور آنک کلامی اولدنی کوز
اولدنه مذکور حکمده اولو سینه ثانیه جمله اولی دن منقطه سینه سقل اولو و دخی سینه
روایت سندن مستفاد اولدور که رسول ارم فوظا مصرع اجبر تکلم بوسل اولدور بر اکر
اخیر ما است لکم علیه من اجبر ان اجری لا علی الله کلام ترفیه سیمج و رسول ارم سندن
کلامده اولد کلمه من دن مرادی کند نفس نفسی اولدنی ظاهر در زرا حصول سینه در کوز
رفانه کسانک سینه و کلم اشبابی اظهار ایدر و کما خبر کوز و زاول کلمه سندن کما زاد
و یرو ب و سندن ترتیب ایدر اولو سندن اجرا سینه میده اولد علم جنسی و بیکه احادیث

حاصل منی آگاه اول که حضرت قسیم لایزال و جناب ای متعال من بغری هر مویذ فانی
و کل شیء مالک الاله مضمون لوزره فقهه در آی نهم لایکدره الدهر فهو
در ساره اول انتم زانکه در دروغ و لیا تده ان اصدق بیت الله الساعه و بفسده ان امرن
بیت الله الشراء و افع اوله لیس جائز در که رسول اگر مالک الله بنامه تصدیق اید و
ابو هرزه بصراع ثانی که شکار بنه بنا آسمان و آینه کنیم خذیه اوله و
بوده روات که الله ابن عبد البر استیجاب دیو که بسید خود کوری جلال اسلام
نظم از کسبه هر کل ام یوما سیعلم حینه اذا کشف غدا لاله الحاصل قولی دلالت
و در حق رسول اکرم بود که **کلام الله بن ابی الصلت ان یسلم ائمه بن ابی الصلت**
قول آنکه قرآن و کلام ابی الصلت صادق و حق و لاک سون ابی ابن ربیع لفقیر ذکر که اعلمی اید
و اید جا بلیده معتقد و فقه اعلان کورن الله تهذیب الی سما صاحبی یدیکه ائمه نبی
خفته بجهت شرح بود اید اسلام تشدی که شرح اسلام که معتقد کلامه صحیح
شیرین بود در روایت که بیرون رسول اکرم نبی آردینه بیدر و بیست و شش
اولد و حق رسول اکرم لجا دیکه ائمه بن ابی الصلت اشعار نزن خاطر کوه لرزی
بن دیم تم دارد در بود دیکه قرأت ابلد بن دخی بریت قرأت اندم بود دیکه دخی
قرأت اید بن دخی قرأت اندم حاصل بود قرأت اندم بود دیکه ان کا دلسیم
و بر روایتی که **فلقد کاد یسلحی تمه بود یلیز الحدیث الثالث حدنا محمد**
الشفی حدنا محمد بن جعفر حدنا شعبه عن النور بن قیس عن جندب

و منصفی است
نام در حق ذکر
ابن
م

فی منکر کن و داله فتحید بن عبد الله بن سفیان النخعی تعدیل و مرجح صحابی
ابن سفیان النخعی النخعی علق بجدید بن بقره در کوفه در ساکن اولاد بصیر
در اول آند قال **اصابع محمد اصبع رسول الله صلی الله علیه و آله** اصبع نزهت که
و صادر کونی و با یک فکله مشهور در کوفه و با یک نعلنی اید با زور
صفاتی اصبع لفظتک بکبر و ثانی حان و کونی ثانی غایب در **ذکر حدیث** را که
و یک کبره علم باین دخی که خود در زمان اید الود اولی منشا مطرزی بیکه
و ائمه اول خود در که فانی ظهور اید الکی اقیه حق مرتبه ائمه نبی تند در کبر
المرک با نزهت طاش و خود توفیق می کرد دید که بخاری بود و نه طرخیدن
تخریج اندر که ان رسول الله صلی الله علیه و آله **مخبر عنی عن المشایخ حدیث اصبعه** که
اند غلا سنده اید دیدر و بیدر و صحیح کلامه کان صلیم فی غایت اصبعه و اوله حدیث
ابو الولید باج دن نقل اندر که غایب غایب الفظظین معصوف ظرافت زور ابی انان
فی نعل المشایخ و فضله سنها البنی صلیم بستی ان اصابع محمد ذیبت الی منس اوله و دخی
عیاض مسلم حدیث بخاری حدیثه منی الف اوله بود دیکه غار دن مراد کهنف
دید کلید دیکه عسکر و مع منشا در و علی غار دن عسکر اید دیکه ماظنک
بامری جمیع من منین الغار بن الی اسکر بن ابن حجر طرابلسی تخریج انکی اذره سبه
اسود دن روایتی که **خرج الی الصلوة لقطبه و افع اوله دیکه محمدی دیکه رسول اکرم**
لخوره اعدان تحفظا چون کبر دیکه صفا در دن حقوق صلوة ایچن منی ایدرین

هزاره بود و در آن وقت حضرت علی بن ابی طالب از آنجا که با او بود و در آن وقت
 و حضرت عباس در مدینه بودند و رسول اکرم کفار جانینه بنده نبی نیاوردند و در آن وقت که بنام رسول
 ایچیه که در مدینه بود و ابوسحاق را بنامی طومر نامیدند و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که
 توفیق نمکذ که عیاش ابوجحیم را بنامی طومر نامیدند و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که
 در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 اول آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 فانی بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرموده است **أَنَا نَبِيٌّ كَذِبٌ** **أَنَا نَبِيٌّ كَذِبٌ** **أَنَا نَبِيٌّ كَذِبٌ**
 معراج و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 یعنی فتح ایله و طلبکب با منی که از آنجا که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 و حضرت امیرالمؤمنین در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 معادن که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 بکافرت اید و در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود

اندام اینند بهر آنکه کسبیه فاشین و از این دو کلام هم از این نظام علیه السلام معلوم است
 مال آئینه معلوم اوله که رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 وزن و قافیه به عیاشیه در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 استخار که بنامی طومر نامیدند و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 این عبدالمطلب در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 ایچون شان عظیم و در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 بویشا تا پیش از آنکه در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 آنکه که فراریدند که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 اوزره بخبر تصدیه در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 نک اسمی در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 او منفصله کتب معتبره و در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 مکه فتح در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 عود آید رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 که او بنامی طومر نامیدند و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 مکه در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود
 اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود و آنست که در آن وقت که در مدینه بود

مکتوبه
 طبعه که در مدینه بود
 فی فتح مکه که در مدینه بود
 بسبب او بود که در مدینه بود
 اول آنست که در مدینه بود

آنرا تمام و لوازم بود و در زرخ استغاره آنکه بسؤال او منی رهنه کجایی خسته واصل
اولد بود پس اول مالک محمود او ردی سها بود و اوچ کینه جاسوق ایون کوندرن
عکس اسلام کثرت سواد و ذوقه تباکون کوردب کفای خبر و بره لرله در و بگوشه
کلی طاری اولد رسول کرم دخی عبد بن حذر در لایحی جاسوق ایون کفار و بوسنه
کوندر و بایون خا در و لون کز و بایک مال و سان و سوانی رسول کرم خرد
رسول کرم تبسم بدوب تلک غنیمت للک عبد بن ان الله عالی دیو بود و دیو رسول کرم
بنقله بیضا به منوب ایکی دروغ و غنیمت و تبسم کبیر کها جانینه توجیه نکرده موازن
جم غنیمت سواد کثیر حکم ظلمی قنده عکس اسلام فار شو طور دیو وادی ن لک ظهور
اندکده نبی سلیم توی و او بار ایوب و اهل که دخی آنکه نابع اولد یزد و سارناس دخی
بریک اولد رسول کرم ماننده آنکه فاکه عیان بدیکه رسول کرم غنیمت کهای ظهور
احد ایچیه کز میده دیو غنیمت تلک حکامندن و ابو عیاد کابند اخذ امتحان ایون عیان بهری
او اولد کینه اولد رسول کرم دیکه باقی انصاف او در سواد دخی کابی اصحابی بقره
و کابی با اصحابی سوره البقره دیوندا ابر ایچیه چونکه مسلمان بیگ ضلالتی شد بولیک
دیر رک رسول کرم جانینه مسو کهای یونیه م اجمعه مبارک اتیو سیر میده که دایه بی و ندر
قادر اولد کینه دایه لرندن نزل ایو یونیه بر او زینه رسول کرم حضور لرینه کلید لر
جمعی رسول کرم خنده جمیع اولد یله رسول کرم آمد که صدق درون کول
ایله کفار خاک از کله صحیحی لایه جلایه لره پس بری شیر نزه کی اعدا بدنه حکم و تقایه

فارسی رزده و هجده
درع دیو
۳۴

شروع

شروع ایچیه رسول کرم مبارک دشمنان بد آینه ضرب شمشیر لاکر ن من اینه
الان حمی الوطیوس جور دیو رسول کرم برین بر او و ج ترا اینه کوندرن
دیو ب مشر کینک یونیه سیدی اصل فسر کیندن بیکرینه فاکه کوندرن لر و انخر زاب
ایله طوبیه رسول کرم آمد که کیندن در و لید نفی قتل ایچیه مهاجرین انصاف لرینه
ده آغاز ایچیه که اطفال و ناک قتلنه مهاجرین کده رسول کرم منع ایچیه و در بر که
من قتل قبیله علیه بنیه فله سلمه و اول کوندرن ابو طلحه کیند و باشنه کرمی رهنه ختی
اولد اجمال غنیمت یونیه بود که ذکر اولد و الله علم الحدیب انصار حشاشا
ایچیه بن منصور حدیثنا عبد الرزاق اننا نأخفون لیما حدثنا نابت عن انس
النبی لم یخلف کلمة فی حجة القضا معلوم اولد که رسول کرم غنیمت یونیه حیر کینی
سنه سیک دی القنده بی غنیمت بیک درت یونیه مقدار لرینه ایچیه مدینه درن حقوق
ظهور میل مقداری تقدیر اولد ایچیه بنیه نام قرینه بیکله کده مشیرین کله یا اخل اولد خدی
ادایه مانع اولد لرندن ناشی حاکم اکلید ده بی انزلی او زره رسول کرم حیر کینی
دی القنده بی غنیمت کینک حلیه یقینه ده مانع اولد کله عزمه ک قضا سی ایچیه
که امام شایکه حدیثیه بر کیم حاضر یونیه صلی یانده بود غنیمت یونیه مبارک ده غنیمت
ایچیه دیو پس ان تبینه حاضر اولد ایچیه بیک مقدار لرینه رسول کرم ایچیه حقیقت رسول
ابو ارم عفار بی مدینه ده حلیه کینه جانینه متوجه اولد یله رسول کرم التمن عدد رهنه
قرین ایچیه سوق ایو بریز سلاح و دروغ و غنیمت و بنیه و یونیه درون

شیر نزه و هجده
درع دیو
۳۴

تأمیر کجه

که غنیمت یونیه رسول کرم
بغایزه اوق ایچیه در خوب
مخرج اولد یونیه ایچیه
بواسم ایچیه تبسم
۳۴

در الحلیفه به وارد شده اکثر قدما نه تقدیم ابودوب محمد بن مسلمیه اوزر زبانه ناظر است
وساز سلاح دخی تقدیم ابودوب بعد از تعیین الطوبی کبذ در اخبار که در کتبیه به
مسلمین حنی تلبیه آغاز از بنو محمد بن مسلمیه آنرا ایله اید و کید و بطن الظهران نام نموده
واصل اوله قوه قریب دن بیرون حیا نموده اوله جماعه بزرگه آن دن سوال آنرا بکند و آنرا
و کیمکه محمد بن مسلمیه جواب بورد که رسول اگر کند در دخی باین علی هر آن ابیه نظر
اید در جماعه مزوره بوجوه قریبه ایصال نموده مابینرینه عظیم و غنیمه و اضطرار و غلبه
رسول اگر مسادره ایله هر الظهران نه زوال ابودوب سلاح مذکور بطن با حجاج دید که در موهوب
حونی یک مانیه ایکی بوز قدر آدم قوتوب بیکه کوزردی و قویس مکه دن چوقوب طایر مانیه
صودر اندیشه در رسول اگر دخی مدیونی قدما نه تقدیم ابودوب فی طوی بیکه کوزردی
در رسول اگر ملاحظه سور اولوب مسلمین قلیچدن قوشانوب رسول اگر مردم دیدگی
ایده رک مکه به داخل اولد و این رواحه رسول اگر مکه شوا سند زبانه حنی تلبیه
رسول اگر مکه او کوچه بوزر اولدنی حالده دو این احقر بوشور سورا اولدنی حالده
که نقلوا بنی الکفار عن مسلمیه ایوم نصرکم علی تنزله فرایزل الهام عن ثقیله
بذهل الجبل عن ثقیله خلوا تجلبه دن ماخوذ ام حاضر جمع در که تخلیه است باز این
ان قاله منقیسه اسماعیل اوله قوه عن یقین یولور و کایه داد اول من بعضی
در مکه او کیدن صاوتون منقش کلور دخی الحارده حروف نما محمد زلف و تبرک اوله
مصادف علی محمد زلف اول من تنزل الله علیه تقدیرینه ظاهر در و علی مقدره منقش مادی علی

تقدیرینه در موهوب
بسم و در موهوب
انام از مکه شرفی
من الظهور
کوزردی
حج

تقدیرینه در موهوب ضروره شوا چون بابک کونیه قرات اولوز و ابکی معص اوله موهوب
رسول اگر مباح در موهوب با نصیب تک نفول مطلق مباح مباح تک تخفیف اطمینان در کتب
مفاده جسمی ادر در مسالته ایکن زان ماخوذ و سطر ان مشا بمقبل سلوله دن ماخوذ ام
مکادرمکا قبلوله و موهوب اسر اتمه مشا ایکن موهوب موهوب بقیه مکه ماخوذ و مانی مدینه
اتصال حالده بستر سرج کیه تشبه اراده قیلند بیدر ایل اذ ماکدن ماخوذ در تفاسل
و اتصال مشا بیز و بد ایل جمله لبر مابک نفی در مباح ای اولا و کفار رسول
اگر مکه مردم محترمه دخی موهوبه بولندن موهوب لوک بیکه کون غلبه قوه بزم موهوب
نفس عهد ابودوب اضرار قصدینه اولوز کوزردی ضرب ابیه زبانه حضرت طه قندن رسول
اگر مکه حنی غلبه اولدغنه دخی زوال اندکینه نیا ماخوذ کچن سینه جدیدیه رسول اگر مکه
داخل اولدغنه عهد ابودوب حبه نیرل اندکوزده بنا بیکه کون ضرب ابیه ضرب ایلر زاده
ضرب یا نکر بیدندن کیده رود دوستی دوستی اشغال ابودوب سوز و موهوب محله
مخی اولدیکه رسول اگر مکه دخی داخل اولد حنی کون ایل مکه کون حنی طایر غلبه کینه
این رواحه تک تخلیه ایله امری بخندن مباح اولدغنه نفس مباح خلوا لفظی در موهوب
ایله غیر بیدر فقال عمر یا ابن احمه بن یزید رسول الله علیه و آله انفسها
تقدیرینه در موهوب حرم آیه نفول شوا انقول تقدیرینه ماخوذ این موهوب
بسی غیر مباح این رواحه مکه قرات اندکینی استماع نموده و بیکه با این رواحه شوا
اولدنی بولر ایکن رسول اگر مکه کوزردی حرم و اهل الحرامه شوا سوز بولر این رسول

بمعنی طایفه ما باشند ما بقره اولد
ممانعت قصد نموده
بولد کنگ
مستطاب

عمرک ابن رواحه بی نزدن منخ و نوبخ اندکنی استماع اندکده **قال النبی صلی الله علیه و آله**
اگرم دیدر که **خل غننه** این و آنچه کند و حاله ترک ابله و خوردن منع **باغریز** از آن
معلوم اولدنی اطلاق اوزره و کلده و شرسار کلام بی **حی** منحنی و قیاس مستقیم و نوبخ
فصیحاً و کلام بلسانه بنسخته **قال در طلمی** قائلیند و لام تباریه تا کبده چون
و غیر ثابت این در مدور این کلامه با قیده اعتباریه شود راجع **راست** **راست**
ضمیر مجرور کفاره راجع **در نزل** فصلی است که صولک ضمیمه می آید و قیاسی است
لکن بر مضامده رسمی منشا انعامه قیلده و نزل **سپاسم** بریه منشا و نوبخ تحقیق این و آنچه
انشا و اندکی اشعار کفاحاک را اینک اولک تاثیر بزرگ ناره بر عیالیه تاثیر ایدر
و آنکه روزی زینهار تو جو و دم در دون عداوت کجورانه تیر کجور در دوزک تا شکر از
و تیغ زبان شمشیر و بنانیدن آفتاب مجروح ببرد و **اعلم الحدیث السلسل** **غنا**
علی بن حجر حدیث شریک **عن سید کسر** و **میک** **تحقیقه** **درین** **خبر** **سید**
بن سمره **بنک** **فصحی** **ممنسبه** **در قال** **جابر جابست** **النبی صلعم** **الکثر** **من** **تایمه**
یعنی جابر دیکه بن رسول اگر مکشوف و صلی بریه یوز کرده دن بنیاده شرفنا اولدوم **و کان**
بتا شدون **الشو** **حال** **بوکه** **رسول** **اگر** **مکشی** **الکثر** **یا** **مجا** **وقته** **شواد** **قر** **را** **یوسف** **بن** **سید**
ممدوح شرفانی طلب ایدر ایدر و انشا و اصلده غیر شعری قرائه و یدر **درین** **کلام** **مده**
دارد و **بتا** **کردن** **سید** **امر** **الهی** **بلیه** **و** **جائید** **نمانده** **کچون** **بشدون** **بن** **سید**
شور ایدر بعضی نسخه ده یا شدون و بعضه اموز و بعضه **جائید** **هم** **والله** **و** **الدر**

ساکت حال بوکه رسول اگر مکشوف ایدر **ممنسبه** **در** **نزل** **سید** **امر** **الهی** **بلیه** **و** **جائید** **نمانده** **کچون** **بشدون** **بن** **سید**
در **جائید** **نمانده** **کچون** **بشدون** **بن** **سید** **امر** **الهی** **بلیه** **و** **جائید** **نمانده** **کچون** **بشدون** **بن** **سید**
ایدر ایدر جمله ایچان سیری دیدر که بنم صنم دن اندکیم انتفاع کجی کسب انتفاع کجی کسب
ضمیمی خلوا به و یدر **بایم** **خطه** **بکاو** **احل** **بیتیر** **خیره** **ولدی** **بوسری** **دخی** **دیق** **بن** **صنمی** **بیر** **صنعه**
توشن ایم بر سید کجوب اوزر زینه بقول **تیکنی** **کوردوم** **و** **دیدیم** **کب** **باشینه** **تیکنی** **تول** **این**
مجبوریه بود اولدوم اولور **پس** **این** **جائید** **تیک** **آتم** **و** **محمد** **شرف** **سلام** **ایله**
مستعد اولدوم رسول اگر تم تبسم **آندی** **و** **اعلم** **حدیث** **السید** **عفی** **بن** **سید**
اخبرنا شریک **عن** **عبد** **بن** **عمیر** **بنفسیر** **سید** **در** **عن** **ابی** **سلمه** **عن** **ابی** **سید**
عن **النبی** **صلی** **الله** **عیه** **وسلم** **قال** **شعر** **کلمه** **تکلم** **بها** **العرب** **استوشرو** **لمفده**
افضل و حسن معنیست در و کلام موزون یا تقصیر مراد و **تکلم** **بها** **العرب** **استوشرو** **لمفده**
کلمه تک صفتی در بعضی عرب حکم اینک کلام موزون یا تقصیر یا تقصیر افضل اولدوم
کلمه **سید** **لیدر** **تکلم** **بها** **العرب** **استوشرو** **لمفده** **که** **الاکل** **شی** **ما** **خال** **الله** **یا** **خل** **کلام** **مدیر** **تکلم**
تویات واقع حدیث ثانی شرحه یا اولدوم اول مقامه **احق** **اولدوم** **و** **اعلم** **حدیث** **السید** **عفی** **بن** **سید**
حدیث **احمد** **بن** **یوسف** **حدیث** **روان** **بن** **معاویه** **عن** **عبد** **الله** **بن** **عبد** **الرحمن** **بن** **سید**
عمر **بن** **شهر** **بن** **سید** **که** **شهر** **بن** **سید** **فصحی** **در** **انک** **کسر** **له** **ابو** **عبد** **بن** **سید** **النبی** **صلعم** **قال** **فید**
کنت **رذ** **را** **کسر** **و** **الک** **کون** **له** **رذیف** **من** **ما** **که** **تکیده** **دانه** **تک** **آرد** **زینه** **سید**
دیدر رسول **صلی** **الله** **عیه** **وسلم** **فنی** **تیرید** **دیدر** **که** **کون** **له** **بیکون** **رسول** **اگر** **م** **بی** **دینه**

ضمیر عایشه راجع در بقا و نماز در آن ما خود در آنجا شرف و عظمت در آنجا
 و عن رسول الله صبه رسول الله قد بریده ما خود عن لام اجلیه منشا در و باج جامه اله
 ما خود در آنجا در و مضاربه و مجاوبه منشا یعنی عایشه بر رسول الله صبه
 حسان بن ثابت چون بدو که منبر وضع اندر آید که آنک او زرنه قائم و نه سوله
 که رسول الله چون آنک حجت تقاضا و تفریق اعلام بدو طلب او نه با خود عوده
 دید که شود جمله فاعلم اوله که مشرک است یعنی هر قدر می تنوع زبان بید و مع ایله **بقول رسول**
أصلحکم ان الله یؤتی من یشاء نفس شح و حنا واقع اولدیر و روح القدس الکی صحتی
 با کونیه در سوره جبریل طهارت من مخلوق اولدی یعنی روح شمیمه اولدی یعنی اینها
 حیوة ابدیه و خوفه سرقریه کوردکی ایچیز ما مدت ایچیز **بناجیح** او را و بدن زکات
 تنوع ایچیز **بقا و رسول الله** بعضی آیه ناسخ اولدی یعنی رسول الله صبه در اولد
 تحقیق ختم لید حقا تا بید این حضرت جبریل اله ملاکم رسول الله صبه منشا
 بار رسول الله در آن مشرکینی دفع اولد که و ان الله جل جلاله هر خبریه در این مشرک
 مناجات و اگر خبرتی او زره اولور حاصل بود که مشرک است معاد الله ختم اولدی
 حصنه حکم اولور کلمات فاسد و موافق کلمه نیک و دفع ایچون نیکت نظم آید
 گران بهای و مدراج سائر متونک نظم اندک حرف پاره بی اعتبار قبلیه فکله در فای
 توفه اندک هر ساین شیطانیه در آنجا خود و نیکت نیک اندکی الهی ملک منسبط
 دعاییه اولدی صورتی منکر کلمات انشا بخود هم صدره منظمه کلام

کاف
 اعتقاد فاسد
 و عدم انصاف
 نظر ابدیه
 جبریل علیه السلام
 طهاره منشا و روح پاک
 اضافتی

اولی خصمانه ناشی و رسول الله صبه شش مذکور در آن تیره چون جبریل علیه السلام و اولد
 روایت اولد که رسول الله صبه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 حتی نیرم ایضا فافه و منشا ایله ریز ابرم مدخرین و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 اذ امدح زان و اذ اذم شان انی لم ابعث بالسنه و لا بالفجر لکن کتبنا علیک
 البکس حبیب علیه بریز انفا و ایدوب سولید رسول الله صبه قسه ام آید که اندک
 جواب بره نایب کفر کی جواب بره انزه غلبه الکی بس قوع ابن الحباب ایضا در
 فالقوب یدریه اینک لکما یعرف الناس فضلنا اذ خالفونا عند ذکر المکارم و اما
 رؤس الناس من کل منزه و ان لبس فی ارض الحجاز لکبارم بس رسول الله صبه
 اقرعه جواب بره حقا و فی ایضا او زرنه فالقوب یدریه بس دارم لانقره و ان حکم
 بود و بالا غنیه ذکر المکارم بکنتم علینا فحرون وانتم لنا قول بین منی و حاتم
 و اعظم حدیثنا اسمعیل بن موسی القزازی و علی بن حجر قال حدیثنا ابن ابی برباد
 که اسمعیل بن حاتم بن حاتم بن حاتم بن حاتم بن حاتم بن حاتم بن حاتم بن حاتم
 عن عروة عن عائشه عن النبي صله الله علیه و آله یعنی عایشه رسول الله صبه در آنجا
 سابق کی و ابی انیرا که سناد او در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 و حدیث سابق در هشام بن درایت الکی و صلی الله علیه و آله و سلم و منشا اولد
باب ما حانی کلام رسول الله صله الله علیه و آله و سلم فی التسمیه هر سینه همه و همه که در آنجا

لا دور و لا دور و این تخفیف چون مضاعف اول در برابر دو مضاعف شود و در آنکه کثیر و نادر
 کثایه در برابر کثایه بزرگ تا بزرگ آنکه در زمانه ضعف آمدند از طریق کثیر و نادر
 حرارت برودت در زردی که در اول کوم بود بلکه من صبر علی کرمه ساخته تا بعد از آن
 سبب است یعنی در دخی خاتون شوهر نکست و خلق ذکال اعتدلی این بدو یک یک هم
 شوهر هم جبار کجی کی مندی که آنکه نه خورنده بردار در بلکه جابوی کی کفیت پندیده در
 خرموط کی بی تنادی و سرهای سخت کی تمام **انرا لا تخافه ولا سانه** شوهر کسند
 اوله من شوهر بود و هر هفتاد من در اول در وقت حکامه کسیر نه در وقت که استخوان
 طبعه کلان و زینه ملال طاری و ملاقات **انها مینه زوجه ان دخل فهد ما کسیر**
 فهد الرجل در برابر کسیر حق او قویه است اوله زرا اند که باین جمله شوهر کسیر در
 بنایه کثیره نوم ایله در وقت که در حق او قویه کسیر فهد انوم من الفهد دیو ضرب
 و بنامه شمشاد کسیر ادا من محله زین شی خاتون بد که نیم شوهر کسیر در زاده کثیره شکار
 و مبارزه و کار زاده اعمال شایسته استغفار سببی در خوردن فهد اند از نظر او در
 این ام و لو جانه به اخل اولد که خایه تا بلندن فهد کی حق خواب ایدر و محمله کسیر
 اموری علم شخص خانه زه نه اولد و نه اولد دیویش نام کندن کثایه نه در اکثر وقایه
 اول شخص هر شدن اعراض من معقول در دخی من معاشرا علیه فهد زرا دفعه در
 خرد فهد صاحب الیه از تصبیق و افراده در اولد و خاتون هر زوره کند دخی کمال اسفا
 و نیزه زوجه اولد که در وقت زرا شوهر زوجه شدن هر او کسیر در هر خصوصه مطمن اولد

اموری شدن شواله محله بلکه خواب احدن غیر مسلحی و در **ان خرج امینک** کسیر به
 اید الرجل در برابر کسیر کسیر کی سجا کسیر نه بی اگر شوهر خانه زن طاهره چو سبب حاصل
 اوله مانند شیر اظهار شجاعت و اعلا جلالت ایدر از این نام اولد جانه به اخل اولد که طاهره
 اندکی بر اندک حاصل اولد کسیر و دفعه کسیر خواب مستبعد کسیر بود و زوجه کسیر
 جمله اولی تک تقبی کسیر اولد و محمله کسیر جمله اولی تک طاهره منقاد اولد کسیر
 دخی دفعه کسیر اولد **ولا یبال عماله تاج** سببیده کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 او زوجه نیم زوجه کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 ایدر و با سبب زوجه فضا شایسته و از زده لک اولد کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 اولد کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 تفقد ایدر و بستان شی نجار و کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 بی نیم زوجه خانه به کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 بلکه کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 چسباز و خارج درده اولد کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 خواب ایدر و عیال کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 خواهد ایدر و بی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
فالت انا و نه زوجه ان اکل لفت لفت ضم و جمع معادله در کسیر کسیر کسیر
 در برابر **ان شر با شفق** کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر

و سبب لفظ طعام حق کسیر کسیر کسیر
 فارش در کسیر کسیر کسیر کسیر
 لفظه و احواله کسیر کسیر
 کسیر
 کسیر

بنی زکات می دوی و فارطه کنده بی تطلق ایله مابینه مغارت بر غیر می خاوانی زوجه
بمانزه مغارت اوله اوله کن معاد انیم متبدا اوله غوم مرض امراض سانه علامه بلیدن اوله
بنم ایله عکار اوله مغارت اخر انار و زره و مغین بن فی طما و زراعی کله و طعام شراب و غیره
اکا و فایده حک معقار بر بکامنه خاصا ایدرم اوله فی کله و غیره لغوی اوله طما و زراعی
بیز و زراعی مرضی دیرانه دیرانه ایچر کسل انیم کله کی یا پستانل انیم و طعام شراب کله
و فایده حک معقار اوله مغارت کله و غیره بیزه قانسو دیمز ندر اهل تنیکه فی طعام مغاری
و شراب و مینا اوله بیز بلور و زراعی بر ایزه و خفا و نیم مکر اوله فی انیم کله
انجواب اوله و الجکون بدغه طوفوندر و دانده علم **قالب الشارحی عیابا عین**
فتح و ایکی یا مشاهه تحینه و مداریه معال و زنده می دن ماخوذ در کله بر کله و غیره
مانده کی دیر و جمل عیابا دیر و اوله رکله و ده کله دنی و ده یجا جاده اوله و فایده
مقدیره دینی و ده آنه حامل اوله ریل عیابا دیر و بیزه سر ایزه یا خود بیکله
اوله نصیبه عیابا عین منن در دیر و **عیابا عین** مع کله عیابا و زنده در
اندر و یا عین مع ایله در دیر و لکن او عبیده و غیره اوله اوله ایله اوله در دیر
تقی حنی ماوری ما العیابا ایله دیر و قاعی غیاض مع ایله اوله بیزه استصواب اوله
بعضی اوله دیر و نصیبه تیوع بیزه ایچر در و نصیبه ریل معاد در دیر عیابا
مجه ایله می دن ماخوذ در صلاسه یا حیث منن اصله عیابا ایله و او کله یا قلی
یا شکره بر یا خود عیابا در ماخوذ در کله ظلمت منن کله تک کلونت حاصل

قبل مکاشفت بلکلمه شدید کی ایجا دیر **طیبا** و طما مملکه فتحی یا با خود و اوله
اول کله که بنایه معقار ایله می بری بیزه منطبق اوله امراض بیزه ایچر فصل
دیر و کله قادر دکل نصیبه جماع در جاف و منن در دیر بیکله معین جماعه کله و سینه زوجه
کله سینه منطبق ایچر و پستانل منن بو قار و قلوب کله کی ایچر اوله اوله
قادر اوله دوه بیزه جمل طما دیر و نصیبه کلمه و قند و طما و دیر بیزه سینه یا سینه
قادر اوله کله زره و بیزه یعنی بیزه خاوانی در کله بیزه و جم ایچر کله کسل او زره در
عین در یا خود نیم و جم صلاسه یا حیث منن در یا خود کله و منن کله کی ایچر
کله و معقاری جاننه هدایت بیزه بیزه شایسته در دیر ماخوذ از استغایه اوله
کی جمل نقل و طی شفق سیر یا کارد در و زراعی یا ده حاکم در او زره فصل در
بیکله کله ایچر بیزه بیزه سینه و مصلحی معطل قلمند یا خود صدر اوله
چندان خطا اوله منن قدر جابه قادر دکل و یا خود اصلا کله منن بیزه سینه بیزه
کل و آله و آراء دانه ایچر منن معنی اوله اوله کله لفظ کل مبتدا اوله و اوله
خبر اوله و معنایه در کله هر کله کله منن معنی اوله اوله اوله اوله
و نیم زوجه اوله منن معنی اوله اوله کله لفظه دانه کله ضعیفی اوله لفظه دانه اوله
معنایه در کله نیم زوجه اوله اوله امراض منن معنی اوله اوله اوله اوله
امراض منن معنی اوله اوله معنایه دانه کله لفظه کل مبتدا اوله منن معنی
نیم زوجه کله دانه اوله غیر شایسته اوله زوجه کله کله اوله

و کثرت زیاد زاده کرم و سخا و کثرت ضیافتدن کنایه در زیر از زاده بود صحتی ضیافتد
و خوف ضیافتد کثرت زیاد می شود هم حاصل می باشد و حجم زیاد کرم سخا در کمال بود
و کلام مذکور در مناسبتی مراد از آن می باشد زیرا که اگر مالک در کتب و قنده طاعت
بود که آنقدر با قار را آینه در روز غلبه لیل اول آتش ستم توجیه ایوب کرام در حق
ضیافتی نیز قول برده بود و قله با رخسار و خلدن کنایه در کتب است و در قول
اذا استبح الاضیاع کلها انهم یولون لیا مهم یولی علی النار طول النجا در کتب است
که زکریه قلیح باغی منقاد در قلیح باغی از وزن اول است که قلیح باغی از وزن اول است
اول غلبه طول النجا در غلبه طول النجا در کنایه ایوب کرام که قلیح باغی طول النجا
اکا طول النجا در اطلاق ایوب کرام قلیح باغی مراد از آن می باشد و در کتب است که قلیح باغی
دیگر در کتب است که توابع و خدمت عکری جاری و می کند کنایه در سبب طول النجا در کتب است
ملکته و اصل در **سنة فریبت من النجا** اصله نادای بد بختی و اول نوب آخر خرد آید
وقف اول کتب سجده رعایت و نادای ناک جمعیت کانی و اول محله در حق اطلاق اول نوب نهم در کتب
خانه سی ملک و سطره در که جوانب از بودن خلق اکانوج فرج مریب ایوب کرام در اول نوب
عادل و او زره از باب مجلس کاز زده رتبه کلمه در وقت مراد از آن می باشد و اول نوب نهم
و در ناکت کتب است که سخا و کلمه در اول نوب نهم **قالت العائیه روحی مالک** او نوب نهم
و دیگر که نهم نوب اول است که در معنی سخا و کلمه مالک نامی ایوب کرام در اول نوب نهم
لکن خلق مالک نامی ایوب کرام که در آن و حقیقه ضیافتن بلبر و مالک اما مالک

کثرت طبعی ص

استیاض نومنه او یا ندر ص

و مالک مابقی نه در کتب است که کثرت طبعی و حال و نشان و خوف مشکله در این سخا و کثرت
و تجب و نفعیم ایوب کرام یعنی اول کلمه ایلی مؤمنه و سجده عابیه و لفظ مالک کانی از وزن اول
مناسب در مسلم و ایوب کرام که در اول نوب نهم **مالک خیرین** مالک استقامت کلامی
با خود کتب است در نوب ایوب کرام و کاف خطاب کرامه مجلس معوضه مهودده حاضر اول نوب نهم
مقدم در نوبی مدح و توفیق و وجود سخا و ایوب کرام در نوب نهم خطاب با نوب نهم
توجه به نوب نهم عام مالک کلمه غلبه عام طبعیه خطاب در و لفظ مالک کرام در نوب نهم
لبیده اشاره ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
ذکر اول نوب نهم اشاره اول نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
بنی نیک ایوب کرام نهم در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
در و کتب است که نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
المبارج مبارک مبارک فتح و مالک کرامه مبارک لفظ نهم جمع که بر وزن نهم
با اسمان با مصدر می بود و کرامه نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
شرح در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
المبارج در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
چون که نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
با خود صورت در کتب است که نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم
مربود در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم ایوب کرام در نوب نهم

الفار و الفار کتب کتب

المذکبات کتب کتب

در

بسیار دیدیم که قبلاست کسارج کلامی ما قبلنی نوگند در تهنی زد و جنگ زده لر عددن برودن
 و تعداد در افزون این ادعا نمیکند و قبلیه دن اوزاق اولی از همه قبلیه قریب صریح قدیه
 ادعای که خانه قبضه نوزل انکره حاضر بولونه از بون خانه طرافه حق بولونه روز اولی
 و قبلاست لفظ نیک اضا قلمر متفک فاعله اضافی قبلیه با خودی منشا در اوست منکن
 این بار که در راجع در صوت **الزیر** سبک کسریه بود و بیکر سارک اسمی **انطق** اولی ماکه
 لفظک سبک مکرری در مختورات منکن یعنی نیم شهر یک عادی بود که ایضا آنک خانه نوزل
 سراج کتا و جنگ عدد در بابیه محلی استه و استه و اولات عشرت سالیه پراسته ایدرس
 دره که خوانی خانه ده چوک اغشا اید درون خانه ضرب بازش اولی عدد صدانی سماع
 ساعده بقیا بلور که خانه بیساف نوزل انشد در نیم بر قاجم اول مسافره صبا اول
 بو عار نه حیدر در بودنی معلوم اوله که صبا فاتی بیدر که نوزل اولی چون آتش باجان
 ذخی اطل اولوز زهر النار و از هم یاد بر نوزل و انما منشا بس بود وجه و زو حای بودی که
 بنامه داره بروک ایدن بل کنیزات کچه وقتی نوزل ایدن ایضا طلب شده در کسریه
 آتش باقوب آتش ایله مسافره سبک ایدن مکرر صد سماع اوله علی در یقین بلور که
 بنه خانه به مسافره کله بیزم چو قیرو کچه اول مسافره اکر ام چون زنج اوله حیدر در لر
 مخی اولی خواتین مهوده اهل یادین اولوز در دیکر سارا اهل یادیه بنیزه مهوده
 ابوسید سبوری لفظ نوزلی جمک غلبه صیغی بود و مؤقید النار معنی انبار ایدن
 جانس نخطه ایدر و ضمیم ایدر و اب و بعد نیدن ماعدا کسریه مبرمه خود معنی اشعار

ایضا بقا در مانورده
 زر که سیرشی بقیا و کالی ایله
 بلک متناسنه

مشهور در معنی خواتین مهوده نیک مهوده نیک اهل یادین اولوز در کله در زهر این
 قریه لریدن سیر قریه دن اولوز در و اب اولوز در بنیزه اولی که فانی و خاموش منبر سبک
 کسریه نواخت اولوز در و اب اولوز در ایدن کسریه اطل اولوز در و اب اولوز در اهل یادیه
 اولوز در سبک اولوز در اهل یادیه بنیزه مهوده اولوز در سبک اولوز در اهل یادیه
 فی شرح الامام نام کتاب بو غیر معنی انشایم که عدد دیکر سارا سبک اولوز در
 تحقیق انشد در معنی لفظ نوزل مطلقا اطلاق اولوز در کسریه بقا خانه خودده انشایم
 ایدر و اعلم **قالت الحارثیه** عشره نسج مصححه و اصول منتهده بود وجه و زو حای اولوز
 فاعله عینه موفی در که مذکره الحادی عشره نوزل الحارثیه عشره در بر اولوز در کسریه
 تا بنش اولوز نوزل ده و مذکر اولوز مذکره و عشره نوزل کونی و مالک فخر در و نوزل
 ایدر لر زو حای **ابو ذریع** زرع با خود اولوز دی هوق اولوز بولونا ایله طلب قبلیه زو حای صبا
 زرع در بوز یاد مایه لفظک ظاهری وجه اولی مؤید در و ما **ابو ذریع** کلما تفضلیم و نجی
 نبی اولوز سیر غی حاقون دید که نیم نوزم ابو زرع در و ابو زرع نه در و انک تحقیقی
 مشکل در **اناس** نوزل اولوز افعال با بیدن فعل ماضی در که نوزل سیرشی انشای صبا
 متحرک اولوز بیلد اناسه سوره غبره منشد در و ابو زرع افعال اولوز که فارسی گران کرد
 لفظیه قبیه اولوز **من حلی** جانک ضمیمه با خود فحده و مالک سبک سبک سبک سبک
 و لامک سکونی و مالک تحقیقیه زریه در نوزل منشد **ازنی** نوزل منشد و مالک ضم سکونی
 روایت تشبیه صیغه در و مالک میمک و لامک نوزل منشد سبک سبک سبک و مالک

که کلمه با بنده فاعله اولوز بنیزه یا سبک
 اولوز بنیزه اولوز
 م

مگویند ما خود در طول درون من مشغول شدم **ششم** شین مجرب یک فحله که بیده باغ و فارسیه بیده
عندی باز در وقت در وقت صیغه روائت که یعنی آوزرع نیم قولاً قریبی از و جهر
 و زوز و یوزون که اولی و بار اولی با فحون طول دردی که سوز کردن کبابه در زوز با اولی
 سوز اولی سوز اعضا در فحون اولی لازم کلوز و با اولی در فحون کلوز که اولی قولاً قریبی
 اولی ای و یوز بصورتاً بار اولی که سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز اولی
 بکاسینه لطف بیده من و هر صیغه در معانرت و کما بله یوزی زوز و یوز مستوفی از کردن
 ماعداناکو کلا در و با یک کثرتی و هر صیغه قلب بی غم و اتم زنده کانی سببی و خودم یا
 فزیه اولی و محله که در حال و طیب تر شدن کبابه **دویم** با موهده یک صیغه
 موهده یک شیدر و هر صیغه یک فحون که ما خود فحون باشد فعلی که فحون فحون
توین در فحون با موهده یک فحون و موهده یک فحون یا موهده یک فحون و هر صیغه یک فحون
 تا و تا بنک گویند فحون ما خود کانی فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
فتح لغت صیغه در بید **الی** لغت فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
 و بوسیدن لغت فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
تصیل بوزرع که لغت فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
غنیمة تصیغ صیغه در بید فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
 کسر ای موهده در فحون اولی و یوز بصورتاً بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 مشا که مشا و دردی که در بید یعنی ای بوزرع تو فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون

تو یوز بصورتاً بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 کند و در فحون اولی و یوز بصورتاً بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 و کیر الله اولی بصورتاً بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 مشقته مطابق اولی بصورتاً بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 حتی دید که صواب اولی فحون اولی بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 اولی بصورتاً بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 ترفیح اتم در مقدم کند و فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
 اولی یعنی با در فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
 دوه صیغه در بید که بصورتاً بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 دوس سوزن اعاج یا ایان بیدانه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 ای بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 بوعده بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 دانه بی اخراج انگل بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 مشا که بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 فحون بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 صا و در فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون
 فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون

بشق و جدر لغت فحون فحون
 حال اولی فحون فحون
 اهل لغت فحون فحون
 و ای بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه بصیغه
 فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون فحون

21

حضور درون ابیه کند آورده یکم استقال ابرم و اشرب فاقم تفتح دن مانور در فتح
البغیر و تفتح در بر زده صوبی ایوب سیر اب اوله قدرن صکره شنی یوفار و قالدره شنی ابو
خواب نرا بخصولنده انبتم دارد که خواب حلال معلوم کند و شراب خصوصاً در راه که آب
مانند زنده مانند آب حیات یکسایه کنه اهل نغاب اطردن حال اوله حرارتی زده چون صوبی
در خوابم اوزره ایوب ام اوزره سیر اب اولوم روز که ایوب و یاب نشودن قدرن قدرن مبر که کند زده
زولنده زبان توفی زرا غله زهره می و سچ بفرود آب بایند کجا من اتمکله جاره می قدرن
رو بایند میم لاغنده فون وضع اولوب انتقح لقطبیه دارد اوله صبا نماند بتر تفتح صوبی
که که مملکت ابیه ایچکه و سیر اب اوله قدرن صکره دخی ایچکه در بر که خطابی نون ابیه روی الکلا
معلوم اوله که خانون مکرده بوته کلنجه ریح ابوزرع توفی و ادصا حمیده ابیه توفی ابوب
ابوزرع که مادر بیک دخی احوال پسندیده سی انکله شروع ایچکه ابوزرع که خانه داننده اوله
ذکور و انانان خونش و رافی اولدین مکن و کند و انصا ابیه انصا و هرین کانی
اندیکین اشعار ایچون و بویسار ریاده توکله ایچون ام ابی زرعه احوالی سار که احوالی اوزر
تقدم ایچکه خصوصاً عادت انانان ام ریحی شوغر لاله سدا ایچکه ام ابی زرعه متبدر که
جمله آیه در و نما ام ابی زرعه کلای مجرد توفی ایچون توفی در و توفی مده و بیدر
قاید و قبله فاسر واقع اولد ام ابی زرعه ایچون اوله ایچون ابی زرعه ایچون اوله
نشات ابیه و انکله توفی اولدینی اشعار ایچون در علوم مازد اح کلام عینک منی مازد
عینک حمیدر عینک کبر بیدر عینک که ایچده مناع اوله در کیده بوک ذکی در بر زرعه

بوغیر در زما کولانه توفی توفی
بابی تخلص الکر
انکر که دخی توفی
اوله و اوله
۴

بینه خاوند زنده و دخی
قاب منار و بیلو
۴

همه یک فتحه و کبریه دخی روایت اوله مودال مملکه و آخر زده حمله ابیه عظیم و تخلص
علمک صفی در کل علم منهار اراج تقدیر زده تا بخود جماعه لا یقبل موت حکله اوله صفة
دوقی صحیح اوله قدرانی من ابیات ابیه الکبری قول شرفیده و اراج اوله کبریه توفی
الکر علم عینک فتحه روایت اوله توفی و ایچکه جاکلوزر ابوزرع حیات منس در که اغوا اوله کلا
قالدر من ممکن ابیه یعنی ام ابی زرعه زیاده سخی و تندن ناشی طماطری بو بود توفی
و بیتها فصاح کمال فتحه در جمیله دخی روایت اوله توفی فصاح بیت فصیح و فصاح در بر
طویل و طولانی کبی محیی الدین توفی بیدر فصاح کمال فتحی و سیر ابیه کمال تخلص فصاح
فصح کبی و بیتها فصاح کمال نشانه توفیه ابیه دخی روایت اوله کلا که صبا فانی اشعار در بیدر
توفی ام ابی زرعه خانه منکر توفی و اراج زیاده توفی و توفی کانی کانی توفی
دخی اوله قدرن ناشی و مملکه که خانه منکر بسیار و مال بی شمار و کلا و توفی
سخت تندن کانی ایچده خانون مکرده ابی زرعه اوله کلا و توفی مکرده اوله کلا
زرع فانی ابی زرعه مضمون کمال شطبه مضمون مکرده مکرده کونی و مکرده
بیده عینک مملکه ایچکه مکرده که توفی توفی بیدر فاریده حواله کلا در کلا که صبح مکرده
و مکرده عبارت در ضیح ارجل توفی مکرده و مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
مثل مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
سلول دن خود اسم کلا در دیکر شطبه بن مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده

کام در او بسیار بود و او را در حق اولادش شکر و کلام و تقاضای حاجات او پس نایل ام
اولادش در حق اولادش محتاج بسیار کلام در برابر خود تقاضای مال او پس در حج محل
و اکثر فائز نایل اولاد او من العلیل و در ادب قلیل به نایل او پس خود را فراد محقق است
الاقدم در این معلوم است که بهر مفسر مراد کثیره نایل اولادش چون جمله و در کتب کثیره
اکثر مراد آن نایل اولادش در یکدیگر و در این مابود و در او پس مخصوصه و در حق اولاد او نایل است
و بهر در که حسرت است بعضی افراد کثیره و بعضی مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
افراد حجاب و ضار به بود و در این مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
مادی و مثل آن که در این مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
آنکه مایه و در بعضی افراد ممکن است بهر مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
و بعضی افراد اگر چه مایل و سیه و در بعضی مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
زن با غیر عارضه سیه مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
و در خصوص مابود و در او پس مایل اولاد و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
پس مفسر و در بعضی مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
نسبت به حقوق اولادش نسبت به مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
موقد و واقع و طبیعتی که بعضی گفته و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
اطمینان و مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
بومقامه و واقع مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس

الحریری اصول متمدده و حاکم ملک فتحی و در مملکت کبیر و واقع و بعضی نسخه در حاکم
و تصنیف صیغه ضمه و اولاد حدیثا **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا
بن عبدالله المزی تصنیف المبرزیه تصنیف نسبت **بن عبدالله بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا
ابن قار **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا
نویسنده نماند و در کتب کثیره مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
مدت سیه و توقفت بدو و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
یا تصریح مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
اصطلاح اصطلاحی حدیث مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
مشدود که کبیر و در طرف در کبیره بیان مشدود **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا
سفر کرده بول و در زنده و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
و بعضی روایات مبارک است که در کتب کثیره مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
اطمینان که در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
بن حریز حدیثا **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا
الیک ابایی او در زنده و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
مادول که در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس
باب حاجاتی عبادت **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا **بن حریز** حدیثا
وارد اولاد احادیث شریفه بیاننده در بعضی مابود و در او پس مادی ذاتی که در این مابود و در او پس

حد ثانیة بن سید زینب ما اذا قالنا حدنا بعض حمة خیرنا و اولی الامر
عن زیارین عیالاته عینک سر بر در عن المنیر بن شعبة قال صلی رسول الله صلی
اتصلح دن ماورد که زکیده بن شاک و فایده آن که در روز قضاة نبی منیر دید که رسول
اکرم غار فیلخه بر سر نه جسدی آمد که حتی یکی مبارک با طویش شد **فصل** استخفاف بر اوصاف
نمایه بیکه تکلف الشی در برابر که بر شیبی شفت ایله و استک ظانی اوزره که ایلمه **وقد غفر**
جملة سی تکلف نک فاعلمه خالده و نفس حمة و قد غفر لک محو اوصیة و اولی الامر و کذا
ما تقدم من ذنبک ما تاخره رسول اکرم دید که بر نفکة طاقه ره میدکی شیبی از بیت
الترام و بای آنجا بیا که بوشقی او او در می سر حال بود که نرسا ته عمل کرد موخنده در بی
و میدان حال که غبار فکون غر در و زیارتی در ان اولی الامر اولی الامر که در غفر و اولی الامر
نفوس سیانی آب منغرة الیه کما غفر قال عم افلا الون عبد انکور امه استفهام مقدره
عطف ایچکی ازک الصلوة اعتماد اعلی العون **فلا الون** تقدیر نه یعنی بسم نونم غفور اولی الامر
اعتمادا نماز ترک اید و عید شکر اولی الامر می بصیر قانر بوره متذره سیه سنی غفور
ازک صلواتی با عفری **فلا الون** تقدیر نه یعنی حضرت سید شح بنم ذنوبی مغوت امه سنی غفور
قبل اولی الامر که امه سید در بی اولی الامر مغوت نعتش که بریم اوزر نعت و اولی الامر که انکور
عانه خیر که ایدیم صاهلی بن حضرت تقدیر نه نکر انیمیم حال که بی حرق در بر نونم غفور
واخره خیراته مغوفی ایله یعنی اولی الامر بقصاده نعتش که و عطفی شکر صوفی نعتش که در
لفظ شکر صیغ معنای اولی الامر نعتش که و عطفی شکر صوفی نعتش که در عطفی شکر صوفی نعتش که

و نیایه تنالی و کند و نک مع مقام قرب اولی الامر اشجار ایچون در رس مالک منابور که نیم غفور
عبادته ملازمم بود و بر بده و وظایف عبودیه بر او نم عبودیتش کجوز که با سائل طاعتی
مشقه عبادت تکلیف سی منب حومی مقابله سنده موخنده در خوف مبارک حضرت اولی الامر
رسول اکرم جواب بر در که نیم از کتاب عبادات آنکه نیم از کتاب عبادت کوزه مبارک است
سراستاد انم و عمل در اولی الامر شیبی شکر اولی الامر استمداد و اولی الامر شکر
عدا و دن محدود اولی الامر استحقاقه عداد در سبج لای باره علی کریم تد و حجه در اولی الامر
بر قوم حضرت الامم خوف تنبی ایچون عبادت ایدر بود و جهله عبادت عبدی از و بر قوم حضرت
میل و رغبت ابتدای ایچون عبادت ایدر بود و جهله عبادت عبادت ایچون از و بر قوم حضرت الامم
در یکی انم مقابله سنده نکر ایچون عبادت ایدر بود و جهله عبادت عبادت ایچون از و بر قوم حضرت
حدث ابو عمار الجعفی بن زینب حاد مهله تک صمی و تغیر منب سید در **احسننا الفضل بن موسی**
عن محمد بن عمرو بن ابی سلمة عن ابی هريرة قال قال کان رسول الله صلی الله علیه و آله
تیم تا نشانه فوری که فتحی در امهله تک سر و همک تحقیقی الیه و درم ان خود مضاع موت
حتی ان مکره ان تقدیر نه مضروب و بعضی صحیحه تورم و ان اولی الامر تورم و ان
یا خود تا یک سر حذف اصله تورم اولی الامر مضاع صوفیه لکن ماضی اولی الامر
موت غیر تحقیقی اولی الامر کفظند اسناد ظاهر الیه سنده و غفر صوفیه مذکور اولی الامر
باین بوقدره قال قال ابو هريرة **فصل** لعم **فصل** هذا بعض حمة الفضل من اوج الی الامر
لفظ کتاب و ذی حرف استفهام یعنی مقدار اوق من ملاحظه الی الامر **وقد جار** حمله

الله

تفضل الله اول من صلى في خلدرو الحمال انه جاءك من عند الله في كفاية سنة الله
تعالى قد غفر لك ما تقدم من ذنبك وما تاخر قال اقل الكون عبد اشكور ابني ابو برة
رسول اكرم غار خوضه بمرتبته جايده ايد بر ايد كه حتى مبارك قد سر شيريك ابو برة وديكه
رسول اكرم ديديكه نه عجب نر بوبريه غار خوضه جايده ايد بر نر وكد و كره بوقدر و زخري
كودر نر حال بويكه حضرت استر قدر نر كدر جبر اسل اسطه عليه بالوع او كد كه نه بجا به
سرك ذنب مقدم و ذنب تاخر كز منقوه كد رسول اكرم جايده و ديكه نه ذنب مقدم و ذنب
اعتمادا غار نر ك ايد ب عبد اشكور عليه سمى و ظاهر اول بود كه ذنب مقدم در ادب باج
تصير و خالي اول بر عمل ذنب تاخر در سنوا با اينسانا و قد نر تاخر اول عمل كد
حدثنا يحيى بن عمار بن عيسى بن عبد الرحمن بن ابي بصير سمعنا ابا عبد الله عليه السلام
حدثنا يحيى بن عيسى بن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير قال قال رسول
الله صلى الله عليه وسلم بيقوم بصلتي حتى يتبقي قدامه انفاحه من اخوذ ريشيك منقح
ايده كد صيغه و في روايت اول كد كه و هي حديث سابقه ذكر اول كد فيقال له يا رسول الله
تفضل هذا وقد غفر الله لك ما تقدم من ذنبك وما تاخر قال اقل الكون عبد اشكور
ابني ابو برة وديكه رسول اكرم كد حتى قاتوب غار خوضه ايد بر نر نر بوبريه و جايده
ايد بر ايد كه حتى طول قيامه مبارك ايا قدر شير ايد و الحاد بر ايد كه يا رسول الله نر غار
خوضه بوبريه جايده ايد بر نر حال بويكه حضرت استر مقدم تاخر اول ذنب مقدم
ايده رسول اكرم جايده بوبريه كد ذنب مقدم و تاخر ذنب مقدم ايد بر نر ايد بر نر
عبد اشكور عليه سمى

مظهر اوله بوقدمه غفران مقابله سنده و بوبريه و روح اذره صلوة الله شكور ايد بر نر
ايده رسول اكرم كد غار خوضه ايد بر نر حال بويكه حضرت استر مقدم تاخر اول ذنب مقدم
حدثنا محمد بن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
ثالث عايشة رضي الله عنها عن صلوة رسول الله صلى الله عليه وسلم بالليل بيني وبين ابي بصير
عايشة رسول اكرم كد حتى قاتوب غار خوضه ايد بر نر نر بوبريه و جايده
كان باسم اول الليل جايده وديكه رسول اكرم كد ايشا عاده كرميه ايد بر ايد كه صلوة عايشة
كويكه نصف اوله ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
قاله رايده فاذا كان من آخر سجودك من سجودك اخبرني بوقدمه ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
ور كد اوله ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
قراة ايد بر ايد حتى ديكه كظن اوله نر بوجده اختصار اوله ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
و بعد و كد كه نر بوقدمه قولي كا اشارة اوله و سلم غار خوضه ثابت اوله رسول اكرم كد
ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
ثابت اوله كد عايشة رسول اكرم كد حتى قاتوب غار خوضه ايد بر نر نر بوبريه و جايده
داود سير كد ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
كلوب داخل اوله ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر
ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر ايد بر نر

بیرکت اوله سنه بوروا ایلمه استدلال اندرله حقیقه دیردیگرکه شفع اجیره سیرکتی در فتم لیدر
صلوة و تراویح و جمعه صلوته اون اوج اولر منشا در زیارت رسول کرم صلوته و تراویح رکعت لیدر
زواتا حقیقه لایه ثابت اولدکم **اصطبح** رسول کرم صلوته مذکور بی جمله قدر صلوته اترحت
قیام لیل حال اولد قیامی ازاله صلوته صحیحی نشا داد قوه اوله قیامی ملاحظه سینه بتدریج
جاه التورود سیر از یاد قدر صلوته صحیحی وقتی داخل اولدین اعلیام چون مؤذن رسول
اگره کله جلد که مؤذن بلکه یا غیر اوله **قیام فضلی کتین یضیقین** ذک علی عینه
رسول کرم فالقرب الیک کتنته فجر خفت اوزره قیلدکم **خرج فضلی الصبح** بعد مجید
فرض صلوته صحیحی قیلد سنجین بعلاینه صلوته مذکور در آن صلوته یا سوره اولدور و اولدور
و خورله من عادی اولدین حال الصلوته دیونرا اندر کله فالقرب صلوته صحیحی قیلد و اولد
دیو اوج اولدکم **والله اعلم الخ** حدیث ابو کرب محمد بن **العلی بن**
وکیع عن شعبة عن ابی حمزة بهم و را ایله اسمی نصر بن عمران الضحی عن ابی عباس قال
كان النبي صلح بسلي بن الليل کله من بوشللو مقامه قی مش در ازا بودر الصلوته
من بوم الحجة قول کرم عیده واقع اولدنی که جنفی ابتدایه در صمت من بوم الحجة قولده
واقع اولدنی که سید اعوذ بالله من الشیطان الرجیم و فی بوشلدر **ثلاث عشرة ركعة**
تسنگ کون دکر حاجز در معنی ابی عباس دیر رسول کرم صلوته کرم عینی اولد که حقیقه
اون اوج رکعت نماز قیام اولد حدیث سابقه بی اولدکم **وینحی روح ابی بکر اوزره**
اخیره سیر کت و فی فتم ایدر صلوته و تراویح رکعت و جمعه صلوته اون اوج اولدور اولدکم

الحديث السادس حدثنا فضيلة بن سعيد حدثنا ابو عوانة عن قنارة عن زيارة
زاوية عن محمد بن ابي اوفى عن محمد بن بشام عن عائشة رضي الله عنها ان
يصل بالليل مائة ركعة سنی سنیاق تعلیلی در **من لک** صلوته مذکوره یا سندر قبل اعتباریه
زیرا کت و قی نماز افعالدر سیر فعلدر **النوم** فضله منع نیک فاعلی در **اولتیم غیاه** هم
علیه عینین آنزه عبارت در که او فی سیر برتبه نجوم ایدر که اگر به یصل خواست مسرود اولد
لکن غیر لایق بدنه استیفا عملکه کند و بی جمع ایدر نو و کله اولد تنوع کون اولد نظر در **تخصیر**
اادر دن شک عیون در دیر ایدر کتید که علیه معنی در اولدور که نوم سیر برتبه
اولد که او بومونه قادر اولد و نومک سفندن اولد نومزه زیاده رغبت اعلیه لکن نوم غالب اولد
مرتب اولدیه بعضی دیر ایدر که منع نوم آنزه عبارت در که اگر سید اولدیه و منع علیه عین
انده عبارت در که خواب سید اولد لکن اولدقوبی بالکلیه منع ایدر بوشلدر که کت
جمع ایدر مینه **صلی من الثحار ثنی عشرة راکعة** یعنی عایشه دیر رسول کرم صلوته
بواید که کت و قی نماز قیلد سیر اولدقوبی مانع اولدنی یا بنود او بقونک علیه سفندن کند و بی جمع
ایچون نه بار اولد قده کت و قی سفندن اولدنی تا قبلک تلا فی ایچون اولدنی کت و قی
و بوجود نیدن استفا و ما اولد که سیر کتبه کت و قی منقاد اولدنی اوزر اولد کت سیر سلیه
نرک ایله نه بار قی آنی قضا اعلی لایق در جمیع مسلمه مکر سفندن روایت اولد که رسول
کرم سیر در که من نام عن زبیه من اللیل او عن شی من قوا یا من صلوته الفجر و صلوته الظهر
کاغوار اولد من اللیل و بوجود نیدن نافعیه قضا کت اولدنی سوار اولد که نفس کت منقاد

ای

رکوعه صکره اولی قیام مهورت منته فریب حال سجود نه شی رنی لای علی کلانی
 حق سوزاید نیم فراتر **فکان ما بین السجدين نحو من سجود کاه نور**
اغفری رب اغفری صکره بنی سجده ده ناله در که ای سجده نیک سائده جلوس کنی
 سجود نیک من قریب آید روح جلوسنده رب اغفری کلانی حق حق سوزاید شی محمد و فلک
 غایبی بر بنی سول اکرم لیلیه مهوده ده صلواتی بر برزبه ده نطوبت است که حتی **قرآنیهن القرآ**
ذال طه و آت و طه و آت او را بدین شک سجود انعام حتی صلوة بنور
 دور است نه مذکور به قراة ایله لکن روایتی بیرون از انعام دره شک ایله و تصنیف قراة
 ما بینده شک کیمده و اولی قیام افاده بخوبی ایست با طریقه **شک ایله**
والانعام در سجده سوزاید و سول مع صلوة بر بر بنی ثوبه ایله و انعام شک ایله در
 تبرک و سید که بجهت نیک ظاهر انصاف ایله که سول اکرم بر بر کتبه ده سور به نوبه قرات ایله لکن اگر
 و سوا و مایه می رکت ثانیه در قیامه آت با سجود باقی اوج رکت ده قیام آت متبعین لعلند
 بعضی سراج سید که ظاهر وجه ثانی در حتی رکتبه نازیک نظری لازم کلیه و بوفنا و اول
 احوال شرع تحفته جنده افاده و نموده ذکر بند عدول اولی که کن شیخ ابن حجر بی
 شریف مسلم حدیثه حدیثی در باب سجده و سجود و نقل اولی منی علی خطه اولی که انه
 صلی الله علیه و آله قراة البقرة و آل عمران و السجدة کتبه کان اذا قرأها یسبح
 سبع او سوال سأل او توذ توذ ثم راح ثم قام ثم قام ثم قام ثم قام ثم قام ثم قام
 تمام بنی حدیثی حقه و لای بر که سول اکرم سوزاید نه مذکور می بر رکت قرات

و نمند که ماند یا عزراغای رکتبه نازیکه یا رکعات ثلثه باقیه ده قرات انمش اولی
 الحدیث الثالث عشر حدیثنا ابو یوسف محمد بن نافع البصری بعنا بولیم سالی رجال ده بود
 محمد بن اسحق البصری در صحیفه اوین کتبه دیدید حدیثنا عبد الصمد بن عبد الوارث عن
 اسمعيل بن مسلم السمری عن ابی المتوکل عن عائشة قالت قام رسول الله صلعم بآیه **قوله**
لیله نصب بیه نام طرفی در قام فی لیلته واحدة بقراة آیه واحدة تقدیر نه یعنی
 دید که سول اکرم سوزاید کتبه قراته بر آت ایست ایست اولی کتبه آیه سوزاید
 ایله انجا آت که مراد کتبه خواننده اول آت قراة آت و عکس را بوعیده فضائل القرآن نام
 کتابنده ابو زرعه مخرج آت که سول اکرم کتبه بر کتبه نماز کتبه اول کتبه سوزاید
 قرات ایله ما صباح اولی کتبه اول آت ایست قائم و اول آت ایله رکع و اول آت ایله سجده
 اولی آت ایست نسیم ابو زرعه سوزاید سوزاید اول آت ایست قریب آت ایست و بوجوب بر کتبه
 تقدیم قراته عبادک و ان تقف لهم فانت الی وزیر الحکم انی آید و بوجوب کتبه صحیح
 علی خودی آت اوین سنانی رسول الله صلعم ان قرأ القرآن را کما او ساجد لیس
 علی ردف دید که سول اکرم بی رکع و ساجد و لیس حاله قرات او قوتند منع آید که کند
 صحیح مسلمه ابن عباس در آت اولی ان انی نیت ان قرأ القرآن را کما او ساجد
 بنی طاه اولی که بنی طاه اولی کتبه حاله قرات او قوتند منع اولی کتبه حدیث
 مذکور منافض از رکوعه سوزاید ما بینده جمع نمند که نه مذکور بیه مهوده در کتبه
 یا خودی سوزاید سوزاید که مفضل خوارزمی بیایه در یا خودی سوزاید

میرزا که اسم علی است و او را بخورد
 علی بن ابی طالب را در روز کربلا
 بعد و او همزه را
 در کتبه
 بقراة قائم به مستقر
 حنفی و میرزا سوال و جواب
 اتفاق است
 مع

محققین عندئذ گفته و وقتانرا اقتضای آنرا که این وقت بیدار فکر اقتضا میکند
و قبل از عصر ربا و صلوة عصر در اول وقت که در حق قیام است علی طریقی است و در کمال
نهار در وقت رکعت قبل از فصل اول غنای آنرا در حدیث صحیح وارد است که در آن آمده است
صلی الله علیه و آله و سلم **صلی الله علیه و آله و سلم** **صلی الله علیه و آله و سلم** **صلی الله علیه و آله و سلم**
صلی الله علیه و آله و سلم **صلی الله علیه و آله و سلم** **صلی الله علیه و آله و سلم** **صلی الله علیه و آله و سلم**
و مسلمین بنی اولاد در وقت نماز برای رفتن ملائکه مقربین و انبیاء و اولاد تا پنج روز
در مسیحه بهم افضل بود و در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها
و علی عباد الله الصالحین و اولاد عباد صالحین مذکورین شامل در روزی که در آن روزها
تعلیم اندکی گفته و وارد اول حدیث صحیح و آنرا که در آن روزها در آن روزها در آن روزها
فی السماء و الارض و الله اعلم و صلی الله علیه و آله و سلم و صلی الله علیه و آله و سلم
شعی زکیده و شوق و قد سیده جاستگاه و در کمال قدرت و جاستگاه و در کمال قدرت و جاستگاه
و جاستگاه کونین اول بنا را در تعالی در شعی ضارک و شعی ضارک و شعی ضارک و شعی ضارک
معی و در آن روزها در کمال قدرت و جاستگاه و در کمال قدرت و جاستگاه و در کمال قدرت و جاستگاه
شعی در اول اصحاب مسند در مسند اللیل صلوة النهار کبی **صلی الله علیه و آله و سلم**
قوه منزه در دریکه حاجت بجز در محضرت سبیه اضافی قبلیت در دریکه صلوة الطلوع
معلوم است که وقت شعی کمالی صلوة شمس منتهی است اولی که در آن روزها در آن روزها
اول وقت در اولی که در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها
و آخر وقت اولی که در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها

بنی یو باری رسول اگر مک صلوة شعی قبلیت و در اولی که در آن روزها در آن روزها در آن روزها
که در حدیث نقل است که در حدیث اول حدیث محمد بن حنفیله **صلی الله علیه و آله و سلم**
صلی الله علیه و آله و سلم **صلی الله علیه و آله و سلم** **صلی الله علیه و آله و سلم** **صلی الله علیه و آله و سلم**
فاری قبا صفا علی منبت در زینب الضبی **صلی الله علیه و آله و سلم** **صلی الله علیه و آله و سلم**
صفا لکیم بحیثیه عقب کبر در اوج کون مقدار عقب صفا لکیم کور مدی و نصف در کبر و نیک
اهل بصره اصطلاح صفا قسام بیک روز در زینب بزرگ عازنی بویاید که موسم اول مکة در آن روزها
موییده کند و ملکه متصرف او ایوان خانه از مساجد بزرگ و قسیم و قسیم ایوان بویاید که موسم اول مکة
زینب الزینب لفته و مقصد بویاید روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها
الدردیه البصریه قالت قلت لنبی الله اکمل رسول الله صلوات الله علی الصلوات تعادع
نصیب بصلی اربع رکعات بعد ازین در روز یکم فصلی از زینب مطوف **صلی الله علیه و آله و سلم**
در یکم نماز در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها
شعی قیامی آید بویاید در یکم صلوة شعی ایجاب در وقت قیام آید و در آن روزها در آن روزها
مقدار در وقت آید بویاید در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها
لکن رسول اکرم صلوة شعی بی در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها
فاری تا بیفنده جا و ام سلمه آن صلوة کلان بصلی صلوة الفجر شعی غسق رکعت دوم در آن روزها
لکن آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها
در وقت اول حدیث که در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها در آن روزها

اشارة و در روز

صلی الله علیه وسلم قال **كان يصوم حتى يقول** ميرك بکرم و توبون ایله در و توبان ^{مشناه}
 فوقه ایله منی بک صوم اولدی منی جازد بقول القائل تعذر نزهت جاز عند نزهت عاب حدیثه
 و يصوم حتى يقول القائل لا والله لا يفطر و يفطر حتى يقول القائل لا يصوم لقطعه و اولی
 و به اضر تا باید زور و توبه بیهوشی بقول نکی یعنی ایله در و توبه **قد صام و يفطر حتى يقول**
قد افطر یعنی غنایا بدین شقی دیکه عابده رسول اکرم صیام تطوعند رسول اکرم نج دیکه
 رسول اکرم صیام توبه ایستود و به صیام اولور ایستدی منی بکرم و توبان زور و توبان ایله در دیکه
 ایام شهر بون صام اولور صوم و توبه ایستود و ایستود ایستود و به افطر ایله در دیکه
 حتی بیدر ایله ایام شهر بون افطر ایله **قال و ما صام رسول الله صلعم شهر کالیا**
منذ قدم المدينة الا افطرا عابده رسول اکرم مدینه منوره کفله برون بون بیدر صام
 الا ماه رمضان بون صام اولور زرا افطرا بون صام اولور منی لازم ایستود و بوللا مده رسول
 اکرم توبه صام اولور بیدر ایستود ناقص صام اولور غنه جا وارده و دنی هر ای صومدر حالی
 مستحب اولور غنی اشعار در جمع اولور صوم ماه رمضان بک ایستود و فطر اولور رسول اکرم
 ایستود و توبه طهور کرده و صام اولور بیدر ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 قد و ندر مکره بون مستحب ایستود و اول افطرا حدیث ایستود و صوم صوم ایستود و بون
الحديث الثاني حدثنا علي بن حجر حاهله دیکه و جمیع کونیندر حدیثنا ایستود
حميد الطويل عن ابن عباس **قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم** قال **كان يصوم من الشهر**
 من بعضه حتى ترى نوح جمع و بافشاء تحته ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود

نقول انما الصوم البصره مشناه
 و تحاشا به الی غایب صوم منی و منی
 جازد و زور

اوله

و ایستود

صوم منی و منی بکرم و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 و ان ناصبه و لا یزید فی صومه و منی بکرم و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 ان لا یزید ان یصوم منه بعضه بکرم و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 تطوعند نوال افطرا بکرم و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 ایستود بکرم و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 بکرم و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
و كنت خطبا عام رسول الله **قال ان تراه من الليل مصليا الا ان تراه مصليا و لا تانا**
الا رائيه نایا دوس رسول اکرم ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 کور و ایستود حالی کجه دنی رسول اکرم صوم و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 بلکه هر غنیه اولور ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 صوم و توبان کجه دنی مختلف ایستود و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 ایستود و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 وسط ایستود و کای ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 ایستود و توبان ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 صلی الله علیه وسلم قال **كان يصوم حتى يقول** ميرك بکرم و توبون ایله در و توبان
 فوقه ایله منی بک صوم اولدی منی جازد بقول القائل تعذر نزهت جاز عند نزهت عاب حدیثه
 و يصوم حتى يقول القائل لا والله لا يفطر و يفطر حتى يقول القائل لا يصوم لقطعه و اولی
 و به اضر تا باید زور و توبه بیهوشی بقول نکی یعنی ایله در و توبه **قد صام و يفطر حتى يقول**
قد افطر یعنی غنایا بدین شقی دیکه عابده رسول اکرم صیام تطوعند رسول اکرم نج دیکه
 رسول اکرم صیام توبه ایستود و به صیام اولور ایستدی منی بکرم و توبان زور و توبان ایله در دیکه
 ایام شهر بون صام اولور صوم و توبه ایستود و ایستود ایستود و به افطر ایله در دیکه
 حتی بیدر ایله ایام شهر بون افطر ایله **قال و ما صام رسول الله صلعم شهر کالیا**
منذ قدم المدينة الا افطرا عابده رسول اکرم مدینه منوره کفله برون بون بیدر صام
 الا ماه رمضان بون صام اولور زرا افطرا بون صام اولور منی لازم ایستود و بوللا مده رسول
 اکرم توبه صام اولور بیدر ایستود ناقص صام اولور غنه جا وارده و دنی هر ای صومدر حالی
 مستحب اولور غنی اشعار در جمع اولور صوم ماه رمضان بک ایستود و فطر اولور رسول اکرم
 ایستود و توبه طهور کرده و صام اولور بیدر ایستود و ایستود و ایستود و ایستود
 قد و ندر مکره بون مستحب ایستود و اول افطرا حدیث ایستود و صوم صوم ایستود و بون
الحديث الثاني حدثنا علي بن حجر حاهله دیکه و جمیع کونیندر حدیثنا ایستود
حميد الطويل عن ابن عباس **قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم** قال **كان يصوم من الشهر**
 من بعضه حتى ترى نوح جمع و بافشاء تحته ایستود و ایستود و ایستود و ایستود و ایستود

342

کوه نور و حوض مبارک زین آفتاب و خورشید با بدنه شیشه زنی در برابر دید که زکده کوه و ت و فایده
کت در بر جمعی عایش و عایش کلوز و او زرنه با بدنه کوه بر سره عایش و عایش بر لوتی راننده
و اما علی بن ابی طالب و اولاد که مراد بر زهره در زین جبهه در بر و اینده قاتل کت از قیامه النبی
فی جوف البیت عند البیت انا علی بن ابی طالب و اینده که بنی اول که قرآن او فو فی کوفتی
ایشید بریم هریم او زرنه اولدیم حاله بقصه رسول که کت کت قرآن او فو فی کوفتی
و اولد علم الحدیب السادس حدیث محمد بن غیلان حدیث ابو داود و اخرنا شریفه
من ما و یه بی و ت فافه و اولد هملکه تشدید در محبت عبد الله بن مفضل
تشدید در بقول ابی بنی سلم علی ناقیه یوم الفتح و یوم یوم انا فتحنا کفنا
ببقولک ما تقدم من نیک و ما تا نورا و حج تشدید بر لیه ترجیح در ما خود در
و مفسده مد اشاع معنی یعنی وید بر عبد الله بن مفضل انتم دید که رسول که
کوفی کوردوم ناقه سوار اولدنی حاله سوره فخره مقدار مذکور قرآه ایدر یه قرآه
و بنا به نظم کرمی کورل ایدوب کلمه بعد کلمه زین اندر محمله که مقصود نوز فخری آخونه در قرآه
اندر یک لانه که بر رو ایدیه و اولد و زینوا القرآن با مومکم حدیث صحیح روید
تحسین ادا اولدغه موافقه فی قرآه عظیم زینت و حسنی کورل ادا ایلد ایلد ایلد ایلد
شیئی عظیمه و کلمه القرآن حسن الصوت حدیثی مناهد کور مودر در سنجین حاجد روایت
ایدر که اذن الله شیئی کافیه یعنی حسن الصوت یعنی القرآن مجرب اذن الله
اذن دالک فحمله استماع منسوخ و در فضیله رسول جملد قرآن قرآه ایدر قرآن زین

استماع ایدر کلمی بر سینه استماع غدر و اولد که بر کعبه ابو موسی الاشراف قرآن تلاوته
رسول اکرم کلوز بر آیدر در استماع ایدر سکه وید که با اباموسی سنی قرآن او فو فی کت استماع
انتم ابو موسی دیدر که با رسول اکرم سینه استماع اندر کت بر سینه قرآن او فو فی کت استماع
در رسول اکرم ابو موسی خنده لغد و قیامه غار امن بر امیرال دود وید بود بر لوتی ابو موسی
حرفه او از زین یه و آراعه او کت بر لوتی لفظ ال مقف اولور و خورده او کت بر لوتی او فو فی کت
نفس اولدنی بجایه شهر در زین صامه و یه ایدر کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
انکه ادا اندر کت بر کون متوالی اکل شرع جماعت بر سینه ایدر حضرت سلیمان شوره کلمه
ایدر ایدر که اطراف کت ف و جبال و اجام و بیابانه نادیدر کور و کور و کور و کور و کور و کور
مجلس عطا عقدا یه جملد اول کلمه جمله حافظ اولد بر یه کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
ایدر کت
کلمه و مخدرات در خیمه خاتین جمیع دلو بر حضرت اودی نقطه بر کار کبی دارا مارا ارجا
آیدر اول حضرت امیرتالی یه محدثان کت شروع اندر کت یه کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
صوت کون چاک و جانبدین حضرت جان کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
اولد حق مکات و جزایی ذکر ایدر و یه کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
جایه بر سینه و دواع ایدر کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
کند و فخری موش اولد بر یه ایدر ساری نانه نقل ایدر کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
من لم یمن بالقرآن و یوارد اولد یعنی بر کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت

که تک آید و اولاده در بیج شدید کرده و ظاهر شد بدو و افع و اولاده و در ضمن خود
عظیم اولاده و به شرح او در غایبیه بود و الله اعلم بالحدث **الرابع حدیث محمد بن**
عبدالله حدیث ابو محمد حدیث ابو النور حدیث ابن عباس قال اخذ
رسول الله صلی الله علیه و آله لاقضی مقادیر ما خوذ در موت منتهی قضی بیه در احوال
بیکرینه و قاتل است پس معامله قضی نمود در آن مشرف بود اولاده در احوال موت
ایضا سیر اولاده از هر دی که قضا کرد مالی بر شیک منقطع او بود و تمام اولاده **فاحضنها**
احضاد ما خوذ در حقیقت احوال منتهی که بعضی جاهلند که در فساد خود کسوف کرده
فوجان و فارسیدان و غیر اینها **احضاد** فوجان که در احوال موت
اولاده و فوجان **بینه فانت فی ابن بینه و ما انت بعض شجره فصاویح**
صنوبر ما خوذ در فساد است **ام امین** که رسول الله صلی الله علیه و آله در احوال موت
انفال عمر بن ابی بکر حدیث بی تروج بود و فلان را اید و کینه و خلاصه در تروج
انفال ابی بکر حدیث رسول الله صلی الله علیه و آله در تروج بود
بیرت مقدار رسول الله صلی الله علیه و آله در تروج بود و غیر حاجی
سید و بقره و فانت نانی ام امین صبحه و فریاد و فریاد صبحه که با بینه **فقال**
محمد بن مسلم حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس
قال ایما را اید رسول الله صلی الله علیه و آله رسول الله صلی الله علیه و آله
موت ام امینه در عهد رسول الله صلی الله علیه و آله در عهد رسول الله صلی الله علیه و آله

اولاده و فریاد و فریاد **ام امینی** حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس
صوت ابی فریاد و کجاست که در آنجا طریقه و بیدار **ام امین** حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس
فقال انت اراک عمره که بجهت منتهی حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس
ام امین مطلقا با کجا بود در جزع و فریاد و فریاد **ام امین** مطلقا با کجا بود در جزع و فریاد
سن بنی بلادن منع ابی بکر حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس
قال **ام امینی** رسول الله صلی الله علیه و آله که یا ام امین ان جزع و عدم سیر طریقه اعلام
و بی خبر است و در آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
کجا به راجع اولاده و در آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
قطرات اشک خورشید نانی که از آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
احضاد و کله و بینه منتهی و عدم و در آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
فی قلوب عباد الله صلی الله علیه و آله من عباده الرحمان لفظی باده و کینه و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
بنده لریک و بینه و در آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
مذکور عاریت مابلی رسول الله صلی الله علیه و آله علی بیت قطره و غایبیه و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
رسول الله صلی الله علیه و آله در آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
سارک صفالدرینه با بشور را اید و در آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
الرمیه تاسف محمد افرا اید بلکه در آنجا و میساح منقول است که در آنجا و بی خبر است و در آنجا و بی خبر است
احضاد منتهی و القلب بخون و لا نقول الاما رضی و ابی ابراهیم حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس حدیث ابن عباس

دیده که عاقل کلام مذکور در هر مادی رسول که ملک فاشک شوقی و خوالک با ملک است
بدر و در تمامه بید فیه دارد که رسول که فرشتی مهوری کند و فنی چون آنجا و تیر
بلکه زوجه بر ملک عاقله خاطر از چون اختیار شد که و الا اکثر یا کند در خاک خشک از زنده
عاد و کرا بید و حضرت علی بر کون خال از زنده با بوز که بوز ای رسول که آنی حال از زنده
مدح و ستایش از زنده اگا اوز را و بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
ابو الحسن کشته بزند زاده نمون او را بید و ظاهر بود که رسول که علی به بوز را و بوز
اندکی بجز بدینی تر از ایضا اندکی ایچ و کله و بوز علی خال از زنده بامقله قسای اذلال
دیده حیاده ایکن اصله زده و توانع اندکی ایچ در کله از من تواضع الله محمد
سید لا و ابن الا عربین حضرت مبارک الله به علی خاکه زلف با بوز و از زنده اول
عبار از اله و کتبه مزوره الیه کتبه ایله ابن ماجه ابن عمیر بقیده مشاهیر و فخره ایچ
آنکه کلان جماع رسول الله صلاه و ماشوه کیف جماع ضامه بیک که بریده حاکم بوز
با بوز ابو بکر در دوش یکدیگر و تجار ابن عمر بن عبد بنده بخرج اند که رسول که بریده بوز
با بوز مبارک بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
ادیم در که ای حرمایع ای بوز ایچ عاقله بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
بیر خانه نیم خانه و کله رسول که فرشتی که در که بنایه پیش و او زنده رسول که
بسیار از من بوز و خانه زده و در بکا ایچ بوز ایچ بوز ایچ بوز ایچ بوز ایچ بوز
الدم ناکاه رسول که کله بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز

و آنکه براد ایچ حضرت ابی بنیم ابی التوزن و کوشدن طاعلو کی از ایدر احمد و در
الطیاسی ابن مسعود حدیثی بخرج اند که رسول که بریده بوز بوز بوز بوز بوز بوز
تا شتر امتش این بعضی صحابه بید بوز که با رسول ابی بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
دو شبهه بود بوز که مالی و ولدنا ایچ انا و ولدنا کرا ایستقل بخرج حجه تمام
زکما یسینی بوز دنیا بوز ایچ بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
زیادین عیسی که بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
محمد الباقی در قال محمد الباقی بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
و در در بوز احمد با بوز عاقله و خصیه ملاقی او که بر بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
سند و عاقله بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
عدیک بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
سوال او که بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
خانی بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
و در بوز اولی حالاتی ناشی **فالت من ادم مشوه کیف** عاقله بوز بوز بوز بوز بوز
بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز

زنده مانع دگر در کس و غفلت غلبه لاکمینه و شکی نماند به افکند و کلد شر الزنه
نوم و غفلت سبب و زک عبادت و طاقه با غفلت و در صحیح مسلم و در اول که فرائض الرجل و
فرائض للمرأة و فرائض للضيف و فرائض للشیخ یعنی اوج و چون که نماند در صحیح مسلم
اولی از مذکور و عادت ما هر مذکور است در سبب که باید که عبادت نماند اول در کس
یعنی در روز و در یکون باقیه در روز احتیاطا در جاکم عرض و با غیر شی سبب و فزاید
مانند باقی تقصایره در یومین فرج و روز و به ما باقی است اول فزاید نمانی اول ما ز اولی
و صلی الله علی محمد و آله و صحبه و سلم **باب بلجاء فی تراضع رسول الله صلی الله علیه و آله**
وضع الرجل بوضع در بر عینک غلبه شی اولی و وضع فزاید در بر و در جسد
آدم است پس تراضع نماند در شیخ ابن حجر در کتب تراضع صاحب کتب غلبه شیخ
صادق که در نه توان و در شیخ تراضع در هر شیخ نماند در شیخ ظاهر در و تبصره کند
فوتنه اول لاکمینه فضلی چون غلط در بر سبب تاج ده تراضع فروتنی و وضع شیخ
حالی تراضع در کس طاقه در مصنف باید که اوج در کتب اولی الاصل حدیثا
احمد بن منیع و سعید بن عبد الرحمن المحزومی و غیر واحد من شیخ قالوا انما نمانا
عینیة عن الزیری عن سعید بن عبد الله بن عیاش عن ابن عمر عن الخطاب رضی الله عنه قال
قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم جابر رواه عن ابن عباس انه سمع رسول الله صلی الله علیه و آله
سقت النبي صلی الله علیه و آله یقول لفضیل بن ابي اذی و فی نمانک به طراد ما خود در
و بیکرینه می مدح غلبه کذب بلع در تجا و ز منما اطردت فلانا در بر و در شیخ

فی صحیح مسلم کما اطردت النصارى عیسی بن مریم یعنی حضرت محمد و بیکرینه رسول الله
دیکه که بیکرینه مدح مخصوصه کذب و حدیث تجا و ز منما اطردت النصارى عیسی بن مریم مدح
و حدی تجا و ز منما اطردت النصارى عیسی بن مریم مدح کذب و حدی تجا و ز منما اطردت النصارى
عیسی بن مریم مدح کذب و حدی تجا و ز منما اطردت النصارى عیسی بن مریم مدح کذب و حدی
و واقع اولین منما به توصیف اعدا نمانی ابن حجری و بیکرینه بیشتر است و اول
بیشتر وقوع لازم کلمه در اثر اجتماع اعدا که بیکرینه رسول الله صلی الله علیه و آله
مقتضه اعدا نمانی شیخی اعدا نمانی اوله بلکه سبب ظاهر ظاهر که مواد نمانی حدیثه
واقع اوله و فزاید که ما و بیکرینه نمانی رسول الله صلی الله علیه و آله کذب
استیدان است رسول الله صلی الله علیه و آله نمانی اعدا نمانی اوله کذب کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
مانی خوف است که بلکه غیر بلجاء معاد کذب اعدا نمانی اوله کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
بسی رسول الله صلی الله علیه و آله نمانی اعدا نمانی اوله کذب کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
تجا و ز منما کذب نمانی اعدا نمانی اوله کذب کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
تجا و ز منما کذب نمانی اعدا نمانی اوله کذب کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
الثبت اعدا نمانی اعدا نمانی اوله کذب کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
عدوله عیسی مقام الوعدیه زیا و تبعد و نمانی اعدا نمانی اوله کذب کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
توصیف اعدا نمانی اعدا نمانی اوله کذب کذب رسول الله صلی الله علیه و آله
اولا بشری الله و ابن الله قیلید لیر انما انا عبد الله بعض شیخه و عبد الله بعضه

ط
رادر
موسی
منهج

تو نظیر آنچه که در کلام یوم شنبه و یوم فریفته و التفرغ علی حصار محظوم بحال من لیس تحت الحاف
من لیس فریفته و غیره خبر بود از این اکی قبله که سبب حضرت هر دو منتهی اولین
ایده بوده داخل اولد بود و الله اعلم احد ثب الرابع حدیثنا و اصل بن عبد الله علی بن
حدیثنا محمد بن فضیل عن ابی العباس عن ابن بابویه قال قال النبی صلی الله علیه و آله من
أشیر و الباطن بهمة کسری و ما تک تخفی فیلس ایح باعندن و قورون ما عندن
بل خود مطلقا باعندن باید قلر انک تا بنی در السنه بین مهندک فتحی و نوک کسری
خارجی که فتحی طول کند در رایجی غیر اولین زنده بسخ الطعام و فرخ در کسری
اولی سحریه یعنی اول کرم آریه نمک و رایجی غیر اولین اما له به عده او کوراید و کمال
اجابید را بد و اقد کات درع وال مهندک کسریه زده دیکر زنده و ما بنی جازد
کند البص شکره کات واقع اولد حسی جوهری نقل آنکه زرع الحدید مؤثر و درع
مذکور در و شنبه دیدید که زرع الحدید تا به شنبه در عده آید و درع الحکامه شنبه در
عند یهودی که اسم کسری ابی التیم در شنبه کسری و ما مهندک سکونیه بنی ظفرون که
ظا و عده و فانک فتحی کسریه اولین بیرون در بنی رسول اگر مکسریه بی شنبه را آید که یهودی
یا نده من موضع شنبه بخاری با صمد ران حاجه و طر بر و اتیل و کوره و نور صاع
مقابل سنده من وضع شمس آید دیو واقع اولد مشخصه با سنده و شای سنده کسری صاع
طعام مقابل سنده اولین جزو رواتی بلز و رواتی با بنی شنبه و کسری اولین کسری
اولا یکدی صاع اخذ آید و یوده اده صاعی آنک اولد کسری کسری کسری کسری کسری

منور او نور صاعه ناقص اولد کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
ابن سبب طریقه ازین طعام نور کسری برین را آید دیو کسری کسری کسری کسری کسری کسری
عاجه شنبه رسول کرم یهودی و عده بله شنبه آید دیو واقع اولد ان کسری کسری کسری
عبد الواحد طریقه عابره و عده لر بر شنبه دیو کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
قی کمال شنبه کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
شی بوشه یعنی اولد زنده و کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
اقصیه بویه زده کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
ایله و حتی بن رموه سنده شنبه روایت آنکه کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
و الله اعلم علما دیدید که رسول کرم کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
عدل یور قاریک حکمی بود که اهل ذمه لیه طهارا اولد فی بن یا خود اولد
صحا یک کسری و طهارا کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
طلب آنک کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
یهودی لیه معامله فی شنبه بلز کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
و دل لیه کسری اولد رقی درع انیمه کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
در وقت شنبه کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
عصا امور زنبویه شنبه فیلندن اولد کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
اولین ظاهر در حواله علم الحدیث الخامس حدیثنا محمد بن عبد الله کسری کسری کسری کسری

و بعضی زیاده حاجت روا کرده است یا آنکه متعلق به بعضی بیگانه است و بعضی با کسی
 مستدین باشد و آری که درین مورد رسول کرده و عرض بدید آید فَتَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 اگر کسی کذب را با طاعت شکر کند و در آنکه از بندگی تمام بدید با خود رسول اگر کسی
 و آنکه رسول کرده مشول و اولاد آید وَيُغْلِبْهُمْ فَيُغْلِبْهُمْ مِيرًا بدید که در فتح صحیح است
 ضمیمه صراط اولی است که اول روزی جوهری دید که قوت غلبت ظانان است
 و لا تغلبت فانه لغت زردیه و بعضی تاج ده الا اشغال لغت زردیه و بدید
 با یک فتحه ثانی در اول لایم اول روزی که ضمیمه روایت بدید فی باب اولی لغت زردیه
 دید که جلالی در کله ز بعضی شرح لغت زردیه لکفر من ان لاریه دید بعضی
 بما الصلوات و بعضه بما الصلوات اولی که ما صدیه یا موهله در حال رسول
 آنکه درین دنیا ربه صالح اولی است مشول آید و الا فَتَغْلِبْهُمْ اولی
 نمیشود فی زین معطوف در بعضی الْأُمَّةَ بعد از زین و عامک خاص از زین عطفی
 من سئلینهم عن کلمه من ما صلوات اولی مانیک یا بدید و اخبار هم غرض که در اول
 من التهم او زین معطوف و ظاهر اولی معنی من صا اولی اخبار الی ما صلوات
 اولی در باند زین یعنی هم با اجاره متعلق در حال معارض رسول اگر طمأنه و اولی صالح
 اولی شیهه آنکه مشول آید که شی ما لحدن مراد آنکه رسول اگر در آنکه
 و رسول اگر ملک آنکه لایق اولی شیهه خبر و بدید و قول لِيُبَلِّغَ لَكُمْ صِلَى الْأَمْرِ
 لام ثانیه مکه و در در که تبلیغ درن ما خود در ان بِمَنْزِلِ اللَّهِ است

حتماً فاحش لغت زردیه
 اولی لغت زردیه
 مسلم

ناعلی و العباب ضمیمه منوی در معنی رسول اگر ملک عالم بدید بود نوان که لایق
 مشال دینیه برین قول آید رسول اگر ملک لایق اولی اخبار و تعلیم مذکور است
 حاضر تا مجلس اولی لایق امر آید که هر که در مجلس استفاده آید کوز در نوان
 غایب لایق تعلیم تبلیغ آید نیز بعضی نسخه در من است هم من و اولی که
 مشول صا اولی است هم بِمَنْزِلِ اللَّهِ تعلیم زین در نوان مجلس حاضر اولی صالح
 اولی است که هر بی رسول اگر موهوبه رسول اگر ملک کوز در نوان
 استعار آید و بعد برین لایق اولی خبر در روز و نور بر لایق منیا استوار آید
 بونسخه که کوز نور بر حاجت در عرض آنکه اولی رسول اگر ملک حاجتی کوز
 آید آید یک اولی نسخه اولی به معنی نسخه کوز نور بر حاجت کوز
 عرض آید بر آید یک اولی نسخه اولی به معنی نسخه کوز نور بر حاجت کوز
 و درین مستفیدان بعد از نسخه و با حدیثه بنیایه تعالی و وجه شرح
 ملاحظه آنکه و اندرون وَالْبَلَوَاتُ حَاجَةٌ حَاجَةٌ لایق است بطبیع ابلاغها و در
 امر آنکه نیز که مشافهه حاجت کوز نسخه قلور لایق کوز که ن و بعد آید و با
 کبی ضعف که حاجت کوز کوز و کلور و فقه قادر و کلور در سیر آنکه حاجت کوز و اولی
 خصوصه تکامل آید نیز فانه خبر دَرَمِنْ أُمَّةٍ سَلَطْنَا مَادِحًا قدر و ملک
 من لَا يَسْتَطِيعُ ابْلَاغُهَا فیه قَدَمِيَّةٌ یوم القیمه در لایق نسخه حاجت کوز
 اولی کوز حاجتی سلطه عرض ابلاغ ایضا بنی و کوز اولی کوز کوز کوز

که حاجت کوز
 عبد نور مسلم

کوفه مرطاب از زنده ثابت است و بجز آنکه اقدام اول مؤمنان سلامتی است و در روز اول
 قدم که مصالح مسفا چون دینار است که آفریده اول قدم که بر و قاصطی موضع خود
 ثابت است و بعد از آن خود مقام بجای زمان عوض عماله مظهر الطایفه اولی است و بعد
 تلاش و زور که در آنجا بجهت رسیدن در غنیمت **اولی** رسول که مکه است
 معالیه به شانه در پی رسول که مکه بود و بعد از آنکه حجاج دینیه و رسول که لایقی است
 و افاده در غیر کلام و بجز آنکه آمدن و بجز آنکه آمدن و بجز آنکه آمدن
 مزبور در غیر بعضی از مساجد و در غیر بعضی از مساجد و در غیر بعضی از مساجد
 مزبور به نسبت علم حکمت و اولی است و اولی است و اولی است
 فرد در احوال مزبور در غیر کلامی قبول آنرا و در غیر کلامی قبول آنرا
 متعلق اولین بی فایده کلام اولی است و اولی است و اولی است
 فحی و اولی است و اولی است و اولی است و اولی است
 در آید اصله در کفیه قونانی دید که در روز اولی است و اولی است
 و آنرا اصل اصحاب رسول که مکه بود و در مسافه و مسافه و مسافه
 مقدم داخل اولی است و اولی است و اولی است و اولی است
 منافع و علی طایب اولی است و اولی است و اولی است و اولی است
 ذاک فحیله اصله علم و ذوق مستد که زکیده داد و فارسیه چاشنی در روز
 مذوق و طایفه در بنی مستوفی اولی است و اولی است و اولی است

اولی است و مستوفی اولی است و اولی است و اولی است
 دیک اولی است و اولی است و اولی است و اولی است
 و طعام شراب بنی مستوفی اولی است و اولی است
 لکن بنی طایفه بنی مستوفی اولی است و اولی است
 شیخ و شیخ بنی مستوفی اولی است و اولی است
 اندک علم بنی مستوفی اولی است و اولی است
 کار و بنی مستوفی اولی است و اولی است
 مشغول و متواضع اولی است و اولی است
 تقدیر و اولی است و اولی است و اولی است
 دال مملکه اولی است و اولی است و اولی است
 کلام و اولی است و اولی است و اولی است
 مراد و اولی است و اولی است و اولی است
 علی به راجع در بنی مستوفی اولی است و اولی است
 الرک و اولی است و اولی است و اولی است
 قال علی کان رسول الله صلی الله علیه و سلم یخرجون خادجه و زوجه و ابی طالب
 مشغول و متواضع اولی است و اولی است و اولی است
 الا فیما بینهم یا یکفیل و اولی است و اولی است و اولی است

این کتاب در حدیث است که علم و ادب است
 مستوفی اولی است و اولی است

حمید

ناسد سوال ایدر آید مظلوم ظلم و تقوی و اقرار و ایش ایضاً انکار **ذکر**
سنگ تشدید بحسبند ماخوذ در حشمت نسبت با حق است حکم منتهی **الذکر**
در اول ارم خود زانده حسن اول تشنگ حشمت حکم ایدر بحسب ان **ذکر**
ایدر آید حشمتی دلیل عقلی ایدر آید ایدر آید **ذکر** با یک تشدید بلین
ماخوذ در حشمتی **الفتیح** و **توبیه** مانک تشدید توبیه با جمعی ایدر آید
ماخوذ در ضیف انگ متشبعی خود زانده قبیح اول تشنگ حشمتی حکم ایدر آید
یا و ضیفی عباد ایدر آید حشمتی و حشمتی کتم و خفا ایدر آید
بهر و ایدر آید ایدر آید بعضی خود توبیه با خود توبیه و ایدر آید که توبیه
منار لری که در **تتمید** **الامر** فضیله و ایدر آید متد و کفر بیدر توبیه
لقد ریزه غیر مختلف **ذکر** ما قبل کفر کیدر حکمده در توبیه رسول ارم ایدر آید
اول ایدر مختلف و کل ایدر معاصی رسول ارم کما جمیع افعال اوقالی بانیه ایدر آید
امور مخالفه و افعال متعارفه و افعال متناقضه ایدر صدور ایدر آید ایدر آید
احوال اعتدال عقلی و حشمتی ناشی از توحی اولیکه ظاهر سیامت عطف
و نصیب ما قبله موقوف و ایدر آید ایدر آید کن ایدر آید رسول ارم ایدر آید
منفک اولیوب و ما قبله مذکور اول صفات کما جمیع مویکای غیر متحصن ایدر آید
قطع اولیکه توبیه باشد **ذکر** **لا یفعل** اکثر صحیح و عطف بر ایدر آید
عین معین سکونی و فایده تشدید در مخالفت **ان یفعلوا** یعنی رسول ارم ایدر آید

مصالحت غافل اولیوب تشکر و ارشاد و توضیح و عطف و غافل اولیکه ایدر آید
مصلحت ایدر آید غافل اولیکه ایدر آید غافل ناشی **ذکر** ایدر آید غافل
ماخوذ در سگمت و بوز غفلت متشبعی یعنی غافل سگمت ایدر آید غافل
ایستادگی امور دنیوی و دنیوی که مخصوصه ارشاد و تشکر ایدر آید غافل
تا امور ریزه مجید و سعی اولیکه ایدر آید و محاسبه ایدر آید **ذکر** ایدر آید
فحیده عده و تشبیه معنی ایدر آید رسول ارم سبب حاضری ایدر آید
و ایدر آید ایدر آید دلیل مبنای ایدر آید با خود جمیع عباد ایدر آید
رسول ارم ایدر آید نام ایدر آید **ذکر** ایدر آید ایدر آید ایدر آید
ضبط اولیکه بصورت ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید
عاطفه ایدر آید ایدر آید **ذکر** ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید
الذین یلونه **ذکر** ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید
رضیله سید ایدر آید یعنی رسول ارم ایدر آید ایدر آید ایدر آید
سعی ایدر آید ایدر آید **ذکر** ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید
یعنی رسول ارم ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید
احسنهم **ذکر** ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید
و ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید ایدر آید
موازرة و زبردن ماخوذ در سگمت یعنی با خود زبردن و تشبیه تحمل ایدر آید

اید

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي الرِّهَيْمِ الْعَطَّارُ قَالَ سَمِعْتُ يُوَظَّافَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ
 سَبَّحَ فَحَى دَلَامَكَ كَحَقِيقَتِهِ وَرَأَى فِي حَجْرٍ تَوْرَةً فِيهَا صَحَابِيٌّ مِنْ قَوْمِ دَرِيَّةٍ وَعَلَى نَفْسِهِ
 أَنَّهُ تَجَارِي مَجْتَبِي أَنْبَاءِ ابْنِ تَمِيمٍ لَكِنْ حَدِيثُكَ رَجِيحًا أَوْلَى مِنْهُ دَلَالَةُ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ
 صَاحِبِ نَعِيبِ يُوَظَّافَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ الصَّحَابِيُّ وَذَكَرَهُ التَّجَارِيُّ وَالْمَجْهُورِيُّ فِي الصَّحاحِ
 وَمِنْ حَوَالِيهِ مَجْتَبِي وَقَالَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ لَيْسَ بِمُتَّجِبٍ لَيْسَ كَمَا قَالَ دَبِيرٌ قَالَ يُوَظَّافَ
 عَبْدُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِئْسَ مَا تَقَدَّرَ فِي نَفْسِهِ حَارِ مَهْلِكٌ كَسَمِيحٍ لَعْنَةُ زَكْرِيَّا
 وَفَارِسِيَّةٍ أَخُوهُ فِي بَيْتِ مَسْحٍ عَلَى رَأْسِي سِنِي يَحْيَى بْنِ أَبِي الرِّهَيْمِ وَبَدَلَهُ يُوَظَّافَ
 سَلَامِي أَسْتَدِيمُ وَبَدَلَهُ رَسُولُ كَرِيمٍ كَمَا وَاسْتَبَدَّ بِسَمِيحٍ تَسْمِيحِيَّةً وَفِي حَوَالِيهِ وَتَوَرَّطَ وَبَدَلَهُ
 إِلَيْهِ بِأَسْمَى صِيَادِي طَبْرَانِي وَدَعَا بِلَاكِهِ لَقَطِي زَادَهُ أَبُو حَنِيفَةَ رَسُولُ كَرِيمٍ
 تَوَاضَعِي وَصَحَابِيَّةً دَلَامَكَ حَسَنٌ خَلْفِي بِيَا وَارْدُ زَادَهُ أَعْلَمُ الْحَدِيثَ **الْحَادِي عَشَرَ**
 حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنصُورٍ حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ أَنَّنَا الرَّبِيعُ بْنُ مَسْعُودٍ حَدَّثَنَا زَيْدُ الرَّقَائِي
 رَاهِمَةً نَكْفِي وَفَانِكَ خَفِيضِيَّةً وَرَحْنُ ابْنِ نَالِكٍ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 حَجَّ عَلَى رَجُلٍ رَأَى فِي حَجْرٍ وَحَارِ مَهْلِكٌ سَلْمُونِيَّةً قَبْلَ أَنْ يَكْبُرَ دَوَّهٌ سَمْرٌ وَبِلُورِيَّةٍ
 رَأَى فِي حَجْرٍ زَادَهُ مَشْدُوكٌ بَدَلَهُ وَزَكْرِيَّا لَكِي وَفَارِسِيَّةً كَسَمِيحٍ بَدَلَهُ وَبِلُورِيَّةٍ قَطِيفَةٌ
 جَزَائِلُهُ رَجُلٌ أَوْزُرُهُ مَطْوُونٌ كُنَّا نَزِي نَوَكْفِي وَرَأَى فِي حَجْرٍ نَقْلٌ مَشْدُوكٌ مَشْدُوكٌ
 أَرْبَعَةٌ زَادَهُ لَعْنَةُ ابْنِ رَسُولِ كَرِيمٍ لَكِي سَمْرٌ وَزَادَهُ حَجْرٌ كَسَمِيحٍ كَرِيمٌ وَزَادَهُ
 قَطِيفَةٌ وَفِي أَوَّلِهَا وَوَرَبُّهُ نَوَكْفِي بَدَلَهُ سَمْرٌ وَزَادَهُ حَجْرٌ كَسَمِيحٍ كَرِيمٌ وَزَادَهُ

نسبة الى فخر بن قيس بن
 ثعلبة كذا في اللب
 م

اولها قطيفة نك ساجي دورت درم ايد مخرجي اوليكه بوحديث لانا ايد كقطيفة مزبور
 قيمتي دورت درم اوله واولان باج ان من روايت اوليان الانشادي ارتوه در اسم
 لفظي دلالت ايد كقطيفة مزبور نك قيمتي دورت درم ايد اوليكه لكن حديث اوله لا جزم
 حديث ايد اولان ظن تخمينه مشكوكه ودر بعض حديثين مسمي نك كبر كبره واقعه متدوره وگلدر
 زيرا علم رسول كرم بيزه حج ايد ديونفاق ايد بيزه حج ايد كبره لفظي كبره لفظي كبره لفظي
 دملو فاندلم وفتقد مشتا روايت اوليكه زيرا رويه رويه بصيريه اوليكه ايد موقوله متدوره
فَلَا تَمُوتُ بِمِرْهَا حَلَّتْهُ قَالِمُ لَيْسَ بِحَجَّةٍ لَا تَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَأْتِيهَا فَتُفْصِلُهُ اسْتَوَا
 زكيد دورت درم طوعن ميعكرد وچاره مجرور راجعه الينا حاله ويا خود با بقديه بخوندي لكن
 بطبي بديك استوا لفظي با ابيه متدور اوله بل لانا ايد متدور اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 وبعين افعاله قادره وانه مذكور متوش مساو بيزه ويا لينا كبره مزبور در لسيك لفظي
 بالمكان دن خود ذكره مكانه قائم اوله مشا واصلده لبيت على خذ منك اليك ايد
 الباب مشا يار نيك اجابكده وتمام عودت كده قائم ام اماندن صكرد بديكده
 شمره ويا نيك معنار اولان ايد ذكر اوليكه حامل معنار كبره رسول كرم راجعه سوار اوله
 راجعه رسول كرم بطبي اوله في حاله مستوي اوله لسيك حج لا تامة فيها ولا يار لفظي
 نكلم ايد قيمتي كره بعد حوري يار سبب اجابكده مسمي دن ويا دن عار لولا حج
 ايد واوله علم الحديث كشاف في عشر حديثنا اشج بن منصور حدنا عبد الرزاق
 معر عن ثابت البناني ما بوجهه نك قيمته درم واوله لانا ايد مسمي دن يار نيك ايد

كذا قاله ميرزا مسیح

قاله الطيبي

استوز راجعه ملبسته به نقد زنده
 م

بسی بر با هم را که یک خفته
دارد اولاً حاجت
شرفی نازد
خفتی

کتاب اختلافی او نقله بر مقام مانگ سینه تصدیق و تصدیق کما یفهم من حدیث
الحی علی الاصل حدیثنا عباس بن محمد الدوری حدیثنا عبد الله بن زید المعزی
مسلم القرآن مشک در حدیثنا ابی بن محمد بن ابی عثمان الولید بن ابی الولید عن
سلمان بن خباب عن خباب بن زید بن ثابت قال دخلت فوجدت رجلاً قد لفظ بقر
او حدیث او زید و انچه اطلاق او نوز کند و تصدیق معودی یوقدر علی زید بن ثابت قالوا
له حدیثنا احادیث رسول الله صلی الله علیه و سلم فی خبره و سید که درم زید بن
بهر از کس که از کتب و سید که بفرمود رسول اکرم خبر برین نه خبر حیات ایدیم گو رسول اکرم
جمع افعال احوال احوالند سوال بید کوزح ابن نه بحسب کما بیان کرد در بعضی
احوالند سوال بید کوزحانی کت جاره زید سید که بن رسول اکرم قشوی ایدیم و اندک
بعض احوالند که کس مطلق بوقولی زید که رسول اکرم میاورد انصا صوری اشاره در
والصا معنوی اشاره اید و سید که **فان اذا نزل علیه الوحي نبت اقله**
یس بمسایه سی اولی تو می ایله عاده کریمه نبی اید که کند و زید و حی نازل اوله و بجا
آدم کو ندر در حای غر زید بن دخی کما بینه دارد نازل اول و حی اندکون ایدیم
فکنا اذا ذکرنا الدنيا ذکرنا ممنا مجلس شریف بید بر سر عیال ایدیم و نازل
رسول اکرم میزیم انچه امور دنیا بی سوگر اید دنیا ذکر ندر مراد دنیا مدحی در که
الدینا مرزغه الاخرة منصفوا و زید دنیا مدح و نفع الاوی باجو و دنیا مدحی در چند
امور دنیا متعلق مشا و در که جهاد و آت جنگ استماعی اذا ذکرنا الاخرة ذکرنا

بسی در اول کتب خبر زید بن زینب
قال ما اذا احدکم زید بیدر که

مقتدا و امور آخره و سید که نیم ایله سید که سید که سید که سید که سید که
ایدر اید و اذا ذکر الطعام فکرمنا طعامه منق منق نور منکره انک شاکها ما کنایه
مضری و آداب اکل کبی نیم ایله سید که سید که سید که سید که سید که
دفعه روایت کرد **من احدکم جملة من خبره و سید که سید که سید که سید که سید که**
صلی الله علیه و سلم بنی مذکور اول امور که میری بن سید رسول اکرم در آید برم و
بر سید که سید که سید که سید که سید که سید که سید که سید که سید که سید که
مناشره و خاطر انی تا یفت و قلبی سید که سید که سید که سید که سید که سید که
ظلمه دارد و اول علم الحدیث **حدیثنا ابی بن موسی حدیثنا ابی بن کبر**
عن محمد بن ابی عن زید بن ابی زیاد عن محمد بن کبیر عن قریظه زید که بید
میزدن قبله مورف در عن عمر بن ابی اسول معتد در بیانک حدیثه ابع اوله
که که مهور یا بید کتاب تقریر و بیانک حدیثه ندر و لفظ خاص منق اللام کلذ غار ویم
کبی بلک فاسون فهم اولی ندر و اجوف زید اید که و الاغیاص من قریش اولاد
انیه بن محمد بن ابی اسول العاص و ابی اسول العاص و ابی اسول العاص **قال کان رسول الله**
علیه و سلم یقبل بوجهه و حدیثه علی ایز القوم میز که لفظ اشرف لفظ اول ذریه
اوله خبر ایا و ندر ایا و فی بوند زید و خبر ندر و اشرف ذریه اوله انما
بجایه دارد در زید و ندر زید در زید قلیله یا خود زید در زید بن ابی اسول
سید عمر بن ابی اسول که رسول اکرم مبارک بید و کلام بید و کما بید ندر برینه توجه اولان

محمد

بنی لطف کرم به نظر و نوازش هر سینه حکامه بدر آید و فواید مرادی فهم مهور در سینه
ایله کند و فایده این بدو در سینه سلیم در زینه ثابت است که ایله کریم رسول کریم صلی الله علیه و آله
سین مایله غمگین است که کن اشاره زیاده فانی است که از آن زیاده بد را به محتاج
ایچوندر زیر اینها قدردان ما نوسد در این دو وجه زوره سیا کفهم اولی جمع آن
راجع اولی زوره زراستی محمد زو مطلقا قومه ایچ اولی مخلصه **فکان** فایده سینه مایله
بقبل بوجه و حدیثه علی حتی ظننت انی غیر القوم عدون العامه سید که رسول کریم
دخی بوزینه و کلا میله انبال لطف ایله بر آید بقره بکا اقبال کن نانی من ظن ایلم من
خیری در رسول کرم عنده بنابه مقبول اولام در رسول کرم عمره زیاده در کرم
سینی دخی ثانیف ما نون ایله در بر عمره اولی تقریبا واقع اولی غندن
فونک سینی ایضا **یا رسول الله انما خیر و ابوبکر** پس فکله در سینه ما دیدیم ما
بنی خیرم بجه ایله بکرمی **فقال** ام ابوبکر رسول کرم جو ایله دید که ابوبکر در
فقلت **یا رسول الله انما خیر ام عمر** پس دیدیم ما رسول الله بنی خیرم و خیر
عمر جو ایله دید که خیرم فقلت **یا رسول الله انما خیر ام عثمان** پس دیدیم که رسول
بنی خیرم و عثمان می **فقال** عمر عثمان جو ایله دید که عثمان خیرم فقلت
رسول الله صلی الله علیه و آله **فصدقتی** دالک تحقیقیده یعنی چونکه رسول کریم صلی الله علیه و آله
سوال اندم بنم سوا که جوان صادق و کلام حق است و در بر سینی نفس لایم سولوب
کنند که ظرفی طوعه بر بعضی نسخه صدقنی بلا فایده واقع اولی که ظاهر اولی بود

زیرا مالک جو ایله فاشتم و در کلامه اگر چه خودتون تجویز اند تیر که ایضا لمانک
جوانی محدودی که خدمت یا خود عزت تقدیر زوره بسین و جبهه زوره فلو درت جواب
مقدار زوره معطوف زوره دردت دالک کسر لیه احییت منشا انی لم ان شالله
حاصل بود که رسول کرم در سوال تکراره بنام دردت جواب برید که سوال اولی
اولی دوم کاشکی سوال اولی میم زب را ظن ایلم شیک خلائی ظهور ایلم کنده حیا
اندم والله علم الحدیث الثالث **حدثنا قیس بن سید** حدثنا جعفر بن سلیمان
الضبی سادک فمقی ما بوجهه فکله ضمیمه بن سینه سینه عن ثابت عن ابن مالک
قال خدمت رسول الله صلی الله علیه و آله عشر سنین **فقال** لی اف عمه کنتی و فای
مشد و ملک فمقی کرمی موتون ایله موتون سیر جاز در قافی اف ماده سنده من اولی در
فانک فمقی دلمری هر سینه تون ایله موتون سینه که ایله اولی اولی در و عمره کنتی فای
دعوه نکره و فای فمقی وانی و انه عمه نکره فایله الضم منشا اسم فعل امر ایله که اف
اصله استغفار استکراه اولی زوره قلنامه طفلی و در تفخیر استغفار اولی سینه
که لکیر سینه استکراه و تفخیر و فمقی و فای فمقی اولی در بر سینه و فمقی فمقی فمقی
مساد و زوره الحسن البانی و سینه که اف ماده سنده و نور طوره و در زوره و ابن علی بر تیره
زیاده ایله و تجلیل از سینه و ابن عمر در سینه تمیز لغت استخراعی ممکن فیضی
بیر شاه در سینه اولی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی
ایچون در سینه ایله رسول کریم زوره ایلم فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی فمقی

انجک الیوم کمال انرا بدین روز منور بداراید و در حدیثی استفاده اولیوم که در اول
 خصوصاً این غایتی کل روز را برده نکرده و در وقت آخر روز او را بجز اول روز نگذرد
 و فائده ای است از این روز در حفظ و خدا کار خاطر نه عاریت الیوم این است که اولیوم **و کان**
رؤس الله صلی الله علیه و آله من احسن الناس خلقاً مگر در بعضی از کلمات خلقاً نیز میسر شده
 فیسئل در زیر آن معنی رسول اگر مکن معانی تدریس اخبار در بعضی رسول که همیشه خلق و وحی
 استند ناسک است و در این آیه فقهی بگوید من تیسبیه اقتضا اید که رسول که همیشه خلق
 نامه مشارک است که بعد از نبی که در دردی بگویند در این معنی **البلد کلا یبینه**
 بلد اید افضلیه مشارک اولیوم و کل روز برابر مراتب افضلیت متعدد و تفاوتی در اولیوم
 افضلیت مراتب در رتبه عالیه بیان اولیوم افضلیت مشارک و مرتبه فروری از اجزای
 اتم که مفارق اولیوم که در زمین اینجاست مگر در مرتبه مراتب متفاوتی در اولیوم
 مگر جمله سندن زیاده غنی اولیوم جاز در جمع اینها و مقادیر لفظ **کان** دوام و
 مستقیم بقدر اولیوم رسول که همیشه مذکور اید و موقوف و مسمی فاده اید در اولیوم
 اولیوم هر وقت و صفت هر روز اید موقوف اولیوم و وقت آخر روز هر روز رسول که
 مراتب افضلیت در رتبه عالیه بیان اولیوم و فاضلته و در بعضی از کلمات خلقاً
 فیسئل اولیوم با قبله از آن است که بعد از اولیوم که است **احسن خلق** و خلق هم
 اید من خلقی مستوفی در با قاعده مقرره که اعتدال فاضل و صفا و نفس و خود
 مستقیم در بعضی بر سر که حسن خلق حقیقی عدل است و ادای منصف و طایفه در

و **لا میت** سبک کرد و فنی جابز در **خز** آخا و محبت نک فنی در از سبب نک زیدیه نه حاج
 الله ده دست که **خز** اصله سیر دانه نک اسمی بید صکه ایک چلند نه با بقدر نور که اد
 اویز و جمانه نه **خز** بزرگ اید بگردن هو فوس فنی در **د** و **خز** بر امراد خالص **نقط**
و لا شایع نعیم بود تخمیس **کان** در ضمیر سبک مذکور که کل واحد اعتبار به رجوع این
من کف رسول الله صلی الله علیه و آله و در فنی از این بر که هرگزین خود بر بلکه هیچ شبیه
 باشد مگر رسول اگر مکن سار الیوم **بوتق** اولیوم بلکه رسول اگر مکن سار الیوم
 بوتق و لطیف اید و **لا شایع** هم اولیوم که در فنی اید **بوتق** ما خود در یک سبک سبک
 فو فنی و فاریده بودید اید تغییر و **بوتق** **کان** فاضلته مطلقاً خوشتری بگذرد
 پس نیم بود تخمیس فیسئل در **بوتق** **کان** **طیب** **بن** **عق** رسول **صلی الله علیه و آله** و **عق**
 عین یک صفت در وفاریده **بوتق** منشا در فنی هرگزین سبک و عطر فو قدم رسول اگر مکن
 در زمین کوزل اولیوم بلکه رسول اگر مکن در مذکور در کوزل فو فنی اید **بوتق** از **بوتق**
 اند که رسول که خلقاً و خلقاً ناسک است و ناسک زیاده که در احصای مونا ناسک
 اشجی دلاوری اید علامه که مانی دیگر که از اشجی ناسک مذکور و در هر قصر آید که
 غایب هر روز اهمیت لخلق اولیوم **بوتق** در برابر اشجی او خفته و در اولیوم
 غنی که **بوتق** در ثابا قوه شهویه کانی بود و بخادر ناسک قوه غلبه کانی کانی اید
 مطلق اولیوم و **بوتق** از اشجی قلی اید شاه است از راه خلقی عدل اولیوم
 مانی در و عدل فراج صفا و نفا و در که خفته قوی در عبارتند که آید حکمت

در دیگر نظر بویست که از بویست که کوزل
 سارند

هر قدره اخرايه قادر آيد اين **تجارب** را كه فتي در بانك كسوت شديده زكيد ديوت قبا
 فارسيد نرم آيد غير اولوز كه ماد ممتي برين و عوفى بمل آيد و بگذرد بفضيل خلد و نسخ
 و بديله برك سكون و خضوع و وقار و خوقون كناه بر ديگرس **بفض** فاك فتي و نكاهه
 تشديده بجزر آيد كه حال سبي الخلق منقاد در و جهرى غلبه منقاد در و بديله كوز
و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى
 قلب صلحى كل آيد و يك ادا و اور بضاوى بديله كه بوضا و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى
 منظر و مطلق صبا و كل آيد و بگذرد شرح اين جهر بديله بوضا و لا غلظ قولى و لا غلظ قولى
 لا انفسوا من هولك قول كز برفق در و غلظ عليهم قول برفق من و كل و در بركى
 و ام كاه و بستا نظر ابد در با خود نفي طبع برفق و ام معالجه به محمول در برفق غلظ
 اوزر بديله ببول آيد كه بفر ابد طرفه من اما و اولد برفق بغير خفت ايد و برفق غلظ
و لا صحابى لا فاش رعبه بر سفت آيد **و لا عبا** خنى در بديله روت عين مهله ايد
 بچ برفق اصلا برفق آيد مستعاب و بچ برفق ايد بديله برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 حاصل بفسور برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 با بدين ارفاع برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 اول برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 مال ابد و برفق مال جاه ايد در و برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق

كرم كز برفق ز ابد برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 و برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 انرا بديله برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
عاشق تافل برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 قول و برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 اعدى كنى اظهار انرا بديله **و لا بوليس** برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 آين افعال با برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 اولد كه ما برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 مثل الفاء و هموز العين برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 فو برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 اين آين برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 رجا برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 راجع در برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 ما خود و برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 فرفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق
 واقع اولد برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق برفق

ما قبلين تا بديله
 س

حفظه بفرز در کلمه محرم آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
کند و حفظه را بدین کلمه محرم آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
مال استی بر ارجح اولی ظاهر در بعضی نسخ و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
بیرک بید که بود در زب آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
دو مجامیر و هله و کله و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
آخاب لفظک مقدر است و ازین کرم مردم قدر کف من ثلاث لفظا ترک مع
منشی متفق اولی است و ایضا است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
نفسی است و کرم امراء مطلقا جمل متعارف که خصوصیتها در عبارات حدیث
ناب اولی که من ترک امراء و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
کلام بینه و آفر و کلام اولی است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
مماندین اولی است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
والا کبار عمره کرم کاف کونی بعد با مؤخره اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
بیرشی بود و کلام اولی است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
ثالثه مسئله ایله حقوق بیک مشتاقا و مال بینه که دینده مهم و دینا سده مراد است
عبارت دینی رسول الکریم که استیثنا ثلثه نیکه رحال جویری کند و نفسی بود
عدایک جویری دینی نامورین دنیا و قولاً و فعلاً اقصی اوین در آناس
من ثلاث و رسول کرم نامی حج روزه زکات و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم

نشانی کرم آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
با خود او را بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
لا بینه مؤمنه و لا بینه واقع اولی که غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
و فاریده نرسنی که در این بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
ظواهر اولی است و ایضا است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
تجرب آنرا حجابی از کرم عینی از آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
فصل ماضی بوقع معناه مصدر بید و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
ثوابه در ضمیر مجبور مقام بینه است و راجع اولی است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
کرم کلمه آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
حاصل اولی است و ایضا است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
أطرق در ماخوذ و سکون و سکوت ایله باشی بینه است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
کانه اولی است و ایضا است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
بیانده هر که سمعین کفیه استماعی است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
اولی است و ایضا است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
که کوبا باشد نیک و زینده قوش قوش در زب آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
قوش قوش اولی است و ایضا است و اولی کرم حجاب و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم
نامی اصلا سکه آنرا بید و غیره است تا زید رسول اگر کلمه اول در اول کرم

وایشی بود که برده نیک باشد غایتی بود که نیک باشد اول گفته و سنی است و اول
آنکه شروع اند که مبرورده کند و حاصل اول آنکه ملاحظه است با شیئی که
غایتی بود که در مجلس اوله بنی رکنی و هم اولی فزون آمد رسول اکرم صلوات
شروع اند که حاضر اولی بنی رکنی بود که در حاله نشسته اند و رسول اکرم صلوات
اسما علیه السلام از اوله بنی رکنی بنی رسول اکرم صلوات بر سمانک انقطاعی و کونی
آبتر از آید بسیار دید که کلام بود که اصالی بود که سیم طوره قومی او زره سایه
اوله از دیوانه اند که قوم مبرورمه نماند که گوزین بود و اصلاحی که در سیم طوره
بیشی نوال غنچه بود که آید پس قوم و همه شروع او زره که کلام علی السلام
در آن حاله بنی رکنی اولی کلام آید که بنی کلام آید **فاد است کلام او**
اکرم صلوات فرغ او بود که بنی کلام شروع آید و در آن حاله بنی رکنی
بنی کلام آید اما از رسول اکرم صلواتی را بنی کلام شروع آید بنی کلام
لا تبارخون عذرة الحدیث جمعی است و استیلا اولی کلام شروع آید بنی کلام
بنی رسول اکرم صلوات که کلام شروع آید رسول اکرم صلوات حدیثی شروع
حاله بنی کلام آید بیرون کلام شروع اند که بیرون سیم اولی کلام آید
آبتر از آید یا بنی رسول اکرم صلوات که کلام شروع آید بنی کلام شروع آید
بنی کلام عذرة النفس الیه بنی رسول اکرم صلوات که کلام شروع آید بنی کلام
سازند اولی کلام فرغ او بود که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید

عذرة حدیث اولهم حدیث ثانی و حدیث ششم و حدیث اولهم قوه سنده او کلام
بنی حسابی که رسول اکرم صلوات سوزند او کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام
شروع بدین کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
کلام شروع آید بنی کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
مهدود که کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
و کلام آید بنی کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
اولی کلام آید بنی کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
بنی کلامی که رسول اکرم صلوات که کلام و اصالی است آید بنی کلام شروع آید
مراد است دید که بنی رسول اکرم صلوات کلام سلف و بنی کلام شروع آید بنی کلام
و اولی کلام آید بنی کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
آبتر از آید بنی کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
کلام و سینه و سنی احدی و اولی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
مالی منسوب بود که رسول اکرم صلوات کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام
صدوق او زره اتفاق آید بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
اولی کلام آید بنی کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
مخالف بود که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام
اولی کلام آید بنی کلامی که بنی کلام شروع آید بنی کلام شروع آید بنی کلام

اولی

اندک با دجا و بار و با این مصلحت حرارت غریبه اندکی محبط اولیاً و آردی که در سینه
 با کف زوره ظاهر می‌شود میل ایدوب باطن بدن بار داد و لوز که غسل و غرغلیط
 اکل ایدر رتق و بر باره و تحلل حرق اهل غده زتر حرق حراره باطن ظاهر
 میل ایدر بدن غده شکل ایدر غر زرا غده در غرق و باطن عضلات
 ایدر باطن بدنه حرارت آن اهل غده بدن اگاطاف که در غر زرا غده حجاب
 زرا حجاب در حفظ ظاهر بدن جذب اهل غده اگاطاف که در غر زرا غده حجاب
 رسول که در غده ایدر اقباس اندکی دقیقه لطیفه مذکور در غده سوزنی غده
 در که حجاب سطح غده در زاده غده ایدر غده غده غده غده غده غده غده
 در غده ایدر غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 از غده غده و اماکن حاره و ایدر حاره که حجاب در غده غده غده غده غده
 نافع در که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 صحیح ایدر غده غده که این غده که اذ ابلع الرجل اربعین سینه غده غده
 بر که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 قوی غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 میر که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 این بنا از غده غده که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده

و غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 ایدر غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده

اشاره آنکه غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 الخدیث اشعنا غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 الا علی غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 اتفاق غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 آیه غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 بن دخی غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 حجاب غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 معلوم غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 دید که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 در و اینه غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 رسول که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 رسول که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 دیدی که غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 آنکه غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 الخدیث غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده
 غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده

نسبت الا طهیه غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده غده

الحديث السادس حدثنا الحسن بن منصور ان ابا عبد الوهاب عن ابي
عنه النبي صلى الله عليه وسلم ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
بملا احجم به متعلق في محرم حيا لانه في ذلك اليوم لا يموت
بغيره في ذلك اليوم اذ هو في بيته بعد ما روي عن ابي بصير
ان رسول الله صلى الله عليه وسلم اقبل في مكة ليلة
عاشوراء في مكة فاجتمع اليه من اهل مكة من
غير حاجة حيا بعد ان اقبل قطع اوله حتى هو من
مؤمنين ما ينفذ في اوله في يومه في ذلك اليوم
وقس فيه لا ينفذ في قطع في ذلك اليوم في ذلك اليوم
وقد يلام اوله في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
احجم رسول الله صلى الله عليه وسلم في رايه وهو محرم من
حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
ثيقة كان به لفظه اوله وان حيا في حيا في حيا في حيا
مكة وهو محرم من حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
بابه سافر اوله واقفة في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
رايته حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
انك في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا

ازداد اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
فحة ليريد طريقه في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
وسنك فحة ليريد وسنك في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
كسر اوله في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
والر فظاير حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
دما في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
واكر حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
ضلع مده باطار ليريد في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
وكما في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
بريكن في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
حماة وبرد في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
مواضعة حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
كون نمدا اوله في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
صلی الله علیه وسلم اسماء مذكورة في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
نواه وصف اسماء اصطلاحية في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
اسماء جنسی التي حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
رسول الله صلى الله عليه وسلم في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا

اینک از روز رسول اگر قرآن عظیمه سابتی بفرستد و حدیثه نامه نظم آن بدم
 نام بر لغت آن آنگاه یک کسور بیا احمد و محمد و داعی شامد و سقندوی
 خانم لایبیا اول بزرگتر و ثانی بزرگتر سراج بزرگتر مبین مندر و داعی طهر
 در بفرستد و در حرم پس اگر بفرستد که گاه بفرستد آنگاه از کاه عبد الله لطف
 یعنی بوسیله رسول اگر مکملی بفرستد بفرستد و در اول حدیثه سابتی در مضمون
 یکی حدیث ذکر آیه الحدیث الاول حدیثنا سعید بن عبد الرحمن الخروزی و غیره
 حدیثنا سعید بن الزری عن محمد بن حمران مطلق اسم علی بن سعید در آن است که
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اني انا نبي محمد بن عبد الله
 و در روزگار من بعد طبعی بقصد زنی آن در آن است با فضیله تخریج حدیث
 با کسی ذکر کند یعنی تمام آن پس اسم از آن در آن اول کسور بوسیله رسول
 اسم سالفه میباشند اول بوسه در حرم حار و در کسور بفرستد و سلفه و انصاف
 اضافی اول و سقندوی اول و بزرگتر از آن بزرگتر و در اول حدیثه سابتی
 بیان بفرستد بفرستد شروع در محمد محمد بن طلحه و اسم مفعول در لغت آن است
 نقل از کسور رسول اگر محمد بن سعید بن ابی ذریه یا خود در حدیث
 محمد و ابی ذریه یا خود در حدیث آنی غایب باشد در حدیث محمد بن ابی ذریه
 و انبیا و اول آنی بدیع بدیع بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن رسول اگر
 محمد اسمی بطلب اطلاق آنکه روان است که عبد المطلب در آن است که او

اسمی بفرستد که عبد المطلب در حدیث محمد بن محمد بن محمد بن رسول است که او
 اسمی بفرستد که عبد المطلب در حدیث محمد بن محمد بن محمد بن رسول است که او
 سولید کی کوردی و واقعه منجی علی قبر وانی رسنا نام سابتی در حدیث
 کوردی که مونس در حدیث بفرستد و ظاهر در حدیث بفرستد سابتی در حدیث
 طرفی مونس و اصل او که عبده بفرستد کوردی بفرستد کوردی بفرستد کوردی
 اول شرق و جنوب اول عاوجه با سبتی در حدیث مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 با عبد المطلب سبتی ظاهر که در حدیث ظاهر است که اما اول شرق مونس با عبد المطلب
 و اصل کاه محمد بفرستد از محمد اسمی سابتی بفرستد رسول اگر کاه از مونس بفرستد
 در مونس بفرستد مونس اول اول در حدیث مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 سبتی در حدیث مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 فاعل اول در حدیث مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 او یعنی مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 احمد که مونس احمد حامد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 اگر اول مرتبه می باشد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 مذکور ابیه حضرت آنگاه محمد بفرستد از رسول اگر مونس بفرستد مونس
 مخصوص مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس
 بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس بفرستد مونس

اوله نبی محسنی در دواتی از زینت مقدم در زیارت اول کرم شاه اولی حضرت الله
حامد تبتون مکره نبوت ایله تشریف اولوب مبعوث اولدو وینا نکره محمدی و محمودیه ایله
اوله کذا کذا انما انزله کذوبه فتح اولما حماد کوروا ایله حضرت الله حماد بر و شفیع و
مشفق اولدو کون مکره عموم و قبول شفاعتی بویون بیاسیل محشره محمدیه و محمودیه ایله
مهور و مهور اولور کون حماد بیاب ده لفظ محمد تقدیم اولدی نام محمد شور و مینی
همینده اسماء الهیه محمودیه موقی اولدو نبی موقی اولون محمد رحمت اولدو کون
له ابن سیرت جلد فذوالعشر و هذا محمد ابو نعیم خبره و واقع اولدو حضرت حق جل
و علا و بیکه عوالم احوالی بویون یا محمد نیک عمل کون ایله کون سیمیه کون کونیه کون
تذیب انتم ربی علی فزردن روایت اندر که سیرتیه اوز زنده احمد بن محمد سیمیه
ادمن کینه بولور حضرت ایله تقابل منبری کوننده ایکی کوه عقیدین ایله زان قنیه و بیکه
رسول اکرم علام نبوتین سیرتیه رسول اکرم اول محمد سیمیه کون سیرتیه
اول محمد اسم مذکور قبا ایچون کن رسول اکرم کون نبی تشریف سورده کون اولدو ایله
کتاب فی مینی تشریح اولور بعض کینه لوز زنده نیک اسمی محمد وضع ایله تشریحی موعود
فرزند اولون امیر ایله الله اعلم حبیب رسالت و اول رفقه محمد سیمیه
فرزند کون حد زنده خنلا اولدو مشهور اولون کون و الله اعلم و انما الهی
مخون ماخوذ اسم فاعله الذی یحی الله فی الکفر کمانی دیر که لفظ ماخوذ کون
صفه در اسم کله کون اسم منزه کون اطلاق اولور نبی موقی ایله کون و کون

حضرت انتم نبی سیمیه ایله کون دیر بویون و سائر بلاد کون محابزه ماخوذ حضرت انتم
حجت ایله غالب و دینی سائر ادیان اولور زینت ظاهر ایله زان کون دیر که کون دیر
حکیمین و کله در بر اسم عند زنده عقیدین مهور و ایله زنده کون انتم ایله کفره لفظ
واقع اولدو بیکه دیر که کون و سیمیه کون مکن کون حد زان ده کون کون اول
کون کون ایله کون ایله بیکه در زنده موقی ایله تعین کون کون کون کون کون کون کون
بالکون محو اولدو نبیه بنادر و انما الحاشیه الذی یحشر الناس علی قیدی و الکون
و سیمیه کون و سیمیه کون و سیمیه کون و سیمیه کون و سیمیه کون و سیمیه کون
اورده دینی ضبط اولدو و سیمیه کون و سیمیه کون و سیمیه کون و سیمیه کون
ناسیم قدم اولور کون اولدو کون کون کون اولون کون کون کون کون کون کون
بیم کون اولدو کون و بعد اولور کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
من تشریح الارض عن لفظی بویون ایله بیکه کون کون کون کون کون کون کون کون
مواقفه تشریح کون بیکه نبی ناسیم کون کون کون کون کون کون کون کون کون
موقی اولور کلام مذکور لانی بویون موقی تشریح اولور کون کون کون کون کون
دقتیه ناسیم کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
بویون ایله بیکه کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
سبب اولدو رسول کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون
کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون کون

۱۱۱
۱۱۲

تظهور علامت کون و قبا منزه اولدو کون کون
علامت کون کون

تنگ شهر اجمعه کن تک ضرر در روزان محفنه واقع اولان نسیمه در ننگ جرف
اوله نام فارقه ایله مرکب دیر که آن رفته گناه اوله فاعل غیر منزه بدل اولمجا اوله
که لک نصیحه صبح ال تقدیر نه مودع اوزره منسوب محتمل دیر **بناستوقه نبار**
عمله حیینه یا خود خیر خیر یا خود شهر ننگ ضعیفی یا خود خیر اولک سانی که عاید
اولمجا دیر یعنی زید دیر که نیر که آن محذیر بر آی مکتباید دیر که بیز طبع انکس
آنس یا قیاز ایدر کتلیج ایدر جانی بولمجا در ننگ نانی **ای اوف کلامه مستفا**
اوله مطوقه علیدر که ماکول و مشرب شامل **ای التمر والماء** یعنی سدر من
قدر ماکول و مشرب و کل ایدر الا خرما و ایدر جمله ای شیاره کو یا یا ایل سوال
آید که چون بلوغ اوله طعامه لک دکل ایدر بوزرین غذا اوزره ایدر بعضی نهمه اوله
الک و التمر واقع اوله که صونک خیمه نیت اوله نیت اشاره الماء لفظی نهم اوله
بنفسی نهمه **لا الا لوان** و اوله لکیم مراد قلیبا خرما و ماد زرزرا و کندی و کوی
بلکه طرفک زکته تابع در ننگ اوله که ال محمد بر آی مقدر سوال مشروح اوزره و ایدر
منقر اوله قدره رسول الکریم صیبر و تحمل اندکی بالبطریق اولی متحقق اوله و اوله اعلم
الحديث كذا حدثنا عبد الله بن ابي زياد حدثنا **سار** بن مهران عن ابي بصير
عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
ابن طلحة قال سئل عن رسول الله صلى الله عليه وسلم انما هو جوع وقفا عن بطون
عج رفع وضع مقابلی در زکریه قال در متن من کن بومجا کشف مسکن اوله

414
عن بطوننا قفا به متعلق اولمجا صحیح اوله و عن حمیر صدر محمد و ناصیحه من کشفنا
عن بطوننا کشفنا ناسیا عن حمیر صدر زبده یعنی اوله کشف دیر که رسول الکریم کون
کتاب ایدر بقرانلر بیزدن انو بیزی ایدر فارقه ایله ایدر باغلا دیر طایفه
کوسر تک ایچون که ایدر بیزدن بیز طایفه ایدر ایدر لفظ حمیر کدر اوله ایدر
ایدن کوسر قدر اوله یعنی ایچون در زبده فارقی اوله اولان کوسر فارقینه طایفه
باغملق عادلر در ننگه انکس بیلدینه قوت حاصل اوله بعضی فارقینه بیز
بن الوب عن حمیر بطوننا اوله بدل اوله ایدر زبده کشف عن حمیر عن حمیر
اعاده جبار الیه اوله یعنی کسب **رفع رسول الله صلى الله عليه وسلم** یعنی حمیر
بسی اوله کسب بقرانلر نونی ایدر ایدر باغلا دینی ای طایفه کوسر ایچون
کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر
خالی اوله فارقینه بیز طایفه باغلا دیر که باطنی مشرفی اوله و باغلا دیر اشاعه ناز
اوله بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر
حکمت انکه قدره حاصل اوله و فارقینه بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر
در رسول الکریم ایچون کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر
مبارک فارقینه بیز طایفه باغلا دیر که فارقینه بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر
بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر کسب بقرانلر
مشرف اوله حرارتنه نهمه طایفه اوله و نهمه ده طعام اوله قدره جسمه اوله اوله

فرائض ابو بوشاة اندر رسوا اكرم في
بني عبد المني اختيار ابا ارم و دبر

بني ملك مراد ايد ايك بني جواد بن ديويني فخر آيد بس ايل رسول اكرم
شام اوج كه دو جو بن فقير صابر غني ساكون افضل اولاد فقيه نفس هر چه بديدي بديركه رسول
اكرم بن انسان ممدوح اولين صفة ايله توصيف ايد زكدر مثل رسول اكرم فقير ايد بديركه
حازر زكدر بسكي فسادن نقل آيد كه فقهاء اندرس رسول اكرم كفتي تحت اظرف كس
فتنه فتور در بدير بساير كس ايشا محارره رسول اكرم بتم آيد ربه با خود شولم غم
اكره حاشا رسول اكرم نهد و ايفت ايد بسكي طباطبائي مؤلف غنذره اكر طباطبائي ايد
اكر ايد آيد ربه سون قطره شورون الفخر كلامي باطله ز صلي بقدر تكريم
حفاظ اطلاق تصريح ايد لولا فاطمة ابى بنزول ابى الهيثم كه اسمي ملك بن التميمي
تاك فتي و با ايشا نخينه كس و تشديد ايف و اسمي عمرو در بدير ايف بن عمرو
ديدر لولا انصاري بعض اصلي قضاي در لکن انصار كطيفي اوله انصاره نسبة
اوكدر ديدير و كان ابو الهيثم **دليل آية النخل** مفور نخله در حوا افاضي مشاير
نسخه و اوق اول و ايشا لفظي عامك خاص اوز ربه عطفي قبليندر و ايشا بنوه
شاك جميد تا ايله صفا نهايه ديدير شاه لفظي اصله شاهانه ايد لام على
اوكدر كه همي شياه و شاه كلور و تفسير شويه و لم يكن له صدم حاد و ايشا
خادمك همي در و فكر و توشه اطلاق اولوز مقصود افراد خارجي نوعي در و ايشا بنوه
قديم خبره معني رسول اكرم و ابو بكر و هم مر اوجي مع ابو الهيثم انصار ملك خانه كيدن
و ابو الهيثم حوا و ديدير حوق بدير اوم آيد لکن خبره كار اوله صالح داري كندو

حليف اوله كه بر كز ايشا بنوه
عقد محتايه
س

كوردك ايد بدير زنده كيد و خانه بنده بويدي هم نقالوا **لا ائمة من بعدك** بن خاتمه
يولد ايشا نيمه در در ديور اكل ايد بدير **فانك انطلق** بسيد بساير
استدراج ما خود در طلب ما عديف داد و مر اوم من مشا و عديف ما ايد
آنده طووه اوليه بس الما لفظي ذكر نو كيد كيون با خود كبر بدير بنا در و عديف فاعله
حاله ربي حوا توني حوا بدير دي بيم ايجون داد و مر اوم ايشا **فلم يمشوا ان**
الهيتم بقربه باقديه كيون در **بعضها** عين مهمله نك نخينه غرضه امان خود در
طولدر من مشا بصلا طولدر بساير بو كلنگ مشا در ديدير و عديف بنوه بايك فاعله
كس بدير ايشا ايدن اولي در زه ضبط اوله ايف ايد كه قربه اوز اوله تراغ
كوتوك ايد **فوضها** بساير ابو الهيثم خانه بنده آزنده توقف ايد كيد ابو الهيثم بساير
صوابه طولدر و بدير در و قربه بدير وضع ايد **بتم جا بتم** معني صلي الله عليه
واقديه بابيه ايه يقديه دلاك كس و تشديد بدير بدير **فانك انطلق** فاعله
ديدير عبارتي معني ابو الهيثم قربه بي ربه وضع ايد كيون مكره كلور رسول اكرم بنوه
ايشا و ديدير و ايشا **فانطلق** بتم باصفا ايجون اوشا در
حديثه حديثه اول باعده ذكره ايشا مشا اوله بصيار ديور ايشا بنوه بساير ديدير
كتم باطما بايك كس بدير ايشا ايشا معني ايشا بس ابو الهيثم لدر بانه اوله ايشا
دالو ايجون بدير و ايشا ايشا **انطلق** ايشا **فانطلق** ايشا
و ايشا فاكس و نو كيد كيون عديف در كه تركه حوا صفا معني فارسه حوا

ايد بدير اولوز

مسلم روایتند بندق و اقرا و لوبخا بود اعیان بجز آنکه آنده شکر و در کوزه
بسی ابو الهیثم آنکه اجلاس آنکه در بیخما اغابنه کتبه و بر صافم کتبه و کوزه در **فصل اول** در
آنکه بنگامه وضع شد **قال النبی صلی الله علیه وسلم افلا نقبت** تا آنکه در کوزه
شده آنکه بنگامه بید تنقی در کوزه که بیکدیگر بر سر بریزند **عنه ابو الهیثم**
آبرمان و بنگامه در کوزه فامقدرة عطف در کوزه **فلا نقبت** تقدیر نه
من رطبه رطبه و طمانی ایله بانی خرماد بیکدیگر موز در رطبه و بی رطبه و بی
رسول اکرم در بیکدیگر با ابو الهیثم قوی کوزه که بیکدیگر بریزند **عنه ابو الهیثم**
ایله **قال ابو الهیثم انی اردت ان یخاروا و اخره** اکله او را در
ایکوز و کوزه و اعلیه و ایدنا را لظی که در اختیار و کوزه رقیه و بنگامه در
رطبه و بیره کلمه من بدایه و بقیه او من مملد **عنه ابو الهیثم** در بیکدیگر با رسول الله
کند و بیکدیگر بچشم و مردم و باید که بیکدیگر و ایله کوزه بیکدیگر بریزند **عنه ابو الهیثم**
مراد ایدر کوزه تناول ایدر بیزو بعضی علما دیدیر که بوجوه شدن **عنه ابو الهیثم** ماحضه
احضار آنکه وفا کلمه سار طعام در زینه تقدیم ایلیک **عنه ابو الهیثم** استفا اولوز زینا
میوه سار طعام نسبت بر بعضی **عنه ابو الهیثم** **قال النبی** وفا کلمه **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
قالوا احضار او **عنه ابو الهیثم** **قال النبی** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
صردن **عنه ابو الهیثم** **قال النبی** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
سایه شاره در و تبد در و **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**

بوسطه آنست قسم در **من البغیة من النبی** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
عنه ابو الهیثم قول کعبه تلخیص در معنی بس رسول اکرم در بیکدیگر بریزند تا اول آنکه بنگامه
تظلل آنکه بنگامه اول آنکه بنگامه که **عنه ابو الهیثم** قدر تده در اول آنکه بنگامه
بعضی که بنگامه آنکه بنگامه کما حقه قائم اوله **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
دبر که بنگامه **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
سوالدر **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
بتدا آنکه خبر در که جمله مستقلة جمله سابقه تک تلیلی حکمه در **عنه ابو الهیثم**
عنه ابو الهیثم **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
فهم اولدر که رسول اکرم حفظ **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
آنکه و بیکدیگر که **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
ایکوز دیدیر **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
جلیله اولدی ایچوندر **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
عنه ابو الهیثم **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
ذخی استفاد اولوز **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
اکرمین **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
ایکوز **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**
آنکه **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم** **عنه ابو الهیثم**

فصله الحاضره
عنه ابو الهیثم

دار برده بود بد که نم نمی دارد در کن با حضرت امیر مومنان علیه السلام که با خبر ده غیر بی زانم
انقره الله علم الحدیب الخامس حدیثنا عن اسمعيل بن جابر عن محمد بن عبد الله بن
کسر له در بن یحیی حدیثی ابی مراد سعید در عن یاسین با موحده نکستی بقدر مشاهده
تجربه ای در نفس خود این کسر لفظی زیاد قبله که مالک سر و شکر کند در حدیثی
بن ابی حازم قال سمعت سعد بن ابی قحیس که اسمی مالک است یا خود در حدیثی
انی لا اول رجل امرق مالک فحده بالکونیه در نفس خود در امرق مالک فحده
سابقا یا حازم قال سمعت سعد بن ابی قحیس اول من فاضل العباد فی زمانی بسئل الله
بنی قریب ابی حازم دید که بن سعید بن ابی ذعیب استندیم در ای که تحقیق بن سئل الله
قان تو کن کس که اولی هم بنی بن سعید در اول اسلامه قان تو کدم استحق روایت
است که صحابه کرام بعد از اسلامه احتیاطا نام به پیش کن در آخر از اوزره اولوب
غازی طاعلوه و مناره لده قیلار لایم کون حدیثی و قانس طاعلوه
طاعلوه سیر قیاح صابله غازی لایم کون کون بی طاعلوه اوزر لینه او انوب انیم غاز
قیلار لایم کون رویش بیج و اطاله لایم کون و جابله و نه شقان منشد اولوب سعید من کسیر
باشینه سیر دوه کون کیده در و ب یا در اسلامه اول تو کین قان شکر سیر هو و ک ما شند
اقان در و ابی لا اول رجل رمی بشهم فی سئل الله در حدیثی تحقیق بن سئل الله
اوق اتان کس که اولی هم صحیحین کتاب لدر که شد دید که ابی لا اول العرب
بشهم فی سئل الله سیر کون بد که انزل اسیر و مناری دید که رسول اکرم اول آید کی

خوا ابوا سعید که مدینه به کله کلوزدن اون بیری موروزدن حکوه فرس دن کابان
قصده اوله طایفه توجه نشد ایده این عاقله غازی سینه ابن عباس در روایت کرد که
سفر بوده رسول اکرم ابوا سعید را دردی بخشد بن الحارث انصار در التمس مقداری
رجله رئیس ادویت سیر او اعتقاد لکه اسلامه اول عقد لسان بود در تورک
جمع کثیره ملاقی اولد لکه ابو سعید را سیر ایده ابی طرفدن تبارانه شروع اولد فرقه
اول مسلمین فزندن تیره کینه سعید بن ابی قحیس آمد و اسلامه فی سئل الله اول
اوق بو اوق در ابوا سعید نکستی و با موحده نکستی و مدینه کس فامین سیر سعید
کن زبانه دوه مدینه با بنیده جبریل در که اکا فریب لده و اوق حدیث کس جبریل مذکور
را اولوب جبریل ابوی دید لکه در حدیثی اغزوی العصابة عنک کسیر لده اول فرقه
وارخه اولان جماعه اطلاق اولوز عصبه دخی بوغیا به در و کله و عقدن فرود بو قدر
بن اصحاب محمد صلی الله علیه و سلم ما ناکل الا ورق الشجر و الحبله جاهه هذک
و با موحده نکستی لکه سمره که زکیده سا قراغاجی در بر آنک سوهی در که لوبابه
بو کونجه به شایه در و بسیر عمر القضاة در دید لکه عصاة پنجه لوبو آغا کاسمید
سمره آمدن سیر نوع در و الحبله لظیف ورق اوزر نه مطوف حتی ان احدنا وضع
کافضیع الشاه پی خود دید که بن تحقیق کس و غنی اصحاب محمد در جماعه بنیده
ایدر کوروم که اکل ایده جاک طعم بود غزفدن ناشی غاج سیر غنی و سا قراغاجی سوه
اکل ایدر ایدر حتی سیرم سیر فضلاء حاجب کون خلاصه ارضه فضلاء قویون

دید

وضع بدر آید خود فریون فضلت وضع بدر کج وضع بدر آید یعنی کوفه از غم خدا موز
اولان طمام الله فذلک فضلک فی بایسن محمد خراج ایدر ایدر و بوجه هر یک
سکرخی رسیده و افع اولان غزوه الخطبه و افع اولد که رسول اکرم و حج بود خدای
کسکه ابو عبید بن ریس نصیبی پیر طغیان حق غمغانی آلود زاده سواد حق اوزره و بود
ابو عبیده اول غمغانی هر کون پیر حج هر کس در حق هر کس در صفا و نماز فاعله
هر کون آدم باشینه پیر خرفا و در کله با نلادی و انکله شد حق ممکن اولیو خطاط اعلمه
بنی افکلیک مع افعی تکلیف سیه روشن پیر طغیانکله باشلا و در حق حق اولد و ده آغوی کبی
اولد بنی اسد سا در با طاشه به بنایه بود پیر باقی انصاف سیر آی مقدار اول باقی
یدلیو و اول با لوف غمغانه خیر در ایدر بود کلونی سیر بریده آید که پیر صلیبی صحافیه
دوره به بنی آدم اول ضلوع السندن دوره اوزرنده ایکن کج و باقی طغیانکله کج
رسول اکرم ابتدا اوزره مجول اولدنی محتاج بی و کله و صحابه کرامک ضیق عینی حق
رسول اکرمک فی بطریق الاودی ضیق عینی اولدنی لازم کلور پیر بوج هندن حدیث کلور
بابینا اولور زبر معلومدر که رسول اکرمک فرقه عینی اولدیم نورده پیر طغیان خرفا ابله
امر آید و اصبت ماضی مؤنت در مسارت منشا بنوا اسد سکرک کند و فیکه سید نورده
تر زردن مانور در تادرب تونج منشا فی الدین ما اذنا در زنجاری او تیزه در بی
علی الاسلام واقع اولد طیبی پیر که صلوة من اسلام علیه تعالی و صلوة عمادین
و این سلام ولدینی اشعار ایدر لهد حب خاک کس و با موجوده ناکس بکله سید

خطا خود مختار بر که هاست
برین رسم

مانور ماضی منکم در عرومان و خیر منشا اذا اذکت محتاجا الی تعلیمهم ثابهم
و فصل بطل منشا در علی بنی سدر دیکه بنیم سلامه بقتم و در بنیه جمله اول کلان
بابین ابه خدمت و ارا ایکن بنوا شدنی غازی و طلق اوزره قیلار و بونج بدر اولد پیر
ابن بوزدن اولدی طراف بنیم با شمه بنیم ضیق اندیم سید و در بنی کیم کیم و خلد
اولد و فاند به یاره مرد و خایر اولد و دم و بوطلمه پیر ایدر که بنوا شد غازی
کرکی کی قیلار و دیو امیر غمغانه به فاعلمن انکله آیدر که خیم خیار و واقعه نصر طغیانکله
لحدیب السان حدیث محمد بن بشار حدیثنا صفوان بن عیینی حدیثنا عمرو بن
ابونعانه صواب اولان نونک فیکه ایدر که امی عینی بن سواده و العودی عینی اولد
قال سمعت خالد بن عمیر و شویا نصیر سید در ابا القادر انکله و فاک کشفله
کسیدر قال سمعت عمر بن الخطاب عقیبه بن عوفان غمغانه فکلی فی ذر امره کله
و قال عمر انطلق انت و من معک حتی اذا کنتم فی اقصی ارض العرب اذن بلاد الحی
ابونعانه پیر که خالد و شویا بنی اشندیم پیر که حضرت عمر و اخلا فنده عقیبه بن دانی
ایدر کوندردی و توشور و هبه توشور که شویا یا نکلده اولد عکرا ایدر غمغانه بنایه و بلاه
عکرا ایض غمغانه قریب اولان موضوعه که رواج اولد فاقبلوا اقبال ان مانور ماضی
توجه انک منشا حتی اذا کانوا بالمرید میمک سری و انک سکونی و با موجوده ناکس کله
دوره اغلی و قور و حق ایکن طیب سکر کلور کیم پیر بصره و فی بنی زبر با ایکن
دیر آینه اقامت مورده در زبر ایسه و حد و هذا اللذان کا فکلی ذر

20

یکی باره اندیم که میرازنی ان اندیم و در دوزخم و بر باره نی صد روز در قیامت این
اولک الشیبه احد الباقی و مؤید من الامصار یعنی برزخ اول برزخ کینه
و کله الا نه در روزی بیشتر که برسد حاصلی در بری بیشتر و تک و در سجده و نماز
بعد ناعن فریب زین مکره و لان بیکر کور و زو و حواله در تجربه بدینسر که شیخ کرام
دول اگر مدون کور کلر ریافت و هوای نوحه کف و اخلاق خسته بیه تصاویر و در
ایله بتلافیه موصوف اول در فکر حاله حکومت اید بر و آندون مکره کلن امر اصفای
مذکوره تک خلافیه موصوف اول در فکر حاله امارت افر که در و الله علم الحبيب السبع
حدثنا عبد الله بن عبد الرحمن حدثنا روح بن راهب عنده فخرجی و هو ادرک کتوبه
بن اسلم ابو حاتم تا که بیره در العبري حدثنا حماد بن سلمة حدثنا ثابت
عن ابن قان قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لقد اخفت اجادون ما خوروا في
مجهول منكم در خوفت من غایب و او حاله و مانایه و حایه
صیغه در احد غیر و لقد اذنت انما در ما خوروا في مجهول و انما کتوبه
فارسه در بخانین در بری الله و ما بودی مجهول صیغه در احد لغی در
رسول ارم کند و سر کشتن بیامد روزه بود بلکه تحقیق بن دین الهی بتد اظهام
و قنده بیه تر با حافه اولندم و بر رخته فور خود لندم حال بود که بزن غیر مکره
خوف ایله حافه اولندم زب اول قنده بار و اویم نوقی اید و بن ایله مکره
حد در اذنت اولندم بحال بود که بزن بیری که اول اذنت ایله اذنت اولندم حاصلی

بنم چکر کیم خونی کینه لر حکمه من و بنم کور در کیم اذنتی کینه لر کور مشدر و اذنت علی
تلاوت من من لیلته و یوم طیبی رسول چون توکید در ملائوتن یوم و لیلته منورا
لا ینقص من غاشی قوه سنده در درید و مالی و بیلای طعام تا کله ذو کله بید
کسر بیکر بیکر و حکم جویندن غیر برده اولندم ذو کله در مراد جوان در آل شیخی
بواریه مواراة در ما خور در سر منشا ابط بلال و تحقیق بنم او زر عیه کا مایه
مرور اید ریاید حال بود که بنم بلالک طیبی بولید آید که آنی حیوان در بیرون کل
شیخ حاضی اوله الا اول طعام قلیل بود و آید که غایبه قسیدن بلالک قوتی
ستر و آندون بلالک خولوغه صیفاره و بر طرفه وضع نمک کجالی بوق اید صابون
دیده که یعنی بعضی اذنته او نور کون کچر آید که بنم طعام کسوه بیه متعلق بر شیم و بر آید
اول کسورده بلال بنم زخم آید که بولد و غیر طعامی نجایه قلیل اولند بلال قوتی
الور آید و طعام قویه بن بر طرفه زنی بوق آید مصف جامنده بوهدی روایت
دیده که بحال اول و قنده آید که رسول ارم کله در فرار اند کله بلال زنی و قوتی
بلال ببار طعام المنج و الله علم الحدیث الثامن حدثنا عبد الله بن عبد الرحمن
انبا نافعان بن مسلم حدثنا ابان بن زید العطار حدثنا قتاده عن ابن
مالک ان ابی سلمی علیه السلام کجمع عنده فدا و عنین بیکر کجالی و در اول مهله
اول نهاره اکل اول طعام در عبارت و لا عن عین مهله کجالی کله
اکل اول طعام در عبارت و صابون غاده صلوته منور مراد در کله کله

در بر آمد که در آنجا طبعه فی البیوت الدنیایی می نماید که بگویند طبعه فی البیوت
در یوم آخرت طبعه فی البیوت محروم و نه عینا الله من العاقبة و العلم علی الله و نه
و سلم باب ما یجب فی سن رسول الله صلی الله علیه و سلم یعنی باب رسول کریم که در آنجا
باشند و فانی که گفته دارد اولی احادیث است در این باب در حدیث ذریع
الحديث الاول حدثنا احمد بن منيع حدثنا روح بن الحجاج قال قال رسول الله
حدثنا زكريا بن محمد بن يحيى حدثنا عمرو بن دينار عن ابن عباس قال قال
رسول الله صلی الله علیه و سلم **ثلاث عشرة نبي في آية نبي ابن عباس** رسول کریم که
اون اوج سنه مکتب شد و در آنجا اولاد بی حاله معلوم است که صدر کتاب است
سبقت اند که رسول کریم که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون اولاد که رسول
کریم که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
ایده و سوره مقدار روحی نازل اولاد است در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
ابن عباس در اون اولاد حدیث ما بنیده یکی است در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
مکتب اون اوج در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
اون اوج در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده

توتی در فاعوز موت مستاد **ثلاث نبي** رسول کریم در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
انسان است که اوج باشه با نال اولاد بی حاله معلوم است که صدر کتاب است
روایت در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
اصح و اشهر اولاد روایت است که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
مما و به حدیث آنست که اولاد از اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
ابد و باقی در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
بس که ایستاد و آنست که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
ابن عباس است که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
از در دیده و دیده که علما اتفاق اند که رسول کریم در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
و که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
احمد اند که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
سین عمر بن قرق سنه با نال اولاد بی حاله معلوم است که صدر کتاب است
انی اخذت من رسول الله صلی الله علیه و سلم در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
ممنون که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
که مکتب بی نال اولاد بی حاله معلوم است که صدر کتاب است
بن است حدیث آنست که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده
بن است حدیث آنست که در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده در اون سنه که از آنجا رسیده

دوازده ساله در کتب غیر خردی که کاتبان آنرا نوشته اند در کتب کبری که در این
و ذکر استغفار عادتند زیاد آید علم المؤمنین هم سوره بدر که رسول اکرم فرموده که
بسم الله الرحمن الرحیم و استغفر الله انواریه و یکبار با تسبیح بن دیریم که بار اول استغفر الله
بهر نیت چون سوره بقره بخواند این را بخواند انی شاری علمانی امی وانی اذاع
ان استغفر الله و استغفر دو مرتبه مذکور بی ادواری بخواند عقبه بن محمد بن
روایت از آنکه رسول اکرم فرمود که هر که احد شما را در زینب دارد و بخواند خیر
احیاء امواته و داع ایدر کبی و داع آید مکره میره جویید بر که انی بن ایدیم فرط
و انا علیکم شهید و انی مؤمنکم الخوف و انی لا انظر الیه انافی معافی انما و انی قد
اعطیت منافع خیر ان الارض و انی است انشی علیکم ان تشرکوا بعد و لکنی اخشی
علیکم ان تبتالوا من افواجها بعصیل تقتیلوا و تهلکوا کما هلک من کان قبلکم
لظنی زیاد آید و در پی رسول اکرم و اخو عمری در این در و اما اقرب اجلی نور
حتی حبه الوداع و نه خطای اید و میر که خذوا عینی مناسکم قلعلی لا الفالم بعد عابی
مذا و خلقه و ذاع انکه با شادای که نماند ان حجه بده حجه الوداع دید بود و در تبه
مراجعت بر دفتر نده هم در یکله مور و منک نمانه کله نمانی جامع بود خطبه ادواری
اینها انان انما انابشر مثلکم نونک ان با پتی رسول انی فاجیب بعد خلی
الله منسکه رخ و اهل تنی و صبت آید حاطابین دید که آید امری ماه مهر او آید
آید و دره مرئی ان اید و در پی قول شهر در داعی و ابی ایلی افروز رسول

خاتمه کتب و سوره بقره
بسم الله الرحمن الرحیم

شهر اول

مبارک باشد در پی میرزا ابوباعلی و منب مصفیر و خلقه خطبه نمانده کند و فانی قرب
اولد نعی تعریف طبعیده سوره بقره مراد نفعی ابوبکر زده هم بود جمیع و قرع آید و رسول
انکه اضطرانی تسکین ایچون الامید و نمانا انکه شروع انتر نمانه حق ابوبکر افضل است
فهم ایدر و خلاقی خصمه اصلا آید و ابوبکر فایر سوزن غیر مسجد آید و فایر سوزن
بود در کربلا ابوبکر خلاق و اعانت حق صریح اولد نوبه اناره ایدر زبیر اولد ان سعاد
امام وقت مسجد ساکن اولد نماندی آید و مصالح عباد الله سجد و کور کور کور کور
کلن ایچیر مسجد کلور لرور ای و ندیر آینه آید اولد آید و رسول اکرم است ایدر فی
خانه سنده و اولد نماندی نور زری در روایت انکه اگر چه بعضی از نیت و بعضی از
داع اولد دیدر قول اولد معتد در خطابی آید امری در نوبه کونی و افع اولد دیدر و
شبه و بعضی از نیت کونی ایدر دیدر و دره مرصده اصلا اولد بعضی از نیت
اون دورت و بعضی از نیت ای کون ایدر دیدر سبمانی نماندی سنده اون
اولد نوبه خرم و سبته فی ساد صبح ایدر بود و در روایت انکه بخار دره عاریت
آید که چون که رسول اکرم فی شند اولد خانه نوبه است انکه نمانه نقل
آید تیمار و نوبه آید و در پی اولد لر سنی نوبه نوبه خرم عباس و حضرت علی بن ابی
رسول اکرم بود و در نمانه کله نمانه انی نمانه عاریت روایت ایدر او زره عاریت
خانسی در نوبه کون تشریف و ایچون کونی دار تعایبه تقال آید امری در عاریت
روایت ایدر که رسول اکرم بر کون بیچاره ایدر مدینه نمانه نمانه بعضی ایدر در نوبه

له و در این خط اندر سینه یقین افات بر طرفه بخور او را بد که گنم ترون آن
انتهای سلف علی ذات الحجب کان الله یجیل له علی سلطانا بر این اندر که
ایش نبی است بر هم از ایه الکه و در اینده از آلا میونه که اول کون مسأله بیدر اولی
میضله عاریزه روایت اندر که رسول از مکس میجوی ذات الحجب بیدر بر عطار
مانینی شو و جمله فقیه اندر که ذات الحجب الی معی اطلاق اولوز بیدر اول درم حار
غشاست مستطینده یعنی قورقه لکر القنده اولای برده ده حاصل اولوز و بیدر فقیه
مبانه بخش اولای در اصل اولای و هیچ در پس من الکرک کادرات از مسلط
اولوز بیدر یکی مناز اولی الی الی ذات الحجب دره بخار این عیاشی نقل اندر رسول
الکرک وفاتی قریب اولوزده یا اندر زده و از کس و از ایدر بیدر بیدر که تلمو الی الی
کتابا لا تصلوا بعدی بنی بکامله سینه بیدر به یازیم که بن حکوه صلا
دو کس سینه بعضی صحابه بیدر که نامه بیدر نه حاجت حسنا کتاب است لکن اهل بیت
و خصوصه در شوب یعنی نامه یا منی مسأله بعضی مناد کلدر و بیدر سینه فخر زده که
جو عالم رسول کریم متصفی اولوز قوموا عی الی بیدر حضور زدن قودی عبید الله و بیدر
این ابن اول محبده نامه بیدر زلفه تا سف و مانع اولوزده غضب ایدر بیدر نور و بیدر
خضر عی حسنا کتاب الله بیدر یکی قوه فقا بشدن مودقه نظر زدن بی
زرا خوف اندر که بلکه نامه بعضی عمده سندن کلام الی ابن ابی نجر اولوز که
رعایت اولوزده عقوبه حتمی اولوزده و دنی خضر عمر که ادی باب جهاد علمای بیدر

تبرائت مذکور اولوز بیدر در
۳

اولوز رسول کریم عی کللمانی استیغدن حکوه غره ابکار القیوم التبتی نامه یازیم
و بیدر اولوز عی کللمانی استیغدن بیدر که قرینه و سینه در و خضر عی کلام نورانی تا
فوطنی الی اب من شیخی قول که بینه بکلیج اندر و ابن کلای اکامعاف اولوز بیدر
عمر ابن عباس افقه اولوز نظر در و در و هم در لکیمه ابن عباس نصیر قرآنه عالم و کما حق
تا و بیدر سازنا من اعلم الی قرآن اولوز فقا و انفا تمس اولوز بلکه تصریح و بیدر
منسا و ارایه نکفته تا و بیدر استیغدن رسول الکرک سبانی بیدر که استیغدن اولوز
اولوز بیدر ناشی مانع اولوزده غف اندر و اولوز معلوم و بیدر رسول الکرک وفاتی
متعلق اولوز احوال بعضی الرحیمه انشاء ترجمه احادیث ذکا اولوز لکن
مستبرده بیدر اولوزده از زده استیغدن و بیدر زلفه و احوال اولوز
بیدر ثابت بیدر از منی مناسبت حفظ اولوزده حاشا بخاری و مسلم و ابو حاتم و
ایدر که رسول الکرک مرضی شد اولوزده مراد ابابکر فلیصل بالناس منی بیدر
نامه امامت ایدر بیدر غایب و بیدر که عایشه زده بیدر که یا رسول الله اولوز وقت قدسی
بیدر زنده بیدر که بیدر بیدر که بیدر که و بیدر که و بیدر که و بیدر که
اولوز کریم بن مراد ابابکر فلیصل بالناس بیدر بیدر عایشه بیدر اولوز بیدر که بیدر
رسول الکرک خواننده اینی صواحبات یوسف مراد ابابکر فلیصل بالناس بیدر بیدر که
جمعی که مراد زلفه در و اینی الرحیمه صغیر بیدر که مراد بیدر که مراد بیدر
عایشه زلفه زلفه یعنی با عایشه تحقیق سینه روزنده اولوز مناسبت علی اطلاب

۳

نک

نبات علی سلم در روز اول الکرک و فاشدن بود که مصیبت او در فتنه نانی عمل اگر فتن
اندر روزی یکی بود که آیات مذکور و ابده وفای کشف اندر حضرت عمر سولیدی هر روز
آنرا جو نظر الوالی در بر که حضرت عمر اول کلام بود سولیدی رسول الکرک و فانی مسیله
ظهور زدن و ساقینک شدن خوفان کنده نامی آید چون حضرت ابو بکر صوفی
و جلالت و جراتین که در غنی مرتفع و اضطرابی مندرج اول که ابن المیزبیدی رسول کرم
وفات اندکه نایب میرزا فضل طلبه و سیر در جبهه و طباطبای اول که کرمی دانزه
چیندر حضرت کی و کجی سید حاکم کلمه مجابی قائم حضرت علی کرمی و کرمی
اول حضرت عثمان کرمی و کرمی عثمان کرمی اول که عبد بن اشین که جتی عبد اسد بن
بوضه لکن وفات اندر و جمله دن نبات و جملات حضرت ابو بکر الکرک
الکرک فرایده لرزیدن جو یا پیشتر که فیدر و زمانه و راری قبله تمام بوسه بود
لکن صبیانک به سیر به سیر کونه نسبت بر در جوار و جاب ملاطفت کرمی
بهی و ابو نعیم و اقد طریقتین خیرج آید که رسول الکرک وفات و علم سیده شک
اندکه و آسمان بن عیسی رسول الکرک کشف و شبا اذخالی بدوت قدر توفی فرغ
الحی هم بن بن بقیه منی رسول الکرک و فاشده شجه لدر زور کشف و شبا مهر توفی
دیدر روایت اند که رسول کرم وفات بدور فنی اول و نمر زدن اول حضرت بلال اذن
او قویت اشهد ان محمد رسول الله و دیگره صبی کرام فریاد و اول بدوت مسجد رسول
حکمه کله رسول کرم و فنی اندر زدن صکه حضرت بلال سیر و فنی اذان خود مدبر بعض

حضرت ابو بکر ایام خلافته التمام تکلمه بکره اذان او قوی و بعضی آیات شام فتح
اولین فنی کون اذان او قوی و سیر فنی او قوی دیو و اذخالی و کله و فنی رسول کرم
وفات اندر که مکرمه مدینه به هجرت اندکه مدینه به اخل الکرک و فتنه که نحوه کبر سیر
و در فنی اندر و فتنه اختلاف اول که ابن سعد بقایه علی بن رواح اندر که رسول کرم
کرمی وفات بدور یکجه فنی اذان اندر و جمله آسمان جبرین در که رسول کرم
غش خصوصه صحابه کرام اذخالی اندر که کرمی و سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
جمله سیر سیر نوم غلبه اندر که کرمی اذخالی اندر که کرمی سیر کرمی سیر کرمی
النبی کرم و علیه سیر و سیر سیر اندر که فانی معلوم اول که سیر کرمی سیر کرمی
ایک غش ابو بکر سیر سیر این روز زدن صبی اندر که ابن ماجه سیر کرمی سیر کرمی
نقل اندر که رسول کرم سیر کرمی و اذخالی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
صانایه سیر کرمی سیر کرمی و آسمان کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
ای در سیر رسول کرم فانی کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
صوابه سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
عباسی و غش فضل معاشرت و آسمان کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
بزار رسول کرم علی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی
غش ابو بکر سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی سیر کرمی

مشاکون و فنی اندر و کله و فنی کرمی
اشین کرمی وفات بدور صح
نوبه ایله می غش سیر کرمی

آید

قادر و کلدر درین زمانه اعلی در غیر کوزان با علایق و حضرت رسول اگر مکلف
 و برین نظیفی غسل اید لیکن با بی انت و انی طیب و متا و اید و حضرت علی علیه السلام
 ایستد بر با علایق و قسبک التینه اید و غسل اید و آنکه مکلفی مستحضر و سجد و سجده
 و مفصل اید و خوشبوی نشسته و وضع اید و رب ایکی قولی و مبارک و زینتی و کف و قدری
 غسل و عود اید و غیر آنست که ای بعد از آن روایتند عایدین نقل اید که کف و
 صلح فی ثلثه اثواب سجده یعنی و سجده بیرون فوایدی در آیه عایدین
 من کشف لیس فیها قسین و الاغنامه لفظی زیاده اید و بی اولی و زینتی و کف
 قسین علامه بوق اید و آنجا عایدین نقل اید که رسول اگر مکلف خیمه تدرین فاعل
 ثلث کونی خانه شرفه لریزه نیر در اوزرینه وضع اید و ما فرج فوج کلوز غازی قلدیر
 و حال غازی و اید و مکلف با طائمه سی قلدیر و لریزه مکلفه و قلدیر و صلواته جنازه
 جماعتک اما مدروق اید و صفت طور و رب ایکی و باینه قلدیر اید و کف
 موضده لفظی اید و حضرت ابو بکر اید که سمعت رسول الله صلواته بقول ما ملک سی قطا الا
 بدنی جنت نقض روته و حضرت علی اید که انا ایضا سمعت رسول الله
 روح قسین اوزرینه و در کف موضده قبر نرفی قازدی اصح و اید و کف نرفی عید
 و علی و قسین ابن عباس نزل اید و قبر نرفی طور عود کرب و وضع اید و حال
 اوزرینه کی قطفه بحر اینه بی شرفان کوب آید و با لبها احد کف که در کف
 دوزری این کف اید که حضرت لال قبر نرفی کاشی و جردن اید اید و بی کف

سجده ایکی برقی اولی و زینتی
 ۴

و کف طوطی بر غنی قیاس مقدار زینتی و بوقار و قالدر و اوزرینه سفید و سیاه خورده
 طاق دور و اید و کف ایسی که اختیار اید کف افرال بوقار و کف اید و کف اید
 انشا الله ما زینتی اما زینتی بظلاله دخی نفس خواند ذکر اوزرینه و کف اید
 دور حدیث ذکر اید الحدیث الاول حدیث ابو عمار الخیرین ان حرب تصفر سنه
 و قیبه بی سجده و غیر و اید و شیخی قالوا حدیثان سفیان بن عیینه عن اید و کف اید
 قال اخر نظره نظرهما الی رسول الله صلی الله علیه و سلم کشف استارة سنک کبر
 رده و کف در یوم لایتن حقی لفظی اید و کف اید و کف اید و کف اید
 بوم نظریه اوزرینه و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 تقدیر نده در دیر تصدیر بوم و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 نظر تمامه و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 مطلق اولور بقول اید و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 الی و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 مینک قس و کسری و قی اید لکن مشهور و کف اید و کف اید و کف اید
 حالیه در زینتی اید و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 عایشه کف اید و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 اگر مکلف کف اید و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید
 حاله و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید و کف اید

سنانی و نزد الله علم الحديث انكناك حدثنا قتيبة حدثنا الليث عن ابن الهادي
ابن يزيد بن عبد الله بن سامة بن الهادي عن موسى بن خنيس بن ابي ليث عن ابي
ويحيى بن ابي عمير عن بعض من يروي عن ابي بصير او عن ابي بصير عن ابي بصير
محمد بن ابي عمير عن ابي عمير عن ابي عمير عن ابي عمير عن ابي عمير عن ابي عمير
تقديره جمله هي له در وعنده قدح حال من داخله در فيه ما قدحك صفتيد و هو داخل
ادخال دن ماخوذ و جمله در حال من داخله در بده في القدح ثم مسح و الله بالماضي
دبر که رسول گرم نموده شمول اولی حاله کور در کرم باینده موایه معلوم یکبارگی که مبارک
ادخال اید و اولی حاله صکو مبارک یعنی بان الیه صح اید بر کرم اعلی علیه السلام
مره قطره ان به ذات الحبيب فله و لفظی بزم عنده بر نوان نکر کرده بودند لوده
شد بر علیه لود در دن ماخوذ در اعکب طریقه وضع اولی دو اید لود در در در غار در
دو اید جو در بر لود یعنی رسول گرم نیکر بجهت اولی که مرئی ذات الحبيب اولی ملاحظه لود
اندر لود بجا خصوصه منقول اولی احوال کرمی کی تقبیل اولی که تم قول اللهم افنی علی
منكرات الموت او قال علی منكرات الموت کلمه او در و بر منک انجو در یعنی
اعانتدن ماخوذ از حاضر در منكرات شد اید در کن به در منكرات نکره که عمیدر
مخوفتن دیکر که غفلت منسوبتدن عبارت در بی منکره رسول گرم عابد و در اید که
بارت کما شد اید مونه معاونه اید و بسمیل الیه یا خور و چون مونه صفا انب و اید
معاذت الیه و الله اعلم الخیر الساجد حدثنا حسن بن صباح با هو صده نکت

البرار رفعه عنك صفتی حدثنا بشار بن اسماعیل عن عبد الرحمن بن العلاء عن ابيه عن
عن ابن عمر عن عائشة قالت لا اخطأ بما هو عندك سر به عجله دن ماخوذ در عزت در نکت
لحد اهل موت موت صفت ان منشا در بالمولود الیه من بعد انذرت ان من
مومنی ساجد در شدة موت رسول الله علیه و سلم یعنی نبی بده بر کرم بر خورده مونه
و اما غنقه موتی سیکه شد آمد و لود رسول که مکت شدة اید مونی کور کور کور کور
موت امر معدوم لود اید رسول گرم مکت شدة الیه الرام اولی در بر رسول که مکت شدة مونی
بایدیم که مکت شدة غنقه لاتی کلذ مکت شدة موت سبب رفع در حیات و مکت شدة
خصوصا رسول گرم بود بلکه ان اش دان من مکت الایمان ثم الا مثل فالمثل قال ابو حنیفه
که در انصف شات ابا زعمه که صفتک شاتک اید ندر و نایه حال اید خدی طایفه
من نیکر فحله در عبد الرحمن بن العلاء هذا یعنی صفت اید شخم او زعمه دن نکر مونه
نکر او را عبد الرحمن بن العلاء که در در رسول انهم زید از اة ما بنده عبد الرحمن بن العلاء
دار در قال هو عبد الرحمن بن العلاء بن الخلیج او زعمه مکت شدة دبر که عبد الرحمن
مراد شو عبد الرحمن بن زید و الله اعلم الخیر حدثنا ابو کرب بن محمد بن العلاء
حدثنا ابو معاوية محمد بن خازم خازم بن عبد الرحمن بن ابي یوسف بن ابي یوسف
صیفة در عن ابي طایفه تصیفة صیفة در عن عائشة قالت ما قبض رسول الله
عليه و سلم اختلفوا فی ذنبه یعنی دبر که رسول که مکت شدة روح بر فتوی قرض از نکت
ذنی خصوصه صحابه کرام حمل اندر بعضی مکت شدة و بعضی تصیفة و بعضی اید بر ایدیم

کتابت در روزی که خبر طاعتش در غلطی غلطی **سالم بن عبد و کانت**
نه محبت که ابن محمد یکی از ره اهل صفه در زمان **سالم** اعمی محمول بود در غلطی
در بر علی منقاد که گویند غلطی شد علی رسول الله صلی الله علیه و سلم **فی زلفان**
یعنی سالم بدید که رسول فرزند بیرون اولی است و افاق بلور او یکی جانم در آنکه اولی
حرف کوردن اینها طاعت اولی جانم در آنکه است و اولی زلفان اینها از صفه بیرون
استادان بیرون در آن چون قصه غلطی و غلطی اینها بیرون اینها است
لایق دگر بس که بدید که رسول اگر کما غلطی غیر از غلطی کی دگر در آنکه غلطی
غالب ظاهر بی سزا بدید غلطی و غلطی باطنی است که غلطی غلطی و غلطی اینها
منع در آن که غلطی و غلطی اینها در آن غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
ابد و بدید اینها بی سزا غلطی اولی در آنکه غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
یعنی که غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
استفهام مقدر در و مراد غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
امداد افاق بلور غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
قال ثم مراد امیرک را محقق غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
قال ثم مراد امیرک را محقق غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
ذات شریک نادین در آنکه غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
انچه اولی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
یعنی رسول کرم بدید که غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی

440
امانت رسول با خود نشان به حجاب رسول اصول صحیح و غلطی غلطی غلطی
ضبط اولی در آنکه غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
و محققا غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
ابا بکر غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
افاق بلور کلام مذکور غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
ما خود قبل غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
لکان احسن بقدر زنده اولی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
بهم بدید رفت قلب مسلمی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
اعلازادان غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
ابدی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
قال مراد امیرک را محقق غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
جمعید او را بدید غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
نویس اصول مستنده و غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی
حاصل بود که سالم بن عبد بدید که رسول کرم کلام غلطی غلطی غلطی غلطی
اولی در غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی

چنانکه چون با عیاره مخصوصه سنگ کلامی قبول تمیز در این سنی که در زکوة اولی
مسئله خلاصی اظهار اندیک نه کیم تقاب اولی که زین خواتین مصر و غیره اظہار
اندیک مناسبتی که ام در روز زنده افتخار اندیک مناسبتی خواتین مصر و غیره است
زنجانی محبت و سبب این خواتین الزام بدین عذرین قبول اولی که
ایده عیاره در خواتین اندیک مناسبتی که در وقت قبل از طهر محرابه کج کوه کوه کج کوه
امامت قادر اولی زودانی خلفه استند در دیوب آنی اما در صورت در روز زنده خواتین
مناسبتی که ناس ابو بکر اولی مقادیر کوروش استام و مسعودی و دیگر اولی مقادیر
صرف انکاید زنده کیم خبر عیاره در نقل اندیک رسول که بواجب حق در وقت انچه
سبب ای دیگر کیم بنظر علم بواجب خطور ای دیگر که رسول که مکلفانہ کیم قائم اولی
خلق و غیره و آنکه تمام ای دیگر برادر اول مقادیر با کساده شوی قائم اولی
والیستہ کیم که با تمام این تمام در این معنی اولی که این خطاب کیم صریح صریح کوروش
کیم بوجیه زنده می طر فقط عیاره اولی که کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
لکن اولی اولی که در صورتی است در خواتین مصر و غیره زنجانی هر عشق زین
ظن در شیخ ادیب در زکوة افتخار اندیک مناسبتی که بواجب عیاره کیم کج کوه کج کوه
لکن انظم کیم خواتین مایه کیم کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
بود در این عیاره فقط عیاره بوجیه و کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
ار کوه زنده سبب ناقص العقول بجز در زکوة افتخار اندیک مناسبتی اظهار ای دیگر

نه کیم خواتین مصر و غیره اولی که در وقت اولی که در زکوة اولی
من کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
زنجانی ملاحظه سنده و اولی که در وقت اولی که در زکوة اولی
قادر و ام ابو بکر فضل با این مضمین چه ام محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد
امرا در روز میلانہ تولد برادران او در وقت اولی که در زکوة اولی
دیگر که ابو بکر ناس بن قلیبی او در وقت اولی که در زکوة اولی
و بعد خفته فقال انظر و بعضی سنده لفظی بواجب کج کوه کج کوه کج کوه
در رجل اخر فاتحاً علیہا یعنی فکره خجین رسول کرم مضمین بواجب کج کوه کج کوه
مراد است و دیگر که باقی تمام این طایفه کیم کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
بریه و دیگر کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
طایفه حقیقه توجه اند و معلوم اولی که بریه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
حجره نک بوزنه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
نوبه در دیگر کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
قولی مخالفه این کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
فکون دیوبند کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه
و بعضی کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه کج کوه

لانه تراخ
۳

ملاذ بنظر عقیده فروخته کرده پس در باب غنیمت و انانیت و در آنجا که
زین شمع با خود قصد شد در **سنگس** کافک همی کسب کرد و در نظم کرده می
شکوه فول هر غنیمت را در سینه کافک سینه ذات ایزد نکند تا خود در ناخوشی
آردینه جملک شمشاد و نامرزه ایله ایچادن ما خود در انانیت **ان** شمشاد
مکانه یعنی قسی اوجیکر صلواته بنا کافک می نمیرد غنیمت ظاهر ذکر اولین در جرح علیه
رفع و ابوبکر اول غنیمت صلواته نام عالم و بدین انشار اوجیکر می چون ابوبکر رسول
الکریم در حق خود کند و در غنیمت و بدین کور در نظر دینی معان آردینه جملک کسب
پس رسول الکریم مکانک تا اول حرکت انمه دیوانه آمد ابوبکر دینی تا ابوبکر غنیمت
انعام ایله **تعالی** اولین غنیمت در روز رسول الکریم بود غنیمت حجه و غنیمت ابوبکر غنیمت
بنه حجه بر جمع آمد و ابوبکر غنیمت آید بود اول اول روایت غنیمت اولی ده آید غنیمت اولی
صلی الله علیه و سلم قبض فقال **لا اسمع احدکم الا ان یرد الی رسول الله علیه وسلم**
الا فربما یسفی هذا و الله انی لا ارجو ان یقطع ایدی جالی ارحمهم **تعالی** اولین
رسول الکریم وفات ایدکی و غنیمت غنیمت ابوبکر ما دون و جسی غنیمت کیم حاکم غنیمت
و غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
اشتمیه یوم الکریم یوم بوزی یوم الکریم یوم الکریم یوم الکریم یوم الکریم یوم الکریم
اندر آیدیم بود که رسول الکریم غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
قال ما کان اناس من اهل بیت ابی نکر بعد رسول الکریم الا و الله انهم

و قرآه در راه قلم آید کنایه در اول غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
غنیوب اصلا بینه اذ انعمه بعضه منسوب الی ام القری منشی در که مراد غنیمت در اول
اشباه مذکور علی علم اول غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
العرب منشی در دید بر ان غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
فانما ان حاصل ما سالم رسول الکریم فانت و غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
بیان صد غنیمت دید که ما با غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
اخذ و غنیمت غنیمت رسول الکریم اول ما غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
انکه رسول الکریم غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
ایده یوبت یوبوز رسول الکریم غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
بکادید که **یا سالم انطلق الی صاحب رسول الله علیه وسلم فادعه یا سالم اول**
الکریم صاحبی و با غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
فی المسجد **تعالی** **یا سالم** اولین غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
مدون من جلال منشی غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
ابوبکر غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
بانه داروم فلما رآنی **وقال انقبض رسول الله علیه وسلم الکریم** غنیمت غنیمت غنیمت
داوایله واقع اولدر که جمله جلی بانه با غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
شده و او اول غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت

اجاد و قدرته بانه نفس و قهر احتمالی او ممکنه وجه ازش اندزه طور در حق ابوبکر
در در که نم دخی لولوز در برابر انبلا در حق دخی و نفس عاده در ذوال اسد حجا
مضا خلقا کم و چنانید کم و منها نحر حکیم تارة اخرى قالوا این نام در بر که
قعی مکانه او نور قال فی الکمان الذی فی رده فان اتهم بقیض رده
الانی مکان طیب ابو بکر ابو بکره در بر رسول اکرم اول مکانه دخی او نور حضرت انبلا
انگ دخی قیض انتر زبر حضرت رسول اکرم روح بر قیض انتر زلا مکان
یعنی رسول اکرم آند دخی او نمنی سو در یکی مکانه قیض ابی و با حضرت ابوبکر در روت
آوند که رسول اکرم در بر که ما ملک نبی قضا الابد فی حیت بقیض رده فعلوا ان
یس ناس سید بر که ابوبکر حقیق از در زینت سید که تم امر هم ان یسله بنوا ابی بکر
امر اند که رسول اکرم با بای طرندن و لا از بای غسل ابوبکر و زبیر و سبعی روایت که
رسول اکرم حضرت علی بن خطا اید و ب بر که با علی لا یغسلنی الا انت فانه لا یرى
عورتی الا نکت عصابة لهذا حضرت علی غسل ابوبکر و عیسی و اذ غلر فضل و قسم مونا
بن زید و ساجد حبت کیم شقران و بکله که روز رسول اکرم غلامی در که عبد الرحمن بن خویمه
انگس که بنو حضرت علی به سازت اند بیره احد افر با مذکورون کند و در غریب
انگلام و نمندن سار در ک معارندن منع او و نمعی لازم کلمه زرا اسم شقران
مذکور و ندن و کله زان الحوزی جعفر بن محمد در روزی که علی رسول اکرمی
ایدراکن مبارک کوز زید حوزی و زید حوزی و لا صوبی اغنیه الوابح اید و کلمه

بعض شیوه ما بنده مشهور و در که حضرت علی ما بر نوری یک کدن مکره آخر غیر ذکر
بغیرین قمر محمد بن حسن بن قمر بن عبدالمطلب و سنة الخلفاء الراشدين بعدی
حدیب ثیری منطوقی آوزره سنة در در بر حضرت علی به بکلام اضرا در زرا حضرت علی
شاز بر بی قصه عیدنی ثابت اوله غنذن ما عدا امر عارض سبیه سنة منصوصه به مخالفت
بیهی در و ما بر نوری ضرب انگه مکره شاز بر بی قصه اوله جن مرتبه از ان اوله نوری
غیر لیرا کاقیان بر و هله مشا و کله در سنة اتباع انکله بر قدر بر رسول اکرم
ساز خلفا و صحابه ناک ستارینه اتباع اید و ب بر بن قصه ابی بکر و ابی بکر
حضرت علی رسول اکرمی ایدراکن کوز بر نیک حوزی و زید حوزی و لا صوبی و انک کوزی
ایله علوم او بن حوزینه و از انک در دو واقع اوله روایت صحیح کله در و الله علم و یجمع
المنها حوزون کلمه و ادر مطلق جمع ابو بکر زرا ابو جهماع رسول اکرم در فتنه اول
اولدنی طری تحقین ان یقار و درون حوزی حوزی قالوا انطلق خطا حضرت ابو بکر
بنا با بقینه با مجتاهون الی اخواننا من الانصار ندخلهم حرم ابی بکر حوزی
منافی هذا الامم که مراد امر خلافت فقالت الانصار مننا امیر و منکم امیر حال
زمان نبوتک انقضضون حکله محابه که ام اتفاق اند بر که نصب امام و احیا احکامه
بلکه ایتم همانند در رسول اکرم در فتنه اوله بوضوحه قول اوله بر خویمه رسول
اکرم و قال انما بصرت ابوبکرنا حظه او و قوب و سید بر که اما اناس من کابح
محمد افان محمد اقرمات و من کان یعبده الله فان الله حی لا موت و لا ابد

مراد خلفات یعنی پو باب رسول اگر مک مخلصانی عقده وارد اولد امارت سائده
 مصنف پو باب بر حدیث ذکر است که حدیث اول حدیثنا احمد بن منیع حدیثنا
 حسین بن محمد حدیثنا ابن اسحاق عن عمرو بن الحارث اخی موریه
 صیغه بله امات مؤمنین ین بیک اسحق و له نمبر مور و عمده راجع در صحت
 عمر ما ذکر رسول الله صلی الله علیه وسلم الا سلاحه سیک برله لایستحک
 نمبر و نیزه و ورزه و منفر و خرب که و غلبه مراد غلبه بیضا در ارضا جعل صدقه
 یعنی عمرو بن الحارث بر که رسول کرم و قاتل کده بری ترک اندر الا حال
 کذا و سماع اندکی سلاجی و کند و رکوب اندکی بیان قوی در بیطله ارض آنی
 حال حیانه صدقه ائمتن بیکه سلاج و نوبه رسول کرم راجع نمبره مصداق اولد
 بونکر رسول کرمه اصحابا انصاریدر لکن ارضک نفع کدوبه و حیانه و قواست
 اولد مصداق بعد یعنی اولیکه قبلها در کلمه نمبر ارضه راجع اولد فقط ارض
 صدق اولد ظاهر در زیاده تصور رسول کرمه حال جو نده صدقه اندکی ارضی سلاج
 بعضا و ثباتا نه راجع دید بوی در رسول کرمه من معاصیر الانبیاء و انوار کما
 صدقه دو بوی در دومی که نمبر بوی فقط ارضه راجع اولد سلاج و نوبه صدقه کد
 بولوت حدیث یا راجع نمبر اولد لکن حدیث آخره حضوره صرح در که رسول کرمه
 ترک اندر ارضه صدقه اولد و غایبه مالی انبیا سلاج قبله رسول کرمه سلاج
 اولد و ارض مایه صدقه اولد یعنی اوزره باقی قانور سخی و بیکه ارض مذکور در مراد

ارض مذکور که رسول کرمه آنی حال جو نده اوزره و سینه وقف ارض اولد اولد
 اثنی عشرنا محمد بن المنشی حدیثنا ابو الولید حدیثنا احمد بن منیع حدیثنا
 عن ابی سلمه عن ابی هریره قال جارت قاطنه الی ابی بکر رضی الله عنهما فقالت
 من یرنگ فقال ابی هریره فقالت مالی لای ارض ابی بکر سمعت رسول
 صلی الله علیه وسلم یقول لا نورث نونکمی و اولد سکون و رانک من مصلح
 مجهول و بعضی سخته ده رانک سری و معلوم صیغه بیضا اولد و مطری روایت اولد
 کسری خطا در دید که در آیه صحیح در انبیا بیکه سلاج اولد اولد اولد
 جوهر اولد مال اولد میراث اولد و بیکه سلاج اولد اولد اولد اولد
 برنا اید کلمه من حدیث اولد نمبر کلمه سخته قلیوب فعل فایده مسکله اولد
 نه کیم نزع و نوب قول کرمه جاف اولد که اصلده نزع انبیا اید بعضی
 کلام مذکور برت ایکه مغلوبه بقیه متعذر اولد و بیکه سلاج اولد لکن بعضی
 اولد و بیکه اوزره بولوته خاب قانور سخی تاج و مغول ثانی به بقیه متعذر اولد
 تصحیح ساجد و نوبت انابه مال کیه کباب و حال موروز در نبی ابوهریره و بیکه قاطنه
 عاینه و غیرین رسول کرمه لای نورث ما زکنا فهو صدقه سور قلوبی استماع کده
 حضرت ابو بکر کلاب بیکه باقتار رسول الله من فوات اندک و صدقه کتاب درسته
 اوزره سلاج اولد اولد ابو بکر دیدر که خاتونم دولت کرمه و اولد اولد اولد اولد
 چونکه کتاب سنج حکمی موروزخانه مانع ظهور اند که بن یا اولد اولد اولد اولد

کلامه لغه و آداب
 ۴

دید که بنامک رسول آمدن آشنیدم دید که بنامک رسول آمدن آشنیدم
 در اینم مخلصا غرضه عامه در روز نه به محض کلد و لکنی **اعول علی بن کان**
 رسول الله صلی الله علیه و سلم بفرموده رسول من ما خود در اتفاق منست. علی الرجل علیه
 یولمهم در این زمان که قریبی و دور آنچه نفقه و برکتی است و اتفاق علی بن کان
 رسول الله صلی الله علیه و سلم بفرموده لفظی ما قبلک عطف نفی در دید بفرموده رسول و اتفاق
 ما بینی خود و بنامه فرق اند که عول اهل بیت و اتفاق اهل بیت که نظر اند که
 رسول اکرم بنا بر این نفقه متبینه نقد از من است حاصل حضرت ابو بکر و دیگر رسول اکرم
 مخلصان و از بیره بی آری از اولی او زره و بیره هم لکن نفقه متبینه کی
 کما سی انتم ز این رسول اکرم حال خبانده اهل بیت و سایر بنامه و در روز نفقه و بیره
 اول وجه و زره اتفاق بیره و بعضی ما انبیا موروث اولی بنامک عکسند دید که
 مثلا بیری در آن اند که مخلصان است که در این است فهمند که جائز که میراث مال او چون
 مزبور و فاتی می آید و بچشم او در دنیا دنیا به غایت اید و بفرموده رسول
 ظن اولی و دخل انبیا کما سی جمع بدی که در آن در دنیا دنیا به غایت جائز که مال او به
 اید و در دنیا دنیا کفای اختیاری و بدنی هم اید و اولی علم **احد ثبالت**
حدیث محمد بن لثقی حدیث النبی العسبری ابو عثمان عین معجمی و بنامک
 غیر منفرده حدیثی است عن عمر بن مرفوعه و انک استدید در عن بنی
 با موحده نکتی و خابجه نکتی و تا مشاهه فوجی است که اید در که اید محمد بن

ان القاس و علیا جاد الی عمر خصلان بقول کل واحد من الصائت کذا
 انت کذا افعال عمر طلحة و زید و عبد الرحمن بن عوف و بعدت تکلم الله صائها
 دید که شدتک الله و بالله ای لنتک و انت علیک و ابی مفرده شکر علی
 منزه سله اولی ای چون در دعوت زید و زید در این با خود زکرت منی متبینه
 اولی ای چون تبصیر شاکم بابتد رافعات منی متبینه در که نشد صوت
 او سمعتم رسول الله صلی الله علیه و سلم بقول کل مال نبی صدقه الا ما اطعمه منک
 اللهم و غیر من موصوله راجع بکتم نفی خود اطعمه الله و اولی و جمله کتب نبی راجع
 و بعضی خود اطعمه منک صریح صریح و لذتی و جمله خبری موبد در اطعمه انما صدقه
 انما انورث را که فخری در و کبر و فی صریح و لکن و جمله ما قبله ای چون منس در
 بود که ابی العسبری دید که حضرت عمر ایام خلافت صدقه به سخنان خود منزه علی
 مناصله بیره و بیری بیره من مستحق کل من بن مستحق دید که حضرت عمر کس
 تجلسه کبار منجابه طلحه و زید و عبد الرحمن بن عوف و سعد بن ابی وقاص
 اید و بفرموده رسول استخار ایدرم الله چون تو که بفرموده رسول اکرم انما مال الله
 اند که می درنی کس جعی صدقه در و عاقبه بعل الله در وقت الا اولی که آن
 اهل اطعام کل انما اولی زید ای که من انبیا موروث اولی زید و او اید
 اسناد مذکور اید کل مال نبی صدقه الا ما اطعمه منک و کما هم لفظی اولی و در
 ظاهر من استفاده اولی که هر نبی که اهل اطعام و انک اند که در غیر مال نبی

حال خودتدیه ابله صدقه اوله و در حق بولم جمع بنیایه شامل اوله نه نیم بی لفظانک ی
 بومیا انبار ابدی فی **تجدید قصه** و حدیث مذکورده قصه طوله در در مقام تفصیله
 است انما بود او مالکین اذن **تخریج** اند که رسول اگر ملک صغیه می آید
 که نوال نصیر و غیره و فدک نوال نصیری بعضی نواب عواید این و فدک انبار است
 بین اید و ب **تجدید** در حق اید و ب **تجدید** منبیه در حق منبیه است که نوال نصیر
 اگر در فیدین سیرتی از نارا ایسه فقرا و مهاجرین صدقه اید اید و الله اعلم **الراجح**
 حدیثنا محمد بن **المثنی حدیثنا صفوان بن عقیب عن اسامة بن زید بن العاصی عن**
عن عائشة ان رسول الله علیه وسلم قال یخ من مائة الانبیاء لا نورثها
 ما موهوله بید خود در کل ما زکاة تقدیر بیده **هو صدقه جمعی** ما موهوله که
 در حق فامبند از دست منضم اولدی ای کویز و تبد و خبر جمعی است آنه در غایت
 رسول اگر بوردید که غیر موروث اولد زکویا سائل سوال کند که یا رسول الله بگویند
 موروث اولد زکویا سائل سوال کند که یا رسول الله بگویند
 مخفی اولد که لفظ صدقه جمیع روایا در فعله وارد اولد و مستبد انحصار اولدی اتقانی
 پس اگر تسبیحک ما زکاة ما یافیه و صدقه نصیبه زکواتک معنی در و بوی بنیایه
 اقادیل و اباطیل با اندک کز صبح و شب عظیم در اعادنا الله **الحامی**
حدیثنا محمد بن بشیر حدیثنا عبد الرحمن بن محمد حدیثنا صفوان بن ایزاد
عن الباق عن ابی هریره عن النبی صلی الله علیه وسلم قال لا یقیم بائنا عجمیة

صفحه اوله که سر کرا اولد که
 ما زکویت در کز کویز
 اختیار اید جمعی
 صفحا کلده
 ۴

آید

الحامی

صفوان بن ایزاد

صفوان بن ایزاد

صفوان بن ایزاد

بمقتضی اخبار در معنی نهم و اولیوم شریفی تقسیم نمیشود و از اسم و اولیوم و اولیوم و اولیوم
مراد از جمله قبلیه و یک و کله بلکه نامشروع رسول اکرم و فاطمه و سوره اولیوم و اولیوم
منع اولیوم کردن نامی منتهی حکم از اولیوم چون بهرینه تقدیر اولیوم نفعه در سوره
مهدیه نیک قدر در عظیم و بجز در صبر و استقامت مؤمنین اولیوم در سوره بقره
کلمه بر شریفی کلمه نزهت نامه اولیوم صیغه اولیوم در سوره بقره و سوره فاطر
و از هر مسکن منوره به و از اولیوم بر بصدید و بدید که رسول اکرم است و عده حکم
در این انبیا قورینه اجداد و اولیوم علم **احدث السادس حدیثا حسن**
احمد بن حاتم بنی فتنی و لام اولیوم نکت تدبیریه در حدیثا بشر بن عمر قال سمعت
بن اوس عن الزهري عن مالك بن اوس بن الحداد حاکم و اولیوم نفعه اولیوم
مالک بن اوس رخصت علی عمر فضل علیه عبد الرحمن بن عوف و طلحة و سعد و
علی و العباس خصمان فقال لهم انکم عمرة نکتی و نکتی و نکتی و نکتی
فیسله در انشاءکم یا خود اقم علیکم نکتی بالذی یأذنه تقوم السماء و الارض
انقول ان رسول الله صلی الله علیه و سلم قال لا نورث ما ترکنا صدقة جمله
خبری در فقالوا اللهم نکتی فکتبته در مفسود و اولیوم نفعه اولیوم نفعه اولیوم
کلام مذکور در کلام نکتی مفسود اندک کلمه در نهادت و صادق اولیوم نکتی شارحین
کلمه اللهم نکتی بر اولیوم و غلطه و ام اولیوم مفسود ناشی از حبس طایفه اولیوم نکتی
اولیوم نکتی در سوره بقره زمان خلافت با بنی و اولیوم نکتی در سوره بقره نکتی

و سعد بنی کله در علی و عباس مخصوصه بود که حضرت علی مخصوصه کله در سوره بقره
که در کله صحابه مرقومونه توجه خطا اید و در بدید که سینه اولیوم نکتی در سوره
انکه هر وقت و قدر اولیوم نکتی ثابت و در قرار اولیوم نکتی رسول اکرم
موردت اولیوم نکتی در سوره بقره در بدید کله نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
حاشا بر نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
و فی احدیث **قصة طویله** و حدیث کورده **قصة طویله** و اولیوم نکتی نکتی نکتی
بسطا اولیوم نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
حدیثا عبد الرحمن بن امدی حدیثا سفیان بن عاصم بن امدی نکتی نکتی نکتی نکتی
عن زرارة کلمه نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
ما ترک رسول الله صلی الله علیه و سلم دینا و اولیوم نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
الراوی و انکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
در نکتی و دینا و نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
ولا الله و بود که نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
لقتنی روایت نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
آمد و یکی از آن نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
رسول اکرم کوز در اولیوم نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی
آخر نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی

30

نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی نکتی

نظم السيرة للفاضل الشيرازي اجلبى استاذ واعب بابا المومنين في ابيات ثلثة وستين موافقة لما في غيره الشريف من سيرة النبي صلى الله عليه وآله

بسم الله الرحمن الرحيم

أبداء يا سبيته والرحمن	ثم الزعيم منير القوقان	وتمد من علمنا علم السيرة	وصلواته على خير البشر
وصحبه نجوم الاقدار	والله الزجوم للاعداء	وبعد فالتسيرة ذو التسير	للفقيه والحديث والتفسير
هفتة الثلث والستين	بيتا كعير المصطفى سيننا	وهنا انا ابداء مفوهنا	لله امرى طالبنا منه الرضى
ذليله عام نيل ورضع	في اجيم شق وضع صديق قع	ووضع عنك وموت آمنه	في الواد وحى كاسبه آمنه
في الراسقى اجد كلفه وقد	بركة قد هفتت ورامد	ومات في كاحدة وكفلا عم	وهاتم وكسرى انتقلا
كذلك استقى به وني البيا	شق فجار اول قد اتيا	ناني الفجار يب لبصرى ساذرا	مع عمه به بحر البشرا
حيث غامة له اظلت	كذا شجرة عليه افضلت	حج عمر ولد يد فجارنا لث	كذا حلف الفضول اعدنا
بزمينا مع الزبير سافرا	كافا فجار رابع شق الكرا	في كه سري جوش منى نيرة	به قبضى وغمام نيرة
وملكان ثم قد تنزوها	خديجة ذات الجمال والجمال	لاما بلعبية ولادة على	في له معاوية وابن جميل
له نبي البيت كسبل هدا	لز يسوع الصوت بصرى الضوا	رواية قبل المديف ننته	وفيه شق الصدر مع برة
باترا ودميريل بوي قد قتر	البحر بدله اسرافيل قر	وفيه جها جبريل بالمدبر	سك ودام كل الدم
ورقة مات كذا وفي ميد	اظهار دعوة لكل مهدي	وفي مية ولادة لعائشة	والهجرة الاله الاذن الحنينة
وعود من هاجر للتلاوة	ثم اتوا بهجرة ثابنية	اسلام عمرة مع الفاروق	في مؤوف من مبداء العقوبة
اذ نزل وعبد شمس عادت	مطلبنا وهما ثابادت	وفي مطا كاشقاق للقر	في النون مدت العم الزوجة
عائشة وسودة قد علما	حين عقيب طائف له نجما	ومبداء الاسم للانصارنا	وفي نيب قانس شق علنا
كذلك اسير وبنوع جوى	حيث دخل كافي حال الكرا	وببيعة العقبة الاولى كذا	وببيعة ثابنية في فتح هذا
برهجة بناه من حجر قبا	فطيبة اخزع الاياها الاذن با	ثم رباعى الصلوة حضرا	قدمه انيس ليد سحرا
بنا على عائشة وعلما	ابن سلام وقبال محملا	ومرة عبدة وابن ابي	وقاص قد سردا غدا الاذن النبى
في نه غرا بولاد القبا	وبدرا الاذن بن حش قد سري	بنا على كنية كقبلة	صوم زكاة فطرة تصحية
رؤية عثمان بن	صلوة عيد من حجر قبا بنوا	بدرا غرا الكرا سويها تفتاح	وتفتاح سلم نوغرا المطاع

103